

ספר

אֲשֶׁר בִּנְחָל

חלק קי"ג

וְהוּא לְכֵן מִכְתָּבִים וּשְׁאֵלוֹת וְתַשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בִּנְחָל הַנוֹכַח
מִקִּדּוּר הַכֶּסֶף וְהַדְרָתוֹ, עֲנִינִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת,
הַתְּחַזְּקוֹת וְהַתְּעוּרוֹת לְהַתְּקַרֵּב אֶל הַשֵּׁם וְהַתְּפַרֵּךְ כָּל דְּרָגָה
וְהַנֶּחֱזֶה מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא, יִהְיֶה מִי שִׁוְהֵנָּה.

כְּגוֹר וְקִשְׁדָּר עַל פִּי דְּהַרְיָ רַבֵּנוּ הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא, אִדּוּר הַנֶּחֱזֶה וְהַנֶּחֱשָׁן
בְּוִצִּינָא קְדִישָׁא עֲלֵאָת, אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרֵנוּ וְרַבֵּנוּ

רַבִּי נְחֻמָּן מִבְּרֶסְלָב

וְכוֹתוּ יָגוּ עֲלֵינוּ

נַעַל פִּי דְּהַרְיָ תִּלְמִידוֹ, מוֹרֵנוּ הַנּוֹאֵן הַקְדוּשׁ, אִדּוּר נִפְלְאָא, אֲשֶׁר
כָּל רֵו לא אָנִים לִי

רַבִּי נְתָן מִבְּרֶסְלָב

וְכוֹתוּ יָגוּ עֲלֵינוּ

וּמִשְׁלָב בְּסֻסְרֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמִאֲמָרֵי חֲכָמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים מְנַמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְיֹחֵר הַקְדוּשׁ

חֻקָּא לְקָדוֹשׁ עַל יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלָב
עִתִּ"ק וְדוֹשְׁלֵם תוֹכֵב א"

פֶּתַח דְּבָר

הִנֵּה חֲלָקִי שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", נִדְפְּסוּ כְּכֹר כִּמְהָ
פְּעָמִים בְּכִמְהָ מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְּפַשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד
שֶׁיֵּשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמֻחִיִּים וּמְחֻזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֱלוֹ, וְכָל
חַיּוֹתָם וְהַתְּמַדָּתָם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם,
וַיְמָה גַּם שְׁאַפְּלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לּוֹקָחִים
מִסְּפָרִים אֱלוֹ, כִּי הַסְּפָרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדָבָר אִישׁ אֶל
רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרֵב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהִנֵּה סְפָרִים אֵלֶּה נִדְפְּסוּ עַד עַתָּה שְׁלֹא כְּסֵדֶר הַשָּׁנִים, רַק
בְּכָל כְּרוֹךְ מַעְרָבִים מִכְּתָבִים מִכְּמָה שָׁנִים, וְכֵן חֲסֵרִים
הִרְבֵּה מִכְּתָבִים מִכְּמָה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמֵנוּ לְסֵדֶר
אֶת כָּל חֲלָקִי שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", מִהַמְּכָתֵב
הָרִאשׁוֹן שְׁנִדְפָּס עַד עַתָּה, דְּבָר הַמְּסַתֵּם בִּיּוֹתֵר מִשְׁבָּעִים
אֶלֶף מִכְּתָבִים, וְסִדְּרָנוּ אֶת הַמְּכָתָבִים עַל-פִּי סֵדֶר הַשָּׁנִים, וְכֵן
הוֹסַפְנוּ מִכְּתָבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לַיָּדֵינוּ אַחֲר־כֵּךְ מִכְּתֵב יָד,
אֲשֶׁר טָרַם רְאוּ אֶת עֵין הַדְּפוּס, וּכְמוֹ-כֵן סִדְּרָנוּ אֶת הַמְּכָתָבִים
בְּהַדְפָּסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי, וְהַכְּנִסְנוּ
אֶת כָּל מְרָאֵי הַמְּקוֹמוֹת מִפְּסוּקֵי תנ"ךְ וּחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
ז"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאֶינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תַמְצִית הַנוּשָׁאִים שֶׁמְדַבֵּר עֲלֵיהֶם
בַּמִּכְתָּב.

וְלֵאחֶר עָמַל וַיְגִיעָה רַבָּה, אָנוּ מְדַפְּסִים עֵתָה אֶת כָּרֶךְ קִי"ג,
וּמִקְנִיִּים לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַכָּרְכִּים כְּפִי סֵדֶר
הַשָּׁנִים, כָּרֶךְ אַחֵר כָּרֶךְ, וּבִלְבָּנוּ תִקְוָה, שֶׁכָּל מִי שִׁיקְרָא בְּזֶה,
יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצֻמוֹ מָאֹד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלָיו הֵם אוֹצֵר כָּלִי
חֲמֻדָּה, הַפּוֹתְחִים דֶּרֶךְ חֲדָשָׁה בְּפִרוּשִׁים וּנְפִלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תנ"ך וְעַל מֵאמְרֵי חז"ל הַקְדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבִזְהָר
הַקְדוּשׁ וְכו', וְגִלּוּיִים חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכֹמֶה לְבוּשִׁים מְלַבּוּשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הִירוּד
וְהִנָּמַךְ בִּיּוֹתֵר, יוֹכֵל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ בְּאֶפֶן נִפְלָא וְנִעְלָה מָאֹד, מִשְׁכָּל עֲלִיּוֹן לְשֹׁכֵל
תַּחְתּוֹן, מַעֲיָלָא לְעֵלּוּל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֶה מִי שֶׁרָגִיל בָּהֶם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם עֲצוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת בַּעֲבוּדַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ לְהַחֲזִיק מַעֲמָד עַל כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים עֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהִתְמַוָּדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שֶׁעוֹבְרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם מְקַטֵּן וְעַד גָּדוֹל.

אֲשֶׁרִי מִי שִׁיתְמִיד בָּהֶם, וְאֲזִי יִמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ עֲרֻבוֹת,
נַעֲמֻמוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחִיּוֹת אֱלֻקוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אֲמַתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִ'בָּלִים נִפְלוּ לָנוּ
בְּנַעֲמִימִים, אוֹר הַגָּנוּז וְהַצָּפוֹן שֶׁעָלָיו נֶאֱמַר עֵינִן לֹא רָאֹתָהּ
אֱלֻקִּים זִוְלָתֶיךָ יַעֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֹאֲלָהּ שִׁלְמִ'ה', אָמֵן וְאָמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבאר בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א: על-ידי אמונת חכמים יכולין להוציא משפטינו לאור.

הינו מכל הלמודים שאדם לומד, צריך שיקבל ויוציא מהם משפטי אמת, שלא יהיה משפט מעקל, שיקבל וילמד מכל הלמודים שלומד משפטי הנהגות, שידע איך להתנהג — הן לעצמו והן לאחרים, שמתנהגים לפי דעתו כל אחד ואחד כפי בחינתו, וכפי הממשלה והרפנות שיש לו, הן לרב או למעט, וכל זה זוכים על-ידי אמונת חכמים וכו'.

והנה עקר שלמות אמונת חכמים הוא, כשיזכה לסלק את דעת עצמו לגמרי, וידע ויבין באמת באיזה מעמד ומצב אני נמצא, ועל-פן עלי לסלק את דעתי לגמרי, וכל מה שאומר לי החכם הרב האמת, אני צריך לקבל עלי כל אשר יאמר כהוא זה — דבר קטן ודבר גדול, ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, וכמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ספרי, שופטים יא): אפלו אומר לך על ימין שהוא שמאל וכו'; ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשארו אצלו שכל עצמו, הוא אינו בשלמות ואינו מקשר ומקרב לצדיק, אבל כשזוכה לבטל את עצמו לגמרי אל

הצדיק והרב האמת, אז יכול לקבל ממנו עצות על כל דבר, הן לו והן לאחרים — החפצים לשמע בקולו (עין לקוטי-מור"ן, חלק א', סימן קכג), וגם יזכה לצאת משגעונו ומשטיותיו, שנדבקו בו על-ידי עוונותיו (עין שיחות-הר"ן, סימן סז), כי הצדיק הוא מלא עצות וחדושים נוראים ונפלאים מגדול ועד קטן, דרי מעלה ודרי מטה, ועל-כן עלינו רק להעתיק דברי הצדיק בפשוטם ולהלבישם בכלים מכלים שונים לכל השואלים אותנו דבר השם, ולכלי לומר ולהמציא סברות פרסיות וכו', כי כל אלו החולקים על הצדיק, למודם הוא ממותרות, אשר משם יוצא משפט מעקל, ולא די שאינם יכולים אפלו להנהיג את עצמן, מכל שכן שאינם יכולים להנהיג את אחרים וכו'.

ועל-כן העקר לשוב על פגם אמונת חכמים, וכשאחד שואל איזה דבר או איזו עצה בעבודת השם, העקר להשיב דברי הצדיק האמת, ועל-ידי שזה מקשה ושואל, וזה משיב ומתרץ את השאלה, על-ידי-זה נעשה ספר שאלות ותשובות, ועל-ידי-זה יתחדשו הרבה ספרים לגלות ולפרסם את הרב האמת, שהוא שכל הכולל כל העולמות וכל הדרגות וכו'.

ואמר רבנו ז"ל: יש כמה ספרים עכשו וגם עתידים להיות עוד כמה ספרים, וכלם צריכים לעולם, ואסור ללעג עליהם, חס ושלום (עין לקוטי-הלכות, קדושין, הלכה א), כי רק הספרים המדברים מחקירות צריכין להרחיקם כמטחוי קשות, ולבערם מביתו בבעור חמץ ושאור ויותר ויותר וכו', וכו', וראוי לגזר שלא להדפיסם עוד, כי שורפים נשמות הקוראים בהם וכו', אבל כל הספרים ההולכים בדרכי התורה הקדושה, בדרך אבותינו, בדרך האמונה הקדושה, בודאי מצוה גדולה להדפיסם להרבות ספרים כחול הים, כי כל ספר שמדבר מעניני תורה הן בדרך פשוט, או דרוש, או רמז, או סוד, או פרוש, או באור, או ספרי הפוסקים ושאלות ותשובות, או

ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, כי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובדאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה בשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפיהם כאלו מצטערים על הראשונים, שכבר יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמוד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמוד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה כראוי כי לכה נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר הוא חי על פני האדמה לעין ולהביט בספרים הרבה מאד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאד, ולמה לא נלמד קל וחמר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הכל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארץ ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שכלו ארץ וטוב לעולמי עד ולנצח

נצחיים? והלא כִּמָּה תחבולות עושים וכִּמָּה ספרים לאלפים ולרבבות מחברים בשביל עסקי העולם הזה, קל וחומר בן בנו של קל וחומר כִּמָּה אלפי אלפים ורב רבי רבבות רבבות וכו' ספרים עד אין קץ, אנו צריכים לחבר ולהדפיס בשביל התכלית האחרונה לעולם הבא, כי אנו צריכים להכין לעצמנו צידה לדרךנו הרחוקה מאד מאד, וכבר נלכדו רבים מאד מאד בתאוות העולם הזה ובהבזליו ובטעיותיו וכו', וכִּמָּה ספרים ותחבולות אין מספר אנו צריכים לחדש בכל יום, כדי למצא עצה ותחבולה להציל את נפשותינו ונפש בנינו ובנותינו והתלויים בנו להציל כלם מני שחת, ולהחיותם על פני האדמה בחיים נצחיים, לקרבם אל התורה ואל העבודה, וגם כי העולם אומרים בשם הבעל-שם-טוב הקדוש, כי תורת ה' תמימה, כי לא נגעו בה עדין.

נמצא, שכל הספרים הקדושים והנוראים שפבר נמצאים בעולם, עדין לא נגעו בעצם התורה, ועתה ראה והבן כִּמָּה ספרים צריכים עוד, עד שנתחיל לגע בתורה, מכל שכן וכל שכן לבוא לחדריה ולירד לעמקה, על-כן כל הספרים הקדושים שחברו עד הנה, עדין אינם חלק אחד מאלה מעמק רבוי הספרים שיתגלו עוד, בעת שיתגלו סתרי ורזי התורה האמתיים, על-כן צריכים להזהר לא ללעג ולבזות שום ספר ההולך על-פי דרך התורה הקדושה, על-פי הגמרא והמדרשים וספרי הזהר הקדוש והאריז"ל, כי כלם צריכים לעולם, וגם כי יש כִּמָּה וכִּמָּה מדינות ועירות של ישראל, ובמקומות אלו מתפשטים אלו הספרים והם מחיין את עצמן בהם, ובמקומות אחרים מחיין את עצמן בספרים אחרים דיקא וכו'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלכדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, כִּאֲשֶׁר יראה הרוֹאֶה, רק נלקט מפל ספרי רבנו ז"ל בכלים מכלים שונים, וכדרך הרוֹפֵא אֲשֶׁר מַעֲרֵב כִּמָּה סָמִים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נז), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהיינו שלוקחים סם פלוני ועֶשֶׂב פלוני בַּמִּדָּה וּבַמִּשְׁקָל כֶּה וְכֶה, וְכֵן עֶשֶׂב אַחֵר, שֶׁמֶשְׁקָלוֹ כֶּה וְכֶה, וְכֵן שׁוֹקְלִים מִכִּמָּה מִיָּנִים, וְכֵל עֶשֶׂב וְעֶשֶׂב יֵשׁ לוֹ כֵּחַ אַחֵר, וּמַעֲרִיבִין אֵלָיו הַמִּיָּנִים בַּיָּחַד, וְעוֹשִׂין מֵהֶם הַהֲרַכְּבָה, וְזֹאת הַהֲרַכְּבָה יֵשׁ לָהּ כֵּחַ לְרַפֵּא הַחֹלָאֹת, כִּי עָקֵר הַרְפּוּאָה הוּא עַל-יְדֵי הַרַכְּבָה דִּיקָא, שֶׁנַּעֲשֶׂה לָהּ כֵּחַ אַחֵר חָדָשׁ, עַל-יְדֵי הַכֵּחַ שֶׁקֶבְלָה מִכָּל אֵלֵי הַעֲשָׂבִים שֶׁנִּתְעַרְבוּ, וּבִזֶּה הַכֵּחַ הַחָדָשׁ שֶׁל הַהֲרַכְּבָה דִּיקָא מְרַפְּאִין כָּל מִיָּנֵי חֹלָאוֹת וְכו', עֵין שָׁם; וְדָבָר זֶה יָכוֹל כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וּמִחֵיב לַעֲשׂוֹתוֹ — לְגַלּוֹת וּלְפַרְסֵם אֶת הַצַּדִּיק הָאֵמֶת בְּעוֹלָם, וּלְהַצִּיל נַפְשׁוֹת מֵרֶדֶת שַׁחַת, וּבִפְרָט אִם בָּא אֶחָד וְשׂוֹאֵל אוֹתוֹ, מִטֵּל עָלָיו חַיִּיב לַעֲנוֹת לוֹ, כִּי הַרְּבָה דּוּרוֹת תְּלוּיִים בְּנַפְשׁ זֶה, וְאִם תִּרְחַקְהוּ בַּעֲנִיָּה שֶׁל שֶׁקֶר, אֵתָּה הוֹרֵג אוֹתוֹ וְכֵל הַתְּלוּיִים בּוֹ וְכו', וְזֶהוּ הַחֲסֵד הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר בְּעוֹלָם, וְאֵין עוֹד חֲסֵד גָּדוֹל מִזֶּה — כְּשׂוֹכִינִין לְהַכְנִיֵס אֶת הַדַּעַת הָאֵמֶת בְּחִבְרִיו, וּבִפְרָט בְּעֵתִים הַלָּלוּ אֲשֶׁר הַחֲשָׁךְ וְהָאֲפֵלָה נִתְפַּשְׁטוּ בְּעוֹלָם, וְנִתְקַיִּים בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים (איכה ד, א): "תִּשְׁתַּפְּכֶנָּה אֲבֹנֵי קֶדֶשׁ בְּרָאשׁ כָּל חוּצוֹת", דִּהְיֵנוּ יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים מִתְּגַלְגָּלִים, רַחֲמָנָא לְעֻלָּן, בְּרָאשׁ כָּל חוּצוֹת, וּבִפְרָטִיּוֹת נַעֲרֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר עוֹבְרִים

עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו ואבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאלפים ולרבבות, אשר רבים נתפסו בזה ביודעים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, וחברא חברי אית ליה, וחברא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-כן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, כאשר אמר רבנו ז"ל, למזהרנ"ת ז"ל: כשיגיע בכתיבתו לענין "אמונה" או "צדיק", ירחיב את העט, כי אי אפשר להנצל ולצאת מהחשך, כי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, כי הוא הרופא האמתי, הרופא הממחה מאד מאד (עין לקוטי-מזהר"ן, חלק א', סימן ל), והוא ואנשיו יכולים ליחד אל כל מיני צנורות של הסטרא אחרא להכניעה, לשברה ולבטלה, ולהרים את הנפשות שנשקעו שם (עין לקוטי-מזהר"ן, חלק א', סימן ח).

על-כן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיחידי הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקנת כל בית ישראל, ותקות כל הדורות ותקות כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, כי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמתו ונצחיו, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתה יעשה ויזכה לגאלה שלמה, אמן בן יהי רצון!

ספר אֲשֶׁר בַּנַּחַל כֶּרֶךְ קִיג

כו תמב.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לַסֵּדֶר תְּרוּמָה, ג' אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו
נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

נָא וְנָא לֹא לַפָּחַד כָּלֵל, וְלֹא לַהֲיוֹת בְּאִכְזָבָה, אִם אֵין מִסְפִּיק
חֶלֶב וְכוּ', יְכוּלִים לְהוֹסִיף וְכוּ', וְאֵין בְּזֶה שׁוֹם חֲסָרוֹן, אֲדַרְבֵּה,
צָרִיכִים לְדַאֵג בְּשִׁבִּיל טוֹבַת הַתִּינָקָה, וְזֶה צָרִיךְ לַהֲיוֹת בְּרֹאשׁ
מַעֲיָנְכֶם, הַעֲקֹר שֶׁהַתִּינָקָה תִּהְיֶה בְּרִיאָה, וְתִגְדֵּל צִדְקַת גְּדוּלָּה, עַל זֶה
צָרִיכִים לְהַתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אוֹדוֹת מִשְׁתָּה פּוֹרִים וְכוּ', אָבֵל צָרִיךְ לָקִים אֶת מַצּוֹת הַיּוֹם
וְלִשְׁתּוֹת, אָבֵל אֲסוּר לוֹ לְשַׁלַּח מְנוֹת אֶלָּא שְׁתִּים, כְּדֵי לְצַאֵת אֶת
הַמַּצָּה, וְלֹא יוֹתֵר, וְכֵן אֲסוּר לוֹ לַהֲיוֹת בְּמָקוֹם שֶׁל שְׂמִחַת פּוֹרִים,
כִּי אֲסוּר לְשַׁכַּח מַאֲבִלוֹת אָבִיו, כֵּן מוֹבָא בְּאַחֲרוֹנִים כִּי כָּךְ מִתְנַהֲגִים,
יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכָּכֵר תָּמִיד תִּהְיֶה שְׂמִחָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם,
וּבְכַרְט כָּל מֶה שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה אֵינָה דִּבְרֵי שְׂבָקָדְשָׁה, תַּעֲשֶׂה אֶת זֶה
לְזִכּוֹת אָבִיךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּהְיֶה לְנִשְׁמַת אָבִיךָ עֲלִית
נְשָׁמָה.

הַכֶּפֶל הַדָּבָר, לֹא לְדַאֵג בְּשִׁבִּיל הַתִּינֻקָּת, אֲדַרְבָּה, אִם חֶסֶד חָלַב וְכו', יְכוּלִים לְהוֹסִיף וְכו', וְאֵין בָּזֶה שׁוּם דָּבָר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָהּ רַפּוּאָה שְׁלֵמָה, רַפּוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרַפּוּאָת הַגּוּף, וְתִגְדֹּל צִדְקָתָה גְדוֹלָה מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תמג.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר תְּרוּמָה, ד' אָבֵר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָרִים, צְמוּדִים בַּפְּנוּמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נֵרָם יְאִיר.

בָּאתִי לְשִׁטָּח כְּפִי וְכו', וְלִפְתּוֹחַ אֶת לְבָבִי הַנִּשְׁבֵּר אֲלֵיכֶם וְכו', תִּאֲמִינוּ לִי, אַחֲרֵי שֶׁדִּבַּרְתִּי אִתְּכֶם בְּשַׁעֲתִים וְחֻצִי, יֵצְאֵתִי כְּמוֹ שְׂיוּצָאִים מִנְהַר דִּינֹור מִמֶּשׁ וְכו' וְכו', סְחוּט וְשִׁרוּף לְגִמְרֵי וְכו' וְכו', מִשְׁפָּל וּמִדְּכָא לְגִמְרֵי וְכו' וְכו', לֹא הָאֲמַנְתִּי בְּחַיִּי שְׂאֲגִיעַ פֶּעַם לְמַצָּב שְׁפָל כְּזֶה, שְׂאֲצֻטְרֹךְ לְבוֹא לְיַדִּי הַשְּׁפָלוֹת כְּאֵלוֹ, לְבַקֵּשׁ וְלִהְתַּחַנֵּן לְמִי שְׁעִזְרָתִי יָמִים וְשָׁנִים, וּלְבַקֵּשׁ עֲזָרָה שְׂיַעֲזֹרוּ לִי לְצֹאת מֵהַפֶּח.

הָאֲמַת אֲנִי מְכָרָח לְהַגִּיד לָכֶם, מַה שְּׁפּוֹעָלוֹת אֶלֶף תַּעֲנִיּוֹת בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא, זֶה מַה שְּׁפָעְלוּ הַשַּׁעֲתִים וְחֻצִי הַשְּׁפָלוֹת וְהַשְּׁכָרוֹן לֵב וְהַעֲגַמַת נֶפֶשׁ שֶׁהָיוּ לִי.

לְזֹאת אֲנִי לֹא יְכוּל לְהַמְשִׁיךְ יוֹתֵר, אֲנִי מִרְגִּישׁ כִּי בָּא הַקֶּץ וְכו', וְנִגְמְרוּ לִי הַכַּחוֹת, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, וְהַלֵּב יוֹדֵעַ מֶרֶת נֶפֶשׁוֹ וְכו', וְעַל-כֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אִתְּכֶם, שֶׁתַּעֲשׂוּ חֶסֶד חֲנוּם עִמָּדִי, וְכֵן עִם כָּל הַקְהֵלָה וְעַמְכֶם, וּמִכָּל שָׂכָן עִם יְלִדֵיכֶם, שְׂמֵהִיּוֹם וְהַלְאָה תִּהְיוּ אִתָּם בְּיַחַד, וּלְצֻרָף עִמְכֶם אֶת ר' ... גִּרּוֹ יְאִיר, וְאַתֶּם תִּתְעַסְקוּ בְּיַחַד עִם ... וְעִם ר' ... וְעִם כָּל מַה שֶּׁקְשׁוּר לְבִנְיָה, כִּי אֲנִי מִרְגִּישׁ אֲפִיסַת הַכַּחוֹת, כִּי אֲנִי לֹא רוֹאֶה שְׂאוּכָל לְהַמְשִׁיךְ בָּזֶה, כּוֹאֵב לִי מְאֹד, אֲנִי בּוֹכָה וּמִבְכָּה שָׁמַיִם וָאָרֶץ, עַל גְּדֹל הַהֶעֱלָם וְהַהֶסְתֵּר

שְׁקוּרָה עֲכָשׁוּ, וּמִמָּשׁ אֲנִי מִרְגִּישׁ שְׁכִינָתָא בְּגִלּוּתָא, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, וְאֲנִי מִבְקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יַעֲנֶשׁ, חֹס וְשָׁלוֹם, וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ עִמִּי חֶסֶד חֲנֻם, שְׂאֵתֶם תִּקְחוּ עַל עֲצָמְכֶם אֶת כָּל הַכְּרוּךְ — הֵן עִם הַבְּנִיָּה, וְהֵן מִה שֶׁתְּלוּי בְּזָה וְכו', וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד אֶעְרִיף אֶתְכֶם בְּשִׁבִּיל זֶה, וְאֲנִי מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁישְׁלֵם חֲזָרָה עַל הַחֶסֶד שְׂאֵתֶם עוֹשִׂים אֵתִי, פְּשׁוּט אֲנִי כְּבֹר לֹא יָכוֹל יוֹתֵר, וְלִכֵּן לֹא אֶדְבֵּר יוֹתֵר מִזֶּה בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֹּן, אֲלֵא אֲבַקֵּשׁ מִכֶּם, אִם יֵשׁ לָכֶם מִשְׁהוּ לְהִצִּיעַ, אוֹ לְמַסֵּר דו"ח, שֶׁהַכֹּל יִהְיֶה בְּכַתֵּב, בְּעַל-פִּה אֲנִי כְּבֹר לֹא מִסְגָּל לְדַבֵּר מִעֵסֶק בְּזָה, עֵסֶק הַבְּנִיָּה, כָּל-כָּף וְנִשְׁבַּרְתִּי וְנִשְׁפַּלְתִּי וְנִשְׁלַכְתִּי וְכו' וְכו', עַד שֶׁקֵּשָׁה וְכָבֵד מְאֹד מְאֹד לְהַמְשִׁיךְ כָּךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂאֵמֵר לְעוֹלָמוֹ דִּי, יֹאמֵר לְצִרּוֹתֵי דִי, וְאַזְכֶּה כְּבֹר לְרֹאוֹת וּלְחֻזּוֹת בְּנֵעָם הַיְּיָ"ה תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

נָא לְמַסֵּר הָעֵתָק לְהַנ"ל, וְתַעֲשׂוּ עִמִּי חֶסֶד שְׂלֵא אֶצְטְרֵךְ לְהִיּוֹת מַעֲרֹב בְּזָה.

כו תמד.

בַּעֲזֻרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדֵּר תַּצְנָה, ד' אָדָר ה'תשנ"ח.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּרּוֹ יֵאִיר.

אֲחֵרֵי שֶׁדִּבַּרְתִּי אִתְּךָ, לָקַח לִי יוֹתֵר מִשְׁלֹשׁ שָׁעוֹת לְהַשְׁפִּיעַ עַל אֲרֻבָּעָה אֲנָשִׁים, שִׁיִּדְּבְרוּ עִם ... כִּי הוּא אֵינוֹ רוֹצֶה בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֹּן, וְאֲנִי מִקְנִיה שֶׁהֵם יִשְׁפִּיעוּ עָלָיו, וְלִכֵּן רָאָה לֹא לְהִתְעַרֵּב בְּכָל הָעִנְיָן, וּתְאַמִּין לִי, שֶׁמֵּאֹד כּוֹאֵב לִי, שֶׁאֲנִי צָרִיךְ לְהִגִּיעַ לְמַצֵּב מִשְׁפָּל בְּזָה, לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ, אֲבָל הַכֹּל יִתְהַפֵּף וְכו' וְכו', רַק רָאָה לֹא לְהִתְעַרֵּב, וְלֹא

לַעֲשׂוֹת שׁוּם צַעַד פְּזִיזִי, כִּי כָפִי שָׁאֲנִי קוֹרֵא אֶת הַמַּפָּה וְכו', הַכֹּל מִנְּחָ עֲכָשׁוּ בִידּוֹ וְכו', לוֹ יֵשׁ יְדִידִים בֵּין הָעֲרָבִים וְכו', וּבִשְׁלֹב הַזֶּה לֹא כִדָּאִי לְנִתְקַן שׁוּם קֶשֶׁר, וְתִהְיֶה פִקְחָ וְתַעֲשֶׂה מֶה שָׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, עוֹד פַּעַם — תַּעֲשֶׂה מֶה שָׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, וְעוֹד פַּעַם — תַּעֲשֶׂה מֶה שָׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ וְכו', אֶל תַּעֲשֶׂה מְרִיבוֹת, אֲלֵא מֶה שִׁיְהִיָּה לָךְ לְדַבֵּר עִם ר' ... תְּדַבֵּר אֶת זֶה אַחֲר־כֵּן, וְכֵן בִּישִׁיבָה בְּיוֹם רְבִיעִי, שְׁלֹא תִהְיֶה אֲזַ נּוֹכַח, וְאֶת הַפְּרָטִים תִּתְּנוּדַע אַחֲר־כֵּן, וּמֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְשַׁמֵּעַ יוֹתֵר, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְצִאֵת מִתְּמוּנָה, מִסְּפִיק לִי הַשְּׁפָלוֹת וּבִזְיוֹנוֹת, וְאֲנִי רוֹאֶה שָׁאֲנִי לֹא יָכוֹל לְהִמָּשִׁיךְ יוֹתֵר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שָׁאֲמַר לְעוֹלָמוֹ דִּי, יֹאמַר לְצִרּוֹתֵי דִי.

הַמֵּאחֹל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדֵּר תַּצְוָה, ד' אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּירוֹ יֵאִיר.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר אֶת הַצַּעַר וְהַעֲגָמַת נַפְשׁ שִׁישׁ לִי, מִצַּד אֶחָד שָׁאֲנִי צְרִיךְ לְהַשְׁפִּיל עַצְמִי עַד עֶפֶר וְכו', שְׁמַמִּילֹא אֲנִי כְּלוּם, וְעוֹד לְהִיּוֹת עֶפֶר הַנֶּדֶשׁ וְכו', עִם כָּל זֹאת מִצַּד שְׁנֵי אֲנִי שְׂמִיחַ, שְׁסוּף כָּל סוּף יִתְחִילוּ לְזוּז הָעֲנִינִים, אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ וּמִזְהִיר אוֹתָךְ, תִּהְיֶה חֶכֶם וּפִקְחָ, וְאַל תִּגְרַם מַחְלָקָת, תַּעֲמֹד מִהַצַּד כְּמוֹ שְׂדִבְרָנוּ וְכו', כִּי כָּרְגַע הַמִּפְתָּח בִּידִיו, כִּי לוֹ יֵשׁ קֶשֶׁר עִם הָעֲרָבִים, יִמַּח שְׁמֵם, וְעַל-כֵּן שְׂתַק וְשְׂתַק וְשְׂתַק וְכו', תֵּן לְעֲנִינִים לְהַתְּלַגֵּל, וְאַתָּה תַּעֲמֹד מֵאַחֲרֵי הַתְּמוּנָה בְּהִסְתָּר, אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְדַבֵּר מִזֶּה יוֹתֵר עִם אַף אֶחָד, וְגַם

אָתָּה אַל תִּאֲמִין בְּשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, תִּדְבֹּר עִם ר' ... וְאַחֲרֵיכֶּךָ
תִּדְוֹחַ לִי הַפֶּל, אַל תִּצְרֹךְ לַמִּידָע הַזֶּה שׁוֹם נִבְרָא.

אָקֵנָה שְׂיִכּוּלִים לְסִמּוֹן עָלֶיךָ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַעֲלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תמו.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדֵּר תַּצְוָה, ה' אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד אֲבָקֶשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ רֹאשְׁךָ וְרַכְּךָ רַק
בְּהִנָּהֳלַת הַתְּלִמּוּד-תּוֹרָה וְהַבִּית-סֵפֶר וְהַמַּעוֹן וְהַגָּנִים וְכו', כִּי כָל
רְצוֹנִי הוּא לְהַחֲדִיר בִּילָדִים אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאַמוּנַת
חֻכָּמִים, וְקִדְּשָׁה וְטָהָרָה, וְשִׁיתַּחֲתָנוּ סִמּוֹן לְפָרְקֵם, וְשִׁנְקִים דּוּרֵי
דּוּרוֹת, שְׂיִהְיֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נֶחֱת מֵאַתָּנוּ.

הַהֲכָרַת לֹמֶר לָךְ, כִּי כָל הַחֲרָפוֹת וְהַבְּזִיוּנוֹת וְהַשְׁפִּיכוֹת דָּמִים
שְׁאֵנִי סוֹבֵל, הַהֲכָרַת לְסָבֵל אֶת זֶה, כִּי פֶשַׁהֲנִקְדָּה הַתַּחֲתוּנָה צְרִיכָה
לְקַבֵּל מִהַנִּקְדָּה הַעֲלִיּוֹנָה, הַהֲכָרַת לְקַבֵּל שְׁפִיכַת דָּמִים וּבְזִיוּנוֹת,
כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ו') וּבְכָל הַהֲלָכוֹת
בְּלְקוּטִי-הַלְכוֹת הַנִּבְנוֹת עַל תּוֹרָה זוֹ, אֲשֶׁר זֶה סִגְיָא מֵאֵד מֵאֵד עֲמָקָה
וְאַרְכָּה מֵאֵד, אֲשֶׁר מִי שֶׁרַק רוּצָה לְשַׁמֵּשׁ אֶת רַבֵּנוּ ו"ל, הַהֲכָרַת לוֹ
לְסָבֵל בְּזִיוּנוֹת וְשְׁפִיכוֹת דָּמִים, כִּי בְּאַמַּת הַסֵּמ"ך-מ"ם מֵאֵד שׁוֹנָא
אֶת רַבֵּנוּ ו"ל, הוּא לֹא יִכּוֹל לְסָבֵל שֵׁשׁ בְּזֶה הָעוֹלָם אַחָד שְׁמִיגְלָה
אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי בְּרַגַּע שְׁמִיגְלִים אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, אֲזִי אֵין לוֹ כָּבֶד מִה לַעֲשׂוֹת, כִּי הוּא נִבְרָא לְהַעֲלִים וּלְהַסְתִּיר
וּלְכַסּוֹת אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי כָל מִינֵי גּוֹרָמִים בְּעוֹלָם,
מִ'הָרַע-בָּנִים', יִמַּח שְׁמֵם וְשְׁלוּחֵיו, עַד רִשְׁעֵי הָעַרְב־רֵב וְכו', וּפֶה בָּא
אֵיזָה יְהוּדִי קֶטָן, וּמִדְּלִיק אֶת הָאוֹר אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא בְּלִבּוֹת

נִשְׁמֹת יִשְׂרָאֵל, וְאִם זֶה לֹא מִסְפִּיק, הוּא עוֹד מְדַלֵּיק אֶת אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּלֵב תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וְרוֹצֶה לְהַצִּילָם מִחֲטָאִים וְעוֹנוֹנוֹת, וּמִפְגָּמֵי הַבְּרִית, וְשִׁיתַּחֲתֶנּוּ סִמּוּךְ לַפְּרָקֶם, בְּיָדָיו הוּא יַעֲזֹב אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְיִקַּח אֶת עֲצָמוֹ אֵלָיו.

וְעַל-כֵּן אֵל תַּחֲלֵשׁ דַּעְתָּךְ כָּלֵל, וְאַל תִּשְׁבֵּר מִכָּל מֶה שֶׁעָבַר, וְאַל תִּסְתַּכֵּל עַל הַחֲרוּפִין וְהַגְדוּפִין שֶׁהֵם מִנֵּת חֲלָקִי, בֹּא נִקַּח אֶת עֲצָמֵנוּ בְּיָדֵינוּ, וְנִמְשִׁיךְ לַחֲנֹךְ אֶת הַיְלָדִים בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֹז.

אָבֵל הַהִכָּרֶת לומר לך, אַחֲרֵי שֶׁעָבַר עָלִי אֶתְמוֹל מֶה שֶׁעָבַר, אֲנִי לֹא רוֹצֶה בְּשׁוּם פְּנִים, שִׁיְהִיָּה לִי שׁוּם קֶשֶׁר עִם הַבְּנִיָּה, וְתוֹרִידוֹ מִמֶּנִּי אֶת הָעַל הַזֶּה, וְאֲנִי רוֹצֶה שִׁיְהִיָּה וְעַד אֲתָה ... וְ... וְ... וְ... וְאִם אֶפְשָׁר גַּם לְצַרְף אֶת ... וְעַדָּה שֶׁל חֲמִשָּׁה שְׂרוּצִים לְעוֹר לִי, וְיִהְיֶה בְּקֶשֶׁר מִתְמִיד עִם ... וְעִם ר' ... מֶה טוֹב וּמֶה נָּעִים, וְאִם נִצְטָרֵךְ עוֹרֶךְ-דִּין, תִּרְאֶה לְהַצִּיעַ אֶת הָעוֹרֶךְ-דִּין שֶׁלךָ, אוֹ תַעֲשֶׂה כְּפִי שֶׁצָּרִיכִים וְכוּ', אָבֵל אֲנִי לֹא רוֹאֶה שֶׁצָּרִיכִים לְקַחַת עוֹרֶךְ-דִּין עֲרָבִי וְכוּ', וּבְכָלֵל לְהַתְעַסֵּק אִתָּם, הֵם רִשְׁעִים אַרְוִירִים, וְהֵם גָּלוּ אֶת פְּרִצּוּפָם עֲכָשׁוּ עוֹד פַּעַם בְּאִיּוֹם שֶׁל הָאֲשֻׁמְדָּאִי הָעִירָקִי, כָּלֵם שְׂמִחִים וְכָלֵם מַחֲפִים עַל הַיּוֹם וְכוּ' וְכוּ' (הִיָּה לֹא תִהְיֶה), וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִהְפֹּךְ אֶת כָּל הַגּוֹזְרֵי דִינִים מֵעַם יִשְׂרָאֵל, וְשִׁיפֵּל כָּבֹד עַל הָעַמְּלָקִים, יִמַּח שְׁמֵם וְיִכָּרֶם, שִׁימְחִקוּ מִהָעוֹלָם.

מִהַיּוֹם וְהַלָּאָה אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְדַבֵּר יוֹתֵר מִכָּל הָעֵסֶק, אֲלֹא כָּל מֶה שִׁישׁ בַּעֲנִין הַבְּנִיָּה, אֲנִי רוֹצֶה רַק דְּוִיחַ בְּכֶתֶב, אֲנִי לֹא אֲדַבֵּר יוֹתֵר פְּנִים אֶל פְּנִים, אִם אֲנִי צָרִיךְ לַעֲמֹד שְׁלֹשׁ שָׁעוֹת וּלְהַתְחַנֵּן וּלְבַקֵּשׁ עַל גִּפְשִׁי וְכוּ' וְכוּ', אֲזִי אֲתָה יוֹדֵעַ בְּאִיזָה מַצָּב אֲנִי נִמְצָא וְכוּ' וְכוּ'.

הָעֵקֶר בְּזֶה הָעוֹלָם לְלַמֵּד לְקַח מִכָּל דָּבָר, וּלְקַבֵּל רְמִזִּים מִכָּל מֶה שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְרַמֵּז, רוֹחֲנִיּוֹת וְגִשְׁמִיּוֹת גַּם יַחַד.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי יֵשׁ עוֹנוֹנוֹת, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לָהֶם לְהִתְכַּפֵּר, אֲלֹא עַל-יְדֵי חֲרוּפִין וְגְדוּפִין, בְּזִיוּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים, וְהִנֵּה הַקְדוּשׁ-

בְּרוּךְ-הוּא מְזַכֶּה לָנוּ, שְׁאֵנְתָנוּ לֹא צָרִיכִים לְצֹאת בַּחוּץ לְקַבֵּל בְּזִיוּנוֹת וְשִׁפְכוֹת דָּמִים מְגוּיִים וְכו', וְכו', אֲלֹא מְקַבְּלִים פֶּה כָּבֵד אֶת הַבְּזִיוּנוֹת וְהַשִּׁפְכוֹת דָּמִים, וְצָרִיכִים לַעֲבֹר אֶת הַנֶּהָר דִּינוֹר כְּדִי לְהִזְדַּבֵּק וּלְהִמָּרֵק.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי מִבֶּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תמוז.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּצִוָּה, ה' אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לִנְכוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמֵחָתִי, שֶׁהַכֹּל מִתְחִיל לְהִסְתַּדֵּר.

מָה אֶמֶר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! אֶת הַבְּזִיוּנוֹת וְהַחֲרוּפִין וְהַגְדוּפִין שֶׁהֵם מִנַּת חֲלָקִי, רַק הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ, וְאִף-עַל-פִּי-כֵן אֲנִי מִבְטֵל הַכֹּל וְכו', וְזֶה לִי בְּנִפְשִׁי לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים סְמוּךְ לְפָרְקִים, וְלֹא אֲנוּחַ וְלֹא אֲשַׁקֵּט עַד שֶׁאֶפְעַל אֶצֶל כָּל בְּנֵי קְהֵלָתִי דְּבַר זֶה, וְהַסֵּמ"ך-מ"ם יוֹדֵעַ אֶת זֶה, לְזֹאת הוּא גּוֹרֵם פְּרוּדִים וּמַחְלוּקוֹת, הוּא אֵינוֹ רוֹצֵה שְׂיִהְיֶה בְּנוֵי אוֹלָם שְׂמֵחוֹת וְכו', וְלִדְעָתִי, אִם תְּצִיָּתוֹ לְאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲתֶכֶם אֶתְמוּל בְּלִילָה, וְתִכְנִיסוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּלֵב וּנְפֶשׁ, אֲזִי יָכוֹל לְהִיּוֹת אוֹלָם מִפְּאָר עַד ל"ג בְּעֶמֶר, כִּי הָעֵקֶר תִּלְוִי בְּאַחֲדוֹת וּבְאַהֲבָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזֹּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְאֵל תִּשְׁכַּח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כְּרָגֶע, אֶפְלוּ בְּמַצָּבִים הֵכִי קָשִׁים שְׁעוֹבֵר עֲכָשׁוּ עָלֵינוּ, אֲסוּר לְהַסִּיחַ דַּעַת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כְּרָגֶע, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁחִזַּק בָּזֶה, וְאֲזִי טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אָסוּר לְשַׁכַּח כְּרָגַע לְתַת גַּם מְזוֹן לְנִשְׁמָה, לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, אֲשֶׁר אֵין עֶרֶךְ אֲלֵיהֶם, וּבִזְכוּת הָאֲרֻכָּה לַמוֹדִים הָאֵלּוּ, נִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמָנוּ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדְבָקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ.

קִבַּלְתִּי עַל עֲצָמֵי מֵהַיּוֹם לֹא לְדַבֵּר יוֹתֵר מִהַבְנִיָּה, אֲלֹא כָּל מָה שֵׁישׁ לָכֶם לְהַגִּיד לִי, תְּדוּחוֹ לִי בִּכְתָב.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּצוּהָ, ה' אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גִּירוֹ יְאִיר.

לִנְכוֹן קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שֶׁמַּחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ וְכו' וְכו'.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי, וְיַעֲזֹר לִי לַעֲזֹר תָּמִיד לְיִלְדֵי יִשְׂרָאֵל, לְחַנּוּכָם בְּקִדְשָׁהּ וּבְטָהֳרָה.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתַּעֲמֹד לַעֲזֹר לְכָל הַחֲבוּרָה, בְּאִפֹּן שְׂנוּכָל לְהִתְקַדֵּם עִם הַבְּנִיָּה, כִּי אֲנִי מֵאֵד רוּצָה שִׁיְהִיָּה הָאוּלָּם גָּמוּר עַל תְּלוּ בִּל"ג בְּעֶמְר, בְּעֶזְרָתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, שְׂאֵז נַעֲשֶׂה חֲנֻכַּת הַבֵּית וְחֲתוּנוֹת, בְּעֶזְרָתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ.

יֵשׁ עֲבֻרוֹת כָּאֵלּוּ, שְׂאִי אֶפְשָׁר לָהֵן לְהִתְכַּפֵּר בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֹּן, אֲלֹא כְּשַׁעֲוִיכִים חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין, בְּזִיוּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים, וְצָרִיכִים לַעֲבֹר אֶת הַנֶּהָר דִּינוּר, לְסַבֵּל אֵשׁ בְּתוֹךְ אֵשׁ וְכו' וְכו'.

אֲנִי מֵאֵד רוּצָה לְסַגֵּר אֶת שְׁנֵי הַחֲשׁוֹנוֹת שֵׁישׁ עַל שְׁמִי, וּמֵהַיּוֹם אֲנִי רוּצָה שֶׁכָּל פְּקוּדַת הַבְּנִיָּה וְכָל הַבְּנִיָּה תִּהְיֶה רַק בּוֹעֵד שְׂמֻנִיתִי

אָתְמוֹל, וְאִם אֶפְשָׁר גַּם לְצַרֵּף אֶת ... מָה טוֹב וּמָה נָעִים, כְּדֵי שְׂכַבֵּר
נִתְחִיל לְהַזִּיז אֶת הָעֲנִינִים, אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְדַבֵּר יוֹתֵר מִהַבְנִיָּה, וּבְכֻלָּל
לֹא רוֹצֶה לְשַׁבֵּת בִּישִׁיבוֹת וְכוּ', וְלִטְחֹן מִים וְרוּחַ וְכוּ', אֲלֹא כָּל
מָה שֵׁישׁ לָכֶם לְדוֹחַ לִי — תְּדוּחוֹ בְּכֶתֶב, אֲנִי מְקַנֶּה שְׂאֵתָה תְּבִין
אֶת נִקְדָּתִי וְכוּ' וְכוּ', כִּי כָּשָׁל כַּח הַסֵּבֶל, אֲנִי צָרִיךְ לְשִׁמֵּעַ כָּל יוֹם
צָרוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִבְכוֹת מִמֶּר נִפְשִׁי וְכוּ' וְכוּ', וְאִם זֶה לֹא מְסַפִּיק, אֲנִי
צָרִיךְ גַּם לְקַבֵּל עֲלֻבוֹנוֹת וּבְזִיוּנוֹת וְכוּ' וְכוּ'. מָה אַעֲשֶׂה? ! זֶה עֲוֹנוֹתִי
הַמְרַבִּים שֶׁנִּרְמֹו לִי כָּל אֱלוֹ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַעֲלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תמט.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּצִיָּה, ה' אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גִּרֹּו יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְּל שְׁמִחָתִי לְשִׁמֵּעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵין
לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבִפְרִט שְׂאֵתָה גַם-כֵּן מִצְטָרֵף וְעוֹזֵר ...
בַּעֲנִין הַבְּנִיָּה, וּמִתְחִילָה חֲזָרָה לְהִיּוֹת אַחֲדוּת וְאַהֲבָה בֵּין אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁעֲכָשׁוּ יִתְחִילוּ לְזוֹ
הָעֲנִינִים, וְנִזְכֶּה לְבָנוֹת אוּלָם יָפָה לְחַתָּנוֹת וְלְשֻׁמְחוֹת, וְכֵן אֶת
הַבֵּית-מִדְרָשׁ הַגָּדוֹל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂכַבֵּר יִתְחִילוּ לְבָנוֹת
אֶת הַמִּבְנִים בְּבֵית-סֵפֶר וּבִתְלִמּוּד-תּוֹרָה, וְיִהְיוּ לָנוּ מוֹסְדוֹת מְסֻדָּרִים,
יִתְחִילוּ לְבָנוֹת דִּירוֹת, וְהַפֵּל יִסְתַּדֵּר עַל נִכּוֹן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַעֲלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּצִנָּה, ה' אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאָד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּל הַשְׂמִימָה שְׂפָעֶלֶת, שֶׁהַכֹּל
יִחְזֹר עַל מְכוֹנוֹ, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַּהֲיָה כְּכֹר עֲכָשׁוּ אַחֲדוֹת
וְאַהֲבָה, וְנִזְכָּה לְבָנוֹת אֶת הָאוֹלָם שְׂמִחוֹת, וְאַחֲר־כֵּן אֶת הַבֵּית-
מִדְרָשׁ, וְשִׁיחָיָה בִּקְהֵלָה שְׁלֵנוּ אַחֲדוֹת וְאַהֲבָה, שְׁכָל אֶחָד יַעֲזֹר לְשֵׁנִי,
וְנַעֲשֶׂה חֶסֶד אֶחָד עִם הַשֵּׁנִי, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכָכֵר נִזְכָּה
לְרֵאוֹת בְּמַפְלַת הַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, וְנִזְכָּה לְרֵאוֹת בְּמַחֲיַת
עַמְלֵק, וּבְהַתְגַּלּוֹת כְּבוֹד שָׁמַיִם בְּעוֹלָם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּצִנָּה, ה' אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אוֹדוֹת שְׂבַעֲלֶךָ יִסַּע אֶל צִיּוֹן הַצַּדִּיק הַקְדוּשׁ רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ בֶּכ"א
אָדָר, וּמִשָּׁם יִסַּע גַּם אֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ו"ל — זֶה רַעֲיוֹן נִפְלָא, שְׂתַּדַּחֲפִי
אֶת בְּעִלְךָ, וְאֲנִי מָאָד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַּפְקְדוּ בְּזֶרַע שֶׁל
קִימָא.

אַתֶּם צָרִיכִים לְזָכֹר, תְּהִלָּה לְאֵל, לְמִי שֶׁהִבְטַחְתִּי לֹא נִשְׁאַרְתִּי
חַיִּב, וְעַל-כֵּן רְאֵי לְהַתְחַזֵּק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בּוֹדָאִי יִשְׁלַם אֶת
הַחוּב שְׁלִי שֶׁהִבְטַחְתִּי לָכֶם, וְתַפְקְדוּ בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא.

תמשיכי לעזר לנשות אנשי שלומנו, לחזק ולעודד אותן, העקר תמיד תדברנה מאמונה בהקדוש-ברוך-הוא, ומאמונת חכמים, ומספורי צדיקים, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אתכם, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תנב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תצוה, ה' אדר ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי העקר לי מאוד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל, כי אמה חקוק בפנימיות לבבי לטוב כל הימים.

מה אמר לך! בזה העולם עובר על כל אחד כל-כך הרבה צרות ויסורים ומרירות ומכאובים, ואשרי מי שזוכה להחזיק מעמד, כי העקר בזה העולם להתחזק, שקורין דער האלטין זיך. ורפנו ו"ל גלה לנו, שלא הגיע למדרגותיו, אלא על-ידי שהתחזק והחזיק מעמד, ולא נשבר משום דבר. לזאת ראה גם אמה להתחזק, ולא להשבר משום דבר, ולבסוף בודאי הכל יתהפך לטובה.

נא ונא העקר ראה לשמח עכשו בחדש השמחה, ותחדיר שמחה בין אנשי שלומנו היקרים, ואני מאוד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יתהפך לטובה, ואף שעדין הכל בצמצום וכו', וכו', אבל צריכים להסתכל אחורנית, שהיינו שבורים ורצוצים ועלובים, ועכשו, תהלה לאל, הקדוש-ברוך-הוא הרחיב לנו, ובודאי ירחיב לנו עוד ועוד, ובקרוב יתחילו לבנות דירות, ויפנסו לגור עוד אלפי אלפי משפחות בלי שום גזמא, ותהיה פה עיר חרדית על טהרת

הַקֹּדֶשׁ, וְאִף שֶׁזֶה נִרְאָה עֲכָשׁוּ בַּצָּחוּק, יֵרָאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לִבֵּנוּ, וְתִגַּל נִפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הָיִית שְׁאֵנִי בָּא בְּיוֹם חֲמִישִׁי בַּלֵּילָה מֵאַחֵר, עַל-כֵּן רָאָה לְהַכִּין אֶכְל וְכָל מָה שְּׁצָרִיכִים בְּעִבּוּר צָרָכִי שֶׁבֶת לְשָׁלוּשִׁים אוֹרְחִים בְּעֶרְךָ, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּמִּיד נִזְכֶּה לְבָשָׂר וּלְהַתְּבָשָׂר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּצוּהָ, ה' אֲדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד, צִמּוּד בְּפִנִּימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרוּ יְאִיר.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנֻם שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי, בְּזֶה שְׁאַתָּה מִתְּעַסֵּק בְּעִנְיַן הוֹעֲדוֹת, וְצָרִיכִים לְהוֹדְרוֹ מֵאֵד מֵאֵד, כִּי הַזְּמַן קָצָר מֵאֵד, רְצִיתִי שֶׁתִּכְיַן רְשִׁימָה בְּדִיוֹק מִי מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנוּ בִּיבְנָאֵל אֵינוֹ רְשׁוּם, בְּאִפֶּן שֶׁכְּשֶׁאֲבֹא לְאַרְצֵנוּ הַקְדוֹשָׁה בְּיוֹם חֲמִישִׁי, תּוּכַל לְהִרְאוֹת לִי אֶת כָּל הַרְשִׁימָה.

נָא וְנָא רָאָה לְחֻזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׁמְחָה אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְאֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּהְיֶה לָּךְ פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעָה, וְתִזְכֶּה לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים שֶׁלָּךְ בְּגִיל צִעִיר, וְתִתְּנֶה רֵב נַחַת מֵהֶם, וְתִקְיֶמוּ דוֹר יִשְׁרִים מִבְּרָךְ, אִתָּהּ וְאֲשֶׁתְּךָ עוֹד תִּקְרְאוּ נִכְדִּים וְנִינִים, וְכָלכֶם תִּהְיוּ בְּרִיאִים וְשְׁלָמִים, כִּי בְּזִכּוֹת שְׁעוֹסָקִים בְּצָרָכִי צָבוּר בְּאַמוּנָה, הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁלֵּם אֶת הַשֹּׁכֵר לְאֵין עֶרֶךְ כָּלֵל, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֻזֵּק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ לְנִצָּח.

עֲלִיד לְדַעַת, כִּי אִם מְשֻׁמָּשִׁים אֶת הַצִּדִּיק, הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁלֵּם חֲזָרָה אוֹר וְחַיּוֹת וְדִבְקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, שִׁפְעָה רוּחָנִי וְשִׁפְעָה גִשְׁמִי.

אֲשֶׁר כּו תנדר — כּו תנה בְּנַחֵל כג

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תנדר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּצִנָּה, ה' אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֵין אַתָּה יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֶׁישׁ לִי, שֶׁחֲזֹרְתָּ
לְלַמֵּד אֶת בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל אֲמוּנָה, זֶה חֶפְצִי וְזֶה רְצוֹנִי, וְזֶה כְּסוּפִי,
לְהַחֲדִיר בְּבָנוֹת יִשְׂרָאֵל קִרְשָׁה וְטְהָרָה, צְנִיעוּת וּמַדּוּת טוֹבוֹת,
וּבְזָכוֹת זֶה יַעֲזֹר לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁגַּם לְךָ יִהְיוּ יְלָדִים טוֹבִים,
וְיִמָּתְקוּ מִמָּקָם כָּל הַדִּינִים, וְתַהֲיָה לָכֶם אַחֲדוּת.

נָא וְנָא רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵל תִּסְתַּפְּלִי
עַל שׁוֹם בְּרָיָה כָּלָל, כָּל מַעֲגִיבֵי יִהְיוּ רַק דְּבַר אֶחָד — אֵיךְ יְכוּלִים
לְהַחֲדִיר בְּבָנוֹת אֲמוּנָת חֻכְמִים וְכו', אֵיךְ יְכוּלִים לְבָנוֹת אוֹתָן בְּצוּרָה
כּוֹז, שֶׁהֵם תְּהִינָּה כָּלִים טוֹבִים לְקַבֵּל בָּהֶם אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַי בְּמַשִּׁימָתְךָ הַקְדוּשָׁה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּצִנָּה, ה' אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אין לך מה להתפחד כלל, את תמשיכי להתפלל אל הקדוש-
ברוך-הוא, לבקש ממנו יתברך כל מה שאת צריכה, ואז תראי את
הנסים וגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, כי באמת מה שתפלה
פועלת, שום דבר שבעולם אינו יכול לפעל, ועל-כן תעשי כל מיני
פעלות שבעולם להיות בשמחה, ותשמחי את בעלך ואת הילדים,
ואל תהיי עצבנית, כי אני מבטיח לך, שתהיה לך עוד דירה יפה
מאד, ואף שגוראה לך הדבר הזה עכשו חלום, אם תתפללי בכל יום
להקדוש-ברוך-הוא, שיתן לך דירה מה שהוא יתברך מבין שטוב
לך, אז תראי שתהיה לך דירה יפה. כי בזה העולם אין לנו את אף
אחד רק את הקדוש-ברוך-הוא, ועל-כן מה שצריכים לפעל, יש
לפעל רק אצל הקדוש-ברוך-הוא.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדכם, שתהיה לכם דירה גדולה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תנו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תצוה, ה' אדר ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, אין לתאר ואין לשער את גדל
השמחה שהיתה לי לראות על-כל-פנים את כתב ידך וכו' וכו',
אשר רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן קצב), שפגנו, שכלו
וחקמתו בתוך הכתב.

מה אמר לך, ידידי היקר! בזה העולם צריכים רק לבטל את
עצמו אל האין סוף ברוך הוא, ולידע אשר אין בלעדיו יתברך כלל,
ואף שעובר בין כך על האדם חלישות הדעת, וחורפים וגדופים הם
מנת חלקו וכו' וכו', עד שנעשה כאסקפה הנדרסת, עם כל זאת אם

יש לו שכל, הוא מהפך את הכל לרוחניות, ותכף-ומיד הוא רואה את הקדוש-ברוך-הוא, עד שנעשה כלי לתמיכה בו אור וזיו וחיות ודבקות הבוֹרָא יתברך שמו, וזוֹכָה ליחד יחודים קדושים, ובפרט ראשי היחודים, שהם: ע"ב, ס"ג, מ"ה, ב"ן, שהם השמות של הד' עולמות, לעילא ולתתא ומתתא לעילא, שנה בעצמו יחידא עלאה ויחידה תתאה; כי באמת האור אין סוף ברוך הוא, אין בו שום תפיסה כלל, אף הוא צריך להתלבש בתוך העולמות, עד שיורד אל עולם העשיה, וכשבא אל עולם העשיה, אז הוא הולך חזרה למעלה, עד עולם האצילות, וכה ממשיכים על עצמם הצדיקים בכל יום מחין חדשים, אשרי מי שזוכה להגיע לזה, ואשרי מי שמשתוקק לזה, ואז עולמו יראה בחייו.

אודות בנה ... גרו יאיר, לדעתי זה הדבר הכי טוב לקנות רק פרטים הלוך, כי דברתי עם סוכן הנסיעות, והוא אומר שנה קצת מסבך וכו' וכו', כי הרבה פעמים אם יש לנוסע תיק מסבך הם שולחים אותו חזרה, ועל-כן, לדעתי, רק לקנות פרטים חזור, ואתם תקנו את-רבה פרטים חדש, ואני אחזיר לכם את הכסף.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

כו תנו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תצוה, ה' אדר ה'תשנ"ח.

שלום רב אל ... תחיה.

מאד מאד רציתי שתדוחי לי מה בקשר ל... והקדוש-ברוך-הוא יעזר לה, שתזכי להגביר חילים לתורה, ובדאי סוף הכבוד לבוא, רק שתתחזקי בכל מיני התחזקות, כי עוברים על כל אחד עליות וירידות וחלישות הדעת, קשיות וספקות, אבל לבסוף הכל יסתדר, אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שהשבת הם יבואו להתאכסן אצלי, ואז נראה מה יכולים לעשות על הצד הכי טוב בענין השדוה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפילתי
שאני מבקש ומתפלל בעדך ובעד ילדיך שיצליחו בתורה ויראת
שמים, ותרוו רב נחת מהם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תנח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תצוה, ה' אדר ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הנקר לי
מאד ... גרו יאיר.

ראה להמשיך את המשחק וכו', כי אני יודע שהמפתח הוא
אצל ... גרו יאיר, ועל-פן צריכים להיות עכשו חכם כחכמת שלמה,
ודי לחכימא, באפן שיתחילו להזיז עננים, כי אחרת לא יהיה לנו
אולם על ל"ג בעמר. ולכן אני מאד מבקש אותך, שאמה תרסן את
עצמך, כי סוף כל סוף זה לטובת הילדים שלך, ואני רוצה לחנך
את האולם עם החתנה של בתך תחיה, שתהיה החתנה הראשונה
באולם, ואם תעמד על זה חזק, ותלחץ את ... גרו יאיר, שאמה
רוצה לחתן את בנך שמה, וכן הוא יחתן את בתו וכו' וכו', אז
תראה איך שיתחילו לרוץ, ורבונו ו"ל אמר (לקוטי מו"ק, חלק א', סימן
רב), שקטני השכל צריכים כבוד וכו', ועל-פן צריכים לתת לו את
הכבוד וכו' וכו', העקר שהדברים שדברנו אתמול בלילה, ישארו
בינינו, וטוב מאד, שתגבש את ... ו... ו... וביחד תלחיצו את ...
שמכרחים לרוץ מה שיותר מהר, כי עוד מעט יתחיל להיות גל של
חתנות אצלנו, בעזרת השם יתברך, אנחנו צריכים אולם, ובזה
שתגדלו ותפארו ותחזקו ותעודדו ותשמחו וכו' וכו', לדעתי הוא
ירוצ, ואין לנו ברכה אחרת, כמו שהסברתי לכם אתמול.

מה לעשות?! כך גזרה חכמתו יתברך, שפך צריך לעבור,
ועל-פן אין לנו להיות בטלנים, אלא לעשות כל המטל עלינו.

תעורר את כל החמשה שרק יביאו לי דוחו"ת בכתב, כי אני לא רוצה יותר לרדת אל דברים כאלו, לא עם כסף, ולא עם בניה, רק תבואו ותדווחו לי, ואני אעשה את שלי בתפלה ובקשה ממנו יתברך, ואני בטוח, שהקדוש-ברוך-הוא, לא יעזב אותי, סוף כל סוף למי אני בונה את זה, רק לילדים שלכם, שתוכלו לחתן אותם סמוך לפרקם, ולכן ראה לשתף אתי פעלה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שאוכל לעשות את החתונה הראשונה עם בתך באולם, ומלבד שתלחין אותו מאד, ותגדלו ותפארו, ואז תראה תוצאות ...

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל, שתהיה אחדות ואהבה ושלוש בין אנשי שלומנו היקרים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תנט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תצוה, ה' אדר ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

ראה לחזק מאד את אשתך, שתהיה מאד שמחה ועליזה, ואל תדאג כלל, כי בודאי התינקת תגדל ותגדל וכו' וכו', וזה לא נורא אם מוסיפים על החלב וכו', העקר שהתינקת תהיה בריאה, וצריכים לדאג על בריאותה.

נא נא ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שפעולם, ואל תשבר משום דבר, כי גדול אדוננו ורב להושיע.

הרגל את עצמך לדבר אליו בכל יום, באשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, ואף שבהתחלה יגיע לך דבר זה מאד מאד קשה, כי סוף כל סוף אדם הוא עב וגם ומגשם וכו' וכו', וקשה לו

להשיג רוחניות אלקות, עם כל זאת באשר מרגילים את עצמו בעקשנות גדולה לדבר אליו יתברך, מרגישים כל מיני נעם וערבות, כי הוא יתברך אין סוף ברוך הוא, וכשבר ישראל מדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, על-ידי-זה כל דבור ודבור נעשה כלי להמשכת שכינת צו יתברך בזה העולם, כי התפלה היא הכלי לקבל בו אור האלקי (לקוטי-מוה"ן, חלק א', סימן לד); ועל-כן אשרי מי שמרבה לדבר אליו יתברך, שעל-ידי-זה הוא מוריד לעצמו את השכינה הקדושה, ומתחזק באמונה פשוטה.

נא ונא תלמד בכל יום כמה פרקים משניות לעלוי נשמת אביך ו"ל, וזה תקון גדול לנשמת האדם — כשזוכים ללמד בשבילו משניות.

מה אמר לך, ידידי הנקר! מה יש לאדם בצל העובר — אם לא תורה ותפלה ומצוות ומעשים טובים, כי ימינו כצל עובר (תהלים קמד, ד), הנה אנחנו כאן, ועוד מעט יוצאים מכאן, ורואים בחוש, כי אדם הוא כלום, רק גוש עפר, טפה סרוחה, ולכן אשרי ואשרי מי ששם את תכליתו לפני עיניו, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תס.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תצוה, ה' אדר ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיענו וירדפו אל ידידי הנקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני שמח לשמע איך שהענינים מתחילים לזוז.

מה אמר לך! זה מה שדברתי איתך אצלי, שרק בדרך זו יתחילו

לְזוֹ עֲנִינִים, אִם נָתַן לוֹ אֶת הַכְּבוֹד הַשֵּׁנִי אֵלָיו וְכוּ', כִּי כָּךְ אָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי מוֹתֵרֶן, חֶלֶק א', סִמֵּן רב): קִטְגִי הַדַּעַת אוֹהֲבִים כְּבוֹד וְכוּ', וְאֵנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שָׁאִם יִתְּנוּ לוֹ אֶת הַכְּבוֹד הַמְדָּמָה שְׂרוּצָה, אִזּוּ כָּל הָעֲנִינִים יִתְחִילוּ לְזוֹז.

נָא וְנָא רֵאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׂבָעוּלָם, וְתֹאמִין לִי, שְׂאֵלוּ נַחֲיָה אֶלֶף שָׁנִים, לֹא נוּכַל לְתַקֵּן מַה שְּׁחַטָּאנוּ וּפְשַׁעְנוּ וְקָלְקַלְנוּ אֶת נַשְׁמוֹתֵינוּ וְכוּ' וְכוּ', כִּי אֶחָד וְאֶחָד יוֹדֵעַ אֶת נִגְעֵי נַפְשׁוֹ וּמַכְאוּבֵיו, כִּי רַק מִי שְׁלוֹמֵד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְרוֹאֶה אֶת חֹמֶר הָעוֹנוֹת וְהַפְגָּמִים, כְּרִיתוֹת וּמִיתוֹת בֵּית-דִין, שְׂמִינִיעַ לְאָדָם עַל כָּל עֲבֵרָה, נִשְׁבֵּר לְבָבוֹ, וּמִתְחִיל לְחַפֵּשׁ תְּקוּן לְנַפְשׁוֹ, וְאִזּוּ רוֹאֶה אֶת גְּדֹל חֹמֶר הָעוֹן, לֹא-כֵן מִי שְׂאִינוּ לוֹמֵד, הוּא תָּמִיד מְחַפֵּשׁ כְּבוֹד וְגִאוּת, וְאִינוּ יוֹדֵעַ, שִׁיקָח לוֹ אֶלֶף שָׁנִים לְתַקֵּן אֶת מַעֲשָׁיו. וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שְׂזוּכָה לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְרוֹאֶה בְּאַמֶּת אֶת חֹמֶר הָעוֹנוֹת שֶׁעָשָׂה בִּימֵי נַעוּרָיו, וְעַל-כֵּן הוּא מְחַפֵּשׁ וּמְבַקֵּשׁ תְּקוּן לְנַפְשׁוֹ.

וּבְאַמֶּת הַתְּקוּן הַכִּי קָל לְאָדָם הוּא, שִׁיקָרֵב אֲחֵרִים אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְאִיפֹה עוֹד יְכוּלִים לָקִים אֶת זֶה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת כְּמוֹ כְּשִׁלּוּמֵדִים עִם יְלָדִים קִטְנִים, וּמַחְנֻכִּים אוֹתָם עַל-פִּי דַּעַת הַתּוֹרָה וְהָאֱמוּנָה, כִּי בְּזֶה שְׂמַחְדִּירִים אֱמוּנָה פְּשוּטָה בְּבִנֵי וּבְנוֹת יִשְׂרָאֵל, אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה בְּתַקוּן הָעוֹנוֹת, כִּי סוּף כָּל סוּף הַבְּטַחְנוּ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּהַר סִינִי, שְׂבַגְנוּ עֲרֵבִים לָנוּ (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה, פָּרָשָׁה א', סִמֵּן כג), וְעַל-כֵּן מִי שְׂעוֹסֵק בַּחֲנוּף יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל, כָּל יְגִיעָה וִיגִיעָה, כָּל טְרַחַה וְטְרַחַה, כָּל בְּזִיוֹן וּבְזִיוֹן וּשְׂפִיכוֹת דָּמִים שֶׁרַק סוּבֵל בְּשִׁבִּיל זֶה, הַכֹּל נִזְכָּר בְּחֻשְׁבוֹן גְּדוֹל. וּבְאַמֶּת אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: "מַצְדִּיקֵי הָרַבִּים כְּפּוֹכְכִים" (דְּנִיאל יב, ג) — אֵלוּ מְלַמְּדֵי תִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וְאָמְרוּ (שַׁבָּת קיט:): "אֵל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחִי" (תְּהִלִּים קה, טו) — אֵלוּ מְלַמְּדֵי תִינוּקוֹת, וְרַבֵּי שְׂמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי כְּשֶׁהֵלֵךְ לָעִיר, אָמַר לְתַלְמִידָיו, שֶׁהוּא הוֹלֵךְ לְבַקֵּר אֶת הַשְּׂכִינָה. וְכִשְׁשָׂאֵלוּ אוֹתוֹ הַתַּלְמִידִים: אִיפֹה? עָנָה וְאָמַר, שֶׁהוֹלֵךְ לְבַקֵּר אֶת תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וְעַל-כֵּן אֲשַׁרִּי

מִי שְׂזוּכָה לְהַכְנִים אֶת עֲצָמוֹ בַּחֲנוּךְ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וּבִוְדָאֵי
לֹא יִזוּז מִשֵּׁם עַד שִׁיָּהִיָּה לוֹ תְּקוּן לְנַפְשׁוֹ.

נָא וְנָא אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשּׁוּם דְּבָר וּמִשּׁוּם בְּרִיָּה
שְׁבַעוּלָם, הַעֲקֹר מִה שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ מָאד, שְׁבַל יִתְעַרֵּב זֶר בִּינִינוּ,
שְׂאָף אֶחָד לֹא יִתֵּן לָךְ עֲצוֹת וְדַעוֹת בַּתְּלִמּוּד תּוֹרָה וְכוּ', כִּי אַתָּה
רוֹאֶה לְאִילּוּ פָּנִים וּלְאִיזָה מִצָּב הַגִּיעָה הַבְּנִיָּה, שֶׁהָיוּ שָׁם כַּמָּה
רֵאשִׁים וְכוּ' וְכוּ', וְלָכֵן אֲנִי מָאד מָאד רוֹצֶה לְהַזְהִיר לְהִבָּא,
שְׁעַל-כָּל-פָּנִים בַּתְּלִמּוּד תּוֹרָה, אִף אֶחָד לֹא יִתְעַרֵּב לָךְ. אַתָּה לֹא
צָרִיךְ לְתֵת דו"ת לְאִף אֶחָד, וְזֶה מִה שֵׁישׁ לְתַקֵּן, לְהַתְדִיר אֲמוּנַת
חֻכְמִים בְּמִלְמָדִים וּבִמּוֹרוֹת, וּבִפְרֻט בְּיֻלְדוֹת, וּכְךָ יִהְיֶה לָנוּ
גְּדוּר שְׁלָם, כָּלִים שִׁמְשִׁיכּוֹ עַל עֲצָמָם אוֹרוֹ יִתְבַּרֵּךְ. וְזֶה יִהְיֶה עֲקָר
הַהֲצֻלָּה שְׁלָנוּ, שְׁבַשּׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן לֹא יִכָּנס זֶר בִּינִינוּ.

בְּעִנְיַן הַבְּנִיָּה, נִסְפָּם אֲצִלִּי, שְׂאֲנִי לֹא רוֹצֶה לְדַבֵּר מִזֶּה, אֲלֹא
שִׁישְׁלַחוּ לִי דו"ת בְּכָתֵב, וְאֲנִי אֶעֱנֶה בְּכָתֵב, כִּי אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְחַזֵּר
אֵל הַהֲשָׁפָלָה וְהַבְּיוֹנוֹת וְהַשְׁפִּיכוֹת דָּמִים וְכוּ' וְכוּ', שֶׁעָבְרוּ עָלֵי
אֶתְמוֹל וְכוּ' וְכוּ', תִּאֲמִין לִי, שְׂאֵלְךָ שְׁנַיִם צוּם לֹא בָּא אֵל הַשְּׁעִתִּים
וְחֻצִּי בְּיוֹנוֹת וְהַשְּׁפָלוֹת שֶׁהָיוּ לִי אֶתְמוֹל, וְעַל-כֵּן אֶפְלוּ שְׁעִשִּׁיתִי
כָּבֹד, רַחֲמָנָא לְצֻלָּן, מִי יוֹדֵעַ מִה שֶׁעֲשִׂיתִי וְכוּ', אֲנִי בְּטוֹחַ שְׁנֵתְכֶפֶר
לִי, וְלָכֵן מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְהִתְעַרֵּב בְּזֶה, רַק תִּתְּנוּ לִי
דו"ת מִפְּרֻט, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִנְזָה לְבָנוֹת אֶת הָאוּלָם מִה
שִׁיּוֹתֵר מִהֵר, וְצָרִיכִים לְהִלְחִיץ אוֹתוֹ, כִּי פֶשׁוּט מִל"ג בְּעֶמֶר יִתְחִילוּ
גַּל הַחֲתָנוּת, וְלָמָּה לָנוּ לְצֹאת מַחוּץ לִיְבִנְאֵל, כְּשִׁיכוֹל לְהִיּוֹת לָנוּ
אוּלָם שְׁמֻחוֹת בְּיְבִנְאֵל, אֲנִי מָאד מָאד שְׂמֵחַ, שְׁלֹאט לֹאט הַתְּלִמּוּד-
תּוֹרָה שְׁלָנוּ מְקַבֵּל שֵׁם טוֹב וּבֹאִין מִבְּחוּץ, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִקְרוֹב גַּם יִהְיֶה לָנוּ מִבְּנִים שֶׁל קֶבֶעַ, וְנִצְלִיחַ דְּרַכְנוּ.

נָא וְנָא רְאֵה לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵל תְּבַלְבֵּל אֶת
עֲצָמְךָ מִשּׁוּם דְּבָר וּמִשּׁוּם בְּרִיָּה, וְרְאֵה גַם רְאֵה, אֵל מִה יְכוּלִים לִפְל
עַל-יְדֵי פָּגַם אֲמוּנַת חֻכְמִים. וּכְבֹּר אֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי מוֹהֲר"ן, חֶלֶק
א', סִימָן סא): עַל-יְדֵי פָּגַם אֲמוּנַת חֻכְמִים, נִכָּנס לְאֶדָם צוּאָה בְּרֵאשׁ,

רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, כִּי עֲשִׂנִים סְרוּחִים עוֹלִים לוֹ אֶל הַמָּח וְכוּ' וְכוּ',
וּכְדָאִי מִפְעַם לְפַעַם לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה הַנִּפְלְאָה הַזֶּה, וְאֵז תִּרְאֶה אֶל
מֶה יְכוּלִים לְהַדְרִידֵר — אִם אֵין אֱמוּנַת חֲכָמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרַת תַּצְנָה, ה' אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵיךָ הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גִּירוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת הַחֲשֻׁבוֹן שֶׁל הַבִּנְיָן, הַהֲכָרָח לִי עֲכָשׁוּ דִיקָא לְסַגֵּר אֶת
זֶה, כִּי אִי אֶפְשָׁר לִי לְשֵׂאת עַל עֲלֻבוֹנוֹת וּבִזְיוֹנוֹת, חֲרוּפִים וְגִדּוּפִים,
וְאֵת הַטְּשָׁעִיקִים שְׁצָרִיכִים לְהַכְנִס נְצִטְרָךְ לְטַפֵּס אִיזוֹ עֲצָה וְכוּ', אוֹ
לְחֻשֵׁב אִיזוֹ מַחֲשָׁבָה וְכוּ' אֵיךְ לְהַחֲלִיפָם, כִּי אַתָּה צָרִיךְ לְהַבִּין, שְׁאֲנִי
לֹא יְכוּל לְקַפֵּץ בְּכָל פַּעַם מִהֶכָּא לְהֵתָם וּמֵהֵתָם לְהֶכָּא, וּבִפְרִט שְׁיוֹם
אֶחָד אִם אֲנִי לֹא אֶשְׁמֹר וְכוּ', אֲנִי יְכוּל לְהַכְנִס בְּצִרּוֹת גְּדוּלוֹת,
וְתִאֲמִין לִי, שֶׁלֹּא חָסֵר לִי צִרּוֹת, וּבִפְרִט בְּשִׁבּוּעוֹת אֱלוֹ בָּאוּ מִיָּם עַד
נֶפֶשׁ.

אוֹדוֹת הַבְּנִיָּה, בּוֹדָאִי אֲנִי רוֹצֶה לְשִׁבֵּת בְּשׁוּם יְשִׁיבָה, וּמֵה
שְׂאֵתָם תַּחֲלִיטוֹ תִּשְׁלַחוּ לִי דִיו"ח, וְאִרְאֶה לְהַגִּיב, אוֹ לְתַקֵּן וְכוּ',
וּבּוֹדָאִי אַתָּה אֲנִי אֲדַבֵּר בְּעִנֵּין הַפֶּסֶף, מֵה וּמִי וְאִימַת וְכוּ', וּלְמִי כֵּן
לְשֵׁלֶם, וּלְמִי לֹא לְשֵׁלֶם וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְשִׁבֵּת יוֹתֵר
בְּנוֹעֲדוֹת, כִּי אֵין כַּח לָזֶה, וְאֵין לִי מִחַ לָזֶה, כִּי אִם הִיִּית יוֹדֵעַ מֵה
שְׁאֲנִי שׁוֹמֵעַ בְּיוֹם אֶחָד, צִרּוֹת וְיִסּוּרִים, מַחֲלוֹת וּמִכְאוּבִים, וְחִלָּאִים
מֵה שְׁעוֹבֵר עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, לְדַעֲתִי, לֹא הִיִּית יוֹשֵׁב לְרַגֵּעַ וּמִתּוֹכָם
עִם שׁוּם בְּרִיָּה, וּבִפְרִט לְטַחֵן מִיָּם וְרוּחַ וְכוּ' וְכוּ', אֵין לִי כִּבֵּר כַּח
לָזֶה.

לב אָשֶׁר כו תסב — כו תסג בנחל

הַעֲקֹר לַהֲיֹת בְּשִׁמְחָה, וְלַחֲזֹר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי זֶה חֻלְקֵנוּ, וְזֶה מְנוּס נַפְשֵׁנוּ, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂבוּרָתוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רָאָה לְהַתְּבוֹדָד עֲצָמָךְ עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא הַצִּלָּחָה נִצְחִית, הַצִּלָּחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תסב.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תַּצְנוּה, ה' אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

בְּאִתִּי לְהוֹדִיעַ לָךְ, שְׁבִיּוֹם רְבִיעִי בְּשַׁעַת תְּשַׁע בְּדִיוֹק בַּעֲרָב, יִהְיֶה שְׁעוֹר כְּרָגִיל, וְעַל-כֵּן תִּרְאֶה לְעוֹרֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שִׁיְהִיו בְּשַׁעוֹר, כִּי יֵשׁ לִי כֹמָה דְּבָרִים מִיְּחֻדִּים לְדַבֵּר לַפְּנִיָּה, דְּבָרִים מְאֹד מְאֹד נְחוּצִים, וְכֵן תוֹדִיעַ לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁבִיּוֹם חֲמִישִׁי עֲשֶׂיָה לְעֹשֶׁר בַּעֲרָב, יִהְיֶה הַשְּׁעוֹר כְּרָגִיל בְּכָל שָׁבוּעַ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִתְרָאָה בְּקָרוֹב.

רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמָךְ לַהֲיֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִשְׁמַח וְתִתְחַזֵּק אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וּבְנוֹדָאֵי בְּזִכּוֹת זֶה תִּתְבָּרְכוּ בִּישׁוּעָה גְּדוֹלָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תסג.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תַּצְנוּה, ה' אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּמִּיד תִּבְשֹׁר לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁחָחוֹת.

מה אמר לך, ידידי היקר! אני בקשתי פעמים כבר מכל הרועים שישנו בקרית חנוך שלנו, ונתן לכם מקום לישן בחנם, וכן גישה למטבח, וכך תשמרו על המקום, וידוע בזהר הקדוש (חלק א' מח.), אשר האשה נקראת שמור, ולכן בזכות השמירה שאתם שומרים על המבנים של התלמוד-תורה, יעזר לכם הקדוש-ברוך-הוא, שתמצאו זיווג, שישמר אתכם מעברות, ואני חזק בזה, רק תצייתו אותי.

נא ונא ראה להתבודד עצמך עמו יתברך, כי סוף כל סוף בוא תבוא גם ישועתך, ואתה צריך מאד מאד להתחזק, ולא להתפעל משום ברירה שבעולם.

הרגל את עצמך ללמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא, מדרש, אשר הדי' למודים האלו, הם כנגד הדי' עולמות, ואשרי האדם שזוכה ללמד בכל יום איזה שעור מהלמודים האלו, שאז ממשיך על עצמו אור וזיו וחיות ודבקות הבורא יתברך שמו.

העקר ראה לשמר מאד לא לפל עוד פעם בפח, וצריכים הרבה תפלה ובקשה לבקש ולהתחנן אליו יתברך, שיחוס וירחם עליך, שתזכה לזיווג האמור לך מן השמים.

הקדוש-ברוך-הוא, השומע תפלות ישראל, ישמע את תפלתך שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרךך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תסד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תצנה, ה' אדר ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר לא

יוכל לשַׁבֵּר אוֹתָהּ. אֲנִי מֵאֵד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְרֹאוֹתָהּ עִם בְּנִיךְ בְּשִׁבְתָּ זֶה בִּיבְנָאֵל.

הַעֲקֵר הַדְּבֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, תִּדַּע שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מִחַיָּה וּמֵהוּיָה וּמִקְנִים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוֹמֵם, צוֹמֵחַ, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמֵי חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְצָרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֶת הַיְדִיעוֹת הָאֵל, עַד שֶׁיִּהְיֶה מְבָרָר וּמְזַכֵּךְ בְּמַחוּ; כִּי בְּאֵמֶת אֵין לָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ, וְאֲשֶׁר מִי שֶׁמְכַנִּס מִחֲשָׁבָה זֶה בְּתוֹךְ לְבוֹ, שָׂאֵז יִזְכֶּה לְהִזְדַּכֵּךְ וּלְהַתְעַלּוֹת בְּתַכְלִית הַעֲלִיָּה, כִּי בְּזֶה שֶׁהָאָדָם מְכַנִּס בְּעֲצָמוֹ אֵמֶת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, בְּזֶה מֵאִיר לוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שָׁמוֹ.

רְאֵה לְדַבֵּר עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזוֹב אוֹתָהּ, וְתִמְיֵד תִּבְשֹׁר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְנָא וְנָא הִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר בְּעֻקְשָׁנוֹת גְּדוּלָּה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכָל יוֹם וְיוֹם תְּשִׁיחַ וְתִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ אֶת אֲשֶׁר בְּלִבְּךָ, כִּי כָל דְּבוּר וְדְבוּר, הוּא כָּלִי לְהַמְשִׁיךְ אֶת שְׂכִינַת עֲזוֹ לְמִטָּה.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַעֲלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּצִוָּה, ה' אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

מָה אֵמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! בְּנִרְאָה שְׂאֲנִי צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כִּי אַחֲרַת לֹא הֵייתִי מְגִיעַ לְמַצֵּב כְּזֶה, שֶׁלֹּא מְצִיִּתִּים אוֹתִי, וְיָדוּעַ בְּסִפְרִים הַקְדוּשִׁים (זֶהר חֶלֶק ג' קל"ה), אֲשֶׁר נִפְּלָה הִיא בְּסוֹד מִיתָה וְכו', וְכַתִּיב (קֹהֶלֶת ח, ח): 'וְאֵין שְׁלִטוֹן בְּיוֹם הַמּוֹת' — רָאשֵׁי

תבות ש'ו'ב'ה', הינו כְּשֶׁאָדָם נוֹפֵל אֲזֵי הוּא בְּבַחֲיִנַת מִיתָה, וְאִזּוֹ אֵין לְדַבְּרֵיו שׁוּם שְׁלִיטָה בְּעוֹלָם, וְלָכֵן אֲנִי צָרִיף לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה, כִּי כָּל מָה שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ עוֹשִׂים בְּדִיוֹק הַהֶפֶךְ, מָה לַעֲשׂוֹת? זֶה הַנִּסְיוֹן שְׁלִי, וְאֲנִי בִקְשָׁתִי מִכָּל הַרְוָקִים שֶׁיִּלְכוּ לִישׁוֹן בְּמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ שֶׁתִּהְיֶה שְׁמִירָה, וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לָהֶם, שֶׁבְּזָכוֹת זֶה תִּהְיֶה לָהֶם אֲשֶׁה שֶׁתִּשְׁמַר אוֹתָם מִחֻטָּאִים, וְכִנְרָאָה שְׁמָה שֶׁאֲנִי אוֹמֵר צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת בְּדִיוֹק הַהֶפֶךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, וַיַּעֲזֹרֵנִי לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמוֹ יִתְבָּרֵךְ.

עוֹד פָּעַם אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, תַּתְּחִיךְ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְתִלְמַד מִמֶּנִּי, מִגִּיעִים זְמָנִים שֶׁאֵף אֶחָד אֵינוֹ רוֹצֵה לְצִיַּת וְכו', אֵף אֶחָד אֵינוֹ רוֹצֵה לְשַׁמֵּעַ, וְעוֹשִׂים בְּדִיוֹק הַהֶפֶךְ וְכו', אֵף-עַל-פִּי-כֵן צָרִיכִים לְהַחֲזִיק מַעֲמַד, כִּי אֵין לְאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֵת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְסוּף כָּל סוּף יִצְטָרֵךְ יוֹם אֶחָד לְחֹזֵר אֵלָיו, וְזֶה לֹא יוֹעִיל שׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם, וְהַיּוֹם הַזֶּה יָכוֹל לִהְיוֹת הַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן וְכו', וְכו', וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי הָאָדָם שֶׁזּוֹכָה לְזָכוֹת אֵת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּיָמָיו שְׁנוֹתָן לוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהוּא מַחְדִּיר אֲמוּנָה בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי אֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֵת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתַחֲקֵק אֵת זֶה הַיִּטָּב בְּדַעְתָּךְ, אֲשֶׁר אֵין לָךְ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֵת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה מָה שֶׁצָּרִיכִים לְהַחְדִּיר הֵן בְּעַצְמוֹ, וְהֵן בְּאַחֲרִים, וּמִכָּל שֶׁכֵּן בְּתִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וְצָרִיכִים לְחַנּוּךְ אֵת הַמְּלַמְדִּים וְאֵת הַמּוֹרֹת, שֶׁיִּדְעוּ אֲשֶׁר אֵין לָנוּ רַק אֵת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵת הַמָּסַר הַזֶּה צָרִיכִים לְמַסֵּר לִילָדִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, וּמִי שֶׁאֲמַר לְעוֹלָמוֹ דִּי, יֹאמַר לְצָרוֹתֵי דִי.

הַכָּפַל הַדָּבָר, אֵינֶנִּי רוֹצֵה לִהְיוֹת בְּשׁוּם אֲסַפּוֹת בַּעֲנֵן הַבְּנִיָּה, אֲנִי רַק מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁאַתֶּם תִּשְׁבּוּ מִחֵד בְּיַחַד עִם ר' ... הֵינוּ אַתָּה

ו... ואם אֲפֶשֶׁר גַּם לְצַרְף אֶת ... מַה טוֹב וּמַה נָּעִים, כִּי אֲנִי רוֹצֶה שִׁיְהִיָּה לְנוּ וְעַד, כְּדֵי לְפַקֵּחַ עַל הָעֲנָנִים, וְכֵן יִרְוּצוּ הָעֲנָנִים, וְיֵשׁ לִי עוֹד הַרְבֵּה דְּבָרִים לְהַגִּיד, אֲבָל קֶשֶׁה לִי הַפְּתִיכָה עֲכָשׁוּ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּצִיָּה, ה' אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה גִּיעֵנוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת כָּל מַכְתָּבֶיךָ.

מַה אֲמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִימָה שֶׁיֵּשׁ לִי, מִכָּל מַכְתָּב וּמַכְתָּב שֶׁאַתָּה כּוֹתֵב לִי, מִמֶּשׁ חַיִּים אַתָּה נוֹפֵחַ בִּי, כִּי, תִּהְלֶה לְאֵל, אַתָּה רוֹקֵד בְּכָל יוֹם, וְזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם כָּל-כֶּף הַרְבֵּה תוֹרָה.

גַּא וְנָא רְאֵה לְשִׂמְחָה עַל נַעַם חֻלְקֶךָ, עַל אֲשֶׁר בִּנְחַל שָׁם גּוֹרְלֶךָ וְחֻלְקֶךָ, הַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אוֹתְךָ עִם אִשָּׁה חֲכָמָה, אִשָּׁה גְבוּרָה, אִשָּׁה פְקֻחִית, וִילָדִים חֲמוּדִים, וּבָנָה רְאוּי לָךְ לְשִׂמְחָה בְּכָל יוֹם, כִּי תִהְלֶה לְאֵל, יֵשׁ לָךְ בֵּית מִשְׁלָךְ וְרֶכֶב מִשְׁלָךְ וְכו', רְאֵה לְכַבֵּד אֶת אִשְׁתְּךָ, וְהַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂתִּהְיֶה לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַע, כִּי מִי שֶׁמְכַבֵּד אֶת אִשְׁתּוֹ — זוֹכָה לְפְרִנְסָה בְּשִׁפְעַע, כְּמֵאמָרָם ו'ל (בְּכָא מְצִיעָא נֹט): אוֹקִירוּ לְנִשְׁכֻּכוֹ, כִּי הֵיכִי דִתְתַּעֲתֵרוּ [תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת הָאִשָּׁה בְּשִׁבִּיל שְׂתַתַּעֲשִׂרוּ].

הַעֲקָר רְאֵה תְּמִיד לְזִכֹּר מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר הוּא אָב הַרְחֻמָּן, וְאוֹהֵב אוֹתְךָ מְאֹד, רַק אַתָּה צְרִיךְ לְקַנּוּת לַעֲצֻמָּךְ מִדַּת הַסִּבְלָנוּת, לְסַבֵּל גַּם אֶת עֲצֻמָּךְ, כִּי בְּאַמַּת עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד צְרוּת וְסוּרִים

ומכאובים רעים וכו' וכו', והכל בא על-ידי פח המדמה, שהורס את האדם, ולכן ראה לשמח מאד, ותהיה תמיד בהרחבת הדעת, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תסז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תצוה, ה' אדר ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לאביך, בזה שאתה מפיץ את ספרי רבנו ז"ל, כי באמת זו הזכות הכי גדולה שרק יכולה להזקף לזכותו של האדם — להחזיר בנאי-אדם בתשובה, ועל-כן אשרי ואשרי מי שעוסק בזה תמיד, ואז בודאי יזכה לשוב בתשובה שלמה בעצמו, וכן יזכה את נשמת אבותיו בעולם הבא, כי למעלה בעולמות העליונים, מאד מאד מתפארים עם האדם שזוכה להחזיר בנאי-אדם בתשובה. וידוע, שהיום עקר החזרה בתשובה, היא רק על-ידי ספרי רבנו ז"ל, כי זה עושה התעוררות גדולה מאד, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנוזפה להדפיס עוד אלפי אלפים ורב רבבות ספרים וקונטרסים, עד שיתמלא כל העולם כלו, ולכן מאד מאד שמחתי בזה שספרת לי, שאתה מפיץ ובפרט בין החרדים וכו', שזה דבר גדול מאד מאד, כי צריכים תמיד ללכת במקום שאין אף אחד הולך, ותהלה לאל, פה אין מקום חרדי, שלא יתפסו את הספרים, ודבר רבנו ז"ל ברוך השם, נכנס בעולם בכבוד גדול מאד, לילי כמה מטפרים, שגורמים שם רע

וכו', אף-על-פי-כן אֲשַׁפֵּךְ כָּל-כֶּךָ הַרְבֵּה בְּשָׂמִים וְאוֹרוֹת צַחְצְחוֹת
וכו', עַד שִׁיתַּבְטֵּל הַשֵּׁם רַע.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׂאֵנִי מִבִּקְשׁ וּמִתַּפְלֵל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּדַרְכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תסח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּצִנָּה, ה' אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... גִּירוֹ יֵאִיר.

אֵף שֶׁכָּבֶר כְּתִבְתִּי לָךְ הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה מִכְתָּבִים, עִם כָּל זֹאת הִתְכַּרַח
לְהוֹסִיף, כִּי בִּימֵים הָאֲחֵרוֹנִים אֲנִי מְקַבֵּל כְּמַעַט מִכָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמִנִי, שֶׁמִּשְׁכַּחִים וּמִפְאָרִים אֶת הָעֲזָרַת נָשִׁים שְׁבִיטָה, וְהֵם אוֹמְרִים
שֶׁזֶה אֲרָמוֹן וּפָאָר מִמֶּשׁ, וְלִכֵּן בָּאתִי בְּשׁוֹרוֹתֵי אֱלֹהִים לְחַזְקָךְ וּלְאַמְצָךְ
וּלְעוֹדְדֶךָ, שֶׁאֵל תִּחְשַׁב שְׁלֹא מִפִּירִים טוֹבָה, אֲדַרְבֶּה כָּלֵם שְׂמֵחִים
וְעִלְיִזִּים, בְּיָדָאִי אֵף אֶחָד אֵינוֹ יוֹדֵעַ אֶת הַסֵּבֶל שֶׁאַתָּה עוֹבֵר, עַד
שֶׁאַתָּה רוֹאֶה דְּבָרִים כְּתוּנִים, עִם כָּל זֹאת טוֹב מָאֵד שֶׁשּׁוֹמְעִים גַּם
הַכֶּרֶת הַטוֹב.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּהְיֶה בְּתוֹךְ הָעֲנִינִים, וְתַעֲזֹר לִי לִגְמוֹר
אֶת הָאוֹלָם חֲתֻנוֹת, וְתִיַּפֶּה אֶת זֶה בְּתַכְלִית הַיָּפִי, כְּדֵי שְׁנוּכַל כָּבֶר
לַעֲשׂוֹת חֲתֻנוֹת בְּל"ג בַּעֲמָר, הָעֵקֶר חֲזָק וְאַמֵּץ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בְּיָדָאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

פֶּה תִקְבֹּל כִּמָּה מִכְתָּבִים נְחוּצִים, שֶׁתִּמְסַר אוֹתָם לִיעָדָם מֵה
שְׁיֹתֵר מֵהָר.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תסט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרַת הַצִּוְּהָ, ה' אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֶהוֹבֵי יִקְרִי
וְתִלְמִידֵי ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

בְּאִתִּי לְחִזָּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמֵּחַ אוֹתָךְ, כִּי קִבַּלְתִּי בְּפֹה מְכַתְּבִים
מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנּוּ, שֶׁמָּאֵד מְשַׁבְּחִים אוֹתָךְ בְּתוֹר מְלָמֵד, וְאַתָּה מְצַלִּיחַ
מָאֵד עִם הַיְלָדִים, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּקָרוֹב כָּל
מְלָמֵד יוֹכֵל לְקַבֵּל הַסְמָכָה וְכו', וּמִמִּילָא יִקְבְּלוּ כְּפוּל מְשַׁכְּרֵת, כִּי
זֶה יִהְיֶה כָּבֵד מְלָמֵד מְסַמָּךְ. וְלִכֵּן רָאֵה לְהַחֲדִיר בְּיַלְדִּים מִדּוֹת טוֹבוֹת,
וְאַמוּנַת חֲכָמִים, וְסִפּוּרֵי צְדִיקִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר לָךְ,
שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָבָךְ תָּמִיד.

הַעֲקֹר תִּשְׁתַּדֵּל מָאֵד לְהַתְּפַלֵּל עָרֵב וּבָקֵר בְּמִנְיָן דִּיקָא, כִּי אֵין
עוֹד דְּבָר יוֹתֵר גָּדוֹל מִתְּפִלָּה בְּצַבּוּר, כִּי אֵימַתִּי הוּא עֵת רְצוֹן? בַּעֲת
שֶׁהַצַּבּוּר מִתְּפַלֵּלִים (בִּרְכוֹת ח.).

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁבְּקָרוֹב אֲשַׁמַּע אֶצְלָךְ בְּשׁוּרוֹת
מְשַׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בִּרְכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תע.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסִדְרַת הַצִּוְּהָ, ו' אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר וְיִזְרַח.

בְּאִתִּי לְבָרַךְ אוֹתָךְ בִּרְכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבָכִית עַל הַלָּדֹת

בְּנֶךְ הָרִאשׁוֹן, שִׁזְנָה אוֹתָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְהַכְנִיסוֹ בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ בְּעֵתוֹ וּבְזִמְנוֹ, וְתָרוּהָ מִמֶּנּוּ רַב נַחַת דְּקַרְשָׁה, וְתִגְדְּלוּ בְּקִלּוֹת עִם יֵתֶר בְּנוֹתֶיךָ, וְאַתָּה וְאַשְׁתְּךָ תָּרוּ רַב נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חִלְצִיכֶם.

זוּ בְּאַמֶּת שְׂמִיחָה גְדוֹלָה לְשִׁמְעַ בְּשׁוּרָה מְשַׁמַּחַת מִיָּדִיד נָפֶשׁ, יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַעֲלֶה תָּמִיד מַעֲלָה מַעֲלָה.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל גְּדֻלַּת הַחֶסֶד שְׂאַתָּה עוֹשֶׂה עִם אֲנָשֵׁי קְהֵלְתִּי בִּיבְנֵאֵל, עֲנִיִּים מְרוּדִים וְכו', וּמִמֶּשׁ אַתָּה עוֹזֵר לָהֶם עַל כָּל שַׁעַל וְשַׁעַל, יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שְׂאַתָּה עוֹזֵר לַעֲנִיִּים מְרוּדִים, כֵּן תִּהְיֶה עֲלֶיךָ תָּמִיד יָד ה', וְיִשְׁמְרֶךָ וְיִבְרַכְךָ.

הַמֵּאחֵל לָךְ מִזֵּל טוֹב חֲמָה וּלְבָבִית...

כו תעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תַּצְוָה, ו' אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

גַּא לְרִשׁוֹם דּו"ח מָה הָיָה בְּפִגְיֶשָׁה וּמָה נִסְפָּם וְכו', הַכֵּל תִּכְתֹּב בְּפָרְטִי פְּרָטִיּוֹת.

הַשִּׁיחָה הַלִּילָה הֵיטָה אוֹלֵי תַרְיָפָה מִדְּאִי, אָבֵל אֵין בְּרָרָה, אוֹלֵי זוּ תִּהְיֶה הַתְּרוּפָה הַחֲזָקָה, שִׁיקְבֵּל מִי שִׁצְרִיף לְקַבֵּל, מִי שֶׁאֵין לוֹ אֲמוּנַת חֲכָמִים, יֵשׁ לוֹ צוּאָה בְּרִאשׁוֹ, כְּמוֹכָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ז, חֵלֶק א', סִימָן סא); וְעַל-כֵּן יוֹצֵא מִמֶּנּוּ מִשְׁפָּט מַעַק"ל, אוֹתִיּוֹת עַמְל"ק, וְגַם אוֹתִיּוֹת מַעַק"ל, יִמַּח שְׁמוֹ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְכְּנוּ לְמַחֵק אוֹתוֹ בְּשִׁבְתֹּו זוּ.

הַמֵּצֶפֶה לְשִׁמְעַ מִמָּךְ...

כו תעב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תשא, י"א אדר ה'תשנ"ח.

שלום אל ... תחיה.

הגהתי את הקונטרס "אסור לדאג", ויצא יפה מאוד, רק עשיתי כמה תקונים.

הקדוש-ברוך-הוא יתן לך פח להמשיך, ובזכות זה יהיו לך ילדים טובים, יראי ה' וחושבי שמו, כי אין עוד דבר יותר גדול מזכוי הרבים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

גם פה תקבלי שני מכתבים שמצאתי אצלי ביבנאל להכניסם ב"אשר בנחל".

כו תעג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תשא, י"א אדר ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי הקרובים, צמודים לי בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... נרם יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבכם, אשר בו אתם כותבים את הדו"ח מה שאמר העורך-דין, ובאמת אין לנו ברכה אחרת רק לצית אותו, כי אחרת נהיה בפח גדול, חס ושלום.

ולכן אני מאוד מאוד מבקש את כל אחד מכם, באו ותעזרו לי, כי פשוט אני מרגיש התמוטטות, כי צר ומר לי מאוד, כי הנה עברה כבר שנה שלמה מאז ראש חודש ניסן, שעשיתי את הנחת אבן

הפנה, והייתי בטוח שבשנה זו כבר יגמר, ועכשו אנחנו עומדים עוד בהתחלה וכו', הן אמת שאלו הם נסי נסים לכל הצדדים, שעל-כל-פנים היסודות והקומה הראשונה עומדת, כי ידעתי וגם ידעתי שהסמ"ך-מ"ם לא ישתק לי, ויעשה כל מיני פעולות שבעולם להרס אותי וכו', עם כל זאת מאד אני מצטער שנקלענו בפח כזה, ולכן עלינו לעשות כל מיני פעולות שבעולם לצאת מהפח והסכר הזה.

פה לא שיף להאשים אחד את השני, אדרבה, ראו שידידנו ... גרו יאיר, גם-כן נפל בפח, והוא לקח את העורף-דין של פורים ... והוא הטח אותו גם-כן, וסבך אותו יותר ויותר, וממנו קבלתי את העורף-דין הזה וכו', האם שיף שאני אאשים אותו? ! כבר נפלנו בפח וזהו, עכשו צריכים לראות איך יוצאים מהפח, ועל-כן אני מבקש את כל אחד ואחד מכם, שמה שיכולים רק לעזר שגצא מהפח, שגזקה לצאת.

נא ונא אבקש מאד מאד ביניכם, שתשתדלו שתהיה ביניכם אהבה, אחנה ורעות, ואיש את רעהו יאמר חזק, כי הרי אנחנו רוצים רק נקדה אחת — איך להתקדם בקהלה, ואיך לבנות אולם שמחות, שנוכל לחתן את הילדים, ולא נצטרך להטלטל במרפז, ולשלם סכומים אדירים בשביל כל חתנה, ולכן אני מאד מבקש אתכם, תחזיקו את עצמכם ביחד, ותעזרו איש לרעהו, ובודאי לא יעזב אתכם הקדוש-ברוך-הוא, כי משא אחד כבד לאדם אחד לשאת, לא-כן כשבאים כמה אנשים ביחד, אז יכולים להזיז עגונים. ולכן ראו לטבס עצה מה עושים? ! וידעתי, טוב לקיים מה שאמר העורף-דין.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שתצליחו, ונזכה לראות נחת מילדינו, ואני מכרח להגיד לכם, שהלכתי לבקר את התלמוד-תורה ואת הבית-ספר, וממש השתוממתי מהחנוך שמקבלים, בפרט שתי הכתות

הַגְדוּלוֹת, אֵין מְקוֹם בְּעוֹלָם שִׁישׁ חֲנוּךְ קָדוֹשׁ בְּזֶה, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִנְזָכָה לְחַתָּנָם בְּגִיל צָעִיר, וְלָרוֹת מֵהֶם רַב נַחַת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תעד.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר בִּי תִשָּׂא, י"א אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יָאִיר.

פֶּה תִקְבֹּל מִכְתָּב לְכָל אֲנָשִׁי הוֹעֵד, וְתַעֲשֶׂה מִזֶּה עֲתָקִים, וְתִמְסֹר
לְכָל אֶחָד וְאֶחָד.

מָה אֵמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! צַר וּמָר לִי עַל כָּל הָעֲכוּבִים, אָבֵל
עֲכָשׁוּ צָרִיכִים לְהוֹדְרוֹ לְלָכַת עִם הַהוֹרָאָה שֶׁל הָעוֹרֶף-דִּין, בִּי אַחֲרָת
נִסְתַּבֵּף בְּסִבּוּכִים כְּאֵלוֹ, שִׁיכּוּלִים לַעֲצֹר לָנוּ אֶת הָעֲבוּדָה לְשָׁנִים, מָה
לַעֲשׂוֹת?! נִפְלָנוּ בַּפֶּח עִם עוֹרֶף-דִּין שֶׁל פּוּרִים... וְגַם ... גֵּרוֹ יָאִיר,
מִסְכֵּן נִפֵּל בַּפֶּח אֲתוֹ, וְלָכֵן בֹּא נִרְאֶה עֲכָשׁוּ מִה יְכוּלִים לְתַקֵּן.

אֲנִי מֵאֵד מְקוֹנָה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוּכֵל לְסֹדֶר אֶת הַחֲתָנָה
עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב בְּל"ג בְּעֶמֶר, וְעַם רָצוֹן טוֹב יְכוּלִים הַכֵּל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

בַּעֲת כּוֹתְבִי מִכְתָּבִי זֶה קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וְאֲנִי חוֹזֵר וְאוֹמֵר,
שֶׁאֵין עֲכָשׁוּ שׁוֹם בְּרָרָה רַק לְהַחְזִיק בְּעוֹרֶף-דִּין הַזֶּה.

בַּעֲנִין שְׁלִי וְכו', אֵין לִי כְלוּם בְּעוֹלָם, מִמֶּשׁ כְּלוּם, רַק מָה שֶׁאֲנִי
עוֹשֶׂה לְהִילָדִים בִּיבְנָאֵל, בִּי הֵם הִילָדִים שְׁלִי, וְאֵין לְהֶאֱרִיף, וְנִי
לְחַכֵּמָא.

הקדוש-ברוך-הוא בודאי ירחיב לך, בזכות שאפה עוזר לי,
שנוכל לקדם את הענינים.

פה תקבל מה שתקתקה ... תחיה.

הנ"ל...

כו תעה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תשא, י"א אדר ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מודה לך על הדיו"ח שנתת לגברת ... תחיה,
והיא תקתקה את זה, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שמעכשו
נוכל להתחיל להזיז ענינים, כי באמת נפלנו בפח עם עורך-דין של
פורים... ואת העורך-דין הזה קבלנו מ... גרו יאיר, והוא נפל בפח
על-ידי העורך-דין הזה, ומה לעשות? הכל מאת השם, ובודאי
הצער גדול מאד, כי אם היינו לוקחים לכתחלה את הקבלן ...
מראש-חדש ניסן שעבר עד ראש-חדש ניסן הזה, מוזמן היינו כבר
גומרים את כל העבודה, אף איך אומר הפתגם? על חלב שנשפך
לא בוכים...

מאד מאד אפיר לך טובה, אם תעזר בכל מה שאפה יכול לעזר
לי.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנשמע ונתבשר תמיד בשורות
משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לִסְדֵּר כִּי תִשָּׂא, יִי אֲדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מָאד, צָמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נֵרוֹ יֵאִיר.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ עִם יְדִידֵינוּ ... נֵרוֹ
יֵאִיר, שֶׁהֵצַלְתָּ אוֹתוֹ מִפְּנֵי הַדִּיכָה שָׁלוּ עַל-יְדֵי הַהוֹצָאָה לַפֶּעַל
וְהַעֲקוּלָיִם וְכו', יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּזָכוֹת הַמִּצְוָה הַזֹּאת,
שֶׁתּוֹנֶפֶה לַעֲשׂוֹת עוֹד הַרְבֵּה מִצְוֹת, כְּמֵאֲמָרְךָ ו"ל (אֲבוֹת ד, ב): שְׂכָר
מִצְוָה — מִצְוָה, וּפִרְשׁ רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן פ'),
שֶׁעָקַר שְׂכָר הַמִּצְוָה, שֶׁיִּוָּכַל לַעֲשׂוֹת עוֹד מִצְוָה וְכו', עֵינֶיךָ שָׁם.

לְדַעֲתִי, צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת כְּמוֹ שֶׁהַעוֹרֵף-דִּין אָמַר, וְכֵן הֵייתִי מָאד
מָאד רוֹצֶה, אִם אַתָּה יָכוֹל לְהוֹצִיא מִהַעוֹרֵף-דִּין אֶת הַתִּיק.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שִׁיְהִי שְׁלוֹם וְאַחֲדוּת בֵּין אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, וְנִנְכָּה וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

נָא לְהוֹדִיעֲנִי אִם פִּיֶּסָה אֶת אִשְׁתְּךָ וְכו', כִּי אֲנִי הִבְטַחְתִּי לָךְ,
שֶׁאֲנִי אֲדַבֵּר אִתָּהּ, וְכֵן עָשִׂיתִי, וְהִיא הִבְטִיחָה לְהִתְפַּיֵּס וְכו' וְכו', אֲנִי
שׂוֹנֵא מִחֲלָקֶת בְּתַכְלִית הַשְּׁנֵאָה, וּבְשִׁבִּיל זֶה בְּרַחֲמֵי מִמְּקוֹם שֶׁבְּרַחֲמֵי,
כִּי אֲנִי לֹא יָכוֹל לְסַבֵּל קִנְיָה וְשִׁנְיָה וְחֻכְמוֹת וְלִיצְנוּת וְכו' וְכו', וְזֶה
נִגְדַּר טַבְעִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לִסְדֵּר כִּי תִשָּׂא, יִי אֲדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

אין מלים בפי להודות לך ולאשתך ... תחיה, על גדל הטובות והחסדים שאתם עושים עמי, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שבזכות זה יעשה עמכם הרבה חסדים, ותרשו רב נחת מילדיכם.

בענין העורף-דין, בודאי צריכים לעשות כמו שהוא אומר, ולצערי הרב, נפלנו עם עורף-דין של פורים, אשר גם ... גרו יאיר, נפל בפח גדול וכו' וכו', ובכלל השעה מלהיות עורף-דין, כן נתברר בבית-המשפט ביום ראשון הזה, ועל-כן לא בחננו שהוא דחף אותנו, שלא גלף לתבע את ... וכו', אך מה לעשות, על חלב שנשפך לא בוכים ... אנחנו צריכים עכשו לראות מה עושים הלאה. ועל-כן מאד מאד אבקש אותך, אם תוכל ללכת עם ... או עם ... להוציא את התיק מהעורף-דין הערבי, ואהיה לך אסיר תודה מאד, כי תאמין לי, שכל הדברים האלו הורסים לי את החיים, ומעולם לא האמנתי שאגיע אל מצבים כאלו.

נא ונא תעשה עמי את החסד הזה, והקדוש-ברוך-הוא בודאי יעזר לך בברכה וחסד על אשר אתה עושה עמי.

אנחנו צריכים לעבד ביחד כל אנשי שלומנו עם פונה אחת — איך לבנות ולטפח את קהלתנו, ולהוציא את הקוצים הנזרים והדוקרנים וכו' וכו' מביננו, ותהלה לאל, שאחד כבר עבר דירה, ואנחנו צריכים להגיד "ברוך שפטרני" וכו' וכו', כי אין לנו כח ומח לסכסוכים בכל יום.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרךך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תעח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תשא, י"א אדר ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לִנְכוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּפִי שְׁאֵנִי רוֹאֶה, אֵין לָנוּ בְּרָרָה אַחֲרָת, רַק לָלֶכֶת עִם הָעוֹרֶף־דִּין שְׁלֶךְ, וְאֵנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהוּא יִהְיֶה שְׁלִיחַ טוֹב לְהוֹצִיא אוֹתָנוּ מִהַפֶּחַ, כִּי בְּאַמֶּת הָעוֹרֶף־דִּין שֶׁל פּוּרִים ... הוּא אֲשֶׁר סִבֵּךְ אוֹתָנוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי הוּא אָמַר שְׂיֵשׁ לָנוּ זְמַן, וְלֹא צְרִיכִים לְתַבַּע אֶת ... וּבְאַמֶּת ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר, הִיָּה צוֹדֵק, אֵךְ מָה לַעֲשׂוֹת? אֵין לְבָכוֹת עַל חֵלֶב שְׁנִשְׁפָּךְ ... אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לִרְאוֹת לְצֵאת עֲכָשׁוּ מִהַפֶּחַ, וּמָה עוֹשִׂים עֲכָשׁוּ. וְלִכֵּן תַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם יַחַד, כִּי מָה שְׁעוֹשִׂים בְּיַחַד — פּוֹעֲלִים, וְלֹא צְרִיכִים לְרַחֵק כָּל־כָּף אֶת ... הוּא אֲבָרָךְ שְׂרוּצָה לַעֲזֹר עִם כָּל הַלֵּב וְכו' וְכו'.

מָה אָמַר לָךְ! אֵין מְלִים בְּפִי לְהַסְבִּיר לָךְ אֶת גִּדְּל הַהִתְרַגְּשׁוֹת שֶׁהִיָּתָה לִי כְּשֶׁבִקְרָתִי בַּמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, מִמֶּשׁ לֹא הִכְרַתִּי אֶת הַיְלָדִים, הֵם כָּל־כָּף הִשְׁתַּנּוּ לְטוֹבָה, שְׁאֵין מְלִים לְפָרֵשׁ לָךְ, וּבִפְרָט אֶת הַכַּתּוּת הַגְּדוֹלוֹת, וְתַהֲלָה לְאֵל, הַמַּחֲנִכִים וְהַמַּחֲנֻכוֹת הֵם צֹנֶת מְאֹד מְאֹד רְצִינִי, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁנִרְאֶה פְּרוֹת וּפְרֵי פְּרוֹת, וְאֵין לָךְ מָה לְהַצְטַעַר וּלְהַתְבַּיֵּשׁ כָּלֵל מִנְהוּל הַתַּלְמוּד־תּוֹרָה וְהַבֵּית־סֵפֶר, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂיִתֵּן לָךְ אֶת כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הִיקָר! אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים, וּבִפְרָט לְהַזְדַּרֵּז מָה שְׂיִתֵּר מִהֵר, כִּי כָּבֵד עֲבָרָה שְׁנָה אַחַת מֵאֲזֻ שֶׁהִתְחַלְנוּ, וְעַדִּין אֵיפֹה אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים וְכו' וְכו'.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תעט.

בַּעֲזֻרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנִי לְסִדֵּר כִּי תִשָּׂא, י"א אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידִי הִיקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד רָצִיתִי שֶׁתִּכְתֵּב לִי דו"ח מָה הָיָה הָעֶרֶב בִּישִׁיבַת
הַמוֹעֵצָה, וּמָה הַחֵלֶט, הַכֹּל תִּכְתֵּב לִי בַּפָּרָטִי פָּרָטִיּוֹת.

הָעֶקֶר רָאָה לְהַכְנִים אֶת עֲצָמָךְ בַּחֲנוּךְ הַיְלָדִים, כִּי אֲנִי מְכַרְח
לְהַגִּיד לָךְ, שֶׁבִּקְרָתִי בַּתְּלִמּוֹד-תּוֹרָה, וּמִמֶּשׁ הֵייתִי מְרַגֵּשׁ עַד דְּמָעוֹת
— כְּשֶׁרָאִיתִי אִיךָ שֶׁהַיְלָדִים הַשְּׁתַּנּוּ לטוֹבָה מְאֹד שֶׁהֵייתִי אֶצְלָם,
וּבַפָּרָט אֶצְל הַכֹּתוּת הַגְּדוֹלוֹת, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוּזָה
לְרֹאוֹת נַחַת אֶצְלָם, וְכֵן אֶצְל הַבָּנוֹת הַגְּדוֹלוֹת, לֹא יֵאָמֵן כִּי יִסְפֹּר אֶת
גִּדְּל הַשְּׁנוּי שֶׁרָאִיתִי אֶצְלָן.

נָא וְנָא רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּכֹל מִינֵי אַפָּגִים שְׁבָעוּלִים, וּבִנְדָא
לֹא יַעֲזוֹב אוֹתָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ב אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

פֹּה תִקְבְּלִי מִכְתָּב לְצִרְף אֶל הַמְשָׁלוּחַ מְנוֹת לְכָל תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם,
וְתַעֲשִׂי מִזֶּה שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת עֶתְקִים, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר, שֶׁבִּאֲמַת
כָּבֶד יִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בְּמַחְגְּגוֹ, כִּי לֹאֵל הַסֵּמ"ף-מ"ם, הָיוּ כָּל
אֲנָשִׁי הַמוֹשָׁבָה חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה, וְגֵרִים בִּיחָד בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה
הַדְּדִית.

נָא וְנָא רָאִי לְהַתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אַפָּגִים שְׁבָעוּלִים, יִדְעָתִי וְגַם
יִדְעָתִי אֶת הַסֵּבֶל שֶׁאֵת סוֹבְלָת בְּמַעוֹן וְכו', וְאֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד

לך, כי גדל שכרך בשמים, אין לתאר ואין לשער כלל, כי אם את לא היית לוקחת את העננים בידים, רחמנא לישזבן, לא היה לנו שום מעון וכלום, ועל-כן תשואות חן לך על זה, ובנדאי יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא בזכות זה, שיהיו לך ילדים, כי את מכרחת לדעת, מה שעושים בשביל הצבור, הקדוש-ברוך-הוא משלם שכרו תזרה, ולכן חזקי ואמצי, והקדוש-ברוך-הוא בנדאי לא יעזב אותך.

המאחל לך ברכה הצלחה מן השמים...

כו תפא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר כי תשא, י"ב אדר ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

פה תקבל מכתב כללי לתלות את זה על לוח המודעות, הן אצל הגברים והן אצל הנשים.

מאד מאד אני מודה לך על כל התסד אשר אתה עושה עמי בענין קדום בעסק הבניה, כי אם אתה לא תעמד חזק על כל הועד, זה לא יזוז, כי אתה יודע איך זה הולך, כי קדרה דבי שתפי לא חמימא ולא קרינא (ערובין ג); ולכן אני מאד מתחנן אליך, שתהיה עקשן גדול, ותעמד על העצבים של הועד, וכך ביחד נוכל לגמר עם מה שצריכים לגמר, ונבנה כבר השנה את כל האולם והבית-הפנסט וכו'.

העקר אל תשכח ממנו יתברך כרגע, כי זה צריכים תמיד להכניס במחשבתו, אשר הקדוש-ברוך-הוא משגיח על כל אחד, ואסור להסיח דעתו ממנו יתברך כרגע.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תפכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ב אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵלֶיךָ, תוֹשֵׁב יָקָר!

קִבֵּל נָא מִמְּנִי אֶת מִשְׁלֹחַ-הַמָּנוּת הַזֶּה.

אֲנִי מֵאַחַל לָךְ וּלְכָל מִשְׁפַּחְתְּךָ "חַג פּוּרִים עֲלִיו וְשִׂמְחָה", וְתִהְיֶה לָּכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיכֶם, וּבְרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה וּפְרֻנְסָה בְּהִרְחֻבָּהּ.

הִבֵּה נִמְשִׁיךְ לַחֲיוֹת יַחֲדוֹ בִּידִידוּת, בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה, בְּהִבְנָה הַדְּדִית וּבְשְׁלוֹם אֲמִתִּי, כְּפִי שְׁאֲנוּ גָרִים בְּצוּתָא זֶה שְׁתִּים-עָשָׂרָה שָׁנָה, מֵאֲזוּ שְׁקֵהֲלֹתִי נִמְצָאת בִּיבְנָאֵל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּמְשֹׁךְ כָּךְ הָאַהֲבָה וְהַהֲבָנָה הַהַדְּדִית, וְלֹא נִתֵּן לְאַף אֶחָד לַחֲרוֹךְ רִיב בֵּינֵנוּ, חֶסֶד וְשְׁלוֹם. הִבֵּה נִטָּה שְׁכֶם זֶה לָזֶה, וּבִכְרֻט עֲכָשׁוּ בִימֵי הַפּוּרִים, שְׁאַמְרָה אֶסְתֵּר הַמְּלָכָה לְמַרְדֳּכַי הַיְּהוּדִי (אֶסְתֵּר ד', טז): "לָךְ כָּנַס אֶת כָּל הַיְּהוּדִים", פּוּרִים הוּא חַג שְׂמִחָה, בִּינוֹן שְׁאֲזוּ עִם יִשְׂרָאֵל מִתְאַחֲדִים יַחַד, הִבֵּה נִתְאַחֵד, וְכָל תוֹשְׁבֵי הַמּוֹשְׁבָה יִכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, עַל אֵף חִלּוּקֵי הַדְּעוּת וְשְׁנוּי הַהִשְׁקָפוֹת שֶׁיֵּשׁ בֵּינֵיהֶם.

הַמֵּאַחַל לָךְ פּוּרִים שְׂמִיחָה...

כו תפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ב אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידִי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... נִרְוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אין אמה יכול לתאר ולשער את גדל החסד שאמה עושה עמי
בזה שאמה גבאי בבית-הכנסת, ואמה מסדר שיהיה שלום ואהבה
ואחווה בין אנשי שלומנו היקרים.

זה לי בנפשי, שיהיה שלום ואהבה בין אנשי שלומנו היקרים,
כי תהלה לאל, הקמתי קהלה קדושה, ואני רוצה לראות נחת
מהקהלה, ועקר הנחת זה רק כשאזכר לראות שלום ואחדות בין
אנשי שלומנו היקרים, כי מה יתרון לאדם בכל עמלו — כשאין
שלום ואחדות, רק מחלוקות ומריבות.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך בזכות זה שאמה עוסק לעשות
שלום בין אנשי שלומנו, ומשתדל תמיד שיהיה על אש קטנה,
שיעזר לך בפרנסתך, ויתרחב לך בגשמיות וברוחניות גם יחד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תפד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר כי תשא, י"ב אדר ה'תשנ"ח.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, והנה סדרתי פרטים לבגך ... גרו
יאיר, שהוא יסע מפה ביום ב' ג' ניסן, וקניתי רק להלך, כי סוכן
הנסיעות אמר, שצריכים לקנות עוד פרטים להלך וחזר, כדי שיוכל
להפגס חזרה לארצות-הברית, כי לבוין אחד לא יתנו לו להפגס
כמוכן, וקונים את הפרטים הלך וחזר, ואחר-כך שולחים חזרה את
הפרטים, כמו שעשיתם, באפן שזה לא יעלה פעמים.

אני מאד מאד מקווה, שתראו אצל בנכם ... גרו יאיר, הרבה
נחת, כי הרבה למד אצלנו, והוא בעל מדות טובות ודרך ארץ גדול,
והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שיתרחב לכם בגשמיות וברוחניות גם
יחד.

בְּקֶשֶׁר לִבַּת ... תַּחֲיָה, תִּאֲמִינוּ לִי, שֶׁהַבְּחֹר הַזֶּה הוּא יֵרָא שָׁמַיִם
גָּדוֹל מְאֹד, וְהוּא אוֹהֵב לְלַמֵּד, וּבַעַל מִדּוֹת טוֹבוֹת, וְאֲנִי מְקַנֶּה
לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁזֶה יִהְיֶה שְׂדוּף נִפְלָא, רַק צְרִיכִים עוֹד תְּפִלוֹת.

אוֹדוֹת הַשַּׁעוֹר שֶׁלֹּף, אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּכְף־
וַיִּמֵּיד אַחֵר חַג הַפֶּסַח נוֹכַח לְסִדֵּר בְּמָקוֹם מְכַבֵּד אֶת הַשַּׁעוֹר, וְשִׁיתְּרֵבוּ
שׁוֹמְעֵי הַשַּׁעוֹר.

קִבַּלְתִּי אֶת הַמַּעֲטָפָה וְכו', וּתְשׁוּאוֹת חֵן לָכֶם עַל זֶה.

בְּקֶשֶׁר ל... תְּשׁוּאוֹת חֵן עַל כָּל הַטְּרָחָה שֶׁטְּרַחַת.

פֶּה תִקְבְּלִי מִכָּתֵב בַּעֲבוּר ... שִׁיחִיו.

נָא וְנָא רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדְעֵי שֶׁסּוּף
כָּל סוּף אַחֵר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְתִזְכִּי לְרֹאוֹת נַחַת מִכָּל יְלִדֶיכֶם, נַחַת
דְּקִדְשָׁה.

הַמֶּאֱחָל לָךְ פּוֹרִים שְׂמַח...

כו תפה.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדֵּר כִּי תִשָּׂא, י"ב אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בִּיבִנְאֵל "עִיר בְּרִסְלָב",
הַיְּהוּדִים עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְּקָרִים! רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן
עד): מִתְחַלֶּה הָיוּ כָּל הַהִתְחַלּוֹת מִפֶּסַח, זִכָּר לִיצִיאַת מִצְרַיִם, כִּי עַם
יִשְׂרָאֵל הָיוּ בַּגָּלוּת, וְעַקֵּר הַגָּלוּת הָיְתָה בְּמִצְרַיִם, וְכֵן כָּל הַגָּלוּת
נִקְרְאוֹת עַל שֵׁם מִצְרַיִם (בְּרֹאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה טז, סִימָן ד'), שֶׁמִּצְרַיִם לָעַם
יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן כָּל הַמוֹעֲדִים הֵם זִכָּר לִיצִיאַת מִצְרַיִם; חַג הַפֶּסַח זִכָּר
לִיצִיאַת מִצְרַיִם, חַג הַסִּפּוֹת — זִכָּר לִיצִיאַת מִצְרַיִם, שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא סִבְּבָנוּ עִם עֲנֵנֵי כְבוֹד, חַג הַשְּׁבוּעוֹת — זִכָּר לִיצִיאַת מִצְרַיִם,

כי תכלית יציאת מצרים — "בהוציאך את העם תעבדון את האלקים על הָהָר" (שמות ג, יב), שְׁנֹזְכָה לְקַבֵּל את התורה. ועכָּשׁוּ ... ולא סים רבנו ו"ל. אָבֵל כְּפִי שְׁהִיָּה מוֹבֵן מִדְּבָרָיו, הִיגוּ עֲכָשׁוּ כָּל הַהִתְחַלּוֹת הֵן מְפֹרִים. וּמֵהִי שְׁמַחַת הַפֹּרִים? בְּיוֹם זֶה זֹכִים לְמַחֵק את עֲמָלֵק. וְיוֹם לִפְנֵי פֹרִים זֶהוּ תַעֲנִית אֶסְתֵּר.

ידוע, שְׁמוֹהֲרֵנ"ת ו"ל הִיָּה בְּיוֹם תַעֲנִית אֶסְתֵּר בְּהִתְעוֹרְרוֹת מְאֹד גְּדוֹלָה. וּפַעַם אַחַת בָּא תַלְמִידוֹ ר' נַחֲמָן טוֹלִטְשִׁינְעֵר ו"ל עִם כּוֹבֵעַ גְּדוֹל, שְׁהִיָּה מְדַבְּקִים עָלָיו הִרְבֵּה גֵרוֹת דְּלוּקִים, כְּדִי לְשַׁמַּח את אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ. עָנָה וְאָמַר מוֹהֲרֵנ"ת ו"ל: אֵיךְ אֶפְשָׁר לְשַׁמַּח, כְּשֶׁאֲנִי הוֹלְכִים לוֹמַר: "עֲנֵנוּ כִּי בִצְרָה גְּדוֹלָה אֲנֻחֲנוּ"?! וְלִכֵּן לֹא שִׁיף לְשַׁמַּח אֲלֵא בְּפֹרִים, כִּי בְּתַעֲנִית אֶסְתֵּר צְרִיכִים לְהִרְבּוֹת בְּתַפְלָה. וּמֵה הִיָּתָה כְּוִנַּת מוֹהֲרֵנ"ת ו"ל שְׁאָמַר, שְׁבִתַעֲנִית אֶסְתֵּר צְרִיכִים הִרְבֵּה הִרְבֵּה לְהִתְפַּלֵּל, וְאַחֲר־כֵּן זֹכִים לְשַׁמַּח? וְכֵן דִּבֵּר פַּעַם מוֹהֲרֵנ"ת ו"ל מַעֲנִין תַעֲנִית אֶסְתֵּר, וְסִפֵּר, שְׁפַעַם אַחַת יָצָא בִשְׂדֵה בְּתַעֲנִית אֶסְתֵּר, וְכָל-כֵּן צָעַק לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְדָמָה לְעַצְמוֹ כְּאִלּוּ הָמָן עוֹמֵד עִם מֶקֶל וְנוֹתֵן לוֹ מִכּוֹת, אֲשֶׁר בּוֹדָאִי אִם גּוֹי אֲרוּר טָמֵא מִכֶּה אוֹתָךְ בְּמֶקֶל, הַצָּעֲקוֹת אַחֲרוֹת לְגִמְרִי, כִּי מְרַגְּשִׁים את הַפֶּאֱב. כֵּן הִיָּה אֲצִלוֹ פַעַם תַעֲנִית אֶסְתֵּר, שִׁיָּצָא בִשְׂדֵה, וְצָעַק הִרְבֵּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וּבִאֲמַת פֶּה טָמוּן כָּל סוֹד חֲסִידוֹת בְּרֶסֶלֶב. יוֹם לִפְנֵי פֹרִים, אָז זֶהוּ יוֹם תַפְלָה, שְׁצְרִיכִים הִרְבֵּה לְהִתְבּוֹדֵד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְבַקֵּשׁוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל צְרִיכֵנוּ, שְׁזֶה הַגְּלוֹי שְׁגָלָה לָנוּ רַבְּנוּ ו"ל — עֲנִין הַהִתְבּוֹדְדוֹת. כְּמוֹכָא בְּדִבְרֵי רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרֵנ"ן, חֶלֶק א', סִימָן כה): הַהִתְבּוֹדְדוֹת הִיא מַעֲלָה עֲלִיוֹנָה מִהַכֵּל.

וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְצִאת לְשָׂדֶה, וְלְצָעַק קוֹלֵי קוֹלוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֲנִי צְרִיכִים לִישׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת, וּבְפָרֵט כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, וּבְפָרֵט פְּרָטִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ; עִם יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים יִשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת, זְכָרוֹ זֹאת הֵיטֵב, לֹא אֵלּוֹ שְׁעוֹמְדִים בְּרֹאשׁ, יָבִיאוּ את הַיִּשׁוּעָה לָעַם יִשְׂרָאֵל, זֹו טַעוֹת חֲמוּדָה. כִּי אָמַר הַחֲכָם מִכָּל הָאָדָם (מְשָׁלִי כא, א):

"פִּלְגִי מִיָּם לֵב מִלֶּךְ בֵּיד הַיָּד"ה, עַל כָּל אֲשֶׁר יִחַפֵּץ יִטְנוּ". הַכֹּל תִּלְוִי בִּידֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ, וְהַכֹּל מִשְׁחָק אֶחָד גָּדוֹל, שְׂאֲנָשִׁים חוֹשְׁבִים שְׂבֹשֶׁר וְדָם יַעֲזֹר לָהֶם, וְיָבוֹא לְעִזְרָתָם. הֲלֹא הָאֱמֶת שֶׁל רַבְּנוֹ ו"ל הִיא אֱמֶת אַחֲרֵת לַגִּמְרִי, וְלֹא בַחֲנָם שְׂאֲמְרוּ צְדִיקִים, שְׂפּוֹלִיטִיק גִּימְטְרִיָּה עֲמֶל"ק, כִּי עֲמֶלֶק מַכְנִיס קְרִירוֹת וּסְפָקוֹת בְּעַם יִשְׂרָאֵל לְקַרְרָם, כְּאֵלּוֹ פִּלּוּנֵי יַעֲזֹר לָהֶם, כְּאֵלּוֹ אֱלֹמוֹנֵי יִסִּיעַ בִּידָם.

הַגִּיעַ הַזֶּמֶן שֶׁכָּבֹד נִתְעוֹרֵר וְנִרְאָה שֶׁהַכֹּל שָׁקָר אֶחָד גָּדוֹל, כָּל אֶחָד חוֹשֵׁב רַק מַעֲצָמוֹ, וְאֵל תַּחֲיוֹ בְּאִשְׁלִיּוֹת, כָּל הַמַּפְלָגוֹת זֶהוּ שָׁקָר אֶחָד גָּדוֹל, פִּלְגִי פִּלְגִי כְּדוֹר הַהִפְלָגָה, כָּל אֶחָד דּוֹרֵשׁ כְּבוֹד עַצְמוֹ, וְרוֹצִים לִפְלֹג אֶת הָעַם, וְזֶהוּ עֲמֶלֶק. הָאֱמֶת שֶׁל רַבְּנוֹ ו"ל זֶה אֱמֶת אַחֲרֵת לַגִּמְרִי, וְלִכְּנָן עֲמֶלֶק אֵינוֹ יָכוֹל לִסְבֵּל אֶת רַבְּנוֹ ו"ל. כְּתוּב בַּזֹּהַר (חֵלֶק ג' רפ"א), שֶׁבֶלֶק-בִּלְעָם מִשְׁנִיָּהֶם יוֹצֵאוֹת אוֹתִיּוֹת: עֲמֶל"ק. בִּלְעָם יֵשׁ בּוֹ הַע' מ' ל' מַעֲמֶלֶק, בֶּלֶק יֵשׁ בּוֹ ל' ק' מַעֲמֶלֶק. וּמַבֶּלֶק-בִּלְעָם יוֹצֵא עֲמֶל"ק. מָה הֵיכָּה קִלְפַת בֶּלֶק-בִּלְעָם? נֶאֱמַר. רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, אוֹמֵר רַבְּנוֹ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן לו'), שֶׁתֵּאֲוֹת נֶאֱמַר זֶה תֵּאֲוֹה שֶׁל כָּל אַמּוֹת הָעוֹלָם, וְלִצְעָרְנוּ הָרַב, הָעַרְב־רַב שֶׁעָלוּ עִם יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם — כְּתוּב בַּזֹּהַר (חֵלֶק א' כ"ה), מִי הֵם רָאשֵׁי הָעַרְב־רַב? הָעֲמֶלֶקִים, רַפְּאִים, גְּבוּרִים, כָּל הַקְּלָפָה שֶׁל בִּלְעָם וּבֶלֶק זֶה נִגְדָּה עִם יִשְׂרָאֵל, לְהַכְשִׁילָם בְּנֶאֱמַר. וְלִכְּנָן לֹא בַחֲנָם שְׂאֲמְרוּ רַבְּנוֹ ו"ל (חֵי"י-מוֹהַר"ן, סִימָן רמ"ד), שֶׁיֵּשׁ לוֹ צֶעַר גָּדוֹל בְּכָל יוֹם בַּתְּפִלָּה, שֶׁהוּא צָרִיךְ לַחֲשֹׁב מִבִּלְעָם, וְכֹנֶנְתּוֹ הֵיכָּה, שֶׁצָּרִיךְ לְהַכְנִיעַ אֶת בִּלְעָם, אֶת הַנֶּאֱמַר. כָּל הָעוֹלָם כָּלּוּ מֵלֹא נֶאֱמַר, קִלְפַת הַלִּיצָנוֹת מֵלֹאָה נְבוּלָה פֶּה, כָּלֶם מְנַבְלִים פִּיהֶם, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, בְּנֶבּוּלָה פֶּה גִלְכָּדוּ כָּלֶם, אֶפְלוּ יְלָדִים קִטְנִים, וְלִכְּנָן לֹא בַחֲנָם שְׂפּוֹבְלִים סָבֵל רַב כָּל-כֶּף, עַד שְׂאוּמָרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שֶׁבַת ל"ג): בְּעֶזֶן נְבוּלָה פֶּה צְרוֹת וּגְזֵרוֹת נִתְחַדְּשׁוֹת, וּבַחֲוָרֵי יִשְׂרָאֵל מֵתִים, חַס וְשָׁלוֹם, וִיתוּמִים וְאַלְמָנוֹת צוֹעֲקִים וְאֵינָם נִעְנִים. וְזֶה מָה שֶׁקוֹרָה הַיּוֹם, בַּחֲוָרִים מֵתִים בְּמִיתוֹת מִשְׁנֹת, מִיתוֹת אַכְזוּרִיּוֹת, אוֹמְרִים שֶׁזֶּה מִלְחָמָה, וְזֶה הַמַּחֲזִיר שֶׁבַּחֲוָרִים צְרִיכִים לְהַהֲרֹג, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מְגַלִּים

לנו, שְׁכַל זֶה הוּא בַּעֲוֹן נְבוּל פֶּה. רֹאִים אֲנָשִׁים צְעִירִים נַפְטָרִים
מִהַמְחִלָּה הַמִּמָּאֲרָת, וְנִשְׁאָרִים אֲלֻמָּנוֹת וִיתוּמִּים, וְצוֹעֲקִים וְאִינָם
נַעֲנִים, אֵף אֶחָד אֵינוֹ חָפֵץ לַעֲזֹר לָהֶם, יֵשׁ בְּכָל פֶּעַם צָרוֹת חֲדָשׁוֹת,
גְּזֵרוֹת חֲדָשׁוֹת, וְאֵין יוֹדְעִים מִמָּה זֶה, אֵף בְּאֵמֶת הַכֹּל מְנַבּוּל פֶּה.

וְזֶה בָּא רַבֵּנוּ ו"ל לַעֲקֹר, הָאֵמֶת שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל זֶה אֵמֶת אַחֲרָת,
אֵמֶת שֶׁל גְּלוּי אֲלֻקוֹת. רַבֵּנוּ ו"ל מְגִלָּה לֵנו, שְׁאֵין עֲצָה אַחֲרָת, רַק
לַצֶּעֶק לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לַצָּאֵת לַשְּׂדֵה וְלִשְׁיחַ בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, וְאֵת
זֹאת הֶמֶן-עֲמֶלֶק אֵינוֹ יָכוֹל לִסְבֹּל.

אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִּשְׁם ר' יִצְחָק בְּרִיטְעֵר ו"ל אָמַר, שְׁמָה
שְׁכָתוֹב בְּסִפּוּרֵי-מַעֲשִׂיֹת, סִפּוּר י' מִהַבְּעֵרֶגְעֵר וְהָעֵנִי. שֶׁהֲרֹצֵחַ לָקַח
אֶת הַבַּת מֶלֶךְ, וְאִיִּם עָלֶיהָ: אִם תִּצְעֲקִי אֲנִי חוֹנֵק אוֹתָךְ. וּמִדּוּעַ
הִשְׁתַּמֵּשׁ דִּיקָא בְּמֶלֶךְ זֶה? אֵלָּא כְּתוּב (וַיִּקְרָא א. טו): "וּמֶלֶךְ אֶת
רֹאשׁוֹ" — מְלִיקָה זֹה חֲנִיקָה, וְלִכְן מַל"ק הֵם אוֹתִיּוֹת הַגְּזֵרוֹת
מִעֲמֶלֶק, שֶׁעֲמֶלֶק אוֹמֵר לִיהוּדֵי: אִם תִּצְעֲקִי — אֲנִי חוֹנֵק אוֹתָךְ, כִּי
מִפֶּתַח שְׂיֵהוּדִי יֵצֵא בִּשְׂדֵה, וּבִפְרֹט בְּתַעֲנִית אֶסְתֵּר, וְיִצְעֲקִי אֶל
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא מְאֹד מְאֹד מִתְנַרֵּא מִהַתְּבוֹדָדוֹת שֶׁל יְהוּדִי,
שִׁישִׁיחַ וִיסְפֹר לִפְנֵי קוֹנוֹ כֹּל אֲשֶׁר עִם לִבּוֹ.

בְּכָל־לִיּוֹת — עִם יִשְׂרָאֵל נִמְצָאִים עֲכָשׁוּ בַּעַת צָרָה גְּדוֹלָה מְאֹד,
יִשְׁנֹן גְּזֵרוֹת גְּדוֹלוֹת מְאֹד עַל עִם יִשְׂרָאֵל, וְאֵין אִישׁ שֵׁם עַל לֵב,
שְׁמַחִים וְשֹׂשִׁים שִׁישׁ כְּבֹר הַנִּהְגָּה חֲדָשָׁה, וְאֵף אֶחָד אֵינוֹ קוֹלֵט,
שֶׁהַכֹּל שְׁטוּת וְהֶכֶל, פּוֹלִיטִיקָה שֶׁל שֶׁקֶר, הַתְּרַבּוֹ שְׁקֵרָנִים, שְׁקוּרָאִים
עֲצָמָם רֹאשֵׁי מַפְלָגוֹת, כֹּל אֶחָד רוֹצֵה רַק אֶת הַכֶּסֶף שֶׁלוֹ, בֶּל נִטְעָה
עֲצָמֵנוּ, אֲנוּ צְרִיכִים לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם. וּבִפְרִטִּיּוֹת — כֹּל יְהוּדִי וְיֵהוּדִי
צָרִיף יִשׁוּעָה, כִּי אֵין אָדָם שֶׁלֹּא יִמָּצֵא בְּאִיזוֹ צָרָה, זֶה — הַחֹבוֹת
מַעֲיָקִים אוֹתוֹ, וְנוֹפֵל יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּחֹבוֹת חֲדָשִׁים, זֶה מִסְּפֵן אֵין לוֹ
אִשָּׁה, לְזֹאת — אֵין בַּעַל, וְלֹאֵלוֹ — אֵין שְׁלוֹם-בֵּית, הַבֵּית אֲצִלָּם
כְּגִיּהוֹנוֹם, רַבִּים וּמִתְקוּטָטִים, אֵשׁ וְאֵשׁ שׁוֹרֵף אוֹתָם, וְאֵלוֹ — יֵשׁ
לָהֶם צַעַר גְּדוֹל בָּנִים, הַיְלָדִים הוֹרְסִים אוֹתָם, וְיוֹצְאִים הַהוֹרִים

מדעתם לגמרי, על שהילדים ממרים פיהם. אלו — סובלים עניות וכו', לא חסרות צרות.

והנה הגיע תענית אסתר, יום לפני פורים, יום זה צריכים לנצל לתפלה. ולכן אבקש את אנשי שלומנו היקרים, יען שהתאספנו יום לפני תענית אסתר, עלינו לעשות מחר יום תפלה, ולבקש את הקדוש-ברוך-הוא כל צרכינו, ואל תהיו בטלנים, תצאו בשדה בין החרים, ותצעקו להקדוש-ברוך-הוא, כל אחד יתפס לו פנה במקום אחר, ויצעק לפניו יתברך קולי קולות. ואומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן כא): כשהמחין בצמצום ובעבור, צריכים הרבה לצעק, ובפרט כשעוברת על האדם תאות נאוף שבווערת בו, אשר זהו השקר שאינו יכול לסבל את רבנו ז"ל, וזו קלפת בלק ובלעם, שמהם יוצא עמלק, אזי אין עצה אחרת, רק לצעק לפניו יתברך. וזה כל ענין ההתבודדות, שרבנו ז"ל הכניס בנו. וכלל זה תדעו — מי שאינו מתבודד להקדוש-ברוך-הוא בכל יום ויום, איננו ברוסלבר חסיד, אינו תלמיד רבנו ז"ל, איננו מקרב אל רבנו ז"ל.

ולכן אם אנו רוצים באמת להיות מקרבים לרבנו ז"ל, באו נעשה התחלה חדשה. עוד הלילה לצאת להתבודד אפלו חמש דקות, זה יקר מאד, הרבה פעמים אדם נמנע מלהתבודד, כי חושב שצריך להתבודד זמן רב, ואין לו פנאי, אזי אינו מתבודד בכלל, אך לא ולא! אפלו כמה דקות יצא ויתבודד, אינכם יכולים לתאר ולשער מה זה גורם בשמים.

ועקר ההתבודדות — בתמימות ובפשיטות בלי שום חכמות, לא מענין אותי אם שומעים אותי אם לאו, אני צריך לצעק, אז אין על אדם זה שום קטרוג בשמים, אני את שלי עשיתי, והנה בא הספ"ך-מ"ם ואומר: "מה פתאם?! המלה שלך אינה שונה מאומה, אין צריכים אותך", זה עמלק המכניס בך ספקות — "היש הוי"ה בקרבנו אם אין" (שמות יז, ז); לכן אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן יט), שעמלק מפיל את האדם בחכמות, וברגע שאדם אינו מתבודד לפניו יתברך, הנה הוא נופל במלכדת של בלעם הרשע.

וְלָכֵן אֲבָקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים: אֵל תְּהִי בְטָלָנִים, אֵל תִּסְתַּכְּלוּ מִה שֶׁנָּה אוֹמֵר וְכוּ', תִּצְאוּ עוֹד הַלִּילָה לְהִתְבּוֹדֵד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִכָּל שָׁכֵן בַּיּוֹם תַּעֲנִית אֶסְתֵּר. חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (בַּמִּדְבָּר רָבָה, פָּרָשָׁה כ', סִימָן יג): בְּלָעָם הָיָה רָשָׁע עָרוֹם, וְיָדַע שְׂאִין עוֹמֵד בַּפָּנִי פִּרְעָנוֹת אֲלֵא תִשׁוּבָה, שְׁכָל הַחוּטָא וְאוֹמֵר חֲטָאתִי, אֵין רְשׁוּת לַמִּלְאָךְ לַגַּע בּוֹ; וְלָכֵן עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם שְׂאָדָם לֹא יִתְבּוֹדֵד. הִיסוֹד אֲצֵל רַבְּנוּ ו"ל — הַתְּבוֹדָדוֹת, כְּשֶׂשְׂאָדָם מִתְּבוֹדֵד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנָּה תַּעֲנִית אֶסְתֵּר. אֶסְתֵּר הַמִּלְכָּה, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ו"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נו), שְׁמִרְמֹזֶת עַל הַהִסְתָּרָה, כְּמֵאמָרָם ו"ל (חֵלִין קִלְט): אֶסְתֵּר מִן הַתּוֹרָה מִנִּין, שְׁנֵאמֵר (דְּבָרִים לא, יח): "וְאֲנֹכִי הִסְתֵּר אֶסְתִּיר פָּנֵי בָּיוֹם הַהוּא". אֶסְתֵּר זֹה הִסְתָּרָה. הִיא מְגַלָּה לָנוּ אֶת הָעֲנָן שֶׁאִסּוּר לְהִתְיַאֵשׁ, וּבִהִסְתָּרָה שְׁכִתּוֹף הַהִסְתָּרָה, גַּם שָׁם נִמְצָא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וּבִרְגַע שִׁיזְדַּעִים אֶת זֹאת וּמִתְּבוֹדָדִים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִזּוּ בָּא פּוֹרִים, וְנִכְנָסֶת בְּאֶדָם שְׁמָחָה עֲצוּמָה. וְלָכֵן תַּעֲנִית אֶסְתֵּר וּפּוֹרִים הוֹלְכִים בְּיַחַד, קָדָם מִתְחִילִים עִם תְּפִלָּה וְהִתְבּוֹדָדוֹת, שֶׁהֵן צְעָקוֹת אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאַחֲר־כֵּן שְׁמַחִים. וְלָכֵן לֹא בִּחְנָם שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ו"ל: וְעַכְשָׁו — כָּל הַהִתְחַלּוֹת מִפּוֹרִים, שֶׁנָּה הִיסוֹד בַּחֲסִידוֹת בְּרִסְלָב. מִצַּד אֶחָד — לְהִתְבּוֹדֵד הַרְבֵּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלַצֵּעַק לְפָנָיו. וְאַחֲר־כֵּן נַעֲשֶׂה שְׁמַח. כִּי בְּאַמֶּת אֵין עוֹד שְׁמָחָה כְּמוֹ שְׂאָדָם יוֹדֵעַ אֵל מִי לִפְנוֹת בָּעֵת צָרָה.

תִּדְעוּ לָכֵם, מִי שְׂאֵינוּ מִקְרָב לְרַבְּנוּ ו"ל, הוּא הַמִּסְכֵּן הַכִּי גָדוֹל, כִּי אֵינוּ יוֹדֵעַ לְהִיכֵן לִפְנוֹת. לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲתָנוּ יֵשׁ צָרוֹת, בֵּל נַחֲיָה בְּאַשְׁלִיּוֹת, אֶחָד יוֹתֵר אֶחָד פְּחוֹת, וְאַפְלוּ הַפְּחוֹת — אֲצֵלוֹ זֶה הַרְבֵּה מְאֹד, וּמָה שְׁנִדְמָה אֲצֵל אֶחָד שְׁטוֹת קִטְנָה, אֲצֵל אַחֵר זֶה צָרָה גְּדוֹלָה, וּמָה שְׂאֲצֵל אֶחָד נִדְמָה כְּצָרָה גְּדוֹלָה, אֲצֵל אַחֵר נִדְמָה כְּשְׁטוֹת קִטְנָה. כָּל אֶחָד מֵאֲתָנוּ סוֹבֵל סָבֵל גָּדוֹל, וְכֵל נִשְׁטָה עֲצָמָנוּ. אֲבָל עַקֵּר הַסָּבֵל הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר — כְּשֶׂשְׂאִין לְמִי לִפְנוֹת. עוֹבְרֶת עַל הָאָדָם אִיזּוֹ צָרָה, וְאֵינוּ יוֹדֵעַ מָה עוֹשֶׂה עִתָּה? ! רֵץ וּמִתְרוֹצֵץ לְפָלוּנִי וְאַלְמוּנִי, וּמָה כָּבֵד יְכוּלִים לַעֲזוֹרוֹ? הֲלֹא כָּבֵד אִמֵּר דָּוִד הַמֶּלֶךְ (תְּהִלִּים

קמו, ג): "אל תבטחו בנדיבים בִּבְנֵי אָדָם שְׁאִין לוֹ תְּשׁוּעָה", אֲבָל בְּרַגַע שִׁישׁ לָאָדָם הַסּוּר שֶׁל תִּפְלָה וְהַתְּבוּדָּוּת, הוּא הֵכִי מֵאֲשֶׁר.

וְלִכֵּן תַּעֲנִית אֶסְתֵּר הוּא יוֹם גָּדוֹל מְאֹד, זֶהוּ הַיּוֹם שֶׁאֶסְתֵּר הִמְלִיכָה גִּלְתָּהּ לָנוּ אֶת עֲנִין הַתִּפְלָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בַּמִּדְרָשׁ (מְגִלָּה טו:): כִּיֹּן שְׁנִלְקַחָהּ אֶסְתֵּר לְבֵית אַחֲשֵׁרוּשׁ, וְרָאָתָה שֶׁכָּל הַבֵּית מְלֵא צִלְמִים, בֵּת יִשְׂרָאֵל נִלְקַחַת וְנִכְנָסַת לְבֵית גּוֹי אָרוּר טָמֵא, מִזֶּהֱם וּמִשֶּׁקֶץ וְנוֹאֵף, וּמָה תַעֲשֶׂה? הִיא לֹא הִתְיַאֲשָׁה, וְחִבְרָה אֶז מִזְמוֹר כ"ב בְּתֵהִלִּים, וְכֵן הִחֲלָה לַעֲצֹק: "אֵלֵי אֵלֵי לְמָה עֹבְדִתִּי, רְחוּק מִיִּשְׁוּעָתִי דְּבָרֵי שְׁאֲנִיתִי", לֹא הִתְיַאֲשָׁה, "אֵלֵהִי אֶקְרָא יוֹמָם וְלַיְלָה תַעֲנֶנּוּ, וְלִילָה וְלֹא דוּמְיָה לִי", אֲנִי צוֹעֶקֶת בַּיּוֹם וְלֹא תַעֲנֶנּוּ לִי, וּבִלְיָלָה — אֵין מִי שִׁשְׁמַע לִי. אֲבָל אֵינָה מִתְיַאֲשֶׁת וּמִמְשִׁיכָה, כִּי לֹא אֶעֱזֹב אוֹתָךְ רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, "כֵּךְ בִּטְחוּ אֲבוֹתֵינוּ, בִּטְחוּ וְתִפְלִטְמוּ, אֲלֵיךְ יַעֲקֹב וְנִמְלִטוּ, בֵּךְ בִּטְחוּ וְלֹא בּוֹשִׁי", אֲבוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים גַּם-כֵּן עָשׂוּ אֶת זֹאת, אֵי, אֵי, אָנוּ נִמְצָאִים בְּמִצְבַּ קֶשֶׁה מְאֹד, וּבִפְרָט "אֲנֹכִי תוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ, חֲרַפְתָּ אָדָם וּבִזּוֹי עָם, כֹּל רֹאִי יִלְעָגוּ לִי יִפְטִירוּ בְּשִׁפָּה יִגִּיעוּ רֹאשׁ". אֵין הִיא מִתְיַאֲשֶׁת, וְזֶה מֵה שֶׁהִתְדַּרְגָּה בָּנוּ. וְזֹהִי תַעֲנִית אֶסְתֵּר, וְאִם נִהְיָה חֲזָקִים בְּזֶה — לֹא לַעֲזֹב אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֲפִלּוּ בְּמִצְבִּים הֵכִי קֶשֶׁם, כִּי אֵלֵינוּ אָנוּ צְרִיכִים לַחֲזֹר, אֲזִי בָּא אַחֲרֶ-כֵךְ פּוֹרִים, וְאִיזוֹ שְׂמִיחָה הִיא זֶה!

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (מְגִלָּה ז:): חֵיב אִינִישׁ לְבִסּוּמִי בַּפּוֹרְיָא עַד דְּלֹא יָדַע בֵּין אָרוּר הֵמֶן לְבְרוּךְ מְרֻדְכִי. אָדָם צָרִיךְ לְהִגִּיעַ לְשִׂמְחָה כְּזוֹ בַּפּוֹרִים, עַד שֶׁאֵינוּ יוֹדַע הַהִפְרָשׁ בֵּין קָלִיל הֵמֶן לְבְרוּכָת מְרֻדְכִי, מֵה הַפְּרוּשׁ בְּזֶה? אֵלֹא אוֹמֵר רַבּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ד'): כְּשֶׁאָדָם יוֹדַע, שֶׁכָּל מְאוֹרְעוּתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ, זֹאת הַבְּחִינָה הִיא מַעֲיֵן עוֹלָם הַבָּא; כִּי עֲכָשׁוּ כְּשֶׁעֹבְרַת עַל הָאָדָם צָרָה, הוּא אוֹמֵר "בְּרוּךְ דִּין הָאֱמֶת", וְעַל טוֹבָה אוֹמֵר: "הַטּוֹב וְהַמִּיטִיב", אֲבָל לַעֲתִיד לְבֹא כְּשִׁיתְּגַלֶּה הָאוֹר שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵין יוֹתֵר רַע, אָנוּ נִכְלָלִים לְגִמְרֵי בָּאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, שֶׁשֶּׁם אֵין שִׁיף לֹא טוֹב וְלֹא רַע, שֶׁם רַק אֱלָקוּת, וְזֶה נִתְגַּלֶּה בַּפּוֹרִים, כְּמוֹכָא בְּדְבָרֵי רַבּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן יג), שְׂזוּכִים לַעֲלוֹת לְדַעַת הָעֲלִיּוֹן,

שְׁנֹכְלִים לְגַמְרֵי בָּאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, עַד שְׁאִין הַפֶּרֶשׁ בֵּין אֲרוּר
הָמֶן לְבְרוּךְ מְרַדְכִי, הֵינּוּ שְׁאִין אֲכַפֶּת לִי אִם הָמֶן מְקַלֵּל אוֹ מְרַדְכִי
מְבָרֵךְ, כִּי אֲנִי צָרִיךְ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲנִי לְמַעַלָּה מִהַדְעַת
וְהַמְחִין, אֲנִי אוֹחֵז בְּאַרְיֵךְ אֲנִפִּין דְּקִדְשָׁה. וְזוֹ שְׁמַחַת הַפּוּרִים, אִם
נִגְיַע לִידִיעָה זֹה, שְׁאִין לָנוּ בַּק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אָנוּ אֵינָנוּ
מַתִּירָאִים מֵאֵף אֶחָד, אֵינָנוּ חוֹשְׁשִׁים מִהַסֵּמ"ך-מ"ם שְׁרוּכֵב עַל
הַנָּחַשׁ, שֶׁהוּא הִסִּית אֶת אָדָם וְחָוָה לַחֲטָא וְלֹאכֵל מֵעֵץ הַדְּעַת טוֹב
וְרַע, וְכִמוֹ שְׁאוּמֵר מוֹהֲרֵנ"ת ז"ל (לְקוּטִי-הַלְכוֹת, כָּלֵא הַכֶּרֶם, הַלְכָּה ב'),
שֶׁהַפָּגֶם שֶׁלָּהֶם הָיָה, שֶׁעָשׂוּ הַפֶּרֶשׁ בֵּין טוֹב לְרַע. וְלָכֵן לֹא בַּחֲנָם
שְׁאוּמֵרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (חֲלִין קִלְט:): הָמֶן מִן הַתּוֹרָה מִנִּין? הֵיכֵן
כְּתוּב בַּתּוֹרָה הָמֶן? אֲלֹא "הָמֶן הָעֵץ אֲשֶׁר צוּיִתִּיךְ לְבַלְתִּי אָכֹל מִמֶּנּוּ
אֲכַלְתָּ" (בְּרֵאשִׁית ג, יא); חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים לֹא מְצָאוּ פָסוּק אַחֵר מִכָּל
הַתּוֹרָה לְמַצָּא בּוֹ אֶת הָמֶן, אֲלֹא בַּחֲטָא עֵץ הַדְּעַת? אֲלֹא זֶה הִיָּתָה
קִלְפַת הָמֶן — הֵנָּה רַע לִי, הֵנָּה טוֹב לִי, אֲשֶׁר אֵין עוֹד שֶׁקֶר יוֹתֵר
גְּדוֹל מִזֶּה שְׁאֵתָה דּוּ פֶרְצוּפִי, הֵנָּה אֵתָה מַחֲיֵךְ לְמִשְׁהוּ וְחֻגְנֵךְ אוֹתוֹ,
וְהֵנָּה מֵאַחֲרֵי גִבְךָ אֵתָה מִסְתִּיר סִפִּין וְחֶרֶב לְדָקֵר אוֹתוֹ לַעֲת מָצָא,
זֶה לֹא נִקְרָאת אֲמֵת, אֲמִ"ת אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: רֹאשׁ, תוֹף,
סוּף. צְרִיכָה לַהֲיוֹת הָאֲמֵת מִהַתְחַלָּה עַד הָאֲמֻצָּע מֵהָאֲמֻצָּע עַד
הַסּוּף.

וְצָרִיךְ לַהֲזַהֵר מְאֹד, שֶׁלֹּא לַחֲנֹךְ בְּגִי-אָדָם, חֲנֻפָּה הִיא הַדָּבָר
הַמְּאוּס בְּיוֹתֵר, אֵין עוֹד דָּבָר מְגֻנָּה הַיָּמִנָּה. וְלָכֵן לֹא בַּחֲנָם שְׁאוּמֵרִים
חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה, פֶּרֶשָׁה מַח): כָּל חֲנֻפָּה שְׁנֵאמְרָה בַּמִּקְרָא,
בְּמִינֹת הַכְּתוּב מְדַבֵּר. כִּי מִי שֶׁמֵּאֲמִין בַּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לֹא יִחְנֹף
אֶת אֵף אֶחָד, וְאֵינוּ מִפְּחַד לֹאמַר אֶת הָאֲמֵת. אִם עֲשִׂיתָ עוֹלָה — אֲנִי
אוֹמֵר לָךְ, אִם נִהְגַּת בִּישָׁר — אֲנִי אוֹמֵר לָךְ. אֶחָד בִּפְנֵי וְאֶחָד בְּלֵב
זֶהוּ שֶׁקֶר, וְזוֹ כָּבֵד חֲנֻפָּה, אֲשֶׁר אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סוֹטָה
מא:): כָּל אָדָם שֶׁיֵּשׁ בּוֹ חֲנֻפָּה, מֵבִיא אֵף לְעוֹלָם; וְזֶה הַגּוֹרֵם לְכָל
הַצָּרוֹת. וּמִי עוֹד הָיָה חֲנֹפֵן כְּהָמֶן הָרָשָׁע, שֶׁחֲנֹפֵךְ לְאַחַשְׁוֵרוּשׁ, עַד כְּדִי
כָּךְ, שֶׁחֲשֵׁב לַחֲסֹל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, חֵס וְשָׁלוֹם, אָבֵל לֹא יָדַע, שֶׁכַּחַ
מְרַדְכִי הַצָּדִיק כָּל-כָּךְ גְּדוֹל, שִׁיּוּצִיאָנוּ מֵעַבְדוֹת לְחֵירוֹת. וְלָכֵן אוֹמְרִים

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (חֲלִין שם): מְרַדְכֵי מִן הַתּוֹרָה מִיָּנִי? מֶרְדּוֹר.
מְרַדְכֵי הַצַּדִּיק מוֹצִיאֵנוּ מִהֶמְרִירוֹת לְדֶרֶדֶר — לַחֲרוּת. כִּי מִי שֶׁמְקַרֵּב
אֶל הַצַּדִּיק הַנִּקְרָא "אִישׁ יְהוּדִי", שֶׁמַּגְלֶה אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
הוּא יוֹצֵא עַל יָדוֹ מַעֲבֹדוֹת לַחֲרוּת, וְחֵשׁ שְׂאִינָנוּ מִשְׁעַבְדֵּי לֶאֱפֹר אֶחָד.

וְדָבָר זֶה תַּחֲדִירוֹ הֵיטֵב בְּלִבְכֶּם, שְׂאִינָנוּ צָרִיכִים לְהַתְפַּעֵל מִשּׁוּם
בְּרִיָּה. וּבִרְגַע שְׂאֵנוּ יוֹדְעִים דְּבָר זֶה, יֵצְאוּנוּ מִרְשׁוֹת הַסֵּמ"ך-מ"ם
הַרוֹכֵב עַל הַנֶּחֱשׁ, וּכְמוֹ שְׂאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (וְהֵר חֶלֶק ג'
רפא): נֶחֱשׁ זֶה הֶמֶן, שֶׁכָּל כַּחוֹ 'הַפֶּרֶד וּמִשְׁלִי'.

וּבִפְרָטִי פְּרָטִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהַשְׁמֵר
מִהַטְמָאָה הַזֹּאת, שֶׁהוּא הַסֵּמ"ך-מ"ם הַרָּשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוֹ, שְׁרוֹכֵב
עַל הַנֶּחֱשׁ, שֶׁהוּא הֶמֶן, וְאוֹמֵר (אֶסְתֵּר ג, ח): "יִשְׁנֹו עִם מִפְּזֹר וּמִפֶּרֶד
בֵּין הָעַמִּים", שְׁרוּצָה לְהַפְרִידָנוּ, וְלִגְרֵם חֲלוּקֵי דַעוֹת בֵּינֵינוּ. שְׁבֻזָּה
אֵנוּ עוֹבְרִים עַל רָצוֹן רַבֵּנוּ ו"ל, שֶׁרָצָה שְׂאֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ יַחֲזִיקוּ עֲצָמָם
בְּאַחֲדוּת וּבְאַהֲבָה. וְלָכֵן עָלֵינוּ לְשַׁמֵּר מְאֹד שְׁלֵא יִמָּצֵא בֵּינֵינוּ אֶחָד
שֶׁיֵּשׁ לוֹ שְׂנָאָה לְזוּלָתוֹ.

וְכַתּוּב בַּשְּׁלֶחֶן עֲרוּךְ (אֶרֶץ חַיִּים, סִמֵּן תַּקכ"א): לַעוֹלָם בְּיוֹם שְׁיִהְיָה
פּוֹרִים, יִהְיֶה ל"ג בְּעֶמֶר, וְסִימָנוּ פֶּל"ג, הֵינּוּ שְׁנֵה רְאִשֵׁי תַבּוֹת:
פּוֹרִים ל'ג' בְּעֶמֶר. וּמָה הַקָּשֶׁר בִּזְהָ? וְכֵן אוֹמֵר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-
מוֹתֶר"ן, חֶלֶק א', סִמֵּן י'), שֶׁהַחֲמִשִּׁים יוֹם שֶׁל סְפִירַת הָעֶמֶר, הֵם כְּנֻגָּד
הַחֲמִשִּׁים אֲמָה שֶׁל הָעֵץ שֶׁתָּלוּ עָלָיו אֶת הֶמֶן הַרָּשָׁע. וּמָה הַקָּשֶׁר
בִּזְהָ? אֵלֶּא יָדוּעַ, שֶׁרַבִּי עֲקִיבָא הָקִים עֲשָׂרִים וָאַרְבָּעָה אֱלֹף תַּלְמִידִים,
וּמִי הָיוּ אֵלֶּי תַלְמִידִים? גִּלְגּוּל שֶׁל בְּנֵי שְׁמַעוֹן שֶׁנִּכְשְׁלוּ בַּעֲזֹן פְּעוֹר
עַל-יְדֵי בֶּלֶק וּבִלְעָם, שֶׁפָּגְמוּ בְּנֶאֱוָף וְנִתְּנוּ. וְכֵמוּ שְׁכַתִּיב (בַּמִּדְבָּר יז,
יד): "וַיִּהְיוּ הַמַּתִּים בַּמַּגֵּפָה אַרְבָּעָה וָעֶשְׂרִים אֱלֹף", וְהֵם הַתְּגִלְגּוּלוֹ
וְנִכְנְסוּ בְּתַלְמִידֵי רַבִּי עֲקִיבָא, אֲשֶׁר עָסַק בְּתַקוּנָם, וּמָה הַתְּקוּן שֶׁל
פָּגַם הַבְּרִית? אַחֲדוּת וְאַהֲבָה. כִּי מָה זֶה פָּגַם הַבְּרִית? פְּרוּד הִיסוּד
מִהַמְּלָכוּת, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, הַטְּפוֹת הוֹלָכוֹת לְבִטְלָה. וְהַתְּקוּן: חֲבוּר
יְסוּד וּמְלָכוּת, שְׁנֵה נִקְרָא שְׁלוֹם. וְלָכֵן עֲמָלֵךְ, שֶׁהוּא קִלְפַת הַנְּאוּף,
עוֹסֵק בַּעֲשִׂית פְּרוּדִים בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן אֵין הַשֵּׁם שְׁלֵם וְאֵין

הכסא שלם, עד שִׁימְחָה עֲמֶלְק, כִּי אֵין שְׁלוֹם, וְשְׁלוֹם הוּא שְׁמוֹ שֶׁל
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא (שְׁבַת י'); וְרַבִּי עֲקִיבָא עֲסַק בְּתַקוּנָם וְלֹא הִצְלִיחַ,
וּמִדּוּעַ? כִּי לֹא נִהְגוּ כְּבוֹד זֶה בְּזֶה, וְלֹא יָכְלוּ לִסְבֹּל זֶה אֶת זֶה, עַד
שֶׁבָּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי, וְאַצְלוּ הַתַּחֲלִילָה הַנִּהְגָּה חֲדָשָׁה: אֲהָבָה
וְאַחֲדוּת, וְאָמַר לְתַלְמִידָיו (וְהוּא חֶלֶק ג' קכא): 'אַנִּי בְּחִיבוּתָא תְּלִיא';
אֲנוּ תַלְוִיִּים רַק בְּאַהֲבָה. וְלָכֵן בְּכָל שָׁנָה הַיּוֹם שִׁיּוּצָא פּוּרִים, בְּאוֹתוֹ
יוֹם יֵצֵא ל"ג בְּעֶמֶר. הַשָּׁנָה פּוּרִים הוּא בְּיוֹם שְׁשִׁי, וְכֵן ל"ג בְּעֶמֶר
יוֹצֵא בְּיוֹם שְׁשִׁי. וְזֶהוּ הַקָּשֶׁר כִּנ"ל. מִי יָכוֹל לְהַכְנִיעַ אֶת הָמָן-עֲמֶלְק,
שְׁעוֹשֶׂה פְּרוּדִים בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל? אֵלּוּ הַצְּדִיקִים. וְלָכֵן זֶה פֶּל"ג
דִּיקָא, עַל שֵׁם הַדּוֹר הַהַפְּלָגָה, כָּלֵל הַמַּפְלָגוֹת שֶׁהֵן לְשׁוֹן פֶּלַג פֶּלַג,
שְׁמַפְלָגִים אֶת הָעַם, וּבְמָקוֹם לְתַקֵּן אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עוֹד מִפְּרִידִים
אוֹתָם, הָעֶקֶר שִׁיְהִיָּה כֶּסֶא מְרֻכָּד וּמִכּוֹנִית וּפְלֶא-פּוֹן, וְלֹא אֲכַפֶּת מֵאֶף
אַחַד, וְכָל הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַמַּפְלָגוֹת הֵן בְּבַחֲיַנַּת זֶה לַעֲמַת זֶה; כִּי
יְכוּלִים לוֹמַר עַל א' — אָמֶת, וְיְכוּלִים לוֹמַר עַל א' — אָרוּר,
יְכוּלִים לוֹמַר עַל ב' — בְּרָכָה, וְיְכוּלִים לוֹמַר עַל ב' — בְּלָעַם.
יְכוּלִים לוֹמַר עַל ג' — גְּאֻלָּה, וְיְכוּלִים לוֹמַר עַל ג' — גָּנֹב. וְכֵן
הִלָּאָה וְהִלָּאָה.

וְלָכֵן פֶּל"ג (פּוּרִים ל"ג בְּעֶמֶר) בָּא לַעֲקֹר אֶת הַמַּפְלָגוֹת. פּוּרִים
וְל"ג בְּעֶמֶר הֵם דָּבָר אֶחָד — אַחֲדוּת וְאַהֲבָה בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.
וְאִם אֵינָנו יְכוּלִים לְתַקֵּן אֶת הָעוֹלָם, לְכָל הַפְּחוֹת נִתְקַן אֶת עֲצָמָנוּ,
וּבֵל גְּרָמָה אֶת עֲצָמָנוּ. בּוֹדָאי יְכוּלִים לְשָׂאֵל שְׁאֵלוֹת גַּם עָלַי, אֲבָל
הַהֲכָרַח לִי לוֹמַר לָכֵם, יֵשׁ לָנוּ קִהְלָה קְדוֹשָׁה בִּיבְנָאֵל, שְׁאֵנִי מִתְפָּאָר
עִמָּה. בְּכָלִיּוֹת הֵם אֲנָשִׁים עֲנִיִּים, אֲנָשִׁים תְּמִימִים שִׁיּוּצָאוּ לַמִּדְבָּר,
בְּחִינַת (יִרְמְיָה ב, ב): "לִכְתוֹב אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר בְּאַרְץ לֹא זְרוּעָה", וְיוֹשְׁבִים
שָׁם, בָּאוּ כְּדֵי לְהַתְּבוֹדֵד לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּדֵי לְחַנּוּף אֶת הַיְלָדִים
עַל טְהֻרַת הַקֹּדֶשׁ, לְתַת לִילָדִים חֲנוּף טְהוֹר שֶׁל צְנִיעוּת, וְאֶף אֶחָד
בְּעוֹלָם אֵינוֹ רוֹצֶה לְעֻזְרוֹ. הַקְּהֵלָה שֶׁלָּנוּ הִיא הַיְחִידָה בְּעוֹלָם שְׂחִיָּה
בְּנַסִּים. אֲבָל דָּבָר אֶחָד לֹא חֲלַמְנוּ, שְׁדִיקָא בַּמִּדְבָּר חוּץ לִישׁוּב,
הַסֵּמ"ך-מ"ם יְהִיָּה שֵׁם וְיִמְתִּין לָנוּ. זֹאת לֹא תֵּאָרָנוּ וְשַׁעֲרָנוּ כָּלֵל.
אֲבָל בְּהֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ מִבְּטַחָנוּ, הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֻזְרָנוּ עַד כּהָ, וְכֵן

יִמְשִׁיךְ לַעֲזֹרְנוּ. אֵל תַּחֲשָׁשׁוּ מֵאַף אֶחָד, מִי שִׁיעֹזֵר לָנוּ — תָּבוֹא עָלֵינוּ בְּרָכָה. הַקְהֵלָה שֶׁלָּנוּ הִיא קְהֵלָה שֶׁל נְסִים. וְלָכֵן אֵין לָנוּ מֵה לְפָחוֹד מִהֶמֶן הָרָשָׁע, מִהֶסֶם"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, שֶׁלֹּא יוּכַל בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפֶּן לְהַכְנִס בָּנוּ. אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: אֶסְתֵּר מִן הַתּוֹרָה מִיָּן? שֶׁנֶּאֱמַר: "וְאֵלֶיךָ הִסְתֵּר אֶסְתֵּר פָּנֶי בַּיּוֹם הַהוּא", בַּהֲסִתָּהּ שְׁבִתוֹךְ הַהִסְתָּהּ שֶׁאָנוּ נִמְצָאִים עֹכְשׁוֹ, גַּם שֵׁם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹבָנוּ, וְנִרְאָה יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת. וְלָמָּה נִקְרָאת "מִגַּלֶּת אֶסְתֵּר"? שֶׁמִּגַּלָּה אֶת הַהִסְתָּהּ.

וְהִנֵּה מְצִינוּ, שֶׁבְּכָל הַמִּגְלָה לֹא כָתוּב בְּפֶרוּשׁ שֵׁם הַיּוֹ"ה, אֲלָא בְּרֵאשֵׁי תִבּוֹת וּבְסוֹפֵי תִבּוֹת. "יָבוֹא ה'מֶלֶךְ וְהֶמֶן הַיּוֹם" (אֶסְתֵּר ה, ח) — רֵאשֵׁי תִבּוֹת הַיּוֹ"ה. מֵה הַקָּשֶׁר? אֲלָא אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן פד), אֲשֶׁר בְּכָל יוֹם וַיּוֹם מִתְגַּלָּה הָאוֹר הַגָּנוּז, בְּכָל יוֹם וַיּוֹם יְכוּלִים לְהַרְגִּישׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּכָל יוֹם יְכוּלִים לִרְקֹד וְלִהְיוֹת שְׂמֵחִים, אֲבָל זֶה לַעֲמֵת זֶה יֵשׁ גַּם נְחֻשִׁים וְעֻקְרֵבִים, שֶׁהֵם מְבַלְבְּלִים אֶת הַדַּעַת וְהַשְׂכָּל, וְאֵין מַרְגִּישִׁים אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אֲבָל אִם הוֹלְכִים בְּאַהֲבָה, עַל-יְדֵי-זֶה מְאִרִּיכִים כָּל יוֹם וַיּוֹם. וְזֶהוּ "יָבוֹא ה'מֶלֶךְ וְהֶמֶן הַיּוֹם", הַיּוֹם הַזֶּה הוּא יוֹם, כְּמוֹבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן עב): מִי שְׂרוּצָה לְשִׁמְעַת בְּקוֹל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁידַע שֶׁאֵין לוֹ רַק הַיּוֹם הַזֶּה, "הַיּוֹם אִם בְּקִלּוֹ תִשְׁמָעוּ" (תְּהִלִּים צה, ז), אִם אַתֶּם רוֹצִים לְשִׁמְעַת בְּקוֹלוֹ יִתְבָּרַךְ, תִּדְעוּ שֶׁאֵין לָכֶם רַק הַיּוֹם הַזֶּה. וְאִם-כֵּן בְּכָל יוֹם וַיּוֹם בָּא ה'מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲבָל גַּם הֶמֶן בָּא, שׂוֹז הַבְּחִירָה. שֶׁזֶּה מֵה שֶׁהַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה אוֹמַרֶת לָנוּ: "רֵאֵה אֲנִי נֹתֵן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם", וּבִתְוֹךְ הַיּוֹם יֵשׁ "בְּרָכָה וְקִלְלָה", שֶׁזֶה "יָבוֹא ה'מֶלֶךְ וְהֶמֶן הַיּוֹם" — בְּתוֹךְ הַיּוֹם הַזֶּה יֵשׁ ה'מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הֵינּוּ שִׁיכוּלִים לִרְאוֹת אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם, אֲבָל יֵשׁ גַּם הֶמֶן, וְאִסּוּר לְהִתְפַּעֵל, אֲלָא לְהַחֲזִיק מַעֲמָד. וְאִיךָ יְכוּלִים לְהַנְצִל מִהֶסֶם"ךְ-מ"ם הָרָשָׁע הַזֶּה, שְׂרוּצָה לְהַכְנִס בְּתוֹכָנוּ, וְלִהְפָּרִיד בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, וְלַעֲשׂוֹת חֲלוּקֵי דַעֲוֹת? רַק עַל-יְדֵי "מִשְׁלוֹחַ מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ", הֵינּוּ שֶׁזֶה סוֹד הָאֲחֻדוּת

והאִהָבָה בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ, לְהִרְאוֹת שְׁאֵנוּ יְיָדִים וְרַעִים, הָאוֹהָבִים זֶה אֶת זֶה. וְזֶה כָּל עֲנִיָּן רַבָּנוּ ו"ל — רַק לְגִלּוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְזֶה מְגִלָּה שֵׁשׁ לוֹ אֱהָבַת הַבְּרִיּוֹת, וְרוֹצֶה לְקַרֵּב אֶת כָּלֶם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

וְלָכֵן רָאוּ דָּבָר פֶּלֶא "מְנוֹת אִישׁ לְרַעְהוּ" בְּגִימָטְרִיָּה: "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הוֹי"ה אֱלֹהֵינוּ הוֹי"ה אֶחָד". וּמָה הַקָּשֶׁר בֵּינֵיהֶם? אֵלֶּא מִי שְׁמַאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא יֹאחֵב אֶת כָּל יְהוּדִי. מְשֻׁלּוֹחַ מְנוֹת אִישׁ לְרַעְהוּ — זֶה סוֹד הָאֲחֻדוּת, יֵשׁ יְיָדִים וְרַעִים, וְנוֹתָנִים מִתְּנוֹת זֶה לָזֶה. עוֹזְרִים אִישׁ לְרַעְהוּ, וּמִתְּנוֹת לְאַבְיוֹנִים. זֶה סִימָן שְׁאֵנוּ מְאֻחָדִים בְּאֲחֻדוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ. וְאוֹמֵר רַבָּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ד'): אֶחָד בְּגִימָטְרִיָּה אֱהָבָה, אִם אָדָם אוֹהֵב יְהוּדִי שְׁנִי, סִימָן שֵׁשׁ לוֹ אֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלָכֵן עָלֵינוּ לְרֹאוֹת לְהִתְאַחַד בֵּיתָר שְׁאֵת וּבֵיתָר עוֹ, וְלֹא לִתֵּת לְסֶמ"ךְ-מ"ם שֵׁיכְנִס בֵּינֵינוּ בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפֶּן. כִּי מִי שֵׁשׁ לוֹ אִיזוֹ שְׂכִיחוֹת אֶל הַסֶּמ"ךְ-מ"ם, אֵין לוֹ שְׂכִיחוֹת אֵלֵינוּ!

בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה לִפְנֵי תַקִּיעַת שׁוֹפָר הַכְּרוֹתִי: אִם יֵשׁ אָדָם שְׁשׁוֹנָא אֶת זוּלָתוֹ, אִם יֵשׁ אָדָם שְׁאִינוּ יָכוֹל לְסַבֵּל אֶת זוּלָתוֹ, יַעֲשֶׂה לִי טוֹבָה וַיֵּצֵא מִבֵּית-הַכְּנֶסֶת שְׁלִי. בְּד' אֲמוֹת שְׁלִי אֵינִי רוֹצֶה שְׂיִהְיוּ חִלּוּקֵי דַעוֹת וּפְרוּדִים בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפֶּן! וְזֶהוּ "מְנוֹת אִישׁ לְרַעְהוּ" — גִּימָטְרִיָּה "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הוֹי"ה אֱלֹהֵינוּ הוֹי"ה אֶחָד"; כִּי יְהוּדִים צְרִיכִים לְהִתְאַחַד יַחַד, וְלֹא — רַחֲמָנָא לְצֻלָּן, מִי יוֹדֵעַ מָה יִהְיֶה. וְאֵנוּ רוֹאִים שֶׁהַסֶּמ"ךְ-מ"ם אֵינוּ נָח כְּרַגַּע. הוּא רֶץ וּמִתְרוֹצֵץ וְרוֹצֶה שְׁלוֹם וְשְׁלוֹם וְשְׁלוֹם, בְּשַׁעַה שְׁכָל כְּוֹנֵנוֹ רַק לְהַפִּילָנוּ. אֲבָל לֹא יִצְלִיחַ בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפֶּן, כִּי, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, הָאֲמֵת שֶׁל רַבָּנוּ ו"ל נִכְנָסָה בְּנוּ הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב, וְאֵין אֲצִלָּנוּ חֲנֻפָּה, כִּי כְּרַגַּע שְׁאָדָם מִתְּבוֹדָד לִפְנֵינוּ יִתְבָּרֵךְ, לֹא שִׁיךְ שְׂיִהְיֶה דוּ פְּרָצוּפִי, כִּי מָהִי הַתְּבוֹדָדוֹת? אֲנִי בָּא לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּמִסְפָּר לוֹ הַכֵּל, "רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, כֶּךָ וְכֶךָ עֲשִׂיתִי, רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, כֶּךָ וְכֶךָ חֲשַׁבְתִּי", וְאֲנִי אוֹמֵר מָה אֲנִי חוֹשֵׁב וּמָה אֲנִי עוֹשֶׂה. וּבִאִילוֹ פָּנִים אֹמֵר לִפְנֵינוּ יִתְבָּרֵךְ: "רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי הוֹלֵךְ בְּאַפֶּן הַזֶּה, מִפְּנֵי כֶּךָ וְכֶךָ", אֲשֶׁר זֶהוּ

שָׁקֵר. וְלִכֵּן הַתְּבוּדוֹת מְכַרְחָה לְהֵבִיא אֶת הָאָדָם לְאַמֶּת, וְזֶהוּ שְׂאוּמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָנִים: ט' ק"ב): כָּכֵל שְׂאָדָם מְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נִכְנָסֶת בּוֹ אֶמֶת אַחֲרֵת, עַד שֶׁמֵּאִיר בּוֹ הָאוֹר שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּגִלּוּי רַב מְאֹד.

וְלִכֵּן אֲבִקֵּשׁ מְאֹד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים! עוֹד הַלִּילָה צָאוּ לַהֲתַבּוּרֵד לַהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּתְבַקְשׁוּ מִלְּפָנָיו יִתְבַּרַךְ כָּל מֵה שְׂאֵתָם צְרִיכִים, וְהַעֲקֵר — שֶׁלֹּא תִהְיֶה לָכֶם שְׂיָכוּת עִם הַשָּׁקֵר, עִם הַזִּהְמָה שֶׁל הַמֶּן-עֲמֶלֶק, וְתִתְאַחֲדוּ יַחַד, וְתִרְאוּ לְשִׂמְחַת מְאֹד בְּפוּרִים.

בְּעֶרֶב פּוּרִים, הֵינּוּ בְּתַעֲנִית אֶסְתֵּר נּוֹתָנִים שְׁלֹשָׁה חֲצָאֵי דּוֹלָר, שְׁלֹשָׁה חֲצָאֵי מַחְצִית הַשֶּׁקֶל. בְּקִשְׁתִּי מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְחַלֵּק לְשֹׁלֵשׁ צִדְקוֹת: א. חֲצִי דּוֹלָר שֶׁזֶה לַעֲרֹךְ כִּשְׁנֵי שֶׁקֶלִים, יִתְּנוּ בְּעֵבוּר בֵּית הַכְּנֶסֶת, כִּי אֲנוּ נִמְצָאִים בְּחוּבוֹת וּצְרִיכִים לְשֵׁלֶם חֲשֵׁמֶל וּמִים וּשְׂאֵר הוֹצָאוֹת. וְכֵן אֲנוּ רוֹצִים לְשַׁפֵּץ לְכוֹלֵל אוֹלָם גְּדוֹל, וְלִכֵּן הַמַּחְצִית הַשֶּׁקֶל הָרִאשׁוֹנָה, אֲבִקֵּשׁ אֶת כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂיִתְּנוּ אֶת זֹאת לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ בִּיבְנָאֵל "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", וְזֶה כּוֹלֵל אֶת שְׁנֵי הַמִּקְנָאוֹת, וְתִהְיֶה לָכֶם זְכוּת בְּטַהֲרַת יִשְׂרָאֵל. ב. הַחֲצִי הַשְּׁנִי יִהְיֶה בְּעֵבוּר הַמוֹסְדוֹת, תִּלְמוּד תוֹרָה וּבֵית-סֵפֶר, גִּנִּים וּפַעּוּטוֹן, כִּי אֲנוּ נִמְצָאִים בְּמַצָּב קָשָׁה מְאֹד. וְאִין מִי שְׂיַעֲזֹר לָנוּ. וְלִכֵּן שְׂיִהְיֶה לָכֶם חֶלֶק בַּהֲבֵל פֶּה שֶׁל תִּינּוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן. ג. וְהַחֲצִי הַשְּׁלִישִׁי לְתַת בְּעֵבוּר הַכוֹלֵלִים, יֵשׁ לָנוּ כּוֹלֵל שֶׁל אֲבֹרְכִים שְׁלוֹמֵדִים תוֹרָה בְּעֻנִיּוֹת וּבְדַחְקוֹת גְּדוֹלָה, יֵשׁ לָנוּ גַם כּוֹלֵל שֶׁל לֵיל שָׁשִׁי. וְזוֹ זְכוּת גְּדוֹלָה מְאֹד.

וְהַעֲקֵר לֹא לְשַׁכַּח — לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וּלְהִתְאַחֵד יַחַד, וּלְקַבֵּל עַל עַצְמֵנוּ לַעֲקֹר מֵאֲתָנוּ אֶת הַמֶּן-עֲמֶלֶק, אִין שׁוּם הַצְדָּקָה בְּשׁוּם אִפֶּן שֶׁבַעֲוֹלָם לְהִיּוֹת בְּפִרוּדִים. וּמִי שְׂאוּמֵר שֶׁפְּלוֹנִי אוֹ אֱלִמוֹנִי אֵינוּ שִׂיף לְרַבְּנוּ ז"ל, תִּדְעוּ לָכֶם, שֶׁזֶה בְּעַצְמוֹ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם. כִּי אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל חֲשׂוּבָה מְאֹד הַתְּמִימוּת, וּלְכֹל אֶחָד יֵשׁ מְקוֹם אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל.

וְלִזְאוֹת אֲבִקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲתֵם יוֹדְעִים מֵה עֲלֵיכֶם לַעֲשׂוֹת כְּדִי לַעֲקֹר אֶת הַמֶּן עֲמֶלֶק? שְׁכַלְּם יֵצְאוּ לְהַפִּיץ בְּמִסִּירוֹת

נֶפֶשׁ הָכִי גְדוּלָּה, כָּל אֶחָד יִקַּח קוֹנְטְרָסִים וַיִּמְלֹא אֶת כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אָנוּ רוֹצִים לְהִדְפִּיס מִחֲדָשׁ "סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", "לְקוּטֵי-מוֹהָר"ן", "לְקוּטֵי-עֲצוֹת", "תִּי-מוֹהָר"ן", "שִׁיחוֹת-הַר"ן", וְכֵן אָנוּ מְדַפְסִים אֶת כָּל חֲלָקֵי "לְקוּטֵי-הֶלְכוֹת" וְ"לְקוּטֵי-תְפִלוֹת", וְגַם אֶת "עֲלִים לְתוֹרָפָה", שֶׁהֵם סִפְרֵי מוֹהֲרֵנֵי ז"ל, וְגַם אֶת הַסְּפָרִים שֶׁהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אוֹתִי "שֹׁפֶת הַנַּחֲל", אֲנִי רוֹצֶה מְאֹד לְהִדְפִּיס אֶת חֲלָק ב', אֲבָל אֲנִי זָקוּק לְעֻזְרָתְכֶם.

הִנֵּה יֵצֵא סְדוּר, וְאֲנִי רוֹצֶה עֲתָה לְהִדְפִּיס אֶת הַסְּדוּר גַּם לְעִדּוֹת הַמְּזוּרָח. אֲבָל אֲנִי צָרִיךְ לְעֻזְרָתְכֶם. וְלִכֵּן עָקֹר מַחֲיִית עֲמָלָק זֶה לְתַת לְהִדְפָּסָה, לְהַפְיִץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲשֶׁר מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, שִׁילָף לְהַפְיִץ עַל-כָּל-פָּנִים אֲפִלוּ פַּעַם אַחַת בַּשָּׁבוּעַ, וְכִמּוֹ שֶׁפְּתוּב בְּמַגִּלַּת אֶסְתֵּר: "כִּי כָל־תָּהָא אֱלִיּוֹ הָרַעָה" — סוֹפֵי תְבוּת הַרְי"ה, הֵינּוּ אֵיךְ נִזְכָּה לְכָלוֹת אֶת הָרַע עַל-יְדֵי שְׁנַפְיִץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל. וּבְזֶה אָנוּ מְפִילִים אֶת הָרַע עַל הַמֶּן-עֲמָלָק, שֶׁרוֹצֶה לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, עֲלִינוּ נִפְלָה חוֹבֶת הַיּוֹם — לְקַרֵּב אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל אֵף אֶחָד, רַק תַּעֲסִקוּ בַּהֲפָצָה.

אֲנִי מְדַפִּיס "הַשְּׁתַּפְּכוֹת הַנֶּפֶשׁ" וְ"מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ", הַסְּפָרִים שֶׁל ר' אֶלְטֵר טַעֲפֵלִיקֶעֶר, שְׁזָכִיתִי לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל עַל יָדָם. בָּאוּ וְתַעֲזְרוּ שֶׁתִּהְיֶה הַהֲפָצָה וְהַהֲדָפָה שֶׁל קֶרֶן הַדְּפָסָה "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ" תִּשְׁגָּשֶׁג, אֵינּוּ לָנוּ שׁוּם עֶסֶק עִם אֵף אֶחָד. בְּרוּךְ הַשֵּׁם, מֵאִז תִּשְׁכַּח אָנוּ מְגִלִּים אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הָכִי גְדוּלָּה. וּכְבֹּר הַקִּמְנוּ תַלְמִידִים וְתַלְמִידֵי תַלְמִידִים, שֶׁגַּם הֵם מְפִיצִים, אֲבָל קֶרֶן הַדְּפָסָה "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ" נִשְׁאָר, לִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁלֹּכַל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם יִהְיֶה חֲלָק בְּהִדְפָּסַת הַסְּפָרִים, שֶׁכָּל אֶחָד יְפִיצֵם, וַיִּתְּרֵם בַּעֲבוּרָם, וְאֲנִי מְבַטִּיחַ לְכָל אֶחָד שִׁידְפִּיס כָּרֶךְ "אֲשֶׁר בַּנַּחֲל", אֲפִלוּ שִׁימְצֵא בְּצֶרֶה הָכִי גְדוּלָּה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מִמֶּנּוּ כָּל הַדִּינִים, וְזֹאת אֲנִי מְבַטִּיחַ. וּמִדּוּעַ? כִּי "אֲשֶׁר בַּנַּחֲל" נִכְתָּב בְּסִיעָתָא דְשִׁמְיָא עַל-יְדֵי הַרְצוֹנוֹת שֶׁל הַבַּחוּרִים וְהָאֲבָרְכִים, שֶׁכָּל-כָּף הַשְׁתוֹקֶקוּ לְצֵאת מִהַחֲשָׁף שְׁלֵהֶם, וְכָתְבוּ מִכְתָּבִים, וְקִבְּלוּ תְּשׁוּבָה.

וְלִכְּנָן כָּל מִי שִׁיתָרֵם בְּעִבּוּר הַדְּפֶסֶת "אֲשֶׁר בַּנְחַל", תִּהְיֶה לוֹ יְשׁוּעָה.
וְאֲנִי חֹזֵק בְּזֶה!

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנוֹזָפָה לְהִתְאַחֵד יַחַד, וּבִפְרֹט בְּפוּרִים
הַזֶּה, וְלֹא נִתֵּן לִסְמ"ך-מ"ם הַרְשָׁע הַמֶּן-עֲמֹלֵק שִׁיכְנֹס בְּתוֹכֵנוּ, לֹא
נִתֵּן שְׁהִירוּדִים יִפְלְגוּ אוֹתֵנוּ, אֲלֹא נִתְאַחֵד יַחַד בְּאַחֲדוּת אַחַת.
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁעוֹד הַלִּילָה נִצָּא לַשָּׂדֶה לְהִתְבּוֹדֵד
לִפְנֵינוּ, וּמִחֵר בְּתַעֲנִית אֶסְתֵּר נִצָּא לְהִתְבּוֹדֵד לִפְנֵינוּ יִתְבָּרֵךְ. וְאַחֲר־כֵּן
יִכְנֹס פּוּרִים, אִיזוֹ שְׂמִיחָה, אִיזוֹ קִרְבָּה, אִיזוֹ אֹר וְאִיר עֲלֵינוּ בְּיוֹם
הַפוּרִים הַזֶּה, וּבִזְכוּת הַקּוּדִים וְהַשְׂמִיחָה שֶׁתִּהְיֶה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
נִזְכָּה לְהִמָּתִיק אֶת הַדִּינִים מֵעַל כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְנִזְכָּה לִיעֲזֹד:
"וַיַּדַּע כָּל פְּעוּל כִּי אִתָּה פַעֲלָתוֹ וַיִּבִּין כָּל יַעֲזֹר כִּי אִתָּה יִצְרָתוֹ, וַיֹּאמֶר
כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בָּאֶפֶס, הִנֵּנִי אֵלַי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל
מְשָׁלָה".

זֶה הַקָּשֶׁר בֵּין רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְפוּרִים. וְכָתוּב בִּסְפָר "בְּאֵבִי הַנְּחַל"
(עַל הַלְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עד), שְׂמָה שְׂאוּמֵר רַבֵּנוּ ז"ל: מִקֵּדָם
הָיָה פָּר"ה, וְעַכְשָׁיו זֶה פּוּרִים, פָּר"ה — רֹאשֵׁי תִבּוֹת: פּוּרִים ר' אֵשׁ
הַשָּׁנָה. וְכִמוֹ שֶׁרַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (תִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן תג): כָּל הַעֲנָנִים שְׁלִי
רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְרַבֵּנוּ ז"ל: אָמַר וְעַכְשָׁיו כָּל הַהִתְחַלּוֹת מִפוּרִים; רֹאשִׁים
מִפְּאֵן הַקָּשֶׁר בֵּין רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְפוּרִים. וַיַּעַן שְׁזָכֵינוּ כָּלֵנוּ לְהִיּוֹת
בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲצֵל רַבֵּנוּ ז"ל, בָּאוּ נִשְׁתַּדֵּל בְּפוּרִים הַזֶּה לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה לְמַעַלָּה מִכָּל הַהִגְבָּלוֹת, וְלֹא לְשִׁים לֵב לִסְמ"ך-מ"ם,
וְלִשְׁמֹר עֲצָמֵנוּ מֵאֵד שְׁלֹא יִכְנֹס בְּמַחְגְּגֵנוּ, וְכָל מִי שִׁישׁ לוֹ שְׂיִכוּת
לִסְמ"ך-מ"ם, אֵין לוֹ מָה לַעֲשׂוֹת בְּקִהְלָה שְׁלָנוּ, כָּלֵל וְכָלֵל לֹא!
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲזָרְנוּ וְעוֹזֵר לָנוּ וַיַּעֲזֹר לָנוּ, וְנִזְכָּה לְהִמָּתִיק כָּל
הַדִּינִים, וְנִזְכָּה כָּבֹד לְגֻאֲלָה הַשְּׁלָמָה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן וְאָמֵן.

וְאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְחַנֵּן לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים, אֵל תִּשְׁכַּחוּ
מִמֶּנִּי, וְתִתְפַּלְּלוּ גַם בְּעִבּוּרִי, כִּי אֲנִי זְקוּק לִישׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת מְאֹד
מְאֹד, כִּי הַסְמ"ך-מ"ם לְקַח עֲצָמוֹ מְאֹד מְאֹד עָלַי וְאֲנִי זְקוּק
לְעִזְרָתְכֶם, וְעַקֵּר הָעֵזֶר — תְּפִלּוֹת. שֶׁתִּתְפַּלְּלוּ עָלַי. וְהַעֲקֹר תִּרְאוּ

לַעֲזֹר שְׁנֹזְכָה לְהִדְפִּיס כָּל הַסְפָּרִים שִׁישׁ אָצְלִי בְּכֶתֶב־יָד, וְאִז תֵּרְאוּ
נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת מְאֹד. אִם אֲנֹכָה אֲזִי בַחַיִּים חַיּוּתִי, וְאִם לֹא אֲנֹכָה
— יִהְיֶה אַחֲר־כֵּן, אָבֵל זֶה יִדְפֵּס. וְאַבְקָשְׁכֶם — תִּתְפַּלְלוּ בְּעִבּוּרִי,
וְתִדְעוּ לָכֶם, שֶׁכָּל תִּפְלָה וּבִקְשָׁה עוֹשָׂה רָשָׁם בְּשָׁמַיִם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם פּוּרִים שְׂמֵחַ וּגְאֻלָּה שְׁלֵמָה...

כו תפו.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לַסֵּדֶר, כִּי תִשָּׂא י"ב אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אֶתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְׂמִיחָה שִׁישׁ לִי עִם כָּל
מִכְתָּב וּמִכְתָּב שְׂאֶתָּה כּוֹתֵב לִי, וּמִבְּשׁוּר לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, כִּי
לְבִי נִשְׁפָּר בְּקִרְבִּי לְגִמְרִי. מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! עֲבֹר עָלִי בַחַיִּים
צְרוֹת וְיִסּוּרִים בָּאֵלוֹ, אֲשֶׁר רַק הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּעֶצְמוֹ יוֹדֵעַ, וְנוֹסֵף
לְכָל צְרוּתִי, קִבְלָתִי מִכָּה כְּזוֹ, שֶׁפִּשּׁוּט רָמּוּ אוֹתִי וְעָבְדוּ עָלִי, וְאַבְדָּתִי
כְּסָפִים גְּדוּלִים, וְאֲנִי חֵיב חוֹבוֹת גְּדוּלִים.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֶצְמְךָ, וּבּוֹדָאִי הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לֹא יַעֲזוֹב
אוֹתְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁנֹזְכָה כְּכֹר לְצֵאתָ
מִכָּל הַצְרוֹת וְהַיִּסּוּרִים, שְׂאֵלֵיהֶם נִקְלַעְנוּ.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! הַחַיִּים כָּל־כֵּן קִצְרִים, וְאַשְׁרֵי מִי
שְׁזוֹכָה לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד, וְעוֹסֵק בְּצִרְכֵי צָבוּר, שְׂאִז יִקְבֹּל אֶת
שְׁכָרוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ בְּשָׁלְמוֹת.

תגיד ל... שְׁתַּחֲוֶה, שְׁשַׁלַּחְתִּי מִכְתָּבִים עֲבוּר הַמְּשָׁלוּחַ מְנוּת,
וְהֵם מְנוּחִים אֲצֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְכֵן פֶּה תִקְבֵּל אֶת הַמִּכְתָּב שֶׁבִקְשָׁתָּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תפז.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵשָׂא, י"ב אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל מְשַׁפַּחַת ... שְׁיַחֲיוּ
נִצַּח.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׁאֲנִי מִתְפַּלֵּל עַל כָּל הַמְּשַׁפָּחָה, שְׁיִהְיֶה לָכֶם שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה
וּבְרִיאוֹת שְׁלָמָה, וְתִזְכּוּ לַחֲזוֹת בְּנֹעַם שְׁכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ, בְּזִכּוֹת
הַצְדָּקָה וְהַחֲסֵד שְׁאַתֶּם עוֹשִׂים אִתָּנוּ, וְנִזְכֶּה וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת
מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תפח.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵשָׂא, י"ב אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד, צְמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הַסִּתְפַּלְתִּי בַּסְּפוּרִים שֶׁסִּדַּרְתָּ, וְהַדְּפִיסוּ אֶת זֶה כָּבֵר, וְזֶה מִמֶּשׁ
נִפְלָא לְהַפְלִיא, פְּלֵאִי פְּלֵאוֹת, וְיִוָּעִיל מָאֵד לְחִנוּךְ יְלָדֵינוּ, אִתָּה צָרִיךְ
לְדַעַת, שְׁתַּהַלֵּה לָאֵל, יֵשׁ לָנוּ בַּמוֹסְדוֹת קְרוֹב לְשֵׁלֶשׁ-מֵאוֹת וְחֻמְשִׁים
יְלָדִים, וְהִנֵּה קָם דּוֹר חֲדָשׁ, לְגִיּוֹן שֶׁל מֶלֶךְ, שֶׁהוֹלְכִים עַל-פִּי דֶרֶךְ
רַבֵּנוּ ו"ל בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת בְּלִי שׁוּם חֻכְמוֹת, וְלָכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ
אוֹתָךְ, שֶׁכָּבֵר תִּתְחִיל לְסִדֵּר חֵלֶק שְׁנִי, כִּי זֶה זְכוּת הַרְבִּים לְדוֹרֵי

דורות, כי אני רוצה שתכתב את זה בצורה כזו, שיהיה חנוכי בעבור הילדים.

העקר ראה לזכר ממנו יתברך, ותמיד תחשב ממנו יתברך, ותמיד תדבר אליו יתברך, כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, ותבקש ותתחנן ממנו יתברך כל מה שאתה צריך בגשמיות וברוחניות, ואז תראה נסים וגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, כי העקר בזה העולם הוא תפלה ובקשה.

נא ונא ראה להחזיק מעמד, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבור אותך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כבר תתחיל עכשו לסדר חבור שני עם ספורים מענינים המושכים את הלב, ומחנכים את הילדים.

כו תפט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר כי תשא, י"ב אדר ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... ו... שיחיו נצח.

ראו להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תפחדו משום דבר, הקדוש-ברוך-הוא גדול מאד, וביראי לא יעזב אתכם, ואני מאד מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתצאו מהפח היקוש הזה שנפלתם אליו, בזכות הרבים שאתם עוסקים במסירות נפש הכי גדולה, אתם צריכים לדעת, שהכל נסיונות מהשמים שמנסים אותנו, כי גם אני עובר עכשו משברים וגלים, שאף פעם לא שערתי שאפל במצב כזה של חובות וסבוכים עם ערבי גנב.

אני מאד מאד מבקש אתכם, אל תפחדו בשום פנים ואופן, כי

גָּדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאוּ נָסִים וּנְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם
הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא, רַק צְרִיכִים לְהִתְאַזֵּר בְּסִבְלָנוֹת גְּדוּלָּה, וְאִזּוּ סוּף
הַכְּבוֹד לָבוֹא.

הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם, שְׁתּוּכְלוּ לַעֲבֹר עַל הַכֹּל, וְשׁוּם בְּרִיָּה
שֶׁיַּעֲוֹלָם לֹא תוּכַל לַעֲשׂוֹת לָכֶם כָּלוּם, וְתִהְיֶה הָכִי מְאֻשְׁרִים בְּחַיֵּיכֶם.

אִם תוּכַל כָּבֹד לַעֲסֹק בְּ... זֶה תִּהְיֶה לָכֶם זְכוּת גְּדוּלָּה מְאֹד, כִּי
מִה שֶׁעוֹשִׂים בְּשִׁבְלֵי תִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, זֶה זְכוּת כְּזוֹ הָעוֹלָה עַל
כָּל הַזְּכִיּוֹת, וְיַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא, שֶׁתִּמְדִּי נִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת
מְשֻׁמָּחוֹת, וּבְקִרְוֹב מְאֹד כָּבֹד תִּצְאוּ מִהַפֶּח הַזֶּה שֶׁנִּפְלַתֶּם אֵלָיו.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֵּלְתָּה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֶר, כִּי תִשָּׂא י"ב אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ
נִצָּח.

כֹּאֲתִי לְבָרֶךְ אֶתְכֶם לְקִרְאָת חַג הַפּוּרִים, שֶׁהַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא
יִרְחִיב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, וְתִרְוֶה רַב נַחַת מִיְלֻדֵיכֶם.

מִה אֶמַר לָכֶם! חֲבַל מְאֹד שֶׁעֲזַבְתֶּם אֶת יִבְנָאֵל, כִּי, תִּהְיֶה לְאֵל,
הַיְלָדִים מְקַבְּלִים אֶצְלָנוּ חֲנוּךְ נִפְלָא מְאֹד, וְרָצִיתִי מְאֹד, שֶׁגַּם יְלָדֵיכֶם
יִקְבְּלוּ חֲנוּךְ קָדוֹשׁ, וְתִרְוֶה מֵהֶם.

הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׁאֲנִי מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם, שֶׁתִּצְלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם, וְיִהְיֶה לָכֶם פּוּרִים
שְׂמֵחִים...

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֵּלְתָּה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תצא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תשא, י"ג אדר (תענית אסתר) ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיענו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ב"בנאל עיר ברסלב",
הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילים הקדוש-ברוך-
הוא, וימשיך עליהם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! אין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל
הנחת-רוח והחיות שהייתה לי בפעשה שבקרתי במוסדות הקדושים
שלנו, וראיתי את ההשתפרות — הן של התלמידים והן של
התלמידות, במדות ודרך ארץ, זה ממש להפליא, וראוי לנו לשמח
מאד מאד על נעם חלקנו, שזכינו להתודע מרבי אמת כזה, רבי
נורא ונפלא כזה, שנתן לנו מתנה "ספר-המדות" כזה, אשר הספר
הזה הוא יסוד גדול והיסוד הראשון בחנוך בנינו ובנותינו, פי
המדות הן יסוד האדם, כי בלי מדות, האדם דומה לחיה רעה, חיה
טורפת, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ז'), אשר
מי שאינו מכיר את הקדוש-ברוך-הוא, הוא חיה בדמות אדם, ולכן
צריכים לקנות לעצמו מדות טובות, שזה טבע של בני ישראל, שהם
רחמנים בני רחמנים, וכמאמרם ז"ל (יבמות עט.): שלשה סימנים יש
באמה זו — הרחמנים, והבישנין, וגומלי חסדים; רחמנים —
דכתיב (דברים יג, יח): "ונתן לך רחמים ורחמך והרבך", בישנין —
דכתיב (שמות כ, יז): "בעבור תהיה יראתו על פניכם", גומלי חסדים
— דכתיב (בראשית יח): "למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו" וגו',
כל שיש בו שלשה סימנים הללו, ראוי להדבק באמה זו. וכן אמרו
(תנא דבי אליהו, פרק כד) על פסוק (דברים כח, ט): "כי תשמר את מצות
ה' אלהיך והלכת בדרכיו", בדרכי שמים, הכתוב מדבר, מה דרכי
שמים — רחום ורחמן על הרשעים, ומקבלן בתשובה, כך אתם
תהיו רחמנים זה על זה. הרי שעקר מעלת בר ישראל, שהוא רחמן,

והוא מרחם אחד על השני, וזה הרצון של הקדוש-ברוך-הוא, שכל יהודי ירחם על השני.

וזה יסוד מצות פורים, כמו שכתוב (אסתר ט, כב): "לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים", "שמחה" — צריכים לשמח מאד מאד ביום הפורים, שהקדוש-ברוך-הוא עשה אתנו נס, שהצילנו מהמן הרשע, שרצה להרג אותנו ונצלנו, ונתלה המן הרשע. ועל-כן ביום הפורים מצוה רבה לשמח על הנס שעשה עמנו הקדוש-ברוך-הוא, וצריכים לבקש אז ממנו יתברך שגם עכשו יעשה עם עם ישראל נסים, ויצילם מכל אויביהם ושונאיהם, "ומשלוח מנות איש לרעהו", צריכים ביום הזה דיקא להרבות מנות איש לרעהו, בזה מראים אחדות ואהבה בין איש לרעהו, עד שכל אחד נותן מתנה לשני, כי אצלו יתברך, מאד מאד חשוב כשעם ישראל מחזיקים את עצמם ביחד, לא-כן הסמ"ך-מ"ם המן הרשע, ימח שמו וזכרו, כל ענינו הוא רק לעשות פרידים בין גשמות ישראל, כמו שאמר (שם ג, ח): "ישנו עם אחד מפזר ומפיר בין העמים בכל מדינות מלכותך", ולכן מצוה עלינו ביום הזה דיקא להראות להקדוש-ברוך-הוא, שאנחנו אוהבים אחד את השני, ושולחים מנות איש לרעהו, שזו מצות עשה מדברי סופרים, לשלח מנות לאנשים רבים, כדי להגביר את האהבה, וכמו שכתב הרמב"ם (הלכות מגלה, פרק ב', הלכה טו): וכל המרבה לשלח לרעים משבח; וכן נפסק בשלחן ערוך (ארח חיים, סימן תרצה, סעיף ד'): חייב לשלח לחברו שתי מנות בשר או של מיני אוכלים, שנאמר: "ומשלוח מנות איש לרעהו" — שתי מתנות לאיש אחד, וכל המרבה לשלח לרעים משבח; וכל זה כדי להרבות את האהבה בין גשמות ישראל, ועל-כן אשרי האדם שזוכה לקיים את המצוה הנקרה הזו, לשלח מנות מה שיותר לאנשים, כי בזה מרבים באהבה. (ולכן אני ממנה את ילדי אנשי שלומנו שליחים, שהם יהיו שלוחי, וישלחו בשמי משלוח מנות לכל תושבי יבנאל, כי אני רוצה להראות לכלם, שאני מצדי אוהב את כלם, לא כמו שהמן הסמ"ך-מ"ם הרשע מסית ומדיח כאלו אני שונא, חס ושלום, את

איזה יהודי). "ומתנות לאביונים" — צריכים ביום זה לעזור לכל העניים במה שרק יכולים, שזו מצוה נוספת, שצריכים להחיות את נפש עניים ולעזור להם. ויען שכלנו עניים, אזי כל אחד יעזור לשני, וזה רצונו יתברך, שיהודי יעזור ליהודי שני.

מאד מאד אני מבקש את אנשי שלומנו היקרים, שאף שהיא מצוה גדולה מאד לשתות בפורים, עם כל זאת גם לזה צריכים דעת ושכל איך לשתות, כי אין זו מצוה כלל לשתות ולהשתפר עד שיזיק אחד את השני, וישבר בקבוקים על ראש השני וכו', וכדומה לעשות כל מיני פראות והזקים, מלבד שהוא חלול ה' גדול מאד, עוד זאת זו הגמא שלילית לילדים, שרואים איך שאביהם משתפר, ונדמה כגוי בעת שכרותו, שהוא מתפרע ומשתולל, ועושה הזקות, רחמנא לישכון, עליכם לדעת, כי זה שעושה כן, לא קיים את המצוה, עקר מצות שתית יין היא רק למעלה מהרגלו ולא יותר, וזכרו זאת היטב.

אצל אנשי שלומנו היקרים ראו בפורים ענינים גדולים מאד, ששתו רק במה כוסות יין, ורקדו ושמחו ושמחו כל היום את כל בר ישראל, ובכו בבכיות עצומות, וחרזו בתשובה שלמה, אבל אף פעם לא ראו ענין של פראות והזקות, שזה חלול ה' וקלות ראש, ומראה את גריעות מדותיו, אוי לו ואוי לנפשו.

ועל-כן אני מאד מאד מבקש מכל אחד מאנשי שלומנו היקרים, שתעשו ביחד סעדת פורים, ותשמחו ותרקדו כל היום, ותשמחו את כל התושבים, אבל רק בשמחה מפלגת, וחס ושלום, שלא יצא שום הזקות. וכן צריכים לשמור מאד על הילדים, שהם בכלל לא ישתו, כי זו סכנה גדולה בשבילם לשתות, וזכרו זאת היטב.

מה אמר לכם! בפורים אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי מגלה, פרק א', הלכה ד'): "כל הפושט ידו לטל — נותנין לו", ופרשו בספרים הקדושים, שבפורים פתוחים כל השמים, וכל מה שמבקשים ממנו יתברך — תפלתו נשמעת ונתקבלת; ולכן אל

תהיו בטלנים, אלא תבקשו ממנו יתברך בפורים זה — כל מה שאתם צריכים: בריאות וכו', פרנסה וכו', נחת מהילדים וכו', ולצאת מכל הצרות והחובות וכו', והעקר אל תשכחו ממני, שאני נמצא בצרה גדולה מאד, נסתבכתי בחובות גדולים, על-ידי ערבים גנבים, שברחו עם הכסף, ומשפט תלוי עלי, רחמנא לצלן, ומה גם שבניתי בית-המדרש תקועה, לדאת אל תשכחו לבקש הרבה ביום הפורים הזה, שגזקה לראות במפלת כל שונאי ישראל, ובתוכם הגנבים שברחו עם הכסף, ושימחק ממני הדין והמשפט, וגזקה לבנות השנה את אולם השמחות ובית-המדרש הגדול.

נא ונא אל תשכחו לבקש את כל זה ביום הפורים, שאז הוא עת רצון גדול בשמים, ומה שרק מבקשים ממנו יתברך — נשמע ונתקבל. ולכן תעשו עמי את החסד הזה, ותבקשו עלי, שאזקה כבר לצאת מכל צרותי וחובותי שאליהם נקלעתי, ויהיה סוף וקץ לכל צרותי, ותחלה וראש לפדיון נפשי, ודי לחכימא, ואהיה לכם אסיר תודה על גדל החסד שתעשו עמי בתפלה ובקשה ביום הפורים, ותבקשו גם את נשותיכם ואת ילדיכם, בניכם ובנותיכם שיתפללו בעבורי, כי מה שתפלה פועלת, שום דבר בעולם אינו יכול לפעל, ואני זקוק לרחמי שמים מרבים, כי אני נמצא בסכנה גדולה ובצרות גדולות, הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שכל התפלות והבקשות תתקבלנה לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

נא ונא תשתדלו לאכל ביחד כל אנשי שלומנו את סעדת פורים, כי אנחנו משפחה אחת גדולה ברוחניות, ובקרוב מאד נהיה גם קרובי משפחה בגשמיות, שכל אחד ישתדף עם השני, אז ממילא נהיה משפחה אחת גדולה, ועקר יפי של משפחה, שמחזיקים את עצמם ביחד, ואוכלים ביחד ושמחים ורוקדים ביחד, וכזה תעשו לי נחת-רוח גדול מאד, כי מה יש לי בחיים — אם לא זה שזכיתי להקים קהלה יפה, קהלה קדושה, קהלה מאחדת יחד, ואיש עושה חסד עם רעהו, ומחנכים את הילדים במדות טובות, אשר זה חלקי מכל עמלי.

אין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַהֲצִלָּה שֶׁיֵּשׁ לִילְדֵיכֶם, שְׁלוֹמֵי אֶצְלֵי עֲכָשׁוּ, הֵם מִתְנַהֲגִים בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוֹל, וַיֵּשׁ לָהֶם מִדּוֹת טוֹבוֹת, אַף פַּעַם לֹא רַבִּים אֶחָד עִם הַשָּׁנִי, וּמִתְמִידִים מְאֹד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, זִכְרִים לְסִיִּם מִסִּכְתָּא אַחֵר מִסִּכְתָּא, דְּבָר זֶה לֹא רוֹאִים בְּשׁוּם מְקוֹם בְּעוֹלָם, וְכִשְׁתִּקְבְּלוּ אוֹתָם חֲזָרָה, לֹא תִפְּרִירוּ אוֹתָם, וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׂאֵל תִּשְׁכַּחוּ מִמֶּנִּי בִּימֵי הַפּוֹרִים הָאֵלּוּ, וְלִהְרַבּוֹת בַּתְּפִלָּה וּבְתַחֲנוּנִים עָלַי, שְׁגִם אֲנִי כָּבֹד אֲזַכֶּה לִרְאוֹת נַחַת בְּחַיִּי.

הַכֹּפֶל הַדָּבָר, הַשָּׁנָה תִּהְיֶה עוֹד יוֹתֵר שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים, וְלִרְקֹד כָּל הַיּוֹם וּלְשַׂמֵּחַ אֶת כָּל־ם, אֲבָל לְשֹׁמֵר מְאֹד מִהֲזָקוֹת, שְׂאִין זֶה מִדַּת יְהוּדִי, לְהִזִּיק אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, רַק מִנְּהֵג גּוֹיִים, שְׂמֵתִפְרָעִים בְּעַת שְׂכֻרוֹתָם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ וּמִזְהִיר לֹא לִתֵּן לִילְדִים לְשִׁתּוֹת וְכו', וְלֹא לְעֲשׂוֹן וְכו', כִּי זֶה סִכְנַת נִפְשׁוֹת מִמָּשׁ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל כָּל אֶחָד וְאַחַת מִכֶּם, שֶׁתִּרְוּ רַב נַחַת מִלְּדֵיכֶם, וְנִזְכֶּה לְחַתֵּן אוֹתָם בְּגִיל צִעִיר, בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה, וְתִהְיֶה הַשְׂכִּינָה שׁוֹרָה בִּינֵינוּ תָּמִיד, וְנִזְכֶּה הַשָּׁנָה לְמַלֵּא אֶת כָּל אֲרָצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה לְאַרְכָּה וּלְרַחֲבָה עִם סִפְרֵי רַבָּנוּ ו'ל.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם פּוֹרִים שְׂמֵחַ...

כו תצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא (תַּעֲנִית אֶסְתֵּר) ה'תשנ"ח.

הַכֹּתֵב וְהַמְּכַתֵּב בֶּיַד מוֹסֵר כָּתֵב זֶה, הַבְּחוּר הַחֲתָן ... גִּירוּ יֵאִיר וַיִּזְרַח, הִיא לְאוֹת וּלְרֵאֵיהָ, שְׂאֲנִי מִפִּירוֹ, וְהוּא הוֹלֵךְ לְהִתְחַתֵּן, בְּעֶזְרָתוֹ יִתְבָּרַךְ, בְּל"ג בְּעֶמֶר הַבָּא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה, וְלָרֶשׁ אִין כָּל, וְהוּא בָּא מִמְּשַׁפַּחַת עֲנִיִּים, וְאִין לוֹ עֲדִין שׁוּם דְּבָר בְּעִבּוּר צָרְכֵי הַנְּשׂוּאִין,

וְעַל-כֵּן לְמַצָּנָה רַבָּה יִחָשֵׁב מִי שְׂיַעֲזֹר לוֹ בְּעֵבֹר הַכֹּנֶסֶת כֹּלָה, אֲשֶׁר
הִיא מַצָּנָה שְׂשֻׁכְרָה שֶׁהַפְּרוֹת עוֹד אוֹכְלִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, מְלַבֵּד שֶׁהַקֶּרֶן
קִיָּמָת הִיא לְעוֹלָם הַבָּא, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שְׂמַקְרָבוּ בְּסִבֵּר פָּנִים יְפוֹת,
וְתוֹרֵם לוֹ בְּעֵין יָפָה, וּבִזְכוּת הַמַּצָּנָה תִּתְּבָרְכוּ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן.

הַפּוֹתֵב וְהַחֹתֵם לְמַעַן הַמַּצָּנָה...

כּו תצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי פּוּרִים ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כְּבוֹד הָרֵב ...
שְׁלִיט"א.

הַנְּגִי שׁוֹלַח לָכֶם מְשֻׁלָּח מְנוּחַ, וּמְבָרֵךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַּת אֲרִיכוּת
יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיֹאֲרִיךְ יָמִים עַל
מַמְלַכְתּוֹ, וְיִזְכֶּה לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָהּ.

אֵין אַתֶּם יְכוֹלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעֵר אֶת גְּדֹל זְכוּתְכֶם בְּשָׁמַיִם,
שְׂעוֹרְתֶם לְקַהֲלָתִי בִּיבְנָאֵל, שְׂיִהְיֶה לָנוּ תַלְמוּד-תּוֹרָה לְבָנִים, בֵּית-
סֵפֶר לְבָנוֹת, וְגִנִּים, וּפְעוּטוֹן, הַמוֹנִים כְּשֶׁלֹּשׁ-מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים תִּינוּקוֹת
שֶׁל בֵּית רַבֵּן. בְּאַתִּי לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂיתֶם אִתָּנוּ, שְׂאֵף
אֶחָד לֹא רָצָה לַעֲזֹר לָנוּ, רַק הַשְּׁלִיחִים שְׁלָכֶם, יְבָרְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, בְּזִכּוֹת גְּדֹל הַמַּצָּנָה הַזֹּאת שֶׁיֵּשׁ לָנוּ מוֹסְדוֹת קְדוֹשִׁים בִּיבְנָאֵל,
שֶׁהִזְכוּת הַזֹּאת תִּגָּן עֲלֵיכֶם, וְתַעֲלוּ מַעְלָה מַעְלָה.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם פּוּרִים שְׂמֵחַ...

כּו תצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי פּוּרִים ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר.

הַנְּנִי שׁוֹלַח לְךָ מְשֻׁלָּח מְנוּת, וּמִבְּרֹא אוֹתְךָ בְּמִיטֵב בְּרַכָּתִי, יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכַל שׁוֹנְאִיךָ וְאוֹיְבֶיךָ יִפְּלוּ תַּחַת רַגְלֶיךָ.

בְּזִכּוֹת הַתִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן הַלּוֹמְדִים בַּמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ —
פְּעוּטוֹן וּשְׁנֵי גִנִּים וְתַלְמוּד-תּוֹרָה לְבָנִים, וּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת, הַמוֹנִים
כְּשֶׁל־מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים יְלָדִים, כֵּן יִרְבוּ, הַזִּכּוֹת הַזֵּה תִּגְן עֲלֵיכֶם תָּמִיד,
וְתַעֲלֶה מַעֲלָה מַעֲלָה.

אֲנִי מִבְטִיחַ לְךָ, אִם אַתָּה תַּחֲזִיק מַעֲמָד, וְלֹא תִשָּׁבֵר מִשׁוּם דָּבָר,
עוֹד תַּעֲלֶה מַעֲלָה מַעֲלָה, כִּי אֲנִי בְטוּחַ שֶׁבְּזִכּוֹת הַחֲרוּפִין וְהַגְּדוּפִין
שֶׁהֵם מְנַת חֶלְקְךָ, וְאַתָּה שׁוֹתֵק, בְּזִכּוֹת זֶה תַּעֲלֶה לְמַעֲלָה גְבוּהָ מְאֹד
מְאֹד.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַחֲזִיק מַעֲמָד, וּבִנְדָאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, לֹא בַּחֲנָם שְׁכַל-כֶּךָ שׁוֹנְאִים אוֹתְךָ וְכו', וְכו', כִּי, תַּהֲלֶה
לְאֵל, יֵשׁ לְךָ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלִתִּי רַגְלִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁתַּחֲזִיק מַעֲמָד, וְעוֹד תַּעֲלֶה מִדְּרָגָה אַחֵר מִדְּרָגָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ פּוֹרִים שְׂמֵחַ...

כו תצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חַג הַפּוֹרִים ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... עִם כָּל מִשְׁפַּחְתּוֹ שִׂיחִיו נִצַּח.

בְּאִתִּי לְבָרַךְ אוֹתְךָ וְאֵת אֲשֶׁתְּךָ וְהַיְלָדִים, וְאֵת כָּל הַמִּשְׁפָּחָה,
אִמְךָ תַּחֲיָה, וְאַחִיוֹתֶיךָ וּבְעֲלֵיהֶם וְיִלְדֵיהֶם, שֶׁתַּחֲיָה לָכֶם שָׁנָה שֶׁל
שְׂמֵחָה, וְתוֹכְלוּ לְשִׂמְשׂ אֶת רַבְּנוּ ז"ל כָּל הַשָּׁנָה, וְיִקְּמוּ הַשָּׁנָה: דִּידָן
נִצַּח בְּכָל הָעֲנִינִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ פּוֹרִים שְׂמֵחַ...

כו תצו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חַג הַפּוּרִים ה'תשנ"ח.

שְׁלֹום וּבִרְכָּה אֶל כָּל מִשְׁפַּחַת ... הַיְקָרָה.

בַּיּוֹם הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא הַזֶּה, אֲשֶׁר כָּל הַפּוֹשֵׁט יָד נּוֹתֵנִים לוֹ, אֲנִי מְבָרֵךְ אֶתְכֶם וְאֶת כָּל הַמִּשְׁפָּחָה, שֶׁתְּהִיָּה תָמִיד שְׂמִיחָה וּבְרִיאוֹת וּפְרֻנְסָה בְּהַרְחֵכָה בְּבִיתְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם פּוּרִים שְׂמִיחָה...

כו תצו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר כִּי תִשָּׂא (שׁוֹשׁן פּוּרִים) ה'תשנ"ח.

שְׁלֹום וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׂיִחִיו נִצָּח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הֲנִי מְבָרֵךְ אֶתְכֶם, שֶׁהַקָּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שִׁיתְּרַחֵב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְיִמְתְּקוּ מִכֶּם הַדִּינִים, וְאִין אֶתְם צְרִיכִים לַפְּחַד מִשּׁוֹם דָּבָר, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרֹב לְהוֹשִׁיעַ, וּבּוֹדָאֵי הַצָּעַר וְהַעֲגָמַת נֶפֶשׁ שֶׁעֹבֵר עֲלֵיכֶם בְּעֵתִים הֵלָלוּ, הַפֵּל מֵאֵת ה' הִיָּתָה זֹאת, כְּדִי שֶׁנִּחְזֹר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקָּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַפֵּל יִמְתֵּק, כִּי גַם עָלֵי עֹבֵר בְּעֵתִים הֵלָלוּ צְרוֹת וְיִסּוּרִים וּפְחָדִים רַבִּים עַד מְאֹד וְכו' וְכו', וְהַפֵּל כְּפֹרַת צְוֹנוֹת.

אִין אֶתְם יְכוֹלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוֹת הַזֵּה שֶׁיֵּשׁ לָכֶם, שֶׁאַתֶּם מְזֻכָּרִים אֶת הַרְבֵּים בְּהַדְפַּסַּת מַעֲשֵׂי הַחֲכָמָה חוּצָה, גְּלוּי

אלקות בתכלית המדרגה העליונה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנוזקה השנה לחבר גזמאות ספרים.

הן אמת מצד אחד יש רצונות וכסופים לגמר מה שיותר מהר ספרים, אבל מצד שני אסור לזחוק את השעה, אלא לראות כמה שיכולים להדפיס להמשיך ולהדפיס. יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנוזקה להצליח.

נא ונא אל תפחדו משום דבר, כי בודאי לא יעזב אתכם הקדוש-ברוך-הוא. והעקר רק להיות חזקים באמונה פשוטה בו יתברך, כי "איש אמונות רב ברכות" (משלי כח, כ), ואשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

לדעתי, הנה כדאי לך לקחת את הענין של הקסטות ש... גרו יאיר מסדר, וצריכים לראות שיהיה מה שיותר זול וכו', ולא צריכים אפילו עטיפות וכו', כי כך המפיצים יקחו את זה בכמות גדולה מאד, ומה גם שישאר לקרן הדפסה כמה אגורות, אקנה להקדוש-ברוך-הוא, שזה יהיה חדוש שבחדושים, כי כל קלטת עוברת את כל הקונטרס.

הכפל הדבר, אל תפחדו, הכל יסדר בתכלית, ואין לכם מה לדאג כלל.

המאחל לכם שבת שלום...

כו תצח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר כי תשא (שושן פורים) ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי ה'קדש לי מאד, צמוד בפנימיות לכבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

רֹאה לַחֲזוֹק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבָעוֹלָם, וְתִהְיֶה דְּבוּק
בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתָמִיד תִּזְכֹּר בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

נָא לַעֲזֹרֵר אֶת הַוַּעַד שִׁינְדֵּרְזוּ, כִּי תִּכָּל מְאֹד שִׁילֵף לְאֵט, וְצָרִיכִים
לַחֲזוֹק אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְכֵן נוֹכַל לִבְצָע אֶת הַבְּנִיָּה מִה שִׁיּוֹתֵר מִהָרָה,
הַעֲקָר לֹא לִהְיוֹת בְּטָלָנִים.

רֹאה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
שְׁמִדְבָּרִים עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — הוּא הַצִּלָּחָה נִצָּחִית, הַצִּלָּחָה
כְּזוֹ, שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

פֹּה תִקְבֹּל מִכְתָּבִים שֶׁתִּמְסֹר אֶת זֶה לִיעָדָם.

כו תצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֹּר כִּי תִשָּׂא (שׁוֹשָׁן פִּזְרִים)
ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי וְתִלְמִידֵי
הַיֵּקָר לִי מְאֹד ... גִּרּוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע אֵיךְ שֶׁשְׂמַחְתָּ אִתָּה וּחִבְרִיךְ אֶת כָּל
תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם בְּפוֹרִים, וְכֵן אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיִּקְרִים, שֶׁהִרְאִיתָם
לָהֶם אֵיךְ רוֹקְדִים וְכו', וְכֵן צָרִיךְ לִהְיוֹת, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רָצִיתִי
שֶׁמִּפְעַם לְפָעַם תַּעֲשׂוּ רִקְדִּים שֶׁל שְׂמָחָה, כְּדֵי לְלַמֵּד אֶת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיִּקְרִים אֵיךְ רוֹקְדִים, כְּמוֹ שֶׁלְמַדְתֶּם פֹּה אֶצְלָנוּ וְכו'. וְיִדְוֹעַ,
אֲשֶׁר רִבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן י'), אֲשֶׁר עַל-יְדֵי
הַמִּחְצָא כַּפִּים וְרִקְדִּין, נִמְתָּקִים הַדִּינִים. יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁכִּבֵּר יִמְתָּקוּ מֵאֲתָנוּ כָּל הַדִּינִים, וְנִזְכֶּה לְהַתְחִיל לְבָנוֹת אֶת הָאוֹלָם
הַשְּׂמָחוֹת, שֶׁשֵּׁם תִּהְיֶה הַשְּׂמָחָה הָאֲמִתִּית, שְׁנוֹכַל לְחַתֵּן זִוְגוֹת
צָעִירִים.

נא ונא תהיה זהיר בכל שבוע לגמור את פרשת השבוע שנים מקרא ואחד תרגום עם פרוש רש"י, אשר הוא סגלה לאריכות ימים וליראת שמים, כמובא בשלחן ערוך (ארח חיים, סימן רפה), ותהיה זהיר על זה מאד מאד, ודרכו של הגר"א ו"ל היתה, שהתחיל מיום ראשון עד ערב שבת קדש, אחר התפלה למד בעודו עם טלית ותפלין שנים מקרא ואחד תרגום עם פרוש רש"י ו"ל, ולכן היא הנהגה טובה מאד.

נא ונא תתפלל בכל יום במנין, שאין לך דבר גדול מתפלה בצבור, ובזכות זה יש פרנסה בשפע, וכן תברך ברפת-המזון עם כובע עליון, ומתוך הסדור דיקא, שגם זה מביא לאדם פרנסה.

ועל כלם — ראה לשמר מאד על כבוד אשתך, ותכבדה ותיקרה עד מאד, כמו שהזהירנו רבנו ו"ל (שיחות-הר"ן, סימנים רסג, רסד); ואמר בפרוש, שהסמ"ך-מ"ם עושה כל מיני פעולות שבעולם לעשות פרוידים בין איש לאשתו כדי להחטיאו בעברות, ועל-פן החכם עיניו בראשו, שלא יריב אף פעם עם אשתו, אלא יהיה ותרו, ועל-ידי-זה יצליח. וחכמינו הקדושים אמרו (בבא מציעא נט.): אוקירו לגשייכו כי היכי דתתעתרו [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו], נמצא, שגם זה סגלה לעשירות, הינו לכבד ולקיר את אשתו.

אל תהיה בטלן! אלא צא בכל יום להפצה, להפיץ את הקונטרסים, ועכשו עשו שני קונטרסים בקסטות, ויצא להפליא, ולכן מה טוב ומה נעים אם תוכל להפיצם.

העקר ראה להיות תמיד בשמחה, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך.

המאחל לך שבת שלום...

כו תק.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרַב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר כִּי תֵשָׂא (שׁוֹשָׁן פּוֹרִים) ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְׁמִיחָה הִיא עֵקֶר הַצִּלְחַת הָאָדָם, וְכָל הַכְּשָׁלוֹן שֶׁל הָאָדָם — כְּשֶׁהוּא בַּעֲצָבוֹת וּבִמְרָה שְׁחוּרָה.

רְאֵה לְדַבֵּר עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים הַרְבֵּה מִדְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל וּמַעֲצוּתוֹ הַקְּדוּשׁוֹת, וְהַכֵּל בְּתַמִּימוֹת וּבַכְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְצָרִיכִים לְלַמֵּד אֹתָם הַרְבֵּה הַלְכוֹת, הֵן בְּטִהְרַת הַמִּשְׁפָּחָה, וְהֵן בְּהִלְכוֹת שַׁבַּת הַחֲמוּרוֹת, וְהֵן בְּהִלְכוֹת כְּשָׁרוֹת וְכו', וְצָרִיךְ שֶׁתִּזְכֹּר תָּמִיד אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שְׁאָמַר לְמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל: אֵתָּה תְּדַבֵּר, וּבּוֹדָאִי אֵתָּה פּוֹעֵל; כִּי בְּאֻמַּת הַדְּבּוּר יֵשׁ לוֹ כַּח גְּדוֹל לְטוֹב אוֹ לְהַפֵּךְ, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְנַצֵּל אֶת הַדְּבּוּר שֶׁלֶךְ לְדַבֵּר תָּמִיד עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ מְאֹד מְאֹד עִמָּהֶם, כִּי זֶה זְכוּת הַרְבִּים לְדוּרֵי דוֹרוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּקִרְוֹב יִכְנָסוּ לְגוֹר עוֹד אֲבִרְכִים רְצִינָיִים, כְּמוֹ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, וַיַּעֲשׂוּ מִהַפְּכָה בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנוּ הַיָּקָרִים, כִּי הָעֵקֶר הוּא תַמִּימוֹת וּכְשִׁיטוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזֹּזָכָה לְהַשְׁלִיךְ אֶת שְׁכָלוֹ הַמְּדָמָה, וְזֹזָכָה לְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבַכְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, כְּמוֹכָא בְּדְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מֹהֲרַ"ן, חֶלֶק ב', סִימָן יב), אֲשֶׁר הָעֵקֶר הוּא לְהַשְׁלִיךְ אֶת חֻכְמָתוֹ הַמְּדָמָה, וּלְהַסְתַּכֵּל תָּמִיד לִילָךְ רַק בְּמָקוֹם שֶׁיֵּשׁ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְרֵאיוּ לָךְ לְלַמֵּד הַרְבֵּה אֶת הַמֶּאֱמָר

הָזֶה: "וְאֵיהֶּ הַשָּׁה לְעוֹלָה", וּמִי יִתֵּן, שֶׁתִּזְכֶּה גַם לומר אֵת הַתְּפִלָּה הַנּוֹרָאָה עַל זֶה בְּ"לְקוּטֵי-תַפְלוֹת".

אֲשֶׁרֵינוּ מֵה טוֹב חֲלָקֵנוּ, וּמֵה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ, שֶׁיֵּשׁ לָנוּ תוֹרוֹת כָּאֵל, וְעֻצּוֹת כָּאֵל, וְסִפּוּרִים כָּאֵל, שִׁיחוֹת יְקָרוֹת כָּאֵל, טוֹב לַהֲדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַעֲקָר אֶתֶּה צָרִיךְ לְדַעַת, שֶׁהַהֲתַקְרְבוּת אֶל רַבֵּנוּ ו"ל צְרִיכָה לִהְיוֹת תָּמִיד מִחֲדָשׁ, הֵינּוּ שֶׁיִּחַדֵּשׁ אֶת עֲצֻמוֹ בְּהֲתַקְרְבוּת, וְדִינָא עַל-יְדֵי-זֶה תַּצְלִיחַ וְרַבְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כו תקא.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קִנְיָשׁ לְסֹדֶר כִּי תִשָּׂא (שׁוּשַׁן פּוּרִים) ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שֶׁתַּחֲיֶה.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שֶׁמִּחֲתִי לִשְׁמַע הַטוֹב מִמֶּךָ.

הַעֲקָר רְאִי לְהַחֲדִיר בִּבְנוֹת מִדּוֹת וְדֶרֶךְ אֶרֶץ, שֶׁיִּקְוִמוּ לִפְנֵי מַבְגְּרוֹת וְכו', וְכֵן תַּחֲדִירִי בְּהֵן אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן אֶת מַעֲלַת הַתְּפִלָּה וְהַבְקָשָׁה לְהַתְפַּלֵּל עַל כָּל דָּבָר לִפְנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אוֹדוֹת לַמּוֹדִים לַמּוֹדֵי חַל, כִּדְאִי שֶׁיִּלְמְדוּ גַם גְּאוּגְרַפְיָה וּמִפֶּת הָעוֹלָם וְכו', וְכֵן עֲנֵן חֲשִׁבּוֹנוֹת וְכו', כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נִצְרָךְ לְאִשָּׁה.

הַעֲקָר רְאִי לִהְיוֹת שְׂמֵחָה וְעֹלִיזָה, שֶׁיֵּשׁ לָךְ חֶלֶק קְדוֹשׁ בַּחֲנוּךְ הַבְּנוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, כִּי כְּשֶׁמִּתְדִירִים אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, זֶה עֵקֶר הַשְׂמֵחָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, כִּי אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד חָשׁוּב וְיָקָר, כְּשֶׁבִנְיַן הָעוֹלָם הַשָּׁפֵל וְהָרַחוּק יִדְבְּרוּ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְיִזְכְּרוּ מֵאֲמַתָּתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְכֵן תִּשְׂמַחֲוּ אֶת הַבָּנוֹת, וְתִמִּיד
תִּסְפְּרֵי לָהֶן סְפוּרֵי צְדִיקִים, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַהַיָּה לָךְ
הַצִּלָּחָה רַבָּה בְּחַנוּף הַבָּנוֹת.

הַמֶּאֱחָל לָךְ שִׁבְת שְׁלוֹם...

כו תקב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדֵּר כִּי תִשָּׂא (שׁוֹשָׁן פּוּרִים)
ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גִּירוּ יֵאִיר.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפָּנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, עַל גִּדְּל הַזְכוּת שֶׁיֵּשׁ לָךְ, שְׂאֵתָה מִלְּמַד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית
רַבֵּן, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, וְהַעֲקָר תַּחֲדִיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ
יִתְבָּרֵךְ, וְתִמִּיד תִּדְבֹּר רַק מִהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאַל תִּסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם
בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם. וְעַל־יָד לְדַעַת, אֲשֶׁר צְרִיכִים לְדְבֹר עִם יְלָדִים קִטְנִים
כְּמוֹ שְׂמִדְּבָרִים עִם מְבֻגְרִים, וְהֵם קוֹלְטִים תַּכְף־וּמִיד מִה שְׂמִדְּבָרִים
אַלֵּיהֶם, אֲדַרְבָּה, כָּל זְמַן שֶׁהִתִּינוּק יוֹתֵר צָעִיר, הֵלֵב שְׁלוֹ נִדְמָה כְּמוֹ
נִיר חֲדָשׁ וְכו', וְעַל־כֵּן כָּל מִה שֶׁרַק תִּכְתֵּב עַל נִיר חֲדָשׁ, זֶה יִשָּׂאֵר.
וּכְמֵאֲמָרָם ו"ל (אֲבוֹת ד, כ): הַלּוֹמֵד יֵלֵד לְמָה הוּא דּוֹמָה? לְדִיו כְּתוּבָה
עַל נִיר חֲדָשׁ וְכו', וְעַל־כֵּן צְרִיכִים לְלַמֵּד עִם הַתִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן
הַרְבֵּה אֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְזֶה יִחַקֵּק בְּתוֹף לָבֶם הַטָּהוֹר,
וְיִשָּׂאֲרוּ עִם הָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם, וְהַעֲקָר לְהַחֲדִיר בָּהֶם
גַּם הַלְכוּת, לְדַעַת אֶת הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן וְכו', כְּמוֹ נְטִילַת יָדִים
שְׁחִירִית וְכו', וְכְמוֹ בִּרְכַּת־הַמָּזוֹן וְכו', וְאֲמֵן יְהִי שְׁמִיהַ רַבָּא וְקִדְשָׁהּ
וּבִרְכוּ וְכו' וְכו', וְדְבָרִים כָּאֵלוּ הֵם הַיְסוּד בִּיְהִדּוּת. וְלָכֵן רְאֵה לְחַזֵּק
אֶת עֲצָמְךָ, וְלְחַזֵּק אֶת הַיְלָדִים, וְתִסְפֹּר לָהֶם סְפוּרֵי צְדִיקִים, וְתַחֲדִיר
בָּהֶם אֲמוּנַת חֲכָמִים, וְתַעֲזֹרֵר וְתִלְהַב אֶת לְבָבָם, שֶׁגַּם הֵם יִשְׁתַּקְּקוּ
לְהִיּוֹת עוֹבְדֵי הַשֵּׁם אֱמֵתִיִּים, וְשִׁיתְּבוֹדְדוּ בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ,

על-כָּל-פָּנִים חֲמֹשׁ דְּקוֹת, וְתִהְיֶה חֲזָק בְּעִבּוּדָה הַזֶּה מְאֹד. וְכֵּן אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! אֵין עוֹד תִּקּוּן גָּדוֹל יוֹתֵר לְתִקּוּן הָעֲבֻרוֹת וּבִפְרָט תִּקּוּן הַבְּרִית כְּמוֹ מִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וּלְהַחֲדִיר בָּהֶם אֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

נָא וְנֵא רְאֵה לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת הַיְּרֵי אֲשֶׁתְּךָ, וְאֵל תִּקְפִּיד עֲלֵיהֶם, וְתִהְיֶה וּתְרֵן גָּדוֹל מְאֹד, כִּי בְּאַמַּת הֵם נִתְּנוּ לָךְ אֶת בְּתָם, וְאֶסוּר לְצַעַר אֶת חֲמִיו וְחֲמוּתוֹ, וְעַל-כֵּן תִּהְיֶה חֲכָם וְלַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת לְיֹתֵר, וּבִשְׁעָה שְׁאַתָּה נִמְצָא אֲצִלֶּךָ, רְאֵה לְכַבֵּדָם וּלְיַקְרָם מְאֹד, וּמִכָּל שָׂכָן וּמִכָּל שָׂכָן שֶׁתִּרְאֶה לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְאֵל תִּמְנַע אוֹתָהּ מִלְּלַכֵּת אֶל הַהוֹרִים שְׁלָה, כִּי זֶה רְשָׁעוֹת וְאֶכְזָרִיוֹת, אֲדַרְבָּה צָרִיכִים לַעֲזוֹר לְאַשֶׁה שְׁתּוּכָל לְלַכֵּת אֶל הַהוֹרִים שְׁלָה, כִּי סוּף כָּל סוּף הֵם הַהוֹרִים שְׁלָה, וְלָכֵן רְאֵה לְחֲזֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם-בֵּית אִמְתִּי אֲצִלְךָ, וְאִזּוּ בּוֹא תְּבוֹא עַל שְׂכָרְךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

אֵל תִּהְיֶה שְׂבוּר בְּזֶה שְׁאַתָּה מְחַסֵּר מִלְּמוּדְךָ וְכוּ', כִּי בְּזֶה שֶׁמִּלְּמִידִים תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וּמַחֲדִירִים בָּהֶם אֱמוּנָה וִירָאת שָׁמַיִם, זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְזֶה זְכוּת כְּזֹ, שְׁאִין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, וְסוּף כָּל סוּף יֵשׁ לָךְ עֲשָׂרִים תִּלְמִידִים, וְתִדַּע שְׁאֵם תִּחְדִּיר בָּהֶם אֱמוּנָה וִירָאת שָׁמַיִם, וְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, הִנֵּה הִנֵּה יֵשׁ לָךְ כָּבוֹד עֲשָׂרִים אֲבִרְכִים. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּשִּׁים לְבָב אֶל דְּבָרֵי אֱלֹהִים, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְהִתְבּוֹדֵד עֲצָמְךָ בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּתְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּדוּלָּה, בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת כָּלָל, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁבִזְכוּת זֶה יִפְתַּח לְבָבְךָ, וְיִהְיֶה לְבָבְךָ מְלֵא יְרָאת ה', וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיוּ דְּבָרֶיךָ נִשְׁמָעִים וְנִתְקַבְּלִים אֲצִל הַתִּלְמִידִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כו תקג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר כי תשא (שושן פורים)
ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב",
הנז"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרו ויצילים הקדוש-ברוך-
הוא, וימשיך עליהם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! אין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל
השמחה שיש לי, שזכיתם לשמח את תושבי המקום בכלליות, וכן
זכיתם לשמח בעצמכם בפרטיות ביום הפורים הקדוש, אשר אין
למעלה ממצות שמחת פורים, כי אז מתגלים אורות עליונים, אורות
נשגבים, עד שאדם זוכה להיות בטל ומבטל אל האין סוף ברוך
הוא, ונפתחים לו כל שערי השמים. וידוע שכל מגלת אסתר היא
גלוי נורא ונפלא מאד בגלוי האלקות, אבל היא מלבשת בלבוש
גשמי, שהוא ספור דברים, ובאמת אין לה תבה במגלת אסתר, שלא
יהיו בה שמות וסודות התורה, ודרך של הצדיקים בשעה
שקוראים את המגלה — לשפך אז את לבבם אליו יתברך בתפלות
ובקשות, וממשיכים בעת קריאת המגלה חסדים ורחמים גמורים
לעולם, ונתגלים אורות עליונים, אורות צחצחות בעולם, אשרי מי
שזוכה להתבונן היטב בעת קריאת המגלה, אל מה שהוא רואה
ושומע ומרגיש.

מה טוב ומה נעים, אם תזכו גם לשמח את תושבי המקום כל
השנה, כי אין עוד דבר גדול מזה מלהחיות בר ישראל, ותאמינו
לי, אשר ללא הסמ"ך-מ"ם הרשע היו כלם חוזרים כבר מזמן
בתשובה שלמה, כי לבות נשמות ישראל משתוקקים מאד אחריו
יתברך, אלא הסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו וזכרו, שלח את שליחיו
בכל עירות ישראל, והקים את הערב-רב רע-בנים, משחתים

ומתעבים, אשר מוצצים את דם נשמות ישראל, ומכניסים בהם רעל וארס נגד כל הקדוש לעם ישראל, כי כל ענינם הוא רק פוליטיקה של שקר, ועל-כן הם תמיד רואים לסכסוך בין נשמות ישראל, כי הם רוצים להיות על הגבה, ולכן לא מענין אותם שום דבר שבקדשה — לא מגן וכו', לא טהרת משפחה וכו', לא פשרות וכו', והם בכלל 'חוטאים ומחטיאים את הרבים', אוי להם ואוי לנפשם, ואשרי מי שיתרחק מאלו הרשעים רשעי הערב-רב, שולחי הסמ"ד-מ"ם, אשר במקום להיות רבנים להורות לנשמות ישראל את דרכי המקום ברוך הוא יתברך שמו, הם נעשים רע-בנים, להפריד בין נשמות ישראל, כדי שיוכלו להמשיך עם הגבוות שלהם, ולא יתפסו אותם, אוי להם ואוי לנפשם, יאבדו הם ואליהם פיוצא בהם, ואל תתרחק נשמה אחת מנשמות ישראל ממנו יתברך. ובאמת אלו רשעי הערב-רב, הקוראים את עצמם רבנים, הן הן העוקרים את עם ישראל ממנו יתברך, אשרי מי שמתרחק מהם, ומדבק את עצמו בצדיקים קדושים הדבוקים בו יתברך.

גא ונא תשתדלו להמשיך את שמחת פורים על כל השנה, ותראו שתהיה תמיד שמחה ואהבה שרויה במחננו, וזכרו היטב, אשר כל עקר הצלחתנו והצלחת קהלתנו תלויה באהבה ואחווה ורעות, שאיש את רעהו יאמר חזק, ואחד ישמח את השני בכל מיני אפנים שבעולם, כי סוף כל סוף אנחנו משפחה אחת גדולה, ולא יקח הרבה זמן, שנשתדף ביחד, זה יקח את בנו, וזה יקח את בתו, וכך נהיה משפחה אחת גדולה. ולכן ראוי לנו להתאחד כבר יחד באהבה ובאחווה גדולה, ואחד יחזק את השני.

גא ונא תשתדלו מאד להתפלל בכל יום במגן, אשרי מי שזוכה להתפלל בכל יום במגן ותיקין, אשר אין למעלה מזה, ועל-כל-פנים יתפלל בשעה שבע, מגן המלמדים, ואם אי אפשר אז יתפלל בשעה שמונה, לפני סוף זמן קריאת שמע, ואם אף-על-פי-כן נמצאים אנשים שקמו מאחר, יתפללו במגן תשע או במגן עשר, העקר להתפלל במגן, כי הוא עון חמור מאד ביחידות

בשעה שיש מנן, וצריכים למסר את נפשו בפעל להתפלל במנן, אשר אין למעלה מזה, כי מי שמתפלל במנן, יש לו דבר שבמנן, הינו שנשפע עליו שפע פרנסה, ולא חסר לו כלום.

נא ונא הרגילו את עצמכם לדבר אליו יתברך פאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, ואפלו חמש דקות ביום, זה גס-כן ענין גדול ונורא מאד, אשרי מי שחזק בזה, כי כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, כי הדבור הוא כלי השפע לקבל בו שפע האלקי, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן לד); ועל-כן כפי רבוי הדבורים, כן רבוי השפע שנשפע על האדם, אשרי מי שמדבר בכל יום אליו יתברך בתמימות ובכפשיטות גמורה, ואז אל רב טוב הגנוז והצפון יזכה.

המאחל לכם שבת שלום...

כו תקד.

בעזרת השם יתברך, מוצאי שבת-קדש לסדר כי תשא, ט"ז אדר ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי הקור לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לכתב לי חדשות וכו' בענין הבית-ספר והתלמוד-תורה וכו' וכו', העקר רק לקרב את המלמדים, וכן את המורות, ולחזק ולעודד אותם, כי תהלה לאל, אנחנו הולכים בכוון הנכון, ואנחנו מצליחים עם הילדים, ואני רואה שנוי גדול מאד מאד אצל הילדים, וזה בודאי לא בא מעצמם, ועל-כן אשרי המנהל שמחזק ומעודד תמיד את המלמדים ואת המורות, ויש לו מלה טובה להגיד להם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תקה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וּנְקֵה־לִּפְקוּדֵי, י"ז אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׁמִיחָה שִׁישׁ לִי, שְׁסוּף
כָּל סוּף יֵשׁ לִי אֶחָד שְׁמוּכֵן לְמִסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעֵל
אֶת חֲשָׁקִי וּרְצוֹנִי וְכִסּוּפִי וְכו', סוּף כָּל סוּף לְמִי אֲנִי רוֹצֶה אֶת
זֶה, אִם לֹא לִילָדִים שְׁלָכֶם?! וְלָכֵן מַה טוֹב וּמַה נָּעִים אִם אַתָּה יָכוֹל
לְאַרְגֵּן אֶת כָּל הַנֶּעֱד, וּבִפְרָט אֶת ... כִּי אִם אַתָּה תִּשְׁפִּיעַ עָלָיו, הוּא
יִקְבֹּל יוֹתֵר מִמֶּה שְׁאֲנִי אֲשַׁפֵּיעַ עָלָיו, וְכֵן הִיא הַמְצִיאוֹת, וְלָכֵן אֵין
מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל כָּל הַחֲסֵד שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי, וְסוּף כָּל
סוּף אִם יִהְיֶה לָנוּ הָאוֹלָם שְׁמֵחוֹת, בְּכָל יוֹם וַיּוֹם תִּהְיֶינָה שָׁם
שְׁמֵחוֹת, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְלָכֵן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מוֹדֶה לְךָ.

בְּאַמֶּת אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד שְׂבוּר מִכָּל מַה שְּׁקָרָה, כִּי אֲצִלִּי כָּל דְּבָר
כְּשֶׁקוֹרָה מִשְׁהוּ, אֲנִי כְּבָר מִחַפֵּשׁ אֶת הַסִּבָּה לְמַה בָּאתִי לָזֶה וְכו'
וְכו', וּבִפְרָט בְּמַצֵּב כְּזֶה, שִׁיבּוֹא עֲרֹבִי וַיִּגְנֹב מִמֶּנִּי אֶת כָּל הַכֶּסֶף, וְגַם
שִׁיעָכָב לִי אֶת הַבְּנִיָּה, זֶה שׁוֹבֵר אוֹתִי לְגִמְרִי, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוא, שִׁיְהִיָּה לְהִרְשָׁע הַזֶּה מִפְּלָה, וְנִקְבֹּל חֲזָרָה אֶת הַכֶּסֶף.

בְּתַקָּה הַצְרוֹת וְהַבְּלָבוּלִים צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לְשַׁכַּח
מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא כְּרָגַע, וְאִם הָאָדָם חֲזָק בְּזֶה, עוֹבֵר עַל הַכָּל, יַעֲזוֹר
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא, שֶׁתָּמִיד נִזְכָּה לְזִכֹּר מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

נא וְנָא רֵאֵה לַעֲמֵד חֶזֶק עַל ... כִּי הוּא צָרִיף דְּחִיפָה מִמֶּךָ וּשְׁאָר
חֻבְרֵי הוֹעֵד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תקו.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר וַיְקַהֵּל-פְּקוּדֵי, י"ח אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! לֹא חֲסֵרוֹת צְרוֹת וְכו', אָבֵל כְּשֶׁאָדָם
זוֹכֶה וּמֵהֶפֶךְ אֶת הַכָּל לְטוֹבָה, הֵינּוּ שְׁמֻסְתָּבֵּל עַל הַטוֹב שֶׁיֵּשׁ בְּכָל
דָּבָר, הַכָּל נִמְתָּק.

אוֹדוֹת הַשְּׁדוּף עִם בְּתֵךְ וְכו', רוֹאִים בְּחוּשׁ אָדָם שֶׁהַתְּגַרְשׁ
פְּעָמִים וְכו', הוּא גַם לִיצֵן וְכו' וְכו', וּסְתֵם מֵצֵא אֶת בְּתֵךְ וְכו', זֶה
לֹא מְרִיחַ כֶּשֶׁר וְכו', וְצָרִיכִים לְהַסְבִּיר לְבֵת, שְׁכָמוֹ שֶׁהוּא זָרֵק אֶת
שְׁתֵּי הַנָּשִׁים הַקּוֹדְמוֹת וְכו', הוּא יִזְרַק גַּם אוֹתָהּ וְכו', אָבֵל אַחֵר שְׁנִים
אוּ שְׁלֹשָׁה יָלְדִים וְכו', וְלִכֵּן אֶשְׁתָּךְ שְׁלֹא תִתְּלֶהֱב יוֹתֵר מִדָּאִי,
וְתִשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַשֶּׁכֶּל וְלֹא עִם הַרְגֵּשׁ וְכו'.

בַּעֲנִין מַחֲיִית עֲמָלֵק שְׁפִתְבָּת וְכו', תִּדַּע, אֲשֶׁר אֵצֶל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד גָּנוּז וְטָמוּן בַּחֲיִנַּת עֲמָלֵק, וְצָרִיכִים לְזַכֵּר מָה שֶׁעֲמָלֵק רוֹצֶה
לַעֲשׂוֹת עִמּוֹ, הֵינּוּ לְרַחֵק אוֹתוֹ מֵהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְרַחֵק אוֹתוֹ מִן
הַצַּדִּיק, וְזוֹ מִצְוַת זְכִירַת עֲמָלֵק, כְּמוֹ שְׁפִתוֹב (דְּבָרִים כה, כז): "זָכוֹר
אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ עֲמָלֵק, בְּדֶרֶךְ בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרַיִם", כִּי אֲנִיחֵנוּ נִמְצָאִים
בְּדֶרֶךְ, כְּמוֹכָא בְּלִקּוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ו'; וְדִיָּקָא עַל-יְדֵי
הַדֶּרֶךְ הַזֶּה, נִתְגַּבֵּר וְנִתְפַּשֵּׁט עֲמָלֵק, וְרוֹצֶה לְשַׁבֵּר אֶת הָאָדָם וּלְהַכְנִיס
בּוֹ סְפָקוֹת — "הֵיִשׁ הַיּוֹנִ"ה אִם אֵין" (שְׁמוֹת יז, ז), עַד שֶׁעוֹקֵר אוֹתוֹ

אֲשֶׁר כו תקז — כו תקח בַּנְחָל צא

לְגַמְרִי, וְעַל־כֵּן צָרִיכִים לְזַכֵּר הַיָּטִב מִה שֶׁעָמַלְק רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת
לָנוּ, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְמַחֵק אֶת עָמַלְק מֵעֲצָמוֹ.

הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאָמַר לְעוֹלָמוֹ דִּי, יֵאמַר לְצָרוֹתֵיךְ דִּי, וּבְכָר
תִּזְכָּה לְצֵאת מִהַפֶּח וְהַסִּבָּךְ שֶׁנִּפְלְתָ אֵלָיו.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תקז.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיִּקְהַל-פָּקוּדֵי, י"ח אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵיךְ הַיָּקָר לִי
מָאָד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאָד מָאָד שֶׁמִּחֲתִי לְשִׁמְעַ אֶת הַדְּבָרִי
חַזוּק.

מָה אָמַר לְךָ ! בַּעֲתִים הַלָּלוּ, עוֹבְרִים עָלֶי הַרְבֵּה מִשְׁפָּרִים וְגָלִים,
וְאֲנִי מָאָד שָׁבוּר שְׁבָאֲתִי לְמַצֵּב כְּזֶה, שְׁגוֹי טָמֵא עָרְבִי מְלַכְלֵךְ, יִגְנֹב
מִמֶּנִּי אֶת הַכֶּסֶף, וְלֹא רַק זֶה, אֲלֵא שֶׁמַּעֲכָבִים אֶת הַבְּנִיָּה, שְׂזֶה הוֹרֵס
לִי לְגַמְרִי אֶת הַחַיִּים, וְאֲנִי לֹא יָכוֹל לְנַחֵם אֶת עֲצָמֵי כְּרָגָע.

לְזֹאת אֲנִי מָאָד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּכְתֹּב לִי מָה הָיָה הַיּוֹם בְּדִיוֹק
עִם הָעוֹרֵךְ-דִּין, וּמָה הָלָאָה עִם הַבְּנִיָּה וְכו', וְאֶהְיֶה לְךָ אֶסִּיר תוֹדָה
בְּשָׂבִיל זֶה.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תקח.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיִּקְהַל-פָּקוּדֵי, י"ח אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שֶׁתִּחְיֶה.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

בְּעֵינַי שְׂאֵת ... שְׁתַּחֲוִיָּה, רוּצוֹת לַעֲשׂוֹת סֶעֱדָה בְּלִיל רִבִּיעִי לְכָבוֹד הַהֲלוּלָא שֶׁל רַבְּנֵי הָרַבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיץ־עֲנֹסֶק זי"ע, זֶה דְּבָר נִפְלָא מָאֵד מָאֵד, כִּי אֵין הָעוֹלָם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֻלַּת הָרַבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ זי"ע, כִּי כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ עוֹמֵד בְּזַכּוּתוֹ, וְרַבְּנֵי ז"ל הַפְּלִיג מָאֵד מָאֵד בְּמַעֲלָתוֹ, וְהוּא מְרַמֵּז בְּסִפּוּרֵי־מַעֲשִׂיּוֹת, שֶׁהוּא אֶחָד מִהַזְקֵנִים, הַמּוּבָא בְּסִפּוּר י"ג בְּיוֹם א', וְרַבְּנֵי ז"ל אָמַר, שֶׁהוּא הֶרְבֵּה יוֹתֵר גְּדוֹל וְגִבּוֹר מִסִּפְרוֹ הַקָּדוֹשׁ "נַעֲם אֱלִימֶלֶךְ", הֵינּוּ אֵף שִׁסְפְּרוּ מְלֵא רְזִי דְרִזִּין וְסִתְרֵי נִסְתָּרוֹת, עִם כָּל זֹאת הוּא הֶרְבֵּה יוֹתֵר גְּדוֹל מִסִּפְרוֹ.

וְכֵן אִם אַתָּן יְכוּלוֹת לַעֲשׂוֹת אֶת הַסֶּעֱדָה לְמַעֲלָה — מַה טוֹב וּמַה נָּעִים, שְׂאֵז יִהְיֶה גַם הַשְּׁעוֹר הַשְּׁבוּעִי, וְנִדְבָר אֲזִי הֶרְבֵּה מִהַצְדִּיק הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה, וְאִם אֵי אֶפְשָׁר אֲזִי תַעֲשֶׂה אֶת זֶה בְּדִירָה פְּרֻטִית, יַעֲזוֹר הַקָּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁזַכּוּתוֹ תִּגָּן עָלֵינוּ, וְשִׁנּוּכָה לְהַתְּבַשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תקט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדֵּר וַיְקַהֲל־פְּקוּדֵי, י"ח אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מָאֵד ... גִּרֹּי יֵאִיר.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֲסֵד אֲשֶׁר אַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי בְּעֵינַי בְּנִית בֵּית־הַמִּדְרָשׁ, וְהַקָּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁלַם לָךְ מִשְׁכָּרְךָ כָּפֹל כָּפֹלִים.

אֲשֶׁר כּוּ תְּקִי בְּנַחֵל צַג

אֹדוֹת אֲשֶׁתָּךְ וְכו', בְּיָדַי אִם הִיא רוֹצָה לְקַבֵּל עֲבוּדָה — מָה
טוֹב וּמָה נָּעִים.

הִגִּיעַ הַזְמַן לְהִבִּין, שֶׁבְּאֵמֶת אִם אָדָם אֵינוֹ עוֹבֵד לֹא מֵגִיעַ לוֹ
שָׂכָר, וְלָכֵן תֹּאמַר ל... גֵּרוֹ יְאִיר, שֶׁאַתָּה מוֹסִיף לוֹ, וְכָךְ הוּא יִרְצֶה
לְעַבֵּד לְתַקֵּן אֶת הַשְּׂרֻתִים וְכו'.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפָּנִים שֶׁפְּעוּלָם, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ
וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְתֹאמִין לִי, שְׂאֲנִי שְׂבוּר בְּתַכְלִית הַשְּׂבִירָה, כָּל הַחַיּוֹת
שָׁלִי זֶה רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְהַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְלֹא תוֹרָתְךָ
שֶׁעָשׂוּעִי אֲזִי אֲבִדְתִּי בְּעֲנִי, כָּל-כָּךְ כּוֹאֵב לִי, שֶׁהִגַּעְתִּי לְמַצֵּב מְשָׁפֵל
פָּזָה, שְׂאִין לִי מְלִים לְהִסְבִּיר לָךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׂאֲנִי מִבֶּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל תְּמִיד, שְׁמִי שְׂאֲמַר לְעוֹלָמוֹ דִּי, יֹאמַר לְצָרוֹתִי
דִּי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תְּקִי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וּנְקֵה־לִּפְקוּדֵי, י"ח אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצָּעַר וְהָעֲגֻמַּת נַפְשׁ שִׁישׁ
לִי, מִכָּל הָעֲנָנִים שֶׁנִּקְלַעְתִּי בְּצָרָה כָּל-כָּךְ גְּדוּלָה, יַעֲזוּר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׂאֲנִי לְצֵאת מִהַצָּרָה הַזֶּה, וְנִזְכֶּה וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת
מְשֻׁמָּחוֹת.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנֻם שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה
עִמִּי, שֶׁאַתָּה הוֹלֵךְ עִם ... מִמָּקוֹם לְמָקוֹם וְעוֹסֵק בְּעֲנָנִים בְּנִית

הבית-מדרש, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא, שְׁאֵתָה תוּכַל לַעֲשׂוֹת שֶׁם שְׁמָחָה ראשונה.

אָנֹכּ רְצִיתִי מְאֹד שְׁתַּכְתֵּב לִי בְּאַנְגְלִית אֶת הַמִּדָּה שֶׁל בִּתְךָ שְׁתַּחֲיָה, כִּי דִבַּרְתִּי פֹה עִם כָּמָה עֲשִׁירִים בַּעֲנִין נְדוּנָה לְבִתְךָ לְכַבֹּד הַחֲתָנָה, אָבֵל צְרִיכִים אֶת הַמִּדָּה הָאֻמְרִיקָאית, וְזֶה יַעֲזֹר מְאֹד.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל, שְׁמִי שְׁאֲמֹר לְעוֹלָמוֹ דִּי, יֹאמֶר לְצִרּוֹתֵי דִי, כִּי לְקַחְתִּי אֶת הָעֲנִין כָּל-כֶּף אֶל הַלֵּב, עַד שְׁאֲנִי מְרַגֵּשׁ חֲלָשָׁה גְדוֹלָה מְאֹד, זֶה כָּל-כֶּף כּוֹאֵב לִי אִיף סִדֵּר אוֹתִי הִרְשַׁע הִזָּה, מִמָּשׁ לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֹּר, אִיף שְׁלֹא יְכוּלִים לְהֶאֱמִין לְשׁוֹם בֶּן אָדָם, וּמִכָּל שָׁפָן גּוֹי טָמֵא רָשָׁע מְרָשָׁע.

הַכֹּפֵל הַדָּבָר, אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנֻם שְׁאֵתָה עוֹשָׂה עִמִּי, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא, שְׁתַּמִּיד נִזְכָּה לַעֲשׂוֹת חֲסֵד אַחֵד עִם הַשּׁוֹנִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תקיא

בַּעֲזֻרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדֵּר וַיִּקְהַל-פְּקוּדֵי, י"ט אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵיךָ הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּירוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבֶיךָ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנֻם שְׁאֵתָה עוֹשָׂה עִמִּי, שְׁאֵתָה מוֹסֵר נִפְשֶׁךָ בַּעֲבוּר בְּנִית בֵּית-הַכִּנְסֵת וְאוֹלָם הַשְּׁמֵחוֹת, וַיַּעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא, שְׁבִזְכוּת זֶה תִּזְכָּה לַעֲשׂוֹת תַּמִּיד שְׁמֵחוֹת בְּאוֹלָם הַשְּׁמֵחוֹת שְׁלָנוּ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִיָּגִי אֶפְנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ

וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מֵאֲמִין בְּאֻמוֹנָה שְׁלָמָה, שְׁסוּף כָּל סוּף גִּצָּא מִהֲצָרָה הַזֶּה, אֲךָ אֲנַחְנוּ צָרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים שְׁלֹא יִמָּשֶׁךְ, וְחָבֵל עַל כָּל יוֹם וְיוֹם, וְלִי זֶה עוֹלָה בְּבִרְיאוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוּבֵנוּ, וְלָכֵן אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מַה שְּׁאַתָּה עוֹשֶׂה אִתִּי.

הַעֲקָר הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — הוּא הַצְלָחָה גִּצָּחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל. וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד עַל הַעֲבוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה שֶׁל שִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ, וְאָמַר, אֲשֶׁר הִרְבֵּה צַדִּיקִים לֹא הִגִּיעוּ לְמַדְרַגְתָּם, אֲלֵא עַל-יְדֵי שְׁדֻבְּרוּ הִרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן הוּא בַּעֲצָמוֹ לֹא הִגִּיעַ לְמַדְרַגְתּוֹ, אֲלֵא עַל-יְדֵי שְׁדֻבְּרָה הִרְבֵּה עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמֵאֵד מְאֹד הַפְּלִיג בְּמַעֲלַת הָאָדָם הַזּוֹכֶה לְהִרְבּוֹת בְּדְבוּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וּבִאֲמַת עַל תְּפִלָּה וְהִתְבּוֹדְדוֹת צָרִיכִים לְסַלֵּק אֶת חֲכָמָתוֹ הַמְּדַמָּה לְגִמְרִי, וְתַמִּיד לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלֵל, וְזֶה עֲקָר שְׁלָמוֹת הַתְּפִלָּה, שְׁמִסְלֵק אֶת כָּל חֲכָמָתוֹ הַמְּדַמָּה, וּמְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תַּמִּיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תְּקִיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקַהֵּל-פְּקוּדֵי, י"ט אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בְּפִגְמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּירוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדֵּל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, וּבִפְרֹט הַטוֹב מִהַתְלַמִּידִים שְׁלָךְ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְזֶה גִּתָּן לִי הַתְחַזְקוֹת הַיּוֹם לְהַתְפַּלֵּל תְּפִלַּת שְׁחִירִית, כִּי שְׁמִחָתִי מְאֹד מְאֹד לְשִׁמְעַת אֵיךְ שֶׁהִילָדִים וְהַתְלַמִּידִים הַיָּקָרִים מִתְקַדְּמִים בְּיִרְאֵת

השם ובהתמדת התורה, כי זה חלקי מכל עמלי, שאני רוצה לראות את הטוב של הילדים והתלמידים, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיהיו להם הפחות, ותעסק בחינוכם על הצד הכי טוב.

ראה ללהב את התלמידים בעבודת השם יתברך, כי אני רוצה מאד שיהיו צדיקים ועובדי השם, כי הם הדור העתיד שלנו, ולכן תכניס בהם פחות רבים, והקדוש-ברוך-הוא יעלה את משפחתך שלמה גם בגשמיות, ומכל שכן ברוחניות. אין לתאר ואין לשער, אילו מחזין עליונים זוכים על-ידי שמקימים תלמידים עובדי השם, שאינם שוכחים מהקדוש-ברוך-הוא כרגע.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

כו תקיג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל-פקודי, י"ט אדר ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אבקש אותך, שתחדיר בתלמידים אמונה פשוטה בו יתברך, ותמיד תדבר מהקדוש-ברוך-הוא, ותחדיר בהם אמונת חכמים, ועל-ידי-זה יהיו להם תלמידים מצינים. והעקר תלמד אתם הרבה מדות והנהגות ישרות, ותספור להם ספורי צדיקים, שזו העצה הכי קלה להחזיק פתה — כשסופרים להם תמיד ספורי צדיקים, ובכלל צריכים לראות לא לאים על הילדים וכו', ולא ללכת אתם בדרך תקיפה וכו', אלא תמיד לדבר אתם כמו שמדברים עם מבגרים, וזה עקר ההצלחה עם תלמידים, כשמדברים אתם כמו שמדברים עם מבגרים.

אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שתצליח עם התלמידים יותר ויותר, והעקר רק סבלנות, ואשרי המלמד שיש לו סבלנות

בשביל התלמידים, כי לא תקפדן מלמד (אבות ב, ה), אדרבה, צריכים להחדיר בהם תמיד אהבה, שיאהבו לבוא לכתה ללמד, וזה סימן שהמלמד הוא מלמד טוב — כשהתלמידים משתוקקים תמיד לבוא ללמד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

ראה להתפלל בכל יום במנזן ערב ובקר, כי זה יסוד גדול למלמד, שהתלמידים ילמדו ממנו.

הקדוש-ברוך-הוא ימשיך לך שפע ברכה והצלחה בגשמיות וברוחניות גם יחד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תקיד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל-פקודי, י"ט אדר ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ... גרו יאיר.
לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי, לא נראה בכלל כל הצעות שנותנים הקבלנים, כי זו גזמא, והקבלן ... הוא כתב חוזה, שאינו רוצה יותר מתשעים וששה אלף דולר כולל חשמל ואינסטלציה וכו' וכו', ובודאי נעשה חוזה עם עורך-דין ועם זמנים, אז, לדעתי, אני לא רואה למה לא לקחת אותו, כי הרי הוא נתן את ההצעת מחיר הכי זולה.

בענין ההמלצות, אני אראה לשלח לך את זה, ובענין הרב ... איני יודע מי אמר לו דברים כאלה, על-כל-פנים, לדעתי, זה לא מעלה ולא מוריד.

אין מלים בפני להודות לך על כל החסד אשר אתה עושה אתי

צח אָשֶׁר כו תקטו — כו תקטז בַּנְחֵל

בְּעֵינַי בְּנִית הַבְּנִינִי, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכַבְר נִזְכָּה לְרֹאוֹת אֶת
זֶה עַל תָּלוּ.

חֹזֶק וְאַמֶּץ, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֻדָּאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תקטו.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, י"ט אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

בְּאֵתִי לְהַזְכִּירָךְ, שְׁהִיּוֹם הַדִּין תּוֹרָה, וְלִכְן תִּשְׁתַּדֵּל לְלַכֵּת
בְּזִמָּן, וְאִינִי יוֹדֵעַ מִי יֵלֶךְ עִמָּךְ וְכו', וְרָצִיתִי מֵאֵד לִפְנֵי שְׁאֵתָה נוֹסֵעַ,
לְדַבֵּר אִתָּךְ שׁוֹב, אֲקוּהָ לְהַתְקַשֵּׁר אֵלֶיךָ בִּשְׁעָה 2.00 אַחֵר הַצְהָרִים
לְפִי הַשְׁעוֹן שְׁלָכֶם.

הַעֲקָר אֶל תַּפְחָד כָּלֵל, רַק תִּטְעֲנוּ טַעֲנַת מָמוֹן וְכו', שֶׁהוּא
הַפְסִיד לִי כֶסֶף, וְאִנִּי מִבְקָשׁ מִמֶּנּוּ כֶסֶף, שְׁלֹא יִסְפֹּר סְפוּרִים, אֲלֹא
כָּל הַקֵּטֵב שֶׁל הַדִּין תּוֹרָה, שֶׁהוּא גֵרָם לִי לְהַפְסִידִים שֶׁל כֶסֶף,
שֶׁהֲצָרְכָתִי לְבָנוֹת מִקְוָה, וְלִשְׁלֹם שְׁכִירוֹת לַתְלָמוּד-תּוֹרָה וּלְבֵית-סֵפֶר
זֶה עָשָׂר שָׁנִים כְּמוֹ שֶׁדִּבַּרְנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תקטז.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, י"ט אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

תִּכְּ-וּמִיד אַחֵר שֶׁדִּבַּרְתָּ אִתִּי, קִבַּלְתִּי תְלוּנָה מִהַתְלָמוּד-תּוֹרָה
עַל בִּגְדִי ... גֵּרוֹ יֵאִיר וְכו' וְכו'. מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! אֲנִי רוֹאֶה

שֶׁהֵילָדִים שֶׁלָךְ הֵם יְלָדִים קָשִׁים מְאֹד מְאֹד וְכו', וְלִדְעָתִי, זֶה רַק מַחֲמַת שְׁאִינֶךָ מְשַׁלֵּם שָׂכָר לַמּוֹד, אֲפִלּוּ שֶׁקָּל אֶחָד, וְזֶה פֶּלֶא עַל גִּבִּי פֶּלֶא, כִּי סוּף כָּל סוּף הֵילָדִים אוֹכְלִים וְכו', תִּשְׁלַם לְכָל הַפְּחוֹת עַל הָאֵכֶל, כִּבְר לֹא מְדַבְּרִים עַל הַשָּׂכָר לַמּוֹד שֶׁאֲנַחְנוּ מְשַׁלְּמִים לַמְּלָמְדִים, וְאֵין בְּיָדֵינוּ לְפָרֹטָה אֲפִלּוּ שְׁוֶה פְּרוּטָה, כִּי לֹא מְקַבְּלִים שׁוֹם תַּקְצִיבִים.

אֵתָּה צָרִיךְ לִדְעַת, כִּי עָקֵר הַצִּלְחַת הַהוּרִים עִם הֵילָדִים כְּשֶׁמְשַׁלְּמִים שָׂכָר לַמּוֹד, וְלִהְפֹּךְ — כָּל הַכְּשָׁלוֹן עִם הֵילָדִים, שֶׁלֹּא מְשַׁלְּמִים בְּעֶבְרָם שָׂכָר לַמּוֹד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַסֶּה אֶת הָאָדָם, אִם יִשְׁלַם שָׂכָר לַמּוֹד, וְכָל אֵלֶּה שֶׁשְׁלָמוֹ שָׂכָר לַמּוֹד לִילְדֵיהֶם, הֵם דִּיקָא הַצִּלְיָחוֹ עִם יְלָדִים טוֹבִים, וְכָל אֵלֶּה שֶׁעָשׂוּ עוֹלוֹת עִם הַמְּלָמְדִים וְעִם הַמּוֹרֹת, יֵצְאוּ לָהֶם יְלָדִים מְקַלְקָלִים. וְעַל-כֵּן אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לָמָּה אֵתָּה כָּל-כַּף מִתְעַקֵּשׁ, תֵּן לְכָל הַפְּחוֹת מַשְׁוֶה בְּעֶבְרָתוֹ כָּל יֶלֶד, וְזֶה בֹא לִפְנֵי כָּל הַצִּדְקוֹת, וְאִם חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (בִּיצָה טז), שֶׁהוֹצֵאת בְּנֵינוּ לַתְּלִמּוּד-תּוֹרָה זֶה לֹא נִכְנָס בַּתַּקְצִיב לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי עַל זֶה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁלֵּם פִּי כַּמָּה, לָמָּה תִּהְיֶה חֲכָם בְּעֵינֶיךָ. וְכָל-כַּף הַרְבֵּה דִּבְרָנוּ, וְאֵתָּה סוֹגֵר אֶת הַיָּד שֶׁלָךְ, וְאִינֶךָ רוֹצֶה לִתֵּן אֲפִלּוּ אֲגוּרָה אַחַת, פֶּה לֹא מְדַבְּרִים מִכֶּסֶף, פֶּה מְדַבְּרִים מִעֲקָרוֹן, לֹא אֲכַפֵּת לָךְ בְּכָלֵל מִהֵילָדִים שֶׁלָךְ, אֵתָּה כָּל-כַּף אֲדִישׁ, שֶׁלֹּא מַעֲגִנִּי אוֹתָךְ. תֵּאֱמִין לִי, שָׂאֵם אֲנִי לֹא הֵייתִי בַתְּמוּנָה, אֵף אֶחָד לֹא הָיָה מִחוּצָה אֶת הַבֵּן שֶׁלָךְ ... גִּרוֹ יֵאִיר, אֵלֶּה אֲנִי מִתְעַקֵּשׁ, שֶׁאֲעֲשֶׂה מִהֵילֶד הַזֶּה צִדִּיק, וְאֲנִי מְקוּהָ לַהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְהִרְאוֹת לְכָלֵם מֶה יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת מֵיֶלֶד קָשֶׁה וְכו', וְכִנְיָאָה שֶׁכָּל הֵילָדִים שֶׁלָךְ הֵם יְלָדִים קָשִׁים מְאֹד, כִּי לֹא יִמְלֹט, שֶׁכָּל הַמְּלָמְדִים וְכָל הַמּוֹרֹת הֵיכָן שֶׁהֵילָדִים שֶׁלָךְ לוֹמְדִים, יֵשׁ לָהֶם טַעֲנוֹת עַל הֵילָדִים שֶׁלָךְ, וְלָךְ לֹא אֲכַפֵּת כָּלוּם. לְזֹאת אֲנִי מְכַרְח לְבוֹא אֵלֶיךָ בַּשּׁוּרֹת אֵלּוֹ בַּחֲרִיפוֹת, שֶׁתַּפְתַּח אֶת הַיָּד וְהַלֵּב וְהַפִּס שֶׁלָךְ, וְלֹא תַחֲסִיגָנָה לָךְ הַפְּרוּטוֹת הָאֵלּוֹ שֶׁאֵתָּה צָרִיךְ לִתֵּן לְשָׂכָר לַמּוֹד, אִיפֹה הַרְחַמְנוֹת שִׁישׁ לָךְ עַל הֵילָדִים שֶׁלָךְ?! לָמָּה אֵתָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת כָּל-כַּף אֲדִישׁ לְגִבִּי הֵילָדִים שֶׁלָךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׁאֲנִי מִבִּקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל עָלַיָּךְ, שְׂיַפְתַּח לְךָ אֶת הַלֵּב וְאֶת הַיָּד, וְתִתְחִיל
כָּבוֹד לְרַחֵם עַל הַיְלָדִים שְׁלֹךְ, וְלֹא תִזְרַק אוֹתָם מֵאַחֲוֵי גִבְרָךְ.

הַמִּצְפָּה לִשְׁמֹעַ מִמָּוֶה בְּקֶרֶב...

כּו תְּקִיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וִיקְהֵל-פָּקוּדֵי, כ' אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הָאֵם קִבְּלָתָּ כָּבוֹד אֶת הַהֵתֶר בִּיד? לְדַעֲתִי, לֹא כֹדַי לְבִזּוֹ
גְּזֻמָּאוֹת שֶׁל פֶּסֶף מִהִמָּחִיר שְׁמָצִיעַ ... בְּוִדַּי נַעֲשֶׂה אֹתוֹ חוֹזֶה עִם
עוֹרֶךְ-דִּין וְכו' וְכו'.

וְשְׁלוֹם לְבִתְךָ .. תַּחֲנִיָּה, מַה טוֹב וּמַה נָּעִים, שֶׁתְּתַחֲלִיל לְלַמֵּד
אֶת הַהֲלָכוֹת עִם הַמּוֹרֶה ... תַּחֲנִיָּה, כִּי הַהֲלָכוֹת הֵן מְאֹד מְאֹד חֲמוּרוֹת
וּנְחוּצוֹת, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּנָה, שֶׁהַחֲתָנָה שְׁלָכְסָה תַּחֲנִיָּה בִּל"ג בְּעֶמֶר
בְּהַשְׁתַּפּוּתִי, אִם יִתֵּן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בִּרְכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תְּקִיחַ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וִיקְהֵל-פָּקוּדֵי, כ' אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... תַּחֲנִיָּה.

הָאֵם שְׁמַעְתָּ אֶת הַשְּׁעוֹר וְתִקְמַקְמַת אֶת זֶה?

אֲשֶׁר כו תקיט בְּנַחֵל קא

איפה את אוֹחוֹת עם הסֵפֶר "קִדְשַׁת הַבְּרִית", בְּעוֹד שְׁעֵתִים
אֶשְׁלַח עוֹד כְּמָה אוֹתִיּוֹת, וְאֲנִי מֵאֵד רוֹצֶה לְהַזְדַּרֵּז לְגַמֵּר אֶת הַסֵּפֶר
הַזֶּה, שֶׁהוּא מְמַשׁ מֵאֵד נְחוּץ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אֶתְכֶם מִכָּל רָע, וְתִזְכְּפוּ לְהִנָּצֵל מִכָּל
מִינֵי פְחָדִים יְתָרִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תקיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וִיקְהֵל-פָּקוּדֵי, כ' אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נִצַּח.

בְּאֵתִי לְבָרֵךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית עַל הַבְּרִית
שֶׁעָשִׂיתֶם לְבִנְכֶם שְׂיַחֲיָה נִצַּח.

מָה אֲמַרְב לָכֶם! אַתֶּם צְרִיכִים מֵאֵד מֵאֵד לְשִׂמְחָה עַל הַמִּתְנָה
הַיְקָרָה שֶׁנָּתַן לָכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁתִּזְכְּפוּ לְגַדְלוֹ בְּקִלּוֹת, שְׂיַהֲיָה צְדִיק וְנוֹטֵר הַבְּרִית כָּל יְמֵי חַיָּיו.

עֲלִיכֶם לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי הַחַיִּים קָשִׁים
וּמְרִים מֵאֵד, וְכָל אֶחָד זוֹכֶה לְנִסִּים נִגְלִים.

וְכֵן כְּתִיב (תְּהִלִּים קה, ה): "זָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה", תָּמִיד
תִּזְכְּרוּ אֶת הַנִּפְלְאוֹת שֶׁעָשָׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁמִּצָּאֶתֶם
אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי וְהִתְחַתְּנֶתֶם, וְכֵן זָכָה אֶתְכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם
בֶּן חֲמוּד, וְלָכֵן זָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, וְתָמִיד תוֹדוּ לוֹ עַל גִּדְּלֵי הַחֹסֶד
חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּכֶם, כִּי בְּאֵמַת הָאָדָם צְרִיךְ לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְהוֹדוֹת
וּלְהִלָּל וּלְשַׁבַּח וּלְפָאֵר אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר

(לקוטי-מוֹהַר"ן, חלק ב', סימן ב'), אֲשֶׁר תוֹדָה וְהוֹדָאָה זֶה שְׁעִשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא; הֵינּוּ כְּשֶׁאֲדָם מְרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל אֶת הַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנֻם שְׁעָשָׂה עִמּוֹ, זֶה הַמְשָׁכַת עוֹלָם הַבָּא בַּעֲוֹלָם הַזֶּה.

בַּתוֹרָה זֶה רַבְּנוּ ז"ל מְדַבֵּר מֵהוֹלָדָה וְכוּ', בּוֹדָאי עֲבַרְתָּ צֶעַר קָשָׁה מְאֹד מְאֹד, אַךְ אַתָּה צְרִיכָה לַתַּת תוֹדָה וְהוֹדָאָה שֶׁהִכַּל עֶבֶר בְּקִלּוֹת סוּף כָּל סוּף, וְאֵף שְׁעַבְרָתָּ יְסוּרִים קָשִׁים וּמְרִים, עִם כָּל זֹאת עֲלִיךָ לְזָכֹר, שֶׁהִכַּל בְּחֶסֶד גָּדוֹל, כִּי כְּשֶׁזּוֹכִים כְּשֶׁנּוֹלֵד בֶּן אוֹ בַת בְּרִיָּאִים, זֶה הַשְּׂבַח הַכִּי גָדוֹל שֶׁיְכוּלִים לְשַׁבַּח וּלְפָאֵר אֶת הַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן בַּתוֹךְ הַצֶּעַר וְהַעֲגָמַת נַפֶּשׁ שְׁעֶבֶר עֲלֵיכֶם, רְאוּ לְמַצֵּא הַרְחָבוּת, וּבּוֹדָאי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם הַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא הִרְגִּילוּ אֶת עַצְמְכֶם בְּכָל יוֹם לְדַבֵּר אֵלָיו יְתִבְרַךְ כֹּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהֵבִין אֶל אָבִיו, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִם הַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא — הוּא הַצִּלָּחָה נִצְחִית, הַצִּלָּחָה כְּזוֹ, שְׁאִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל. וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד בַּהֲנַהֲגָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת, לְדַבֵּר תָּמִיד עִם הַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵף שֶׁזֶה בָּא מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְאָדָם, עִם כָּל זֹאת אֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֲזַק, וְעַל-כֵּן-כָּל-פְּנִים חֲמֹשׁ דְּקוֹת לְדַבֵּר עִמּוֹ יְתִבְרַךְ.

נָא וְנָא רְאוּ לְשִׂמְחָה עַל נֵעַם חֻלְקְכֶם, וּבּוֹדָאי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם הַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא.

מְאֹד מְאֹד אֲשִׁמַּח אִם תִּכְתְּבוּ לִי מִפְּעַם לְפַעַם מִכְתָּב.

הַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִּי שְׁאִנִּי מִבִּקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד, וּתְבַשְּׂרוּ לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תִקַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְקַהֵּל-פָּקוּדֵי, כ' אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיהָ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂיִתְרַחֵב לָכֶם בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחִנִּי, וְתִזְכּוּ לְדִירָה מְשֻׁלָּכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוּר בְּשִׁכִּירוֹת וּבְשִׁכְנוֹת, אֲלֹא תִהְיֶה לָכֶם דִּירָה מְשֻׁלָּכֶם.

הַעֲקָר הוּא תָּמִיד לְשִׂמְחָה אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתַעֲשֵׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוּלָם, שְׁתַּהֲיֶה בֵּינֵכֶם שְׂמִיחָה וְאַהֲבָה, וְזוֹ כָּל חַיּוּתִי — כְּשֶׁאֲשַׁמְעֶה שְׁתַּהֲיֶה אַהֲבָה וְאַחֲדוּת בֵּין נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד כָּל מִינֵי נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהַחֲזִיק מִצִּדָּה, וְשׁוֹם דְּבָר אֵינוֹ שׁוֹבֵר אוֹתוֹ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבִּקְשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׂתַּצְלִיחִי בְּרַכָּתְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֵּלָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תִקַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקַהֵּל-פָּקוּדֵי, כ"א אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׂיִחִיו נִצַּח.

הַיּוֹם כְּשֶׁבִדְקָתִי בִּסְפָר "זִכּוֹת אָבוֹת", רָאִיתִי שֶׁלֹּא שְׁלַחְתִּי אֲלֵיכֶם עוֹד הַרְבֵּה דָּפִים, וְחָבַל עַל כָּל יוֹם שְׂמַתְעַכְכֶּת הַהִדְפָּסָה, לְכֵן

בִּאתִי לוֹמַר לָךְ, שְׂאֵתָה רָאָה לְסִדֵּר כְּמוֹ שְׂסַדְרָתָ עַד עַכְשָׁיו, שְׂזֵה יֵצֵא מְאֹד מְאֹד יָפֵה, וּכְשֶׁנִּגְמַר אֵת כָּל הַסֵּפֶר, בְּעֶזְרָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, תִּכְףּ-וּמִיד אַחֵר חֵג הַפֶּסַח, כְּשֶׁאֵהִיָּה אֶצְלָכֶם, אֲרָאָה לְחַקֵּן אֵת הָעֲמוּדִים, כִּי אִם אֲנִי תִּמְיֵד אוֹסִיף, אֵין לְדַבֵּר סוּף, וְלֹא נוֹכַל לְהַדְפִּיס אֵת זֶה, וְנִחַבֵּל מְאֹד, כִּי רָצִיתִי לְהַדְפִּיס אֵת זֶה תִּכְףּ-וּמִיד בִּימֵי הָעֶמֶר, שְׁלוּמִידִים אֲזִי בְּעוֹלָם פְּרָקֵי אֲבוֹת, וְכֵן תִּקְבְּלוּ פֶה עוֹד הַמִּשְׁךָ שֶׁל הַסֵּפֶר הַנִּפְלֵא "קִדְשֵׁת-הַבְּרִית", וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְזַדְרֵז לְגַמֵּר עִם הַסֵּפֶר מֵה שְׁיוֹתֵר מִהֵר, כִּי הַסֵּפֶר הַזֶּה יַעֲשֶׂה מִהֻפְכָּה גְדוֹלָה לְטוֹבָה בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַעֲקָר רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, וְאַל תִּסְתַּכְּלוּ עַל שׁוּם בְּרִיָּה, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבְיָדָיו תִּצָּאוּ מִהַפֶּח יָקוֹשׁ שְׂאֵלָיו גְּלִפְדָּתָם, וְהַכֹּל מַעֲשֵׂה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, כְּדֵי לְהַחֲלִישׁ אוֹתָנוּ בְּעִבּוּדֵתָנוּ הַקְדוּשָׁה, כִּי גַם כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֵי, זֶה רַק מַעֲשֵׂה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לְשַׁבֵּר אֵת הָרוּחַ וְהַרְצוֹן וְכו', וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם בְּאֻמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר בְּיָדָיו לֹא יַעֲזוֹב אוֹתָנוּ.

נָא וְנָא רְאָה כָּכֵר לְסִדֵּר אֵת פְּרוּשׁ "זִכּוֹת אֲבוֹת" סְבִיב הַמִּשְׁנִיאוֹת, וְלֹא לְחִכּוֹת עַד שִׁיִּצְטָבְרוּ לָךְ הַמּוֹן דְּפִים, שְׂאֲזִי יִהְיֶה כָּבֵד מְאֹד, כִּךְ אַחֵר כָּל מִשְׁנָה וּמִשְׁנָה שְׂאֲנִי שׁוֹלַח לָךְ, תִּכְףּ-וּמִיד תִּסְדֵּר אֵת זֶה, וּכְשֶׁאֲנִי אָבוֹא, אֲנִי אֲשַׁלֵּם אֵת הָעֲמוּדִים, וְזֶה הַדְּבָר הַכִּי טוֹב.

אַתֶּם צְרִיכִים מְאֹד לְשַׁמֵּחַ שְׁנֵיכֶם עַל גְּדֹל הַזִּכּוֹת שִׁישׁ לָכֶם בְּהַדְפַּסַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְכַמֵּה אֶלְפֵי אֶלְפִים וְרַב רַבּוֹת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מְחִיִּים אֵת עֲצָמָם מִהַסִּפְרִים, וְהַכֹּל בְּזִכּוֹתָכֶם, וְלִכֵּן רְאוּ לְחַזֵּק אֵת עֲצָמְכֶם מְאֹד, וְתִהְיוּ בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וּבְזִכּוֹת זֶה יִהְיוּ לָכֶם יְלָדִים קְדוֹשִׁים וְטַהוֹרִים בְּקִדְשֵׁת הַבְּרִית, וְתִזְכּוּ לְחַתֵּן אוֹתָם בְּגִיל צִעִיר, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם.

אֵת הַשְּׁעוֹר שֶׁל אֶתְמוֹל, הָיוּ שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת: א. "צִדִּיק". ב. "רַבִּי

אֲשֶׁר כו תקכב — כו תקכג בַּנְחֵל קה

אֲלִימָלֶךְ מְלִיצ'עֲנֶסֶק זי"ע". רְאוּ לְשַׁלַּח אֶת זֶה לִיבְנָאֵל וּלְאַשְׁדּוּד
וְלִבְנֵי בְרֶק, שְׁיִתְּלוּ אֶת זֶה בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תקכב.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וִיקָהֵל-פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר ה'תשנ"ח, יוֹם
הַהֲלוּלָא קְדִישָׁא שֶׁל רַבְּנֵנוּ אִישׁ הָאֱלֻקִּים הַרְבֵּי רַבִּי אֲלִימָלֶךְ זי"ע.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

מָאד מָאד אֲבָקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּעֲשֵׂי רְצוֹן הַבּוֹרָא וְכו', כִּי הוּא עוֹן
חֲמוּר לַעֲכָב וְכו', וּבִפְרֹט שְׁהַיּוֹם הַזֶּה הוּא יוֹם קְדוֹשׁ וְנוֹרָא עַד מָאד,
וְזִכּוּתוֹ הַגָּדוֹלָה תַּעֲמֹד לָכֶם לְהַתְּבָרֵךְ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן.

אֲנִי מָאד מְקַנָּה, שְׁבַעֲלֶךְ הַיָּקָר ... גִּרּוֹ יְאִיר, יִפְטֹר מִכָּל הַצָּרָה
פַּעַם וּלְתָמִיד, וּמַהֲיֹם לֹא תִהְיֶה לוֹ שְׂיִכּוּת אֲלֵיהֶם כָּלֵל, אַבֵּל אֶת
צָרִיכָה לְהַבִּין, כִּי הוּא לֹא אָשֵׁם, לֹא יִדַּע שֶׁהַמְשַׁפָּחָה שָׁלוֹ יִהְיֶה
אֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תקכג.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, עֶרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וִיקָהֵל-פְּקוּדֵי, כ"ב אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גִּרּוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת, וּמָאד אֲנִי מְצֻטָּעַר
בְּצַעֲרֶךְ הַקָּשָׁה, אֲךָ אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׂאֵל תִּדְאָג שׁוּם דְּאָגוֹת, כִּי
גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבּוֹדָאי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ הַקְדּוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
בְּזִכּוּת הַרְבֵּים שְׁאֵתָה מְזֻכָּה. הֵן אֵמֶת שֶׁהַפְּחָדִים וְהַדְּאָגוֹת יְכוּלִים

להרס את האדם, כי למדתי את זה על בשרי, בן לילה ליום
נסתפכתי בסבוך בזה, שלא שערתי בחלום הכי שחור וכו', וכמעט
שנחליתי מרב צער ועגמת נפש, עם כל זאת בטחתי רק בהקדוש-
ברוך-הוא, שהוא יוציאני מן הצרה שנפלתי אליה, ולכן גם אתה
תעשה כל מיני פעולות שבעולם להתחזק, ובדאי תראה נסים נגלים
שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא. ואם צריך עודך-דין חדש, תקח
עודך-דין טוב, אנשי שלומנו ביבנאל מצאו לי איזה עודך-דין
תקיף, וטוב שתתקשר אליהם, לשאל מי הוא.

נא ונא תזכר, שימינו כצל עובר (תהלים קמד, ד), הנה אנחנו כאן,
ועוד מעט אנחנו נצא מכאן, ועל-כן מה ישאר מאתנו? רק האמונה
שנחדיר בעצמנו, וכן נכניס בנשמות ישראל, אשר כל רגע ודקה
ושניה שאדם חושב ממנו יתברך — זו הצלחה נצחית, הצלחה
כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, האדם גם בתכלית הגשמיות, עב
בתכלית העביות בזה העולם המלא העלמות והסתרות, ואף-על-פי-
כן הוא חושב ומדבק רק עמו יתברך, אין עוד דבר יותר גדול מזה
אצלו יתברך, ומפל שכן מי שמופה גם-כן את אחרים.

ולכן נכון יהיה לך, שתזכה לצאת מהפח יקוש שנפלת אליו,
ולא יהיו לך שום דינים ומכאובים כלל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדך שתצליח בדרךך, וימתקו ממך הדינים, ולא
יוכלו לעשות לך שום דבר בזכות הרבים שאתה עוסק בזה.

המאחל לך שבת שלום...

כו תקכד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקרא, כ"ד אדר ה'תשנ"ח.

שלום רב אל ... תחיה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ אֵיךְ שְׂאֵת מְחַנֵּכֶת אֶת הַבָּנוֹת.

מָה אָמַר לָךְ! אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גָּדוֹל מִלְּהַחְדִּיר בְּבָנוֹת יִשְׂרָאֵל
אֶת מִדַּת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בּוֹ יִתְפָּרֵךְ, וְאֶת מִדַּת הַצְּנִיעוּת, וְכֵן צָרִיךְ
לְלַמֵּד אֶת הַבָּנוֹת הַלְכוּת, כִּי הֵן תְּהִיְיֵנָה הָאֲמָהוֹת שֶׁל הַדּוֹר הַבָּא.

נָא וְנָא רְאֵי לְהַתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּאַחֲדוּת עִם כָּל הַמּוֹרוֹת, וְהַקְּדוּשָׁה-
בְּרוּךְ-הוּא, בְּנוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, הַעֲקָר רַק תְּהִי שְׂמִיחָה וְעֲלִיָּזָה,
וְתִכְנִיסִי אוֹיָרָה שֶׁל שְׂמִיחָה וְעֲלִיזוּת בֵּין הַמּוֹרוֹת, וְשִׁפְלָן תִּלְכָּנָה
בְּדַעָה אַחַת — לְחַנּוּךְ אֶת בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל בְּאֱמוּנָה בּוֹ יִתְפָּרֵךְ, וּבְאֱמוּנַת
חֻכָּמִים.

הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְּלָתִי שְׂאֵנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ וּבְעֵד כָּל הַיְלָדִים, שֶׁיְהִיוּ בְּרִיאִים, וְשֶׁנִּשְׁמַע
וְנִתְבָּשֵׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תקכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֶר וִיקָרָא, כ"ו אָדָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂתַחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ,
אֵיךְ אֵת מְקַרְבֶּת נְשׁוֹת בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא.

מָה אָמַר לָךְ! אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גָּדוֹל מִזֶּה בְּעֵתִים הַלָּלוּ,
מִלְּקַרְבֵּי נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, וְאַשְׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה
לְהַגִּיעַ לָזֶה.

הַעֲקָר תְּתַחַזְקִי בְּאֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְפָּרֵךְ, אֲשֶׁר הוּא מְחִיָּה
וּמְהִיָּה וּמְקִיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חִי, מְדַבֵּר, הֵם
עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְפָּרֵךְ, וּכְכֹל שְׂתַכְנִיסִי אֶת זֶה בְּעֲצָמְךָ,

אז יזדכך ויתברר מחד, ותזכי להיות כלי להמשיך את שכינת עוז
יתברך בזה העולם.

העקר תאמיני בלחך, כי יש לך כחות הנפש אדירים להחזיר
בתשובה המון נשות אחינו בני ישראל, ומי יתן שפרכי בזה, ואז
טוב לך כל הימים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל ישמע את תפלת
שאני מבקש ומתפלל בערך, שתעברי את ההריון בקלות, ותוליד
בקלות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תקכו

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויקרא, כ"ח אדר ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי ה'קר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך —
אין לתאר ואין לשער כלל.

אודות לדבר ברבים בדברי רבנו ז"ל — אין למעלה מזה,
ואשרי מי שזוכה לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך בעולם,
כי מעלת המקרב את נשמות ישראל אליו יתברך, אין לתאר ואין
לשער כלל, ולכן תהיה חזק בזה, ותדבר בריש גלי מרבנו ז"ל
ומעצותיו הקדושות, וגם תספר מיבנאל ומהקהלה, שמחזיקים את
עצמם ביחד באחדות ובאהבה.

אודות המנגן של שבע, מה אמר לך, ידידי הקר! אין למעלה
מזה, וכשאני הייתי לפני שבועים בארצנו הקדושה, התפללתי עם
המנגן הזה, ומאד מאד שמחתי להתפלל עם המנגן הזה, אבל היה
לי צער מאד, שלא היה בעל תפלה, וקויתי מי יתן שיהיה אחד

אָשֶׁר כּוּ תַקְכוּ בְּנִחָל קֹט

מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנּוּ, שְׁיַעֲמֹד בְּכָל יוֹם בְּשָׁעָה 7.00 בְּדִיוֹק, וּמִמִּילָא יִצְטָרְפוּ עוֹד מִתְפַּלְלִים, כִּי בְּאַמַּת אִם יֵשׁ בַּעַל תְּפִלָּה, אֲזַי כָּלִם מִצְטָרְפִים לְהִתְפַּלֵּל, כִּי זֶה הַמִּנְיָן שֶׁל הַמְלָמְדִים, וּכְשֶׁאִין בַּעַל תְּפִלָּה, אֲזַי כָּל אֶחָד מִתְפַּלֵּל בִּיחִידוּת, וְחֻבֵּל מְאֹד שְׁיִתְפַּלְלוּ בִּיחִידוּת, וְלִכְּן אִין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְׁמָחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שְׁלִקְחָתָּ אֶת הָעֲנִינִים בִּיָּדִים, וּמִי יִתֵּן, שְׁיַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תִּתְפַּלֵּל עִם הַמִּנְיָן הַזֶּה, וְתִהְיֶה קְבוּעַ לַעֲמֹד לִפְנֵי הָעַמּוּד, וְכָךְ תִּזְכֶּה עוֹד הַרְבֵּה מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנּוּ לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, וּבִפְרָט אֶת הַמְלָמְדִים. זְכוּי הַרְבֵּים הוּא דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁרִי מִי שְׁזִכָּה לְזִכּוֹת אֶת הַרְבֵּים !

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלִם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנִינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. וְאוֹדוֹת הַשְּׁדוּף, עֲדִין אִין חֲדָשׁוֹת, אַבֵּל אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִגְמַר בְּכִי טוֹב.

אוֹדוֹת בְּנָךְ, גִּרּוּ יָאִיר, גַּם אֲנִי אֶמְרָתִי לוֹ, שְׁלֵא יִקַּח שׁוּם דְּבָר, כִּי הוּא לֹא יִתֵּן לַעֲצָמוֹ עֲצָה, וְהַפֵּל מִסְדֵּר בְּתַכְלִית הַסֵּדֶר, וְאִין לָךְ מַה לְדַאֵג כָּלֵל, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכֶּה לְרִאוֹת נַחַת אֶצֶל כָּל יוֹצְאֵי חֻלְצִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַעֲלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תַקְכוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר צוּ, ג' נִסָּן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּרּוּ יָאִיר.

לְנִכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלִם, וְהַעֲקֵר תִּהְיֶה בְּשְׁמָחָה, וְתִשְׁמַח אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנּוּ.

אָני מבטיח לך, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא יַעֲזֹר, שְׁתַּהַיֶּה לְךָ דִּירָה מִשְׁלֶךְ, אַף שֶׁזֶה נִרְאֶה עֲכָשׁוּ כְּמוֹ חֵלוֹם, אֲבָל בְּיָדָי הַחֵלוֹם יִתְגַּשֵּׁם, הָעֵקֶר תִּתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמִנְיַן עָרֵב וּבִקְרֹא וּצְהַרִים, וְאִז תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא.

רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד עִצְמָךְ בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאִז תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תקכח.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר צו, ה' נִסָּן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּירוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאִם מֵצֵד אֶחָד מְאֹד נִשְׁפָּרְתִּי וְכו', אֲבָל גַּם מֵצֵד שְׁנֵי הַתֵּאֲכֹזְבוֹתִי שֶׁכְּתַבְתָּ אֶת הַפֶּתַח הַזֶּה, שְׁאֵנִי לֹא אֶסְבִּים אִתּוֹ, וְאֶצְדִּיק אֶת הַצֵּד הַשְּׁנִי וְכו', אֵינִי יוֹדֵעַ מֵאִיפֹה אֶתָּה לּוֹקֵחַ דְּבַר כְּזֶה, בְּדֶרֶךְ כָּלל אֲנִי רַק הוֹלֵךְ אֶל הַנֶּרְדָּף, כִּי "הַאֲלָקִים יִבְקֹשׁ אֶת נֶרְדָּף" וְכו' (קֹהֶלֶת ג, טו), וּפַעַם הָאִשָּׁה נֶרְדָּפָת, וּפַעַם הַבַּעַל נֶרְדָּף, וְעַל-כֵּן תִּמְיֵד אֲנִי הוֹלֵךְ אֶל הַחֲלָשׁ וְאֶל הַנֶּרְדָּף, וּמִשְׁתַּדֵּל לַעֲזֹר, וּלְדַעֲתִי, בְּמַצָּב הַזֶּה שְׁאַתֶּם נִמְצָאִים, אֲשֶׁתְּךָ צוֹדֶקֶת, כִּי מֵהָ הִיא אֲשֻׁמָּה, שְׁאִמָּךְ הַכְּנִיסָה אֶתְכֶם בְּלַחֲץ זֶה חֲמִשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה וְכו', עַד שֶׁכָּל חַיֵּי הַנִּשְׁוֹאִין שְׁלָכֶם נִהְרָסִים וְכו', הֵאֵם אֶתָּה לֹא מִבִּין שְׂאֵלוֹ בּוֹשׁוֹת גְּדוּלוֹת לְאִשָּׁה, שֶׁבַּעֲלָה הוֹלֵךְ לְמַעַצֵּר וּמִקְבֵּל שֵׁם מְכּוּת?! הֵאֵם אֶתָּה לֹא מִבִּין שֶׁזֶּה בּוֹשָׁה גְּדוּלָּה לְאִשָּׁה כְּשֶׁבָּאִים מִשְׁטָרָה וְכו', וְכֵן הוֹצָאָה לַפַּעַל וְכו', וּמַעֲקָלִים דְּבָרִים מִהִבִּית וְכו', בְּשַׁעֲרָה שֶׁהִיא עוֹבְדָת, וְהִיא נוֹשֶׁאת הָעַל בְּפִרְנִסָּה, וְלִכְן אֵינִי מִבִּין לְמָה תִּכְתֹּב, שְׁאֵנִי לֹא אֶתֵּן לְךָ אֶת הַצֵּדָק, פֶּה פְּשׁוּט הַצֵּדָק עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְלִכְן אֶתָּה צְרִיךְ לְפִיס אוֹתָהּ, וְלִרְאוֹת לְנַתֵּק אֶת כָּל הַקְּשָׁרִים פַּעַם וּלְתַמִּיד מִהַמְשַׁפָּחָה, כִּי הֵם צוֹחֲקִים מִמָּךְ, וְאֶתָּה צְרִיךְ לְשַׁלֵּם,

אֲשֶׁר כּוּ תִקְבֹּט בְּנַחֵל קִיא

אַתֶּם עֹבְדִים קָשָׁה עַל הַכֶּסֶף שְׁלָכֶם, וּלְבִסּוֹף אַתֶּם צְרִיכִים לְשַׁלֵּם
אֶת מֶה שְׁאַתֶּם לֹא חִיבִים, וְלָכֵן רְאֵה לְדוֹן אֶת אֲשֶׁתְּךָ לְכַף זְכוּת,
אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מְקַנֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יָבוֹא עַל מְקוֹמוֹ
בְּשָׁלוֹם.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! אֲנִי שָׁבוֹר כִּכְלִי הַנִּשְׁבֵּר מִכָּל מָה
שֶׁעֹבֵר עָלַי בְּעֵנֵי הָעֶרְבִי, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, שֶׁגָּנַב מִמֶּנִּי, וְאֲנִי יוֹדֵעַ
מָה לַעֲשׂוֹת, אֲלֹא לְבָרֵךְ אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

בְּעֵנֵי עוֹרֶךְ-דִּין, אֲנִי יוֹדֵעַ מָה לְהַגִּיד לָךְ, וְצְרִיכִים לְתַכַּנֵּן אִיזוֹ
עֲצָה כְּדֵת מָה לַעֲשׂוֹת וְכו', אֲבָל בְּכָל מַחִיר צְרִיכִים לִרְאוֹת לְשֹׁפֵט
אֶת הָעֶרְבִי, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, כִּי חָבַל שְׁמִמוֹן יִשְׂרָאֵל יִלְךְ לְאִבּוֹד,
וּבִפְרֹט שְׁנֵה כֶּסֶף צִדְקָה, וְלָכֵן צְרִיכִים לְטַעַן אֶת כָּל הַטְּעָנוֹת, כְּדִי
לְהוֹצִיא מִמֶּנּוּ אֶת הַכֶּסֶף.

רְאֵה לְפִיִּס אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְאֲנִי מֵאֵד מְקַנֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר, תִּאֲמִין לִי, שֶׁהַצִּדֵּק אִתָּהּ, אִתָּהּ צְרִיךְ לְהִבִּין, שְׂאִי
אֶפְשָׁר לְחִיּוֹת כֶּף עִם פְּחָדִים שֶׁל הוֹצָאָה לַפֶּעַל, וּבִפְרֹט שְׂאִינוּ חִיב
בְּדָבָר כָּלוּם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תִקְבֹּט.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר צוּ, ו' נִסָּן ה'תשנ"ח.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד אֲבָקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּשַׁלֵּם עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְאֵל תִּפְּקֵה אוֹתָהּ,
רַחֲמָנָא לְעָלָן, זֶה מִדַּת הַגּוֹיִם הַכּוֹתִיִּם וְכו' (רמ"א אָבֵן הַעֲזָר, סִימָן קנר,
סִיפִי ג'), אֲסוּר לְהִרְבִּיץ לְאִשָּׁה, וְאִין הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל עַל זֶה.

קִבְּלָתִי מִכְּתָב מִמֶּנָּה, וְהִיא מֵאֵד מֵאֵד מִתְלוֹנְנֶת, שְׂאִתָּה מִשְׁפִּיל אוֹתָהּ
וּמִקְלָל אוֹתָהּ וּמִרְבִּיץ לָהּ וְכו', לְמוֹתֵר לְהַגִּיד לָךְ, שְׂאֵם תִּמְשִׁיךְ

בְּדֶרֶךְ זוֹ — הִיא תִּבְרַח לָךְ, וְחָבַל מְאֹד שֶׁתִּשְׁבֹּר אֶת הַבֵּית, כִּי מִסְפִּיק כָּבֶד סְבִלַת בְּחַיִּיד. וְלִכְּנָן רֹאֵה לְכַבֵּד וּלְיַקָּר אֶת אִשְׁתְּךָ, אִם אַתָּה רוֹצֶה לִהְיוֹת מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ו"ל, הִהְכַּרְח לָךְ לְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ו"ל, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְלַמֵּד סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְלַעֲשׂוֹת בְּדִיוק הַהִפָּךְ מִדַּעְתּוֹ, וְרַבְּנוּ ו"ל הִקְפִּיד מְאֹד עַל שְׁלוֹם-בֵּית (שִׁיחֹת-הָרָן, סִמָּנִים: רסג, רסד).

הַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבִּקְשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ וְרַכָּךְ תְּמִיד, וּתְצִיַּת אוֹתִי.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַעֲלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תקל.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֶר צו, קִדְּם שְׁבֶת הַגָּדוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלַב", תִּלְמִידֵי "הֵיכַל-הַקְדוֹשׁ" דִּי בְּכָל אֲתֵר וְאֲתֵר, הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וּמִכָּל צוּקָה, מִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַעֲלִיחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׂאֲנוּ אוֹחֲזִים כָּבֶד לַפָּנִי שְׁבֶת הַגָּדוֹל. רַבְּנוּ ו"ל אוֹמֵר (לְקוּטִי-מוֹהָרָן, חֶלֶק א', סִמָּן רג), שֶׁהַתְּפִלָּה נִקְרְאָת 'גָּדוֹל', שְׁכָל הַנְּסִים שֶׁעָשָׂה אֱלִישֶׁע הַנָּבִיא, הָיוּ בְּזִכּוֹת הַתְּפִלָּה, כִּמּוֹ שֶׁכְּתוּב (מְלָכִים-ב' ח, ד): "סִפְּרָה נָא לִי אֶת הַגָּדוֹלוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלִישֶׁע", וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים עַל אֱלִישֶׁע, שְׁכָל הַנְּסִים שֶׁעָשָׂה, הָיוּ בְּזִכּוֹת תְּפִלָּתוֹ (מְגִלָּה כו). וְלִכְּנָן 'שְׁבֶת הַגָּדוֹל' נִקְרְאָת כֵּן, עַל שֵׁם הַנֵּס הַגָּדוֹל שֶׁהָיָה בּוֹ. כְּתוּב בְּזוֹהַר, שְׁכָל הַנְּסִים שֶׁנַּעֲשִׂים לָעַם יִשְׂרָאֵל, וְכֵן כָּל מָה שִׁיקָרָה עִם הָאָדָם בְּמִשְׁךְ הַשְּׁבוּעַ מִתְּחִיל כָּבֶד מִשְׁבֶּת הַגָּדוֹל, וְלִכְּנָן יַעַן שִׁיִּצִּיאָת מִצְרַיִם הִיְתָה בְּאִמְצַע הַשְּׁבוּעַ, הַשְּׁבֶת לַפָּנִי-כֵן נִקְרְאָת: 'שְׁבֶת הַגָּדוֹל' עַל שֵׁם הַנְּסִים. וְלִכְּנָן עֲלִינוּ לְהַתְעוֹרֵר מְאֹד מְאֹד בְּתִשׁוּבָה בְּשְׁבֶת הַגָּדוֹל. וְיֵשׁ נוֹהֲגִים לוֹמֵר

אֶת הַהֲגָדָה [אַצֵּל חֲסִידִים אֵין הַמִּנְהֵג לומר אֹז אֶת הַהֲגָדָה, כִּי עָקֵר הַמַּצָּנֶה לומר אֶת הַהֲגָדָה בְּלִיל פֶּסַח].

בְּשֶׁבֶת הַגָּדוֹל צָרִיף לְשִׁמְעַע מְרַב מִסְמָךְ עַל הַלְכוֹת הַחֵג, כִּי יֵשׁ הַרְבֵּה הַלְכוֹת מְאֹד מְאֹד נְחוּצוֹת, וְלִכְן רָצִיתִי שְׁגֹם בְּבִתִּי כְּנִסְיוֹת שֶׁל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, גַּם שֵׁם יִקְחוּ מוֹרֵה הוֹרָאָה, שֶׁיִּחְזֹר עַל עָקֵר הַהֲלָכוֹת הַשְּׂיִכוֹת לַחֵג הַפֶּסַח, וְזֶה מְאֹד מְאֹד נִצְרָף. וְזֶה מִנְהֵג יִשְׂרָאֵל בְּשֶׁבֶת הַגָּדוֹל, שֶׁהֵרֵב הַמָּרָא דְּאַתְרָא, יֹאמֵר דְּרִשָּׁה. לִכְן רָצִיתִי מְאֹד, שֶׁבְּבִתִּי-כְּנִסְיוֹת וּבְבִתִּי-מִדְּרָשׁוֹת הַנִּקְרָאִים עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ו"ל, יִהְיֶה שֵׁם מַגִּיד מִשְׁרִים, מוֹרֵה צִדֵּק וְרַב, שִׁיאֲמֹר אֶת עָקֵר הַהֲלָכוֹת, כִּי נִחוּץ מְאֹד לְשִׁמְעַע אוֹתוֹן. וּכְיָדוּעַ, רַבֵּנוּ ו"ל הַקָּפִיד מְאֹד עַל לְמוֹד שְׁלִחַן עֲרוּף, וּבְכִלְל הַזִּהְיָנוּ רַבֵּנוּ ו"ל, שֶׁלֹּא נִזְוֶז מִסְעִיף קָטָן אֶחָד בְּשִׁלְחַן עֲרוּף, אֲלֹא נִמְסֹר נַפְשֵׁנוּ עַל כָּל סְעִיף וְסְעִיף.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁאֵנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבֵּנוּ ו"ל, שֶׁהָאֲמֶת שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל הִיא אֲמֶת נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, וּמֵהִי הָאֲמֶת שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל? שֶׁמִּחְדִּיר בָּנוּ תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת כְּזוֹ, וְהַעֲקָר — שֶׁנִּתְחִיל לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; כִּי עָקֵר הַהֲתַקְרְבוּת אֶל רַבֵּנוּ ו"ל, זֶה כְּפִי רַבּוּי הַדְּבוּרִים שְׁאֵדָם מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁזוֹ נִקְרָאת 'הַתְּבוּדוֹת', וְאִי אֶפְשָׁר לְהַתְּבוּד אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲלֹא אִם מְקַבְּלִים מִרַבֵּנוּ ו"ל. וְלִכְן דְּבָר גָּדוֹל לְלַמֵּד סִפְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר עָקֵר הַהֲתַקְרְבוּת תְּלוּיָה רַק כְּפִי שְׁלוֹמֵמִים סִפְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל, וְלֹא בְּדַבָּר אַחֵר, כָּל הַלּוּמֵד יוֹתֵר סִפְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל, וְהֵם שְׁגוּרִים עַל פִּיו, הוּא יוֹתֵר מְקַרֵּב אֶל רַבֵּנוּ ו"ל, וְרַק בְּזֶה תְּלוּיָה הַהֲתַקְרְבוּת אֶל רַבֵּנוּ ו"ל.

וְלִכְן צָרִיכִים לְהַזְהִיר בְּדְבָרִים אֵלָיו; זֶה אוֹמֵר, שֶׁיֵּשׁ לוֹ קִבְלָה מִר' פִּיִּיבֶל, וְזֶה מִר' יַעֲנֵקֵל וְכו' — הַכֵּל דְּמִיּוֹנוֹת! אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (אֲבוֹת ב, ה): "לֹא עִם הָאָרֶץ חֲסִיד", מִי שְׁרוּצָה לְהִקְרָא עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ו"ל, צָרִיף לְלַמֵּד סִפְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל, עַד שֶׁיְהִי שְׁגוּרִים עַל פִּיו בְּעַל-פֶּה מִמֶּשׁ; הֵן הַסֵּפֶר הַקְדוּשׁ וְהַנוֹרָא "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", הֵן הַסֵּפֶר הַקְדוּשׁ וְהַנוֹרָא "סִפְּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", הֵן הַסֵּפֶר הַקְדוּשׁ "סִפְּרֵי-

הַמְדוּת", וְהַשִּׁיחוֹת שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל: "שִׁיחוֹת-הַר"ן" ו"חֵי-מוֹהַר"ן", צָרִיכִים לְהִיּוֹת שְׁגוּרִים עַל פֶּה שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד הַרוֹצֶה לְהַקְרִיא עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ו"ל. וְדַעַת לְנִבּוֹן, שֶׁצָּרִיכִים הַרְבֵּה לומר "לְקוּטֵי-תַפְלוֹת" וּתְהִלִּים וְהַתְּבוּדוֹת. וְעַל כָּלֵם — לְלַמַּד הַרְבֵּה "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" כְּסֻדְרָן, כִּי מוֹהֲרַנ"ת ו"ל מְחַזֵּק אוֹתָנוּ מְאֹד מְאֹד לְקִיּוֹם דְּבַר רַבֵּנוּ ו"ל, וּכְכֹל שֶׁאֵדָם לומֵד סִפְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל, כִּף יוֹתֵר מְקַרֵּב לְרַבֵּנוּ ו"ל, וְכִף יוֹתֵר נִפְתָּח פִּיו לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְכִמוֹ שֶׁאוֹמֵר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס'), שֶׁהַצָּדִיק מְעוֹרֵר מִהַשְׁגָּה; כִּי קֹדֶם הִתְקַרְבוּת אֶל הַצָּדִיק — אָדָם יֵשֵׁן, מִחוּ יֵשֵׁן, אֵינּוּ חוֹשֵׁב מִהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכִשְׁמַתְחִיל לְלַמַּד סִפְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל — מִתְעוֹרֵר מִהַשְׁגָּה, וּמִתְבַּצֵּעַ אֲצִלוֹ עֵנִין הִתְּבוּדוֹת, שֶׁזֶה הֵיִסוּד בְּהִתְקַרְבוּת אֶל רַבֵּנוּ ו"ל — לְדַבֵּר הַרְבֵּה אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה הֵיִהָ אֲצִל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר — לְדַבֵּר הַרְבֵּה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְזֶה מְכַנִּיס יָשׁוּב הַדַּעַת, וְזוֹ הָאֱמֶת שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל! כִּי עַל-יְדֵי שֶׁאָדָם מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, נִכְנָסֶת בּוֹ אֱמֶת אַחֶרֶת לְגַמְרִי, כִּי אִם לֹא כֵן, אָדָם מְטַעֶה עַצְמוֹ, וְחֵי בְּלִי חֲשָׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ, וְכִמוֹבָא (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סו'): כִּשֶׁאָדָם מְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִמָּשִׁיף עַל עַצְמוֹ אֱמֶת שֶׁל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֱמֶת מִהַעוֹלָם הַבֶּא; וְלִכֵּן כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ צָרִיף לִרְאוֹת לְהַתְּבוּדָה בְּכָל יוֹם אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלַעֲשׂוֹת לְעַצְמוֹ מִשְׁפָּט, לְשַׁפֵּט עַצְמוֹ עַל כָּל דְּבַר וְדַבֵּר שֶׁעוֹשֶׂה; כִּי אָדָם יְכוֹל לַעֲשׂוֹת עוֹלוֹת לְזוּלָתוֹ, וְלֹא יַחוּשׁ שֶׁעוֹשֶׂה עוֹלוֹת.

וְכֵאֵן הַמָּקוֹם לְעוֹרֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְקַפִּיד יוֹתֵר בְּמַצּוֹת שֶׁל בִּינָה אָדָם לְחִבְרוֹ מִמַּצּוֹת שֶׁל בִּינָה אָדָם לְמָקוֹם. כִּמְאֹמְרָם ו"ל (יוֹמָא פה:): עֲבֵרוֹת שֶׁבִּינָה אָדָם לְמָקוֹם — יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר, אֲבָל עֲבֵרוֹת וַחֲטָאִים שֶׁבִּינָה אָדָם לְחִבְרוֹ — אֵין יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר עַד שִׁירְצָה אֶת חִבְרוֹ; וּבִפְרָט עֲנִינֵי כְּסָפִים, שֶׁאָדָם לֹקַח כְּסֵף מִהַזּוּלָתוֹ, הוּא גָּנֵב, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ, וְעַל זֶה אֵין שׁוּם מַחִילָה, וְחֻקָּל מְאֹד עָלָיו, הוּא צָם בְּיוֹם כַּפּוּר, מִתְּבוּדָה בְּיוֹם כַּפּוּר, וְעוֹשֶׂה כָּל מִינֵי עֲבוּדוֹת, אֲבָל אִם הוּא גָּנֵב, וְאֵינּוּ מִחְזִיר גְּזֻלָּתוֹ,

אֵילֹו פָּנִים יֵשׁ לוֹ? ! כְּמו־כֵּן אֶחָד קוֹרָא לְעֶצְמוֹ 'עוֹבֵד ה'' בְּשֵׁעָה שְׂגוֹיב מְזוּלָתוֹ כְּסָף, אֲזִי, רַחֲמָנָא לְצֻלָּן, הוּא עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה! כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאֹד מְאֹד מְקַפִּיד עַל דְּבָרִים כָּאלֹו. וְאֵל תִּקְחוּ אֶת זֹאת בְּנֶקֶל; מִי שֶׁלֹּוה כְּסָף מִמִּישָׁהוּ, הִתְכַּרַח לוֹ לְהָשִׁיב הֵהָלֹואָה, וְאִם לֹאוֹ הוּא בְּכָלֵל (תְּהִלִּים לו, כא): 'לֹוה רָשָׁע וְלֹא יִשְׁלָם', וְאִין לוֹ מַחִילָה, אָדָם נִכְנָס לְבֵית-הַכְּנֶסֶת וְקוֹנָה עֲלֶיהָ, אוֹמֵר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: מִי צָרִיךְ אֶת הַכְּסָף שְׁלָךְ, בְּשֵׁעָה שֶׁנִּגְבַּת מִבְּנֵי-אָדָם כְּסָף, וְאַתָּה חַיֵּב לְזוּלָתוֹ?! וְלָכֵן צָרִיכִים לְהַשְׁמֵר מְאֹד בְּדְבָרִים שֶׁבֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ.

וּבְכָלֵל, הֵייתִי מֵיַעַץ מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה, אִם אֶחָד רוֹצֵה לְעַבֵּד אֶצֶל זוּלָתוֹ מִבֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, רָצוֹי שֶׁיַּעֲשׂוּ חוּזָה, שִׁיְהִיָּה כְּתוּב הַכֹּל עַל הַכְּתָב, שֶׁלֹא יִכְשְׁלוּ אַחֲרֶ-כֶּךָ בְּאִסּוּר גְּזֻלָּה, שֶׁזֶה עוֹן חֲמוּר מְאֹד, וְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַקְפִּידוּ מְאֹד עַל כֶּךָ, וּבְמִשְׁךְ כָּל הַדּוֹרוֹת רָאוּ אֶצֶל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עוֹבְדֵי ה' יְרֵאִים וְשֹׁלְמִים. וְלִצְעָרְנוּ הֵרֵב, רוֹאִים עֲכָשׁוּ כָּל מִינֵי פִסְלֹת נִדְבָקִים וְנִצְמָדִים אֵלֵינוּ, וּבְמִקּוֹם שֶׁאֵנוּ נֹקִיעַ אוֹתָם, הֵם עוֹד מִתְּלַבְּשִׁים עֲלֵינוּ בְּעִלּוּקוֹת. יִדְעֵנוּ מִשְׁךְ כָּל הַדּוֹרוֹת, אִם אָדָם חָטָא בְּגֵדָה, שִׁפְחָה, גּוֹיָה, זוֹנָה, חִלּוּל שַׁבָּת, אֲכִילַת טְרֵפוֹת וְנִגְלוֹת וְכוּ' וְכוּ', כְּאֲשֶׁר חֲזַר בְּתַשׁוּבָה, יֵשֵׁב בֵּין תַּנּוּר לְכִירִים וְעַסְק בְּתַשׁוּבָה, וְזֶה דְּבַר גָּדוֹל מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְקַבֵּל בְּעָלֵי תַשׁוּבָה, וְאֶדְרָבָה, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יוֹמָא פו.): גְּדוּלָּה תַשׁוּבָה, שֶׁמַּגַּעַת עַד כֶּסֶף הַכְּבוֹד; וְלֹא עוֹד אֵלָּא שְׂאוּמְרִים (בְּרֻכּוֹת לד:): בְּמִקּוֹם שֶׁבְּעָלֵי תַשׁוּבָה עוֹמְדִים, אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים עוֹמְדִים; וְרוֹאִים הַיּוֹם, אָדָם שֶׁנוֹלֵד סֶפֶק מִמְּזֹר וְכוּ' וּבֶן הַנְּדָה, חִלָּל שַׁבָּת, עָבַר עַל כָּל עֲבֻרוֹת שְׁבִתוֹרָה, וְעוֹד עֹשֶׂה מַה שֶׁעֹשֶׂה, וְהֵנָּה שֶׁב בְּתַשׁוּבָה, וּכְבָר הוֹגֵה דַעוֹת, וּכְבָר מְסַפְּרִים מִמֶּנּוּ מוֹפְתִים וְנִסִּים... וּמִדּוּעַ? כִּי הִתְקַבְּצוּ סְבִיבוֹ כַּמָּה פְּרָחִים, שֶׁגַם-כֵּן נִהְגוּ כְּמוֹתוֹ... וְזֶה גוֹרֵם אַחֲרֶ-כֶּךָ בּוֹשׁוֹת וְחִרְפוֹת לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ. וְאֵל תִּהְיוּ נְאִיבִיִּים.

וְהִתְכַּרַח לִי לוֹמַר לָכֵם אֶת זֹאת, כִּי מִסְפִּיק הַבְּזִיוּנוֹת שֶׁיֵּשׁ לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִכָּל אֵלֹו הַגּוֹרְמִים חִלּוּל שֵׁם הַצְּדִיק, אֲשֶׁר עֲלֵינוּ

לשמר שלא יצא שם רע על רבנו ז"ל. ובפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות צדיק, סימן ט): מי שאוהב את הצדיק, צריך לשמר את הצדיק, שלא יצא עליו שם רע; ולצערנו הרב, ישנם בורים וריקים, הגורמים שם רע על רבנו ז"ל, על-ידי התנהגותם — זה בכה וזה בכה; זה משתולל ברחובות עם הסיסמא: 'נח' נח' נחמ' וכו', וזה אינו מתבייש לומר דעות בדבר רבנו ז"ל, בפעם שהוא עדין ריק ופוחז גדול, אף שבנדאי חזר בתשובה, ועל זה אשרי לו ואשרי חלקו, אבל הוא צריך לישוב בין תנור לכירים, ולא יהיה 'הוגה דעות'. ועל אחת כמה וכמה אלו שעושים חלול שם רבנו ז"ל, שלוקחים כספים מבני-אדם ולא משלמים אותם, והם ממש גנבים לאור היום, פשוטו כמשמעו, ואת אלו אני רוצה לעקר מאתנו, אני רוצה שבין אנשי שלומנו יהיו גנבים, שחזבים כסף לזולת ולא משלמים. וכבר דברנו הרבה פעמים, אם אחד חיב לפלוני אלף שקל, אלפים שקל, יתחיל לשלם עשרה שקלים, עשרים שקלים וכו', מדי שבוע בשבוע, ולבסוף אט אט ישלם הכל, אבל לא לשלם, ורק לילך בעזות, אין זו דרך רבנו ז"ל, שהקפיד על כך מאד מאד.

ולכן אני מבקש מאד את אנשי שלומנו היקרים! אנו נמצאים עתה קדם שבת הגדול. וידוע שבשבת הגדול ובשבת שובה — היו דורשים ברבים. ויש מנהג אצל צדיקים לדרוש בשבת הגדול על תקון המעשים בדיוק כמו שדורשים בשבת שובה. כי אילו עוד מעשים רעים יכולים להיות בידינו, כמו גנבה וגזלה? ! אני יודע איך יכול אדם להתיר לעצמו לגנוב ולגזל כספי אחרים? ! אם הוא במצוקה — ילך לקבץ נדבות, כך מוכא בשלחן ערוך — מי שאין לו, מתר לו לחזר על הפתחים. אבל לילך לגנוב ולהיות גזלן, אסור לתת לאדם זה עליה, ובפרט כשרוצה לקנות עליה, צריכים לומר לו: קדם שאתה קונה עליה — תשלם את החוב שאתה חיב. וכל זה נאמר כשאדם גונב בין אדם לחברו, ומכל שכן כשאדם גונב מבית-הכנסת כסף, וזהו עון חמור ביותר. כי כך אומרים חכמינו הקדושים (ביצה כט): גזל ואינו יודע למי גזל, יעשה מהם צרכי

רַבִּים; שָׁזָה סוֹבֵב עַל אֶחָד שְׁגוּזָל אֶת הָרַבִּים וְאִינוּ יוֹדֵעַ מִמֶּי, וְאֵם גּוֹנֵב אֶת צִרְכֵי הָרַבִּים, אֲזִי אֵין לוֹ תְּשׁוּבָה, אִם אֵינוּ מְשִׁיב הַגּוּזָלָה.

לָכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בָּאוּ נִתְקַן מַעֲשֵׂינוּ, אִם יֵשׁ בְּיָדֵינוּ כֶּסֶף גּוֹזָלָה, עֲלִינוּ לְהַשִּׁיבּוּ. הִרְבָּה אֲנָשִׁים לָקְחוּ סִפָּרִים וְחִיבִים עֲדִין לָקֶרֶן הַדְּפָסָה, וְזוֹ נִקְרָאת גּוֹזָלָה, גּוֹזְלוּ מִרְבֵּנוּ ו"ל אֶת הַכֶּסֶף. יְדוּעַ שֶׁר' שְׁמַעוֹן, תַּלְמִיד רַבֵּנוּ ו"ל, לָוָה כֶּסֶף מִרְבֵּנוּ ו"ל, וְהַשְׁתַּמֵּשׁ בּוֹ, וּלְבִסּוֹף הַצָּרָה לִילֵךְ בְּגִלּוֹת שְׁלֹשׁ שָׁנִים, וְלֹא רָאָה אֶת מִשְׁפַּחְתּוֹ וְכוּ', וְעָבְרוּ עָלָיו צָרוֹת רַבּוֹת, עַד שֶׁהָיָה לוֹ נִסְיוֹן גָּדוֹל, וְרַבֵּנוּ ו"ל רָאָה אֶת זֹאת בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ, וְאָמַר: אוֹי, ר' שְׁמַעוֹן, אוֹי, ר' שְׁמַעוֹן, מִסְפִּיק ר' שְׁמַעוֹן; וְנִכְנָסוּ בּוֹ מִחֲשָׁבוֹת לַחֲזוֹר — וְחֲזָרוּ. אֲבָל שְׁלֹשׁ שָׁנִים סָבַל גִּלּוֹת. אֲזִי צָרִיכִים לְהַשְׁמֵר בְּזֶה מְאֹד, וְיִמָּה שְׁחִיבִים לָקֶרֶן הַדְּפָסָה — צָרִיכִים לְשַׁלֵּם, מָה שְׁחִיבִים לְבֵית-הַכֶּנֶסֶת — צָרִיכִים לְשַׁלֵּם, לָכֵן אֵינֶנִּי מֵרָשָׁה לְגִדֹר נִדְבוֹת בַּעַת עֲלִיָּה לַתּוֹרָה, כִּי תִהְיֶה 'נוֹדֵר וְלֹא מְשַׁלֵּם', שֶׁעַל זֶה מְקַבְּלִים עֲנֹשׁ. לָכֵן כָּל הַקּוֹנֶה עֲלִיָּה, צָרִיף לְרֹאוֹת לְשַׁלְּמָה מִיָּד, כִּי אַחֲרַת יִקְבַּל עֲנֹשׁ, וְלָמָּה לוֹ כָּל זֹאת?!

עַל-כֵּן אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיִּקְרִים! עֲתָה מְגִיעָה 'שַׁבַּת הַגָּדוֹל', הִבָּה נִתְקַן מַעֲשֵׂינוּ, וְנִחְזֹר בַּתְּשׁוּבָה שְׁלָמָה, עֲלִינוּ לְרֹאוֹת שְׁהַד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ יִהְיוּ נִקְיִים, הֵיכָן שֵׁישׁ בֵּית-הַכֶּנֶסֶת עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ו"ל, צָרִיף כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְדַאֵג עַל נִקְיֹת הַמָּקוֹם. בְּפוֹלְגָנִיָּה כָּל בֵּית-הַכֶּנֶסֶת הַנִּקְרָא עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ו"ל, הָיוּ מוֹכְרִים אֶת הַנִּקְיוֹן, כְּמוֹ שֶׁמָּכְרוּ עֲלִיָּה לַתּוֹרָה, וְהִתְמַקְחוּ מִי נוֹתֵן יוֹתֵר בַּעֲבוּר נִקְיוֹן הַמָּקוֹם, וְיִמָּה שֶׁהֲצִיעַ תְּרוּמָה גְּדוֹלָה יוֹתֵר — הוּא זָכָה בְּזֶה, כָּל-כֶּף חָשׁוּב הָיָה אֲצֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁבֵּית-הַכֶּנֶסֶת וּסְבִיב בֵּית-הַכֶּנֶסֶת הַנִּקְרָא עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ו"ל, יִהְיֶה נָקִי. וְהִגָּה עַל כֶּף שֶׁלֹּא אֲכַפַּת לָנוּ, עֲלִינוּ לְשׁוּב בַּתְּשׁוּבָה שְׁלָמָה. וְכֵן הַד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ צָרִיכִים לִהְיוֹת נִקְיִים מְלִיצָנִים, זֶה הָאֱמֶת שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר מְדַבֵּר מִהַתְּכַלִּית. בְּכֵן, אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָנִים! הִבָּה נָשׁוּב בַּתְּשׁוּבָה שְׁלָמָה קֹדֶם שַׁבַּת הַגָּדוֹל, שְׁנֵהְיֶה נִקְיִים לְכַבוֹד הַפֶּסַח. וְאָמַר מוֹהֲרֵנוֹת ו"ל: עַל פֶּסַח יִהְיֶה, אֲבָל אֵיף

לוקחים את הפסח בעצמו... הינו איך זוכים לקבל את האור הקדוש של החג.

לזאת, כל אחד מאנשי שלומנו צריך להשתדל ביותר שאת וביתר עז להפיץ את אור רבנו ו"ל, שזה היסוד שצריך להיות אצלנו קדש קדשים, כי אנו רואים, שזה לעצמת זה כח הטמאה מתפשט ומתגבר מאד, רוצים לסגר יותר בתי-ספר ותלמודי תורה שלומדים שם תורה ואמונה, אזי עלינו להפיץ יותר אמונה לנשמות ישראל הצמאים לדבר ה'. לכן אני רוצה, שכל אחד מאנשי שלומנו ישתדל לעשות עוד הוראת קבע, כי יש המון להדפיס, ולא תפסידו, כי על-ידי כך תקבלו את כל ספרי רבנו ו"ל. למה לא יהיו לכם בארון הספרים כל ספרי רבנו ו"ל, כל ספרי מוהרנ"ת ו"ל, וכל ספרינו שזכינו להדפיס עד כה, ומה שיש עוד להדפיס, ומה שאנו מדפיסים עתה. ולכן אבקש את אנשי שלומנו, תשתדלו מאד לעשות נפשות להוראות קבע, כל אחד יש לו גיס, אח, דוד, חבר, שכן, שרק יביא אחד או שנים, וזו זכות גדולה מאד.

ועל כלם — באו נתאחד יחד, ונשרש מאתנו את הגזענות שיש בינינו, השנאה שיש בינינו, ונקבע עתים לתורה. ורציתי מאד, שבכל בית-הכנסת ובית-הכנסת הנקרא על שם רבנו ו"ל, יהיו שם בלילה שעורי תורה, שאלו הטורדים כל היום, לכל הפחות שעה בלילה ילמדו תורה. כי רק זה מה שישאר מאתנו. ואל תהיו בטלנים! תראו להתחזק בכל יום ויום להתפלל במגן: שחרית, מנחה, ערבית, ומי שזוכה וער בחצות, יאמר תקון חצות, ומי שקם קדם אור היום, יאמר אז תקון חצות, על-כל-פנים לא יחסר לילה אחד בלי תקון חצות, וכן ללמד בכל יום: מקרא — חמש רש"י עם התרגום, שישים בכל שבוע את פרשת השבוע — שנים מקרא ואחד תרגום, וכן ללמד בכל יום משנה, וכן דף גמרא, וכן הלכה בשלחן ערוך, אשר אין למעלה מזה, ואם תקבלו על עצמכם את זאת, יהיה לכם במה לשמח.

לִזְאוֹת אֲבִקֶּשׁ מֵאֵד אֶת כָּל אָנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ, שְׁכָל אֲשֶׁר דְּבָרְנוּ עִתָּהּ,
יִהְיֶה מְדַבֵּק עַל לִוְיַח הַמוֹדְעוֹת בְּכָל בֵּית-הַכְּנֶסֶת הַנִּקְרָא עַל שֵׁם רַבָּנוּ
ו"ל, כְּדֵי שְׁתּוֹכְרוּ אֶת זֹאת בְּמִשְׁשׁוֹ כָּל הַחֵג. זָכְרוּ, אֲשֶׁר גָּנְבָהּ וּגְזָלָהּ
זֶה חֲמִץ, וְעִתָּהּ קֶדֶם הַפֶּסַח, עָלִינוּ לִבְעֹר אֶת הַחֲמִץ מֵאִתָּנוּ, לְשַׁלֵּם
מֵה שְׁחִיבִים, לְפִיֶּס אֶת מִי שְׁצָרִיכִים לְפִיֶּס. וַיַּעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׂבוֹכוֹת זֶה שְׁנַחֲזִיק אֶת עַצְמָנוּ בַּיַּחַד, וְנֵאֱהָב זֶה אֶת זֶה, וְנַעֲשֶׂה חֶסֶד
זֶה לְזֶה, נִגְרֵם שְׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעַצְמוֹ יִתְגַּלֶּה אֵלֵינוּ, וְנִזְכֶּה
לְגֻאֲלָהּ הַשְּׁלֵמָה, וַיִּהְיֶה לָנוּ חֵג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בְּעַצְמוֹ יִבְנֶה לָנוּ אֶת בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, אֲךָ אֲנוּ צָרִיכִים לַעֲזֹר לְכָל זֶה,
וּלְדַאֵג לְקָרֵב אֶת הַגֻּאֲלָהּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תּקֵלָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, ט' נִסָּן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶיָהּ.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד הִצְטַעַרְתִּי לְשִׁמְעַד דְּבָר זֶה,
שֶׁבַעֲלֶךָ מִכָּה אוֹתָךְ, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן וְכו', אֲנִי מֵאֵד מְקַנֶּה
לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָהּ.

רְאִי לְהַתְנַהֵג בְּצִנִּיעוּת, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁהַכָּל
יִמְתַּק עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

רְאִי לְכַרֵּחַ אֵל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהִיג
אֶת הָעוֹלָם בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְכָל מֵה שְׁעוֹבֵר עַל הָאֲדָם זֶה בְּחֻשְׁבוֹן
צָדֵק, וְצָרִיכִים תָּמִיד לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׂיַחֲיוֹס וִירְחֹם וַיִּבְשֹׁר
בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכָּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָהּ, רְאִי

קב אֲשֶׁר כו תקלב — כו תקלג בַּנְחֹל

לְכַתֵּב לִי אִם קִבַּלְתָּ אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה, וְאִז אֶכְתֵּב לָךְ בְּאַרְיכוֹת, כִּדְתָמָה לַעֲשׂוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תקלב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר שְׁמִינִי, י' נִסָּן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִּי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַי אֵיךְ אֶתֶּן שְׁמֵחוֹת יַחַד.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּל הַשְׁמָחָה כְּשֶׁאֲנִי שׁוֹמֵעַ שֵׁשׁ אַחֲדוֹת וְאַהֲבָה בֵּין נָשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְהֵן שְׁמֵחוֹת וְעֲלִיזוֹת יַחַד, זֶה כָּל חִיּוּתִי, שְׁאֲנִי שׁוֹמֵעַ אֶצְלָכֶן בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּעֲשִׂינָה תְּמִיד הַתְּעוֹרְרוֹת שֶׁל שְׁמָחָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַנְּנִי מְבָרֵךְ אוֹתָךְ לְרַגֵּל יוֹם הַהֲלָדָת, שְׁתַּחֲוִיָּה לָךְ אֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, וְתִרְגִּישִׁי תְּמִיד בְּמִצְבֵּי רוּחַ טוֹב, וְתִצְאוּ מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַחֲבוּבוֹת, וְתִזְכּוּ לְגִדְּל אֶת הַיְלָדִים בְּקִלּוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלָכֶם תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

רְאֵי תְּמִיד לְחִזּוֹק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׁמְחָה אֶת נָשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּאַמוּנַת חֲכָמִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה לָךְ רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תקלג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי קֳדָם חַג הַפֶּסַח ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידִי הַיָּקָר לִי מֵאֵד צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרוּ יָאִיר.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! צְרִיכִים הַתְחַזְקוֹת גְּדוֹלָה בְּכָל יוֹם וְיוֹם, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד, כָּל-כֶּף הַרְבֵּה צְרוּת וְיִסּוּרִים, מְרִירוֹת וּמִכְאוּבִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהַחְזִיק מַעֲמָד, כִּי הַחַיִּים מְלֵאִים נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמָרִים, וְעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת, אֲשֶׁר לֹא יֵאָמֵן כִּי יִסְפֹּר, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מְטַעַה אֶת עֲצָמוֹ כָּלֵל, רַק בּוֹרַח אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וּמַחֲיָה אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שֵׁשׁ בּוֹ, וּבִפְרֹט שְׂזוּכָה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ עִם הַגְּלוּיִים שְׂגָלָה לָנוּ רַבָּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ו, חֶלֶק א', סִמֵּן קצ"ה), עַל פֶּסוּק (תְּהִלִּים ד, ב): "בַּצֹּר הִרְחַבְתָּ לִּי", שֶׁבַתוֹךְ הַצְרוֹת צָרִיךְ לְמַצֵּא הִרְחַבּוֹת, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְרַחֵב לָנוּ, וְאִף שְׂאִנִּי יוֹדֵעַ שֶׁגַּם זֶה קָשָׁה מְאֹד, כִּי כָל-כֶּף מָרִים הַחַיִּים, שֶׁגַּם אֶת הֵהֱרַחְבוֹת קָשָׁה לְקַבֵּל, כִּפִּי גִדֹּל הַצְרוֹת, עִם כָּל זֹאת, אֲנִחְנוּ צְרִיכִים לְקַבֵּל אֶת דְּבָרֵי רַבָּנוּ ו"ל בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת, כִּי מָה יִהְיֶה אִם נִמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמֵנוּ אֶל הַצֶּעֶר?! וּכְבָּר אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מוֹעֵד קָטָן טז:): כָּל הַנִּמְשָׁךְ אַחֵר הַצֶּעֶר — הַצֶּעֶר נִמְשָׁךְ אַחֲרָיו.

קִבַּלְתִּי אֶת הַרְשִׁימָה שֶׁל הַסְּפָרִים, אֶת רַב הַסְּפָרִים יֵשׁ לִי, אִם תּוּכַל לְהַשִּׁיג לִי סְפָרִים אֵלֶּה: רַאב"ן, רִשְׁב"ץ, ר"י בֶּן יִקָּר, וְעוֹד סְפָרִים מְרֵאשׁוֹנִים שִׁיְצְאוּ לְעוֹלָם.

אֵין מִלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַחֶסֶד שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה עִמִּי, שְׂאֵתָה עוֹזֵר לִי לְהַשִּׁיג אֶת הַסְּפָרִים, שֶׁזֶה חֲלָקִי מִכָּל עֲמָלִי, שְׂאִנִּי בּוֹרַח אֶל תּוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי רַבּוֹת סִבַּלְתִּי כְּבָר בְּזֶה הָעוֹלָם, מְרִירוֹת דְּמְרִירוֹת מְרַשְׁעִים אֲרוּרִים, עִם כָּל זֹאת בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֲנִי בּוֹטַח, שֶׁסּוֹף כָּל סוֹף אֲזַכֶּה לְצֵאת מִכָּל הַצְרוֹת שְׂאֵלִיהֶן נִקְלָעֵתִי.

הַמֵּאחֵל לָךְ חַג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה...

כּוּ תְקַלֵּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי קֳדָם חַג הַפֶּסַח ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידִי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרוּ יֵאִיר.

(חסרה התחלה).

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, להיות דבוק
בחי החיים בו יתברך, כי זה עקר הצלחתנו, שאנחנו בורחים תמיד
אליו יתברך, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנזכר להמשיך עלינו את כל
המחין הבאים בליל פסח, אורות צחצחות, אורות עליונים, עד
שאדם יכול להתבטל לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, אם יש לו
שכל, ומיחד יחודים קדושים, ויזכיר הקדוש-ברוך-הוא, להדפיס
פעם את ספר "יחוד ה'", שזה ספר נפלא, שבו אני מפרש את כל
היחודים בדרך קלה, שאפלו הכי גרועים יוכלו לטיל בעולמות
העליונים.

נא ונא תחזיק מעמד ואל תשבר, כי סוף כל סוף אחר הרע
יבוא הטוב, וימשך עליך ברכה והצלחה בכל מעשי ידיך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תקלה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי קדם חג הפסח ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל מעלת כבודו הרב
... שליט"א.

באתי לאחל לכם ברכת "חג פשר ושמח", שיחוג בדיעות
ובשמחה עם כל משפחתו ויוצאי חלציו, ויעזר לו הקדוש-ברוך-
הוא עם בריאות השלמה, ויאריך ימים ושנים טובות.

אין מלים בפי להודות למעלתו, מה שפעל ועזר למען קהלה
קדושה "חסיד ברכלב" הגרים ביבנאל, אשר מונים קרוב למאה
משפחות. כשבאנו לשם היה מדבר שמם ברוחניות לגמרי, ועכשו
יש לנו רשת מוסדות חנוף שלמה: פעוטון, שני גנים, תלמוד תורה
לבנים, ובית ספר לבנות, ושיבה קטנה, ושני כוללים, אשרי עין

אֲשֶׁר כו תקלו בַּנְחֵל קכג

רָאֵתָה זֹאת, חֲסִדֵי ה' יִתְבָּרֶךְ, לְמַעַלְהָ מְשֻׁלֶּש־מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים יְלָדִים
מִקְבָּלִים חֲנוּךְ תּוֹרָנִי עַל טְהֻרַת הַקִּדָּשׁ, בֶּן יָרְבּוֹ.

וּמֵאֵד נִשְׁמַח לְאַרְחֵ אֶת כְּבוֹד מַעֲלָתוֹ לְבּוֹא סְמוּךְ לַל"ג בְּעֶמֶד
לְבַקֵּר בְּקִהְלָתְנוּ, וּלְהַתְרֹשֶׁם בְּמוֹ עֵינָיו הַקְדוּשׁוֹת לְרֹאוֹת אֵיךְ מִמְדְּבָר
שְׂמֵמָה פָּרַח מְקוֹם תּוֹרָה, הוֹדוֹת לְעֻזְרָתְכֶם. וְאַנִּי מְקַנֶּה לִהְיוֹת אַחֵר
הַחֵג בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, וּלְבּוֹא אִישִׁית לְהוֹמִין אֶת כְּבוֹד מַעֲלָתוֹ פָּנִים
אֶל פָּנִים, שְׂיִכְבְּדֵנוּ וְיֵשָׂא דְבָרָיו לְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגָּרִים בְּכָל חֻלְקֵי
הָאָרֶץ, שְׂיִתְאַסְפוּ יַחַד אֹז בְּמַעֲמַד קְדוּשָׁה ה' בְּיִבְנָאֵל.

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂבִינְכוֹת זֶה תִּהְיוּ בְּרִיאִים, וְיִתְבַּדְּרוּן
שְׂמַעְתָּא בִּי מִדְּרָשָׁא, וְיִגְדִּיל תּוֹרָה וְיֵאדִיר עַד בִּיאַת יְנוּן.

הַמֵּאחֵל לָכֶם חַג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה...

כו תקלו.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרֶךְ, יוֹם חֲמִישִׁי י"ג נִסָּן קָדָם חַג הַפֶּסַח ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּדּוּ יְאִיר.

פֹּה תִקְבַּל רְצוֹן מִכְתָּב לְהִרְבּ ... שְׁלִיט"א, וְהִיָּה טוֹב מְאֹד
שֶׁתִּמְסֹר לוֹ אֶת זֶה תִּכְף-וּמִיד עַל הַבִּקֹּר עָרֵב הַחֵג.

עוֹד פָּעַם בָּאתִי לְעוֹדְדָךְ עַל כָּל הַחֲסֵד שְׂעָשִׁית עִמָּדִי, שְׂעוּרָתְךָ
לִי לְאַרְגֵּן לְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ קִמְחָא דְּפִסְחָא, בְּזִכּוֹת זֶה יַעֲזֹר לָךְ
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִּהְיֶה לָךְ פְּרִנְסָה בְּשַׁפַּע, תּוֹרָה וּגְדֻלָּה בְּמִקּוֹם
אַחֵר, וְתִזְכֶּה הַשָּׁנָה לַעֲשׂוֹת רַבּוֹת קִלְטוֹת וְלִהְפִּיצֵם בְּכָל חֻלְקֵי
הָאָרֶץ.

הַמֵּאחֵל לָךְ חַג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה...

כו תקלו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב חג הפסח ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל הקדוש" די בכל
אתר ואתר, הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם
הקדוש-ברוך-הוא, וימשיך עליהם ברכה והצלחה בכל מעשה
ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! אף שאין עכשו זמן פנוי לכתיבה, כי אנחנו
עומדים לפני יום קדוש ונורא, חג החרות, שבו גאלנו הקדוש-
ברוך-הוא ממצרים, וכן הקדוש-ברוך-הוא גואל את כל נשמה
ונשמה בלילה הזו, ומוציא אותה מכל מיני מצרים וצמצומים,
ומאיר עליה אור גנוז עליון ונורא מאד, שנכנסת באדם תשוקה
עצומה אחריו יתברך, וצריכים כל היום הזה להכין את עצמו
בגשמיות וברוחניות לקבל בו את האורות העליונים שנקבל בעת
שתית הד' פוסות ואכילת מצה ושאר מצוות הלילה וכו', עם
כל זאת אמת פטור בלא כלום — אי אפשר, ארוצה שורותים
אלו לפניכם.

עליכם לדעת, כי עקר הגאולה גאלת מצרים היתה על-ידי
אמונת חכמים, שהשליכו את דעתם ושללם לגמרי, והאמינו במשה
רבנו, כי לילא זאת, אף פעם לא היו יוצאים ממצרים, וזה עקר
השבח של עם ישראל, שחזקים באמונת חכמים, הן אמת שהסמך-
מ"ם ערבב את העולם והקים כל מיני מפרסמים של שקר להעלים
ולהסתיר את צדיקי אמת, המגלים ומפרסמים את אמתת מציאותו
יתברך בכל העולם כלו, זה עקר הנסיון, כמו שגלה לנו רבנו ז"ל
(לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן טז): כשמתגלים הצדיקי אמת, אז נתגלה
המאורי אור, שהם אמתת מציאותו יתברך, אורו יתברך בגלוי נורא
ונפלא מאד, ולהפך — כשמתגלים המפרסמים של שקר, אז נתגלה

הַמְּאֹרֵי אֵשׁ, שֶׁהֵם הַתְּאֻוֹת רְעוֹת וְהַמְּדוֹת רְעוֹת, וּמִתְעוֹרְרֵת אֵשׁ הַקִּנְיָה וְהַשְׁנָאָה וְהַמְּחֻלָּקֶת וְהַהֲסָתוֹת בֵּין אֶחָד לַשֵּׁנִי, וְלִכְנֹן עָלֵינוּ לִבְקֹשׁ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׁנוֹפָה לְאַמוּנַת חֲכָמִים, וְלִזְרֹק וְלִהְשָׁלִיף וְלִהְרַחֵק מֵאַתְּנוּ אֶת הַחֲכָמוֹת שֶׁל הַכֵּל, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ — הֵן עִם עֲצָמֵנוּ, וְהֵן עִם יְלָדֵינוּ.

וְשִׁמְעָתִי מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁבְּדוֹר הַקּוֹדֶם, שֶׁהָיוּ גָּרִים בְּאוֹמֵן, שֶׁגָּדַל הָאֻמוּנַת חֲכָמִים שֶׁהִיְתָה לָהֶם בְּרַבְּנוּ ו"ל וּבִתְלִמִּידֵיו, זֶה הָיָה מִמֶּשׁ לַהֲפֵלִיא, פְּלֹאִי פְּלֹאוֹת, וְהָיוּ מִתְּפַלְּלִים בַּחֵן אֶמֶת אֶת כָּל סֵדֶר הַתְּפִלָּה בְּדַבְּקוֹת וּבִגְנוּן, וְדִבְרוּ אֶחָד עִם הַשֵּׁנִי בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוֹל, וְכִבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשֵּׁנִי, וְזֶה עוֹרֵר אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים לַחֲקוֹת אוֹתָם, וְעַל-כֵּן גַּם יְלָדֵיהֶם יֵצְאוּ מְאֹד מְצַלְחִים, כִּי הַתְּמִימוֹת וְהַפְּשִׁיטוֹת שֶׁהִיְתָה בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, זֶה הָיָה לַהֲפֵלִיא פְּלֹאִי פְּלֹאוֹת, וְאִפְּלוּ אַנְשִׁים פְּשׁוּטִים, שֶׁהָיוּ לָהֶם חֲנִיּוֹת וְכו', אוֹ שֶׁהָיוּ בְּעָלֵי מְלָאכָה, כְּגוֹן: סַנְדְּלָרִים, חֲטִיטִים, צַבָּעִים וְכו' וְכו', אֶת הַפְּשִׁטוֹת וְהָאֻמוּנַת חֲכָמִים שֶׁהִיְתָה לָהֶם בְּרַבְּנוּ ו"ל וּבְאַנְשָׁיו, זֶה הָיָה לַהֲפֵלִיא, פְּלֹאִי פְּלֹאוֹת, עַד שֶׁמִּי שָׂרַק בָּא סְמוּךְ לָהֶם, הִרְגִּישׁ מִמֶּשׁ אֵיךְ שֶׁהוּא נִמְצָא בְּמַחְצָתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, כִּי תָמִיד דִּבְרוּ בֵּינֵיהֶם רַק דִּבְוֵרֵי אֻמוּנָה וְהַשְׁגָּחַת פְּרִטִית, הַתְּחַזְּקוֹת, שִׁחְזָקוּ אֶחָד אֶת הַשֵּׁנִי, וְדִבְרוּ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ וּמַעֲצוּתָיו הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, וְהָיָה תַעֲנוּג גְּדוֹל לַהֲיוֹת בְּמַחֲצָתָם, וְדִבְרֵי זֶה אֲנִי רוֹצֶה לַהֲחַדִּיר בֵּין תְּלִמִּידֵי "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", וְאִךְ שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ, שֶׁרַבִּים קָמִים עָלֵינוּ, עִם כָּל זֹאת מַה לָּנוּ וְלְאַחֲרֵים, הֲלֹא יָמֵינוּ כָּצֵל עוֹבֵר (תְּהִלִּים קמ"ד, ד'), הִגָּה אֲנַחְנוּ כָּאֵן, וְעוֹד מַעֲט אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִפֹּה, וְחֻבֵּל עַל כָּל יוֹם וְעַל כָּל שָׁעָה וְעַל כָּל רִגַע שֶׁמְבַלִּים אֶת הַזְּמַן בְּשִׁטְיוֹת, בְּמַחֲלָקֶת וּבְמִרְיבוֹת וּבְכַאי הִבְנוֹת, יוֹתֵר טוֹב לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִדְבֹר רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ וּמַעֲצוּתָיו הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר דָּבָר זֶה יִכְנִיס תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה גַּם בִּילְדֵינוּ, שֶׁגַּם הֵם יִתְעוֹרְרוּ בְּהַתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה לָשׁוּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

מַה אָמַר לָכֵם! בְּמִשָּׁף הַשָּׁנִים שֶׁאֲנִי זוֹכֶה לְלַמֵּד סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, הַרְבֵּה הִרְבֵּה רְאִיתִי בַּחַי, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, זֶה לִי אֲרַבְּעִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה שֶׁאֲנִי לוֹמֵד אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְרִאִיתִי, כָּל אֵלּוּ שֶׁהִלְכוּ בְּתִמְיֻמוֹת

ובפשיטות בלי שום שכל עצמי, רק באמונת חכמים, הם גדלו והצליחו ונעשו חדושים גדולים מאד, וכל אלו שהלכו עם חכמות וליצנות, אפלו שהיו מבין אנשי שלומנו, אבל לבסוף נעקרו באפן רע מאד, רחמנא לישזבן, וגם מילדיהם לא נשאר פלום, כי יצאו לתרבות רעה, רחמנא לישזבן.

זה לי הרבה שנים שראיתי גדולים וכו', שהתלווצצו ממוהרנ"ת ו"ל, רחמנא לישזבן, ודברו מה שדברו, עפרא לפומיהו, ואף שהיו באמת למדנים גדולים, אבל פשהגיע ימי זקנותם, הימים שאין בהם חפץ, נשברו לגמרי, והטיחו דברים פלפי מעלה, רחמנא לישזבן, לא הועיל להם מחם וגאונותם וכו' וכו', פיון שנתאלמנו, לא עלינו, או אבדו בחייהם ילדים, רחמנא לישזבן, פשוט נשתבשה דעתם, ודברו דבורי כפירות ואפיקורסות, רחמנא לצלן, וכל זה ראיתי בעיני, לא-כן אלו ששוקדים על ספרי רבנו ו"ל, ומתנהגים בתמימות ובפשיטות גמורה, וזרקו והשליכו חכמתם המדמה, וקימו את כל דברי רבנו ו"ל בתמימות ובפשיטות גמורה, ובפרט שהתחזקו יחד, אלו גדלו והצליחו עד הרגע האחרון שהיו בזה העולם, אפלו נתאלמנו, לא עלינו, ועבר עליהם מה שעבר — משברים וגלים וכו', אף פעם לא היו לבד, אלא תמיד דברו עמו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, והיה נחת רוח לעמד סביבם, כי חזקו ואמצו ועודדו את אחרים.

וגם דבר זה ראיתי, אחד מאנשי שלומנו שאבד בחייו כמה ילדים, רחמנא לצלן, ולבסוף הוא בעצמו התאלמן, ואחר-כך נחלה ושכב בבית חולים, ובאתי לבקר אותו, לקיים מצות 'בקור חולים', ומה מאד השתוממתי לראות מחזה נורא, שהיה מסבב עם פנים אל הקיר, והתבודד עצמו עמו יתברך, ולא היה אכפת לו אם פן שומעים אותו וכו', או אם לא שומעים אותו וכו', הוא דבר עם הקדוש-ברוך-הוא בהתלהבות כזו, ובדבקות ובתשוקה כזו, אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ועמדתי משתומם לראות איך יהודי שעברו עליו בחייו כל-כך הרבה צרות, ועדין עוברות עליו צרות, שיחזיק מעמד עד הרגע האחרון, והייתי רגיל לבוא כמה פעמים

לְבָקְרוֹ, וְתָמִיד דִּבֵּר עִמִּי רַק דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית בְּתַשׁוּקָה כְּזוֹ, שֶׁשִּׁכַּחְנוּ אִם אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּזֶה הָעוֹלָם, וּלְבִסּוֹף נִסְתַּלַּק. אֲשֶׁרִי אָדָם כָּזֶה, שְׂוֹכָה לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנַת חֲכָמִים, וּמְדַבֵּר תָּמִיד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁאֵז חֲיָיו חַיִּים אַחֲרִים לְגַמְרִי. וְאֲנִי זֹכֵר, שֶׁפַּעַם בָּאתִי אֵלָיו בְּשִׁכְבוֹ עַל עֶרֶשׁ דְּוֵי בְּבִיתוֹ, וְשִׁפְכָתִי אֶת לְבִי לְפָנָיו, כִּי הִיְתָה עָלַי אִזּוֹ מַחְלָקַת גְּדוֹלָה מִרְשָׁעִים אַרְוִרִים, לִיצְנִים גְּדוֹלִים, שֶׁהֲצִיקוּ לִי מְאֹד, וְהוּא כָּבֵר הָיָה זָקֵן מִפְּלֵג, עָנָה וְאָמַר לִי בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "בְּנִי, מַה לָּךְ לְדַבֵּר מֵהֶם, וּמַה לָּךְ לְהִתְפַּעֵל מֵהֶם, כְּפִי שֶׁאֲנִי רוֹאֶה, הֵם רַק מְקַנְאִים בָּךְ, אֵל תִּשִּׁים לֵב אֲלֵיהֶם כָּלֵל, רַק תִּמְשִׁיךְ לְגִלּוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ו'ל בְּעוֹלָם". וְהִתְחִיל לְהִתְאַנֵּחַ בְּאַנְחָה אַחֵר אֲנַחְהָ, שֶׁמִּמֶּשׁ שִׁכְרָה אֶת הַלֵּב, עָנָה וְאָמַר: "הֲלֹא מוֹהֲרֵנוּ"ת ו'ל לְפָנַי הַהִסְתַּלְקוֹת שְׁלוֹ אָמַר: 'יֵשׁ עֲנֻשִׁים קָשִׁים וּמְרִים, וּלְבִסּוֹף יֵשׁ חֲשֶׁק וְרִצּוֹן לְחִלֵּק עַל רַבִּי כָּזֶה?!" וְהִבְנֵתִי מְדַבְּרָיו אִזּוֹ — מַה זֶה נִקְרָא אִישׁ יָרָא אֱלֹקִים, שֶׁהוּא מְלֹא אַמוּנַת חֲכָמִים, וּמְאֹד מְאֹד הִתְפַּעֲלֵתִי מֵהָאָדָם הַזֶּה, וְעַד הַיּוֹם הַמִּרְאָה לְפָנַי עֵינִי.

לְזֹאת בָּאתִי לְעוֹרֵר אֶתְכֶם עֲכָשׁוּ, הִתְעוֹרְרוּ וְהִתְחַזְקוּ יַחַד, וְהִשְׁתַּדְּלוּ לְהִתְחַזֵּק אֶת עֲצֻמְכֶם בְּאַחֲדוֹת אַחַת, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמַר חֲזֹק, וְאֵל תִּנְיָחוּ בִּינֵיכֶם שׁוּם לֵץ, וְשׁוּם אָדָם אֵלִים, וְשׁוּם בַּעַל מַחְלָקַת וְכו', שִׁיקְרַר אֶתְכֶם, חֵס וְשְׁלוֹם, מַאֲמוּנַת חֲכָמִים, אֲשֶׁר לְבִסּוֹף תִּפְּלוּ נִפְּלָה אַחֵר נִפְּלָה, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, אֲלֹא רָאוּ לְהִתְחַדֵּשׁ בְּהִתְחַדְּשׁוֹת חֲדָשָׁה לְהִתְפַּלֵּל בְּכֹנֶנָה הַשְּׁלֵשׁ תִּפְּלוֹת בְּמִנְיֵן דִּיקָא, וְכֵן הִלְלִילָה תֹאמְרוּ אֶת הַהִגָּדָה בְּקוֹל רֶם כְּרִצּוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ו'ל, וְתִסְפְּרוּ לְיִלְדֵיכֶם אֶת גִּדְּל הַנְּסִים וְהַנִּפְלְאוֹת שֶׁעָשָׂה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִמָּנוּ, וְתִדְּבְרוּ עִמָּהֶם הַרְבֵּה דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, הֵן עִם הַבָּנִים, וְהֵן עִם הַבָּנוֹת, וְתִסְפְּרוּ לָהֶם סְפּוּרֵי צִדִּיקִים, וְאִזּוֹ תִּרְאוּ אֶל אֵילּוֹ יִלְדִים תִּזְכּוּ, כִּי כִשְׁהִילְדִים שׁוֹמְעִים דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וּבִפְרָט פְּשׁוּזִכִּים לְשִׁמְעַ סְפּוּרֵי צִדִּיקִים, זֶה מְעוֹרֵר אֶת לְבָבָם מְאֹד אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְגַם הֵם רוֹצִים לַעֲשׂוֹת וּלְהִתְנַהֵּג כְּפִי הַצִּדִּיקִים. וְעַל-כֵּן רָאוּ לְזַרֵּק מִכֶּם הַחֲכָמוֹת שֶׁל הֶבֶל, וְתִחַדְדִירוּ אַמוּנָה פְּשׁוּטָה

בִּילְדֵיכֶם, וּבִפְרֹט אַמוֹנֵת חֲכָמִים, וְעַל־יְדִי־זֶה נִכּוֹן לִבְכֶּם, שִׁיְהִיו לָכֶם יְלָדִים קְדוֹשִׁים וַיְהוּדִים בְּקִדְשַׁת הַבְּרִית, וְתִזְכּוּ לַחֲתֹן אוֹתָם בְּגִיל צָעִיר כְּרָצוֹנוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, וַיְהִיו עוֹבְדֵי ה' אֲמִתִּיִּים.

נָא וְנָא רְאוּ לַהֲיוֹת דְּגָמָא לִילְדֵיכֶם, כִּי הַיְלָדִים מַחֲקִים אֶת הַהוֹרִים, אִם הַיְלָדִים רוֹאִים שֶׁהָאָבָא מִתְפַּלֵּל בְּכַוְנָה וּמִתוֹךְ הַסְדּוֹר, וְאִינוּ מְדַבֵּר בְּאַמְצָע הַתְּפִלָּה, אֲזִי הֵם מַחֲקִים אֶת הָאָבָא, אִם הֵם רוֹאִים שֶׁהָאָבָא הוּא בַּעַל דֶּרֶךְ אֲרֵץ גָּדוֹל, וְאֵף פַּעַם אִינוּ מֵרִים אֶת קוֹלוֹ עַל שׁוֹם בֶּן אָדָם, אֲלֹא מְדַבֵּר בְּנִמְרוֹס וּבִשְׂקָט, גַּם הַיְלָדִים יַחֲקוּ אֶת אֲבִיהֶם, כִּי הַכֹּל הוֹלֵךְ כְּפִי הַנְּהַגַת הָאָב, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, רְאוּ הַלֵּילָה לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, כִּי יִמְנוּ כְּצֵל עוֹבֵר, הִנֵּה אֲנִינָנוּ כָּאֵן וְעוֹד מְעַט אֲנִינָנוּ נִצָּא מִכָּאֵן, וְעַל־כֵּן חָבַל לְבַלּוֹת אֶת הַיָּמִים הַטּוֹבִים שְׁנוֹתֵן לָנוּ הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּדַבְרֵי הַכֹּל וְרִיק, מִחֲלָקֶת וּמְרִיבוֹת וְאִי הַבְּנוֹת וְכו' וְכו', בָּאוּ וְנִזְרַק אֶת שְׁכָלְנוּ וְחִכְמָתְנוּ הַמְדָּמָה וְכו', וְנִתְחִיל מֵהַלֵּילָה הַזֶּה לַהֲיוֹת אֲנָשִׁים רְצִינִיִּים וְעוֹבְדֵי ה', וְתַכְף־וּמִיד לְמַחֲרַת בְּלִילָה כְּבֹר מִתְחִילִים לִסְפֹּר סְפִירַת הָעֶמֶר, אֲשֶׁר כָּל יוֹם וְיוֹם הוּא יוֹם, וְהוּא הַכְּנָה לְקַבֵּלַת הַתּוֹרָה, שְׂצָרִיכִים לְהַתְעוֹרֵר בְּהַתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, בְּתַשׁוּקָה עֲצוּמָה אַחֲרָיו יִתְבָּרֵךְ, וּלְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה, אִם תִּתְנַהֲגוּ כֵּךְ בְּהַתְחַזְּקוֹת וּבְהַתְעוֹרְרוֹת, וְרַק דְּבוּרִים אֵלּוּ תִּדְבְּרוּ בֵּינֵיכֶם, אֵין אַתֶּם יְכוּלִּים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַטּוֹבָה וְהַתּוֹעֲלַת שֶׁתִּצָּא לָכֶם מִזֶּה, וּבִפְרָטִי פְרָטִיּוֹת אִיוֹ תּוֹעֲלַת שֶׁתִּצָּא לִילְדֵיכֶם.

וְסִפֵּר לִי אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁהָיָה גֵר בְּלַאדִיזִין, וְהָיָה שֵׁם אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁהָיָה לוֹ חֲנוּת גְּדוֹלָה, וְאֵף־עַל־פִּי־כֵן עִם כָּל מִי שֶׁרַק נִכְנָס בְּחִנּוּתוֹ, הִתְחִיל לְדַבֵּר אִתּוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבִכְפִּישִׁיטוֹת מִרַבֵּנוּ ז"ל וּמַעֲצוּתָיו הַקְדוֹשׁוֹת, וְאִפְלוּ אֵלּוּ הַקּוֹנִיִּם שֶׁהָיוּ מִהַמְתַּנַּגְדִּים, אֵף־עַל־פִּי־כֵן הוּא לֹא הִתְפַּעַל מֵהֶם, אֲלֹא דִבֶּר בְּתַמִּימוֹת וּבִכְפִּישִׁיטוֹת מִרַבֵּנוּ ז"ל, וְתַמִּיד דִּבֶּר "דְּעַר רַבִּי הָאֵס גִּיזְאָגֵט מֵעַן דֹּאָרְף זַיִן פֶּרִיילִיךְ" [רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר, שְׂצָרִיכִים לַהֲיוֹת בְּשִׁמְחָה] וּכְדוּמָה, שֶׁהָיוּ לוֹ הַמוֹן דְּבוּרִים, וּלְבִסּוֹף כָּלֵם הִתְהַפְּכוּ וְאָהְבוּ אוֹתוֹ אֲהַבַת עוֹלָם, וְהָיוּ בְּנֵי אָדָם מִמְרָמְרִים וְכו', שֶׁנִּכְנְסוּ לְחִנּוּתוֹ וְרַק כְּדִי

לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ הַתְּחִזְקוֹת, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, וְהִיָּתָה נִדְמִית חֲנוּתוֹ מִמָּשׁ
כְּבִית־הַמִּדְרָשׁ, וַיָּכֻמוּ מִשְׁרָד רְפוּאִי, שֶׁבָּאוּ כָּל מִינֵי נִשְׁבְּרֵי לֵב רַק
לְקַבֵּל הַתְּחִזְקוֹת מֵהָאָדָם הַזֶּה, וְר' אַבְרָהָם בֶּר' נִחְמָן ו"ל (בְּעַל
הַמִּחְפֵּר סֵפֶר "בְּאוּר הַלְקוּטִים") הִפְלִיג בְּמַעֲלַת הָאָדָם הַזֶּה מְאֹד,
שָׁמוּ הָיָה ר' אֱלִיעֶזֶר מְלֹאדִיזִין, וְסִפֵּר לִי פַעַם ר' לִוִי יִצְחָק ו"ל,
שֶׁהוּא הֵלֵךְ לְצִדְקָה מַעִיר לְעִיר בְּעֵבֹר עֲנִי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנּוּ, וְהִגִּיעַ
לְבֵיתוֹ, וְנָתַן לוֹ אֲרוּחַת עָרֹב כִּיז הַמֶּלֶךְ, וְאַחֲר־כֵּן הִכִּין לוֹ מִטָּה
לִישֹׁן, וְר' לִוִי יִצְחָק ו"ל בִּקֵּשׁ מִמֶּנּוּ, שֶׁיַּעֲרִיר אוֹתוֹ לַחֲצוֹת, וְכַמוֹכֵן
שֶׁלֹא הָעִיר אוֹתוֹ, וְאַחֲר שְׁעֵתִים שֶׁעָבַר חֲצוֹת, נִתְעוֹרֵר ר' לִוִי יִצְחָק
ו"ל, וְהִבִּין שֶׁר' אֱלִיעֶזֶר כָּבַר גָּמַר אֶת סֵדֶר תְּקוּנַת חֲצוֹת שְׁלוֹ, וַיִּכְבֵּר
הַתְּבוּדָד, וְלָמַד שְׁעוּרָיו הַקְּבוּעִים, וַיִּכְשֶׁהֱתִלּוֹנָן לִפְנֵי ר' לִוִי יִצְחָק
ו"ל — לָמָּה לֹא הֵעֲרַת אוֹתִי? עָנָה וְאָמַר בַּחֵן שֶׁל אָמֵת: "אִיךָ אָעִיר
אוֹתָךְ, כְּשֶׁרְאִיתִי שֶׁהִיָּתָ מְאֹד עֵינֶיךָ וְיָגַע". וְאָמַר לוֹ: "תְּבוֹא בְּאֶמְצַע
הַיּוֹם לַחֲנוּת שְׁלִי, וְאַתָּן לָךְ סָכּוּם צִדְקָה", וְכֵן עָשָׂה, וּבָא בְּאֶמְצַע
הַיּוֹם, וְנָתַן לוֹ מְלֵא חֲפָנִים כֶּסֶף לְחַלֵּק לְעֲנִי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנּוּ, כֵּן הָיוּ
נִרְאִים פַּעַם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנּוּ, וְכָל זֶה זָכוּ עַל־יְדֵי גִדּוֹל הַתְּמִימוֹת
וְהַפְּשִׁיטוֹת וְהָאֲמוּנַת חֲכָמִים שֶׁהִיָּתָ בָּהֶם. וְעוֹד סִפֵּר לִי זֶה שֶׁהָיָה
גֵּר בְּלֹאדִיזִין, שֶׁהָיוּ שְׁנֵי אַחִים תְּאוּמִים, וְהָיוּ עֹדִין בַּחוּרִים, וְהָיוּ
מְקַרְבִּים אֶל רַבֵּנוּ ו"ל, וְהָיוּ מִתְמִידִים כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין
לְשַׁעַר כָּלָל, וְלָמְדוּ בַּחֲבֻרוֹתָא ש"ס וּפּוֹסְקִים וְזֹהַר הַקְּדוֹשׁ וּמִדְרָשִׁים,
וְהָיוּ תְּמִיד בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה וּבְכָפָנִים שׁוֹחֲקוֹת, וּבִלְלִיָּה אָמְרוּ תְּקוּנַת
חֲצוֹת בְּקוֹל נְעִים כְּזֶה, שְׁמִי שָׂרָק עֲמַד שֵׁם, נִתְעוֹרֵר בְּתִשְׁוָקָה עֲצוּמָה
אֲחֵרָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְנִכְנָס בּוֹ הַרְהוּר תִּשְׁוּבָה, וְהָיוּ מִתְמִידִים וּרְצִינִיִּים
מְאֹד, וּמַעֲוֹלָם לֹא רָאָה אוֹתָם לְהַתּוֹכַח עִם שׁוֹם בְּרָיָה, אֲשֶׁרִי עֵין
רָאָתָה אֲנָשִׁים כְּשָׂרִים כְּאֵלוֹ.

מָה אָמַר לָכֶם, אַחֵי וְרַעֲי הַיְּקָרִים! אֲנִי מְאֹד מְאֹד חִפְץ
וּמִשְׁתַּוְּקָק, שֶׁבְּדִיוֹק כֵּן יִתְנַהֲגוּ כָּל תַּלְמִידֵי "הֵיכַל־הַקֹּדֶשׁ", וְאֲנִי מְאֹד
מִבְּקָשׁ אֲתָכֶם, אֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל שׁוֹם בְּרָיָה שֶׁבְּעוֹלָם, וְאַל תִּתְּפַעְלוּ
אֶפְלוּ מֵאֵלוֹ שְׁקוּרָאִים אֶת עֲצָמָם מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנּוּ, אֲשֶׁר אוֹמְרִים
אַחֲרָת, מָה לָּכֶם וְלָהֶם, אַתֶּם תִּזְכִּירוּ אֶת עֲצָמָכֶם תְּמִיד מִהַדְּבוּרִים

שְׁדַבְּרָנוּ זֶה יָמִים וְשָׁנִים, וְכֵן תַּתְּמִידוֹ בְּסִפְרֵים הַקְדוּשִׁים שְׁנִדְפְּסוּ
כָּבֶר, וְהֵם "שׁו"ת אֲשֶׁר בְּנַחֲל", וְכֵן "אוֹצֵר-הַקּוֹנִטְרָסִים", וְכֵן
הַשִּׁיחוֹת שְׁדַבְּרָתִי יָמִים וְשָׁנִים, וְנִדְפְּסוּ כָּבֶר י"ב כָּרְכִים מְשִׁיחוֹתִי
שֶׁרָשְׁמוּ הַתְּלָמִידִים, וּבִיָּתֵר הַסִּפְרִים שֶׁזָּכְנִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעוֹד
יִזְכְּנִי לְסִפְרִים שֶׁעֲדִין בְּכַתֵּב יָד, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאֲזַכֶּה
לְהַדְפִּיסָם.

נָא וְנֵא הַחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיָחַד, וּתְדַבְּרוּ בֵּינֵיכֶם רַק דְּבוּרֵי
אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמַר חֲזַק, וְאִזּוּ תִרְאוּ אֶת
גְּדֹל הַתּוֹעֵלֶת שֶׁתִּצְמַח מִזֶּה, וּבִפְרָט בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת וּבְבֵית-הַמִּדְרָשׁ
הַנִּקְרָא עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ו"ל, תִּשְׁתַּדְּלוּ תְּמִיד לְלַמֵּד שֵׁם אֶת סִפְרֵי רַבֵּנוּ
ו"ל בְּרַבִּים, וְתִרְקְדוּ אַחֵר כָּל תְּפִלָּה בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, כִּי עַל-יְדֵי
רְקוּדִים וְהִמָּחָצֵת פְּפִים, נִמְתָּקִים כָּל הַדֵּינִים, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל,
תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לְבָרוּחַ מִמְּחֻלָּקָת וּמִמְרִיבוֹת וּמִוִּפְּחוּסִים, הֵן בְּבֵית-
הַכְּנֶסֶת וּבְבֵית-הַמִּדְרָשׁ, וְהֵן עִם נְשׁוֹתֵיכֶם וְיִלְדֵיכֶם, תְּמִיד תְּדַבְּרוּ רַק
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ וּמִרַבֵּנוּ ו"ל, בְּלִי שׁוּם חֻכְמוֹת שֶׁל הַכֹּל כָּלֵל, וְתִתְחַזְּקוּ
בְּאֲמוּנַת חֻכְמִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכּוּ לַרְווֹת רַב נַחַת מִיְלְדֵיכֶם.

נָא וְנֵא עֲכָשׁוּ כְּשֶׁאִין תִּלְמוּד-תּוֹרָה וְאִין בֵּית-סֵפֶר, תִּשְׁמְרוּ עַל
בְּנֵיכֶם וְעַל בְּנוֹתֵיכֶם, וְתִשְׁמְרוּ עֵין עָלֵיהֶם, הֵיכֵן הֵם הוֹלְכִים? וְעִם
מִי הֵם מִתְחַבְּרִים וּמִשְׁתַּקִּים?! כִּי הַיְלָדִים צְרִיכִים שְׁמִירָה גְּדוּלָּה
מְאֹד, כִּי בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, הַכֹּלִי מִשְׁחִית וְהוֹיֵדְאוּ וּשְׁאָר מַרְעִין
בִּישׁוּן, עוֹשִׂים חֲרָבֹנוֹת בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעַל-כֵּן אֵל תִּנְיָחוּ אֶת
יְלָדֵיכֶם לְאַפּוֹת בְּכֹלִי הַטֵּמָא הַזֶּה, כִּי כָּל הַיְרָאת שָׁמַיִם שֶׁקָּבְלוּ בְּמִשְׁן
כָּל זְמַן הַחֲרָף, בְּקִלּוֹת יְכוּלָּה לִפְרוֹחַ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְעַל-כֵּן חֲמְלוּ
וּרְחַמוּ עַל יְלָדֵיכֶם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, וְתִזְכּוּ לַרְווֹת
רַב נַחַת מִיְלְדֵיכֶם.

אַבְקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁתִּתְּפַלֵּלוּ בַּעֲדִי
בַּעַת עֲרִיכַת הַסֵּדֶר, שְׁאֲזוּ הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, וְאַהֲבָה לָכֶם
עַל כֶּף אֲסִיר תּוֹדָה גְּדוֹל, כִּי אֲנִי נִצְרָךְ לִישׁוּעוֹת רַבּוֹת, כִּי נִפְלְאִיתִי

אֲשֶׁר כּוּ תַקְלַח בְּנַחֵל קֵלָא

בְּצֻרוֹת וּבְחֻבוֹת וְכוּ', וְנִשְׁבַּר לְבִי בְּקֶרְבִי לְגַמְרִי, כֹּאֲשֶׁר הִקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ דְּבַר זֶה, וּמִי שֶׁאָמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֹאמַר לְצֻרוֹתֵי דֵּי.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חַג כֶּשֶׁר וְשִׁמְחָה...

כּוּ תַקְלַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרַב חַג הַפֶּסַח ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שִׁיחִיו.

בְּאֵתִי לְחֻזַּק אֶתְכֶם עַל גִּדְּל הַזְכוּת שֵׁשׁ לָכֶם, שְׂאֵתֶם עוֹסְקִים
בְּהִדְפָּסֶת מַעֲיָנוֹת הַתְּכֵמָה חוּצָה, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁעַד רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַבָּאָה עָלֵינוּ לְטוֹבָה, נִזְכֶּה לְהוֹצִיא הַמִּזְוֶה סְפָרִים
— אֶת הַסֵּדוּר "עֵת רְצוֹן" בְּשֵׁתִי מִמְּדוּרוֹת — הֵן לְאֲשֻׁכָּנִים, וְהֵן
לְעִדּוֹת הַמִּזְרָח, וְכֵן מִחֲזוֹר לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְעִדּוֹת הַמִּזְרָח, וְכֵן סְלִיחוֹת
לְעִדּוֹת הַמִּזְרָח, וּמִלְבָּד זֹאת רְצִיתִי שֶׁתַּחֲחִילוּ לְהִזְדַּרֵּז עִם כָּל חֻלְקֵי
שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", לְהוֹצִיא חֻלְק אַחֵר חֻלְק שֵׁשׁ בִּידְכֶם כְּמוֹ
שֶׁהוּא, לֹא לְחִפּוֹת אַחֵר מִכְּתָבִים וְכוּ' וְכוּ', רַק מֵה שֵׁשׁ, תַּכְף-וּמִיד
לְסִדֵּר וּלְהִדְפִּיס, כִּי חֲבַל, כֹּאֲשֶׁר אֲנִי מְאֹד מִפְּחַד שֶׁיַּעֲלֶם לִי, כְּמוֹ
שֶׁכָּבַד אֲבָדוֹ לִי יוֹתֵר מֵאַלְפִים וַחֲמֵשׁ-מֵאוֹת מִכְּתָבִים, וְזֶה אֲצִלִּי צֶעַר
וְכָאֵב גָּדוֹל, וְאִם לֹא נִזְדַּרְזוּ לְהִדְפִּיס אֶת הַכָּל, חֵס וְשְׁלוֹם, הַכָּל יִלָּךְ
לְאַבוּד בְּמִשְׁךְ הַזְמָן, וּמִי יִתֵּן, שֶׁנִּגְיַע כָּבֵד לְחֻלְק הָאַחֲרוֹן, עַד שִׁיְהִיָּה
מִצָּב כְּזֶה, שֶׁתַּכְף-וּמִיד כֶּשֶׁר אֲנִי שׁוֹלַח מִכְּתָב, שִׁיְהִיָּה מְסֻדָּר גַּם
לְהִדְפָּסֶת כְּרֹךְ אַחֵר כְּרֹךְ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנֶּה לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁעַד ל"ג בְּעֶמְר יְהִיָּה
גָּמוּר כָּל הַסֵּפֶר "זְכוּת אָבוֹת".

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק, וּבְיָדָאֵי בְּזָכוֹת הַרְבִּים תִּזְכּוּ לִילָדִים טוֹבִים,
לִילָדִים בְּרִיאִים בְּנִפְשָׁם וּבְגוּפָם וּבְכָל טַפִּי דְּמִיָּהֶם, וְתִרְוּ רַב נַחַת
מֵהֶם, וְתִזְכּוּ לְחַתֵּן אוֹתָם בְּגִיל צָעִיר, וְתִצְאוּ מִכָּל צְרוּתֵיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חַג כֶּשֶׁר וְשִׁמְחָה...

כּו תקלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב חַג הַפֶּסַח ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, אָבֵל זֶה הִיָּה קְטוּעַ, נָא לְשַׁלַּח עוֹד פֶּעַם, אִם אֲנִי צָרִיךְ לַחֲתֹם — אַחֲתָם, אָבֵל כְּדֵי שֶׁלֹּא יִהְיֶה עָלַי עֲפוּכִים בְּאַרְץ, לֹא הֵייתִי רוֹצֵה לְהַפְגִּס בְּזֶה, כִּי כִּמְעַט הִרְשַׁע הַזֶּה ... גֶּרֶם לִי מַה שֶּׁגֶּרֶם...

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ לְבַעַר אֶת הַחֲמִץ מִקֶּרְבָּנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

כּו תקמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, י"ז נִסָּן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֵל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בִּיבִנְאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיִּמְשִׁיךְ עֲלֵיהֶם בְּרָכָה וְהַצִּלָּה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! אֵף שְׁאוּסָרִים לְכַתֵּב בְּחַל הַמוֹעֵד, אָבֵל בְּדָבָר הָאֶבֶר כָּלֵם מַתִּירִים, וּבִפְרָט בְּעֶנִין הַנוֹגַע לְפַקוֹת נֶפֶשׁ.

שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ, הַחֲכָם מִכָּל הָאָדָם אוֹמֵר (מִשְׁלֵי יג, כד): "חֹשֶׁף שְׁבֹטוֹ שׁוֹנֵא בָנוּ, וְאוֹהֲבוֹ שִׁחְרוּ מוֹסֵר", וְדָרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מִדְּרַשׁ מִשְׁלֵי, פָּרָק יג): חֹשֶׁף שְׁבֹטוֹ שׁוֹנֵא בָנוּ, וְכִי יֵשׁ לָךְ אָדָם שֶׁהוּא שׁוֹנֵא בָנוּ? אֵלֹא מֵתוֹךְ שְׁאִינוֹ מוֹכִיחוֹ עַל דְּבָרֵי חֲכָמָה וְעַל דֶּרֶךְ אֶרֶץ נִקְרָא שׁוֹנֵא, אָבֵל מִי שֶׁמוֹכִיחַ אֶת בָּנוּ עַל הַחֲכָמָה וְעַל דֶּרֶךְ אֶרֶץ, הוּא נִקְרָא אוֹהֲבוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר (מִשְׁלֵי יג, כד): "וְאוֹהֲבוֹ שִׁחְרוּ מוֹסֵר". וְכֵן

אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה, פָּרָשָׁה א', סִימָן א') עַל פֶּסוּק זֶה: "חֹשֶׁךְ שָׁבֹטוֹ שׁוֹנָא בְּנוֹ, וְאוֹהֲבוֹ שִׁחְרוּ מוֹסֵר", בְּנֵהֲג שְׁבָעוּלָם, אָדָם שְׂאוּמֵר לוֹ חֲבֵרוֹ: פְּלוּנִי הִכָּה לְבִנְךָ, יוֹרֵד עִמּוֹ עַד לַחֲצִי, וּמָה תִּלְמֹד לֹאמַר "חֹשֶׁךְ שָׁבֹטוֹ שׁוֹנָא בְּנוֹ"? לְלַמֶּדְךָ, שְׁכָל הַמוֹנֵעַ בְּנוֹ מִן הַמַּרְדּוֹת, סוֹף בָּא לְתַרְבוֹת רָעָה וְשׁוֹנָאָהוּ, שֶׁכֵּן מְצִינוּ בִּישְׁמַעְאֵל, שֶׁהָיוּ לוֹ גִּעְגּוּעִים עַל אֲבָרְהָם אָבִיו וְלֹא רָדָהוּ, וַיֵּצֵא לְתַרְבוֹת רָעָה, וְשָׁנְאוֹ וְהוֹצִיאוֹ מִבֵּיתוֹ רִיקָם, מָה עָשָׂה יִשְׁמַעְאֵל? כְּשֶׁהָיָה בֶּן ט"ו שָׁנָה הִתְחִיל לְהִבְיָא צָלָם מִן הַשּׁוּק, וְהָיָה מִצְחָק בּוֹ וְעוֹבְדוֹ, כְּמוֹ שֶׁרָאָה מֵאַחֲרֵים, מִיָּד (בְּרֵאשִׁית כ"א, ט): "וַתֵּרָא שָׂרָה אֵת בֶּן הַגֵּר הַמְצִרִית אֲשֶׁר יֵלְדָה לְאַבְרָהָם מִצְחָק" וְגו', וְאֵין מִצְחָק אֲלֵא עֲבוּדַת כּוֹכָבִים כְּמָה דְּאָמַר (שְׁמוֹת ל"ב, ו): "וַיִּקְוֹמוּ לְצַחֵק", מִיָּד (בְּרֵאשִׁית כ"א, י): "וַתֵּאמֶר לְאַבְרָהָם גֵּרֶשׁ הָאֵמָה הַזֹּאת וְאֵת בְּנָהּ" — שְׁמָא יִלְמַד בְּנִי אוֹרְחוֹתָיו, מִיָּד (שָׁם כ"א, י"א): "וַיֵּרַע הַדָּבָר מְאֹד בְּעֵינֵי אֲבָרְהָם" וְגו', עַל שֶׁיֵּצֵא לְתַרְבוֹת רָעָה.

זָכְרוּ הַיֵּטֵב, אֲנַחְנוּ בָּאנוּ לְמַדְבַּר שָׁמָּה, וַיֵּצְאוּנוּ מִהַיֵּשׁוּב, הֵינּוּ מִהַעֲרִיט הַגְּדוּלוֹת וְכוּ', הַכֹּל כְּדֵי לְהַצִּיל אֶת יְלָדֵינוּ, כְּדֵי שְׂיִתְחַנְכוּ בְּקִרְשָׁה וְטִהְרָה, וְנִזְכֶּה לְהַשִּׁיֵּאם וּלְחַתֵּנָם בְּגִיל צָעִיר, שְׁלֹא יִדְעוּ מָה זֶה טְמָאָה בַּפֶּגֶם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְתַהֲלָה לָאֵל, אֲנַחְנוּ מְצַלִּיחִים מְאֹד עִם הַחֲנוּף, בּוֹדֵאי פֶה וְשֵׁם יֵשׁ עוֹד הַרְבֵּה מִה לְתַקֵּן וְכוּ', אֲבָל בְּכֻלָּיוֹת, לְגַבִּי הַעֲרִיט הַגְּדוּלוֹת, תַּהֲלָה לָאֵל, אֲנַחְנוּ מְצַלִּיחִים אֶת יְלָדֵינוּ וּמְצַלִּיחִים אִתָּם מְאֹד, כִּי מָה שְׁקוּרָה אֲצֵל יְלָדִים הֲכִי חֲרִידִים בַּעֲרִיט הַגְּדוּלוֹת, זֶה מִמֶּשׁ זֶנֻּעָה וְכוּ', פַּחַד נוֹרָא מִה שָׂרֵק קוֹרָה, וְאֵילוֹ סְפוּרִים מִה שֶׁהוֹרִים מְסַפְּרִים וְכוּ', אֵיךְ שֶׁיִּלְדִּיהֶם יוֹרְדִים לְשֹׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתְחַתִּיו, וַיּוֹצֵאִים מִהֶדֶת, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, וּפֶה בִּיבְנָאֵל כָּל מַגְמָתוֹ הִיא רַק לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְחַנּוּף אֶת יְלָדֵינוּ בַּחֲנוּף הַכָּשֵׁר, לְתוֹרָה וּלְמִדּוֹת וּלְדֶרֶךְ אֶרֶץ וְכוּ', וְתַהֲלָה לָאֵל, אֲנַחְנוּ מְצַלִּיחִים, אֲבָל אֵל תַּחֲשֹׁבוּ שֶׁזֶּה בָּא לָנוּ בְּנִקְלָה, כִּי בְּכָל יוֹם יוֹם — הֵן הַמְּלַמְּדִים וְהֵן הַמּוֹרֹת מְתוֹלִנָּנִים לִפְנֵי, שְׁאִין שְׂתוּף פְּעֻלָּה עִם הַהוֹרִים.

וְהִנֵּה אַחַת מִהַתְקַנּוֹת הֲכִי חֲמוּרוֹת שֶׁתִּקְנוּ — הֵן לְבָנִים וְהֵן

לבנות, שאסור בהחלט לנסע באופנים, כי זה דבר התלוי בספנת נפשות, האם שכחתם, שרחמנא לצלן, נהרג, לא עלינו, בצמת ילד מבני ברק?! האם שכחתם, ששני ילדים כבר נפצעו ונפגעו קשה על-ידי נסיעה באופנים?! האם שכחתם שמשאית ענקית דרסה רוכב אופנים, ובדרכי נסי נסים הילד קפץ מהאופנים ונצל, אף האופנים התרסקו, ונהג המשאית התעלף על המקום, כי היה בטוח שדרס ילד, רחמנא לצלן?! עכשו אני שואל אתכם שאלה פשוטה, כמה אסונות, רחמנא לישזבן, צריכים לקרות, כדי שתתעוררו ותקבלו את התקנה שתקנו, ששום ילד או ילדה לא יסעו באופנים?! כי הדבר גובל בפקוח נפש ממש, ומלבד זאת, יש עוד קלקולים רבים עם האופנים, שהילדים נוסעים לארכה ולרחבה של יבנאל, וגם מצאו כבר ילדים במושבים סביב יבנאל, ומהורים אינם יודעים אפלו לאן ילדיהם הולכים וכו', ואיך יוכלו לשמר עליהם?!

לכן באתי בקריאה אחרונה ובאזהרה חמורה עד מאד, שהילדים — הן הבנים והן הבנות, בשום פנים ואופן לא יסעו באופנים, ומי שיעבר על התקנה הזו, אין לו בכלל מה לעשות יותר בבתי החנוך שלנו, וזה חד משמעותי, ולא יועילו שום טענות ומענות, בשביל משפחה אחת או שתי משפחות, שהם אדישים ומפקרים, ולא אכפת להם מילדיהם כלל, כל הקהלה שלנו לא צריכה לסבל בשום פנים ואופן! סוף כל סוף אנחנו מוסרים את נפשנו בשביל הילדים שלכם, ולבסוף על תקנה קטנה כזו, שתלויה בטובת ילדיכם, גם את זה לא יכולים לפעל?!

אין אתם יכולים לתאר ולשער מה שבניכם הנמצאים עכשו אצלי לומדים, ממש פלאי פלאות, ילדים בגיל צעיר, שילמדו כל-כך הרבה ועם חשק נפלא ובתשוקה ובתמדה עצומה מרצון עצמם, וקונים המון ידיעות מה שאחרים בגיל עשרים וכו' אינם יודעים, ולכן ראו לעזר לי על-כל-פנים, שלפני שהם באים לכאן, שתהיה משמעת להנהלת התלמוד-תורה והבית-ספר.

נא ונא אבקש את אנשי שלומנו היקרים, אחר שקבר עברנו
 כל-כף הרבה נסיונות קשים ומרים, מהסמ"ך-מ"ם, ימח שמו וזכרו,
 וסבלנו מה שסבלנו זה שתים-עשרה שנה, מאז שאנחנו נמצאים
 ביבנאל, באו פעם ולתמיד ונתאחד יחד, ואיש את רעהו יאמר חזק,
 ונשתדל בכל מיני אפנים שבועולם לעזור אחד לשני כמו משפחה
 אחת, כי לא יקח הרבה זמן, וכל אנשי שלומנו ביחד נהיה משפחה
 אחת גדולה, כי ישתדכו זה עם זה, הבן של זה יקח את הבת של
 זה, וכן להפך, וכך פלנו נהיה משפחה אחת גדולה, ואוי ואבוי אם
 אין אחדות במשפחה, שאז, חס ושלום, כל המשפחה מתפרקת, חס
 ושלום, ולכן באו אחת ולתמיד ונתאחד יחד, ונדאג רק לטובת
 ילדינו, שהם העינים שלנו, וכן עלינו לדאג רק לטובת קהלתנו, וזה
 צריך להיות בראש מעינינו, וכל ההבטחות של שוא, שעכשו באים
 להבטיח לנו, צריכים לדעת, שהכל שקר וכזב ופוליטיקה של הבל,
 של אנשים ריקנים, ולמדנו לקח טוב על בשרנו מהעבר מה
 שעשו לנו וכו' וכו', על אף כל הטובות שעשינו, לבסוף הכחישו
 הכל, וכפרו בטובה. בכך הגיע הזמן, שנפקח את העינים בעוד
 מועד, ועכשו עלינו לדאג רק בעבור טובת קהלתנו, ורק בעבור
 טובת ילדינו, זה צריך להיות בראש מעינינו, כי מלבד זאת, הכל
 הבל ורעות רוח. תהלה לאל, אין לנו שום עסק בפוליטיקה של
 שקר, כל מגמתנו היא רק לבנות קהלה קדושה וטהורה, שנוכל
 לחנך את בנינו ובנותינו על טהרת הקדש.

ולכן אני מאד מאד מבקש את כל אנשי קהלתנו, באו ונתאחד
 יחד, ואיש את רעהו יאמר חזק, ונהיה פה אחד ואיש אחד, ורק כך
 נוכל להצליח בקהלתנו הקדושה, ומי שלא ירצה לשתף פעולה,
 ההכרח יהיה להוציא אותו מקהלתנו, זכרו היטב מפמה אנשים כבר
 סבלנו בעבר? ותהלה לאל, עזבו את המקום, מה אנחנו צריכים
 מחלקת ומריבות ואי הבנות? הלא כל מגמתנו היא רק להתחזק על
 כל מה שעובר עלינו ברוחניות ובגשמיות על-פי העצות הקדושות
 שקבלנו מרבנו ז"ל, כי סוף כל סוף אין אחד מאתנו שלא יסבל
 עניות ודחקות, צרות ויסורים ומכאובים רעים וכו' וכו', כל אחד

כְּפִי עֲנִינוּ וְעִסְקִיוּ וְכו', מִסְפִּיק לָנוּ הַבְּעִיּוֹת שֶׁלָּנוּ, וְמָה אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְהֵבִיא בְּעִיּוֹת מִבְּחוּץ.

נָא וְנָא רְאוּ לְקַחַת לְתַשׁוּמַת לְבַבְכֶּם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי מַה שֶּׁאֲנִי כוֹתֵב עֲכָשׁוּ בְּשִׁבִּיל הָעֵתִיד שֶׁל קִהְלָתְנוּ וְיִלְדֵינוּ, הֲלֹא אִם תִּהְיוּ מְאַחֲדִים בְּפֶה אֶחָד וּבִלְבָב אֶחָד, אֲזִי נִצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד. וְיָדוּעַ, אֲשֶׁר הִצְדִּיק הַקְדוֹשׁ הַרְבֵּי רַבִּי זֹשָׁא מְאַנִּיפּוּלִי זי"ע, שֶׁאֵל אֶת אַחֲיו הַקְדוֹשׁ הַרְבֵּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיץ עֲנֹסֶק זי"ע: תֹּאמַר לִי, אַחֵי הַקְדוֹשׁ, אֵיךְ נַעֲשִׂים אֶצְלָךְ כָּל-כָּף הַרְבֵּה מוֹפְתִים? עֲנֵה וְאָמַר: הִתְדַּרְתִּי אֲתֶכֶה גְדוּלָה בֵּין אֲנָשִׁי, וְיֵשׁ בִּינֵיהֶם אַחֲדוֹת גְּדוּלָה, וְרַק הוֹדוֹת זֶה אֲנִי עוֹשֶׂה אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים לְבְנֵי אָדָם; וְהַדְּבָרִים מְדַבְּרִים מֵאֲלֵיהֶם, מִי יֵתֵן, שֶׁגַּם אֲנַחְנוּ נִתְאַחַד יַחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲנָה וְרַעוּת, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמַר חֲזוּק, וְאֲזִי נֻכַּל תִּכְףּ-וּמֵיד בְּאֶסְרוֹ חַג לְהַמְשִׁיךְ לְבָנוֹת אֶת הָאוֹלָם שְׂמֻחוֹת, וְתִהְיֶינָה רַק שְׂמֻחוֹת בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

נָא וְנָא רְאוּ לְקַבֵּעַ לְעֶצְמְכֶם שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי רַק זֶה מַה שִׁישָׁאָר מֵאַתְנוּ, כִּי מְלַבֵּד זֹאת הַכָּל הַכָּל וְרַעוּת-רוּחַ, כָּל פְּסוּק בְּמִקְרָא, וְכָל מִשְׁנָה בְּמִשְׁנֵיּוֹת, וְכָל מִימְרָא בְּגִמְרָא, וְכָל הַלְכָה בְּשִׁלְחַן עָרוּף, כָּל קָטַע בִּזְהָר וּבַתְקוּנִים, זֶה הִצְלַחַה נִצְחִית, הִצְלַחַה כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְיִבּוֹא הַיּוֹם, שְׁנַתְחַרֵּט עַל גֻּדֵל הָאוֹצְרוֹת שֶׁהֵיוּ תַּחַת יְדֵינוּ וּבְרַחוּ לָנוּ, וְהַכָּל מִפְּנֵי חֲסָרוֹן יְדִיעָה, כִּי אִם הָאָדָם הֵיזָה יוֹדֵעַ מַעֲלַת לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, אֶפְלוּ פְּסוּק אֶחָד, וּמִשְׁנָה אַחַת, וּמִימְרָא אַחַת, וְהַלְכָה אַחַת בַּיּוֹם, הֵיזָה מְאֹד מְאֹד נִזְהָר בָּזֶה, זֶה לּוֹקֵחַ רַק כַּמָּה דְּקוֹת, וְלִמְעַלָּה בְּשָׂמִים זֶה שׁוֹה לֹאֵין עָרֹךְ כָּלֵל, וְכֵן הוּא בְּעִנְיַן תַּפְלָה וְהַתְּבוּדָּה, כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֵדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, הוּא הִצְלַחַה נִצְחִית, הִצְלַחַה כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְעוֹשֶׂה רַעַשׁ גְּדוֹל בְּשָׂמִים, וְאִם אָדָם הֵיזָה יוֹדֵעַ מַה הַדְּבוּר שֶׁהוּא מְדַבֵּר לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פּוֹעֵל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, הֵיזָה מְפַלֵּג בָּזֶה כָּל הַיּוֹם, וּמַחֲמֵט שֶׁאֵין הָאָדָם יוֹדֵעַ מַעֲלַת הַתּוֹרָה וְהַתַּפְלָה בְּשָׂמִים, לְזֹאת הוּא מִתְרַשֵּׁל. וְלִכֵּן רְאוּ לְהִתְעוֹרֵר, וְלֹא לְהִיּוֹת בְּטִלָּנִים, רְאוּ לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר, הֵן בַּתּוֹרָה

וְהֵן בַּתְּפִלָּה וְהֵן בַּהֲפָצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וּלְקֶרֶב בְּנֵי-אָדָם אֶל הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר בִּזְכוּת זֶה יִמְחַל לָנוּ הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הָעֶבֶר שֶׁלָּנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

כו תקמא.

בַּעֲזֻרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, י"ז נִסָּן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל יְדִידִי ... גִּרּוֹ יֵאִיר.

הִנֵּה בָּאתִי בַּשּׁוּרוֹתִים אֵלַי לְדַבֵּר עַל לִבְךָ. עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי הַכֹּל נִפְלְאוֹת תַּמִּים דְּעִים, הָאָדָם אֵינוֹ מְסַגֵּל לְהַבִּין אֶת כָּל מַה שֶּׁקּוֹרָה עִמּוֹ, וְאִיךָ הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְסַבֵּב עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד וְכו', אִף שֵׁשׁ מְקָרִים מְאֹד מְצַעְרִים, וּמֵרַב צָעַר יְכוּלִים לָרַדֵּת מִהַדְעָת, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, עִם כָּל זֹאת אֵין זֶה עֲצָה כָּלֵל, כִּי כָּל הַנִּמְשָׁךְ אַחֵר הַצָּעַר — הַצָּעַר נִמְשָׁךְ אַחֲרָיו (רש"י מוֹעֵד קָטָן טז:), וַיֵּשׁ הַרְבֵּה דְּבָרִים לֹא נְעִימִים בַּחַיִּים, אֲבָל עַל הָאָדָם לְקַבֵּל בְּאַהֲבָה, אִף שְׁזֶה קָשָׁה מְאֹד מְאֹד, עֲלִיךָ לְזַכֵּר, אֲשֶׁר עָקַר שִׁבְחוֹ שֶׁל אֶהְרֹן הַכֹּהֵן אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בָנָיו, שֶׁנֶּאֱמַר עָלָיו (ויקרא י, ג): "וַיִּדָּם אֶהְרֹן", שֶׁהִיָּה בְּדוּמְיָה, וְלֹא שָׂאֵל שׁוֹם קִשְׁיוֹת — 'לָמָּה וְכו', וּמִפְּנֵי מַה מִּגִּיעַ לִי עֲנֹשׁ כְּזֶה', עֲלִיךָ גַם-כֵּן לְהִתְחַזֵּק, אֵין זֶה עֲנֹשׁ פְּרִטִי שֶׁלְךָ, אֲלֵא זֶה עֲנִנֵן שֶׁל גִּלְגּוּלֵי נַשְׁמוֹת, שֶׁאֵין אָדָם יוֹדֵעַ בְּכֻלָּל בְּעֲנִינִים אֵלַי. וְעַל-כֵּן הָעָקָר לְמִסֵּר עֲצָמוֹ לְגִמְרֵי אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּבִדְאִי נִשְׁמַע תְּמִיד בַּשּׁוּרוֹת מִשִּׁמְחוֹת.

תֵּאֱמִין לִי, שֵׁשׁ לְכַתֵּב לְךָ סֵפֶר שְׁלֹם, אִךְ עֲכָשׁוּ חַל הַמוֹעֵד, וְהִתְקַרַח לְקַצֵּר.

הַמְּבָרַךְ חַג שִׂמְחָה...

כו תקמב.

בעזרת השם יתברך, יום שני חל המועד פסח, י"ז ניסן ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... ו... שיחיו.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

תאמינו לי, מי שנפל בצרה כזו, שנולד לו בן או בת בעל מום, רחמנא לישיבון, לא עלינו, מה שיק לנחמו. ועל-כן אבקש אתכם, אל לכם לדחוק עלי לכתב להם, כי תאמינו לי, שלי כואב כאבם מאוד מאוד, ואני מרגיש את צערם, וזה נוגע לי אל לבבי וכו', ובעזונותינו הרבים, אני שומע דברים כאלו בכל יום ויום, כי אין יום שלא ידפקו על דלתותי עם צרות ויסורים כל מירי יום, ונמוכי רוח וכו' וכו', עלי לחזק אותם בכתב ובעל-פה, והדבר הזה לוקח ממני כל יום שעות על גבי שעות, אשר מצד אחד כל-כך חבל לי על הזמן הקר, כי אני יודע, שאני עתיד לתן את הדין על כל יום ויום שאני מוציא קונטרס חדש, כי הרי תראו משיחה אחת שדברתי בליל רביעי, יצא מזה קונטרס נפלא "הטוב משתלם", והקונטרס הזה עוד יחיה רבבות ורבבות מנשמות ישראל, וכמו שקרה בשבוע לפני זה, שמשיחה אחת יצא קונטרס נפלא "עולם חסד", אשר יחיה גם-כן רבבות רבבות נשמות ישראל, כי תהלה לאל, הקונטרסים מגיעים מסוף העולם ועד סופו ממך, וזה הקדוש-ברוך-הוא משלם לי חזרה על גדל הבזיונות והשפיכות דמים, החרופין והגדופין שהיו מנת חלקי מרשעים ארורים, נואפים ככלבים זה חצי יובל שנים, שמדברים עלי כל דבר אסור, ועם כל זאת תמיד ברחתי רק אליו יתברך.

מה אמר לכם! ראו להתחזק בסבלנות גדולה, ולאט לאט תתקדמו, כי אי אפשר לדחוק את השעה כלל, תאמינו לי, שכל ספר וספר וכל קונטרס וקונטרס שיוצא, זה גם נפלא עד מאוד, ופלא על

גְּבִי פֶּלֶא, חֲדוּשׁ עַל גְּבִי חֲדוּשׁ, וְעוֹד יָבוֹא הַיּוֹם, שְׁלֹא יֵאֱמִינוּ, שְׁבָשָׁר וְדָם כָּתַב אֶת זֶה, וַיִּכְמוּ שְׁאֵמֶר תִּלְמִידוֹ שֶׁל מוֹהֲרֵנָּה ז"ל: כְּשֶׁאָדָם לוֹמֵד בְּסִפְרֵי מוֹהֲרֵנָּה ז"ל, וּמִתְבּוֹנֵן בָּהֶם בְּגִלּוֹי אֱלָקוֹת שֵׁשׁ שָׁמָּה, הוּא מִתְחִיל לְהִתְפַּלֵּא — הֲאֵם בְּאֵמֶת הִיא מוֹהֲרֵנָּה ז"ל יְלוּד אִשָּׁה, כִּי לֹא הִיא יָכוֹל לְתַאֵר לְעֶצְמוֹ, שֶׁיִּלּוּד אִשָּׁה יִכְתַּב כְּנוּיִים כָּאֵלוֹ.

אוֹדוֹת הַסֵּפֶר "קִדְשֵׁת יִשְׂרָאֵל" וְהוּא "קִדְשֵׁת הַבְּרִית", זֶה לּוֹקֵחַ לֵאמֹר לֵאט, אֲבָל תִּהְיֶה לֹאֵל זֶה מִתְקַדֵּם, וְאֲנִי מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף נִזְכָּה לְסִיִּים אֶת כָּל הַכ"ב אוֹתִיּוֹת אֶלֶף-בֵּית חֲמֵשׁ פְּעָמִים, וְזֶה יִהְיֶה סֵפֶר נוֹרָא וְנִפְלֵא מְאֹד, חֲדוּשׁ שְׁבַח-חֲדוּשִׁים, הַתְחַזְקוֹת עֲצוּמָה לְכָל אֵלּוֹ שֶׁנִּפְלּוּ וְנִפְגְּמוּ בַּפֶּגֶם הַבְּרִית, וְהַסֵּפֶר הַזֶּה יִהְיֶה לָהֶם כְּמוֹצֵא שָׁלֵל רַב.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִיָּנִי אֲפָגִים שְׁבַע-עוֹלָם, כִּי שְׁכַרְכֶּם גָּדוֹל מְאֹד, וּבִשְׁכָר הַטְּרָחוֹת וְהִיגִיעוֹת שְׁאֵתֶם טוֹרְחִים וּמִתְיַגְעִים אֶל הַדְּפֶסֶת סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל, תִּזְכּוּ לִילָדִים חַיִּים וְקַיָּמִים, קְדוּשִׁים וְטַהוֹרִים בְּקִדְשֵׁת הַבְּרִית.

מָה טוֹב וּמָה נָעִים, שֶׁתִּלְחִיצוּ אֶת יְדֵידֵנוּ ... גִּירוּ יְאִיר, שִׁיקְבֶּץ אֲצֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עוֹד הִרְבֵּה סְפוּרִים הַמְּסֻתּוֹכְבִּים בִּינֵיהֶם, וְלִרְאוֹת שֶׁהוּא יִרְשָׁמָם עַל פְּנֵי הַכְּתָב, וַיִּכְבֵּר לְהַדְפִּיס כָּרוֹךְ ב', כִּי הַסֵּפֶר הַזֶּה יֵצֵא מְאֹד מְאֹד יָפָה, וְזֶה עֲשֵׂה הַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים. וְיָדוּעַ, אֲשֶׁר רַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר, אֲשֶׁר לְסְפוּרִים יֵשׁ כַּח גְּדוֹל לְמִשְׁן אֶת הָאָדָם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

הַכֹּפֶל הַדְּבָר, הָעֵקֶר סְבָלָנוּת, וְלֹא לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, וְכֵן לֵאמֹר לֵאט תּוֹכְלוּ לְהוֹצִיא סֵפֶר אַחֵר סֵפֶר, בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי.

הַמֵּאחֵל לָכֶם מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

כו תקמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, י"ט נִסָּן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

בְּזֶה שְׂאֵתָה מִרְגִּישׁ אֶת עֲצָמְךָ יְרוֹד וְנִפּוֹל וְכו', מִכָּל מַה שְּׁעוֹבֵר
עָלֶיךָ וְכו', עֵקֶר הַתִּקּוּן הוּא רַק הַפָּצָה — לְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ
ו"ל, וּבִפְרֹט עֲכָשׁוּ, שְׁעַם יִשְׂרָאֵל כָּל-כָּף צִמְאִים לְדָבַר הַשֵּׁם, רְאֵה
לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַפִּיץ יוֹמָם וְלַיְלָה, וּבְנוֹדָאֵי בְּזִכּוֹת זֶה, הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יִמְחַל לָךְ עַל הַכָּל, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ו"ל (חֲיֵי-מוֹתֵר"ן, סִימָן
תמז): בְּזִכּוֹת שְׂמֵקָרְבִים יְהוּדִים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא מוֹחֵל גַּם לוֹ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת וּמְשֻׁמְחוֹת, וְאֶשְׁתָּךְ תַּעֲבֹר אֶת
הַהֲרִיזוֹן בְּקָלוֹת, וְתִבְשְׁרוּ לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָכֶם מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה...

כו תקמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, י"ט נִסָּן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מַה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! אֵתָה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מַה עָדִין
מִתְכַּה עָלֶיךָ, אֵילֹו סִפְרִים אֲנִי מְכִין שְׂתַדְפִּים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר, שְׂתַעֲסֵק בְּהַדְפָּסָה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

אֹדוֹת הַסֵּפֶר "אוֹצֵר-שְׁלוֹם-בֵּית", תִּרְאֶה לְשַׁלַּח לִי אֶת זֶה
תִּכְּ-וּמִיד, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִי, וְאֲנִי מִקְּוֶה לְהַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוּכַל
לְהַפִּיץ מִזֶּה עֲשׂוֹת אֲלֵפִי עֲתָקִים, כִּי יֵשׁ עַל זֶה בְּקוֹשׁ מְאֹד מְאֹד
גָּדוֹל.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְשֻׁתָּדֵל לְגַמֵּר עִם הַסֵּפֶר "קִדְשֵׁת יִשְׂרָאֵל", שֶׁהוּא
"קִדְשֵׁת הַבְּרִית", וְרִצִּיתִי מְאֹד מְאֹד, שֶׁתִּכְּ-וּמִיד כְּשֵׁיגְמֵר, תִּתְחִילוּ
לְהַדְפִּיס אֶת זֶה, כִּי זֶה סֵפֶר מְאֹד מְאֹד נִצְרָךְ.

שְׁלַחְתִּי עִם ... גִּירוֹ זָאִיר, שְׁנֵי קוֹנְטֵרִסִּים נִפְלָאִים, פְּלָאִי פְּלָאִים,
וּמִי יִתֵּן, שֶׁאֲשַׁתֵּךְ תִּתְקַתֵּק אֶת זֶה מִה שִׁיוֹתֵר מִהֵרָ.

אִם אַתָּם יְכוּלִים לְשַׁלַּח לִי אֶת הַקּוֹנְטֵרִס "הַשְׁלוֹם מְשֻׁתָּלֵם",
כְּדִי שְׁאֲעֵבֵר עַל זֶה.

הַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי,
שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם, שֶׁתִּזְכּוּ לִילָדִים בְּרִיאִים בְּנוֹפֶשׁ
וּבְרוּחַם, וּתְחַתְּנוּ אוֹתָם בְּגִיל צִעִיר.

פֹּה תִקְבַּל מִכְתָּבִים לְשַׁבֵּץ אֶת זֶה בְּשׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְחֹל", שְׁנוּמָצָא
אֲצִלִּי בְּכֶתֶב יָד, וּמִי יִתֵּן, שֶׁתִּזְדַּרְזוּ לְהַדְפִּיס חֶלֶק אַחֵר חֶלֶק, כִּי זֶה
כָּל חֵיוֹתִי, שֶׁיֵּצֵא בְּכָל פֶּעַם כָּרֶךְ חֶדֶשׁ מִשׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְחֹל", כִּי מְאֹד
מְאֹד חֲשָׁקִי וְכִסּוּפִי, שֶׁתִּגִּיעוּ כָּבֶר אֶל הַתֹּאֲרִיף שֶׁל הַיּוֹם, וְכֶךְ נוּכַל
בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, לְהוֹצִיא בְּכָל שָׁבוּעַ כָּרֶךְ, בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָא, כִּי
כְּפִי רַבּוּי הַמִּכְתָּבִים שְׁאֲנִי פּוֹתֵב בְּכָל שָׁבוּעַ, יְכוּלִים לְהוֹצִיא בְּקִלּוֹת
כָּרֶךְ אֶחָד.

פֹּה תִקְבַּל מִכְתָּב כָּלְלִי לְשַׁלַּח לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּאַשְׁדּוּד וּלְאֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ בְּבִנֵי-בֶרֶק לְתִלוֹת אֶת זֶה בְּלוּחַ הַמוֹדְעוֹת שֶׁבִּבְיַת-הַמִּדְרָשׁ.

הַמֵּאחֹל לָכֶם מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה...

כו תקמה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי חל המועד פסח, י"ט ניסן ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

פה תקבל רצוף מכתב כללי לתלות את זה על לוח המודעות
תכף-ומיד, וכן ראה למסר העתק אחד לידידנו ... גרו יאיר, שהוא
מצלם את המכתבים כלליים, ומוסר את זה לנשים, שהן מתלוננות,
שאף פעם הן לא רואות את המכתבים כלליים. וידוע, אשר לנשים
זה יותר נחוצ, כי אם הנשים תהיינה חזקות בענין רבנו ז"ל, ממילא
יכריחו את בעליהן לקיים את הדברים ... ורבנו ז"ל קבל פעם ואמר:
"מדוע אתם לא עושים את נשותיכם חסידות".

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, וסוף כל סוף
אחר הרע יבוא הטוב, והקדוש-ברוך-הוא יעזור לך, שתספר לידידנו
... גרו יאיר, המון ספורים, נסים וגלים שקרו עמכם וכו' וכו', זכרו
נפלאותיו יתברך, תזכיר לעצמך תמיד הנפלאות שעשה עמך
הקדוש-ברוך-הוא, איך שגרת באיזה מרתף עלוב. והיום, תהלה
לאל, עזר לך הקדוש-ברוך-הוא עם ארמון, וכן אתה זוכה כבר
לחתן את ילדיך בשמחה ובכבוד גדול וכו' וכו', ואת הספורים
האלו ראוי שיכתבו על פני הפתב, כדי שגם הילדים והנכדים
והנינים וכו', יזכרו את הנפלאות שעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא.
המאחל לך מועדים לשמחה...

כו תקמו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי חל המועד פסח, י"ט ניסן ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי

שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תִּלְמִידֵי "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ" דִּי בְּכָל
אֶתֶר וְאֶתֶר, הֵנּוּ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיִּמְשִׁיךְ עֲלֵיהֶם בְּרָכָה וְהַצִּלָּתָה בְּכָל מַעֲשֵׂה
יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! אֵף שֶׁבַחַל הַמוֹעֵד לֹא כוֹתֵבִים, עִם כָּל זֹאת
נִפְסֵק בְּשִׁלְחֹן עֲרוּךְ (אֹרַח חַיִּים, סִימָן תַּקמָה, סַעִיף ב'), אֲשֶׁר בְּדָבָר הָאֵבֶד
כָּלֵם מַתִּירִים, וּבִפְרָט דָּבָר הָאֵבֶד הַזֶּה, שְׁחַס וְשָׁלוּם, יִהְיֶה פְּרוּד בֵּין
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, עַל דָּבָר זֶה אֵין מָה לַחֲלֹק אִם מִתֵּר לִכְתֹּב בַּחֲל
הַמוֹעֵד.

בֹּאתִי לַעֲזֹרֶר אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב",
תִּלְמִידֵי "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ" דִּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר. חֲסִידֵי ה' יִתְבָּרֵךְ, שֵׁישׁ
לָנוּ בְּתֵי כְּנִסְיוֹת בְּהֶרְבֵּה מְקוֹמוֹת בְּאֶרֶץ וּבְחוּ"ל, שִׁבְהֵם מִתְקַבְּצִים
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים וּמִתְפַּלְלִים בְּיַחַד, וְלוֹמְדִים אֶת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל
בְּיַחַד, וְרוֹקְדִים בְּיַחַד, וְשֹׁמְחִים בְּיַחַד, וְעַל-כֵּן הוּא דָּבָר גָּדוֹל מְאֹד
לְהִתְפַּלֵּל בְּיַחַד עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב, וְצָרִיךְ כָּל אֶחָד
וְאֶחָד לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם, שֶׁבֶל יִפְרֹד מִהֶקְבֻץ
הַקְדוּשׁ שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב בְּשׁוּם פָּנִים וְאָפֶן, רַק
שִׁיבּוֹא וַיִּתְפַּלֵּל בְּמִנְיֵן חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב, וְדָבָר זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב אֲצֵל
רַבֵּנוּ ז"ל, כְּשֶׁאֲנָשָׁיו מִתְפַּלְלִים בְּיַחַד. יְדוּעַ, שֶׁקֹּדֶם שֶׁנִּסְעַר רַבֵּנוּ ז"ל
מֵעִיר בְּרֶסֶלֶב אֶל עִיר אוֹמֵן לְהִסְתַּלַּק שָׁם, בָּעֵת שֶׁיָּצָא מִפֶּתַח הַבֵּית
לַעֲלוֹת עַל הָעֵגְלָה, עָמַד אֲצֵל הַמְּזוּזָה, וְהִנִּיחַ יָדוֹ עַל הַמְּזוּזָה, עָנָה
וְאָמַר לְהַעֲוֹלָם: "תִּרְאוּ לְהִתְקַבֵּץ יַחַד וּלְהִתְפַּלֵּל יַחַד, כִּי אִם תִּתְפַּלְלוּ
בְּכֻנָּה, אוֹלֵי תוּכְלוּ לְהִמְשִׁיךְ אוֹתִי לְכָאן עוֹד הַפַּעַם" (חֲיִי-מוֹהֲרָן,
סִימָן קפז), הָרִי שֶׁהָיָה רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, שֶׁאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִתְפַּלְלוּ
יַחַד בְּמִנְיֵן שְׁלוֹ, הֵינּוּ בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ הַנִּקְרָא עַל שְׁמוֹ דִּיקָא, וְכֵן
בְּשַׁעֲהַ שֶׁאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּעִיר נַעֲמִירוּב עָשׂוּ לַעֲצָמָם מִנְיֵן נִפְרָד עַל
שֵׁם רַבֵּנוּ ז"ל, וְאַחֲרֵיכֵן נִתְבַּטַּל מְאִיזוֹ סִבָּה, שֶׁכַּמָּה אֲנָשִׁים לֹא בָּאוּ
וְכו', וְנִתְפַּרְדָּה הַחֲבִילָה, עָנָה וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "מִי יוֹדֵעַ
מָה הָיָה אִם הָיָה מִתְקִים דָּבָר הַמִּנְיֵן שְׁלָכֶם, הַמִּנְיֵן שְׁלָכֶם הָיָה בּוֹקֵעַ
רְקִיעִים" (חֲיִי-מוֹהֲרָן, סִימָן שְׁלֹא); רוֹאִים מִזֶּה אֵיךְ שֶׁרַבֵּנוּ ז"ל הִשְׁתַּוְּקַק

מֵאֵד, שְׁלֹאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִהְיֶה בֵּית־הַכְּנֶסֶת בְּנִפְרָד, וְלִהְתַּפְּלֵל בְּיַחַד, וְכֵן קִדְּם הַסְתַּלְקוֹתָיו לְעִילָא, וּכְשֶׁרִבְּנוּ ז"ל דְּבַר עִם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁהוּלֵךְ לִהְסַתֵּלֵק וְכו', וְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הָיוּ מִתְאַנְּחִים מֵאֵד, כִּי מֵה נַעֲשֶׂה, וְעַל מִי יַעֲזֹב אוֹתָנוּ, וְהַשִּׁיב בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "רַק אַתָּם תַּחֲזִיקוּ עֲצֻמְכֶם בְּיַחַד, אֲזִי תִהְיוּ אֲנָשִׁים כְּשָׂרִים, וְלֹא כְּשָׂרִים בְּלִבָּד, אֲלֹא אֲפִלּוּ צְדִיקִים וְטוֹבִים תִּהְיוּ" וְכו' (תַּיִי־מוֹהֲר"ן, סִימָן רי"ח); וְלִכֵּן בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, תִּשְׁתַּדְּלוּ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שֶׁבַּעוֹלָם לִהְתַּפְּלֵל בְּבֵית־הַמִּדְרָשׁ הַנִּקְרָא עַל שֵׁם רִבְנֵנוּ ז"ל דִּיקָא, וְאֲפִלּוּ שֶׁדָּבָר זֶה בָּא לָכֶם מֵאֵד מֵאֵד קָשָׁה, מֵאִיזוּ סִבָּה שָׂרָק לֹא תִהְיֶה, רָאוּ לְמַלֵּא אֶת בִּקְשַׁת וִירְצוֹן רִבְנֵנוּ ז"ל, כִּי זֶה הָיָה רְצוֹנוֹ, שֶׁנִּתְפַּלֵּל בְּיַחַד. וְיִדְוֹעַ, אֲשֶׁר תַּכְּף־וּמִיד אַחֵר הַסְתַּלְקוֹת רִבְנֵנוּ ז"ל, לֹא רָצָה מוֹהֲרַנ"ת ז"ל לְבַנּוֹת בֵּית־הַמִּדְרָשׁ עַל שֵׁם רִבְנֵנוּ ז"ל, עַד שֶׁעָבְרוּ כַּמָּה שָׁנִים, וְהִתְחִילָה לִהְיוֹת מַחֲלָקֶת עַל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ מֵאֲנָשִׁי הָעוֹלָם. עָנָה וְאָמַר אֵיזָה יְהוּדִי פְּשׁוּט, נִגַּר בְּמַקְצוּעוֹ, אֶל מוֹהֲרַנ"ת ז"ל בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "כָּל זְמַן שֶׁאַתָּם לֹא בּוֹנִים בֵּית־הַמִּדְרָשׁ עַל שֵׁם רִבְנֵנוּ ז"ל, עֲדִין לֹא פָּעַלְתֶּם כָּלוּם בְּדָבָר רִבְנֵנוּ ז"ל, כִּי לְבִסּוֹף יִתְבַּטֵּל הַקְּבוּץ, וְהַבֵּין מוֹהֲרַנ"ת ז"ל תַּכְּף־וּמִיד, שֶׁהָאֵדָם הַזֶּה צוּדֵק, וְאֲזִי מִסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְבַנּוֹת בֵּית־מִדְרָשׁ עַל שֵׁם רִבְנֵנוּ ז"ל. וְדָבָר זֶה רָאִינוּ בְּחוּשׁ בְּמִשְׁפָּךְ כָּל הַדּוֹרוֹת, כָּל אֵלּוּ אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", שֶׁבָּאוּ לִהְתַּפְּלֵל בְּבֵית־הַמִּדְרָשׁ, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", בְּיַחַד עִם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הַחֲזִיקוּ מֵעַמֵּד, וְנִשְׁאַרוּ אֲצֵל רִבְנֵנוּ ז"ל, וְכָל אֵלּוּ שֶׁמֵּאִיזוּ סִבָּה הַפְּסִיקוּ לְבֹא לִהְתַּפְּלֵל עִם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּיַחַד, וְהָיוּ חֲכָמִים בְּעִינֵיהֶם, לְבִסּוֹף הִתְרַחֲקוּ מִרִבְנֵנוּ ז"ל, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שִׁילְדֵיהֶם לֹא הָיְתָה לָהֶם כְּבָר שׁוּם שִׁיכוֹת לַחֲסִידוֹת בְּרֶסֶלֶב.

לְזֹאת אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תִּרְאוּ לִהְתַּפְּלֵל אֶת כָּל הַתַּפְּלוֹת שֶׁלָּכֶם בְּבֵית־הַמִּדְרָשׁ "חֲסִידֵי־בְּרֶסֶלֶב" הַנִּקְרָא עַל שֵׁם רִבְנֵנוּ ז"ל דִּיקָא, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְבֹא לִהְתַּפְּלֵל שָׁם אֶת כָּל הַתַּפְּלוֹת, וְכֵן תִּהְיוּ בְּטוֹחִים שֶׁגַּם יִלְדֵיכֶם יִשְׁאַרוּ "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב". וְכוּ בְּרַגַּע שֶׁאֵדָם נַעֲשֶׂה חֲכָם בְּעִינֵי עַצְמוֹ, וְבוֹרַח מִבֵּית־הַמִּדְרָשׁ, מֵאִיזוּ סִבָּה שָׂרָק לֹא תִהְיֶה, וְהוּא חֲכָם בְּעִינֵי

עצמו, אֹז לְבִסּוֹף הוּא יִבְרַח לְגַמְרֵי מַרְבָּנוּ ו"ל, וּמִכָּל שָׁפֶן יִלְדִּיו, וְלִכֵּן מְאֹד חָבֵל שְׁאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, לֹא יִתְפַּלְּלוּ בְּבֵית-הַכֶּנֶסֶת שֶׁל "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" הַנִּקְרָא עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ו"ל.

וְסִפְרוּ לִי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁבְּאוֹמֵן הִיָּה הַקְּלוּיז בְּעִיר הָעֵתִיקָה, מוֹל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ו"ל (בְּאֲשֶׁר רוֹאִים אֶת זֶה הַיּוֹם), וְרַב אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הָיוּ גֵרִים בְּעִיר הַחֲדָשָׁה, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן בָּאוּ בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ גְּדוֹלָה לְהִתְפַּלֵּל בְּקְלוּיז שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֶף שֶׁהָיָה חֲרָף קָשָׁה מְאֹד, שְׁלֵגִים וְכו', קֹדַר עֲשָׂרִים שְׁלֹשִׁים מַעֲלוֹת תַּחַת הָאֶפֶס וְכו', אֶף-עַל-פִּי-כֵן לֹא הִסְתַּפְּלוּ עַל שׁוֹם דְּבָר, וּבָאוּ בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ לְהִתְפַּלֵּל בְּקְלוּיז דִּיקָא, וְכֵן יָדוּעַ, שְׁאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הִיקָרִים הִקְפִּידוּ מְאֹד בְּהַקְּלוּיז לְהִתְפַּלֵּל וְתִיקִין, וְהָיוּ הִרְבֵּה אֲנָשִׁים מִתּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם, שֶׁרָצוּ לַעֲשׂוֹת מִנְּיָן בְּשִׁמוּנָה, כִּי הֵם לֹא הָיוּ יְכוּלִים לָקוּם וּלְהִתְפַּלֵּל עִם הַנֵּץ, וְהָיוּ הִרְבֵּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִתְּנַגְּדִים עַל זֶה, וְצָעְקוּ "בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל מִתְפַּלְּלִים רַק וְתִיקִין", וְלִכֵּן הִסְכִּימוּ בִּיגִיָּהֶם לִסְגֹר אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ אַחֵר תְּפִלַּת הַוִּתִּיקִין, כְּדֵי שֶׁלֹּא יוּכְלוּ לַעֲשׂוֹת מִנְּיָן מֵאַחֵר, וַיֵּצֵא כִּנְגָדָם ר' נַחֲמָן טוֹלְטְשִׁינְעֵר ו"ל (תַּלְמִידוֹ שֶׁל מוֹהֲרֵנ"ת ו"ל) בְּתַקְּףָּהּ וְעַז, וְאָמַר: בְּשׁוֹם פָּנִים לֹא אֶתֵּן לָכֶם לִסְגֹר אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, אֲדַרְבֵּה, אִם יִהְיוּ רוֹצִים לָבוֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ הַנִּקְרָא עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ו"ל, אֲנַחְנוּ נִהְיָה הַמוֹנְעִים מֵהֶם?! (וְאֶף שֶׁשֹּׁטְבְּעוֹ שֶׁל ר' נַחֲמָן ו"ל הָיָה מִתּוֹן בְּיוֹתֵר, וְאֶף פָּעַם לֹא יָצָא בְּמַחֲלָקָת עִם אֶף אֶחָד, וְהוּא הָיָה הַשֹּׁמֵשׁ בְּהַקְּלוּיז, וְסִפֵּג עַלְבוּנוֹת, חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין, וְתַמִּיד שֶׁתַּק, אָבֵל בְּדָבָר זֶה הוּא יָצָא בְּתַקִּיפוֹת עֲצוּמָה, וְלֹא הִסְתַּפֵּל עַל אֶף אֶחָד, רַק צָעַק "הִיִּתְכֵּן לְמִנְעַ מִיְּהוּדִים לְהִתְפַּלֵּל בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ו"ל"), רוֹאִים מִכָּל זֶה אִיךָ שֶׁאֲצֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הִיקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הָיָה מְאֹד חָשׁוּב בְּמִשְׁפָּחָה כָּל הַשָּׁנִים לְהִתְפַּלֵּל כָּל הַתְּפִלוֹת בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ הַנִּקְרָא עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ו"ל דִּיקָא.

וְכֵן יָדוּעַ וּמִפְרָסֵם, שֶׁלִּפְנֵי מַלְחַמַת הָעוֹלָם הַשְּׁנִיָּה, הָיָה כְּמַעַט בְּכָל עִיר בְּעָרֵי פוֹלִנְיָה בֵּית-הַמִּדְרָשׁ עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ו"ל הַנִּקְרָא "בְּרֶסֶלֶבֶר שְׁטִיבֵל", וְהָיוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁם בַּפֶּעַל

לבוא להתפלל בבית מדרשנו דִּיקָא, וְשִׁמְעָתִי מֵאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שהוא זָכָר אִיךְ שֶׁהָרַב הַחֲסִיד ר' יִצְחָק בְּרִי־טַעַר הִי"ד, שֶׁהָיָה מְגֹדֹלִי מִבְּחָרֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁהָיָה מְתַפְּלֵל בִּיחִידוֹת בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ הַנִּקְרָא עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ו"ל, כִּי הוּא הֶעֱדִיף לְהִתְפַּלֵּל בִּיחִידוֹת בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ הַנִּקְרָא עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ו"ל מִלְּהִתְפַּלֵּל בְּמָקוֹם אַחֵר, וְכֵן סִפֵּר לִי ר' לוי יִצְחָק ו"ל, כִּשֶּׁהוּא בָּא לִגְוֹר בִּירוּשָׁלַיִם, וּבִתְחִלָּה הָיָה גֵר כַּמְעַט מְחוּץ לִירוּשָׁלַיִם, וְהָיָה מְכַתֵּת אֶת רִגְלָיו לְבּוֹא לְמֵאָה שְׁעָרִים, שֶׁהָיָה לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֹז בֵּית-הַמִּדְרָשׁ קָטָן "בְּרֶסֶלְבֶּר שְׁטִיבֶל", וּבִקְשֵׁי הָיָה שֵׁם מִנֵּן, וְהָיְתָה דְּרָכּוֹ לְבּוֹא לְשֵׁם שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁבָת, אֲשֶׁר כָּל הַלֵּיכָה לְכוּנֵן אֶחָד לְקַחָה לוֹ כַּמְעַט שְׂעָה, וְאַף-עַל-פִּי-כֵן מָסַר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִתְפַּלֵּל בְּמָקוֹם שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּךְ סִפֵּר לִי בְּפִרְטוּיּוֹת אִיךְ שֶׁהוּא מָסַר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִתְפַּלֵּל כָּל יְמֵי חַיָּיו בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ דִּיקָא. מִכָּל זֶה רוֹאִים אֶת מַעֲלַת הַזּוּכָה לְהִתְפַּלֵּל בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ הַנִּקְרָא עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ו"ל "בְּרֶסֶלְבֶּר שְׁטִיבֶל", וְעַל-כֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים, שִׁיעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים לְבּוֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּבֵית מִדְרָשְׁנוּ, אֲפֹלוּ שֶׁזֶה בָּא קָצַת בְּמִסְרֹת נֶפֶשׁ, כִּי בָּזָה שְׂבָאִים לְהִתְפַּלֵּל אֶל בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַנִּקְרָא עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ו"ל, בָּזָה מְרָאִים שֶׁיֵּשׁ לוֹ הַתְּקַשְׁרוֹת אֶל רַבֵּנוּ ו"ל, וַיֵּשׁ לוֹ אֶהְבָּה אֶל רַבֵּנוּ ו"ל, אֲשֶׁרִי מִי שְׁמֻקִּים זֹאת, וְאֹז רוּחַ וְאוֹר רַבֵּנוּ ו"ל יִשְׁרָה עָלָיו. וַיְדוּעַ, אֲשֶׁר הִילָדִים מְחַקִּים אֶת הַהוֹרִים, וְאִם רוֹאִים שֶׁהַהוֹרִים מוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁם לְהִתְפַּלֵּל בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ הַנִּקְרָא עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ו"ל, וְלֹא מְחַסְרִים אֲפֹלוּ תַּפְלָה אַחַת, אֹז גַּם הֵם יַחְקוּ אֶת אֲבִיהֶם. וְלָכֵן אֲשַׁאל אֶתְכֶם — מִי לֹא רוֹצֶה שְׁגֵם בְּנוֹ יִלְךְ בְּדְרָכּוֹ, וְהָיָה מְקַרֵּב אֶל רַבֵּנוּ ו"ל?!

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד, שֶׁבְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ הַנִּקְרָא עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ו"ל, יִשְׁרָה הַשָּׁלוֹם וְהָאֶהְבָּה, וְתִתְרַחֲקוּ מִכָּל מִינֵי מַחֲלָקָת שְׂבָעוּלָם, וְתִשְׁתַּדְּלוּ שֶׁתְּהִיָּה בֵּינֵיכֶם אֶהְבָּה גְּדוּלָּה, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֹזֶק, וְאֲפֹלוּ בְּעֻנְיֵי הַעֲלִיּוֹת לַתּוֹרָה וּפְתִיחַת הָאָרוֹן וְכו', לְמַכֵּר אֶת זֶה, כִּדִּי שֶׁלֹּא יִהְיֶה קִנְאָה וְשִׁנְאָה, אֲלֵא כָּל מִי שֶׁקּוֹנֶה — זָכָה לוֹ,

וְכֵן תִּשְׁתַּדְּלוּ שֶׁבִּבֵּית מִדְרָשְׁנוּ "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" הַנִּקְרָא "בְּרֶסֶלֶבֶר שְׁטִיבֵל", יִדְבְּרוּ שָׁם רַק מִדְּבָרֵי רִבְנוּ ו"ל וְעֲצוּתָיו הַקְדוּשׁוֹת, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמַר חֹזֵק, כִּי תִהְיֶה לָאֵל, יֵשׁ לְכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ דְּבוּרִים לְדַבֵּר וּלְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׂמֵּחַ אֶת כָּל בְּרִיָּה, וְאִם יִהְיֶה אֵיזֶה אִישׁ אֱלִים שְׁמִגְבִּיָּה יָדִים וְכו', אוּ מְחַפֵּשׁ מוֹמִים אֲצֵל אֲחֵרִים וְכו', רְאוּ לְרַחֲקוּ בִּשְׂתֵי יָדִים, וְכִמּוֹ שְׁאֹמֵר רִבְנוּ ו"ל (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת תּוֹכְחָה, סִימָן יג): מִתֵּר לְדַחּוֹת בִּשְׂתֵי יָדִים אֶת זֶה שְׁלֹא קִבֵּל מִמֶּה תּוֹכְחָה, וְכֵן אָמַר (שָׁם אוֹת צִדִּיק, סִימָן פג): כְּשֶׁאֶחָד בָּא לְקָרֵב אֶת עֲצָמוֹ לְצִדִּיק, מִתֵּר לוֹ לְהִרְחִיקוֹ כְּשֶׁשׁוֹאֵל קִשְׁיוֹת שְׂאִינוֹ צְרִיף; וְכֵן אָמַר (שָׁם, סִימָן פו): הַצִּדִּיק שֶׁקָּרֵב אֶת הָאָדָם, וְהָאָדָם הַזֶּה לֹא רָצָה לְקָרֵב אֶת עֲצָמוֹ, מִתֵּר לוֹ לְדַחּוֹתוֹ בְּיָדִים; וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ, כָּלֵל, רַק מְקַבֵּל אֶת דְּבָרֵינוּ אֵלֶּה בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת, כִּי אֵין עוֹד נַחַת רוּחַ לְרִבְנוּ ו"ל כִּמוֹ שְׂרוּאָה שְׁאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְצַטְרֵף אֶל הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ וּמִתְפַּלֵּל עִם אֲנָשָׁיו. וְכִבֵּר אָמַר רִבְנוּ ו"ל (חֲיֵי-מוֹהֲרָ"ן, סִימָן שלה): כָּל הַנַּחַת-רוּחַ וְהַתַּעֲנוּג שְׁלִי הוּא רַק כְּשֶׁאֲנִי רוֹאֶה אֵילּוֹ דְּבָרֵי יְהוּדוּת וְעִבּוּדַת הַשֵּׁם בְּאֶחָד מֵאֲנָשִׁי, הֲלֹא הִפְקַרְתִּי אֶת עֲצָמִי מֵאֲשֶׁתִּי וּבְנֵי הַיִּקְרִים, וְרַק בְּשִׁבִּיל זֶה וְכו', וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ לְהִתְפַּלֵּל יַחַד עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיִּקְרִים בְּצוּתָא, וְתִגְרְמוּ נַחַת-רוּחַ לְרִבְנוּ ו"ל. וּמִי מֵאֲתָנוּ אֵינוֹ רוֹצֶה לְגָרֵם לְרִבְנוּ ו"ל נַחַת-רוּחַ?!

נָא וְנָא תִּמְסְרוּ נַפְשְׁכֶם לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיֵן דִּיקָא, אִם אֶפְשָׁר לְהִתְפַּלֵּל תְּפִלַּת הַוִּיתִיקִין — אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם תְּפִלַּת הַוִּיתִיקִין, שֶׁזוֹ הִיְתָה דִּרְכּוֹ שֶׁל רִבְנוּ ו"ל, שְׁאֹמֵר בְּשֵׁם סְבוּ הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע, שֶׁהוּא אוֹהֵב לְהִתְפַּלֵּל בִּבְקָר הַשָּׁפָם קֹדֶם שְׁאֲוִיר הָעוֹלָם מִתְמַלֵּא עִם אֲוִירִים רָעִים שֶׁל אֲנָשֵׁי הָעוֹלָם. וְעַל-כָּל-פָּנִים מִי שְׂאִינוֹ יָכוֹל לְהִתְפַּלֵּל תְּפִלַּת הַוִּיתִיקִין, יָבוֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיֵן שְׁבַע (שֶׁהוּא מִנְיֵן הַמְּלָמְדִים), וְאִם אֵי אֶפְשָׁר, שִׁיתְפַּלֵּל עַל-כָּל-פָּנִים בְּמִנְיֵן שְׁמוֹנֶה, וְאִם אֵי אֶפְשָׁר, עַל-כָּל-פָּנִים שִׁיתְפַּלֵּל בְּמִנְיֵן תִּשְׁעָה וְכו', וְכו', הֶעָקָר שֶׁיִּהְיֶה בְּמִנְיֵן, כִּי אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת מַעְלַת תְּפִלָּה בְּצַבּוּר, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מִדְרָשׁ אִיכָה, פָּרָשָׁה ג', סִימָן ג'): כָּל הַמִּתְפַּלֵּל עִם הַצַּבּוּר, לְמָה הוּא דוֹמֶה?

לְבָנִי אָדָם שָׁעָשׂוּ עֲטֶרֶה לְמֶלֶךְ, בָּא עָנִי אֶחָד וְנָתַן חֶלְקוֹ בְּתוֹכָהּ, מֶה הַמֶּלֶךְ אוֹמֵר? "בְּשָׁבִיל זֶה עָנִי אֲנִי מְקַבֵּלָהּ", מִיָּד מְקַבֵּל הַמֶּלֶךְ וְנוֹתְנָה בְּרֹאשׁוֹ. כִּךְ אִם הָיוּ עֲשָׂרָה צַדִּיקִים עוֹמְדִים בְּתַפְלָה, וְרָשָׁע עוֹמֵד בֵּינֵיהֶם, מֶה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹמֵר? "בְּשָׁבִיל רָשָׁע זֶה אֲנִי מְקַבֵּל תְּפִלָּתָם"? וְרַבֵּנּוּ אֹמְרִין, בָּא אַחֵר הַצָּבוּר מַעֲשֵׂיו נִפְרָטִין, לְמָה הוּא דוֹמָה? לְמֶלֶךְ שֶׁנִּכְנָסוּ אֲרִיסָיו וּבָנֵי בֵיתוֹ לְכַבְדּוֹ, בָּא אֶחָד בְּאַחֲרוֹנָה, אָמַר הַמֶּלֶךְ תִּסְתֵּם חֲבִיתוֹ, וּמִי גֵרָם לוֹ? הֲרֵי שָׁבָא בְּאַחֲרוֹנָה; כִּךְ כָּל הַמִּתְפַּלֵּל לְאַחֵר הַצָּבוּר, מַעֲשֵׂיו נִפְרָטִין, לְכִךְ נֹאמַר (אֵיכָה ג, ח): "גַּם כִּי אֲזַעַק וְאֲשׁוּעַ שְׁתָּם תִּפְלִתִּי", שְׁתָּם כְּתִיב — לְפִי שְׁתָּמוּ הַצָּבוּר תִּפְלִתָהוֹן. רוֹאִים מִזֶּה גָדֹל מַעֲלַת הַתְּפִלָּה בְּצָבוּר, שֶׁכָּל זְמַן שֶׁמִּתְפַּלְלִים עִם הַצָּבוּר, אֵין מַעֲשֵׂיו נִפְרָטִים, וְכֵן תִּפְלָתוֹ מִתְקַבֵּלָת עִם הַצַּדִּיקִים, מֶה שָׁאִין בֵּן כְּשֶׁמִּתְפַּלֵּל בִּיחִיד, עָלָיו נֹאמַר: "גַּם כִּי אֲזַעַק וְאֲשׁוּעַ שְׁתָּם תִּפְלִתִּי", וְאָמְרוּ (מִדְּוָשׁ מְשִׁלִּי, פָּרָק טו, סִימָן ד'): "תְּפִלַּת צַדִּיקִים יִשְׁמָע", בְּשָׁעָה שֶׁמִּתְפַּלְלִין עִם הַצָּבוּר; אֲשֶׁרִי מִי שָׁאִינוּ מְטַעָה אֶת עַצְמוֹ כָּלֵל, וְהוּא תָּמִיד נִזְהָר לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, וְאִזּוֹ נִכּוֹן לְבוֹ יִהְיֶה בְּטוֹחַ, שִׁיְהִיָּה לוֹ דְּבָר שֶׁבְּמִנְיָן, שֶׁתִּהְיֶה לוֹ פְּרֻנְסָה בְּשָׁפַע.

הַמֶּאֱחָל לָכֶם מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה...

כו תקמז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, כ' נִיסָן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד, צָמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּירוֹ יָאִיר.

רֹאה לְחִזָּק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אִפְגִּים שֶׁבְּעוֹלָם, וְתָמִיד תִּמְצָא בְּעֲצָמָךְ נִקְדוּת טוֹבוֹת, כְּמוֹכָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהָר"ן, חֶלֶק א'), סִימָן רפב); וְעֲלִיךְ לְדַעַת, אֲשֶׁר אֵין זֶה עֲצָה לְהַמְשִׁיךְ אֶת עַצְמוֹ אֶל הַצָּעֵר, כִּי בְּפִרוּשׁ גָּלוּ לָנוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, שֶׁכָּל הַנִּמְשָׁךְ אַחֵר הַצָּעֵר, הַצָּעֵר נִמְשָׁךְ אַחֲרָיו (רש"י מוֹעֵד קָטָן טז:); כֵּן רֹאה לְבָרַח אֵלָיו

יִתְבָּרֵךְ, וְלָדוֹן אֶת עֲצָמָךְ לְכַף זְכוּת, וְאֵל תִּקַּח עַל עֲצָמְךָ אֵף פָּעַם
אֲשֶׁמָּה וְכוּ', כִּי יִסּוּרֵי הָאֲשָׁמָה וְהַמְצָפוֹן הוֹרְסִים אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי.

רַבֵּנוּ ו"ל גָּלָה לָנוּ נוֹרָאוֹת גְּפִלְאוֹת (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן
ב'), שְׁאָדָם צָרִיךְ לְתֵת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל כָּל
הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, וְעַל-יְדֵי שִׁינְגִיל אֶת עֲצָמוֹ
לְהַסְתַּכֵּל עַל הַחֲסָדִים גְּמוּרִים שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יְכוּל
לְהַנְצִיל מִכָּל הַצָּרוֹת וְהִיסּוּרִים. וּבִאֲמַת עַל-יְדֵי עֲנִיַּן הַתּוֹדָה וְהוֹדָאָה,
לְתֵת תְּמִיד תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יְכוּלִים לַעֲבֹר אֶת זֶה
הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם. וְעַל-כֵּן רָאָה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבַּעוֹלָם,
וּבִנְדָאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. הֶעָקָר רָאָה לְהִיּוֹת דְּבוּק
בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּתְשַׁמַּח אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבַּעוֹלָם, וְאֵף שְׁאֵנִי
יִדְעֶה שֶׁהַכָּאֵב וְכוּ', מְאֹד מְאֹד קָשָׁה וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֵין זֶה עֲצָה
לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַצָּעַר וְהַכָּאֵב, אֲלֹא תְּמִיד לָדוֹן אֶת עֲצָמוֹ
לְכַף זְכוּת.

הַרְגַּל אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל יוֹם לְלִמּוּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְתַחֲבִיא אֶת
עֲצָמָךְ בְּתוֹךְ הַקְדוּשָׁה, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פֶּנָּא דְּבֵי אֱלֹהֵי
רַבָּה, פָּרָק י'): אִם רָאִיתָ צָרוֹת מִתְגַּבְּרוֹת עָלֶיךָ, רוּץ וּבֹא בְּחֻדְרֵי תּוֹרָה;
עַל-יְדֵי שְׁאָדָם מִתְחַבֵּא בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא נִצָּל
מִכָּל צָרוֹתָיו וּמִרִּירוֹתָיו וְכוּ', כִּי כָּל הַצָּרוֹת וְהִיסּוּרִים הֵם רַק מִחֲמַת
שְׁחוּשָׁב מֵהֶם, אֲבָל אִם הִיָּה מְרַגֵּל אֶת עֲצָמוֹ וְלוֹמֵד, שׁוֹם דְּבָר
שֶׁבַּעוֹלָם לֹא הִיָּה יְכוּל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְכַנִּים אֶת כָּל אֱלֹהֵי
בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֶּאֱחָל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה...

כו תקמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֹדֶר שְׁמִינִי, כ"ג נִסָּן ה'תשנ"ח.

שָׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי

שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָאָד מָאָד נִדְהַמְתִּי וְנִדְעוּעִיתִי לִשְׁמַעַי אִיךָ שֶׁהִתְקַשְׂרָה אִיזוֹ כַּתְּבַת וְכו', שְׁלִיחָה שֶׁל הַסֵּם "ד'-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, שְׂרוּצָה לַעֲשׂוֹת כַּתְּבָה עַל יְדִידֵנוּ הַיְקָר לָנוּ מָאָד, ר' ... גִּרּוֹ יְאִיר, כָּאֵלוּ הוּא וְכו' וְכו', וְהִנֵּה יָדוּעַ לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִי הִיא וּמָה הִיא וְכו' וְכו', וּבַעֲבֹר סִבְלָנוּ מִמֶּנָּה הַרְבֵּה צְרוּת, שְׁלֹכְלָכָה עֲלֵינוּ עַל יָמִין וְעַל שְׂמָאל, הַרְיִנִי מִבִּקְשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הֵן הַגְּבָרִים וְהֵן הַנָּשִׁים, לְחַתֵּם עַל הַהֲצָהֳרָה, כִּי אִם הִיא תַּעֲזוּ לְהַכְנִיס אִיזוֹ כַּתְּבָה עַל יְדִידֵנוּ הַיְקָר לָנוּ מָאָד, ר' ... גִּרּוֹ יְאִיר, נִתְּבַע אוֹתָהּ כָּל הַקְּהֵלָה עַל הוֹצָאתָ דָּבָה, וְהִנֵּה אֲנִי בַּעֲצָמֵי חוֹתֶם הַצְּהָרָה, וְכֵן אֲנִי מִבִּקְשׁ, שְׁבִלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ — הֵן הַגְּבָרִים וְהֵן הַנָּשִׁים, יִחַתְּמוּ עַל הַהֲצָהֳרָה הַשְּׁנִיָּה.

חֲסִדֵי ה' יִתְבָּרַךְ, שְׁזָכְנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם קְהֵלָה מְשֻׁשְׁגָּת וּפּוֹרְחַת, הָאֲחֻדוֹת וְהָאֲהָבָה שֵׁשׁ בִּינֵינוּ, בְּאַמֶּת רְאוּי לְהִתְפַּלֵּא, אֲתֶם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעֵר מַה קוֹרָה בְּמִקוֹמוֹת אַחֲרִים, אִיזוֹ מַחְלָקַת וּפְרוּדִים יֵשׁ וְכו' וְכו', אִילּוּ קִנְאוֹת וְשִׁנְאוֹת יֵשׁ וְכו' וְכו', אִילּוּ וּפְּוֹחִים וְאִי הַבְּנוֹת יֵשׁ וְכו' וְכו', וְתִהְיֶה לָאֵל, בִּקְהֵלָתֵנוּ שׁוֹרָה הָאֲחֻדוֹת וְהָאֲהָבָה. הֵן אֲמַת, שְׁלֵהִיטִיב וּלְשַׁפֵּר אֵין לְדַבֵּר סוּף, וְתָמִיד אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לִיֻּפּוֹת וּלְשַׁפֵּר אֶת הָאֲחֻדוֹת וְהָאֲהָבָה בִּינֵינוּ, אֲבָל בְּכָל־לֵינֹת זֶה מַשְׁהוּ נִפְלֵא מָאָד מָאָד, אֶת גְּדֹל הַחֲסֵד וְהָאֲהָבָה שֶׁהִשְׁקַעְתִּי בָכֶם וְהִטְבַּעְתִּי בִּינֵיכֶם, תֵּאֱמִינוּ לִי, שֵׁשׁ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזֶה שֶׁעָשׂוּעִים גְּדוּלִים מָאָד, כִּי בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, כָּל הַגְּלוּת הַמְּרָה וְהָאֲרָפָה הַזֶּה, הִיא רַק מַחֲמַת שְׁנֹאת חֲנָם שֵׁשׁ בֵּין אַנְשִׁים, רַחֲמָנָא לְצֻלָּן, שֶׁשְׁוֹנָאִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי עַל לֹא דָּבָר וְכו' וְכו', חוֹלְקִים אֶחָד עַל הַשְּׁנִי עַל לֹא דָּבָר וְכו' וְכו', בְּלִי שְׁכָל כָּלָל כִּידוּעַ לְכָל, תִּרְאוּ אִיךָ שֶׁהַסֵּם "ד'-מ"ם זָרַע פֶּה בִּיבְנָאֵל שְׁנֹאָה בֵּין הַתּוֹשְׁבִים אֲלֵינוּ, זֶה לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֹּר, אִילּוּ כַּחוֹת הַטְּמָאָה שֵׁשׁ לוֹ, עִם כָּל זֹאת לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוּם דָּבָר, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִתְאַחַד בִּיחַד בִּינֵינוּ,

וְכֵן לִקְרֹב אֶת הַתּוֹשָׁבִים, וּלְקַבֵּל אֶת כָּלם בְּסִכָּר פָּנִים יְפוֹת, וּלְהַקְדִּים שְׁלוֹם לְכָל אָדָם.

וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁתִּמִּיד תִּשְׁתַּדְּלוּ לְהַקְדִּים שְׁלוֹם לְכָל אָדָם, וְזוֹ מִדְּתוֹ שֶׁל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא יוֹעִיל לִסְמ"ך-מ"ם הַרְשָׁע בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים בִּינָנוּ, אִם אֲמַנֵם צָר לִי מְאֹד לְהַגִּיד, שֶׁעֲדִין יֵשׁ אֶחָד אוֹ שְׁנַיִם וְכו', שֶׁהֵם חוֹתָרִים תַּחַת קְהֵלְתֵנוּ הַנִּמְצָאִים בְּפָנִים, אֲבָל אִם הֵם לֹא יִפְסִיקוּ, נַעֲשֶׂה אִתָּם כְּמוֹ שֶׁעָשִׂינוּ עִם הַגִּבֹּרָא אֱלִים, שֶׁסִּלְקֵנוּ מִקְהֵלְתֵנוּ וְכו' וְכו', אֲנַחְנוּ אֵין לָנוּ כַּח וּמַח לְמַחֲלֶקֶת וּפְרוּדִים, מִסְפִּיק לָנוּ הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים וְהַמְרִירוֹת שֶׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאִתָּנוּ, דְּאֵגוֹת פְּרִנְסָה וְכו', חוֹבוֹת וְכו', מָה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים עוֹד מְרִיבוֹת וְאֵי הִבְנוֹת, אֲדַרְבָּה, עֲלִינוּ לַעֲזֹר אֶחָד לְשָׁנִי, אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַדְּבָרִים הָאֵלּוּ שֶׁאֲנִי מְדַבֵּר מִתּוֹךְ פְּנִימִיּוֹת לְבָבִי, יִפְנְסוּ אֶל לִבְכֶם, כִּי מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי, כִּשְׁאֲנִי רוֹאֶה שֶׁעֲדִין הַרְשָׁע לֹא נָח, וְהוּא עֲדִין מְנַסֶּה אֶת הַחֲצִים הָאֲחֵרוֹנִים שֶׁלוֹ לְהוֹצִיא עֲלֵינוּ, וְלַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אוֹפָנִים שֶׁבַּעוֹלָם, הִנֵּה עֹכְשׁוֹ מִתְחִיל הַקִּיץ הָאָרֶץ, וְכָל יוֹם וְיוֹם הוּא אָרֶץ מְאֹד מְאֹד, וְיִכּוּלִים לַחֲטֹף בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה תוֹרָה, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁאִינוּ מְטַעַה אֶת עַצְמוֹ כָּלֵל, אֲלֹא זוֹכֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם תוֹרָה הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר זֶה חֲלָקֵנוּ וְאָרֶץ יִמִּינוּ, וְלֹא יִשְׁאָר מֵאִתָּנוּ כְּלוּם, רַק אֶת הַתּוֹרָה שֶׁנִּזְכָּה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם, כִּי כְּנֻגַּד כָּל יוֹם וְיוֹם בַּעוֹלָם הַזֶּה, יֵשׁ יוֹם בַּעוֹלָם הַבָּא, וְכָל מָה שֶׁהָאָדָם עוֹשֶׂה בִּהְיוֹם בַּעוֹלָם הַזֶּה, כְּמוֹ-כֵן יִהְיֶה לוֹ בִּהְיוֹם בַּעוֹלָם הַבָּא. וְעַל-כֵּן אֵל תִּהְיוּ בְּטָלָנִים! אֲלֹא בְּכָל יוֹם וְיוֹם רְאוּ לַחֲטֹף טוֹב הַרְבֵּה, שֶׁלִּבָּל יַחֲסֹר לָכֶם יוֹם אֶחָד מִלְּמוּד חֻמֵּשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאִפֵּן שֶׁתִּזְכּוּ לְסִיִּם בְּכָל שָׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם עִם פֶּרוּשׁ רִש"י, שֶׁהִיא סִגְלָה לִירְאֵת שְׁמִים. וְכֵן לַחֲטֹף בְּכָל יוֹם פֶּרֶק אוֹ שְׁנֵי פֶרָקִים אוֹ יוֹתֵר מִשְׁנִיּוֹת, אֲשֶׁר הוּא זְכוּף הַנֶּפֶשׁ, וְכֵן חֲסִפּוֹ דָף גְּמָרָא לְיוֹם, שֶׁזֶה מִמֶּשׁ אוֹר וְזִיו לְהַנְשָׁמָה. וְעַל כָּלם — לְהִתְמִיד בְּהִלָּכָה, כִּי כָּל הַשּׁוֹנֶה הִלְכוֹת בְּכָל יוֹם, מְבַטֵּחַ לוֹ

שְׁהוּא בֶּן הָעוֹלָם הָבָא (נדה עג.). וְאַנְחֵנוּ צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ בְּעִבּוּר לַמּוֹד הַלָּכָה, אֲשֶׁר מְאֹד מְאֹד הִזְהִירָנוּ רַבֵּנוּ ו"ל עַל כֵּן (שִׁחוּת־הַר"ן, סִימָן כח), וְזֶה צָרִיף לִהְיוֹת בְּרֹאשׁ מַעֲגִינּוּ — לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלָּכָה, וּבִפְרָט הָאֲבָרִים הַצְעִירִים, שִׁשְׁתִּידְלוּ מְאֹד לְלַמֵּד הַלְכוֹת טְהוֹרַת הַמִּשְׁפָּחָה, וְלַחֲזוֹר עַל זֶה פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר, אֲשֶׁר הַדְּבָר הַזֶּה הוּא בְּכָרִיתוֹת, וְצְרִיכִים לְשַׁמֵּר עַל זֶה מְאֹד מְאֹד.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, כִּי כֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (גשין ז.): שְׁלַח לִי מֶר עוֹקֵבָא לְרַבִּי אֶלְעָזָר, בְּגִי אָדָם הָעוֹמְדִים עָלֵי וּבִידֵי לְמִסְרָם לְמַלְכוּת, מַהוּ? שְׂרִטְט וְכָתַב לִיָּה (תהלים לט, ב): "אֲמַרְתִּי אֲשֶׁמְרָה דְרַכִּי מִחֲטוּא בְלִשׁוֹנִי, אֲשֶׁמְרָה לְפִי מַחֲסוּם בְּעוֹד רִשְׁעִי לְנִגְדִי", אֶף־עַל־פִּי שְׂרִשְׁעִי לְנִגְדִי, אֲשֶׁמְרָה לְפִי מַחֲסוּם, שְׁלַח לִיָּה קָא מַצְעִרִי לִי טוֹבָא, וְלֹא מְצִינָא דְאִיקוּם בְּהוּ, שְׁלַח לִיָּה (תהלים לו, ז): "דּוֹם לְהוֹנִיָּה וְהַתְחוּלָל לּוֹ", "דּוֹם לְהוֹנִיָּה" וְהוּא יִפִּיל לָךְ חֲלָלִים חֲלָלִים", הַשֵּׁפֶם וְהַעֲרֵב עֲלֵיהֶן לְבֵית־הַמִּדְרָשׁ וְהֵן כָּלִין מְאֻלֵּיהֶן. הַדְּבָר יֵצֵא מִפִּי רַבִּי אֶלְעָזָר, וְנִתְנוּהוּ לְגוֹיָבָא בְּקוֹלָר. רַק זֶה הָעֵצָה נִגְדָּה כָּל שׁוֹנְאֵינוּ, לְהַשְׁפִּים וְלְהַעֲרִיב לְבֵית־הַכְּנֶסֶת, לְהַתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן דִּיקָא, כִּי מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, וְעוֹנָה 'אָמֵן יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא', אֶפְלוּ נִגְזָר עָלָיו גְּזֵר דִּין שֶׁל שְׁבָעִים שָׁנָה, מִיָּד קוֹרְעִין אוֹתוֹ, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (שְׁבַת קיט:): 'כָּל הָעוֹנָה אָמֵן בְּכָל כַּחוֹ, אֶפְלוּ נִגְזָר עָלָיו גְּזֵר דִּין שֶׁל שְׁבָעִים שָׁנָה — קוֹרְעִין אוֹתוֹ'.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, רְאוּ לְשַׁמֵּר עַל יְלָדֵיכֶם, אֲתֶם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעֵר אֶת גְּדֹל הַיְגִיעָה וְהַטְרָחָה שֶׁאֲנִי מִשְׁקִיעַ בָּהֶם, וְאֲנִי בְּקֶשֶׁר יוֹם יוֹמִי עִם הַמוֹסְדוֹת שֶׁלָּנוּ, וּמִדְרִיף וּמִנְהִיג אֵיךְ לְטַפֵּל עִם כָּל תַּלְמִיד וְעִם כָּל תַּלְמִידָה, וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקָשׁ אֲתֶכֶם, שְׂאֵל תַּחֲשָׁבוּ שֵׁישׁ פֹּה אִיזוֹ הַפְקָרוֹת, אֲדַרְבָּה, אֲנִי אִישִׁית מְעַרְב בִּזְהָ, וְהוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים, שִׁילְדֵינוּ יִהְיוּ יְרָאֵי ה', וְנוֹכַל לְהַתְפָּאֵר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ עִמָּהֶם.

אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָכֶם, כִּי אֵלּוּ הַיְלָדִים שְׁלוֹמֵמִים עֲכָשׁוּ אֶצְלִי פֹה, אִם לֹא תִפְרָעוּ לָהֶם, אֲלֹא יִשְׁאַרוּ כֵּן לְלַמֵּד שְׁנֵתִים, אֵין לָהֶם

מֵה לְהַתְבַּיֵּשׁ מֵאִף חֶכֶם מִהַדוֹר הַזֶּה, תִּהְיֶה לְאֵל, תִּלְמִידִים חֲרוּצִים וְתַמִּימִים, וְלִוְמִידִים בְּתִשּׁוּקָה עֲצוּמָה וּבְהַתְמַדָּה גְּדוּלָּה, וְיֵשׁ לָהֶם אֲהָבַת הַתּוֹרָה, יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּרְוּ מֵהֶם רַב נַחַת דְּקִדְּשָׁה, אֲנִי אִישִׁית לִוְמִיד אִתָּם כַּמָּה שְׁעוּרִים, מֵה שְׁלֹא עָשִׂיתִי מֵאֲזֻ שִׁפְתַּחְתִּי אֶת הַיְשִׁיבָה — זֶה קָרוֹב לְשִׁלְשִׁים שָׁנָה.

הַכֹּפֶל הַדָּבָר, אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, לְחַתֵּם עַל הַהֲצָהֳרָה, וְכֵן לְרֹשֶׁם אֶת מִסְפֵּר הַתַּעֲדָתָה וְהוּת תַּחַת הַחֲתִימָה, כִּי אִם נִצְטָרֵךְ לְתַבַּע אֶת הַ... עַל הוֹצָאת דְּבָרָה, אֲזִי יִהְיֶה לָנוּ עַל מֵה לְהַסְתַּמֵּךְ, וּפַעַם וּלְתַמִּיד נִפְטָר מִהַצָּרֶעַת הַזֶּה וְכוּ'. נָא וְנָא הַתַּעֲזוּרָה נָא, וְהַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁנִזְכֶּה לַעֲבֹר עַל כָּל הַגְּלוֹלִים וְהַמְכַשּׁוּלוֹת, וְנִזְכֶּה לְהִקָּים דּוֹרוֹת יִשְׂרָאֵל מְבָרְכִים, וְנִצְלִיחַ.

וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲנָא עֲזֹרוּ לְבַעֲלֵיכֶם שִׁיגְנוּבוּ עֵתִים לַתּוֹרָה, וְכֵן יָבוֹאוּ לְהַתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, כִּי בְּזֶה שְׁבַעֲלֵיכֶם יִלְמְדוּ תּוֹרָה, אִתָּן תִּתְחַלְקֶנָּה חֵלֶק בְּחֵלֶק עִמָּהֶם. וְכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶן, שְׁתַּתְּאֲסַפְּנָה מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ מִי שָׂרָק יְכוּלָּה, לִוְמִיד תִּהְיֶה בְּצוּמָא, אֲשֶׁר זֶה דָּבָר מְאֹד מְאֹד חָשׁוֹב בְּשָׂמִים.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תִקְמַט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ג נִסָּן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, עֲמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּדּוּר יָאִיר.

מְאֹד נִזְדַּעְזַעְתִּי לְשִׁמְעַי אִיךָ שֶׁ... וְכוּ' וְכוּ', רוּצָה לְשִׁים שְׁמִיךָ בְּכּוֹתְרוֹת, וְתַכְף-וּמִיד שְׁלַחְתִּי הַצָּהֳרָה, שְׁבָה יַחְתֵּמוּ כָּל אֲנָשֵׁי קְהִלָּתֵנוּ, וְאִם הִיא כּוֹתֶבֶת עָלֶיךָ אִיזוֹ כְּתָבָה שָׂרָק לֹא תִהְיֶה, אֲנִי וְכָל הַקְּהִלָּה נִתְבַּע אוֹתָהּ עַל הוֹצָאת דְּבָרָה, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַפְטָר מִמֶּנָּה פַּעַם וּלְתַמִּיד.

העֶקֶר רָאָה לְחֹזֶק אֶת עֲצָמָהּ, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
וּמִכָּל זֶה תִּבְיֵן וְתִשְׁכַּח מִרְחוֹק אֶת גְּדֹל הַבְּיּוֹנוֹת וְהַשְּׁפִיכוֹת דָּמִים
שֶׁיֵּשׁ לִי כָּבֶד שְׁלִשִׁים שָׁנָה, וּמִמָּשׁ עַל לֹא דִבָּר וְכו', כַּאֲשֶׁר אֵתָּה
בְּעֲצָמָהּ תִּבְיֵן וְתִשְׁכַּח.

נָא וְנָא רָאָה לְהִתְחַזֵּק, וְהַקְדוּשָׁה בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שִׁיְהִי לָךְ
לְכַפֶּרֶת עֲוֹנוֹת, כִּי בְּאֵמֶת הַכֹּל זֶה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאַדָּם צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק
וּלְהִתְחַזֵּק מֵעַמָּד, כִּי אֵין זֶה עֲצָה לִפְלִי בְּדַעְתּוֹ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תקנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסִדֵּר שְׁמִינִי, כ"ג נִסָּן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רָאָה לְתִלּוֹת אֶת הַמִּכְתָּב כָּלְלִי בְּלוֹחַ הַמּוֹדְעוֹת, וְכֵן לְתִלּוֹת אֶת
הַהֲצָהָרָה שְׁאֵנִי מִצְהִיר, וְאֵת הַהֲצָהָרָה שְׁכָל אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמִנוּ יִתְחַמֵּה,
אֵת זֶה תִּמְסֹר לִי ... וְכֵן תִּמְסֹר לוֹ גַּם אֶת הַמִּכְתָּב כָּלְלִי, שִׁיעֲשֶׂה
עֲתָקִים לְנָשִׁים, כִּי בְּאֵמֶת שְׁמַעְנוּ הַיּוֹם שְׁמוּעָה, שֶׁ ... רוֹצֶה לְהַכְפִּישׁ
בְּעִתּוֹנוֹת אֶת יְדִידָנוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, וְלִכֵּן אֲנִי חֲנוּ צָרִיכִים לְהִתְאַחֵד יַחַד,
וְלֹא לְתֵן לָזֶה לְצִאת לַפֶּעַל.

רָאָה לְכַתֵּב לִי בְּדִיוֹק מְתִי בְּנֶךְ נוֹסֵעַ, וּמְתִי הוּא מֵגִיעַ, כְּדִי
שִׁיחֲכוּ לוֹ בְּשִׁדָּה הַתְּעוּפָה.

אוֹדוֹת ... גֵּרוֹ יֵאִיר, כֵּן הוּא הַנִּכּוֹן, שֶׁהוּא בָּא בְּיוֹם רִאשׁוֹן ז'
אֵיר, וּכְדֹאִי שִׁיתְּרָאוּ תִּכְף־וּמִיד יוֹם יוֹמִים וְלֹא יוֹתֵר, כִּי אַחֲר־כֶּף
הִיא צְרִיכָה שְׁבָעָה יָמִים לֹא לְהִתְרָאוֹת, וְנַעֲשֶׂה אֶת הָאֲרוּסִין כְּרִצּוֹן
רַבְּנוּ ז"ל — לִילָה לִפְנֵי הַחֲתֻנָּה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תקנא.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ג נִסָּן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... וְ... שְׂיִחָיו נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אֵין אַתֶּם צְרִיכִים לְדַאג כָּלֵל, בְּנִכֶּם יִהְיֶה בְּיָדִים טוֹבוֹת, וְתִהְיֶה לְאֵל, הַיְלָדִים מְאֹד אוֹהֲבִים לִהְיוֹת פֹּה, וְלוֹמְדִים בְּהַתְמָדָה גְּדוֹלָה, וּמִתְנַהֲגִים בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ, וְלֹא חֹסֵר לָהֶם כְּלוּם, וְלָכֵן אַתֶּם לֹא צְרִיכִים לְדַאג בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן.

כְּדֹאֵי לְהַזְמִין דִּיל, וְאַתָּה זֶה תַּעֲשֶׂה בְּיַחַד עִם ר' ... גִּרּוֹ יֶאִיר, וְלִהְיוֹת לְדִיל, שֶׁר' ... יִחַפֶּה עָלָיו, כִּי הֵם לֹא מוֹסְרִים אֶת הַקָּטִין רַק אִם אוֹמְרִים לָהֶם אֶת הַשֵּׁם קֹדֶם לָכֵן, וּבְכֹדֵאֵי יִחַפּוּ אֲלֵיהֶם בְּשִׁדָּה הַתְּעוּפָה, וְאַתֶּם לֹא צְרִיכִים לְדַאג.

שׁוֹב פַּעַם, אֵל תִּדְאָגוּ כָּלֵל, הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תקנב.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ג נִסָּן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׂיִחָיו

נִצַּח.

מָה אֶמַר לָכֶם! חֻבֵּל עַל כָּל יוֹם שְׁבִנְכֶם ... גִּרּוֹ יֶאִיר, אֵינוֹ פֹּה, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, הַשְּׁעוּרִים נִמְשָׁכִים בְּכָל יוֹם, וְחֻבֵּל עַל כָּל יוֹם שֶׁהוּא מִחֹסֶר, הֵן אֶמַת שְׁאַתֶּם הוֹרִים, וְאַתֶּם רוֹצִים לְרֹאוֹת נַחַת מִמֶּנּוּ, אֲבָל תֵּאֱמִינוּ לִי, שֶׁזֶה עֲכָשׁוּ בְּאִמְצַע הָעֲבוּדָה, וְיֹתֵר טוֹב הַתְּחַלֵּת הָעֲבוּדָה, וְחֻבֵּל לְקַחַת אוֹתוֹ בְּאִמְצַע וּלְהַפְרִיעַ אוֹתוֹ וְכו', וְעַל-כֵּן אִם

יכולים להביא אותו עוד השבוע — מה טוב ומה נעים, אבל לא
 יאחר מראש־חדש איר, כי אנחנו רוצים להתחיל ללמד אתם עוד
 כמה שעורים, ויחבל שיחסר, אני מבין היטב היטב, שהייתם רוצים
 שיהיה על הבר־מצוה, אבל אני מכרח להגיד לכם, שבשביל לילה
 אחד להתפאר למשפחה וכו', לא כדאי שבנכם יאבד חדש שלם
 של למוד וכו', כי תהלה לאל, אצלי הוא למד מאד מאד בהתמדה,
 והם קונים הרבה ידיעות, שבישיבות אחרות בחורים בגיל עשרים
 אינם מקבלים.

אני מאד מאד מבקש אתכם, לא לעזב אותו וכו', אם אתם
 רוצים שימשיך ללמד פה.

הקדוש־ברוך־הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפלת
 שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שיהיה לכם רק טוב בחיים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כו תקנג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שמיני, כ"ג ניסן ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

פה תקבל הצהרה בשם אנשי שלומנו, ורציתי שכל אחד ואחת
 הינו הן הגברים והן הנשים, שיחתמו על זה עם מספר תעודת
 הזהות, כי אם נצטרך ללכת למשפט בעבור הוצאת דבה, שיהיה
 הכל כבר מוכן, כי לא יתכן שנתן לשפף את דמו של ... גרו יאיר,
 על לא דבר, העקר ראה לחזק אותו, ומרחוק תבינו מה אני סובל
 זה שלשים שנה — חרופים וגדופים, עלבונות ושפיכות דמים,
 ובפרט שהסם"ד־מ"ם, ימח שמו וזכרו, לכלך עלי בכל העולם כלו,
 אצל כל הירע־בנים, ויש להם עלי תמונה שלילית, ואני מכרח
 להגיד לך, שגם בעיני ... גרו יאיר, השחירו אותי וכו', אף־על־פי־
 כן אמר דוד המלך (תהלים צב, ט): "ואתה מרום לעולם ה'", ופרש

אָשֶׁר כּוּ תִקְנֵד בְּנַחֵל קְבוּ

רש"י: 'לעולם ירד על העליונה', כי הקדוש-ברוך-הוא מנהיג את העולם, ורק בו אני בוטח.

את המכתב כללי רצייתי שתמסר לנשים, ורצייתי שגם הן תחתמנה על ההצהרה, וגם אני כתבתי הצהרה פרטית משלי, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנתחזק ביתר אהבה.

אודות זה שדברנו וכו', שאם הילד שלו ימשיך לנסע באופנים, נאלץ לסלק אותו מהתלמוד-תורה — למען ישמעו וייראו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תקנוד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שמיני, כ"ג ניסן ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

באתי לבקש אותך מאד מאד, שתשמר על בנך ... גרו יאיר, שלא יסע ברכב שלך, וכן לא עם הטרקטורונים וכו', כי זה גורם שם רע לקהלה שלנו, ובפרט שכל הבחורים מקנאים בו, ורוצים לחקות אותו, וזה לא טוב לנו לחנוף, ועל-כן אני מאד מאד מבקש אותך, שתגיד לו, שרק אם הוא יתנהג לאות ולמופת, אז נוכל להחזיק אותו, ובבוא העת גם לחתנו, אך אם הוא יתנהג ילדותי, לא נוכל להחזיקו, ומאד מאד קשה יהיה למצא לו שדוף, כי הוא יקבל שם רע, וזה לא פשוט.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתבשרו לי תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תקנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ג נִסָּן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד, צָמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, ר' ... גִּרּוֹ יָאִיר.

רְאֵה לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אָפָּנִים שְׁבַעוֹלָם, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ
וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְסוּף כָּל סוּף תִּהְיֶה לָּךְ פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַע, וְתִצָּא מִכָּל
צְרוּתֶיךָ וְחֻבּוּתֶיךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב לָּךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מָאֵד, שְׁבֻשׁוֹם פָּנִים וְאָפֶן לֹא לִתֵּן לִי...
לְהַכְנִס לְתוֹךְ בְּנִין "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", אֲנַחְנוּ לֹא צָרִיכִים אֱלִימִים וְכו',
וְלֹא מְשַׁנְעִים וְכו', וְזֶה יוֹתֵר בְּרִיא לְקַהֲלָתָנוּ, שֶׁלֹּא תִהְיֶה לוֹ שְׂיִכּוֹת
לְקַהֲלָתָנוּ, וְצָרִיכִים לַעֲמֹד עַל זֶה חֻזֵּק מָאֵד, וְאִפְלוּ בְּמִקְנָה לֹא לִתֵּן
לוֹ לְהַכְנִס, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב לָנוּ, וְנִגָּאֵל מִכָּל צְרוּתֵינוּ.

הַמֵּאחֵל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תקנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ד נִסָּן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׂיִחִיו.

הִנֵּה הַיּוֹם מִתְחִילִים לְבָנוֹת אֶת אוֹלָם הַשְּׂמֻחוֹת בְּסִימָן טוֹב
וּבְמִזֵּל טוֹב, וְלָכֵן אֲנִי מָאֵד מָאֵד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, אִם אַתֶּם יְכוּלִים לִתֵּן
לִי הַלְוָאָה לְמִשָּׁךְ אֲרָבֶעָה אוֹ חֲמִשָּׁה חֲדָשִׁים כְּמָה שֵׁיִשׁ בְּאַפְשָׁרוּתְכֶם
עַד מָאָה אֶלֶף ש"ח, וּבְעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ שָׁמוּ, יִשְׁלַם לָכֶם חֲזָרָה עַד
הַפְּרוּטָה הָאֲחֻרּוֹנָה כְּרָצוֹנְכֶם, וְנָא לְהַעֲבִיר אֶת זֶה לִידֵידָנוּ ...

אֲנִי מָאֵד מָאֵד מְקַנֶּה וּמְצַפֶּה לְהַשְׁתַּתֵּף בְּשְׂמֻחוֹת שֶׁל יְלָדֵיכֶם

אֲשֶׁר כּוּ תִקְנֶז בְּנַחַל קִנְט

בְּאוֹלָם הַשְּׁמָחוֹת, שְׁאַנְחֵנוּ עֲכָשׁוּ בּוֹנִים, וְתִתְפַּלְלוּ עָלַי, שְׁאַזְכֶּה
לְאַרְיֵכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, וְלִשְׂמֵחַ בְּשִׂמְחַתְכֶם.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תִקְנֶז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לִסְדֵּר שְׁמִינִי, כ"ד נִסָּן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרוּ יָאִיר.

בְּאֵתִי לְחֻזֵּק אוֹתָךְ, שְׁתַּהֲיָה תָמִיד שְׂמֵחַ, כִּי בּוֹ בְּרָגַע שְׁתַּהֲיָה
בְּשִׂמְחָה, יִתְרַחֵב לָךְ — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת. וְרַבְּנוּ ז"ל
גָּלָה לָנוּ (לְקוּטִי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כד): כְּשֶׁאָדָם בְּשִׂמְחָה, אֲזִי עוֹלָה
לְמַעַלָּה מִרוּחִין, נִפְשִׁין וְנִשְׁמָתִין, וְזוֹכֶה לְהַשִּׁיג הַשְּׁגוֹת אֱלֻקוֹת
בְּמִדְרָגָה שֶׁל מְטִי וְלֹא מְטִי, וְאֵין לוֹ כֶּבֶד שׁוֹם תַּעֲנוּג שֶׁל הַבְּלִי
הָעוֹלָם, הִנֵּה, אֲלֹא רוּצָה לְהַכְלִיל לְגִמְרֵי בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְעַל-כֵּן
רָאָה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּרְאֶה, שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָךְ עֶסֶק
עִם אֵף אֶחָד, וְאַתָּה לֹא תִקְנֹא בְּאֵף אֶחָד, וְאֵף אֶחָד לֹא יִקְנֹא בָּךְ, כִּי
כְּשֶׁאָדָם זוֹכֶה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, הוּא זוֹכֶה לְהַכְלִיל בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ
יִתְבָּרֵךְ. וְתֵאֵמַר לִי, שְׁלִי יֵשׁ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה שׁוֹנָאִים יוֹתֵר מִשְׁעֲרוֹת
רֹאשִׁי, אֲבָל אֲנִי מִתְחַבֵּא בְּסִתָּר כִּנְפִיו יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה שׁוֹם בְּרִיָּה
לֹא יוֹלָה לַעֲשׂוֹת לִי שׁוֹם דְּבָר, וְעַל-כֵּן רָאָה גַם אַתָּה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל
מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וּבִזְכוּת זֶה יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁתַּעֲבֹר עַל הַכֹּל, וְהַעֲקֹר תִּהְיֶה רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי אִם תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה
— תַּעֲבֹר עַל הַכֹּל.

נָא וְנָא רָאָה לְהַקְדִּים שְׁלוֹם לְכָל אָדָם, וּכְשֶׁאַתָּה מִרְאֶה פָּנִים
שְׂמֵחוֹת לְאַחֲרִים, אֲזִי אֶפְלוּ הַשׁוֹנָאִים מִתְפּוֹצְצִים, כִּי הֵם חוֹשְׁבִים
שִׁיכוּלִים לְהִרְע לְאָדָם, אֵף הִנֵּה הֵם רוֹאִים, שֶׁהוּא צוֹחֵק מִכֶּלָם
וְשִׂמֵּחַ, וְלִכֵּן זֶה מְפּוֹצֵץ אוֹתָם, וְעַל-כֵּן רָאָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִזּוֹ
תִּהְיֶה הַכִּי מְאֹשֶׁר.

קס אֲשֶׁר כו תקנח — כו תקנט בנחל

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תקנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר שְׁמִינִי, כ"ד נִסָּן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְמוֹתֵר לְצִיָּן לְךָ אֶת הַעֲגֻמַּת נֶפֶשׁ שִׁישׁ לִי, לָמָּה אֶת צְרִיכָה
לְהִתְעַקֵּשׁ, סוּף כָּל סוּף אֲנִי רוֹצֶה רַק אֶת הַטּוֹב שֶׁל בְּנֶךָ, יֵשׁ לוֹ זְמַן
עַד רֹאשׁ-חֹדֶשׁ לְרֵאוֹת אֶת הַסָּבָא וְהַסָּבָא וְכו', עֲדִין לֹא מֵאַחֵר, אֲבָל
אִם יִחְסַר חֹדֶשׁ, זֶה יִהְיֶה מַעֲוָה לֹא יוֹכֵל לְתַקֵּן, עֲדִיף שִׁיסַּע חֲזָרָה
לְשִׁבוּעִים בְּאֻמְצַע הַשָּׁנָה לְחֻמַּת אַחוּתוֹ, מִמָּה שִׁיִּחְסַר כָּבֵד מִהִתְחַלֵּת
הַזְמַן, שְׂאֵז מִתְחִילִים כָּלֵם יַחַד אוֹתוֹ לְמוֹד, וְעַל-כֵּן אֲנִי בֹאֶחֶת —
אִם אַתָּם רוֹצִים שֶׁהֵבֵן יִלְמַד כָּאֵן, הִתְכַּרַח שִׁיִּחְזוֹר עַד רֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֵינִי,
שְׂאֵז מִתְחִיל סֹדֶר חֹדֶשׁ, וְחִבֵּל שִׁיפְסֹס.

אֲנִי מִקְנֶה שְׁתַּעֲשִׂי אֶת רְצוֹנִי.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תקנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֶר שְׁמִינִי, כ"ה נִסָּן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדּוּפוּ אֶל ... וְ... שִׁיחִיו
נֶצַח.

תְּהִלָּה לָאֵל, בְּנִכְּם ... הַגִּיעַ, וְהוּא מְאֹד שְׂמֵחַ, וְהִכָּל עַל נִכּוֹן,
וְהוּא נָח, וְאֲנִי מְאֹד מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיִּהְיֶה תְּלִמִּיד מְצִיָּן,

אֲשֶׁר כּוּ תִקֵּס — כּוּ תִקַּס בְּנִחָל קִסָּא

וְאַתֶּם לֹא צְרִיכִים לְדַאֵג, וְכִבֵּר קִנִּיתִי לוֹ מִתְּנֶה לְבֶר-מִצְוָה — סֵט
מִשְׁנִיּוֹת וְסֵט 'מִשְׁנֶה בְּרוּרָה', וְסֵט 'מִנְחַת חֲנוּךְ', וְאַנִּי מְקַנָּה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיַּחֲזֹר אֲלֵיכֶם תִּלְמִיד חֶכֶם, וּבַעַל דֶּרֶךְ אֶרֶץ,
וּבַעַל מַדּוּת גָּדוֹל, רַק אֵל תִּדְאָגוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת
דְּרָכֵינוּ.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תִקֵּס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֶר שְׁמִינִי, כ"ה נִסָּן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲתֶיהָ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת הַשָּׂאֵלָה שֶׁשָּׂאֵלָתָּ, בְּהַחֲלִט מִתָּר לָךְ לַעֲזוֹד שָׁנָה וְכו', וְכו',
כִּי בַעֲתִים הִלְלוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל הַבְּרִיאוֹת וְהַעֲצָבִים
וְכו' וְכו', וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֵיכֶם, וְתַהֲיֶיהָ בִּינּוּכְכֶם
אֶהְיֶה וְשְׁלוֹם, וְשִׁנְשִׁמַּע וְנִתְבָּשֵׁר תִּמְיֵד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת, וּמְאֹד
מְאֹד אֲנִי רוֹצֶה לִרְאוֹת אֶת הַצְלָחַת יְלָדֵיכֶם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תִקַּסָּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֶר שְׁמִינִי, כ"ה נִסָּן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שִׁיחִיו
נִצָּח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אין אַתּם יכולים לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שהחלטתם לשלח חזרה את בנכם, כי כבר אמרו חכמינו הקדושים (שבת י'): לעולם אל ישנה בנו בין הבנים וכו', לא פדאי שבחור יחסר חדש שלם בשעה שכלם התקדמו בלמודים, והוא יצמד עם חדש אחרנית וכו', תאמינו לי, שאני מבין את הגעגועים שלכם, כי גם אני אבא וכו', וגם לי יש רגש וכו', אבל מצד שני את גדל התועלת ברוחניות ובגשמיות שיש להילדים, שהם נעשים עצמאיים ולומדים טוב, תאמינו לי, שחבל על כל יום שהוא חסר, כי התלמידים מאד מתקדמים, ומה גם שיש עלי לחץ גדול מאד מאנשים הרוצים להכניס את ילדיהם, ואני טוען שאין לי מקום, אשר באמת אין לי מקום, ואני לא רוצה לאבד את המטה של ... גרו יאיר, ולכן אני פל-פך לוחץ עליכם, ואני מאד מאד מודה לכם שהוא חוזר, ותראו שיהיה לכם הרבה נחת ממנו, כי הילד יגדל עצמאי. ואני מאד מאד מקנה להוסיף אֶתם שעורים על גבי שעורים, ובקצרת השם יתברך, בשעה שתהיה החתונה בסימן טוב ובמזל טוב של בתכם שתחיה, אז ילדיכם יסעו הביתה לשבועים כמובן.

אודות השעורים, בודאי ראה להמשיך, כי אין אֶתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות כשאדם זוכה ללמד פרבים את דברי רבנו ז"ל, ולקרב נשמות ישראל אל הקדוש-ברוך-הוא, ולהחדיר בהם דברי אמונה, כי זה התקון הדי גדול, ואשרי האדם שתמיד מדבר דבורי אמונה, ומגלה את הקדוש-ברוך-הוא לכל העולם כלו, ואז לרב טוב הצפון יזכה. ולכן ראה להמשיך לתת שעורים, אבל אֶתה צריך לראות שיהיה טבעי, ואל תבוא לידי לחצים וכו', וכו', תתאר לעצמך שאֶתה מדבר לעצמך וכו', ואז יהיה אור ישר ואור חזר, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן קפד): כשאחד מדבר עם חברו ביראת שמים, נעשה אור ישר ואור חזר, ולפעמים מקדים האור חזר קדם האור ישר וכו', עין שם; ולכן אֶתה תציר לעצמך שאֶתה מדבר רק לעצמך, ומה אכפת לך שעוד אנשים שומעים, וככה אף פעם לא תכנס בלחץ; כי באמת האדם צריך

לחזק את עצמו יותר ממה שצריך לחזק את אחרים, ובזה שמחזק את עצמו, ממילא גם אחרים מתחזקים.

כפי הנראה אשבות רק שתי שבתות ביבנאל: פרשת קדושים י"ג איר, ופרשת אמר כ' איר, ועל-פן לא יהיו לכם בעיות בענין עלית התורה בבר-מצוה.

רק חזקו מאד אתה ואשתך, וסוף הפכוד לבוא, תאמין לי, שעוד יקנאו אתכם עם הילדים שלכם. וידוע שכל דבר טוב בהתחלה בא בצער ובעגמת נפש, אבל לבסוף קוצרים את הנחת, ויש דרך ארכה וקצרה וכו'.

אודות הזהר, תשאל את ידידנו ר' ... גרו יאיר, איפה הוא קנה את זה בכני-ברק, והסבה שאני רוצה שיהיה לכל אחד, כי אני רוצה מאד שיתרגלו אל הלשון של הזהר, ומוכא מהרב הקדוש מקאמאראנא זי"ע, באם היה ביכלתו להנהיג בעולם, אזי היה פועל, שאפלו ילדים בגיל תשע, יגרסו בזהר, אשר הלשון מטהרת ומזככת את הנפש. על-כל-פנים הלואי שנוזקה להחזיר בילדים בגיל בר מצוה, ובאמת אם מרגילים את עצמם בגיל צעיר, אז זה נשאר כבר במח, ומזכך ומטהר ושומר את הילד מכל רע כמובן.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כו תקסב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שמיני, כ"ה ניסן ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו... שיהיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

לא המשכתי עם "קדשת ישראל", כי פשוט לא הרגשתי טוב

כָּל הַיּוֹם, הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לִי רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּרוּחָנִיּוֹת
וּבִגְשָׁמִיּוֹת, מִסֶּתֶמָּא מִחַר אֲמִשִּׁיף לְשַׁלַּח לָכֶם.

אוֹדוֹת שֶׁשָּׂאֲלֹתֶם בְּעֵנֶן הַמֶּאֱפִיָּה, אִם זֶה לֹא יִפְרִיעַ לַהֲדַפְסָה,
לְדַעֲתִי, כִּדְאִי ל... גֵּרוֹ יֵאִיר, שְׂיִכְנֹס אֶפְלוֹ לְכַמָּה שָׁעוֹת, לְמִשְׁלֵשׁ
שָׁעוֹת, לְכָל הַפָּחוֹת שִׁירָאוֹ אוֹתוֹ, בְּיִדְאִי זֶה יִגְרֹם נַחַת-רוּחַ לְאַבָּא,
וְכֵן עַל הַעֲתִיד, אֲבָל רַק שְׁלֹא יִפְרִיעַ לַהֲדַפְסָה, וְאַתֶּם לֹא צְרִיכִים
לְדַאֵג, וְהַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתֵּצְאוּ מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַחֲבוּבוֹת, וְלֹא
יִחַסֵּר לָכֶם שׁוֹם דְּבָר.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהַסְבִּיר לָכֶם אֶת גִּדְּל הַזִּכּוֹת שֶׁיֵּשׁ לָכֶם בְּהַדְפַּסַּת
מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וְאַף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁאַתֶּם עֹכְשׁוּ בְּלַחֲץ וּבְדַחֲק,
אֲבָל סוּף כָּל סוּף תִּדְעוּ, שְׂיִכְנֹס לָכֶם שְׁפַע גְּזֻמָּאוֹת וְכוּ' וְכוּ', כִּי
בְּיִדְאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתִי הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעוֹד נוֹכַל לְמַלֵּא אֶת כָּל
הָעוֹלָם כָּלוֹ בְּמַלְיוֹנִים סְפָרִים בְּמֵלֵא מוֹכֵן הַמֶּלֶה, בְּלִי שׁוֹם גְּזֻמָּא
כָּלֵל. בְּאַמֶּת אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה לִגְמֹר עִם "קִדְשֵׁי יִשְׂרָאֵל",
וְאַחֲרֵכֶּךָ אֲנִי רוֹצֶה לְהַתְמַקֵּד רַק עַל הַסְדּוּר, כִּי קִדְּם זֶה צְרִיף לְצִאת
לִפְנֵי הַכָּל.

עֹכְשׁוֹ קִבְּלֹתִי אֶת הַסֵּפֶר "אוֹצֵר-שְׁלוֹם-בֵּית", וְזֶה יֵצֵא כָּל-כֶּף
יָפָה, מִמֶּשׁ לְהַפְּלִיא, פְּלֵאִי פְּלֵאוֹת, וְתִאֲמִינוּ לִי, שֶׁהִיָּה כִּדְאִי לָכֶם
לְרִדֹת לַזֶּה הָעוֹלָם רַק בְּשִׁבִּיל הַסֵּפֶר הַזֶּה, כִּי נוֹרָא וְנִפְלָא הוּא,
וּבְיִדְאִי הַסֵּפֶר הַזֶּה יַעֲשֶׂה פְּעֻלוֹת גְּדוּלוֹת בְּעוֹלָם.

הַמֶּאֱחָל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תקסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ו נִסָּן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, הֵרֵב ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

הִנֵּה אַחֵר שֶׁדִּבַּרְתִּי אִתְּךָ דֶּרֶךְ הַטֵּלֶפּוֹן, אֲמַרְתִּי לְרוּץ גַּם

בְּפִתּוּבִים, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁאֵתָה מְאֹד טָרוּד, וַיְכּוֹל לִהְיוֹת שְׁשִׁבְחָתָה וכו'.

תְּהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ כָּבֶד קָרוֹב לְמֵאָה מִשְׁפָּחוֹת, וּבִפְרָט אִם יִתְחִילוּ לְבָנוֹת דִּירוֹת בִּיבְנָאֵל, יִתְמַלֵּא הַמָּקוֹם עִם אֲבָרְכִים בְּנֵי תוֹרָה, וַיְהִיָּה בָּסִיס גָּדוֹל פֶּאֶן בְּצַפּוֹן, כִּי תְהִלָּה לְאֵל, הַפֶּחַ הַמוֹשֵׁף לַמָּקוֹם הוּא אֲדִיר, אֲבָל אֵין שׁוּם דִּירָה לְהִשְׁפָּרָה. לְזֹאת, אִם אֵתָה יְכוֹל לִפְעֹל בְּעֵבוֹר זֶה, זֶה תְּהִיָּה לָנוּ יְשׁוּעָה גְדוֹלָה, כִּי בְּעֶזְרָתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ זֶה יְהִיָּה יְשׁוּב חֲרָדִי, וְגַם תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם לֹאט לֹאט מִתְחִילִים לְהִתְקַרֵּב אֶל הַיְּהוּדוֹת, כִּי הֵם רוֹאִים שְׂיֵשׁ לָנוּ, תְּהִלָּה לְאֵל, מוֹסְדוֹת מְאֹד מְפָאָרִים הַמוֹנִים כְּשֶׁלֹּשׁ-מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים יְלָדִים, תִּלְמוּד-תּוֹרָה לְבָנִים, בֵּית-סֵפֶר לְבָנוֹת, שְׁנֵי גִנִּים, וּפַעּוּטוֹן, מִמֶּשׁ לְהַפְלִיא, עֲשִׂינוּ מִמֶּדְבָּר שְׁמָמָה יְשׁוּב פּוֹרֵחַ, וְזֶה הַכֹּל הוּדוֹת שְׁלוּחָא דְרַחֲמָנָא שְׁלָכֶם, שְׁעֲזָרוּ לָנוּ בְּכָל הַדֶּרֶךְ, כָּל הַכְּבוֹד לָהֶם.

גַּם בָּאתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, כִּי קִבְּלָנוּ יוֹתֵר מִעֲשָׂרָה דוֹנִם שֶׁל אֲדָמָה, שְׁשֵׁם עֲכָשׁוּ כָּל הַקְּרוֹאָנִים שֶׁל הַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, וְגַם אֲשֶׁרוּ לָנוּ מִמֶּשֶׁרֶד הַחֲנוּף מְבָנִים שֶׁל קִבְעָה, וַיֵּשׁ עַל זֶה תַּקְצִיב, אֲךָ צָרִיכִים לְהַפֵּךְ אֶת הַשִּׁטָּח מִקְרָקַע חֻקְלָאִית לְקָרָקַע בְּנִיָּה, הַתְּכָנִית הַמְּפֹרֶטֶת עֲבָרָה כָּבֶד וְעֵדָה מְקוֹמִית בְּטִבְרִיָּה עִם חֲתִימָה שֶׁל הָרֹאשׁ מוֹעֲצָה, וְעַכְשָׁו זֶה בּוֹעֲדָה מַחֲזִיית בְּנִצְרַת, אִם תּוּכַל לְדַבֵּר עִם ... אֲזִי זֶה כָּבֶד יַעֲבֹר, וְאִזּוֹ יְכוֹלִים כָּבֶד לְבָנוֹת, כִּי יֵשׁ גַּם כָּבֶד תְּכָנִיּוֹת לְבָנִיָּה, וְזֶה יְהִיָּה קְדוֹשׁ ה' גְּדוֹל מְאֹד, שְׁמִמֶּדְבָּר שְׁמִם פָּרְחוּ מוֹסְדוֹת נִפְלְאִים כְּאֵלוֹ.

אִם אֵתָה יְכוֹל לְסִיעַ גַּם בְּעֶזְרָת בְּנֵי־הַדִּירוֹת, הֵיִינוּ מְאֹד מְאֹד מוֹדִים לָךְ, כִּי יְכוֹלִים לְהִכְנִים שָׁם עוֹד כַּמָּה מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת שְׁעוֹמְדוֹת עַל הַדָּלֶת לְהַכְנִס, אֲבָל אֵין דִּירוֹת, וְאֵת הַפְּרָטִים אֲנִי שׁוֹלֵחַ לָךְ בְּמִכְתָּב הַרְצוּף פֶּה, הֵיכֵן זֶה אוֹחֵז הַיּוֹם, וְזֶה יְהִיָּה מִמֶּשׁ לְהַפְלִיא, אִם אֲנַחְנוּ נִהְפָּךְ אֶת הַמָּקוֹם לַמָּקוֹם תּוֹרָה. וְאֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָךְ, שְׂרֵב תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם הַשְׁתַּנּוּ מִן הַקֶּצֶה אֶל הַקֶּצֶה, וְהֵם

מאד מענינים לעזר. ועל-כן אשרי מי שיעזר שתתפשט הקדשה במקום.

אני יודע, שאתה טרוד מאד בעניניך, אבל מאד מאד רציתי לבקש אותך, אם תפנה מעט דמעט מזמנך בעבור כל הנ"ל, ממש יהיה לך חלק בבנין הקדשה, ובפרט שזה יהיה גרעין חרדי חזק בצפון.

מאד מאד רצינו לעשות כנס ארצי של חסידי ברסלב מכל הארץ בי"ד איר (פסח שני), ואם תוכל לבוא עם כל חבריך, ולראות במו עיניכם מה שפעלתם פה, זה יהיה לכם לחזיק גדול בעבודתכם הקדושה, שאתם ממלאים את הארץ עם תלמודי-תורה ובתי ספר ומקנאות וכו' וכו', יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תבשרו לי בשורות משמחות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתמיד תעלה מעלה מעלה, ותצליח בדרךך, ובכל אשר תפנה — תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תקסד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שמיני, כ"ו ניסן ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

התקשר אלי האברך ... גרו יאיר, ואמר לי, שיש לו הצעה שתדפיס לו "ספורי-מעשיות" ו"לקוטי-עצות" וכו', בסך של מאתים אלף ש"ח או יותר, ודברתי אתו בענין ה'תקון הפללי' וכו', אבל באתי לידי הספקמה, שפדאי להוריד את מה שהם מבקשים וכו', אף התניתי אתו תנאי כפול, שמכרח להיות מזמן, ולדעתי, פדאי לך להדפיס, כדי שיהיה לך כסף לגלגל, כי אתה יודע מה זה

חובות וכו', כי אני לומד את זה על בשרי וכו', וכל החכמה בהדפסה כשמתגלגל כסף וכו', ולכן כדאי לך העסק, כי מה אכפת לך ומה תפסיד וכו', אף ורק שמכרח להיות מזמן מראש, ואת זה אמרתי לו, אם הוא מוכן לתנאי זה, אני לא רואה למה לא תדפיס לו, ולא להסתפל עכשו על ה'תקון הכללי' וכו', ודי לחכימא.

הספר "אוצר-שלום-בית" יצא כל-כף יפה, אם היה לי עכשו תחת ידי חמשים אלף עתקים, הכל היה הולך, כי הבקוש לזה עין לא ראתה, ולכן אתה צריך מאד מאד לשמח, ובכלל ראה לשמח על נעם חלקך, על אשר בנחל שם חלקך וגורלך, ומאד מאד רציתי שתודרו בענין ההדפסה ובפרט בחלקי שו"ת "אשר בנחל".

פה תקבל מכתב מאד נחוץ לך ... ולמסר את זה ל... ותתקשר אליו, ותגיד לו שמחכה עליו מכתב מאד מאד נחוץ.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תקסה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שמיני, כ"ו ניסן ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי הנקר לי מאד ... גרז יאיר.

אחרי שדברנו באתי גם בכתובים, כדי שלא תטעה, לי אין אמון באף אחד, רק לך אני מאמין, כי אני מכירך עוד מימי צעירותך וכו', אבל ההכרח לומר לך, שאם אתה רוצה שנדפיס לך "ספורי-מעשיות" ו"לקוטי-עצות" וכו' וכו', צריך להיות אף ורק במזמן, כי ידידנו ... גרז יאיר, נמצא כבר בהרבה צרות, והוא טבול כבר בחובות וכו' וכו', והוא לא יכול להאמין לאף אחד, ולכן אם אתה רוצה שנדפיס לך, ראה שיהיה במזמן, ותקבל את השרות הכי טוב.

בַּעֲנֵן אֶשְׁתַּף וְכו', תֹּאמִין לִי, שְׂאִין שׁוֹם עֲצָה, רַק רַחֲמֵי שָׁמַיִם,
אֲסוּר לְהַגִּיד שֶׁהַתַּפִּלָּתִי כָּבֵר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָּל זְמַן שֶׁעֲדִין
אֵינוֹ רוֹאֶה יְשׁוּעָה, סִימָן שֶׁלֹּא הַתַּפִּלָּל מְסַפִּיק, כִּי אִם יִתְפַּלֵּל, וַיִּחְזֹר
וַיִּתְפַּלֵּל וְכו' וְכו', אֲזִי לְבִסּוֹף יֵרָאֶה יְשׁוּעָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל
(לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ב'): כִּד חֵם גָּבַה אֶתְהַפִּיף, הֵינּוּ כְּשִׁיכְמָרוּ
רַחֲמֵיו יִתְבַּרֵךְ, וַיִּתְמַלֵּא בְּנֵן הַתַּפִּלָּה שְׂאֲדָם צָרִיף, אֲזִי יֵרָאֶה יְשׁוּעָה.
וְעַל-כֵּן תִּמְשִׁיף לְהַתַּפִּלָּל בְּקִבְרֵי הַצַּדִּיקִים, וּבְכַפֶּרֶט בְּשַׁעַר הַשָּׁמַיִם,
וְתִרְאֶה יְשׁוּעָה גְדוֹלָה, וְהַעֲקֹר לֹא לְהַתִּיאֵשׁ, כִּי הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם
כָּל-כֶּף קָצָרִים בְּזֶה הָעוֹלָם, וְחָבֵל לְהַתִּיאֵשׁ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תקסו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֶר שְׁמִינִי, כ"ז נִסָּן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... גִּירוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

כֵּן לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת הַמַּעֲוֹת שֶׁשִּׁלַּחְתָּ עַל-יְדֵי בִנְךָ, וּבְכֶר קִנִּיתִי
לוֹ סֵט תַּנ"ךְ, וּבְכֶר הוּא לוֹמֵד בְּזֶה.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! רָאוּי לָנוּ לְשִׂמְחַת מָאֵד, שֶׁיֵּשׁ לָנוּ רַבִּי
פֶּזֶה, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבֵּנוּ ז"ל, וְזֶה צָרִיף לְהִיּוֹת עֶקֶר
הַתַּחֲזִיקוּתֵנוּ.

מָאֵד מָאֵד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתָּה יָכוֹל לְמַהֵר וּלְזַרֵּז אֶת הַבְּנִיָּה,
הִיָּה טוֹב לְכַלְנוּ, כִּי יֵשׁ לִי מָאֵד צָעַר לְמָה נִמְשָׁף וְכו', וְעַדִּין אֵין
אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְהַתְחִיל לְבָנוֹת.

אֲשֶׁר כו תקסז בַּנְחֹל קסט

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנֹזְכָה לְהוֹצִיא מִהַכָּח אֶל הַפַּעַל
וְלִבְנוֹת.

פֹּה תִקְבֹּל כַּמָּה מִכְתָּבִים לְמִסַּר אוֹתָם לְיַעֲדָם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תקסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ז נִסָּן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנֶכֶן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד אָנִי מַצִּטֵּר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה, מֵה שְׁעוֹבֵר וְכו', וְכו',
אֲבָל אָנִי מִקְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹא יַעֲשֶׂה שׁוּם מַעֲשִׂים
פְּזִיזִים, כִּי לֹא כִדָּאִי לְהַכְנִס בְּחֻבוֹת עַל סֶפֶק סְפִיקָא שֶׁל רֹוח, כִּי
הַהֶפְסֵד הַרְבֵּה יוֹתֵר מִהַרְוּחַ, וּבִפְרֵט שָׂרְבֵנוּ ז"ל הַקָּפִיד מָאד מָאד,
לֹא לְהַכְנִס בְּחֻבוֹת, וְלִכֵּן אָנִי לֹא מַחֲזִיק מִזֶּה.

רְאִי לְהַתְחַזֵּק מָאד מָאד, וְכֵן תַּחֲזִיק אֶת בַּעֲלֶךָ שִׁילְמֵד תּוֹרָה,
כִּי הָעֶקֶר הוּא לְמוֹד הַתּוֹרָה, כִּי בְּלִי לְמוֹד הַתּוֹרָה אֵין כָּלוּם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם, שִׁיְהִי לָכֶם כָּל טוֹב בְּחַיִּים.

וְשְׁלוֹם אֶל בַּעֲלֶךָ ... גִּירוּ יֵאִיר.

מָאד מָאד אֲבִקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּקְבַּע עֵתִים לַתּוֹרָה כְּמוֹ שְׂדִבְרֵנוּ,
בְּכָל יוֹם פְּרָשָׁה חֲמֵשׁ וְרָשִׁי עִם הַמַּרְגּוּם, וְכֵן פָּרַק אוֹ שְׁנֵי פָרָקִים
מִשְׁנִיּוֹת, אוֹ דָף, אוֹ שְׁנֵי דָפִים גְּמָרָא, וְסִימָן שֶׁלֹּחַן עָרוּךְ, וְאֵל יִחְסֹר
לָךְ יוֹם אֶחָד מִבְּלִי הַלְמוּדִים הָאֵלּוּ, וְאֵז תַּרְגִּישׁ אֶת עֲצֻמָּה מְלֹא טוֹב.

אוֹדוֹת הָעֵסֶק וְכו', לִי לֹא נִרְאָה כָּל הַסְפּוֹר, כִּי יְכוּלִים לְהִסְתַּבֵּךְ

קע אָפּר כו תקסח — כו תקסט בַּנְחַל

בְּצֻרֹת וּבְחֻבּוֹת, וְאִזּוּ מְרִים הַחַיִּים, כִּי הַחֻבּוֹת הוֹרְסִים אֶת הָאָדָם
לְגַמְרִי, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לָּךְ כָּל טוֹב בְּחַיֶּיךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְצִיַּת אוֹתִי, וְתִרְאֶה אֵיךְ שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵא
לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְסוּף הַכְּבוֹד לָבוֹא.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תקסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ז נִסָּן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד אָנִי שָׂמַח, שֶׁאַתָּה תָּמִיד
מְנַדֶּבֶת בְּשִׁבְלִי בְּנִין בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה
לָךְ חֵלֶק בְּבִנְיַן בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּחֲוֶה לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת
הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף, וְתִבְשְׂרִי לִי תָמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תקסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ז נִסָּן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ עִם הַפְדִּיּוֹן, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׂיִמְתְּקוֹ מִמֶּךָ הַדִּינִים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

אַתָּה צְרִיכָה מְאֹד לְהִתְחַזֵּק, וְשׁוּם דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יִשְׁבֵּר אוֹתְךָ,
כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה חֲזוּק, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִחַזֵּק אוֹתְךָ,

אֲשֶׁר כו תקע בַּנְחֹל קעא

וּתְבַשְׂרִי לִי תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת. רַק אֶל תִּדְאָגִי, כִּי סוּף כָּל סוּף,
אַחֵר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְתִרְאִי טוֹב הַרְבֵּה בְּחַיִּיךָ.

הַמֵּאַחַח לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תקע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ז נִסָּן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵנִין הַחֲלָאָקָה וְכו', נוֹהֲגִים שָׂאֵם הַיֵּלֶד נַעֲשֶׂה בֶּן שְׁלֹשׁ אַחֵר
פּוּרִים, מְחֻכִּים עִם הַתְּסַפְּרֶת עַד ל"ג בְּעֶמֶר, וְאֵם הַתִּינוּק יִהְיֶה בְּאֵלּוּל
בֶּן שְׁלֹשׁ, כְּבָר מְקַדִּימִים לַל"ג בְּעֶמֶר. וְלִכֵּן בְּעֵנִין שְׁלֹכֶם, שֶׁהַיֵּלֶד
בְּסוֹף הַכֹּל בֶּן שְׁנָתִים, צְרִיכִים לַחֲכּוֹת, עַד שִׁיִּגִּיעַ הַזָּמָן, כִּי כֵן כְּתִיב
(וַיִּקְרָא יִט, כב): "שְׁלֹשׁ שָׁנִים יִהְיֶה לָכֶם עֲרֵלִים לֹא יֹאכֵל", וְזֶה סוֹבֵב
עַל תְּסַפְּרֶת הַשְּׁעֵרוֹת שֶׁל הַתִּינוּק.

הַעֲקָר רָאָה לַחֲזֹק אֶת עֲצָמָךְ, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל
לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדָאִי יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁתַּעֲבֹר עַל הַכֹּל,
וְסוּף הַכְּבוֹד לְבוֹא. הַעֲקָר רָאָה לְהַתְּבוֹדֵד עֲצָמָךְ עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדְבֹּר
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שְׂאֵתָה צְרִיךְ, כִּי הַתְּפִלָּה וְהַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין
קוֹנוֹ, עוֹלָה עַל הַכֹּל. אֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׂזוּכָה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא
הַצְלָחָה נִצְחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֵם בְּנִי
אָדָם הֵיוּ יוֹדְעִים אֶת מַעֲלַת הַדְּבוּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הֵיוּ חֲזָקִים בְּזֶה מֵאֵד
מֵאֵד.

הַמֵּאַחַח לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תקעא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שמיני, כ"ז ניסן ה'תשנ"ח.

שלום רב אַל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך.

מה אמר לך! אם לחזקך ולנחמך וכו', מאוד מאוד קשה, כי את צריכה להבין, שבצלך לא ראה עדין בחיים חיותו יום טוב, כי עוברים עליו הרבה משברים, ובפרט מענין הבן שלך, זה הורס לו את כל החיים, ואת צריכה לרחם עליו, כי הוא אינו מכון להזיק לך, ואינו מכון לצער אותך, הוא פשוט שבור בעצמו, והוא צריך התחזקות לעצמו, ולכן ראי לחזק אותו, והוא יחזק אותך, ותדוני אותו לכף זכות, כי הוא מסבב בחובות, והחובות הורסים את האדם לגמרי, ולכן הוא אינו מכון לצער אותך.

ראי להתחזק, כי סוף הכבוד לבוא, ועוד תראי נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

תשתדלו מאוד, שתהיה בינכם אהבה ושלום והבנה הדדית, ותדונו אחד את השני לכף זכות, כי בעוונותינו הרבים, עובר על כל אחד ואחד בזה העולם מה שעובר, ואשרי מי שמחזיק מעמד בזה העולם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפילתי שאני מבקש ומתפלל, שיהיה לכם כל טוב בחיים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תקעב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שמיני, כ"ז ניסן ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיענו ויגדפו אל ידידי הנקר לי
מאד ... גרו יאיר.

מאד מאד אבקש אותך, שתתנהג בדרך ארץ ובנמוס לאשתך, ותעשה כל מיני פעולות שבעולם לא לצער אותה בשום פנים ואופן, כי חכמינו הקדושים אמרו (בבא מציעא נט.): אוקירו לנשיכו כי היכי דתתעוררו [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו], ועקר העשירות של האדם תלויה בזה שהוא מכבד ומיקר את אשתו, ועל-כן תשמר את עצמך מאד מאד ממחלקת, שלא לריב אתה, ומכל שכן לא להגביה גדים, שזו רשעות ואכזריות גדולה מאד, וצריכים תמיד לדון את אשתו לכף זכות, ולהשתדל בכל מיני אפנים שבעולם ללמד זכות על אשתך. ורבנו ז"ל הקפיד מאד מאד על שלום-בית ולהחזיק יקר את אשתו, כמובא בשיחותיו הקדושות (שיחות-הר"ן, סימן רסג, רסד).

נא ונא תכניס את עצמך בלמוד התורה הקדושה, והתורה תנפך אותך, ובמקום לריב עם אשתך, לך לריב, כביכול, עם הקדוש-ברוך-הוא בתפלה והתבודדות, ותטען טענות אליו יתברך — למה אתה צדין לא זוכה להיות באבותינו הקדושים; כי אדם צריך תמיד להגיד (תנא דבי אליהו רבה, פרק כה): "מתי גיענו מעשי למעשי אבותי" וכו' וכו', וזה כל ענין ההתבודדות — לבוא אל הקדוש-ברוך-הוא, ולהתמיד בתפלה ובקשה, ועל-ידי-זה תנפך סוף כל סוף להגיע למה שאתה צריך להגיע.

נא ונא תצית אותי, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כּו תקעג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שמיני, כ"ז ניסן ה'תשנ"ח.

שלום רב אַל ... שתתחיה.

לנכון קבלתי אַת מכתבך, ומאד מאד הצטערתי לשמע אַת התנהגות בעלך כלפיך, ותכף-ומיד כתבתי לו מכתב, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל ישתנה לטובה, ומאד מאד פּוֹאֵב לי, שאני שומע, שאצל אנשי רבנו ו"ל אין שלום-בית, אנחנו צריכים לשמר מאד מאד על השלום-בית, ואַת צריכה להשתדל לדון אַת בעלך לכף זכות. ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהוא ישתנה לטובה, ולא יחסר לכם כלום.

העקר ראי לעורר ולחזק ולעודד ולאמץ ולשמח אַת נשות אנשי שלומנו, ותשתדלי שתהיה אמירת תהלים בתוך ביתך, וזה יעזר לך לעבור על הכל, כי מעלת אמירת תהלים עולה על הכל. ולכן תעשי כל מיני פעולות שבעולם, שיהיה תהלים בתוך ביתך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע אַת תפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך, שתצליחי דרךך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כּו תקעד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שמיני, כ"ז ניסן ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אַל ידידי העקר לי מאד ... גרד יאיר.

לנכון קבלתי אַת מכתבך.

ראה לחזק אַת עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותהיה חזק

בְּאִמּוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרֵךְ מִחַיָּה וּמִהוּיָּה וּמִקָּיָה
אֶת כָּל הַבְּרִיָּאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת
חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר מִי שְׁמַחְזִיק מַעֲמָד, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים.

הַעֲקָר בְּנֵה הָעוֹלָם הוּא שְׂמִיחָה — לְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמוֹ, וְאִי אִפְשָׁר
לְהַגִּיעַ אֶל שְׂמִיחָה אֱמֵתִית, אֲלֵא עַל-יְדֵי שְׂדֵנִים אֶת עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת,
וְעַל-כֵּן אֵתָּה צָרִיף לְדוֹן אֶת עֲצָמָךְ לְכַף זְכוּת, וְלִמְצָא בְּעֲצָמְךָ נִקְדּוּת
טוֹבוֹת, כִּי כֹךְ הִזְהִירָנוּ רַבֵּנוּ ו"ל, שֶׁכָּל אֶחָד צָרִיף לִמְצָא אֶת הַטּוֹב
שֶׁיֵּשׁ בּוֹ, וְאִזּוּ אִם יִהְיֶה חִזֵּק בְּנֵה, יִרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמּוֹ
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂעַל-יְדֵי שְׂמַחְזִיקִים, הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר
שְׂמַחְזִיקִים מַעֲמָד.

נָא וְנָא אֵל תִּתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעְעוֹלָם, כִּי הַבְּעַל-הַבִּיט שֶׁל
הָעוֹלָם הוּא רַק הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַעֲקָר צָרִיכִים לְדַעַת מָה אוֹמֵר
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא מָה אוֹמְרִים בְּנֵי אָדָם, כִּלְפָּי לָךְ מִמָּה
שְׂאוּמְרוֹת הַבְּרִיּוֹת, מָה לָּךְ וּלְבְנֵי אָדָם, הֵם אֵף פַּעַם לֹא יְבִינוּ אוֹתָךְ,
וְעַל-כֵּן תִּמְשִׁיף אֶת עֲצָמְךָ רַק אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִהְיֶה תָּמִיד
בְּשִׂמְחָה וְתִשְׁמַר אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד מִשְׁכָּרוֹת, לֹא לְשִׁתּוֹת, חֵם
וְשִׁלוֹם, מִשְׁקָה הַמִּשְׁכָּר, שְׂזֵה סֵם הַמָּוֶת לַגּוֹף וְלִנְשָׁמָה גַּם יַחַד.

רְאֵה לְכַבֵּד אֶת אִשְׁתְּךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ גַּם יַחַד, כִּי עַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה
לְעִשְׂרוֹת גְּדוּלָּה, כִּי כֹךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (בְּבֹא מִצֵּא נט:):
אוֹקִירוּ לְנִשְׁכּוֹ, כִּי הֵיכִי דִתְתַּעֲתְרוּ [תִּכְבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נִשְׁוֹתֵיכֶם,
כְּדִי שְׂתִתַּעֲשְׂרוּ].

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תקעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ז נִסָּן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׂתַחֲוֶיהָ.

לנכון קבלתי את מכתבך זה כמה פעמים, אבל מרב טרדותי הרבות, לא היה ביכלתי לענות לך תכף-ומיד כרצונך.

צריכים לעשות משהו, שהבנות לא תלכנה בהפקר, חס ושלום, וצריכים לחנך אותן במדת האמונה הפשוטה, ועל-ידי-זה תהיינה להן מדות טובות, ובכלל צריכים מורות, שתהיה להן יד קשה מצד אחד, ויד רכה מצד שני, כי זה כלל בחנוך, מצד אחד צריכים ללשף, ומצד שני צריכים להראות תקיפות, שזה מה שאמרו חכמינו הקדושים (סוטה מז): שמאל דוחה וימין מקרבת וכו'.

מאד מאד נחוץ סמכות עליונה, שהבנות תפחדנה ממנה, ועל-כן אם את חושבת שיש בין אנשי שלומנו איזו אשה שמסגלת לזה — מה טוב ומה נעים, כי באמת אפלו מורה טובה, עקר הצלחתה היא — כשיכולה להחזיק בזה וכו', כי אם היא לא יכולה להחזיק בזה, זה כבר כשלון ראשון, וצריכים להיות חכמים כשלמה המלך, לדעת איך להחזיק בזה. וחכמינו הקדושים אמרו (פתבות קג): זרק מרה בתלמידים וכו', אף-על-פי-כן הכל צריך להיות בדרך טובה ובחבנה הדדית. וכבר דברנו מזה הרבה. יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנזכה למצא את האשה המתאימה, שתהיה מנהלת על הצד הכי טוב. והעקר — להחזיר בבנות יראת שמים, ושתהיה מסגרת טובה, שלא יהיה הפקר, ושהבנות לא תסתובבנה וכו' וכו', ולא תעשינה מה שלבן חפץ וכו' וכו', כי החנוך שלנו צריך להיות משתת על יסוד אמונה ודרך ארץ, תפלה ויראת שמים.

מאד מאד הייתי חפץ, שתכתבי לי מה דעתך את מי לקחת בתור מנהלת, כי בלי מנהלת הכל יתפורר, כי צריכים סמכות ואישיות תקיפה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיי בריאה, ותצליחי לתפקד, ונשמע אצלך בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תקעו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שמיני, כ"ז ניסן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָאד רְצִיתִי לְדַעַת, אִם יֵשׁ לָכֶם כָּבֶד דָּאָר אֶלְקֻטְרוֹנִי, וְאִזְ אַנִּי
יִכּוֹל לְשַׁלַּח לָךְ אֶת הַכֹּל בְּכֻמָּה שְׁנִיּוֹת, וְחֻבֵּל לַעֲבֹד פַּעֲמִים, כִּי
אֶצְלָנוּ זֶה עוֹבֵד כָּבֶד מְצִין.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם — אִתָּהּ
וְאַשְׁתֶּךָ, וְאִין מַלִּים לְפָרֵשׁ אֶת גִּדְּל הַזְכוּת שֵׁיִשׁ לָכֶם בְּזֻכְרֵי הָרַבִּים,
כִּי הַסְּפָרִים הוֹלְכִים מִסּוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ, וּבְגִי-אָדָם מִתְחַזְּקִים עִם
הַסְּפָרִים, וְזוֹ כָּל חַיּוּתָם, וְעַל-כֵּן לֹא בַחֲנָם, שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם לָקַח אֶת
עֲצָמוֹ עֲלֵינוּ כָּל-כֶּף, וְרוֹצֶה לְהִרְס אוֹתָנוּ, אָבֵל אִם נִתְחַזֵּק, שׁוּם דְּבָר
שְׁבַעוּלָם לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתָנוּ. וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי
פְּעֻלוֹת לֹא לְהַשְׁבֵּר, וְאִתָּה צָרִיךְ לְחַזֵּק אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְאַשְׁתֶּךָ תִּתְחַזֵּק
אוֹתָךְ.

אַנִּי מָאד מְקַנֶּה לְגַמֵּר אֶת הַסֵּפֶר "קִדְשֵׁי-הַבְּרִית" שֶׁהוּא "קִדְשֵׁי
יִשְׂרָאֵל" לִפְנֵי שְׁאֵנִי מִגִּיעַ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, כִּי אִם לֹא אֶזְדַּרְזוּ עֲכָשׁוּ,
מִי יוֹדֵעַ מַה יֵּלֵד יוֹם, וְזֶה הַסֵּפֶר נְחוּץ מָאד מָאד עֲכָשׁוּ לְבִנֵּי
הַנְּעוּרִים, כִּי בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, מַה שְׁעוֹבֵר עַל בְּנֵי הַנְּעָר בְּעֵתֵים
הַלָּלוּ, זֶה — רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְאִנִּי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁזֶּה
הַסֵּפֶר יִהְיֶה הַצֵּלָה נְפֻשׁוֹת לְכָל אֱלוֹ שְׁנִפְלוּ בַּפֹּחַ הַזֶּה, וְעַל-כֵּן אִם
לֹא יִרְדְּתָם לְזֶה הָעוֹלָם רַק כְּדֵי לְחַבֵּר אֶת הַסֵּפֶר הַזֶּה — כָּבֶד הִיָּה
כְּדָאִי, וּמִכָּל שֶׁפֶן שְׁכָבֶר זְכִיתָם בְּזֶה הָעוֹלָם לְהַדְפִּיס כָּל-כֶּף הַרְבֵּה
סְפָרִים, הַמְּגִלִּים וּמִפְרָסְמִים אֶת אֲמִתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, רָאוּי לָכֶם
לְשַׁמַּח מָאד מָאד, אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי חֵלְקֶכֶם!

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֵּלָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תקעז.

בעזרת השם יתברך, ערכ־שבת־קדש לסדר שמיני, כ"ח ניסן ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך.

מה אמר לך! אני מודע אל הבעיה הזו, שקורית עכשו בבית־הספר וכו', אודות מחלטה וחלשתה של מורה אחת וכו', ועוד מפמה סבות, עם כל זאת זה מחזק בי את הטענה כלפיה, שבקשתי והתחננתי אליה, שלא תעזבי את בית־הספר, כי סוף כל סוף אנחנו צדין בהתחלת הדרך, ותהלה לאל, עברנו כבר כבדת דרך ארפה מאד, כי יש לנו כמעט שנים־עשר דונם אדמה למוסדותינו, וזו פנינה יפה מאד וכו', עם כל זאת אני בא עוד שבווע, בעזרת השם יתברך, ואז נראה מה יכולים לתקן, כי כל פונתנו היא רק להחזיר בפנות אמונה פשוטה בו יתברך, ומדות טובות, והשפלה בחכמת העולם, על־פי גלוי האמונה.

אני מאד מאד מאמין ובוטח בהקדוש־ברוך־הוא, שלא עזב אותנו עד עכשו, אפלו במצבים הכי קשים שרק היו, ומי כמוך יודע מה עברנו מהיום הראשון שבאנו ליבנאל עד עכשו וכו' וכו', לזאת בודאי נראה לתקן את כל מה שיש לתקן, ואני מאד מאד מקווה, שהכל יתהפך לטובה.

נא ונא ראי לנצל את הכחות שיש בך, ואל תהיי סגורה בעצמך, אדרבה, עקר גדלת בר ישראל — כשעובדים עליו משברים וגלים וכו', ויורים עליו חצים וכו' וכו', ואינו מתפעל מאף אחד, וזה סימן שפונתו לשם שמים, שאינו נכנע לאף אחד, אלא ממשיך בדרכי הקדשה שבחר לעצמו, וזה הקו שאני מלמד את כל אנשי שלומנו.

אני מקנה להקדוש־ברוך־הוא, לדבר אתך שוב, ואז נראה מה יכולים עוד לתקן, ואולי ואולי סוף כל סוף ... ודי לחכימא.

המאחל לך שבת שלום...

כו תקעח.

בעזרת השם יתברך, ערכ־שבת־קדש לסדר שמיני, כ"ח ניסן ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך, ידידי היקר! אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל העגמת נפש שיש לי ממה שקורה בבית־הספר, ממש הפקרות וכו', כמה תלונות מהורים שצ'לצ'לו אלי, על הפתה לפני התיכון, שהמורה מסכנה נחלשה, ולא יכולה לבוא וכו', כמה פקסים ומכתבים קבלתי, איך שהבנות שלהן מדרדרות, כי אינן ממשמעות, וסוף כל סוף אני רוצה להחדיר בבנות רק יראת שמים ואמונה ודרך ארץ גדול, לזאת צריכים לקחת את הענינים בידיים, ולטכס עצה כדת מה לעשות, ואני בטוח, שזו לא אשמתך, כי סוף כל סוף אתה רק בן־אדם אחד, עם כל זאת היה ראוי למסור את בית־הספר למנהלת, ואתה תשאר מנכ"ל על כל המוסדות, כי צריכים אחד בשטח, וזה מאד מאד נחוץ בשביל חנוך בנותינו, שעליהן צריכים יותר שמירה, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה, פרשה יא, סימן ב'): "וישמרך" — בבנות, מלמד שהבנות צריכות שמירה.

מה אמר לך, ידידי היקר! עסק הרבים זו לא עבודה קלה, אדרבה, חוטפים כל מיני חצים ובליסטראות, ואם הייתי מספר לך מה שעובר עלי ביום אחד, היית נבהל ונשתומם, ממילא מבחוצ החריומו אותי לגמרי וכו' וכו', מזה אני לא מדבר וכו' וכו', כל מה שהם כנגדי, אני יותר מפייץ את דבר רבנו ז"ל בעולם במסירות נפש

יוצאת מן הכלל, ולבסוף בראש השנה רואים מה פעלתי, ומי הביא את כל האנשים האלו אל רבנו ז"ל בראש השנה, אם כן יודו או לא יודו וכו', האמת עדה לעצמה, עם כל זאת גם בפנים הקהלה ביבנאל, אין יום שלא תהיינה לי בעיות ותלונות, מזה על זה ומזה על זה, מה שאתם כלכם לא יודעים, ואני מנסה לפתור את כל הבעיות, ואני כבר לא מדבר מאנשי שלומנו בכל ארצנו הקדושה, שכל אחד בוכה ומבכה את מר נפשו וגורלו וכו' וכו', ומה עם צרות ישראל, שהם עומדים על ראשי מדי יום ביומו, לא עוזבים אותי אנשים חולים וכו', צגנים ואביונים וכו', בעלי חובות, ובעלי יסורים וכו' וכו', ושאר מיני צרות ומכאובים וכו' וכו', ותמיד צריכים להתחזק ולשמע את כל אחד בסבלנות הכי גדולה.

מה אמר לך! איפה צרותי וחובותי? ואני מסבך באלף ואחד דברים, ופה צריך ללמד עם התלמידים וכו', וצריך לכתב את הספרים וכו', וצריך להדפיס את הספרים וכו', וצריך לדאג שיהיו מפיצים, ושילכו בכל העולם, וזה רק מקצת דמקצת דמקצת וכו' וכו', ממה שעובר עלי ביום אחד, עם כל זאת צריכים להתחזק מעמד. וכל זה אני כותב לך, כדי שתלמד מוסר והתחזקות איך שאדם צריך להתחזק מעמד, ולא להשבר משום דבר שבעולם, ואפלו שעובר עליו מה שעובר, אדרבה, מי שיש לו עסק בפרים, עליו לדעת, שכל החצים ילכו נגדו, ועל-כן אשרי מי שמחזיק מעמד, ואז טוב לו כל הימים.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל זכותך בשמים, כי סוף כל סוף אתה יחיד, וכל החצים באים אליך, ואתה ממשיך להיות עוסק בצרכי צבור באמונה, ובדאי הקדוש-ברוך-הוא ישלם לך שכרך, צריכים רק לזכור את דברי מוהרנ"ת ז"ל שאמר, שצריכים להפריד את הצרות זה מזה, לא לקחת את כל הצרות בפעם אחת, אלא זו צרה פלונית וכו', וזו צרה פלונית וכו', להפריד בין הצרות, ואז כשעושים מכל צרה וצרה חבילה נפרדת, אז יכולים להתמודד עם כל הצרות והבעיות, לא-כן אם לוקחים את כל הצרות ביחד, אז אדם נופל תחתיו, ובזה הוא מפרש מה שכתוב (דברים כב, ט):

"לא תחַרַשׁ בְּשׁוֹר וַחֲמֹר יַחְדָּו", שֶׁהֵן שְׁתֵּי קָלָפוֹת: שׁוֹר הוּא קָלָפָה וַחֲמֹר הוּא קָלָפָה, כִּי אִם יִקְחוּ אוֹתָם בַּיַּחַד, אָדָם יִפְל תַּחֲתָיו, כָּל בְּעִיָּה וּבְעִיָּה צְרִיכִים לְהַפְרִיד מִבְּעִיָּה שְׁנִיָּה, וְכָךְ מִצְלִיחִים.

הַעֲקָר הוּא סְבָלָנוּת, וּבַפֶּרֶט בְּעֵנֵן הַחֲנוּךְ, צְרִיכִים סְבָלָנוּת שֶׁל בְּרָזָל, וְזֶה כָּלֵל גָּדוֹל, מִי שֶׁסְּבָלָן יוֹתֵר הוּא מִצְלִיחַ יוֹתֵר, אֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוּ מְטַעֶה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּצָּא מֵהַסִּבָּה הַזֶּה שֶׁנִּקְלַעְנוּ בּוֹ וְכו', כִּי צְרִיכִים מוֹרוֹת חֲזָקוֹת בְּרוּחָם וּבְדַעְתָּם, שְׁלֹא תִהְיֶינָה מְלֹאוֹת סִפְקוֹת, וְאִי בְּטַחֲוֹן עֲצָמֵי וְכו', אֲשֶׁר הַתְּלַמִּידוֹת מְרַגִּישוֹת אֶת זֶה, מוֹרוֹת צְרִיכוֹת שִׁיְהִיָּה לָהֶן בְּטַחֲוֹן עֲצָמֵי, וְשִׁתְהִיֶּינָה מוֹכְנוֹת עִם הַחֲמֵר.

מָה אָמַר לָךְ! טוֹב מְאֹד עֲשִׂיתָ בְּזֶה שֶׁלָּקַחְתָּ אֶת ... גִּירוֹ יְאִיר, וְדַבַּרְתָּ אִתּוֹ, בּוֹדָאֵי יֵשׁ לָנוּ בְּעִיּוֹת עִם הַיְלָדִים שָׁלוֹ, אֲבָל אִם נּוֹצִיא אוֹתָם, אֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁיָּבֹאוּ אַחֲרֵים בְּמִקּוֹמָם, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְטַפֵּס יָצֵה, וְיוֹם יוֹם לְדַבֵּר עִם הַהוֹרִים, אֲבָל אִם הַיְלָד הוּא פָּרָא, צְרִיכִים לְהַעֲנִישׁוֹ וְכו', הַעֲקָר מָה שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, יְדִידִי הִיָּקָר לִי מְאֹד, שְׁאֵל תִּשְׁבֵּר מְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, כָּל מָה שֶׁתַּעֲשֶׂה יוֹתֵר טוֹבוֹת לְבִנְי-אָדָם, תִּקְבֵּל יוֹתֵר דְּקִירוֹת, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְחַזֵּק מַעֲמָד, וְאִינוּ נִשְׁבֵּר מְשׁוּם דְּבָר כָּלֵל.

בְּעֵנֵן ... וְכו', עֲלִיף לְחֻזַּק אוֹתוֹ, שִׁיְרַגֵּשׁ שִׁישׁ לוֹ אוֹהֵב טוֹב, וְאֵל תִּפְחָד מִכָּל הַהַחֲלָטוֹת שִׁיַּחֲלִיטוּ שָׁם, הַעֲקָר מָה שְׁאֲנַחֲנוּ צְרִיכִים — לִרְאוֹת אֶת טוֹבַת קַהֲלָתָנוּ, וְלֹא לְהַסְתַּפֵּל עַל שׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ, כִּי מִי שֶׁמְסַתַּפֵּל בְּעֵין אֲמֶת, רּוֹאֶה אֶת הַנִּסִּים וְהַנִּפְלְאוֹת שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֹשֶׂה עִמָּנוּ, אֲבָל 'אֵין בַּעַל הַנֶּסֶם מִפִּיר בְּנִסּוֹ' (נִדָּה לֹא), קִבְּלָנוּ כַּמַּעַט שְׁנַיִם-עָשָׂר דִּינָם, וְהַקְרָנָאִים וְכו' וְכו', הֵן אֲמֶת שִׁיְרַקְנוּ דָּם עַד שֶׁהִגְעָנוּ לְמָה שֶׁהִגְעָנוּ וְכו' וְכו', עִם כָּל זֹאת זֶה רַק הַתְּחִלָּה. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ וְיִרְחִיב לָנוּ, וּבְקָרוֹב תִּהְיֶינָה דִּירוֹת וְגַם מִכְּנִי קִבֵּעַ לְמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, רַק סְבָלָנוּת, וְעוֹד פַּעַם סְבָלָנוּת, וְעוֹד פַּעַם

סבֿלנות וכו' וכו'. וכלל זה תזכר — מי שיותר סבֿלן הוא מצליח יותר; וכל הפשלון של האדם — פשטאין לו סבֿלנות והוא מתמוטט, ואז הוא המסכן הכי גדול.

נא ונא ראה להחזיק מעמד, ואל תתפעל משום בריה שבעולם, רק תמשיך לנהל את התלמוד-תורה, ואת הבית-ספר ואת המעון והגנים, אבל כדאי לחשב להעמיד על כל מוסד איש מיוחד, ואתה תשמר בכלליות, כי בשום פנים ואפן אי אפשר שאדם אחד יעשה את הכל, וכבר אמר יתרו למשה רבנו (שמות יח, יח): "כי נבל תבל" וגו'.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפלת, שיהיו לך כחות הנפש ברוחניות ובגשמיות, ובזכות זה שאתה עוסק בצרכי צבור באמונה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיהיו לך ילדים חכמים, ילדים מצליחים, ויהיו חכמים גדולים, עוסקים בתורה ובמצוות כל הימים.

המאחל לך שבת שלום...

כו תקעט.

בעזרת השם יתברך, ערב-שבת-קדש לסדר שמיני, כ"ח ניסן ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו... שיהיו נצח.

אין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל השמחה שזכיתי לחתן אתכם, ואני מאד מאד רוצה לשמח אצלכם בשורות משמחות תמיד, כי גדל האהבה שיש לי אליכם, זה רק הקדוש-ברוך-הוא יודע, כי מסרתי את נפשי בעבורכם, שתחתנו בגיל צעיר, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תצליחו, ותמיד תבשרו לי בשורות משמחות.

נא ונא ראו לכבד אחד את השני, ולשמח אחד את השני,

וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (ראש השנה ו:): אִשָּׁה — בַּעֲלָהּ מְשֻׁמָּה; וְכֵן אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תנא דבי אליהו רבה, פֶּרֶק ט'): אִיזוֹ אִשָּׁה בְּשֶׁרָה? הַעֲוֹשָׁה רְצוֹן בַּעֲלָהּ; וְעַל־כֵּן תַּחֲזִיז בִּיחּוּד בְּאַהֲבָה גְדוּלָּה וּבְהִבְנָה הִדְרִית, וְאַחַד יַעֲזֹר לְשָׁנִי, כִּי זֶה הַתְּכָלִית בְּנִשְׁוֹאִין, שֶׁהַבַּעַל יַעֲזֹר לְאִשְׁתּוֹ, וְהָאִשָּׁה תַּעֲזֹר לְבַעֲלָהּ, וְכָךְ תִּשְׁרָה בִּינֵיהֶם הַשְׂכִּינָה.

נָא וְנָא אָנִי מָאד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, אֶהוּבִי, תִּלְמִידִי הַיָּקָר לִי מָאד, שֶׁתִּקְבַּע לַעֲצֹמֶךָ שְׁעוּרִים בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי כָּל יוֹם וְיוֹם שְׁעוּבָר בְּלִי לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, זֶה הַפֶּסֶד שֶׁלֹּא יוֹכִלִים לְשֹׁלֵם עָלָיו, מַעֲוֹת אֲשֶׁר לֹא יוֹכֵל לְתַקֵּן, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, וְלִזְאוֹת חוֹב עַל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לַעֲצֹמוֹ קִבְיָעוֹת עֲתִים לַתּוֹרָה, 'לִגְנוֹב' לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרִשָּׁ"י עִם הַתַּרְגוּם, וְכֵן פֶּרֶק אוֹ שְׁנֵי פֶרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וְדָף גְּמָרָא, וְסִימָן שֶׁלְחֹן עָרוּף, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, וְאַשְׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה גַם לְלַמֵּד זֶהר וְתַקוּנִים, אֲשֶׁר הָאֲמִירָה בַּעֲלָמָא מְזַכֶּכֶת אֶת הַנִּשְׁמָה, וְאַשְׁרֵי וְאַשְׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד גַּם בִּ"לְקוּטֵי־מוֹהַר־ן", וְעַל־כָּל־פָּנִים תּוֹרָה אַחַת, וְלֹמַר עָלֶיהָ הַתּוֹרָה מִ"לְקוּטֵי־תַפְלוֹת", וְאִזּוֹ יֵאִיר עָלָיו אוֹר רַבָּנוּ ז"ל.

אָנִי מָאד מָאד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּהְיִי חֲזָקָה, וְתַעֲזָרִי וְתַחֲזָקִי וְתַעֲזָרִי וְתַחֲזָקִי אֶת בַּעֲלֶךָ שֶׁיִּלְמַד תּוֹרָה, כִּי בְּשֶׁהַבַּעַל לֹמֵד תּוֹרָה, הָאִשָּׁה מִתְחַלֶּקֶת שָׁנָה בְּשָׁנָה עִם הַתּוֹרָה שֶׁהוּא לֹמֵד, לִזְאוֹת אָנִי מָאד רוּצָה, שֶׁהָאִשָּׁה תַּעֲזָר אֶת בַּעֲלָהּ לְלַמֵּד תּוֹרָה, אֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוּ מְטַעָה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל, כִּי הָעוֹלָם הַזֶּה מְטַעָה אוֹתָנוּ מָאד, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבָּנוּ ז"ל (שיחות־תֹּרָן, סִימָן נא); רָאוּ וְגַם רָאוּ שְׂגִיכָם, אִידָּהּ שֶׁהַחַיִּים בְּלִי תּוֹרָה אֵין בְּזֶה תֵּכֵן וְיִסוּר, וְלָכֵן תִּשְׁתַּדְּלוּ מָאד מָאד לְלַמֵּד הִלְכוֹת הַבֵּית, הֵינּוּ כָּל הַהִלְכוֹת הַשְּׂיִכוֹת לְבֵית יְהוּדִי, וְכָל דָּבָר הַקָּשָׁה לָכֶם — תִּשְׁאַלוּ, וּבִפְרָט בַּעֲגִין טְהֻרַת הַמִּשְׁפָּחָה, תִּשְׁמְרוּ מָאד מָאד מִפְּרִיטוֹת, שֶׁהוּא עוֹן חֲמוּר מָאד, וְכָל סְפִיקָא וְסַפֵּק סְפִיקָא שֶׁיֵּשׁ לָכֶם בַּעֲגִין זֶה, תִּשְׁאַלוּ אֶת יְדִידִי וְתִלְמִידִי הַיָּקָר לִי מָאד ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר, וְאָנִי מָאד מָאד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁפַּעַם בְּשִׁבּוּעַ, הֵינּוּ בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת, תִּלְכוּ אֵלָיו, וְהוּא יִלְמַד אֶתְכֶם הַהִלְכוֹת הָאֵלּוּ, כִּי מְסֻפְּרִים עַל הַצַּדִּיק הַקְדוּשׁ, אוֹר עוֹלָם הַרְבֵּי ר' אוּרִי

מסטרעליסק זי"ע, אף שְׁהִיָּה קדוֹשׁ וּפְרוֹשׁ בְּתַכְלִית הַקִּדְשָׁה וְהַפְּרִישׁוֹת, עִם כָּל זֹאת חֲזַר עַל הַלְכוֹת נִדָּה אֵלֶּךָ פְּעָמִים, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה זֶג צָעִיר, שֶׁהִתְחַתְּנוּ סָמוּךְ לְפָרְקָם, שֶׁצָּרִיכִים לַחֲזֹר עַל הַהֲלָכוֹת הָאֵלּוּ פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר, כִּי הַדְּבָר הַזֶּה הוּא בְּכָרִיתוֹת, וְצָרִיכִים לְשַׁמֵּר מִזֶּה מְאֹד מְאֹד, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּצִּיטוּ אוֹתִי, וְאִז תַּעֲשׂוּ לִי נַחַת-רוּחַ גָּדוֹל מְאֹד.

הַמֵּאחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת שְׁנֵיכֶם שֶׁתִּכְתְּבוּ לִי, וּמִמָּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים תִּנָּפְחוּ בִּי.

כו תקפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עֲרַב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֶר שְׁמִינִי, כ"ח נִסָּן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּרֹּ וְאִיר.

לִנְכוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רָאָה לַחֲזֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָגִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתַּעֲמֹד עַל הַמִּשְׁמֵר שֶׁיִּתְחִילוּ לִבְנוֹת, כִּי בְּאַמַּת עוֹבְרִים עָלַי בְּעֵתִים הֵלְלוּ צְרוּת וְיִסּוּרִים וּמִכְאוּבִים רַבִּים, וּמְאֹד כּוֹאֵב לִי עַל כָּל הָעֲנִיָּן שֶׁנִּקְלַעְנוּ אֵלָיו אוֹדוֹת הַבְּנִיָּה, וְעֲדִין אֲנִיחֵנוּ עוֹמְדִים רְחוּק, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁעֲכָשׁוּ כָּבֹד נֻכַּל לְהַמְשִׁיךְ לִבְנוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהַסְבִּיר לָךְ הֵיחֲלוּם שֶׁאַתָּה מִקְבֵּל לַחֲמֹן, וְכַל-כָּךְ חָבֵל לִי לְהַנִּיחַ אוֹתוֹ, וְעַל-כֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת בְּתָךְ, שֶׁתִּתֵּן לוֹ לְלַמֵּד תּוֹרָה, וּתַעֲזֹר אוֹתוֹ לְלַמֵּד תּוֹרָה, כִּי הָעֵקֶר — לַמּוֹד הַתּוֹרָה, וּבְלִי תּוֹרָה אֵין לְאָדָם כָּלוּם.

הַמֵּאחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

תִּרְאֶה אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה לְבִתְךָ שְׂתַחֲיָה, וְכֵן תִּמְסֹר אֶת הַמִּכְתָּבִים לַיַּעֲדָם.

כו תקפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עֲרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר שְׁמִינִי, כ"ח נִסָּן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה גִּיעֵנוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּמָאֵד מָאֵד אֲנִי שֹׁמֵחַ לִשְׁמֹעַ שְׂאֵתָם מִסִּתְּדָרִים, וְאַתֶּם אוֹהֲבִים אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַמִּיד יִהְיֶה בֵּינָכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה, וְתִכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, כִּי בְּאַמֶּת אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ — שְׂכִינָה שְׂרוּיָה בֵּינֵיהֶם (סוּטָה יז.), וּכְשֶׁאֲדָם מִכְבֵּד אֶת אִשְׁתּוֹ, וְהָאִשָּׁה מִכְבֶּדֶת אֶת בַּעְלָהּ, וַיֵּשׁ בֵּינֵיהֶם אַהֲבָה הַדָּדִית, וְאֶחָד עוֹזֵר לַשָּׁנִי, אִזּוֹ הַשְׂכִּינָה שׁוֹרָה בְּבֵית.

נָא וְנָא רְאוּ לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמְכֶם בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתַמִּיד תַּצִּירוּ בְּדַעְתְּכֶם, אֲשֶׁר אֵין בִּלְעָדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל, אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְתַמִּיד צָרִיכִים לְדַבֵּר רַק אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בְּאַמֶּת אֵין לָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה צָרִיף לִהְיוֹת כָּל חֲשָׁקֵנוּ וְחַפְצָנוּ — רַק לְמִשְׁפָּה אֶת עֲצֻמָּנוּ אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִזּוֹ אִם אָדָם יִהְיֶה חֲזָק בְּזֶה, יִצְלִיחַ דִּרְכּוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תקפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עֲרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר שְׁמִינִי, כ"ח נִסָּן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה גִּיעֵנוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׁתְּרֹאוּ לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, כִּי חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (ראש השנה ו'): אֵשֶׁה — בַּעֲלָה מְשֻׁמָּה; וְכֵן אָמְרוּ (תנא דבי אליהו, פֶּרֶק ט'): אִיזוֹ אֵשֶׁה בְּשָׂרָה הַעוֹשָׂה רְצוֹן בַּעֲלָה; וְלִכֵּן רָאוּ לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וּלְהַבִּין אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וּלְעוֹר אֶחָד לַשָּׁנִי, וְדִיקָא עַל־יְדֵי־זֶה תִּשְׁרָה הַשְּׂכִינָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם.

... גֵּרוֹ יְאִיר, הִיקָר לִי מֵאֵד! רָאָה לְקַבֵּעַ לְעֶצְמָךְ שְׁעוּרִים בְּתוֹרָה הִקְדוּשָׁה, וְאַל יַחֲסֹר יוֹם מִבְּלִי לַמּוֹד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, וְאַפְלוּ מָעֻט דְּמָעֻט, כִּי הַלְמוּד בְּאַרְבָּעָה לְמוֹדִים הָאֵלּוּ, מִמְּשִׁיף עַל הָאֲדָם אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבָּקוֹת מִהָאַרְבָּעָה עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, יְצִירָה, בְּרִיאָה, עֲשִׂיָּה; וְעַל־כֵּן אֲשֶׁרִי הָאֲדָם שְׂאִינוּ מְטַעָה אֶת עֲצָמוֹ, אֲלֹא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הָאַרְבָּעָה לְמוֹדִים הָאֵלּוּ, וְאִזּוֹ יִהְיֶה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיּוֹ.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ לֹא לְרִיב בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפִּין, וְתִמְיֵד תַּחֲשֹׁבוּ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְיִתְדַבְּרוּ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכָל מֶה שְׂאִתֶּם צְרִיכִים בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, תִּבְקְשׁוּ רַק מִהִקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאִם תִּתְנַהֲגוּ בַּצּוּרָה כְּזוֹ, הַבֵּית שְׁלָכֶם יִהְיֶה מְלֵא טוֹב.

הַמֵּאחֵל לָכֶם שִׁבְתִּי שְׁלוֹם...

כו תקפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, עֶרֶב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ח גִּסְט ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מֵאֵד רְצִיטִי לְדַעַת אִם הָאֵח שְׁלֹף ... גֵּרוֹ יְאִיר, מְסַר אֶת הַמִּכְתָּב אֶל ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי זֶה הָיָה מִכְתָּב מֵאֵד מֵאֵד נְחוּץ, נִסִּיתִי אֶתְמוּל כַּמָּה פְּעָמִים לִיצֹר קֶשֶׁר עִם אַחִיד, וְלֹא עָלָה בְּיָדִי.

הַעֲקָר תִּתְחַזְּקוּ אִתָּהּ וְאֶשְׁתַּךְ בְּאַהֲבָה גְּדוּלָּה, וְאַחֲד יִחַזַּק אֶת

אֲשֶׁר כּוּ תִקְפֹּד בְּנַחֵל קִפּוּז

הַשָּׁנִי, וּבִזְהָ תִצְלִיחוּ. הַעֲקֹר לֹא לְדַחֵק אֶת הַשָּׁעָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוא יִמְלֵא כָּל מַשְׁאָלוֹת לְבַבְכֶּם לְטוֹבָה.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כּוּ תִקְפֹּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר שְׁמִינִי, כ"ט נִסָּן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גִּירוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי לְדַעַת, אִם קִבַּלְתָּ אֶת כָּל אוֹת כ' מֵהַסֵּפֶר
הַנִּפְלֵא "קֹדֶשֶׁת יִשְׂרָאֵל", שֶׁהוא "קֹדֶשֶׁת הַבְּרִית".

וְכֵן תוֹדִיעַ לִי מֵה קָרָה עִם הָעֶסְקָה שֶׁל ... גִּירוֹ יְאִיר.

רַק חֲזוֹק וְאַמֵּץ, וְאַל תִּירָא וְאַל תִּפְחַד מִשּׁוּם דְּבָר שֶׁבָּעוֹלָם, כִּי
גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאַתָּה צָרִיךְ לְהַחְזִיק מַעֲמָד, וְשׁוּם דְּבָר
שֶׁבָּעוֹלָם לֹא יִשְׁבֹּר אוֹתָךְ. כִּי בְּאַמַּת נִסְיוֹנוֹת קִשִּׁים וּמִרִים עוֹבְרִים
עַל כָּל אֶחָד, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁמַּחְזִיק מַעֲמָד, וְאִינוֹ נִשְׁבֵּר כָּלָל, וְזֶה עֵקֶר
גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל, שֶׁאִינוֹ נִשְׁבֵּר מִשּׁוּם מַשְׁבֵּר שֶׁעוֹבֵר עָלָיו.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַחְזִיק מַעֲמָד, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחֵר הָרַע יָבוֹא
הַטּוֹב, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא יְאִיר עָלֶיךָ אֶת הַטּוֹב הַגָּנוּז, שִׁיְהִיָּה לָךְ
רַק טוֹב בְּחַיִּיךָ.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֻלַּת הַהֶעֱרָכָה שֶׁאֲנִי מַעֲרִיף
אוֹתָךְ וְאֶת אִשְׁתָּךְ, שֶׁאַתֶּם עוֹסְקִים בְּהַפְצַת מַעֲיָנוֹת הַחֻקָּה חוּצָה,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא יַעֲזֹר לָכֶם, שֶׁבְּזָכוֹת זֶה שֶׁאַתֶּם מְדַפְּסִים, יִהְיוּ
לָכֶם יְלָדִים כְּשָׂרִים, טְהוֹרִים וּמְצַלְחִים בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בִּרְכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תקפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר שְׁמִינִי, כ"ט נִסָּן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... גֵּרוֹ יָאִיר.

זֶה פַּעַמִּים קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, אָבֵל לֹא הָיָה לִי הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבְךָ
כְּרָצוֹנְךָ.

מָה אֵמַר לָךְ! אֲנִיחָנו צְרִיכִים הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁתַּמִּיד תִּהְיֶינָה לָנוּ יְשׁוּעוֹת, וּבִפְרֹט עֲכָשׁוּ, שֶׁהִתְחִילוּ
לִבְנוֹת, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֹשְׁמַע וְנִתְבָּשֵׁר תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת
מְשֻׁמָּחוֹת.

לְאַחֲרוֹנָה נַעֲשֶׂתָה הַפְּקָרוֹת גְּדוֹלָה מָאֵד בְּעֵינֵי הַפְּקַעַת הַמְּחִירִים
עֲבוּר הַדִּירוֹת, שָׁכַל אֶחָד לִזְקֹחַ כָּכָל הָעוֹלָה עַל רוּחוֹ, וְרָצִיתִי לַעֲשׂוֹת
וַעֲדָה, שְׁאֲנֹשִׁי שְׁלוֹמָנוּ יִהְיוּ חֲזָקִים לֹא לְהַפְנוֹעַ אֶל הַמְּחִירִים שֶׁהֵם
לִזְקָחִים, אֲדַרְבֵּה נִשְׁבֵּר אֶת הַמְּחִירִים, בְּאִפְּן שֶׁלֹּא יַעֲלוּ יוֹתֵר מֵעֹלָה,
כִּי מִי יוֹדֵעַ לְאִיזָה סָכּוּם זֶה זְכוּל לַעֲלוֹת. וְרָצִיתִי, שְׁאֵתָה תִּהְיֶה יוֹשֵׁב
רֹאשׁ הַוַּעֲדָה, וְנִקָּח עוֹד שְׁלֹשָׁה חֲבֵרִים, כְּגוֹן ... וְ... כִּי לֹא
יְכוּלִים שְׁתַּהֲיָה נַעֲשִׂית הַפְּקָרוֹת, "אִישׁ הַיֶּשֶׁר בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה" (שׁוֹפְטִים
יז, ו), וְכָל אֶחָד יִפְקִיעַ אֶת הַמְּחִירִים בְּשִׁבְלֵי הַדִּירוֹת כְּמָה שִׁיחַפֵּץ.

נָא לְדַחֵם לִי אֵיךְ הוֹלָכְתָּ הַבִּנְיָה וְכָל הַקְּשׁוֹר לָזֶה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד, וְתִבָּשֵׁר לִי
בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תקפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצֵאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינִי, כ"ט נִסָּן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנֶכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּהַיֶּה לָכֶם הַצִּלְחָה גְּדוֹלָה, וְתַעֲבְרוּ אֶת הַמִּשְׁפָּט, וְתַצְאוּ זַכָּאִים, וְיִשְׁתַּלֵּם לָךְ כָּל הָעֶסֶק.

אוֹדוֹת הַבֶּן שְׁצָרִיךְ לְהוֹצִיא אֶת הַשְּׁקָדִים וְכו', הַיּוֹם זֶה דָּבָר קָטָן וְכו', וְצָרִיכִים לְהוֹצִיא אֶת זֶה, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִסְבֹּךְ אַחֲר־כֶּךָ אֶת הַיָּלִד בְּבָעִיּוֹת.

תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד לְדוֹן אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי לְכַף זְכוּת, וְאֵל תִּרְיֵבוּ בֵּינֵכֶם, כִּי זֶה לֹא בָּרִיא לֹא לִילָדִים וְלֹא לָכֶם, וְעַל־כֵּן צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם לְדוֹן אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי לְכַף זְכוּת, וְאִזּוֹ תִּרְאוּ נֹסִים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

רְאֵה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּבִמְקוֹם לְהַפְגֵּס בּוֹכּוּחִים עִם בְּנֵי־אָדָם, תִּדְבֹּר עִם הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאִזּוֹ תִּרְאֶה אֶת גְּדָל הַהַצִּלְחָה שְׁתַּהַיֶּה לָךְ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁיִתְרַחֵב לָכֶם בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת גַּם יַחַד, וְיִהְיֶה לָכֶם כָּל טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תקפו.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר שמיני, כ"ט ניסן ה'תשנ"ח.

שלום רב אל ... שתחיה.

אף שפתי בתי לך כבר מכתב, עם כל זאת אמרתי לרוץ שוב בשורותים אלו, לנחמך ולחזקך ולעודדך ולשמחך וכו' וכו'.

ראי לדון את בעלך לכף זכות, כי הוא עובר עכשו משברים מאוד קשים בחיים, ואת צריכה לעזור לו, ותכף-ומיד כשתעזרי לו, אז יהיה לך גם-כן לעזר. את צריכה תמיד להסתפל על הטוב שבו, כי תהלה לאל, הוא בעל טוב, אבל מרב הסבוכים שהסתבך בחובות, זה מה שהורס לו את החיים. ועל-כן תדוני אותו לכף זכות, ואני מאד מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא לך, ואתו ולהדריכו בדרך הנכונה, באפן שיהיה שרוי ביניכם שלום ואהבה והבנה הדדית, ויעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תקפח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר טהרה, א' איר ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי הנקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות העסק עם ... גרו יאיר, אם זה לא משתלם לך, תברח ממנו כמו שבורחים מאש, כי פרנסה היא רק ביד הקדוש-ברוך-הוא, וכסף רק הקדוש-ברוך-הוא יתן לנו, ותאמין לי, שאני חי רק

קצא

בנחל

כו תקפט

אשר

עם הקדוש-ברוך-הוא, ואין לי אף אחד שיעזור לי, ותהלה לאל, לאט לאט אני מתקדם עוד פסיעה ועוד פסיעה וכו', כלי עזרת בני אדם, ויעזור לי הקדוש-ברוך-הוא, שאמשיך לחיות כך.

בענין הדיקה למטה במרתף וכו', תאמין לי, שאני לא בקי בזה, ואתה צריך לשאל את מי שהוא בן בקי וכו'.

העקר ראו להמשיך להדפיס כך אחר כך של "אשר בנחל", שזה עולה אצלי יותר מכל הספרים, כי המכתבים האלו נכתבו אצלי ממש במסירות נפש הכי גדולה, מחמת שעברו עלי הרבה צרות ויסורים, ו"גנבת יום וגנבתי לילה" (בראשית לא, לט), איך שפתבתי את זה, ולכן זה מאוד מאוד חשוב לי, כי עדין אתם אוהבים בשנת תשל"ז, ויש עוד להדפיס מכתבים של משך עשרים ואחת שנה, ולכן ראו להתמיד ולהוציא כך אחד כך, וכזה תגרמו לי נחת-רוח גדולה מאוד מאד.

נא ונא ראו להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, כי גדול אדוננו ורב להושיע, וסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ותצאו מכל צרותיכם וחובותיכם, וימתקו ממכם כל הדינים, יעזור הקדוש-ברוך-הוא, שגשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תקפט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר טהרה, ב' דראש-חדש איר ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מבחינתי הכל בסדר, שיהיה השעור בשעה רבע לעשר וכו'

וכו', העקר שנדבר דבורי רבנו ו"ל, דבורי אמונה והשגחה פרטית, ודבורי התחזקות לחזק את גשמות ישראל.

מאד מאד אבקש אותך, אם אתה יכול לתקן לידידנו ... גרו יאיר, את הדאר האלקטרוני, באפן שנוכל לשלח מהכא להתם ומהתם להכא דאר, ולהעביר את כל החומר המדפס פה אליהם.

העקר ראה לחזק את עצמך, כי גדל זכותך בזכות הרבים — אין לתאר ואין לשער כלל, יעזר הקדוש ברוך הוא, שתמיד תבשר לי בשורות משמחות, ונזכה ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תקצ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר טהרה, ב' דראש-חדש איר ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי הנקר לי מאד ... גרו יאיר.

ביום רביעי בערב נצטרך לעשות את השעור בשעה 8.30, כי ברבע לעשר יש לי שעור נוסף. ולכן ראה לתכנן את זה ולהודיע לכל אנשי שלומנו.

והעקר ראה להיות תמיד בשמחה, ותשמח את אשתך, כי חכמינו הקדושים אמרו (ראש השנה ו'): אשה — בעלה משמחה; ותעשה כל מיני פעולות שבעולם רק לשמח, כי בזה תלוי כל השלום-בית — לשמח את האשה תמיד. ואל תהיה בטלן, כי גדול אדונו ורב להושיע, ובודאי לא יעזב אותך הקדוש ברוך הוא, העקר חזק ואמץ, ותתמיד בלמוד התורה הקדושה, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תקצא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר טהרה, ב' דראש-חדש איר ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

מה מאד גדלה שמחתי לדבר אתך היום, אף הייתי מאד טרוד,
והצרכתי לקצר.

אין מלים בפי על שאתה מלמד תינוקות של בית רבן, שזה
מאד מאד חשוב בעיני הקדוש-ברוך-הוא — כשמהדירים אמונה
פשוטה בנשמות ישראל, ובפרט בבני הנעורים, ואני מקווה
להקדוש-ברוך-הוא, שהתלמידים האלו יהיו צדיקים וקדושים
בקדשת הברית, וצריכים להחדיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הצער והעגמת נפש שיש
לי על אלו הבנים והבנות מבתי-ים, שהיו בקלות יכולים לחתן אותם
כבר, אף מי יודע אילו מניעות תהיינה וכו' וכו', ולכן לכל הפחות
צריכים לחזק אותם בכל מיני התחזקות.

מה אמר לך! אף שהפעם הזו קשה לי מאד לצאת מיבנאל,
אבל אני עושה יוצא מן הכלל, שביום שלישי ט"ז איר, אסע,
בעזרתו יתברך שמו, לבתי-ים, ולדבר עם כל בני הנעורים שם. ולכן
ראה לארגן, שיהיה בית-הפנסת מכבד, ואדבר אתם באריכות.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, כי גדול אדונינו
ורב להושיע.

העקר לבטל את עצמו לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, ותמיד
לציר בדעתו, אשר כל העולם כלו אין סוף, ואין בלעדיו יתברך

קצד אשר כו תקצב — כו תקצב בנחל

כָּלֵל, אֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוּ מְסִיחַ דַּעְתּוֹ מִהַקְדּוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תקצב.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר טְהָרָה, ב' דְּרָאשׁ־חֲדָשׁ אִיר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

רְצִיתִי כָּל הַיּוֹם לְדַבֵּר אִתָּךְ, אָבֵל לֹא יָצָא לִי.

הַיּוֹם קִבַּלְתִּי אֶת הַפְּרוֹסֶפֶקט מ... נֵרוֹ יֵאִיר, אָבֵל אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מַה זֶה וְכו', כִּי בְּאֻמַּת אֲנַחְנוּ מְקוּיִם, שְׁתוּף שִׁשָּׁה שָׁבוּעוֹת יִגְמַר הַשָּׁלֹד, אָבֵל אֲנִי מְצֻטָּעֵר מְאֹד מְאֹד לָמָּה לֹא עוֹשִׂים עַל כָּל הָרֶחֱבָב שֶׁל הַבְּנִין שִׁיְהִיָּה בּוֹלֵט, זֹאת אוֹמְרַת אֶפְלוּ הַנְּרוֹת, הֵינּוּ לְהַגְדִּיל גַּם אֶת הַעֲזֹרַת נָשִׁים, וְצָרִיכִים לְדַבֵּר עִם ... וְאֶפְלוּ שִׁיעֲלָה קֶצֶת יוֹתֵר, אָבֵל בּוֹנִים בֵּית־הַכֶּנֶסֶת רַק פַּעַם אַחַת, וְזֶה יְהִיָּה גַם יָפָה מִבְּחִינַת הַחֲזִית, שִׁיְהִיָּה לְכָל הָרֶחֱבָב בּוֹלֵט, לְכֵן רָאָה לְכַתֵּב לִי אִם זֶה עֲדִין שִׁיָּךְ, כִּי בְּאֻמַּת זֶה לִי בִּנְפָשִׁי, שִׁיְהִיָּה לָנוּ בֵּית־הַכֶּנֶסֶת מִמֶּשׁ פְּנִינָה.

אֲנִי יוֹדֵעַ מַה שְּׁאִתָּה עוֹבֵר בְּרוּחָנִיּוֹת וּבִגְשָׁמִיּוֹת, אֶף־עַל־פִּי־כֵן רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ, וּבִנְדָאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ הַקְדּוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תקצג.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר טְהָרָה, ב' דְּרָאשׁ־חֲדָשׁ אִיר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיָּקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",

הוֹי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרו ויצילים הקדוש-ברוך-הוא, וימשיך עליהם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! ראו להתחזק בכל מיני אפנים שבועולם להיות בשמחה תמיד, כי עקר ההתחזקות הוא שמחה, ואי אפשר להגיע אל שמחה, אלא על-ידי שמוצאים בעצמם נקדות טובות, ודנים עצמו ואחרים לכף זכות, אשר זה הוא מהיסודות בחסידות ברסלב, כמובא (לקוטי-מור"ן, חלק א', סימן רפב, ויחלק ב', סימן י"י); כי השמחה היא היסוד ביהדות ובקיום האדם — הן לעצמו והן לתורה, ובפרט בימים האלו שנקראים ימי אבל על תלמידי רבי עקיבא, על שנפטרו בפרק אחד בין פסח לעצרת, על שלא נהגו כבוד זה בזה, עלינו להתארגן יותר ויותר באהבת חברים, ואיש את רעהו יאמר חזק, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב כשבר ישראל מחזיק עצמו ביחד עם זולתו. וכך אמר הקדוש-ברוך-הוא למשה רבנו: כל מה שאתה יכול לשבח את ישראל — שבחן וגדלן ופארן (ויקרא רבה, פרשה ב'); כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב כשעם ישראל משבחין ומפארים זה את זה, עד שאמרו (בראשית רבה, פרשה צח): נעשו בני ישראל אגדה אחת, התקינו עצמן לגאולה; כי עקר הגאולה תלויה רק כפי שמחזיקים את עצמם ביחד. ועל דבר זה אנחנו צריכים למסר את נפשנו מאד מאד, לחזק ולאמץ ולעודד ולשמח אחד את השני, ועל-ידי-זה תכנס תשוקה לכל אחד ואחד גם-כן להודות ולהלל ולשבח ולפאר את הבורא יתברך שמו. ואמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה, פרשה מח): על כל שבח ושבח, שישאל משבחין להקדוש-ברוך-הוא, משרה שכינתו עליהם; ועל-כן צריכים כל אחד ואחד מאנשי שלומנו היקרים לחזק אחד את השני, לעוררו ולשמחו, באפן שתתרחב דעתו, שיוכל גם-כן לדבר אליו יתברך, אשר זה עקר התכלית שהאדם נברא בזה העולם, שיוכל לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, פאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, אשר אין עוד נעם וערבות יותר מזה, שאדם עב וגס הנמצא בהכלי העולם הזה וכו', ועובר עליו מה שעובר — קטנות וירידות וכו', חלישות הדעת וכו', עניות ודחקות וחובות

וכו', צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּבִלְבוּלִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת מַחְזִיק מֵעַמָּד, וּמוֹשֵׁף אֶת עַצְמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּמְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה. וְזֶה עֵקֶר הַשַּׁעֲשׂוֹעַ לְמַעַלָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְצִיָּת אֶת רַבְּנוֹ ו"ל, וּלְקִיָּם אֶת כָּל זֹאת, כִּי רַק זֶה הִנֵּה רְצוֹן רַבְּנוֹ ו"ל — שְׂנַחֲזִיק אֶת עַצְמָנוּ בְּיַחַד, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֹזֵק, וְאַחֵד יַחֲזִיק אֶת חֲבֵרוֹ, שְׂיַדְבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הֵייתִי מַצִּיעַ לְכָל אָנָּשִׁי שְׁלוֹמָנוּ — הֵן הַגְּבֵרִים וְהֵן הַנָּשִׁים, שְׁבִיּוֹם חֲמִישִׁי הִנֵּה לְאַרְגָּן נִסִּיעָה כְּלָלִית לְכָל מִשְׁפָּחוֹת אָנָּשִׁי שְׁלוֹמָנוּ עִם יְלָדֵיהֶם, שְׂיִסְעוּ אֶל קַבְרֵי הַצַּדִּיקִים, וּלְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן מִמָּנוּ יִתְבָּרֵךְ עַל נַפְשָׁנוּ, כִּי אֲנַחְנוּ צָרִיקִים לִישׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, וְחֻבֵּל לְהַשָּׂאֵר כָּאֵן בִּבְנֵאֵל וְכוּ', שְׁלֹא יִסְתַּכְּלוּ הַיְלָדִים עַל כָּל הַשְּׁטִיּוֹת וְהַחִינְגָאוֹת וְכוּ', יוֹתֵר טוֹב לְבָרַח אֶל קַבְרֵי צַדִּיקִים, וּבְיַחַד לְהַתְפַּלֵּל עַל עֲלִיַּת הַמַּלְכוּת דְּקֻדְשָׁה, שְׁכַבֵּר תַּצָּא הַשְּׂכִינָה מִגְּלוּתָהּ, וְתִתְגַּלֶּה אִמְתּוֹת מְצִיאוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ לְכָל בָּאֵי עוֹלָם, אֲשֶׁר רַק זֶה תִּהְיֶה הַגָּאֻלָּה — כְּשִׁיתְגַּלֶּה לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מֵעַצְמוֹ, אֲלֹא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְחַדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל יוֹם מַעֲשֶׂה בְּרָאשִׁית, שְׁנֵה עֲנִין חֲדוּשׁ הָעוֹלָם, שֶׁהַרְבֵּה רַבְּנוּ ו"ל לְדַבֵּר אִתָּנוּ, אֲשֶׁר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְחַדֵּשׁ בְּכָל רֹגַע אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת כָּלָם, וְדַבֵּר זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפִּין, אֲלֹא עַל-יְדֵי אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה, אֲשֶׁר בְּכָל דַּקָּה וּשְׁנֵיָה כָּל הַבְּרִיאָה מִתְחַדֶּשֶׁת, כִּי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹרָא אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת כָּלָם מֵרִישׁ עוֹלָם הָאֲצִילוֹת עַד נִקְדַּת עוֹלָם הַגְּשָׁמִי וְהַחֲמָרִי הִנֵּה — עוֹלָם הַעֲשִׂיָּה, בְּכָל עֵת וְרֹגַע וְדַקָּה וּשְׁנֵיָה מִמֶּשׁ. וְעַל-כֵּן הִיא טְפָשׁוֹת גְּדוּלָּה לְאָדָם לַעֲשׂוֹת תְּכֵנִיּוֹת, כִּי מֵה יוֹדֵעַ הָאָדָם מֵה יֵלֵד יוֹם, כִּי אֵין הָאָדָם בְּטוֹחַ בְּזֶה הָעוֹלָם אֲפִלּוּ שְׁנֵיָה אַחַת, וּמִכָּל שָׂכָן אֵיךְ הָאָדָם יָכוֹל לַעֲשׂוֹת תְּכֵנִיּוֹת עַל עֲשָׂרִים וּשְׁתֵּים שָׁנָה?... הַמּוֹעֲצָה הַמְקוֹמִית עוֹשֶׂה תְּכֵנִית הַנִּקְרָאת 'בֵּית אָב', שְׁבַע עוֹד עֲשָׂרִים וּשְׁתֵּים שָׁנָה תִּגִּיעַ מוֹשְׁבַת יִבְנָאֵל לַחֲמֶשֶׁת אֲלָפִים נַפְשׁוֹת ... בְּשַׁעֲה שְׁאֵינָם

יודעים, אֲשֶׁר ההולֵדָה הטבעית שֶׁלָנוּ בְּאֶשֶׁר אֲנַחְנוּ כָּאֵן, בְּחֻצֵי הַזְמָן
הַזֶּה כְּבָר נִגִּיעַ אֶל זֶה, וּמִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן שֶׁבְּחֻצֵי הַזְמָן הַזֶּה כְּבָר
נִחְזֵיק עִם חֲמִשָּׁת אֲלָפִים מִשְׁפָּחוֹת — לֹא נִפְשׁוֹת, וְזֶה בְּרוּר וְכוּ',
וּמִכָּל זֶה אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לִרְאוֹת, אִיךָ שֶׁבְּגִי-אָדָם הִרְחוּקִים מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרֵךְ, יְכוּלִים לִפְל בְּקִטְנוֹת הַדַּעַת, וְלַעֲשׂוֹת לַעֲצָמָם חֲשׁוֹנוֹת עַל
עֲשָׂרִים וּשְׁתֵּים שָׁנָה, בְּשַׁעָה שָׂאִין הָאָדָם בְּטוֹחַ בְּזֶה הָעוֹלָם אֲפִלּוּ
רַגַע אֶחָד, וְעַל-כֵּן אֵל תִּירָאוּ וְאֵל תִּפְחָדוּ מִכָּל אֵלֹה הַשְּׁטִיּוֹת, רַק
הַדְּבִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִדְעוּ, אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרֵךְ מִחִיָּה
וּמִהוּיָה וּמִקְמִים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְהַכֵּל לְבוֹשׁ לְגִבֵּי הָאִין סוּף
בְּרוּךְ הוּא, וְעַלֵּינוּ רַק לְדַבֵּר מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, הֵן כָּל אֶחָד עִם אִשְׁתּוֹ,
וְהֵן שְׁנֵיהֶם עִם הַיְלָדִים, וְרַק זֶה צְרִיכָה לִהְיוֹת שִׁיחַתָּנוּ, אֲשֶׁר אֵין
שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לִכְל אֱלָלוּת גָּמוּר הוּא,
וְעַקֵּר הַתְּכֵלִית אֵל מֶה שֶׁנִּבְרָאנוּ, הוּא רַק לְקִים אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ
וּשְׁמִירַת הַמְצוּוֹת, שֶׁהֵם רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלַעֲסֹק בְּתוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה,
שֶׁהִיא חֻכְמָתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

בְּלִיל שְׁבַת-קֹדֶשׁ זֶה דִּבְרָנוּ הַרְבֵּה עַל-פִּי הַתּוֹרָה בְּלִקּוּטֵי-
מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ע"ז, שֶׁמִּבְּאֵר שֵׁם, שֶׁכָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל אֲפִלּוּ
צָדִיק גָּדוֹל, צָרִיךְ שִׁיחָהּ לוֹ אִיזָה צַעַר בְּיוֹם, וְגַם מִי שֶׁדַּעַתוֹ יוֹתֵר
גָּדוֹלָה, צַעֲרוֹ גָּדוֹל יוֹתֵר, כִּמּוֹ שֶׁכָּתוּב (קֹהֶלֶת א, יח): "יֹסִיף דַּעַת
יֹסִיף מִכְּאוֹב", וְאִי אֶפְשָׁר לְהִמָּתִיק אֶת הַצַּעַר, אֲלֵא עַל-יְדֵי שְׂאוֹכֵל
בְּקִדּוּשָׁה, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה מִקְבֵּל פֶּה קְדוֹשׁ, כִּי גַם חִיָּה אוֹכֵלָת, אִיךָ הִיא
נִשְׁאָרַת חִיָּה, לֹא-כֵן אָדָם כִּשְׂאוֹכֵל, מִקְבֵּל פֶּה, כִּמּוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת ד,
יא): "מִי שֵׁם פֶּה לְאָדָם", הֵינּוּ כִּשְׂאָדָם מִקְדָּשׁ וּמִטְהָר אֶת מֵאֲכָלוֹ,
וְאֵינוּ אוֹכֵל אֲלֵא מֵאֲכָלִים כְּשָׂרִים, עַל-יְדֵי-זֶה זֹכָה שֶׁשְׂכִּינָה מְדַבֶּרֶת
מִתּוֹךְ גְּרוֹנוֹ, וְזֹכָה לִפֶּה קְדוֹשׁ, וְלִזְאוֹת צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִזָּהֵר מֶה
שְׂאוֹכֵלִים, שֶׁלֹּא יִהְיֶה שׁוּם מֵאֲכָל בְּלִי הַכָּשֶׁר, כִּי תִכְףּ-וּמִיד כִּשְׂאָדָם
אוֹכֵל מֵאֲכָלִים בְּלִי הַכָּשֶׁרִים, וְחִמְנָא לְצֻלָּן, הוּא יְכוּל לְהַכְשִׁיל
בְּאֲכִילַת טְרֵפוֹת וּנְבִילוֹת, וְעַל-כֵּן עַל הָאָדָם לְשָׁמֵר מְאֹד מֶה הוּא
אוֹכֵל, וְקִשְׁרָנוּ אֵל זֶה מֶה שֶׁכָּתוּב בְּפָרָשַׁת הַשְּׁבוּעַ (וַיִּקְרָא יא, מג-מד):
"אֵל תִּשְׁקָצוּ אֶת נִפְשׁוֹתֵיכֶם בְּכָל הַשָּׂרֵץ הַשּׁוֹרֵץ, וְלֹא תִטְמָאוּ בָּהֶם

וּנְטַמְתֶּם בָּם, כִּי אֲנִי הוֹנֶה אֱלֹקֵיכֶם, וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים, כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי, וְלֹא תִטְמְאוּ אֶת נַפְשׁוֹתֵיכֶם בְּכָל הַשָּׂרֵץ הַשּׂוֹרֵץ עַל הָאָרֶץ, וּפְרַשׁ רַשִׁי: "אִם אַתֶּם מִטְמְאִים בָּהֶם בָּאָרֶץ, אֲףי אֲנִי מִטְמֵא אֶתְכֶם בְּעוֹלָם הַבַּיִת וּבִישִׁיבַת מַעְלֵה וְכו', וְהִתְקַדְשְׁתֶּם — קִדְּשׁוּ אֶת עֲצֻמְכֶם לַמִּטָּה, כְּדֵי שְׁאֲנִי אֶקְדֹּשׁ אֶתְכֶם לַמַּעְלָה וּבְעוֹלָם הַבַּיִת; הִינִי כְּשֶׁפֶר יִשְׂרָאֵל נִזְהָר מְאֹד לֹא לֶאֱכֹל כָּל דָּבָר אֲשֶׁר לְמִרְאָה עֵינָיו, וְאִינוּ חוֹמֵד שׁוֹם מֵאֲכֹל שְׂאִין בּוֹ הַכֶּשֶׁר טוֹב מְרַב יֵרָא שְׁמַיִם, עַל־יְדֵי־זֶה זִוְיָה שִׁמְשֹׁף עָלָיו אוֹר עוֹלָם הַבַּיִת בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְיִתְעַנֵּג בַּעֲרֻבוֹת זֵיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַפְשֵׁל בְּמֵאֲכָלוֹת אֲסוּרִים, וּבַפֶּרֶט בַּקֵּץ, שְׁמֵאֵד מְצוּיִים תּוֹלְעִים וְכו', נְמָלִים וְכו', שְׂקָצִים וּשְׂרָצִים וְכו', הַרְוֵמִשִׁים בְּתוֹךְ הַמֵּאֲכָלוֹת, רְחֻמָּנָא לִישׁוֹבֹן, שְׂיִכּוּלִים לַעֲבֹר עַל כִּפָּה לְאוֹיֵן, וְכֵן צָרִיכִים לְשֹׁמֵר לֹא לֶאֱכֹל שׁוֹם מֵאֲכֹל שְׂאִין בּוֹ הַכֶּשֶׁר שֶׁל רַב יֵרָא שְׁמַיִם, שְׁמָרוּ מְאֹד אֵיזָה מֵאֲכֹל אַתֶּם מְכַנְיָסִים בָּפֹה, שְׁלֹא יִהְיֶה בּוֹ הַכֶּשֶׁר שֶׁל אֵיזָה קָל וּפּוֹחַז מֵאֵלּוֹ ה'רַע־בָּנִים', כְּדִגְמַת שִׁישׁ פֹּה בִּיבְנָאֵל, אֲנֵא שְׁמָרוּ עַל נַפְשְׁכֶם וְעַל נַפְשׁוֹת בְּנֵיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם, וּבַפֶּרֶט לְשֹׁמֵר עַל הַבֶּשֶׂר — מָה אוֹכְלִים, וּמֵאֵיזָה בֶּשֶׂר אוֹכְלִים, וְאִם יֵשׁ הַשְׁגָּחָה עַל הַהַכֶּשֶׁר וְעַל הַמְּלִיחָה וְכו' וְכו', וְזִכּוֹתֶם שֶׁל כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְדַעַת בְּדִיוֹק מִי מוֹלֵחַ וּמִי מְכַשִּׁיר וְכו' וְכו', כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפִּיד בְּדִבְרֵים כָּאֵלּוֹ, כִּי "יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה" (תְּהִלִּים צ, י), וְכִבֵּר עָבְרוּ כָּל־כֹּף הַרְבֵּה שָׁנִים וְכו' וְכו', וְעוֹד מַעֲט נִצָּא מִזֶּה הָעוֹלָם, מְדוּעַ נִפְטָם אֶת עֲצָמֵנוּ וְאֵת יְלָדֵינוּ עִם מֵאֲכָלוֹת אֲסוּרִים? ! וְעַל־כֵּן צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר מָה אוֹכְלִים וְכו', וְאֵיזָה הַכֶּשֶׁר יֵשׁ וְכו' (וְעוֹד הֵיחָה אֲרִיכוֹת דְּבָרִים כְּדִרְכָּנוּ).

בַּבֶּקֶר בַּעֲת סְפוּרֵי־מַעֲשִׂיּוֹת דְּבָרָנוּ בְּהַסְפּוֹר שֶׁל הַמָּלָךְ, שְׁגֹזֵר שְׁמֵד: "אַחֲר־כֵּן מֵת הַמָּלָךְ, וְנַעֲשֶׂה בְּנוֹ מָלָךְ, וְהוּא הִתְחִיל לְהִנָּהִיג מְדִינָתוֹ בְּרַפּוּת, מִחֲמַת שְׂרָאָה שְׂרָצוֹ לְהַכְרִית אֶת אֲבִיו, וְכַבֵּשׁ מְדִינֹת רַבּוֹת, וְהָיָה חָכֵם גָּדוֹל מְאֹד, וְצִוָּה לְקַבֵּץ וּלְקַרֹּת אֶת כָּל הַחוֹזֵי פּוֹכְבִּים, שִׁיגִידוּ מֵאֵיזָה דָּבָר יוֹכֵל לְהִיּוֹת נִכְרַת וְזָרְעוּ, כְּדֵי שִׁשְׁמֵר מִזֶּה. וְאָמְרוּ לוֹ, שְׁזָרְעוּ לֹא יִכְרַת, רַק שִׁשְׁמֵר מִשּׁוֹר וְשָׂה,

וּכְתָבוּ זֹאת בְּסֵפֶר הַזְכָּרֹנוֹת, וְצִוָּה לְבָנָיו שִׁיתְנֶהֱגוּ גַם־כֵּן כְּמוֹתוֹ בְּדֶרֶךְ רַכָּה וְמֵת". כִּי בְּאֵמֶת הָאָדָם צָרִיף לָלֶכֶת בְּדֶרֶךְ נָעַם וְאַהֲבָה, כִּי אִי אֶפְשָׁר לִהְנִיחַ בְּדֶרֶךְ יָד קָשָׁה, כִּי עָקָר שְׁלֵמוֹת הַמְּנַהִיג הוּא דִּיקָא כְּשֶׁמְנַהִיג אֶת הָעָם בְּרַחֲמָנוֹת, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (ישעיה מט, י): "כִּי מִרַחֲמָם יִנְהַגֵּם", הֵינּוּ מִי שֶׁהוּא רַחֲמָן, הוּא יָכוֹל לִהְיוֹת מְנַהִיג, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לקוטי־מוהר"ן, חלק ב', סימן יז); וּבְאֵמֶת כָּל אָדָם הוּא מְנַהִיג בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, כִּי לְכָל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ מַלְכוּת וּמִמְשָׁלָה כְּפִי בְּחִינָתוֹ, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לקוטי־מוהר"ן, חלק א', סימן נו); וְצָרִיכִים לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַמַּלְכוּת וְהַהֲנַהֲגָה רַק לְשֵׁם שְׁמַיִם, וּבְדֶרֶךְ רַכָּה בְּדַרְכֵי נָעַם וְאַהֲבָה, לִהְנִיחַ אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת יְלָדָיו בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה וְהִירָאָה, וּבְקִיּוֹם הַמַּצּוֹת וְחֻזּוֹק הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי רַק בְּשִׁבְלִי זֶה מְסֵרוֹ לֶךְ בְּחִינַת מַלְכוּת, שֶׁתְּהִיָּה מְלָךְ, וְצָרִיכִים לְהַתְנַהֵּג רַק בְּדֶרֶךְ אֱהָבָה וְחֻכְמָה יְתֵדָה, וְסִבְלָנוֹת גְּדוּלָּה, כִּי אִי אֶפְשָׁר לָלֶכֶת בְּתַקָּף וְעֹז, כִּי עַל־יְדֵי־זֶה יְכוּלִים לְהַפְסִיד הַכֹּל.

וּדְבָרֵנוּ הַרְבֵּה מַעֲנִין הַחֲנוּף, שֶׁצָּרִיכִים לַחֲנוֹף אֶת הַיְלָדִים רַק בְּדֶרֶךְ אֱהָבָה וְהַתְקַרְבוּת, וְלֹא בְּיַד תְּקִיפָה בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֹּן, וְעוֹד הֶאָרַכְנוּ בְּזֶה, שֶׁאִמֵּר לוֹ שִׁישְׁמֵר מִשּׁוֹר וְשָׂה, שֶׁמֶרְמָז עַל שְׁנֵי חֲדָשִׁים: גִּיסָן וְאֵיר, כִּי מִזֵּל גִּיסָן הוּא טָלָה, וּמִזֵּל אֵיר הוּא שׁוֹר, וְרוֹאִים שֶׁנִּשְׁמֹת יִשְׂרָאֵל זָכוּ לְהַכְנִיעַ אֶת הַמַּצָּרִים בְּחֹדֶשׁ גִּיסָן, שֶׁהַעֲבוּדָה זָרָה שְׁלָהֶם מְרֻמָּזָה עַל שָׂה, וּבְזֶה שֶׁבָּרוּ אוֹתָם לְגַמְרִי, וְכֵן מִזֵּל אֵיר הוּא שׁוֹר, אֲשֶׁר מוֹכָא, שְׁמִי שְׁנוּלֵד בְּחֹדֶשׁ אֵיר, תְּהִיָּה עָלָיו הַרְבֵּה מַחֲלָקָת, וְכֵן מִי שֶׁנִּקְרָא יוֹסֵף, תְּהִיָּה עָלָיו הַרְבֵּה מַחֲלָקָת וְכו' וְכו', (וְעוֹד הֵיטָה אֲרִיכוֹת הַרְבֵּה בְּדַרְכֵּנוּ).

וּבִסְעָדָה שְׁלִישִׁית שֶׁל שְׁבֹת דְּבָרֵנוּ הַרְבֵּה עַל־פִּי דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ו"ל בְּלִקוּטֵי־מוהר"ן, חלק ב', סימן צ"א, שֶׁשֵּׁם מְדַבֵּר רַבֵּנוּ ו"ל מִמַּעַלְת הַהֲתַקְשְׁרוֹת בְּאֵמֶת אֶל צְדִיקִים אֲמִתִּיִּם, אֲשֶׁר הִיא תוֹעֵלַת גְּדוּלָּה מְאֹד מְאֹד, כִּי עַל־יְדֵי־זֶה זֻזְכִּים לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וּלְכַפֶּרֶת עֲוֹנוֹת, וְנִמְתָּקִים הַדִּינִים, וְנַעֲשֶׂה יַחֲוֵד בֵּין קֹדֶשׁא בְּרִיף הוּא וּשְׁכֻנְתִּיהָ, כִּי הַצְדִּיק דְּבוֹק תְּמִיד בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהוּא בָטֵל וּמְבֹטֵל לְגַמְרִי לְגַבִּי הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא זֹכֶה לְחֻכְמָה עֲלֵאָה, לִהְיוֹת בָּטֵל

אֶל עֵצִים וְעִצְמִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֵךְ הַמּוֹן-עַם רְחוּקִים מִזֶּה, כִּי הֵם
 רַק אוֹחֲזִים בְּחֻכְמָה תַּתָּאָה, כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַחֻכְמָה שְׁלוֹ, וְהַצְדִּיק
 מֵרַחֵם עַל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהוּא מוֹרִיד אֶת עֲצָמוֹ אֲלֵיהֶם בְּכָל מִינֵי
 לְבוּשִׁים, וּמִשְׁחָק אִתָּם בְּכָל מִינֵי מִשְׁחָקִים, כְּדֵי לְהַכְנִיס בָּהֶם גַּם-בֶּן
 אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּדֵי שְׁגֹם הֵם יִרְגִּישׁוּ עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת יְדִידוֹת
 זִיו שְׂכִינַת עֻזוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה הוּא עוֹשֶׂה עַל-יְדֵי שִׁיחַת חֲלִין וְסִפּוּרִים
 שְׁמִסְפָּר עִמָּהֶם, עַד שְׁבִגֵי-אָדָם חוֹשְׁבִים, שֶׁהַצְדִּיק הוּא הַחֵבֶר שְׁלֵהֶם,
 וַיְכּוּלִים לְהוֹלִיךְ אוֹתוֹ בְּאֶף ... וַיְכּוּלִים לְהַגִּיד לוֹ דְּעוֹת ... וּלְשַׁכְנֹעַ
 אוֹתוֹ ... כִּי הוּא בְּחֻכְמָתוֹ מוֹרִיד אֶת עֲצָמוֹ אֶל בְּנֵי-אָדָם בְּחֻכְמָה
 עֲלָאָה וְנִפְלְאָה עַד מְאֹד, עַד שְׁגֹם לְהַקְטִינִים וְהַפְחוּתִים וְהִירוּדִים
 תַּתְּגַלֶּה אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְגַם לָהֶם תִּהְיֶה הַשְׁתַּוְקָאוֹת לַחֲזוֹר
 אֲלָיו יִתְבָּרֵךְ.

וְזֶה סוֹד תַּבַּת "לִי", כִּי אוֹת יו"ד הִיא חֻכְמָה עֲלָאָה, דְּעַת
 הַצְדִּיק, וְאוֹת לָמ"ד הוּא הַלֵּב שֶׁל הַתַּלְמִיד, שְׁנוֹתָן לְבוֹ לְהַבִּין אֶת
 דְּבָרֵי הַצְדִּיק שְׁמַלְמֵד אוֹתוֹ, כִּי עַקֵּר הַבְּנֵת הַתַּלְמִיד הוּא עַל-יְדֵי הַלֵּב,
 כִּי הָרַב צָרִיךְ לוֹמַר דְּבָרִים הַמְתִּישְׁבִים עַל הַלֵּב, וְהַתַּלְמִיד צָרִיךְ לִתֵּן
 הַלֵּב, וְלִהְתְּבוֹנֵן בָּמָה שְׁאָמַר הָרַב, וַיִּכְמוּ שְׁכָתוֹב (מִשְׁלֵי יז, טז): "לִקְנוֹת
 חֻכְמָה וְלֵב אֵין", וְעַל-כֵּן הַתַּלְמִיד צָרִיךְ לָשׂוּם לֵב אֶל דְּבָרֵי הָרַב,
 וַיְבִיחֵהוּ מִתַּקְשָׁרֶת תַּבַּת "לִי", אֵךְ כְּשֶׁנִּסְתַּלַּק הַצְדִּיק, אֵז הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא צוֹעֵק: וַי, מִי יָקוּם "לִי" עִם מְרַעִים; הִינּוּ מִי יַעֲלֶה וַיִּגְבִּיֶה אֶת
 דְּעַתָּם שֶׁל הָרַעִים, עַל-יְדֵי שְׁמַקְשֵׁר חֻכְמָה עֲלָאָה בְּחֻכְמָה תַּתָּאָה,
 וַיְבָאֵמֶת בְּזֶה תְלוּיָהּ כָּל הַיְהוּדוֹת, שֶׁהַקְטָנִים יִתְבַּטְּלוּ לְגַבִּי הַגְּדוֹלִים,
 כִּי הַצְדִּיק מְצַמֵּם אֶת דְּעַתָּם שֶׁל הַקְטָנִים וּמוֹלִיךְ אוֹתָם בְּדֶרֶךְ
 הַנְּכוֹנָה.

וְקִשְׁרָנוּ אֶת זֶה אֶל מָה שְׁכָתוֹב בְּפֶרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעַ בְּפָגֶם נָדָב
 וְנָאֲבִיָּהוּ, אֲשֶׁר פָּגַמְם הָיָה, שֶׁהוּרִי הִלָּכָה בְּפָנֵי רַבָּם, וְלֹא צִיָּתוֹ אֶת
 מִשֶּׁה רַבָּנוּ, וְהִקְרִיבוּ אֵשׁ זָרָה, כִּי הַצְדִּיק מְצַמֵּם אֶת הַתְּלַהּבוֹת
 הָאָדָם, וַיִּשְׁאֲאִין שׁוֹמְעִים אֶת הַצְדִּיק, אֵזִי יוֹצֵאִים חוּץ מִהַגְּדֹר
 וּמִתְּלַהּבִים בְּאֵשׁ זָרָה, וַיִּבְטֹף וַיִּשְׂרָפִים לְגַמְרִי, וְלָכֵן פָּגַמְם הָיָה גַם

בן שלא התחתנו והיו רוקים, כי עקר הקשר בין חכמה עלאה לחכמה תמאה הוא דיקא פשמתחתנים ומולידים ילדים, ועוברים צרות ויסורים, ואף-על-פי-כן לא נשברים, אלא מחזיקים באמונה פשוטה בו יתברך, על אף גדל הטרדות והירידות והנפילות שעוברים על כל אחד ואחד.

וזה מה שבעת שהאדם מקדש את אשתו, אומר לה: "הרי את מקדשת לי" בטבעת זו, בדת משה וישראל, "לי" דיקא, שהוא סוד הרב והתלמיד, שהם בחינת איש ואשה, משפיע ומקבל, וכן טבעת היא בחינת עגולא ורבושא, שהוא בסוד מ"ם, שעולה "לי", וכן זה סוד מ' סאה של מקנה, המטהרת את האדם, כי על-ידי שנתקשרת חכמה עלאה וחכמה תמאה, אורות עליונים אל נשמות המנחות בעולמות התחתונים, על-ידי-זה זוכים לטהרה (ועוד דברנו הרבה באריכות בדרךנו).

נא ונא ראו לעשות כל מיני פעלות שבעולם להחזיק את עצמכם ביחד, ותמיד תתפללו ביחד בשבת-קדש, ותלמדו ספרי רבנו ז"ל ברבים, ובפרט בעת רעוא דרעיון, רצון שברצונות בסעדה שלישית, ומה טוב ומה נעים, אם תזכו ללמד בכל יום גם-כן במנוחה ובמערב, אשר אין צורך אליהם, כי כשלוּמדים ספרי רבנו ז"ל, נכנסת באדם תשוקה חדשה לשוב אליו יתברך, ועל-כן אשרי מי שזוכה לשמע שיעור בספרי רבנו ז"ל, ואז טוב לו כל הימים, כי עקר ההתקרבות אל רבנו ז"ל תלויה רק כפי שלומדים ומתמידים בספרי רבנו ז"ל.

מאד מאד אבקש את אנשי שלומנו היקרים, ראו להתפלל במנוח, כי אין עוד דבר חשוב אצלו יתברך כמו תפלה בצבור, עד שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ת.): מאי דכתיב (תהלים סט, יד): "ואני תפילתי לך ה' עת רצון", אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפלל, רבי יוסי ברכי חנינא אמר מהכא (ישעיהו מט, ח): "כה אמר ה' בעת רצון עניתיך", רבי אחא ברכי חנינא אמר מהכא (איוב לו,

יט): "הן אל כביר ולא ימאס", וכתוב (תהלים נה): "פדה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי", תניא גמי הכי, רבי נתן אומר: מנין שאין הקדוש-ברוך-הוא מואס בתפלתן של רבים? שנאמר: "הן אל כביר ולא ימאס", וכתוב: "פדה בשלום נפשי מקרב לי" וגו', ואם הייתם יודעים את מעלת האדם בשמים הזוכה להתפלל ותיקין, ואיך שמשתבחים עמו בכל העולמות, אז הייתם נזהרים בזה מאד מאד. ועל-כל-פנים מי שאינו יכול להתפלל תפלת התיקין, שיתפלל על-כל-פנים בשעה שבע (מנין המלמדים), או בשעה שמונה (מנין הפעלי בתים), או בשעה תשע (מנין הבטלנים), או בשעה עשר (מנין העצלנים); העקר לבוא להתפלל במנין ובבית-המדרש דיקא.

עכשו בקיץ יש יום ארץ, ולכן אשרי מי שזוכה להתמיד בלמוד התורה הקדושה, אשר אין ערך אליה, כמובא (זהר שמיני לו): תא חזי, כל אינון דמשתדלי באורייתא מתדבקין ביה בקדשא בריך הוא, ומתעטרי בעטרי דאורייתא ואתרחימו לעילא ותתא, וקדשא בריך הוא אושיט לון ימיניה, כל שכן אינון דמשתדלי באורייתא גמי בליליא והא אוקמוה דאינון משתתפי בשכינתא, ואתחברו כחדא. וכד אתי צפרא, קדשא בריך הוא מעטר לה ובחד חוטא דחסד, לאשתמודעא בין עלאין ותתאין [בוא וראה כל אלו שעוסקים בתורה, דבקים בו בהקדוש-ברוך-הוא, ומתעטרים בעטורי התורה, ונאהבים למעלה ולמטה, והשם יתברך מושיט להם את ימינו, כל שכן אלו שעוסקים בתורה גם בלילה, והרי למדנו שהם משתתפים בשכינה ומתחברים כאחד, וכאשר בא הבקר, הקדוש-ברוך-הוא מעטר אותה, ובחוט אחד של חסד להפירה בין העליונים ובין התחתונים]; אשרי מי ששם דברים אלו אל תוף לבו, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כוּ תִקְצֵד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר טְהוֹרָה, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ אִיר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גֵּרֹו יֵאִיר.

פֹּה תִקְבֵּל מִכְתָּב כָּלְלִי, וּמֵאֵד נַחוּץ לְתִלּוֹת אֶת זֶה תִּכְנֶף-וּמִיד
עַל לֹחַ הַמוֹדְעוֹת, וְכֵן לְתֵת ל... וְלַעֲשׂוֹת מִזֶּה עֲתֻקִּים לְנִשּׁוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ.

שָׁמַעְתִּי שֶׁהַשַּׁעַר הַגָּדוֹל נִשְׁפָּר, אוֹלֵי תוֹכֵל לְקַחַת אֶת אֶחָד
מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שִׁישׁ לוֹ רִתְּכַת וְכו', כִּי חָבֵל, שֶׁלֹּא יִנּוּחַ שֵׁם עַל
הַרְצָפָה כְּשֶׁאֵבֵן שָׁאִין לָהּ הוֹפְכִין וְכו'.

הַמְצָפָה לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ...

כוּ תִקְצֵה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר טְהוֹרָה, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ אִיר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... וְ... שְׁיִחְיוּ נְצַח.

בְּנִכְם ... הַגִּיעַ וּכְבָּר יֵשֵׁן, וְהַפֵּל עַל נִכּוֹן, וְהוּא יִגְדֵּל בְּאַמֶּת
לְהִיּוֹת תִּלְמִיד-חֹכֶם וְצַדִּיק גָּדוֹל.

רַק רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּהַמְצָבִים הַכִּי הַקְּשִׁים שְׁעוֹבָרִים עֲלֵיכֶם וְכו',
וּבִפְרֹט שֶׁהַסְּפָקוֹת וְהַקְּשִׁיּוֹת הוֹרְסִים אֶת הָאָדָם, וְצָרִיכִים לְבַטֵּל אֶת
עֲצָמוֹ רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַרְחִיב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תקצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר טְהָרָה, ב' אִיִּר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעְתִּי, אִם הֵם לֹא מְשַׁלְּמִים לְךָ מְזֻמָּן, לֹא כֹדַי לְךָ בְּכָל־
שְׂמִיָּה לְךָ עֵסֶק עִמָּהֶם כָּלֵל, כִּי בְּאַמַּת זֶה לֹא רַבִּים, זֶה רַק אֶחָד
וְכוֹי' וְכוֹי', וְעַל־כֵּן אֵין לְךָ מָה לְהִתְבַּהֵל מִמֶּנּוּ כָּלֵל, וְאַתָּה לֹא צָרִיךְ
לְהִצְטָעַר, וּבְכֹדַי הַקְדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ כִּמּוֹ שְׁלֹא עֹזֵב
אוֹתָךְ עַד עַכְשָׁיו, שֶׁהִדְפַּסְתָּ עַד עַתָּה, תְּהִלָּה לָאֵל, מְלִיוֹנֵי סְפָרִים בְּלִי
פֶסֶק וְכוֹי', כֵּן יַעֲזֹר לְךָ הַקְדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא גַם לְהִבָּא, הָעֵקֶר לֹא
לְהִתְפַּעֵל מֵהֶם כָּלֵל.

הַיּוֹם בָּעֵת שֶׁעֲבַרְתִּי אֶת הַסֵּדֶרָא 'שְׁנִים מִקְרָא וְאֶחָד מִתְּרַגּוּם', גָּפַל
בְּרַעְיוֹנֵי בְּפִסּוּק (וַיִּקְרָא יג, מה): "וַיַּחְצְרוּעַ אֲשֶׁר בּוֹ הִנֵּגַע בְּגָדָיו יִהְיוּ
פְרָמִים וְרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פְרוּעַ, וְעַל שֵׁפֶם יַעֲטֶה, וְטָמֵא טָמֵא יִקְרָא", וַיֵּשׁ
לוֹמֵר, כִּי מִי שֶׁהוּא צְרוּעַ עִם גִּגַע צָרַעַת, זֶה מְפִירִים — כְּשֶׁבְּגָדָיו
הֵם קְרוּעִים, וְרֹאשׁוֹ פְרוּעַ, מְלֵא שְׁעֵרוֹת, וְטָמֵא טָמֵא יִקְרָא — לְכֻלָּם
הוּא קוֹרָא טָמֵא, וְהוּא מְדַבֵּר עַל כָּלֵם, וְהוּא בְּעַצְמוֹ מְגַלֵּה שֶׁהוּא
טָמֵא, וְזֶה הַסִּימָן שֶׁל אָדָם טָמֵא — כְּשֶׁהוֹלֵךְ עִם בְּגָדִים קְרוּעִים
וּפְרוּמִים, וּשְׁעֵרוֹת פְּרוּעוֹת, וְקוֹרָא אֶת כָּל אֶחָד טָמֵא, וְעַל־כֵּן צָרִיכִים
לְהִתְרַחֵק מִגִּגַע צָרַעַת הַזֶּה, וְזֶה סוֹכֵב עַל הַפֶּסוּל הַזֶּה, וְהוּא עוֹד
הִיָּתָה לוֹ חֲצֻפָּה לַחֲתוּם עָלַי, וְעַל־כֵּן אֵל תִּתְּפַעֵל מִמֶּנּוּ כָּלֵל, כִּי גְדוֹל
אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ — בְּלַעֲדָיו.

בְּזֶה שְׁזִכִּיתִי לְגִמּוֹר עוֹד כֶּרֶךְ "אֲשֶׁר בְּנַחֵל" — זֶה יוֹם חַג, וּמִי
יִתֵּן, שֶׁתִּזְכֶּה בְּכָל שָׁבוּעַ לְגִמּוֹר כֶּרֶךְ שֶׁל שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", כִּי זֶה

אֲשֶׁר כו תקצו בְּנִחַל רה

הַסֵּפֶר מְחִיָּה בְּנֵי נְעוּרִים, וְעַתִּיד לְהַחְיֹת אֶת כָּל הַדּוֹר כְּלוּ, כִּי הַסֵּפֶר הָאֵלּוּ נִכְתְּבוּ בִּישׁוּעַת ה'.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שֶׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

עוֹד מַעֲט אֶשְׁלַח לְךָ עוֹד "קִדְשַׁת יִשְׂרָאֵל", שֶׁהוּא "קִדְשַׁת הַבְּרִית".

כו תקצו.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר טְהָרָה, ב' אִיר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנֵי־אֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְּהוּדִים עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָאֵד מָאֵד אֲבָקֵשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים, שֶׁתַּעֲשׂוּ עִמִּי חֶסֶד, וְתַסְעוּ בְּיוֹם חֲמִישִׁי לְקַבְּרֵי צְדִיקִים וּלְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה עָלַי, כִּי אֲנִי צָרִיךְ לְהַרְבֵּה יִשׁוּעוֹת, וְכֵן כָּל קִהְלָתֵנוּ צָרִיכִים הַרְבֵּה יִשׁוּעוֹת, בְּכָל־לִיּוֹת הַקֹּהֶלֶה — שְׁנוֹזְפָה לְהַתְקַדֵּם בְּבִנְיָה וְכו', וּבְאוֹלָם הַשְּׁמָחוֹת וְכו', וּבַפְּרָטִיּוֹת — כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ צָרִיךְ יִשׁוּעָה וְכו', וְעַל-כֵּן זָכְרוּ הַיָּטִב אֲשֶׁר כָּתִיב (אִיּוֹב לו, ה): "הֵן אֵל כָּבִיר לֹא יִמָּאֵס", וְדָרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סִפְרֵי פָנִחֶס): אֵין הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹאֵס תְּפִלָּתָם שֶׁל רַבִּים. וְלָכֵן בָּזָה שֶׁתַּתְּפַּלְלוּ בִּיחָד אַנְשִׁים, נָשִׁים וְטָף, בְּיִדְּאֵי הַתְּפִלּוֹת תִּתְקַבְּלֶנָה לְרַחֲמִים וּלְרָצוֹן לִפְנֵי אֲדוֹן כָּל, וּמָה גַם שְׁאֲנִי מָאֵד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׂאֵל תִּשְׁפָּחוּ מִמֶּנִּי בָּעֵת תְּפִלַּתְכֶם, כִּי אֲנִי צָרִיךְ לִישׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת מָאֵד, וְזָקוּק לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם, כִּי נִסְתַּבְּכָתִי בְּהַרְבֵּה צָרוֹת וְחוּבוֹת.

אָהִיָּה לָכֶם אֲסִיר תּוֹדָה אִם תִּתְאַחֲדוּ יַחַד, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמַר
חֲזוּק, וְתִשָּׁרָה בֵּינֵיכֶם אֲהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תקצח.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר טַהֲרָה, ה' אִיר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צָמוּד בַּפְּנִימִיּוּת לִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֹד מְאֹד שִׁמְחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׁאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ, עַל אֵף שֶׁעוֹבְרָת עָלֶיךָ חֲלִישוֹת
הַדַּעַת, וְקִטְנוּת וִירִידוֹת, וּפְחָדִים יְתָרִים וְכו' וְכו'.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידִי הַיָּקָר! סוּף כָּל סוּף הַסִּפְּרִים שְׁאַתָּה מִפִּיץ,
זֶה הוֹלֵךְ מִסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ, וּמְחַזֵּק וּמְאַמֵּץ וּמְעוֹדֵד אֲנָשִׁים,
וְעַל־כֵּן זֶה צְרִיכָה לִהְיוֹת כָּל שִׁמְחָתְךָ, וְכֵן שִׁמְחַת אֲשֶׁתְּךָ, שְׁאַתָּם
זוֹכִים וּמוֹזְפִים אֶת הָעוֹלָם בְּגִלּוֹי אֱלָקוּת בְּמִדְּרָגָה הַכִּי גְדוֹלָה,
אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי חֲלָקְכֶם!

נָא וְנָא לֹא לְהִבָּהֵל מִשּׁוֹם בְּרִיָּה, וְלֹא לִפְחָד מִשּׁוֹם דְּבָר, כִּי גְדוֹל
אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְצָרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים לְהַחֲזִיק מֵעַמָּד וְלֹא
לְהִשָּׁבֵר.

אוֹדוֹת ... גֵּרוֹ יֵאִיר, אֲנִי רוֹאֶה שֶׁהַכָּל צָחוּק, וּמִהִיּוֹם וְהַלָּא
צָרִיכִים לְהִגִּיד לוֹ, שִׁילָךְ לַחֲיִים וּלְשְׁלוֹם, וְאַנְחָנוּ לֹא רוֹצִים לְהִתְעַסֵּק
בַּעֲסָק כְּזֶה וְכו' וְכו', אֲדַרְבֶּה, תָּמִיד תִּגִּיד לוֹ בְּמִסְפָּרִים שֶׁל מְלִיוּנִים,
כִּי אֲנִי רוֹאֶה שָׁרָק זֶה הַשָּׁפָה שֶׁהֵם מְבִינִים, וּמָה לָנוּ אִתָּם.

הַעֲקָר אֲסוּר לְהַפְגֵּס בּוֹכּוּחִים עִם שׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבַּעוֹלָם, כִּי
הַבּוֹכּוּחִים לֹא מְבִיאִים לְשׁוֹם דְּבָר, וְזֶה סֵתֵם שׁוֹבֵר אֶת הָאָדָם, וּמְכַנִּים
בּוֹ קִטְנוּת וּמְרִירוּת, כָּאֵלּוּ אֲבָד מְנוּס וְתַקְוָה מִמֶּנּוּ. וְלָכֵן צָרִיכִים

לַעֲשׂוֹת רַק מַה שֵּׁיֵשׁ לַעֲשׂוֹת, וְלֹא לְהִתְנַפֵּחַ עִם אִף אֶחָד, אֲשֶׁרִי מִי שִׁמְכָנִיס אֶת זֶה בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֶּאֱחָל לָךְ שָׁבַת שְׁלוֹם...

כו תקצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עֲרֵב-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֵדֶר טְהוֹרָה, ה' אִיר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה גִּיעֵנו וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ, בְּכָל מִינֵי אַפָּנִים שֶׁבָּעוֹלָם, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְתִהְיֶה לָאֵל, הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֶזֶר לָךְ שֶׁחַתְּנֶתָ בֵּן, וְעַכְשָׁיו אַתָּה מַחֲתֵן בַּת, וְזֶה צָרִיךְ לִהְיוֹת עֹקֵר שְׁמִחָתְךָ, וְתַמִּיד תִּמְצָא אֶת הַטּוֹב בְּעֲצָמְךָ, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

מֵאֵד מֵאֵד אֲבִקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתָּה יָכוֹל לְבַקֵּשׁ אֶת ... גֵּרוֹ יֵאִיר, שְׁיִנְקָה אֶת בֵּיתִי, כִּי אֲנִי בָּא עִם אִשְׁתִּי, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, בְּיוֹם חֲמִישִׁי הַבֹּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה.

הַשְׁגָּתִי הַמוֹן דְּבָרִים לְבַתְּךָ, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתַּמִּיד אֲהִיָּה לָכֶם שְׁלִיחַ טוֹב.

... גֵּרוֹ יֵאִיר, מִגִּיעַ בְּיוֹם שְׁנֵי בְּצִהָרִים בְּשַׁעַה אַחַת, עִם טִיסַת אֶל-עַל, מִסְפֵּר 18.

עַל אִף שֶׁהַעֲרָבִים, יִמַּח שְׁמֵם, דּוֹחֲקִים שֶׁהֵם רוֹצִים אֶת הַכֶּסֶף, לְדַעֲתִי, לֹא לַתַּת לָהֶם אֲגוּרָה אַחַת, עַד שֶׁלֹּא רוֹאִים כְּבָר קִירוֹת, כִּי הֵם סוֹחֲבִים אוֹתָנוּ וְכו', וְלוֹחֲצִים אוֹתָנוּ וְכו', וְסוֹחֲטִים אוֹתָנוּ וְכו',

ועד מתי נוכל לסבל את הלחץ שלהם, ולכן העקר קדם שנראה
כבר שהקירות עומדים.

המאחל לך שבת שלום...

כו תר.

בעזרת השם יתברך, ערב־שבת־קדש לסדר טהרה, ה' איר ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך, אין
לתאר ואין לשער כלל.

העקר ראה לחזק את עצמו בכל מיני אפנים שבעולם, ויהיה
לך רצון חזק אליו יתברך, כי כל זמן שיש לאדם רצון — יש לו
הכל, ותכף־ומיד פשוטל מאדם הרצון, אז אין לו פלום, ורואים
אנשים שאין להם רצון לחיות, וכל זה בא מהבטלה, שמבטלים את
זמנם היקר, אבל אם היה אדם מחזק את עצמו בכל מיני אפנים
שבעולם, אז שום דבר שבעולם לא היה יכול לשבר אותו.

מה אמר לך, ידידי היקר! לדעתי, אסור לתת לערבים האלו
עוד אגורה אחת, עד שלא עומדים הקירות — אין פספס, וזה צריך
להגיד חד משמעית, שלא יסובבו אותנו בכל מיני תרופים וכו', פה
אין תכניות וכו', פה גמרו תכניות וכו', ופה לא מסרו תכניות וכו',
ובכל פעם תרוץ אחר, אנחנו צריכים עבודות בשטח, ותאמין, שחבל
שהתחלנו עמם, היינו יכולים לקחת את האדריכל של הקבלן,
אבל העבר אין, וצריכים לראות מעכשו מה לעשות, ולא להשבר.

העקר ראה לחזק ולעודד ולאמץ ולשמח את אנשי שלומנו
היקרים, כי בעזרתנו הרבים, עובר על כל אחד ואחד בזה העולם

חלישות הדעת וקטנות ומרירות, וצריכים להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם.

המאחל לך שבת שלום...

כו תרא.

בעזרת השם יתברך, ערב־שבת־קדש לסדר טהרה, ה' איר ה'תשנ"ח.

שלום רב אל ... שתתקיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, ותראי לשמח את נשות אנשי שלומנו, ותמיד תדברי אתן דבורי אמונה והשגחה פרטית, וכן איפה שאת מורה בבית־ספר, שם תדברי עם המורות דבורי אמונה והשגחה פרטית, ואל תתבישי מאף אחד, ותקנימי את מאמר דוד המלך (תהלים קיט, מו): "ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש", ובאמת כשמדברים מהקדוש־ברוך־הוא — מה יש להתביש? אדרבה, כל אחד מענין לשמע מהקדוש־ברוך־הוא, וכשמדברים עם בני־אדם דבורי אמונה והשגחה פרטית, אז נתרחב לו דעתו, כי באמת כשאדם חסרה לו האמונה — חסר לו הכל, ולכן צריכים להכניס בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, ואז טוב לו כל הימים.

נא ונא תעשי כל מיני פעלות שבעולם להיות תמיד בשמחה, והקדוש־ברוך־הוא בודאי לא יעזב אותך.

אני מאד מקווה להקדוש־ברוך־הוא, שהכל יסתדר, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך שבת שלום...

כו תרב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עֶרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר טְהוֹרָה, ה' אִיר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּעֲבִיר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת, וּתְבַשְׂרֵי לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

נָא וְנָא רְאֵי לְהַחְזִיק מַעֲמַד, וְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ.

צְרִיכִים לְדַעַת, שְׁמִי שְׁמִדְבָּר עַל הַצְדִּיק, צְרִיף לְהַתְרַחֵק מִמֶּנּוּ בְּתַכְלִית הַרְחוֹק, כִּי לְבִסּוֹף אִם מִתְחַבְּרִים עִם מְרַשְׁעַת כְּזוֹ, שְׁאִינָה מִתְבַּיֶּשֶׁת לְדַבֵּר עַל הַצְדִּיק, אוֹי לְרַשָּׁע וְאוֹי לְשֹׁכְנוֹ, וְעַל-כֵּן רְאֵי מַה לְפָנֶיךָ, וְכֵן תַּחֲזִיק אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁגָם-כֵּן תְּקַיֶּמְנָה זֹאת.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְגִּים שְׁבַעוּלָם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁתַּחֲוִיָּה לָכֶם דִּירָה מְשֻׁלָּכֶם.

הַעֲקֹר רְאֵי לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹר וְדְבֹר שְׁמִדְבָּרִים עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — הוּא הַצְלָחָה נִצָּחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ, שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאָדָם צְרִיף לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד שְׂמִיחַ עַל כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שְׁעוֹשָׁה.

הַעֲקֹר לְהַתְחִיל בְּכָל פַּעַם הַתְחִלָּה חֲדָשָׁה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כו תרג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עֲרֵב־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר טְהוֹרָה, ה' אֵיךְ ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל פֶּתַת מְתִיבְתָּא
 "בֵּית שְׁלֹמֹה", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּהֲיָה בִּינְכֶם אַהֲבָה גְּדוֹלָה,
 וּבִפְרֹט עֲכָשׁוּ בִימֵי סְפִירַת הָעֵמֶר, שְׁאַנְחֲנוּ מִתְאַבְּלִים עַל הַסְּתַלְקוּתָם
 שֶׁל תַּלְמִידֵי רַבִּי עֲקִיבָא, שֶׁלֹּא נִהְגּוּ כְּבוֹד זֶה בְּזֶה, וְעַל־יְדֵי־זֶה מֵתוּ,
 רַחֲמָנָא לְצִלָּן (יְבֻמוֹת סב:), אֲזִי עֲכָשׁוּ הַתַּלְמִידִים צְרִיכִים לְתַקֵּן אֶת
 הָעוֹן הַמֵּר הַזֶּה שֶׁל שְׁנֵאת חֲנָם וּדְקִירוֹת וְכו', וּלְהִצִּיק וְכו', אֲלֹא
 לְחִיּוֹת בִּיחָד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וּלְהַתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה
 הַקְּדוּשָׁה, וְתַאֲמִינוּ לִי, שֶׁזֶּה כָּל הַנַּחֲת רִיחַ שְׁלִי, כְּשֶׁאֲנִי שׁוֹמֵעַ
 שֶׁהַפֶּתַח שְׁלָכֶם מִתְעַלָּה בְּכָל יוֹם בְּתוֹרָה וּבִתְפִלָּה וּבִירְאַת שָׁמַיִם
 וּבְהַתְמַדַּת הַתּוֹרָה.

אָנִי מָאד מָאד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּפְסְקֶנָה אַחַת וּלְתַמִּיד הַמְּרִיבוֹת
 וְהַהֲצָקוֹת שְׁאַחַד מִצִּיק לִשְׁנֵי, כִּי זֶה אֵינָה דֶּרֶךְ יְהוּדִים, וְאֵינָה דֶּרֶךְ
 רַבֵּנוּ ז"ל, וְאַנְחֲנוּ צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מָאד מָאד עַל כְּבוֹד רַבֵּנוּ ז"ל שֶׁלֹּא
 יִחַלֵּל.

אָנִי מָאד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּקְבְּלוּ אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי, כִּי אִם לֹא, אָנִי
 מִבְּטִיחַ לָכֶם, שֶׁלֹּא אֶתֶּן שְׁאַחַד שֶׁמִּצִּיק לִשְׁנֵי יָבוֹא לְלַמֵּד אֶצְלִי, וְאֵת
 זֶה אָנִי אוֹמֵר לָכֶם חַד מִשְׁמַעִית, וְעַל־כֵּן אִם אֶתֶּם רוֹצִים לָבוֹא לְלַמֵּד
 אֶצְלִי, אֶתֶּם צְרִיכִים כָּבֹד לְהַרְגִּיל אֶת עֲצֻמְכֶם לְאַהֲבָה אֶת הַזֵּוּלָת, כִּי
 אֶצְלִי שְׁנֵאת חֲנָם הִיא הָעֵבֶרָה הַכִּי גְּדוֹלָה, וְכִשְׁאַחַד מִצִּיק לִשְׁנֵי, זֶהוּ
 הָעוֹן הַכִּי חֲמוּר.

אָנִי מָאד מָאד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתַּצִּיטוּ אֶת הַמְּלַמֵּד שְׁלָכֶם,
 שֶׁהוּא תַּלְמִידִי, שֶׁלֵּמַד אֶצְלִי כַּמָּה שָׁנִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל כָּל הַכֶּתֶה, שֶׁתְּצַלִּיחוּ.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם שִׁבְת שְׁלוֹם...

כו תרד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עֶרֶב-שַׁבַּת-קָדֵשׁ לְסֹדֵר טְהָרָה, ה' אִיר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר מְאֹד
... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל צִעְרֵי וְהַעֲגַמַת נֶפֶשׁ שִׁישׁ לִי,
שֶׁמִּתְעַרְבִים לָךְ בַּחֲנוּךְ, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, אֲנִי אֲשַׁתְּדֵּל בְּכָל
מִיָּנִי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִתְעַרֵּב לָךְ בַּכֶּתֶה.

עָקֹר גְּדִלַת בֵּר יִשְׂרָאֵל הִיא מִדַּת הַסְּבָלָנוּת, כִּי כִשְׂאָדָם סִבְלָן,
אֲזִי הוּא עוֹבֵר עַל הַכֹּל. וְעַל-כֵּן רָאָה לְהִתְאַזֵּר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, וְאֲנִי
מִקְנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּשְׁלוֹם.

חֵס וְשְׁלוֹם, אֲסוּר לְרַחֵק אֶת הַתְּלַמִּיד הַחֹדֵשׁ, כִּי כָּל הַמִּצִּיל
נֶפֶשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל, כְּאֵלוּ הִצִּיל עוֹלָם מְלֹא' (בַּמִּדְבָּר וְבָה, פָּרָשָׁה כג,
סִימָן ב'), וּמִי יוֹדֵעַ אִם הַתְּלַמִּיד הַזֶּה לֹא יִהְיֶה פַּעַם צָדִיק גָּדוֹל מְאֹד,
וְיִלְמַד אֶת דְּבַר רַבֵּנוּ ז"ל בְּרַבִּים, וְלִכְּנֵן אֲנִיחָנוּ צָרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל כָּל
תְּלַמִּיד וְתַלְמִיד, כְּמוֹ שְׁשׁוּמְרִים עַל אִישׁוֹן עֵין, וְצָרִיכִים לְהִגִּיד
לְהוֹרִים, שֶׁלֹּא יִתְעַרְבוּ בַּכֶּתֶה שְׁלָךְ, וְהִנֵּה אֲנִי שׁוֹלֵחַ לָךְ פֶּה מִכְתָּב
בְּכִלְלִיּוֹת, וְאַתָּה יָכוֹל לְמַסֵּר אֶת זֶה לְמִי שְׂאֵתָה חוֹשֵׁב שֶׁצָּרִיךְ
לְהִרְאוֹתוֹ, וְדִי לְחִכְמָא.

רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִיָּנִי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ
וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבִיּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתַדַּע, אֲשֶׁר
זְכוּת הַרְבִּים תְּלוּיָה בָּךְ, וּבִזְהָ שְׂאֵתָה לּוֹמֵד עִם הַתְּלַמִּידִים תּוֹרָה
וְיִרְאֵת שְׁמַיִם, זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֲזַק בְּזֶה, וְאֲזִי טוֹב לוֹ
כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאָה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא הַצְלָחָה נִצְחִית, הַצְלָחָה כּוֹז, שְׁאִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, אֲשֶׁרִי הַמַּחְזִיק מֵעַמָּד, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ שִׁשְׁתִּי שְׁלוֹם...

כו תרה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, עֶרְכ־שִׁבְת־קִדְשׁ לְסִדְרֵי טְהָרָה, ה' אֵיר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל הַהוֹרִים שֶׁל הַתְּלִמִּידִים שֶׁל הָרֵב ... גִּירוּ יֵאִיר וְיִזְרַח.

לְהוֹי יְדוּעַ לְכֻלָּם אִיזוֹ הַשְׁקָעָה וּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַמְּלַמֵּד שֶׁל בְּנֵי מִכְנִיס בִּילְדִים, מִמֶּשׁ מִסִּירוֹת נֶפֶשׁ וְכוּ', הִילְדִים הֵם לֹא קָלִים וְכוּ', אֲךָ דָּא עָקָא, זֶה הַצֵּעַר הַכִּי גָדוֹל, שֶׁהַהוֹרִים מִתְעַרְבִים לוֹ בְּעֶסֶק הַחֲנוּכָה, וְאִנִּי מוֹחָה וּמִקְפִּיד מְאֹד עַל דְּבַר זֶה, תָּנוּ לוֹ לְחַנּוּךְ אֶת הִילְדִים, וּמִי שְׁאִינוֹ נִרְאָה לוֹ הַחֲנוּכָה שְׁלוֹ, שְׂיוּצִיא אֶת הַבֵּן שְׁלוֹ מִהַכְּתָה, כִּי לֹא יְכוּלִים לְלַמֵּד כְּתָה, כְּשֶׁהַהוֹרִים מִתְעַרְבִים.

תִּדְעוּ לָכֵם, שְׁזֶה דְּבַר טְבָעִי, שְׁכָל הוֹרָה מַחְזִיק שְׁהֵבֵן שְׁלוֹ הוּא הַצִּדִּיק וְכוּ', וְרַק לוֹ מְצִיקִים וְכוּ', וְכֵאלוּ הֵבֵן שְׁלוֹ הוּא שֶׁהַ תָּמִים, וְלֹא עוֹשֶׂה שׁוּם דְּבַר וְכוּ', בְּשַׁעַר שְׁהַהֲפֹךְ הוּא הָאֵמֶת, שְׁגִם הֵבֵן שְׁלָכֶם מְצִיק, אִזִּי הוּא מְקַבֵּל חֲזָרָה וְכוּ', וְלִכֵּן לֹא כִּדְאִי לַהוֹרִים לְהִתְעַרֵּב בְּכַתַּת הַמְּלַמֵּד, אֲדַרְבָּה צְרִיכִים לְחֻזְקוֹ וּלְאַמְצוֹ וּלְעוֹדְדוֹ, וּמִי שְׁאִינוֹ מִרְצָה מִמֶּנּוּ, יֵשׁ לוֹ בְּרָרָה לְהוֹצִיא אֶת הַבֵּן שְׁלוֹ מִהַכְּתָה, כִּי הַמְּלַמֵּד הַנִּלְל, מוֹסֵר אֶת נֶפְשׁוֹ, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, בְּעֶבְרִית כָּל תְּלִמִּיד וְתִלְמִיד, וְתַהֲלָה לְאֵל, הוּא רוֹאֶה בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדָיו, וְעַל-כֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל הַהוֹרִים שֶׁבְּכַתָּה הַזֶּה — תִּתְאַחֲדוּ יַחַד, וְתַעֲזְרוּ לוֹ, וְלֹא שְׂתַעֲמְדוּ לוֹ בְּדִרְכָּה, כִּי אַחֲרַת נִצְטָרֵךְ לְהוֹצִיא אֶת בְּנֵיכֶם, וְלְהַחֲלִיף אוֹתוֹ בְּכַתָּה יוֹתֵר נְמוּכָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי,
שְׂאֵנִי מִבִּקְשׁ וּמִתַּפְּלִל עַל כָּלְכֶם, שִׁיְהִיָּה לָכֶם נַחַת מִלְּדִיכֶם.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כו תרו.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר טְהָרָה, ה' אֵיךְ ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שִׁתְחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ כָּבוֹד כְּמָה פְּעָמִים.

רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמֶיךָ בְּכָל מִיּוֹי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי הַחֲנוּךְ שֶׁל
הַבְּנוֹת בִּירְאָת שָׁמַיִם, זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב אֲצֵל
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בְּזֶה שִׁמְחָנֻכִּים אֶת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁהּ
וּבְטְהָרָה וּבְצִנִּיעוּת וּבְאַמוּנָה וּבִירְאָת שָׁמַיִם, זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גָּדוֹל
בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, כִּי אֲצֵלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב, שִׁמְחָנֻכִּים אֶת
בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבְפָרִט בְּדוּרוֹת הָאֵלוֹ,
שֶׁהִתְפַּקְרוּת כָּל-כֹּף גְּדוֹלָה, וְהָעֶרְב־רַב מִתְפַּשְׁטִים בֵּין נִשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְחִזּוֹק וּלְאַמֵּץ וּלְעוֹדֵד אֶת נִשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל, וְלִהְפִּיחַ בָּהֶם רוּחַ חַיִּים חֲדָשָׁה. וְאֵל זֶה זוֹכִים עַל-יְדֵי
אַמוּנָה. וְעַל-כֵּן רְאֵי לְהַמְשִׁיךְ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שִׁיְהִי
לָךְ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ לְזֶה.

אוֹדוֹת חֲדוּשִׁים חֲדָשִׁים, בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲשַׁתְּדֵּל לְשַׁלַּח
לָךְ מָה שֶׁנִּתְחַדָּשׁ אֲצִלְנוּ בְּכָל יוֹם, כִּי אֵין יוֹם שֶׁלֹּא יִהְיֶה
בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ אִיזָה חֲדוּשׁ.

אוֹדוֹת הַכֶּתֶה שֶׁלִּפְנֵי כֶּתֶתְךָ וְכו', וְכו', זֶה מִצְוָה גְּדוֹלָה לְדַבֵּר עַל
לְבוֹ, וּלְחִזּוֹן וּלְעוֹדֵד, כִּי לְצַעֲרֵנוּ הָרַב, כֹּף יֵצֵא, שְׂאֵין לָהֶן עֲכָשׁוּ
מִחֲנֻכָּת, וּחִבָּל לְהַנִּיחַ וּלְהַזְנוֹת כֶּתֶה שְׁלֵמָה, שֶׁתִּסְתַּבֵּבֵנָה בְּהַפְקָר,
וְאַנְחֵנוּ יוֹדְעִים, שֶׁהַבְטָלָה מְבִיאָה לִידֵי שַׁעֲמוּם וְלִידֵי זִמָּה, וְלִידֵי כָּל
דָּבָר רַע, וְעַל-כֵּן רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת הַכֶּתֶה, וּבִזְכוּת זֶה יַעֲזֹר לָךְ

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּזְכִּי גַם-כֵּן לְהַנּוֹת מִזֵּי הַשְׂכִּינָה, כִּי בְּזֶה שְׁמִגְלִים אֶת אֲמַתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה יוֹרֵד אֹר גָּדוֹל עַל הָאָדָם, אֲשֶׁר מִי שְׂזוּכָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּעֵתִים הַלָּלוּ, וְאִינוֹ נִשְׁכָּר מִשּׁוֹם דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם.

הַמֵּאחֵל לָךְ שִׁבְת שְׁלוֹם...

כו תרז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר אַחֲרֵי קְדוּשִׁים, ז' אִיִּר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל הַמּוֹרוֹת הַיְקָרוֹת הַמְחַנְכוֹת בְּבֵית-הַסֵּפֶר "בֵּית פִּיגָא", יִבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַנִּזְוִיָּה עֲלֵיהֶן יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֵין אַתָּן יְכוּלוֹת לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַמְסִירוֹת נַפְשׁ, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, דְּמִים תִּרְתִּי מִשְׁמַע, שֶׁהַשְׁקָעָתִי בְּבֵית-סֵפֶר, מֵה שְׂאֲתָן יוֹדְעוֹת וּמֵה שְׂאֲתָן לֹא יוֹדְעוֹת, מֵה שְׁגָלוֹי, וּמֵה שֶׁנֶּעְלָם מִכֵּן.

עֲלִיכֵן לְדַעַת, כִּי בּוֹדָאי בִּקְרַת יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת עַל כָּל אֶחָד, וְזֶה בְּנֶגֶל מָאֹד, וְאִיךָ הוֹלֵךְ מֵאֲמֹר הַחֲכָם? "קַל לֵהִיּוֹת מְבַקֵּר, מְלֵהִיּוֹת מְחַבֵּר", הֵינּוּ לְבַקֵּר סֵפֶר זֶה מָאֹד קָל, אָבֵל לְחַבֵּר סֵפֶר — זֶה בָּא עִם יָגַע וְיָזַע וְכו'.

חֲנוּךְ הַבְּנוֹת זֶה אֲצָלִי יוֹתֵר חָשׁוּב מִחֲנוּךְ הַבָּנִים, כִּי כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּמִדְבָּר רַבָּה, פֶּרֶשָׁה י"א, סִימָן ב'): "יִבְרַכְךָ ה'" — בָּבָנִים, "וַיִּשְׁמְרְךָ" — בְּבָנוֹת, מְלַמֵּד שֶׁהַבְּנוֹת צְרִיכוֹת שְׁמִירָה; וּבִפְרָט בְּדוֹר הַהֶפְקֵר הַזֶּה, הַבְּנוֹת צְרִיכוֹת יוֹתֵר שְׁמִירָה מִהַבָּנִים, וְעַל-כֵּן בַּחֲרָתִי בְּכֵן לֵהִיּוֹת מְחַנְכוֹת אֶת בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל לִירְאֵת שְׁמִים וּלְאַמּוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לִידַע שְׂאִין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ, וּמִי שֶׁצָּרִיךְ מִשְׁהוּ, אֵין לוֹ כְּתֻבָּת אַחֶרֶת — רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֵן לְהַחֲדִיר בְּבָנוֹת אֲמוּנַת חֲכָמִים,

כי אם אין אמונת חכמים — אין פלוס, פמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סא); כי פשאדם מכניע את עצמו להצדיק, ומקבל את דבריו, אז בנקל לו להתקרב אל הקדוש-ברוך-הוא, אבל תכף-ומיד פשמוזלזל בצדיק, זה סימן שהוא מזלזל בהקדוש-ברוך-הוא, פמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן יד): כפי שמכבדים יראי ה', פן מכבדים את הקדוש-ברוך-הוא; ורק זו כל מגמתי, וזה רצוני וחשקי וכסופי ובקשתי מכן, מחנכות יקרות, אבל לא לדקדק אחת את השגיחה וכו', ולא להשפיל אחת את השגיחה וכו', ולא להתפאר אחת על השגיחה, שאני מחנכת יותר טובה מזולתי וכו', ולא לנסות להגדיל את עצמה, שלה יש יותר אמונת חכמים מזולתה וכו', כי כל הדברים האלו מאד מאד כואבים לי, ואם הייתן יודעות, איך שדבורים כאלו דוקרים ומצערים אותי, בודאי הייתן משנות את כל הגישה שלכן לגבי חנוף, ואני מכרח להגיד לכן, כל זמן שלא תהיה לכן אחדות, לא נצליח בשום פנים ואפן, ואני רואה איך שהסמ"ך-מ"ם עובד קשות העקר שנפשל, רחמנא לצלן, ולכן אני מאד מאד מבקש אתכן, אנא תתאחדנה, ותחשכנה רעיונות ומחשבות ועצות, איך לשפר את מדותיכן והתנהגותכן וגישתכן כלפי הבית-ספר הקדוש "בית פיגא", שהוא אישון עיני ממש, וכל הדוקר ומדבר נגד הבית-ספר, דוקר לי באישון עיני, בלי שום גזמא.

אתן לא יכולות לתאר ולשער את הצער והעגמת נפש שיש לי, על חסר האחדות, תקבלנה על עצמכן, שכל אחת מכן תקח נהיל על דבר מסים בבית-הספר, עד שאני אבוא, בעזרת השם יתברך, בסוף השבוע.

הפזתב פצער רב...

כו תרח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אחרי קדושים, ז' איר ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל פתח המורה ...
שתחיה, הוי"ה עליהן ישרה שכינתו תמיד.

אנחנו עומדים עכשו בימי הספירה, שהם בעצם ימי אבל על תלמידי רבי עקיבא, שלא נהגו כבוד זה בזה וכו', עד שמתו, רחמנא לצלן, מפני זה (יבמות סב:), ולכן עלינו לתקן את החטא הגדול הזה, ובשביל זה הולך לי כל-כך בחיים, שיהיה שלום ואהבה ואחווה בפתח שלכן, כי אם לא תנהגנה כבוד אחת בשניה, לא רק שאתן מצערות אותי בצער גדול, אלא שאתן גורמות צער גדול לשכינה הקדושה, שמאד מצטערת על השפיכות דמים שנשפך פמים דם ישראל בחנם, כי כשנשמות ישראל מצערות אחת את השניה, בזה גורמים שאמות העולם יהרגו, רחמנא לצלן, נפשות ישראל, כי כשאין שלום ואהבה בין נשמות ישראל, אזי מדת הדין שולטת ומקטרגת וכו', ועל-ידי-זה נגרם מה שנגרם, רחמנא לישזבן, לזאת אני מבקש אתכן ומתחנן אליכן, שלבל יהיה לריק יגיעי וטרחתי בהקמת בית-הספר "בית פיגא", אשר זכיתי כבר לחתן פתח שלמה, ויש לי נחת גדול מהם.

אני מאד מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שתתקנה ותשפרנה את מעשיכן, ואני מבקש את כל אחת מכן, לכתב לי מכתב בהבטחה, שלא לשפך דם הזולת, ולא להשפיל את חברתה בפתח.

הפוחב בצער גדול מאד...

כו תרט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר אַחֲרֵי קִדּוּשִׁים, ז' אִיִּר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאֵין אִתְּ יְכוּלָה לְתֵאָר וּלְשַׁעַר אֶת
גְּדֵל הַשְּׂמִיכָה שֶׁהִיָּתָה לִי בַּעַת קְרִיאַת הַמִּכְתָּב.

אֲנִי מִבִּין אוֹתָךְ טוֹב מְאֹד וְכו', אֶף זֹאת אֲנִי יְכוּל לְהִבְטִיחַ,
שְׁאֵם תִּקְחִי אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ, אֶת יְכוּלָה לְהִיּוֹת חֲדוּשׁ שְׂבַחֲדוּשִׁים,
כִּי גַם אַחֲרֶיךָ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, בָּא מֵאוֹתוֹ רַקֵּעַ וְכו', וְתִהְיֶה לָּאֵל, הוּא
עֹשֶׂה בַשְּׂכֶת הַזֶּה סִיּוֹם הַשָּׁס, וְאֲנִי רוֹאָה אֲצִלוֹ שְׁנוּי לְטוֹבָה, מִתְקַצֶּה
אֶל הַקִּצָּה, וְיִבְרָאֵי גַם אֶת יְכוּלָה לְהַשְׁתַּנּוֹת רַק לְטוֹבָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּצְלִיחֵי בְּרַבְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תרי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר אַחֲרֵי קִדּוּשִׁים, ט' אִיִּר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנֶּעְלָה,
זוֹכָה וּמִזְכָּה אֶת הָרַבִּים, אֲשֶׁר זְכוֹת הָרַבִּים תְּלוּיָהּ בּוֹ ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֵין אִתְּהָ יְכוּל לְתֵאָר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְכוֹת שֶׁיֵּשׁ לְךָ, שְׁנִכְנִסְתָּ
בְּעֶסֶק הָרַבִּים לְגִלּוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת רַבְּנוּ ו"ל, הֲלֹא זֶה תִּקְוַתְנוּ וְתִקְוַת
כָּל הַצְדִּיקִים שְׂבִכָּל הַדּוֹרוֹת — לְגִלּוֹת אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל
הָעוֹלָם, וְיִהְיֶה שֶׁבֶן נֹון תִּקֵּן אֶת תְּפִלַּת "עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח" בַּעַת כְּנִיסַת
עַם יִשְׂרָאֵל לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר כָּל בֶּר יִשְׂרָאֵל אוֹמֵר זֹאת שְׁלֹשׁ

פְּעָמִים בַּיּוֹם, וְתַמְצִית הַתַּפְלָה הִיא, שְׁתַּגְלָה מְלֻכּוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ לְעֵינֵי כָל, "לִרְאוֹת מִהֲרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲזָךְ לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים כְּרוֹת יִכְרְתוּ לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׂדֵי, וְכָל בְּנֵי בִשָּׁר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רָשָׁעֵי אָרֶץ, יִפִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֶל, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרָךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לִשׁוֹן, לִפְנֵיךָ הַיְּיָהּ אֱלֹקֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר יִתְנוּ, וַיִּקְבְּלוּ כָּלֵם אֶת עַל מְלֻכּוֹתֶיךָ, וְתִמְלֹךְ עַלֵיהֶם מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הַמְּלָכוֹת שֶׁלָּךְ הִיא, וְלַעֲוִלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכִבּוֹד".

וְהִנֵּה עֹכְשׁוֹ עַל-יְדֵי שְׁתַּגְלָתָהּ בְּעוֹלָם חֲכָמַת הַטְּכְנוֹלוֹגְיָה, אֲשֶׁר בּוֹרְאֵי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם מְמַלֵּא עִם זֶה אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ עִם גִּאוֹן וְכַפִּירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, וְכָל מִינֵי טִמְאוֹת וּשְׁטוּיֹת שֶׁבְּעוֹלָם וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת צַד הַקִּדְשָׁה יֵשׁ לוֹ כַּח גְּדוֹל עַד מְאֹד, לִבְעַר אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת מִכָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ, וְלִגְלוֹת אֶת מְלֻכּוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ לְכָל בְּאֵי עוֹלָם, וְלִכְנֹן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּסְתַּכֵּל בְּעֵין רַחֲבָה וּבִשְׂכָל גְּדוֹל, אֵיךְ שֶׁבִּנְקֵל יְכוּלִים לִכְבֹּשׁ אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ תַּחַת מְלֻכּוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכְנֹן לֹא צָרִיכִים לְהִסְתַּכֵּל עֹכְשׁוֹ עַל קִטְנוֹת שֶׁל כְּמָה אֲנָשִׁים, שֶׁחֹשְׁבִים אַחֲרֵת וְכוּ', כִּי צָרִיכִים לִקְחַת בַּחֲשָׁבוֹן, שֶׁיֵּשׁ כְּמַעַט חֲמִשָּׁה וַחֲצִי בִלְיוֹן אֲנָשִׁים בְּעוֹלָם, וְתַעֲשֶׂה לְעֶצְמְךָ חֲשָׁבוֹן — בְּשִׁבִּיל קִמְצָן קִטְצוֹן שֶׁל אֲנָשִׁים שֶׁלֹּא מְסַכְּמִים עִם מַעֲשֵׂינֵנוּ, הָאֵם בְּשִׁבִּילֵם צָרִיכִים לְמַנֵּעַ אֶת גְּלוּי הָאֱלֹקוֹת לְכָל יוֹשְׁבֵי תֵבֶל?! וְעַל-כֵּן רְאֵה לַעֲזֹר לָנוּ בְּכָל שְׁאֵתָה רַק יְכוּל, כִּי כָּל רְצוֹנֵי וְכִסּוּפֵי עֹכְשׁוֹ הוּא — לִגְלוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּגִלוּי רַב וְנִפְלֵא מְאֹד לְכָל בְּאֵי עוֹלָם, וְלִתְקֵן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׂדֵי, וְלִגְלוֹת לְכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּגִלוּי כְּזֶה, עַד שֶׁכָּל אֶחָד יִזְכֶּה לִרְאוֹת בְּעֵינֵי בִשָּׁר אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (יִשְׁעִיָּה נב, ח): "כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב הַיְּיָהּ צִיּוֹן", וּכְתִיב (שִׁם יא, ט): "כִּי מְלֵאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת הַיְּיָהּ פְּמִים לַיָּם מְכֻסִּים", וְזֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת עֹכְשׁוֹ בְּרָאשׁ מַעֲנִינוּ, וּכְבֹּר אֱמֶר רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר יֵשׁ בְּכַחֲשֵׁי לְהִבְיֵא גַם אֶת כָּל אֲמוֹת הָעוֹלָם סְמוּךְ אֶל דֵּת יִשְׂרָאֵל וְכוּ' (חֲיִי-מִוְהַר"ן, סִימָן רנא), וְעֹכְשׁוֹ הוּא הַזְּמַן לָזֶה. וְלִכְנֹן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁיִּתֵּן יָד וְכַתֵּף לִגְלוֹת

אֶת הַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל לְכָל הָעוֹלָם, אֲשֶׁר מְשִׁיחַ צִדְקָנוּ
בְּדַרְכּוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל יִכְבֹּשׁ אֶת כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ. וְלִכְּנָן רָאָה לְהִתְחַזֵּק
בְּכָל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְתִשְׁקִיעַ אֶת כָּל מַרְצֵף רַק בַּעֲבוּר זֶה,
וְעֲלִיד לְזִכְרֵךְ, שְׁאֵתָה עֲכָשׁוּ שְׁלִיחַ טוֹב לְמַלְא אֶת רְצוֹנוֹ שֶׁל מוֹהֲרֵנוּ"ת
ז"ל, שֶׁהָיוּ כְּסוּפָיו כָּל יְמֵי חַיָּיו לְקַיֵּם אֶת כָּל הַנִּלְוֹ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ וּבַעֲדֵי אֲשֵׁתְךָ וּבַעֲדֵי יְלָדֶיךָ, שֶׁתְּהִיָּה לָכֶם
בְּרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה, וְתַצְלִיחוּ בְּכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ, וְיִהְיֶה לָכֶם שְׁפַע בְּרָכָה
וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תריא.

בַּעֲזֻרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסִדֹּר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, י' אִיר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵתָה יָכוֹל לְהַכִּין הַכָּל בְּדִיסקָה כְּמוֹ שֶׁתִּרְצֶה, כִּי הוּא יָכוֹל לְקַרֵּא
אֶת כָּל מַה שֶּׁשָּׁיף לְמַכּוֹנָה הַחֲדָשָׁה שֶׁלָּנוּ, אֲנִי מְקַנָּה שֶׁתֵּצֵא מִזֶּה
טוֹבָה גְּדוֹלָה לְכָל הָעוֹלָם כָּלוּ.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲנִי נוֹסֵעַ הַיּוֹם לְאַרְצָנוּ הַקְדוּשָׁה לְמִשְׁפָּחָה
שְׁבוּעִים בְּרִצּוֹת ה', לַעֲת עֵתָה שְׁתִּי שְׁכֵתוֹת, וְיַעֲזֹר לִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא לְפַעֵל שֵׁם מַה שְׁאֲנִי צָרִיף לְפַעֵל וְכוּ', כִּי הַפַּעַם זֶה נִסְיַעָה
גּוֹרְלִית.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תרבי.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר אַחֲרֵי קְדוּשִׁים, י' אִיר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל מַעֲלַת הָרֹב הַגָּאוֹן, זוֹכֶה וּמוֹצֵה אֶת הָרַבִּים,
אִישׁ חֲסִיד הַמִּתְחַסֵּד עִם קוֹנוֹ, הָרֹב ... שְׁלִיט"א.

הִיָּה לְמִרְאָה עֵינֵי הַפְּרוּשׁ הַנִּפְלָא פְּלֵאֵי פְּלָאוֹת, הַנִּכְתָּב
בְּפִשְׁטוּת, אָבֵל עִם חֻכְמָה רַבָּה: "אֶרֶץ הָעֶבֶר", פְּרוּשׁ עַל יְרוּשָׁלַיִם
מִסֻּכַּת פְּסָחִים, וּכְמַעֲשָׂהוּ בְּסִפְרוֹ הַנִּפְלָא עַל יְרוּשָׁלַיִם מִסֻּכַּת עֲבוּדָה
זָרָה, וּרְאִים אֶת גִּדְּל הַיְגִיעָה וְהַטְרָחָה וְהַשְׁקִידָה שֶׁהַכְּנִיס בָּזָה, וְהִיא
זְכוּת הָרַבִּים לְדוּרֵי דוּרוֹת, לְמַעַן יוּכְלוּ הַמּוֹן בֵּית יִשְׂרָאֵל לְלַמֵּד
וְלַהֲגוֹת בִּירוּשָׁלַיִם, וְאֲשֶׁרֵי מִי שִׁיְהִיָּה לוֹ חֵלֶק בְּהַדְפַּסַּת הַפְּרוּשׁ
הַנִּפְלָא הַזֶּה, וְיִתְבָּרַךְ מִפִּי עֲלִיוֹן, וְדַבֵּר גְּדוֹל עֲשֵׂה, יִזְכְּהוּ הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא לְהַמְשִׁיךְ בְּעֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ, עַד שְׁיִזְכֶּה לְסִיִּים פְּרוּשׁ עַל כָּל
הַיְרוּשָׁלַיִם.

הַמְּבָרְכוֹ וְהַמְּכַבְּדוֹ...

כו תריג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ח אִיר ה'תשנ"ח.

הַכְּתָב וְהַמְּכַתֵּב בִּיְדֵי הַבַּחּוּר הַחֲתָן ... גִּירוֹ יְאִיר, הוּא לְאוֹת
וְלִרְאִיָּה, שֶׁהוּא תַלְמִידִי, וְלַמֵּד בִּישִׁיבַתְנוּ זֶה אַרְבַּע שָׁנִים לְטוֹבָה,
וְהוּא מַתְמִיד גְּדוֹל, תַּהֲלָה לָאֵל, וְעַכְשָׁו בָּא בְּקֶשֶׁר אַרוּסִין, וְהַחֲתָנָה
תַּהֲיָה בְּשַׁעַת טוֹבָה וּמַצְלַחַת בְּט"ו מְנַחֵם-אֵב הַשָּׁנָה, וְהַזְמָן קָצֵר,
וּמִשְׁפָּחָתוֹ אֵין לָהֶם יָכֻלַת לַעְזוֹר לוֹ, כִּי הֵם, תַּהֲלָה לָאֵל, מִשְׁפָּחָה
מְרַבֶּת יְלָדִים, וְלָכֵן הַהֲכָרַח לוֹ לַעֲצֹאת לְבָדוֹ לְדַפֵּק עַל דְּלַתִי אַחֲרֵינוּ
בְּגִי יִשְׂרָאֵל. וְלָכֵן חוּסוּ גַּא עַל כְּבוֹד הַבְּרִיּוֹת, כְּבוֹד הַתּוֹרָה, וְתִקְבְּלוּ
אוֹתוֹ בְּסִבָּר פָּנִים יְפוֹת, וְתַהוּוּן לוֹ לְאַחֲיָעֵזֶר וְלְאַחֲיָסְמָךְ, וּבְזְכוּת גִּדְּל

המצוה תתברכו מפי אל עליון בשפע ברכה והצלחה, בבריאות השלמה, וכל בני ביתכם.

הפזתב וחזתם למען המצוה...

כו תר"ד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר במדבר, כ"ח איר ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל המורות היקרות המחנוכות בבית-הספר "בית פיגא", הו"ה עליהן ישרה שכינתו.

מאד מאד אני מבקש אתכן, שתחזקנה את עצמכן ביחד, כי היסוד אצלנו זה החנוף (ויקרא רבה, פרשה יא, סימן ו'): אם אין גדיים אין תישים וכו'; כי הבנות האלו הן הדור העתיד של עם ישראל, ואני רוצה לחנך בנים ובנות על-פי דרך התורה והיראה, ולבנות בתים נאמנים להקדוש-ברוך-הוא. ולכן אני מאד מבקש אתכן לחנך את הבנות על טהרת הקדש, ולמדות טובות ולדרך ארץ וכו' וכו', לזאת נסבם בדעתי להמשיך את הקייטנה במערכת בית-הספר, ושללא תהיינה קייטנות נפרדות וכו', לדעתי, היה טוב מאד, שהבנות של הכתה הגדולה תהיינה מדריכות, ובהנחיית ובעזרת המורות, בודאי מגיע למורות חפש, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לכן, שיהיו לכן כחות חדשים לשנה הבאה עלינו לטובה, וכן להכין מערכת חנוף טובה. עם כל זאת הייתי מאד מודה לכן, אם אתן יכולות להנחות את המדריכות בדת מה לעשות, כי זה דבר מאד מאד נחוץ.

ראינה להתחזק מאד מאד, ותשתדלנה להחדיר בבנות אמונת חכמים, אשר מזה תבוא אחר-כך גם אמונה בהקדוש-ברוך-הוא, כמו שכתוב (שמות יד, לא): "ויאמינו בהו"ה ובמשה עבדו", דיקא על-ידי שהאמינו במשה, על-ידי-זה האמינו גם בהקדוש-ברוך-הוא, כי אי אפשר להגיע לאמונה ברוחה ומזככת בבורא יתברך שמו, אלא על-ידי אמונת חכמים, שזה כלל תורה שבעל-פה, ואם אין אמונה בתורה שבעל-פה — אין אמונה בכלל. ולכן ראינה

אֲשֶׁר כו תרטו בַּנְחֵל רכג

לַעְזוֹר לִי בְּזֶה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעְזֹר, שְׁנִזְכֶּה לְגִדּוֹל דּוֹר חֲדָשׁ,
שִׁיהִיָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בַּחַת-רוּחַ מֵאַתְנֹו.

הַמֵּאחֵל לְכֹן בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תרטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֶדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ח אִיר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּב בְּעֵלְךָ, אֲשֶׁר בּוֹ הוּא כּוֹתֵב לִי שְׁאֵת
מֵאַכְזָבָת, שֶׁלֹּא יִכְלֹת לְדַבֵּר אֵתִי וְכו'.

מָה אִמַּר לְךָ, הַפַּעַם כְּשֶׁהִיִּיתִי בִּיבְנָאֵל, כָּל הָרֹאשׁ שְׁלִי הָיָה רַק
בְּחִנּוּף, וְלֹא דִבְרָתִי עִם אֵף אֶחָד רַק עִם הַמּוֹרוֹת, פְּעָמִים וְשָׁלֹשׁ, כִּי
אֲנִי רוֹצֶה מְאֹד מְאֹד לְבָנוֹת אֶת מַעֲרֶכֶת הַחֲנוּף שְׁלֵנוּ, שִׁיהִיָּה הַחֲנוּף
הַכִּי טוֹב, וְלִכְן אֶתְּךָ הִסְלִיחָה.

אֶת צְרִיכָה מְאֹד לְהַתְחַזֵּק, וְאֵף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ דִּכְאוֹן
פְּנִימִי, אֶף-עַל-פִּי-כֵן רָאִי לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְּנִים שְׁבָעוּלָם, כִּי
גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבּוֹדָאִי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, וְסוּף כָּל סוּף לְמִי אֲנִי מַתְיַגֵּעַ — אִם לֹא בְּשִׁבְלִי הַבַּת שְׁלֹךְ,
שְׁלוֹמֶדֶת בַּפֶּתַח הַגְּדוּלָּה, וְכֵן שְׁאֵר הַיְלָדִים, שְׁאֲנִי רוֹצֶה שִׁיהִיו לָהֶם
מְלָמְדִים טוֹבִים וּמּוֹרוֹת טוֹבוֹת, וְזֶה לִי בְּנִפְשִׁי עֲכָשׁוּ, שִׁיַּצְלִיחוּ מְאֹד
בְּחַיִּים.

רָאִי לְהַתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק גַּם אַחֲרוֹת, כִּי, תִּהְיֶה לְאֵל, גַּם לְךָ יֵשׁ חֵלֶק
גְּדוֹל בַּחֲנוּף שְׁאֵת מִתְנַכֵּת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעְזֹר לְךָ, שְׁתַּמִּיד
תְּבַשְׂרִי לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי

בנחל

כו תרטז

אֲשֶׁר

רכד

שְׁאֲנִי מִבֶּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּחַיִּיךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְפָּשֶׁר
בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תרטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֹדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ח אֵיָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... גִּירוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ בְּעָרֵב שָׁבַת, אַךְ מְרֵב טְרוּדוֹתִי, לֹא
הָיָה לִי הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבָךְ.

בְּתִבְתִּי מִכְתָּב לךָ... וְאַתָּה צָרִיךְ לְהִבִּין, שֶׁלֹּא דִּבְרַתִּי עִם אַךְ אֶחָד,
רַק כָּל מַגְמָתִי הָיְתָה רַק לְהַחֲדִיר בְּצֻנוֹת דְּרָכִים וְעֲצוֹת אִיךְ שִׁיוּכְלוּ
לְהִתְחַזֵּק וּלְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים שְׁלֵנוּ.

אֵין מִלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנֻם, שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה
עִמָּדִי, בְּזֶה שֶׁאַתָּה עוֹסֵק בְּבִנְיַן הָאוֹלָם שְׁמֻחוֹת, וְאַחֲרֶכָּךְ בְּעִנְיַן
בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וּבִנְדָאִי בּוֹא תְּבוֹא עַל שְׂכָרְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם
יָחֵד, וְעוֹד תִּרְאֶה הַרְבֵּה נֶחֱם מִלְּדִיד, דְּבָרִים כָּאֵלוּ תִּרְאֶה בְּחַיִּיךָ,
שֶׁלֹּא תֵּאָרֵף וְלֹא שַׁעֲרֵת כָּלֵל, כִּי כָּל מִי שְׁזוּכָה לְשַׁמֵּשׁ אֶת הַצַּדִּיק,
אֵינוֹ מִפְסִיד — לֹא בַּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בַּעוֹלָם הַבָּא.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מָה הֵם עֲשׂוּ בְּבִנְיָה, וְאִיךְ הַכָּל מִתְקַדֵּם וּמָה
הַעֲנִינִים, וְאֲנִי מָאֵד מְקוֹנֶה לְכַתֵּב לָךְ בְּאַרְיָכוֹת. אֲבָל עֲכָשׁוּ אֲנִי
מָאֵד מָאֵד דְּחוּק בְּזִמָּן.

תְּכַתֵּב לִי גַם אִיךְ עֲבָרָה הַשָּׁבַת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תריז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר במדבר, כ"ח איר ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה גגיעו ויחדפו אל ידידי הנקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותשתדל
ששום דבר לא יוכל לשבר אותך, כי באמת אדם נמצא בזה העולם
בסכנה גדולה מאד, ואשרי מי שזוכה להחזיק מעמד. ועקר החזקת
המעמד הוא — על ידי שמבקשים תמיד את הקדוש-ברוך-הוא לא
לפל.

אודות ... גרו יאיר וכו', מה אמר לך, עוברים עליו הרבה
משברים, כי ידוע שהאח שלו התאבד, רחמנא לישזבן, ובגלל זה
גם הוא השתבשה דעתו. ועל-כן לא פדאי להתיחס כלל למה שהוא
אומר, כי בעוונותינו הרבים, הוא אינו מדבר משפיות דעת ושכל,
רחמנא לישזבן, ורואים איך בזה העולם צריכים התחזקות בכל
דבר.

אודות מה שקרה בבגנן שלך וכו', מהועדה וכו', אל תפחד,
עוד יום יבוא, והפל יתהפך לטובה, וכל אלו שעושים לנו רשעות,
הם יפלו תחתנו, ולא יוכלו לעשות לנו שום דבר.

גא ונא ראה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ותמיד תדבר אליו
בפשיטות ובתמימות גמורה, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב
אותך. העקר חזק ואמץ, ותקבע עתים לתורה, כי אין עוד טוב
מלמוד התורה, ואשרי מי שמחזיק מעמד, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תריח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר במקדש, כ"ט איר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד, צְמוּד בְּפִגְמִיּוֹת לִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! אַתָּה צָרִיךְ לִקְחַת אֶת ... בִּינִים, וְאִם
הוּא אֵינוֹ רוֹצֶה לְשַׁתֵּף פְּעֻלָּה עִם בֵּית-הַסֵּפֶר, אַתָּה צָרִיךְ לְהַגִּיד לוֹ
חֵד מִשְׁמָעִית, שְׂאִינְךָ רוֹצֶה לְקַבֵּל אֶת הַיְלָדִים שְׁלוֹ לְתַלְמוּד תּוֹרָה,
כִּנְרָאָה שְׂאִנְחֵנוּ צָרִיכִים לְלַכֵּת אִתּוֹ בְּיַד קָשָׁה, מָה לַעֲשׂוֹת? אֵין לָנוּ
שׁוּם עֲצָה אַחֲרָת.

הַעֲקָר רְאֵה אַתָּה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבָעוּלָם, וְשׁוּם דְּבָר
שֶׁלֹא יוּכַל לְשִׁבֹּר אוֹתָךְ, כִּי בְּאַמַּת מִי שְׁעוֹסֵק בְּצָרְכֵי צְבוּר, הוּא
צָרִיךְ הִתְחַזְקוֹת עֲצוּמָה עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרָט. וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהִתְחַזֵּק
מֵאֵד, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִדּוֹן אֶת עֲצָמְךָ לְכַף זְכוּת, וְאַל
תִּמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמְךָ אֶל הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוּת, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ.

אֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה עַל
הַרְגָּלִים וְעַל כָּל הַגִּידִים, בְּזָכוֹת שְׂאֵתָה זֹכָה וּמִזְכָּה אֶת תִּינוּקוֹת שְׁל
בֵּית רַבֵּן, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ אֶת מַעֲלָתְךָ בְּשָׂמִים, בָּזָה שְׂאֵתָה עוֹזֵר לִי
לְחַנּוּךְ אֶת הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת, הֵייתָ שֵׁשׁ וְשִׁמְחָה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, כִּי סוּף כָּל
סוּף לֹא יִשְׁאַר מֵאַתְּנֵי רַק הַנִּקְדוּת טוֹבוֹת שְׂאִנְחֵנוּ זֹכִים לְחַטֵּף בָּזָה
הָעוֹלָם, וּבְכִפְרֵט שְׂזוֹכִים לְחַנּוּךְ אֶת בְּנֵי וּבָנוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר בָּזָה
מִמְלָאִים אֶת רְצוֹן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

עֲמֵד וּרְאֵה וְהִשְׁתוֹמֵם, בְּשֵׁר וְאָדָם וְכו', הַמְּסֻתָּבֵב בָּזָה הָעוֹלָם
וְכו', זֹכָה וּמִזְכָּה אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים תִּינוּקוֹת שְׁל בֵּית רַבֵּן, עִם אֲמוּנָה
בְּרוּרָה וּמִזְכָּכָת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבָזָה בְּעֲצָמוֹ רְאוּי לָךְ לְשִׁמְחָה וּלְהִתְחַזֵּק

אֲשֶׁר כו תריט — כו תרכ בנחל רכז

בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְעַל-כֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אֵל
תְּתִיחֶם לְאַף אֶחָד, אַתָּה תִּהְיֶה חֹזֵק בְּנִקְדָּתְךָ, וְאֵל תִּתְּפַעֵל מְשׁוּם
בְּרָיָה שְׁבַעוּלָם, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תריט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ט אֲיָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר בְּתַכְלִית אֲצֵל בְּתֶדֶךְ וְכו', בּוֹדְאֵי צָרִיכִים לְשֹׁמֵר
מְאֹד מְאֹד אֵיזָה לִוְקָחִים, כִּי הַיּוֹם יֵשׁ סִכָּנָה, וְאֶסוּר לְקַחַת שׁוּם דְּבָר
בְּלִי רוּפָא מִמָּחָה.

רְאֵה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ
וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

פֹּה תִקְבַּל כְּמָה מִכְתָּבִים וְתִמָּסֵר אוֹתָם לִיעָדָם.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תרכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ט אֲיָר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי

רכח אָשֶׁר כּו תּרְכֵא — כּו תּרְכֵב בְּנַחֵל

מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל הָאָמָא שְׁלָךְ, שְׁתַּהֲיָה לָהּ רְפוּאָה שְׁלָמָה בְּתוֹךְ
שְׁאָר חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַדְבִּיק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתַרְגִּיל
אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, וְאֲשֶׁר
מִי שְׁחֹזֵק בָּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תּרְכֵא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר בְּמִדְבָּר, כ"ט אִיִּר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירו יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִיחָתִי לְשִׁמְעַע אִיךָ שְׁאֵתָה
מִתְחֹזֵק וּמִחֹזֵק אַחֲרַיִם, וְכֵן שְׁאֵתָה יוֹצֵא לְהַפְצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי אֵתָה חֲקוּק בְּפָנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל
הַיָּמִים, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּעֲבֹר עַל הַכָּל, וְתִבְשֹׁר לִי
בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תּרְכֵב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר בְּמִדְבָּר, כ"ט אִיִּר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו נִצָּח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אוֹדוֹת שְׁמִיעַת כְּלִי זָמֵר בְּעַת הָאֲבִלוּת וְכו', אִם סוֹכְלִים עַל
דְּכֹאֹן וְכו', פִּסְקוּ הַפּוֹסְקִים שְׁמַתָּר לְשִׁמְעַע כְּלִי זָמֵר אֶף בִּימֵי אָבְלוֹ,
כִּי הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה נִתְּנָה לְחַיִּים וְלֹא לְמוֹת וְכו', וְעַל-כֵּן אֵין שׁוּם
חֲשֵׁשׁ שְׁתַּשְׁמַע כְּלִי זָמֵר. הֶעֱקָר שְׁתַּהֲיָה תָמִיד בְּשִׁמְחָה, וְהֶעֱקָר מֵה

אֲשֶׁר כו תרכג בַּנְחֵל רכט

שָׁאֲתָה יָכוֹל לַעֲשׂוֹת בְּשָׂכִיל אָבִיךָ, עָלֶיךָ הַשְּׁלוֹם, רַק לְזָפוֹת אוֹתוֹ
בְּמַצּוֹת וּבְתוֹרָה וּבְשִׁמְחַת הַמַּצּוֹת, וּבְזָה אֲתָה נוֹתֵן לוֹ כֹחַ בְּשָׁמַיִם,
אֲשֶׁרִי הֵבֵן שְׁמִכְבֹּד אֶת אָבִיו גַּם אַחֵר הַסִּתְּלָקוֹתָיו.

אוֹדוֹת רוֹפֵא שְׁנַיִם וְכו', הֶעֱקָר לְלֶכֶת אֶל רוֹפֵא מְמַחָה, וְלֹא
לְקַמֵּץ בְּכֶסֶף, כִּי הוּא יָכוֹל בְּקִלּוֹת לְהִרְס אֶת הַשְּׁנַיִם, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי
מִי שְׁזוֹכָה לְשִׁמּוֹר לֹא לְהִסְתַּבֵּךְ עִם רוֹפֵא שְׁאִינוֹ יוֹדֵעַ בֵּין יָמֵינוֹ
לְשִׁמְאָלוֹ, וְהֵבֵן לְמַעֲשֵׂה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תרכג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ט אֶיֶר ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶה.

לִנְכוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ. אֵין מְלִים בְּפִי וּבְפִי זוּגָתִי לְהוֹדוֹת
לָךְ עַל גִּדּוֹל הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּנוּ, שֶׁהִתְאַרְחַנּוּ אֲצִלְכֶם בְּכַבּוֹד גָּדוֹל,
יִשְׁלַם לָכֶם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִשְׁכַּרְתְּכֶם שְׁלָמָה מִן הַשָּׁמַיִם.

אוֹדוֹת הַשְּׁעוֹר שֶׁהִיָּה בְּלִילָה, טוֹב לְשִׁימוּ בָאוֹת ט' — טו"ב
או טו"ה, או "לְהִסְתַּפֵּל אֶל הַטוֹב", כִּי עָקָר הַדְּבּוּר הִיָּה מְסַבֵּב עַל
טוֹב שֶׁעוֹשֶׂה הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם הָאָדָם בְּזָה הָעוֹלָם.

מֵאֵד רְצִיתִי לְדַעַת, אִם תִּקְרָא אֶת הַשִּׁיחָה לְמַלְמָדִים, וּלְסִדְרָה
לְקוֹנְטֵרַס: "חֲנוּךְ טוֹב", כִּי תִהְיֶה לָאֵל, הִיָּתָה שִׁיחָה נִפְלְאָה, וְרֹאוּ
לְהַכְנִיסָה בְּתוֹךְ קוֹנְטֵרַס נִפְלָא, וּמָה שָׁאֲתָ מְבִינָה שְׁצָרִיכִים לְנִפּוֹת
וְלְהוֹצִיא — כָּךְ תַּעֲשִׂי, וְתִכְף לְשַׁלַּח אֵלַי.

אוֹדוֹת ה"שִׁיחָת-מוֹהֲרָא ש" — זֶה נִפְלָא מְאֹד מְאֹד, מָה שָׁאֲתָ
כּוֹתֶבֶת, אֵף פֹּה וְשֵׁם הַהִכְרַח לְתַקֵּן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תרכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֶר בְּמִדְבָּר, ב' סיון ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל תַּלְמִידֵי הַיֶּקֶר לִי
מָאד ... נֵרוֹ יָאִיר.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּלֵי הַשְּׂמֻכָּה שֵׁישׁ לִי, שְׁחַתְּנָתִי
אוֹתָךְ בְּגִיל צָעִיר, אֲבָל מִצַּד שְׁנֵי אֲנִי מָאד מָאד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ,
שְׁתִּירָאָה לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר מָאד מָאד אֶת אִשְׁתָּךְ, כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירְנוּ רַבֵּנוּ ו"ל
(שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָנִים: רסג, רסד), אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ גָּלָה לָנוּ, שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם
רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּין הַזּוּגוֹת, כְּדִי לְהַכְשִׁילָם בַּעֲבֻרוֹת, וְעַל-כֵּן
צָרִיךְ לִהְיוֹת פֶּקֶח, וּלְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ. וְעַלִּיף לְדַעַת, אֲשֶׁר
חֻכְמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּבֹא מִצִּיעָא נט.): אוֹקִירוּ לְנִשְׁכּוֹ כִּי הֵיכִי
דְּתַתַּעֲתֵרוּ [תִּכְבְּדוּ וְתִיַקְרוּ אֶת נִשְׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּתַּעֲשְׂרוּ]; וְכֵן מוֹבָא
בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סט), שֶׁעָקֵר הַעֲשִׁירוֹת שֶׁל
הָאָדָם בָּאָה רַק עַל-יְדֵי אִשְׁתּוֹ. עַל-כֵּן רָאָה לְמַסֵּר אֶת נַפְשָׁךְ לְכַבֵּד
אֶת אִשְׁתָּךְ, וְאֵף שְׂאֵתָה אוֹחֲזִי שְׂאֵתָה צוּדֵק, תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת
שֶׁבַעוֹלָם לַעֲבֹר עַל מִדּוֹתֶיךָ, וּלְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתָּךְ.

וּבְכָלל כְּבוֹד הָאִשָּׁה הוּא לְכַבֵּד אֶת הַהוֹרִים שְׁלָה — אֶת חֲמִיו
וְחִמּוֹתָיו, וְאֵתָה יוֹדֵעַ אֵיךְ שָׂדָה לִי בְּנַפְשִׁי, שְׁתִּכְבֵּד וְתִיַקֵּר אֶת חֲמִידְךָ
וְחִמּוֹתָךְ, כִּי סוּף כָּל סוּף אֲנִי הֵייתִי הַשְּׂדֵכֶן, וְאֲנִי דְּאֵגְתִּי וְדוֹאֵג
בַּעֲבוּרָךְ, וְחַס וְשְׁלוֹם, וְחַס וְשְׁלוֹם, אִם יִקְרָה אֵיזָה מִקְרָה לֹא נָעִים,
הֵן בִּינְךָ לְבֵין אִשְׁתָּךְ וְכו', וְהֵן בֵּין חֲמִידְךָ וְחִמּוֹתָךְ וְכו', הַכֹּל יִפֹּל עַל
רֹאשִׁי, וְלִי יִהְיוּ בְּזִיוּנוֹת, וְאֲנִי בְּטוֹחַ, שְׂאֵתָה לֹא רוֹצֶה שְׂיִהְיוּ לִי
בְּזִיוּנוֹת, וְעַל-כֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׁתִּשְׁמַע בְּקוֹלִי, וְתִכְבֵּד וְתִיַקֵּר
מָאד אֶת חֲמִידְךָ וְחִמּוֹתָךְ, וּבְזָה תִּגְרַם לִי נַחַת-רוּחַ גָּדוֹל מָאד, כִּי
בְּאַמַּת אַתָּה יוֹדֵעַ כְּמָה כַּחוֹת הַכִּנְסָתִי בְּךָ כָּל הַשָּׁנִים.

נָא וְנָא עֲכָשׁוּ לִפְנֵי קִבְּלַת הַתּוֹרָה תִּקְבֹּל עַל עֲצֻמָּךְ לְלַמֵּד בְּכָל
יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גִּמְרָא, מִדְּרָשׁ, וְשִׁלְחָן עָרוּף, וּמְכַל לְמוֹד תִּלְמֵד

קצת, ואני מכרח להגיד לך, שאני מאד מאד מצטער למה פשהייתם אצלי, לא למדתי אתכם, כמו שאני לומד עם הכתה הזו שמונה שעורים ביום, ותהלה לאל, הם מאד מצליחים, ונמשך להם חשק ללמוד התורה הקדושה, על-כל-פנים מה דהנה הנה, ועל-כל-פנים שמעת ממני בכל שיחה ושיחה את מעלת יקרת למוד התורה הקדושה, כי אין עוד דבר טוב ויקר אצלו יתברך כמו למוד התורה, וכן התורה מעשרת ברוחניות ובגשמיות גם יחד (עין ילקוט ויקרא תרלז), ועל-פן תעשה כל מיני פעלות שבעולם, להתחיל עכשו בקבלת התורה ללמוד תורה, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך, שתצליח דרךך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תרכה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר במדבר, ד' סיון ה'תשנ"ח.

שלום רב אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך מאד מאד.

מה אמר לך! אין מלים בפי להודות לך על כל החסד שאת עושה עמי בפרטיות, ועם הקהלה שלנו בכלליות, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שבזכות הצדקה והמסירות נפש שאת עושה, שיתן לך כח להמשיך כך כל החיים — רק לעשות צדקה וחסד, וכן בעלך ... שיהיה בריא, ושהיו לו עינים בריאות וגוף בריא, שיוכל לישיב בשלות הנפש וללמוד תורה, וכן שכל הילדים שלך יהיו בריאים ותלמידי חכמים, בנין רבנן, וחתינן רבנן, והכל בזכות הצדקה וחסד שאת עושה.

נא ונא ראי למסר את נפשך על נקדת השמחה, את צריכה

רלב אָשֶׁר כּו תּרְכוּ — כּו תּרְכוּ בְּנַחַל

לְמַסֵּר אֶת נַפְשָׁךְ, פְּשׁוּטוֹ כְּמַשְׁמָעוֹ, לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי בָּזָה הָעוֹלָם
עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד כָּל־כֶּף הַרְבֵּה צְרוּת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת וּמְכַאֲבִים,
עַד שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהִתְקִים רַק עַל־יְדֵי שִׁמְחָה, וְלִכְּן תַּעֲשֵׂי כָּל מִינֵי
פְּעֻלוֹת שְׁבַעְעוֹלָם לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק
ב', סִימָן כג), שֶׁכָּל הַרְפּוּאוֹת הֵן רַק שִׁמְחָה, וְלִהְיוֹת כָּל הַמַּחְלוֹת שֶׁל
הָאָדָם, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, הֵן רַק מַחֲמַת שְׂאִין לוֹ שִׁמְחָה, וְעַל־כֵּן
תַּעֲשֵׂי כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׁבַעְעוֹלָם לִהְיוֹת רַק שִׁמְחָה וְעַל־יָדָהּ, וְהַקְדוּשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שֶׁתַּצְלִיחֵי דְרַבְּךָ תָּמִיד.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׂאֵנִי מִבִּקְשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שֶׁתַּצְלִיחוּ דְרַבְּכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תּרְכוּ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב־שַׁבַּת־קָדֵשׁ לְסֹדֶר בְּמִדְבָּר, ד' סִינּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נֹצֵחַ.

בְּאֵתִי לְאֲחֵל לָכֶם בְּרַכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית, יַעֲזֹר
הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתַּאֲרִיכוּ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, וְתַקְיִמוּ בֵּית נֶאֱמָן
בְּיִשְׂרָאֵל, וְתַהֲיוּ הֵכִי מְאֻשְׁרִים בְּחַיֵּיכֶם.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׂאֵנִי מִבִּקְשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תּרְכוּ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב־שַׁבַּת־קָדֵשׁ לְסֹדֶר בְּמִדְבָּר, ד' סִינּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שֶׁתַּחֲיָהּ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְּנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנִינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאֵי יְשׁוּעוֹת רַבּוֹת, נָא וְנָא לֹא לְהִתְנַאֵשׁ בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפֶּן, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחֵר הִרְעָ יָבוֹא הַטּוֹב.

בְּעֵינַי הִנְסִיעָה לְאוֹמֵן לְאַרְגֵּן דֶּרֶךְ פּוֹלִין וְכו', אֲנִי לֹא אוֹחֵז מִזֶּה בְּכָלֵל, כִּי מִה וְלָמָּה לְהִכְנִס בְּצָרָה כְּזוֹ לִהְיוֹת עוֹד פַּעַם מִעֲרֵב עִם אֲנָשִׁים וּמְרִיבוֹת וְכו' וְכו'.

הַעֲקָר רָאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וְאַחַד יַעֲזֹר לְשֵׁנִי, אֶת תַּעֲזָרִי לְבַעֲלָךְ, וּבַעֲלָךְ יַעֲזֹר לִּי, וּבִיחַד יִזְכֶּה אֶתְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזֶרַע שֶׁל קִיָּמָא, וּתְבַשְּׂרוּ לִי תָמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָכֶם חַג שְׂמִיחָה...

כּוּ תִּרְכַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר בְּמִדְבָּר, ד' סִינַי ה'תשנ"ח

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... נִרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מִה אֲמַר לִי, יְדֵי הַיָּקָר! אַתָּה צָרִיף לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְּנִים שְׁבַעוּלָם, וְלֹא לִפְלִי בִּיאֹשׁ וְדִכְאוֹן, אֲדַרְבֵּה תַדַּע, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנִינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְתָמִיד תִּסְתַּכֵּל עַל הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַד עַכְשָׁו, וּבְיָדָאִי מַעֲכָשׁוּ לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ. הַעֲקָר תִּהְיֶה חֲזָק וְאַמִּיץ מֵאֵד, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הַלָּא וְהַלָּא.

אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף תִּהְיֶה לִּי פְּרִיטָה בְּשִׁפְעָה פֶּה בִּיבְנָאֵל, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְצִיאַת מַחוּץ לִיבְנָאֵל.

אין אפה זיך לזאגן וילשער אַת גיטל זיכונת שיש לך, שאפה
מדבר עם האברכים הצעירים, ומחזק אותם בעבודת השם יתברך,
ראה לחזק ולאמץ את כל אחד, ועל-ידי-זה גם אפה תתחזק, וזה
מאד מאד חשוב. יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תתחזק ותחזק
את אחרים.

נא ונא תקח לעצמך חק ולא יעבר לדבר עם כמה אברכים
בעבודת השם יתברך, מהדבורים ששמעת אצלנו ימים ושנים, ואל
תסתפל על שום בריה שבעולם, וזה שתדבר עם אחרים, תהיה לך
גם-כן התחזקות, כמובא בדברי רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן
קפד), שנעשה אור ישר ואור חזר; וכן אמר רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן,
חלק א', סימן כו): "אשרי משכיל אל דל" (תהלים לב, א), אשרי האדם
שנותן שכל לדל, וזו עצה לבוא בעצמו לגדלות המחזק.

נא ונא החזק בטוב, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך שבת שלום וחג שמח...

כו תרכט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר במדבר, ד' סיון ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

בעתים הללו אני מאד מאד טרוד, כי לקחתי על עצמי ללמד
שמונה שעורים עם הבחורים בכל יום, ותהלה לאל, הם מצליחים
מאד מאד, מלבד זאת אני צריך לדבר עם אנשים וכו', וכן לאחרונה
אני מדבר כבר בשלשה מקומות, וגם זה לוקח זמן, ומלבד זאת,
יש לי שעור ברבים פעמים בשבוע עם בחורים ואברכים המדברים

אידיש, וביין כף צריכים לחבר גם ספרים, וגדל הטרדות — זה אין לתאר ואין לשער כלל.

מה שאתה אומר שאתה מוסר שעור בדברי רבנו ו"ל, מה אמר לך! אין לך משג איזו שמחה יש לי, כי זה חלקי מכל עצמי, להקים תלמידים כאלו, שהם גם-כן יעבירו את המסר, כי סוף כל סוף רבנו ו"ל אמר (לקויט-מוהר"ן, חלק ב', סימן סח), שאלו התלמידים יעשו תלמידים אחרים, וכן התלמידים האחרים יעשו עוד תלמידים וכו' וכו', כי ההכרח לגלות ולפרסם את דעת רבנו ו"ל בעולם, רק תמיד תזכר ותזכיר לכלם מהיכן שתית את היין ההונגרי הזה... (עין חיי-מוהר"ן, סימן רס).

מה שאתה שואל דעתי וכו', לדעתי, תמשיך לדבר עם האברכים, ותגלה ותפרסם את דעת רבנו ו"ל בעולם, אף מצד שני בענין אנשים, תשמר מאד שלא ידבק הרע, כדי שלא תפל, חס ושלום, כמו שמובא בדברי רבנו ו"ל (לקויט-מוהר"ן, חלק א', סימן נט); ועל זה צריכים הרבה רחמים, כי יכולים לקבל אחר-כך הרבה אכזבות וכו'.

העקר תגלה ותפרסם את העצות הקדושות ששמעת וקבלת אצלנו זה ימים ושנים.

אודות ששאלת בענין יום הבר-מצוה, האם לומר תחנון או לא, בכתבי האריז"ל זה לא נמצא, אלא חתן ביום חפתו וכן בשבע ברכות וכן בערב החג וכו' וכו', אבל בר-מצוה זה לא כתוב, רק לאחרונה ראיתי מאחד האחרונים שהביא זאת, ולדעתי אי אפשר לסמוך על זה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצלית דרכך תמיד.

המאחל לך שבת שלום וחג שמח...

כו תרל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר בַּמִּדְבָּר, ד' סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וַיִּמְשִׁיף עֲלֵיהֶם בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים ! מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ הַיְקָרִים, שֶׁתַּפְסִיקוּ לִהְיוֹת עֲנִיִּים, וְתִתְחִילוּ לַהֲשִׁתַּמֵּשׁ עִם הָאוֹצְרוֹת שְׁלָכֶם, כַּמּוּבָא בְּסִפּוּרֵי־מַעֲשִׂיּוֹת (מַעֲשֵׂה י"ג מִיּוֹם רֵאשׁוֹן), שֶׁבֶּא הַנָּשָׁר הַגָּדוֹל, וְדָפַק עַל הַמַּגֵּדָל, וְצָעַק: "תַּפְסִיקוּ לִהְיוֹת עֲנִיִּים, וְתִתְחִילוּ לַהֲשִׁתַּמֵּשׁ עִם הָאוֹצְרוֹת שְׁלָכֶם", הֲלֹא שֶׁמַּעֲתָם יָמִים וְשָׁנִים דְּבָרִים שְׁיִכּוּלִים לְקָרֵב אֶת כָּל עִם יִשְׂרָאֵל אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְלִכֵּן אֲנִי מָאד מָאד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ הַיְקָרִים, תִּרְאוּ לְנִסְעַ נְסִיעוֹת, וְלִדְבֹר בְּבִתִּי כְּנִסְיוֹת וּבְבִתִּי מִדְּרָשׁוֹת, וְתִגְלוּ וְתִפְרָסְמוּ אֶת דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ו"ל, וְאֶת כָּל מַה שֶׁשֶּׁמַּעֲתָם מִפִּי וּמִפִּי הַסִּפְּרִים שֶׁנִּדְפְּסוּ, כִּי יֵשׁ כַּח בְּדִבּוּרִים הָאֵלּוּ לִהְיוֹת נֶפֶשׁ כָּל חֵי, וּמִי שֶׁרַק מְכַשֵּׁר שֶׁיִּדְבֹר בְּרַבִּים, וַיִּגְלֶה וַיִּפְרָסֶם אֶת דַּעַת רַבֵּנוּ ו"ל. וְתִהְיֶה לָאֵל, לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם יֵשׁ דִּבּוּרִים עֲרָבִים וְנִעִימִים לִהְיוֹת נֶפֶשׁ כָּל חֵי, רַק אֵל תִּהְיוּ בְּטָלְנִים, וְתֵאֱמִינוּ בְּכַחֲכֶם. וְרַבֵּנוּ ו"ל אָמַר (לְקוּטִי־מִוֵּהָר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סא); כִּי כְּמוֹ שֶׁצָּרִיכִים לְהֶאֱמִין בְּהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כֵּן צָרִיכִים לְהֶאֱמִין בְּעֶצְמוֹ, שֶׁיֵּשׁ לוֹ הִרְבֵּה כַּחוֹת.

נָא וְנָא רְאוּ לְשִׁמּוֹר מָאד עַל יַלְדֵיכֶם, וְלִהְזָהִיר אֶת הַיִּלְדִּים עַל חֶמֶר הָעוֹן שֶׁל פָּגֶם הַבְּרִית, כִּי הַדּוֹר פָּרוּץ מָאד מָאד, וְצָרִיכִים לְדַבֵּר אֲפִלּוּ עִם קִטְנֵי קִטְנִים, וְלִהְזָהִיר אוֹתָם, שֶׁאֲסוּר לְנַגֵּעַ בְּבְרִית קֹדֶשׁ וְכוּ', וְאִם חֵס וְשְׁלוֹם, אֶחָד נוֹגֵעַ בּוֹ וְכוּ', שֶׁתִּכָּף־וּמִיד יָבֹא וַיִּגִּיד

להורים וכו', או למלמד וכו', או למנהל וכו', ואסור להתבזש, אדרבה, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים למסר את נַפְשֵׁנוּ, שִׁילְדֵינוּ יִהְיוּ קְדוֹשִׁים בְּקִרְשֵׁת הַבְּרִית, וְאֵנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים, חוּסֵי וְחֻמְלוֹ עַל יְלָדֵיכֶם, וְאֵל תִּתְּנוּ לָהֶם לְהִכָּנֵס לְבֹד לְמִקְוֵה בְּלִי הוֹרִים, לִילָדִים אֲסוּר לְהִכָּנֵס לְמִקְוֵה לְבֹד, כִּי יֵשׁ כָּל מִינֵי מִשְׁחָתִים וְכו' וכו', וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל הַנֶּעֱר שְׁלָנוּ, וְאַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתָאֵר וּלְשַׁעַר מֵה קוֹרָה עֲכָשׁוּ בַּעוֹלָם הַחֲרָדִי, בַּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, וְאִם לֹא זָכִינוּ לְצִאָת אֵל הַמְדַּבֵּר הַשָּׁמַיִם הַזֶּה, שְׁמָלָא נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים, רַק כְּדֵי לְהַצִּיל אֶת יְלָדֵינוּ — כָּבֹד הֵיאָה כְּדָאִי, וּמִכָּל שָׁפָן, שְׁתַּהֲלֶה לָאֵל, אֲנַחְנוּ כָּבֹד יְכוּלִים לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים פֹּה, כִּי הַמִּשְׁפָּחוֹת גְּדֻלוֹת, תַּהֲלֶה לָאֵל.

הֵנָּה אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה, לְזֹאת רָאוּ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם לְקַבֵּעַ עֲתִים לַתּוֹרָה, וְאֵל תִּהְיוּ בְּטָלָנִים, רַק תִּתְּפָסוּ עֲצֻמְכֶם בְּיַדְכֶם, וְתִקְבְּעוּ לְעֲצֻמְכֶם שְׁעוֹר קְבוּעַ בְּכָל יוֹם, דָּף גִּמְרָא בְּכָלִי, וְדָף גִּמְרָא יְרוּשְׁלָמִי, וּפְרָק תּוֹסֶפֶתָא, אֲשֶׁר זֶה הַבֵּית הַנִּצְחִי שְׁאַתֶּם בּוֹנִים לְעֲצֻמְכֶם, אֲשֶׁר אֶפְלוּ הָאֱמִירָה בַּעֲלָמָא שְׁלוֹמֵד דָּף גִּמְרָא, זֶה כָּבֹד מְזִבֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ, וּמִכָּל שָׁפָן שֶׁבְּרִבּוֹת הַיָּמִים אִם תִּהְיוּ עֲקֻשָּׁנִים בְּכָל יוֹם וְיוֹם לְלַמֵּד דָּף הַיּוֹמִי וּפְרָק הַיּוֹמִי, עַל-יְדֵי-זֶה יִפְתַּח לָכֶם מַחְכֶּם, וְתִזְכּוּ לְהִבִּין אֶת כָּל מָה שְׁאַתֶּם לוֹמְדִים.

רָאוּ לְצִאָת לְהַפְצָה, וּלְהַפִּיץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, אֲשֶׁר עוֹשִׂים מִהַפְכָה בַּעוֹלָם, וְכֵן אֶת הַקִּסְטוֹת הַחֲדָשׁוֹת, הַמְדַּבְּרוֹת מִשְׁמַחָה וּמִשְׁלוֹם בֵּית, וְזֶה יוֹעִיל מְאֹד מְאֹד.

נָא וְנָא אֵל תִּהְיוּ בְּטָלָנִים, כִּי בְּקִרְוֹב מְאֹד יִתְחִילוּ לְכַנּוֹת בְּתִים בִּיבְנָאֵל, וּלְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם תִּהְיֶינָה דִּירוֹת, רַק אֵל תִּתֵּינָא שׁוּ, וְאִז תִּרְאוּ יְשׁוּעוֹת גְּדֻלוֹת שִׁיעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַעֲקֵר שְׁתֵּהִיָּה אַחֲדוֹת וְאַהֲבָה גְּדוֹלָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים, וּבִזְכוּת זֶה נִזְכֶּה וְנִתְבָּשֵׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמָחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם וְחַג שְׂמֵחָ...

כו תרלא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר במדבר, ד' סיון ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדש" די בכל
אתר ואתר, הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם
הקדוש-ברוך-הוא, וימשיך עליהם ברכה והצלחה בכל מעשה
ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! באתי לבקש אתכם טובה אישית, אני נמצא
עכשו במצב מאד מאד קשה, לקחתי על עצמי על גדול לבנות את
אולם השמחות, שהיה בשביל הילדים שלכם, והקבלן עומד לגמר
תוך כמה ימים את התפסנות, ואני צריך לתת לו כסף ואין לי, ולכן
מאד מאד אבקש מי שיכול לעשות אתי איזו גמילות חסד, ואז
אהיה לו אסיר תודה מאד. וכבר ידוע בדברי חכמינו הקדושים
מעלת הגמילות חסד, עד שאמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי תענית,
פרק ג', הלכה ד'): "ובציל ידי כסיתך" (ישעיה נא, טו) — זו גמילות
חסדים, שכל העוסק בגמילות חסדים, זוכה לישוב בצלו של
הקדוש-ברוך-הוא; ועל-כן אני מאד מאד מבקש אתכם, תעשו אתי
איזו גמילות חסד, והקדוש-ברוך-הוא יחזיר לכם את החסד הזה,
ומלבד זאת עליכם לזכר אשר הגמילות חסד הזה, הרי זה רק בשביל
רבנו ז"ל, ובודאי מי שעושה חסד עם רבנו ז"ל, יקבל את זה כפל
כפלים. וחכמינו הקדושים אמרו (שיר השירים רבה, פרשה ב'): כל אחד
שעושה חסד עם אחד מגדולי ישראל, מעלה עליו הפתוב פאלו
עשה חסד עם כל ישראל.

גם אבקש את כל אחד ואחד מאנשי שלומנו היקרים, היות
שאני הולך להדפיס עכשו ספר נפלא הנפלא ופלא, בשם "קדשת
ישראל" והוא "קדשת הברית", והוא ממש פקוח נפש והצלת
נפשות, ונדפיס מזה במליוני עותקים, אזי כל אחד מי שרוצה

לְהַשְׁתַּתֵּף בָּזֶה, שִׁיתָרֵם ח"י שְׁקָלִים, וַיִּזְכִּיר אֶת שְׁמוֹ וְאֶת שֵׁם אָמוֹ, וּמָה שִׁיּוֹתֵר שְׁמוֹת שִׁיתָרֵם — תָּבוֹא עָלָיו בְּרָכָה, כִּי הִסְפִּיר הָיָה יָדָפֶס וַיַּחֲזֹר וַיִּדְפֹּס בְּאֵין סֵפֶר פְּעָמִים, וּמִהֶכֶסֶף הָיָה נִדְפָּס גַּם מִחֲזֹר רֹאשׁ הַשָּׁנָה לַעֲדוֹת הַמִּזְרָח, וְכֵן סְדוּר תַּפְלָה — הֵן לִבְנֵי עֲדוֹת הַמִּזְרָח, וְהֵן לְאֲשֻׁכְנֵיזִים, וְכֵן סְלִיחוֹת לִבְנֵי עֲדוֹת הַמִּזְרָח, וְלָכֵן מִי שִׁיְהִיָּה לוֹ חֵלֶק לְהַנְצִיחַ אֶת שְׁמוֹ בְּסֵפֶר הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא "קִדְשֵׁת יִשְׂרָאֵל", וְהוּא "קִדְשֵׁת הַבְּרִית", יִהְיֶה חֵלְקוֹ גָּדוֹל מְאֹד בְּזִכּוֹת הַרְבִּים.

מְאֹד מְאֹד אֲבָקֵשׁ אֶת כָּל מִי שִׁיְכּוֹל לַעֲזֹר לִי, שִׁיעֲזֹר לוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲנִי עֲרֹב עַל זֶה, וְשִׁיְהִיָּה בְּקֶשֶׁר עִם יְדִידֵנוּ ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, שֶׁהוּא הַגִּבְאִי צִדְקָה.

הַמֵּאחֵל לָכֶם חַג שְׁמַח...

כו תרלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדֹּר בַּמִּדְבָּר, ד' סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה גִּיעֵנוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל כָּלִלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגֵּרִים בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹנִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲחִי וְרַעֲי הַיְקָרִים! מְאֹד מְאֹד אֲבָקֵשׁ אֶתְכֶם, הָיָה אֲנֻחֲנוּ עוֹמְדִים לִפְנֵי קְבָלַת הַתּוֹרָה, רָאוּ לְהִתְאַחֵד יַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, כִּי זֶה סוּד קִיּוּמֵנוּ בִּיבְנָאֵל, כִּי הִסְמִ"ךְ-מ"ם הִרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ, רוֹצֶה רַק לְרֹאוֹת בְּכַשְׁלוֹן שְׁלָנוּ וְכו', וְעַל-כֵּן הוּא עוֹשֶׂה תָּמִיד פְּרוּדִים בִּיגִינוּ וְכו', וְאֲנֻחֲנוּ צָרִיכִים לַעֲמֹד עַל הַמִּשְׁמֶר, וְלֹא לָתֵת לוֹ הַזְדַּמְנוּת לְהַפְגֵּס בְּתוֹכֵנוּ, וְצָרִיכִים לְחֹזֵר עַל זֶה פַּעַם אַחֵר פַּעַם וּפַעַם אַחֵר פַּעַם וְכו', כִּי הִיא מִצְוַת עֲשֵׂה שֶׁל "זְכוּר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ עֲמָלֶךְ" (דְּבָרִים כה, יז), וְלִכְאוּרָה לָמָּה זֶה מִצְוַת עֲשֵׂה לְזָכֹר תָּמִיד אֶת מַעֲשֵׂה עֲמָלֶךְ, הֲלֹא הָיָה מִסְפִּיק פַּעַם אַחַת וְזָהוּ? אֵלֹא יָדוּעַ, שֶׁעֲמָלֶךְ הוּא גִימְטְרִיָּה סֵפֶק, וְכָל אָדָם יֵשׁ לוֹ זְמָנִים שֶׁהוּא נוֹפֵל בְּאִיּוֹ קִטְנוּת הַמַּחֲנִין וְכו', וּבְאִיּוֹ חֲלִישוֹת הַדַּעַת וְכו', וְאִזּוֹ יָכוֹל לְהַפְגֵּס בּוֹ סֵפֶק

או ספק ספיקא וכו' — מה אני עושה ביבנאל?! ומה תכליתי כאן?! ומה אני פועל כאן?! שכל אלו הספקות באים מהסמ"ך מ"ם הרשע, אחר שהוא מוסר אותנו בכל המסירות האלו שפבר מסר אותנו, ולזאת עלינו לזכור תמיד את מעשה עמלק הרשע מרשע הזה, מה שגורם לנו, ולא לשפח פרגע, הן מחמת המקנה שהצרכנו לבנות במחנתנו וכו', ולולי האברך הנקרא לנו מאד, ר' ... גרף יאיר, שהוא חפר במו ידיו את המקנה וכו', וכן נתן רשות לבנות תחת הבנין שלו מקנה טהרה וכו', לא היה לנו מקנה, ולא בחנם שהסמ"ך-מ"ם שונא אותו יותר מכלם. וכן אל גא נשפח את הרשעות שעשה לילדינו, שמסר אותנו במסירות אחר מסירות, והצרכנו לעבר את הסכל הזה שסכלנו — הן עם הבנים והן עם הבנות, והילדים שלנו סבלו אים ונורא, היו זרוקים כמו במדינות אפריקה וכו', למדו בתנאים לא תנאים וכו', אל גא נשפח את זה פרגע, וזו מצות עשה של זכירת עמלק, שנזכר מה שהרשע מרשע הטמא מטמא הזה עשה לנו ועושה לנו עדין, כי הוא מוסר אותנו על ימין ועל שמאל, ויש לו דין מוסר, וצריכים לשמר ממנו כמו שנשמרים מנגע צרעת, ואת כל זה אני מעורר אתכם דיקא עכשו לפני קבלת התורה, שאז נאמר (שמות יט, ב): "ויחן העם נגד ה'הר", ואמרו חכמינו הקדושים: 'בלב אחד ובפה אחד', כי אי אפשר לקבל את התורה רק כשמתאחדים ביחד באחדות גדולה מאד, לא-כן כשיש אילו פרודים, בזה מאבדים את החשק מללמד תורה הקדושה. ועל-כן עליכם לזכור את זה היטב היטב, והקדוש-ברוך הוא בודאי לא יעזב אתכם. וכל ענין הסמ"ך-מ"ם הוא רק לעשות פרודים בין נשמות ישראל, והוא אשר גורם הסתות בין תושבי המקום עלינו וכו'.

מאד מאד אבקש את כל אחד ואחת מאנשי שלומנו הנקרים, שעדין לא שלמו את הכסף למזגנים — הן לתלמוד-תורה והן לבית-הספר, שיעשו את זה מה שיותר מהר, כי פשוט החם מחניק, והם הילדים שלכם, ואפלו אלו שעדין אין להם ילדים בתלמוד-תורה ובבית-ספר וכו', בקרוב מאד יהיו להם ילדים במוסדות,

וְעַל-כֵּן גַם הֵם יִשְׁתַּתְּפוּ בַצִּדְקָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת, וְאַשְׁרֵי מִי שֵׁשׁ לוֹ חֵלֶק בַּלְמוּד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן.

נָא וְנָא אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּלְכֶם, שִׁיְהִיָּה לָכֶם חֵלֶק בַּסֵּפֶר "קִדְשֵׁת-יִשְׂרָאֵל", וְהוּא "קִדְשֵׁת-הַבְּרִית", שֶׁכָּל אֶחָד יִתֵּן ח"י שְׁקָלִים, כְּדֵי שֶׁשְּׁמוֹ וְשֵׁם אִמּוֹ יִדְפְּסוּ בַסֵּפֶר, כִּי זֶה יִשְׁאָר כָּבֶד עַד סוּף כָּל הַדּוֹרוֹת, כִּי הַסֵּפֶר הַזֶּה יִדְפֹּס בַּמְלִיוּנֵי עֶתְקִים בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָא כָּלִל, וְהוּא זְכוּת הַרְבִּים לְדוֹרֵי דוֹרוֹת, וְיֵמָּה גַם שְׁמֵהֶם יִדְפֹּס בַּקְרוֹב סְדוּר תַּפְּלָה "עַת רְצוֹן" בִּשְׁתֵּי גִסְתָּאוֹת: (1) לְבָנֵי עֲדוֹת הַמְּזוּרָה. (2) לְעֵדֶת הָאֲשֻׁכְנָזִים. וְכִמּוֹ-כֵן יִדְפֹּס בַּקִּיץ הַזֶּה סְלִיחוֹת לְבָנֵי עֲדוֹת הַמְּזוּרָה, עִם פָּרוּשׁ נִפְלֵא מִסִּפְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל, וְכֵן נִדְפְּסִים מִחֲזוֹר "עַת רְצוֹן" לְעֲדוֹת הַמְּזוּרָה כְּפִי גִסְתָּתָם, וְלָכֵן מֵאֵד אֲבַקֵּשׁ שֶׁלְכָלְכֶם יִהְיֶה חֵלֶק בָּזֶה, כִּי זֶה כָּבֶד יִשְׁאָר כָּף, עַד סוּף כָּל הַדּוֹרוֹת, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכֶּה לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב.

נָא וְנָא אַל תִּשְׁכַּחוּ אֶת הַטּוֹבוֹת שֶׁאֲנִי עוֹשֶׂה עִם יְלָדֵיכֶם וְכו', חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שֶׁמִּתְחַתְּנִים וּמְקִימִים בָּתִּים, וְהֵנָּה עֹכְשׁוּ אֲנִי אִישִׁית לֹמֵד עִם הַתַּלְמִידִים שְׁמוֹנָה שְׁעוּרִים בְּיוֹם אֶחָד.

הַכָּפַל הַדָּבָר, זָכְרוּ הֵיטֵב מֶה שֶׁהֶעֱמַלְק עָשָׂה לָנוּ וְעוֹשֶׂה לָנוּ וְכו', וְהַבְּדִילוּ מִמֶּנּוּ כִּמוֹ שֶׁמִּבְדִּילִים אֶת עֲצָמָם מִטְּמֵאָה סְרוּחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִזְכֶּה לִרְאוֹת כָּבֶד בִּישׁוּעָתָם וּגְאֻלָּתָם שֶׁל כָּלִל יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאחֵל לָכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם וְחַג שְׂמֵחָ...

כו תרלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרֶב-שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדֵּר בַּמִּדְבָּר, ד' סִינֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גִּירוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בּוֹדַאי יֵשׁ לָךְ טַעֲנָה צוֹדֶקֶת שְׁאֻמְרָתִי, כְּשִׁתְּקוּם בּוֹכֵר יִהְיוּ לָךְ
מִכְתָּבִים, אֲבָל מָה אַעֲשֶׂה, כִּי בְּכָל לַיִל שִׁשִּׁי מִתְקַבְּצִים אֶצְלִי הַמוֹן
בַּחוּרִים וְאַבְרָכִים, וְאֲנִי מְדַבֵּר לִפְנֵיהֶם שִׁיחָה בְּאִידיש, וְזֶה לִקְחַ
מִמֶּנִּי אֶת כָּל הַלֵּילָה, וְעַל־כֵּן תִּקְבַּל פֹּה אֶת הַמִּכְתָּבִים, וְכֵן רָאָה כָּבֵר
לְתִלוֹת אֶת זֶה בְּלוֹחַ הַמוֹדְעוֹת, וְכֵן תִּשְׁלַח אֶת סֵדֶר הַתּוֹסֶפֶתָא
וְהַמִּכְתָּב לְאַשְׁדּוֹד, וְלִבְנֵי בֶרֶק וְכו', גַּם תִּתְּלֶה אֶת סֵדֶר הַתּוֹסֶפֶתָא
בְּלוֹחַ הַמוֹדְעוֹת.

הַעֲקָר רָאָה לְהַתְחַזֵּק מְאֹד, וְאֵל תְּשִׁים לֵב לְכָל אֱלוֹ שְׁמִדְבָּרִים
וּמִבְּקָרִים אוֹתָךְ, אַתָּה הַחֲזֵק בַּעֲבוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת, כִּי בֹא תְּבוֹא עַל
שְׁכָרְךָ עוֹד בְּזֶה הָעוֹלָם, וּמִכָּל שָׁפֶן בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים
טוֹבוֹת.

אַבְקֵשׁ אוֹתָךְ לְמַסֵּר אֶת כָּל הַמִּכְתָּבִים לִיעֲדָם, וְהַקְדוּשָׁה בְּרוּךְ-
הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ.

הַמֵּאחַל לָךְ חַג שְׂמֵחַ...

כו תרלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שִׁשִּׁי עֶרֶב-שַׁבַּת-קִדְּשׁ לְסֵדֶר בְּמִדְבָּר, ד' סִיּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל יְדִידֵי הָאַבְרָהָה הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּירוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ כָּבֵר כַּמָּה פְּעָמִים, אֵךְ מְרֵב טְרִדוֹתִי,
לֹא הִיָּה לִי הַפָּנָאִי לְהַשִּׁיבְךָ כְּרִצּוֹנְךָ.

וְהִנֵּה הַתְּחַזְּקוֹת תִּמְצָא בְּשׁו"ת "אֶשֶׁר בְּנַחַל", וְעַל-כֵּן תַּעֲיִן בְּכָל
יוֹם בְּשָׁנִים אוֹ בְּשָׁלְשָׁה מִכְתָּבִים, וְשֵׁם תִּמְצָא מְרִגּוּעַ לְנַפְשְׁךָ.

נָא לְתִלוֹת אֶת כָּל זֶה בְּלוֹחַ הַמוֹדְעוֹת בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ שְׁלָנוּ
בְּאַשְׁדּוֹד, וּלְמַצְוָה רַבָּה יִהְיֶה לָךְ.

הַמֵּאחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם וְחַג שְׂמֵחַ...

כו תרלה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר במדבר, ד' סיון ה'תשנ"ח.

לכל מאן דבְּעִי.

הנני מודיע שהאברך ... גרז יאיר, מניתי אותו גבאי צדקה עבור בנית בית-המדרש והאולם שמחות, וכל מה שפרוץ בזה, וכלם יעידו שראשו ורבו מנחים בזה, ועוסק לשם שמים, ועל-פן אל יבוא אדם לקנטר אותו וכו', אדרבה חושו ועזרו, שנוקה לבצע את כל מה שאנחנו רוצים לבנות, ובזכות זה תתברכו בכל הברכות הכתובות בתורה, וישפע עליכם שפע מפי אל עליון.

הכותב וחותם למען המצוה...

כו תרלו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר במדבר, ד' סיון ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרז יאיר.

אף שאתמול דברתי אתך קשות, עם כל זאת כפר דברתי היום עם ר' ... גרז יאיר, שייכניס אותך לחצי יום לנסיון בתלמוד תורה, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך, אל תהיה בטלן! ותקח את עצמך בידיך, ואני בטוח במאה אחוזים, שאם תרצה — תצליח, כי אין דבר העומד בפני הרצון, וכבר נסית להיות נגר וסנדלר וצבע... ומה לא... ועל-פן ראה להכניע את עצמך, ותמיד תזכר שלגבי אשתך, היא צריכה להיות הצודקת! ואפלו שתאמר לך על אור חשך, ועל חשך אור — תודה לה, ואם תלך בצורה כזו, אז יהיו לך חיים נעימים, כאשר דברתי אתך, ואם תתעקש, יתקיים מה שאמרתי לך בלי שום גזמא, ואני בטוח, שאתה לא רוצה להראות כמו... ואתה

צָרִיף לְזָכֹר, שְׁאֵתָהּ מְשַׁחֵק עִם אֵשׁ, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירֵנוּ מְאֹד מְאֹד
לְכַבֵּד וּלְיַקָּר אֶת אִשְׁתּוֹ, כַּמּוּבָא (שיחות-הַר"ן, סימנים: רסג ורסד); וְרָאוּי
לָךְ לַחֲזֹר עַל שְׁנֵי הַסְּעִיפִים הָאֵלּוּ בְּמִשְׁךְ אַרְבָּעִים יוֹם, וְכָךְ אוֹלֵי יָבֹנֶס
בְּתוֹךְ הָרֹאשׁ הַקָּטָן שֶׁלָּךְ.

אֲנִי בְּטוֹת, שָׂאֵם תְּתַבַּגֵּר, וְתִהְיֶה סִבְלָן עִם הַיְלָדִים — תַּצְלִיחַ
מְאֹד, וְנוֹכַל לְקַחַת אוֹתָךְ בְּשָׁנָה הַבָּאָה לְיוֹם שְׁלָם. וְלָכֵן רְאֵה לְקַחַת
אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְאַל תִּהְיֶה בְּטָלָן.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁבֶל תִּקְנֹטֵר אֶת אִשְׁתְּךָ וְכו', וּמִכָּל
שָׁכֵן שֶׁלֹּא תִקְנֹא בְּאַחֲרִים, תִּהְיֶה שְׂמִיחַ עִם מֶה שֶׁיֵּשׁ לָךְ, וְדִיקָא
עַל-יְדֵי-זֶה תַּצְלִיחַ בְּחַיֶּיךָ.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה, שֶׁתַּצְלִיחַ אוֹתִי, וְלֹא תִתְחַרֵּט.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם וְחַג שְׂמִיחָה...

כו תרלז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר, ד' סִינַי ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו נִצָּח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּגְדֹל שְׂמִיחָתִי לְשִׂמְעַה הַטוֹב מִמְּכֶם
— אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

בְּקִשְׁרִי לְעִבּוּדָה שֶׁהֲצִיעַ לָךְ ... גִּירוֹ יָאִיר, לְדַעֲתִי, תִּקְפֹּץ עַל זֶה
תִּכְי־וּמִיד, כִּי אֵתָהּ מִתְמַצָּא בְּמַחְשָׁבִים, וְתִהְיֶה לָךְ הַרְבֵּה עִבּוּדָה,
וְכֵן בְּמִשְׁךְ הַזֶּה תֻּכַּל לְלַמֵּד מַחְשָׁבִים לְאַחֲרִים.

הַעֲקֹר רְאֵה לְשִׁמּוֹר עַל הַזְמַן הַיָּקָר, וְתִלְמַד הַרְבֵּה תוֹרָה, כִּי בְּלִי
תוֹרָה הָאָדָם מְרַגֵּשׁ אֶת עֲצָמוֹ רִיק, וְעַל-כֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

אֲשֶׁר כו תרלח בַּנְחֵל רמה

מֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַת אֶת קוֹלְךָ, וְשִׂמַּחְתִּי מֵאֵד לְדַבֵּר אִתְּךָ,
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּמְדַּת תִּבְשֹׁר לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם וְחַג שְׂמִיחָה...

כו תרלח.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׂשִׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּמִקְדָּשׁ, ד' סִינַן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵיךָ הַנֶּקֶד לִי
מֵאֵד, הָרֵב ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

בִּאתִי לְאֵחֵל לְךָ "חַג שְׂמִיחָה", שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ,
שֶׁתִּהְיֶה לְךָ הַרְחֵבַת הַדַּעַת, וְתוֹכָה לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב
לֵב, וְכָל הַקְּלָפוֹת וְהַמְשָׁחִיתִים יִבְטְלוּ מִמֶּךָ, וְלֹא יוֹכְלוּ לַעֲשׂוֹת לְךָ
שׁוּם רָע וְצָעָר.

הַעֲקֹר רֵאָה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִמְדַּת
תִּזְכֹּר רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּי בְּאַמַּת אֵין לְאָדָם בְּזָה הַעוֹלָם רַק אֶת
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כְּאֲשֶׁר
יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וּבִזְכוּת זֶה תִּהְיֶה שְׁמוֹר מִהַכֵּל,
כִּי בְּאַמַּת אֵין לְאָדָם מְקוֹם הֵיכָן לְהִתְחַבֵּא — רַק אֶצֶל הַקְדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, הַעֲקֹר תִּהְיֶה חֻזַּק מֵאֵד בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְ"אִישׁ
אַמוּנוֹת רַב בְּרִכּוֹת" (מְשָׁלִי כח, כ), וּבִזְכוּת תִּקְרָא הַאַמוּנָה תִּהְיֶה שְׁמוֹר
מִהַכֵּל.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁתִּקְבַּע עֵתִים לַתּוֹרָה בְּכָל יוֹם
וְיוֹם, כִּי כְּשֶׁאַדָּם לוֹמֵד תּוֹרָה, אֲזִי כָל הַמְשָׁחִיתִים וְהַקְּלָפוֹת בְּדָלִים
מִמֶּנּוּ, וּבִדְבָרֵי לֹא יוֹכְלוּ לַעֲשׂוֹת לְךָ שׁוּם דָּבָר, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם
דָּבָר שֶׁבַּעוֹלָם, וְאֵף שְׂאֵנִי יוֹדַע שְׂאוֹרְכִים לְךָ בְּכָל פַּעַם בְּצָרָה אַחֲרֵת
וְכו', תִּאֲמִין, כִּי סוֹף הַכְּבוֹד לְבוֹא, שִׁיאִיר עֲלֶיךָ מִלֶּךָ הַכְּבוֹד בְּהֶאֱרָה
נִפְלְאָה מֵאֵד.

רמו אֲשֶׁר כו תרלט — כו תרמ בַּנְחָל

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׂאֵנִי מִבִּקְשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם וְחַג שְׂמֵחַ...

כו תרלט.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר בַּמִּדְבָּר, ד' סִינּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוִיָּה.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֲסֵד שֶׁעָשִׂיתָ עִם מִשְׁפָּחוֹת
עַנְיֵי אָנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" הַגֵּרִים בִּיבְנָאֵל, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְזָכוֹת הַצְדָּקָה הֵזֶה שֶׁעָשִׂיתָ, יִהְיֶה לָּךְ בָּנִים תְּלִמִּידֵי
חֲכָמִים, וְחֲתָנִים תְּלִמִּידֵי חֲכָמִים, וְתִרְוֶי רַב נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׂאֵנִי מִבִּקְשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְּרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם וְחַג שְׂמֵחַ...

כו תרמ.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר בַּמִּדְבָּר, ד' סִינּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵידֵי הַיָּקָר לִי
מָאָד ... גִּדּוֹ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּל הַצֵּעַר וְהַעֲגֻמַּת נַפְשׁ שֵׁשׁ
לִי, עַל מַה שֶּׁקָּרָה בְּבֵיתְכֶם, שֶׁנִּפְרִדְתָּ מֵאִשְׁתְּךָ וְכו', וְכו', וְזֶה מָאָד
מָאָד כּוֹאֵב לִי לְמַה הִנֵּצְתָּם לְמַצָּב כְּזֶה, וְאֵנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שֶׁהַכֹּל יִחְזוֹר לְקִדְמוֹתוֹ, וְתִהְיֶה לָּךְ דִּירָה מְשֻׁלָּה, וְלֹא תִצְטָרֵךְ
לְגוֹר בְּשִׁכְנוֹת, וְיִהְיֶה לָּךְ שְׁלוֹם-בֵּית.

רָאָה לְמִסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהוֹצִיא עוֹד קְלָטוֹת, כִּי זֶה זְכוּת הַרְבִּים לְדוּרֵי דוּרוֹת, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחֲזַק בָּזָה, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבִּקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּרַכְּךָ תָּמִיד.

פֹּה תִקְבַּל שְׁלֹשָׁה מִכְתָּבִים לְמִסֵּר אוֹתָם לַיַּעֲדָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבֶת שְׁלוֹם וְחַג שְׂמֵחַ...

כו תרמא.

בַּעֲזֻרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר בַּמִּדְבָּר, ד' סִינַן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיִּמְשִׁיךְ עֲלֵיהֶם בְּרָכָה וְהַצִּלָּתָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, בְּלִיל שְׁבוּעוֹת לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים, וְלֹא לְתַת לָהֶם לְהִיּוֹת עָרִים רַק מְגִיל מְתִיבְתָּא, הִינּוּ עַד כְּתַת ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, שֶׁיִּלְכוּ לִישׁוֹן בְּשָׁעָה אַחַת בַּלַּיְלָה, כִּי הַיְלָדִים מְסֻתָּבִים אַחֲרֶיךָ כָּל הַיּוֹם עַל הַרְחוּבוֹת וְכו', וְכֵן בַּלַּיְלָה הֵם מְפָרִיעִים, וְלִכֵּן רְאוּ לְשֹׁמֵר עַל יְלָדֵיכֶם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדָאֵי יַעֲזֹר לָכֶם לְרוּרוֹת רַב נֶחֱמַת מִיְלְדֵיכֶם, וְתִזְכְּרוּ אֶת גְּדֹל הַשְּׁקָעָה שֶׁהַמְּלָמָדִים מְשַׁקִּיעִים בְּיְלָדֵיכֶם, וְכָל מַחֲשַׁבְתִּי וְרַעֲיוֹנוֹתִי וְכו', הוּא רַק אֵיךְ לְקָרֵב וּלְעוֹדֵד וּלְשַׂמֵּחַ אֶת יְלָדֵיכֶם, בְּחֶשֶׁק וּתְשׁוּקָה לְלַמֵּד תּוֹרַת הַקְדוּשָׁה, וּלְקַנּוֹת מְדוּת טוֹבוֹת, וְאַתֶּם צְרִיכִים לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים שְׂאֵתֶם גָּרִים בִּיבְנָאֵל, כִּי פֹה אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְשֹׁמֵר עַל יְלָדֵינוּ פָּחוֹת אוֹ יוֹתֵר, מֶה שְׂאִין כֵּן בַּעֲזֻרַת גְּדוּלוֹת זֶה מִגָּפָה מֶה שְׁקוּרָה הַיּוֹם, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, מֶה שְׁקוּרָה עִם הַנֶּעֱר, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבִּקֵּשׁ אֶת כָּלְכֶם, תַּעֲזְרוּ

רמח אֲשֶׁר כו תרמב בַּנְחֹל

לִי לַחֲנוּךְ אֶת יְלָדֵיכֶם עַל טְהוֹרַת הַקֹּדֶשׁ, וְתִשְׁמְרוּ עַל יְלָדֵיכֶם מְאֹד מְאֹד, שֶׁלֹּא יִתְחַבְּרוּ עִם הַחֲלוּנִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי, שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּזְכּוּ לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת וַחֲג שְׂמֵחַ...

כו תרמב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר בַּמִּדְבָּר, ד' סִינּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּרוֹ יֵאִיר.

מִכְתָּבְךָ הָאָרֶץ קִבְּלָתִי.

מָה אָמַר לָךְ! מְאֹד אֲנִי מִצְטָעֵר שֶׁעוֹד פַּעַם מִתְחִיל הָעִנְיָן שֶׁל הוֹצָאָה לַפֶּעַל, וּמָה בִּקְשָׁר הָעוֹרֵף-דִּין שֶׁלְקַחְנוּ שְׁיִטְפֵּל בָּזֶה?

בַּעֲנִיִן הַמִּזְגָן בְּאוֹלָם הַשְּׂמָחוֹת וְכו', הָעֵקֶר לְהִסְתַּכָּל רַק עַל טוֹבָתָנוּ וְלֹא שֶׁל אֲחֵרִים וְכו', וְלִכֵּן מָה שְׂיוֹתֵר קֵל וְיוֹתֵר זוּל, וְהָעֵקֶר לֹא מִסִּבָּה, וְלִפִּי הַכָּלֵל הַזֶּה.

בַּעֲנִיִן וְכו', אֵל תָּשִׁים לִבִּי, עַל כָּל דְּבַר חֲדָשׁ מִתְלַהֲבִים וְכו', וְאַחֲרֵי-כֵן יוֹרְדֵת הַהִתְלַהֲבוֹת וְכו', אֵין מָה לְדַאֵג כָּלֵל.

הָעֵקֶר רָאָה לְהִתְחַזֵּק, וְאֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֲסֵד שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי וְעִם כָּל הַקְהֵלָה, צְרִיכִים הַרְבֵּה הַרְבֵּה סִבְלָנוֹת, אֲשֶׁר זֶה הִיסוֹד בְּעֶסֶק וְטָרְחַת הַרְבִּים, וּמִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ יוֹתֵר סִבְלָנוֹת, הוּא הַמְצָלִיחַ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְכָלֵל זֶה צְרִיכִים לְנָקֹט — מִי שֶׁעוֹסֵק בְּצָרְכֵי צָבוּר, שֶׁתְּהִיָּה לוֹ סִבְלָנוֹת שֶׁל בְּרוּזָל, אֲזִי יִצְלִיחַ וְיִנְצַח.

חֲזַק וְאַמֵּץ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם, וְאַז טוֹב לָךְ לְנִצָּחַת, כִּי

כָּל דְּבוּר שְׁמַדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ — הוּא הַצִּלָּחָה נִצְחִית, הַצִּלָּחָה כְּזוֹ, שָׁאִין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם הָיוּ בְּנֵי־אָדָם יוֹדְעִים מַעֲלַת הַמַּדְבָּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הָיוּ עוֹסְקִים בָּזֶה תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ קִיץ בְּרִיא וְשִׁמְשׁ
וּבְרִיאוֹת הַשְּׁלֵמָה לָךְ וּלְאַשְׁתְּךָ וּלְכָל יְלָדֶיךָ...

כו תרמג.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר בַּמַּדְבָּר, ד' סִינּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תַּלְמִידֵי "הַיִּבְלִי־הַקֹּדֶשׁ" דִּי בְּכָל אֲתֵר וְאַתֵּר, הַיְּהוּדִי עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיִצִּילֵם הַקֹּדֶשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְיִמְשִׁיךְ עֲלֵיהֶם בִּרְכָּה וְהַצִּלָּחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחִי וְרַעֲי הַיְּקָרִים! חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁאַנְחֵנוּ מִקַּרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְעַכְשָׁיו הוּא הַמִּבְחָן הָאֲמִתִּי, מִי כֵּן מִקְרָב לְרַבְּנוּ ז"ל וּמִי לֹאוֹ. וְכִיצַד? אֵלָּא יָדוּעַ, שְׁרַבְּנוּ ז"ל אָמַר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ: הַכִּנְסָתִי בְּכֶם אֲמַת יוֹתֵר מִדִּי. מַה זֹּאת אוֹמֶרֶת? אֵלָּא רַבְּנוּ ז"ל אוֹמַר (לְקוּטִי־מוֹתֵר ז", חֶלֶק א', סִימָן נא): אֲמַת זֶה רַק אֶחָד — הַקֹּדֶשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יִרְמְיָה י', י'): "וְהַיְּהוּדִי אֱלֹקִים אֲמַת", נִמְצָא, שֶׁאֲמַת זֶה רַק הַקֹּדֶשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְכָל מִי שֶׁמַּדְבֵּר יוֹתֵר מִהַקֹּדֶשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וּמַדְבֵּק עִצְמוֹ יוֹתֵר בְּהַקֹּדֶשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, יוֹתֵר אֲמַת נִכְנָסֶת בּוֹ. אוֹמַר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אֲמַת, סִימָן כ'): הָאֲמַת פּוֹדָה מִכָּל הַצָּרוֹת; וְלֹא כְּמוֹ שֶׁבְּנֵי־אָדָם חוֹשְׁבִים: אֲמַרְתָּ אֲמַת — וְקוֹפְצִים וְרוֹצִים לְכַלֵּעַ אוֹתָךְ; לֹא, וְלֹא! רַבְּנוּ ז"ל אוֹמַר (שָׁם, סִימָן ג'): עַל־יְדֵי אֲמַת הָעוֹלָם נִשְׁמָר מִכָּל הַהֲזָקוֹת; אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל הָיָה הָעֵקֶר אֲמַת. וְשׁוֹב נִשְׁאֵלֶת הַשְּׁאֵלָה: מַהִי אֲמַת? הֲלֹא כָּל אֶחָד צוֹעֵק שְׁאֲצֵלוֹ הָאֲמַת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (סִנְהֶדְרִין צו'). עַל הַפְּסוּק (יִשְׁעְיָה נט, טו'): "וְהָיָה הָאֲמַת נַעֲדָרֶת", מִלִּמַּד שֶׁהָאֲמַת נַעֲשִׂית עֲדָרִים עֲדָרִים, וְכָל אֶחָד צוֹעֵק שְׁאֲצֵלוֹ

הָאֱמֶת, אֵף לְאִמְתּוֹ שֶׁל דָּבָר אֱמֶת זֶה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָל מֵה שְׁאֵדָם דְּבִיּוֹק יוֹתֵר בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יוֹתֵר אֱמֶת נִכְנָסֶת בּוֹ, וְכָל מֵה שֶׁמִּדְּבַר יוֹתֵר מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יוֹתֵר אֱמֶת נִכְנָסֶת בּוֹ.

אָנוּ יוֹדְעִים, שְׁאֵצֶל רַבְּנֵנוּ ו"ל הִיסוֹד הָיָה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. תִּתְאָרוּ לַעֲצֹמְכֶם, בֶּן אָדָם טֶפֶה סְרוּחָה, הוֹלֵךְ לְמָקוֹם פְּנוּי שְׂאִין שֵׁם בְּנִי-אָדָם, בְּאִיזָה חֶדֶר מִיֶּחֶד, אוֹ בְּאִיזָה גֵּג אוֹ בְּאִיזָה מִרְתֵּף אוֹ בְּאִיזָה שָׂדֶה וְיֵצֵר, שְׁשֵׁם אֵין אִישׁ רוֹאֶה אוֹתוֹ, וְנוֹסֵתֵר מַעֲיָנִי הַבְּרִיּוֹת, וּמִדְּבַר שֵׁם אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הֵיִשׁ אֱמֶת גְּדוֹלָה מִזֶּה? ! אָדָם קִטָּן, פְּחוּת, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן מִדְּבַר אֶל הַבּוֹרָא יִתְבַּרַּךְ שְׁמוֹ! זֶה הָאֱמֶת שֶׁל רַבְּנֵנוּ ו"ל! וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁמִּתְבּוֹדֵד יוֹתֵר, יוֹתֵר אֱמֶת נִכְנָסֶת בּוֹ — כִּף אוֹמֵר רַבְּנֵנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָנִים ט' קיב), שֶׁהָאֱמֶת שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאִירָה לְאָדָם אֵיךְ לַצֵּאת מִהַחֲשָׁךְ שְׁלוֹ, וְכָל מֵה שְׁאֵדָם מִדְּבַר יוֹתֵר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יוֹתֵר אֱמֶת יֵשׁ בּוֹ; וְכֵן אוֹמֵר רַבְּנֵנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן יז), שְׁאֱמֶת וְאִמּוּנָה הוֹלְכִים בְּיֶחֶד, אִי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל אֶת הָאֱמֶת אֲלָא עַל-יְדֵי עֲצַת הַצַּדִּיקִים, שֶׁכָּלוּ זָרַע אֱמֶת (יִרְמְיָה ב, כא), וּמִי שֶׁמִּקְבֵּל יוֹתֵר מִהַצַּדִּיק, יוֹתֵר אֱמֶת נִכְנָסֶת בּוֹ, וְלִכֵּן לֹא צָרִיכִים לִפְחֹד לֹאמֵר אֶת הָאֱמֶת, כִּי מֵה כָּבֵד יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לָךְ? ! אוֹמֵר רַבְּנֵנוּ ו"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת אֱמֶת, סִימָן יח): כְּשֶׁאֵין אֱמֶת — אֵין חֶסֶד, גַּם אֵינוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת עִם בְּנֵי-אָדָם; כִּי צָרִיךְ לַחֲנֹף בְּנֵי-אָדָם, וּמֵה אוֹמֵר עוֹד רַבְּנֵנוּ ו"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת אֱמֶת, סִימָן כז): הַשֶּׁקֶר בָּא עַל-יְדֵי שֶׁמִּקְבֵּל עַל עֲצֻמוֹ פִּתְחֵד מִבְּנֵי אָדָם. מֵה זֹאת אוֹמֶרֶת שֶׁמִּפְּחֹד מִבְּנֵי-אָדָם? עֲכָשׁוּ לֹא יִתְּנוּ לָךְ כְּבוֹד, יִבְּזוּ אוֹתְךָ, לֹא יִתְּנוּ לָךְ כֶּסֶף, עֲכָשׁוּ יִדְּבְרוּ עָלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', וּמֵה בְּכֶף? ! אִם אָדָם אוֹחֵז בְּאֱמֶת, אֵינוּ מִפְּחֹד מִכָּל זֶה. הוּא מִדְּבַק עֲצֻמוֹ בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵינוּ רוֹאֶה שׁוֹם דְּבַר.

וְלִכֵּן אוֹמֵר רַבְּנֵנוּ ו"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת אֱמֶת, סִימָן מט): מִי שֶׁשׁוֹמֵר עֲצֻמוֹ וְדוֹבֵר תְּמִיד אֱמֶת, כְּאֵלוֹ עֲשֵׂה שְׂמִים וְאָרֶץ, וְאֵת הַיָּם וְכָל אֲשֶׁר בָּם, כִּי כָל הַבְּרִיאָה עוֹמֶדֶת רַק עַל אֱמֶת. וְכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שִׁבְתָּה נה): חוֹתְמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֱמֶת; וְאִם אָדָם רוֹצֶה שֶׁהַחוֹתֶמֶת שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תִּהְיֶה עָלָיו — שֶׁיִּדְּבַר רַק

אַמֶּת! וּמוֹבָא בִּירוּשָׁלַיִם, אֲשֶׁר אַמֶּת זֶהוּ רֹאשׁ תוֹף סוֹף, א' — רֹאשׁ א"ב, מ' — אֶמְצַע א"ב, וְת' — סוֹף א"ב, אוֹמֵר מוֹהֲרֵנִי ת' ז"ל, שְׁאֵמֶת צְרִיכָה לִהְיוֹת מִהֶתְחַלָּה עַד הָאֶמְצַע וּמִהָאֶמְצַע עַד הַסּוֹף, אֲסוּר לִהְתְּבִלְבֵּל מֵאֵף אֶחָד.

וְלִכֵּן אֲבָקֵשׁ מְאֹד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, יַעַן שְׁנַעֲשֶׂה עִכְשָׁו בְּלִבּוֹל גָּדוֹל מְאֹד, וְאֵינִי יוֹדֵעַ אִם תִּחְזִיקוּ מַעֲמָד, אֲזִי הֶהְכַּרְח לומר לָכֶם — אַל תִּתְּעָרְבוּ בְּעִנְיִי, וְאֵף אֶחָד שְׁלֹא יִהְיֶה הַדּוֹבֵר שְׁלִי. וְכֵאֵן הַמָּקוֹם לַעֲזֹר, שֵׁשׁ אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁהֵלֵךְ וְהִדְפִּיס הַזְּהָרוֹת וּמִתְחַאֲזוֹת בְּשָׁמַי, אֲנִי אוֹסֵר לוֹ לִהְדַּפֵּס אֶת זֹאת, אֵינִי צָרִיךְ דּוֹבְרִים, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לִי פֶה לְדַבֵּר, וְאֲבָקֵשׁ כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שְׁלֹא יִהְיוּ הַדּוֹבְרִים שְׁלִי. וּבִפְרָט בִּיבְנָאֵל, הֲלֹא עָתָה תָּבוֹא חֲמוּלָה שֶׁל אֲנָשֵׁי תַקְשֶׁרֶת וַיִּרְצוּ לְרַאֲוֶנָּה אֶת פְּלוֹנִי וְאֶלְמוֹנִי, אֲנִי אוֹסֵר אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לִהְתְּרָאִין.

עֲלֵיכֶם לִהְיוֹת שְׂמִיחִים מְאֹד, שְׂאֲתֶם מְקַרְבִּים לְרַבֵּנוּ ז"ל, הָאֶמֶת שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל הִיא אַמֶּת אַחֲרֵת לַגִּמְרִי, וְאֵין צְרִיכִים לִהְתְּבִישׁ לַגְּלוּת אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְכֻלָּם, וְזוֹ כָּל מְגֻמָּתִי — שִׁיתְּפָרְסֶם שֵׁם הַשֵּׁם בִּיתֵּר שְׂאֵת וּבִיתֵּר עַז, וְזֶה כָּל רְצוֹנִי — שִׁיתְּגַלֶּה מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָל עַם יִשְׂרָאֵל יָשׁוּבוּ בְּתִשְׁבּוּכָה שְׁלֵמָה, עִם יִשְׂרָאֵל צַדִּיקִים, בּוֹדָאֵי הֵם צַדִּיקִים, וּמִי גֵרָם לָהֶם שִׁתְּקָאוּ? זֶה רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ, וְאֵין חוֹשֵׁב, שְׁגַם תּוֹשְׁבֵי יִבְנָאֵל יַעֲדוּ לָכֶם, אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, מִי גֵרָם לָהֶם, שְׁכַל-כֶּף יִתְרַחֲקוּ מִהִיֻּדוּת, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְדוֹן אֶת כָּל יְהוּדֵי לְכָף זְכוּת. כִּי גַם פּוֹרְקֵי הָעַל אֵינָם אֲשָׁמִים, מִסְּכָנִים, הֵם תִּינוּקוֹת שְׁנֻשְׁבוּ...
 ...

וְלִכֵּן אֲבָקֵשׁ מְאֹד מְאֹד אֶת כָּלְכֶם, אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים! נָא וְנָא רָאוּ לִהְתְּחַזֵּק, וְלֹא לִהְתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוִלָם, וְאִם תִּשְׁמְעוּ מִמִּישְׁהוּ שְׁמַדְבֵּר עַל צַדִּיקִים, זֶה סִימָן, שֶׁבְּרוּךְ הַשֵּׁם, אָנוּ הוֹלְכִים עַל הַכּוֹוֵן הַנִּכּוֹן, כִּי אִם לֹא — סִימָן שֶׁהֵינּוּ חֲנֻפִּים, חֲנֻפִּים. כְּשֵׁשׁ נִהָר זוֹרֵם מְלֹא דָגִים, מֵאֵין יוֹדְעִים אִם הַדָּגִים מֵתִים אוֹ חַיִּים, הֲלֹא זְרִימַת הַנֶּהָר הִיא בְּכַח גָּדוֹל, וְהַדָּגִים מְרַבִּים? וְזֶהוּ הַסִּימָן — דָּגִים

שהולכים עם הָזֶרֶם — אלו דגים מתים, דגים שקופצים ושוחים נגד הָזֶרֶם — אלו דגים חיים. כְּמוֹכֵן הוא בִּיהדות, אי אפשר להיות יהודי ירא שמים, הלומד תורה ומקיים את המצוות, ובפרט אשה שתלך בכסוי ראש ובצניעות, רק כשהולכים נגד הָזֶרֶם, כי ברגע שהולכים עם הָזֶרֶם, רחמנא לצלן, נשטפים אתם, הִיהדות זה נגד הָזֶרֶם, ויָכֵמוּ שְׁכֵתוֹב (ויקרא יח, ג): "ובחקקתיהם לא תלכו", אף שיש חמשה וחצי בליון אנשים בעולם, הם הרב, ואומרים אחרת, אבל אנו יהודים, ועלינו נאמר (דברים ז, ז): "כי אתם המעט מכל העמים", וזו התורה שצוה אותנו: "ובחקקתיהם לא תלכו", ואנו הולכים נגד הָזֶרֶם, איננו מתפעלים, זה מראה שיהודים הם אמתיים, בני הקדוש-ברוך-הוא, כמו שכתוב (שם יד, א): "בנים אתם להויה אלקיכם". ולכן אבקש אתכם מאד מאד, תתחזקו, ואל תהיו שבורים משום דבר, אינני מתפעל מאף אחד, אני רק רוצה לגלות את הקדוש-ברוך-הוא, אני רוצה רק לגלות את דעת רבנו ז"ל בעולם. רבנו ז"ל הבטיח להקדוש-ברוך-הוא, שיחזיר את כל העולם בתשובה, ואנו תלמידי רבנו ז"ל צריכים לראות להוציא מהפך אל הפעל דבר זה. ולכן כאן המקום לעזור שוב את אנשי שלומנו, תראו להפיץ מה שיותר את החוכרות והקונטרסים, ועכשו יוצא קונטרס שנקרא: "פדיון שבויים", ראו להפיצו בין נשמות ישראל, ולהחזיר את הפנים האובדים לאביהם שבשמים.

הבה נתחלק קצת בירשה שהותיר לנו רבנו ז"ל. רבנו ז"ל השאיר לנו עשרות חכי גדולה, ואין עשרות פעשירות זו — העצות וההתחזקות של רבנו ז"ל זה להפליא. כל עצה ועצה של רבנו ז"ל, מתחזקת מאד, רבנו ז"ל אמר (סיי-מוהר"ן, סימן קלא), שמכל שיחה ושיחה שלו יכולים להיות איש פשר, כמו שאני יודע מה זה איש פשר. ולכן עלינו לעזור זה לזה, ולחזק איש את זולתו עם שיחות רבנו ז"ל, ולקיים עצות רבנו ז"ל, ובפרט העצה של סדר דרך הלמוד, ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום, כדי שנסים בכל שבוע שנים מקרא ואחד תרגום, ללמד בכל יום המון פרקים משניות בסדרן, ללמד בכל יום הרבה דפים גמרא, ללמד בכל יום

מִדְרָשׁ רַבָּה וְתַנְחוּמָא, כְּדֵי שְׁנִסִּים פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ מִדְרָשׁ רַבָּה וְתַנְחוּמָא, וְנִזְכָּה לְלַמֵּד הַמּוֹן טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּךְ וְסִפְרֵי הָאֲחֵרוֹנִים, וּפּוֹסְקִים. רַבְּנֵי ו"ל רָצָה מָאד, שְׁנִלְמַד הִלְכָּה בְּכָל יוֹם, רַק תַּתְּחִיזְקוּ בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה. חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׁאֲנוּ יוֹדְעִים מְרַבִּי אֱמֶת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלֵא כְּזֶה, וְכִבְר דְּבִרְנֵי וְחִזְרֵנוּ וְנִחְזֹר עַל זֶה שׁוֹב, שְׁרַבְנוּ ו"ל דְּבַר שֵׁשׁ שְׁנֵי פִלְטִין — אֲרָמוֹן הָאֱמֶת וְאֲרָמוֹן הַשֶּׁקֶר, וְנִדְמִים אוֹתוֹ דְּבַר, וְכִיצַד יְכוּלִים לְהִבְחִין בִּיגִיָּהֶם? עַל-יְדֵי מַצּוֹת פְּדִיּוֹן שְׁבוּיִים יְכוּלִים לְהִבְחִין בֵּין הָאֱמֶת לַשֶּׁקֶר, מַה הַפְּרוּשׁ הַפְּשׁוּט? מִי שְׁעוֹסֵק בְּפְדִיּוֹן שְׁבוּיִים, סִימֵן שְׁאוּחֻז בְּאֱמֶת.

הַתָּנָא הָאֱלָקִי רַבִּי פִּינְחָס בֶּן יֶאִיר, עֶסֶק הִרְבָּה בְּפְדִיּוֹן שְׁבוּיִים כָּל יָמָיו, וְלִכֵּן זָכָה שְׁנִקְרַע לוֹ הַנֶּהָר שֶׁלֹּשׁ פַּעַמִּים, עַד כְּדֵי כָּף, שֶׁהִגְמָרָא אוֹמְרָת, שֶׁהִיָּה גְדוֹל יוֹתֵר מִמָּשָׁה רַבְּנֵי, שְׁנִקְרַע לוֹ הַנֶּהָר פַּעַם אַחַת, וּמָשָׁה רַבְּנֵי בָקַע אֶת הַיָּם לַעַם יִשְׂרָאֵל, וְר' פִּנְחָס בֶּן יֶאִיר בָּקַעוּ גַם לַגּוֹיִים. וְכֵן כָּל הַצְדִּיקִים מִשָּׁךְ כָּל הַדּוֹרוֹת, עֶסְקוּ בְּפְדִיּוֹן שְׁבוּיִים, וּבִיּוֹתֵר הַתַּפְּרָסִם בַּעֲסֵק מַצּוֹה זֶה, הֵרֵב הַקְדוּשׁ רַבִּי מֹשֶׁה לֵיב מִסָּאסוֹב זי"ע, שְׁעֶסֶק הַמּוֹן בְּפְדִיּוֹן שְׁבוּיִים, וְאַף שְׁעָלָה הוּן רַב לֹא הִסְתַּכֵּל עַל זֶה.

פַּעַם שָׁמַע, שֵׁשׁ יְהוּדֵי בָּבוֹר אֶפֶל וְטָחוּב, וְהִיָּה כְּכֹר עָרֵב שִׁבְתָּ, וְכָאֵב לוֹ מָאד שֶׁלֹּא הִשִּׁיג דֵּי מָמוֹן לְהוֹצִיא אֶת הַיְּהוּדִי. וְכִבְר הִיָּה מְלַבֵּשׁ בְּבִגְדֵי שִׁבְתָּ, וְהִסְתַּכֵּב לִיד אֲרָמוֹן הַפְּרִיץ. פְּתָאֵם רָאָה שֶׁהַפְּרִיץ עִם אִשְׁתּוֹ וּבָנָם הֵיחִיד יוֹשְׁבִים בְּכַרְפָּרָה מִפְּאֶרֶת עִם אַרְבָּעָה סוּסִים, וְיִצְאוּ לְטִיֵּל, וְלֹא יְכוּל הִיָּה לַעֲצֹר עֲצָמוֹ, אֲזִי קָפֵץ עַל הַעֲגָלָה, וְסָכַן עֲצָמוֹ, וְהִחֵל לְנַשֵּׁק אֶת הַשִּׁיגָצֵל הַקָּטָן בֶּן הַפְּרִיץ, וְהַתְּבוֹנְנוּ הַפְּרִיץ וְאִשְׁתּוֹ, וְשָׁאֲלוּהוּ: מַה אַתָּה עוֹשֶׂה? וְשָׁאֲלָם: אֲתָם אוֹהֲבִים אוֹתוֹ? וַעֲנוּ: בּוֹדָאִי זֶה הֵבֵן שְׁלָנוּ. וַעֲנָה לָהֶם: כֹּף אֲנִי אוֹהֵב אֶת הַיְּהוּדִי שְׁנִמְק עֲכָשׁוּ בִּפְלֵא, הוּא גַם-כֵּן הֵבֵן שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְמָה אַתָּה רוֹצֶה — שְׁאֲלוּהוּ? וַעֲנָה: שֶׁתִּשְׁחַרְרוּהוּ. וְאָמַר הַפְּרִיץ: וְהֵלֵא הוּא חֵיב הוּן רַב וְכו', וְאָמַר הִרְבִּי: אֲנִי מִבְטִיחָךְ, שְׁאֲחֵר הַשִּׁבְתָּ אֶפְרַע אֶת חוּבוֹ וְכו'. וְאִם-כֵּן בְּזֶה שְׁנַשֵּׁק אֶת בְּנוֹ שֶׁל הַפְּרִיץ — פֶּתַח אֶת לְבוֹ. וַעֲנָה הַפְּרִיץ לְשַׁחֲרֹר אֶת הַיְּהוּדִי.

וּלְשִׁמְחָתוֹ שֶׁל רַבִּי מֹשֶׁה לִיב לֹא הִיָּתָה קֶץ וּגְבוּל, וְתַכְף־וּמִיד צָוָה אֶת הַשֹּׁמֵשׁ לְרַחֵץ אֶת הַיְּהוּדִי קֹדֶם פְּנִיסַת שַׁבָּת, וּלְהַלְבִּישׁוֹ מְלָבוּשִׁים וְכו', וְכֵן עָשָׂה, וְהִיָּתָה הַשְׁעָה מְאַחֲרֵת וְהָיוּ צְרִיכִים כָּבֵד לֹאמַר "לְכוּ גִרְנָנָה". וְהֶרְבֵּי ר' מֹשֶׁה לִיב מְסַאסוֹב זי"ע הֵחַל לִכְפּוֹת וּלְהַתְלוֹנֵן לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא: רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, פֶּה שֹׁנֵשֶׁק גּוֹי, אֵיךְ יָכוֹל לֹאמַר "לְכוּ גִרְנָנָה", פֶּה שֹׁנֵשֶׁק שִׁיגָצַל, אֵיךְ יָכוֹל לְבֹא לְהַתְפַּלֵּל אֵלָיךְ?! וְאָמַר: הֲלֹא אַתָּה יוֹדֵעַ שֶׁלֹּא עָשִׂיתִי זֹאת בְּשִׁבְלִי, אֶלֶּא בְּשִׁבְלֶיךָ, כְּדִי לְהַצִּיל יְהוּדֵי מִפְּלֵא סְרוּחַ, וְהִנֵּה אַתָּה יוֹדֵעַ, רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, שַׁבָּתוֹב בְּפָרְקֵי שִׁירָה — כָּלָכִים אוֹמְרִים: "לְכוּ גִרְנָנָה לֵה" נִרְיָעָה לְצוּר יִשְׁעָנוֹ", אַזִּי אֵינִי יוֹתֵר גָּרוּעַ מִכָּלָכ, וְהֵחַל בְּהַתְלָהּבוֹת עֲצוּמָה: "לְכוּ גִרְנָנָה לֵה" נִרְיָעָה לְצוּר יִשְׁעָנוֹ", וְשִׁמַּח מְאֹד שֶׁזָּכָה לְהוֹצִיא יְהוּדֵי מִן הַפְּלֵא. אֱלוֹ הָיוּ הַצְדִּיקִים הַקְּדוּשִׁים, שֶׁהִלָּךְ לָהֶם בַּחַיִּים לְהַצִּיל יְהוּדֵי נֶמֶק בְּכֵלָאוֹ, כִּי אֵיךְ יִתְכַּן, שְׁאֲנוֹ נִישָׁן עַל מִטָּה טוֹבָה, שְׁמִיכָה חֲמָה, כְּרִית גּוֹחָה, וְנֹאכַל וְנִשְׁתָּה כְּאֵת נִפְשָׁנוּ, וּפְלוּנֵי יִסְבֵּל תַּחַת סוּרְגַּ וּבְרִיחַ עַל לֹא עוֹל כְּכַפּוֹ.

וְכֵן אֶצְלֵי הוּהָ עֲבָדָה, שֶׁעָשִׂיתִי מֵאַמְצִים עֲצוּמִים וְאַדִּירִים, כְּדִי לְהַמְתִּיק סִבְלוֹ שֶׁל אֶסִּיר, וּלְנִסּוֹת לְפִדּוֹתוֹ מִכֵּלָאוֹ, אֵךְ בְּמִדִּינָה שֶׁל גִּיהֶנוֹם הַזֶּה, לֹא עָלָה בְּדִי, אֵךְ לְכָל הַפְּחוֹת אֲצִיתִי לְבַקֵּרוֹ, וּלְשִׁמְחוֹ וּלְעוֹדְדוֹ וְכו' וְכו', מֵה לַעֲשׂוֹת, שֶׁהַשֶּׁקֶר הַגָּדוֹל מִתְפַּשֵּׁט וְצָף, וְהָאֱמֶת נִסְתָּרֵת. אֵךְ בְּרוּךְ הַשֵּׁם מִי שֶׁמִּקְרֵב לְרַבּוֹנוֹ ז"ל, יֵשׁ שֵׁם אֱמֶת אַחֲרֵת לְגִמְרִי. וּבִדְאִי גַם אֶצֶל רַבּוֹנוֹ ז"ל צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים לְהִשָּׁאֵר בְּאַרְמוֹן הָאֱמֶת, כִּי גַם אֶצֶל רַבּוֹנוֹ ז"ל יֵשׁ אַרְמוֹן שֶׁקֶר, לְצַעֲרָנוּ הָרַב, אִם אֲנָשִׁים שֹׁנֵקְרָאִים חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, יְכוּלִים לֹאמַר, שֶׁעֲדָה מְסִימַת אֵינָה שִׁיכֶת לְרַבּוֹנוֹ ז"ל, הֵישׁ שֶׁקֶר גָּדוֹל מִזֶּה?! הֲלֹא רַבּוֹנוֹ ז"ל מִתְּנָה לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, וּבִמָּה יִפְחֵן שֶׁבְּאֱמֶת אָנוּ עוֹמְדִים בְּאַרְמוֹן הַמֶּלֶךְ, אַרְמוֹן הָאֱמֶת? אִם אָנוּ עוֹסְקִים בְּפִדְיוֹן שְׁבוּיִים, וְאִם לֹא: אָנוּ גַם רַמָּאִים וְצְבוּעִים. וְזֶהוּ הַמִּבְחָן, וְלֹא אֲנִי אוֹמֵר אֶת זֹאת, אֶלֶּא רַבּוֹנוֹ ז"ל אוֹמֵר בְּסוֹף סְפוּרֵי־מַעֲשִׂיֹת: יִשְׁנֵם שְׁנֵי אַרְמוֹנוֹת — אַרְמוֹן שֶׁל עֶבֶד וְאַרְמוֹן שֶׁל מֶלֶךְ, אַרְמוֹן שֶׁל אֱמֶת וְאַרְמוֹן שֶׁל שֶׁקֶר. וְאֵין יְכוּלִים לְהַבְחִין בֵּינֵיהֶם, נִרְאִים אוֹתוֹ דְּבָר, יֵשׁ לְשִׁנְיָהֶם אֲנָשִׁים,

והמבחן — פדיון שבויים, היכן שעוסקים בפדיון שבויים, להוציא אנשים מכלאם הפרטי, מהספקות והדמיונות שלהם, ולהביאם לקרבת אלקים כי טוב, להשיבם לחיק אביהם — זהו ארמון של אמת.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שכל אשר דברנו עתה, יכנס היטב היטב בתוך לבכם. והכפל הדבר — אל תדאגו על הכבוד שלי, יש לי, ברוך השם, את הקדוש-ברוך-הוא, ובו אני בוטח משך כל חיי, עברתי בחיים המון תקופות קשות, וברוך השם, דלגתי עליהן, וגם על זה אעבר. ולכן אני מבקש מאד, ראו לצית לדברי, ובמקום לעסוק בשטיות ובמחלקת, נעסך יותר טוב בלקרב יהודים אל הקדוש-ברוך-הוא, יהודים קדושים ויקרים, כלם רוצים לשוב בתשובה שלמה, הבה ונהיה להם לעזר ולאחיסמך, וזכות הרבים תהיה תלויה בנו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כו תרמד.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-חג-השבועות, ז' סיון ה'תשנ"ח.

שלום רב אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל. והעולה על הכל, שאת מקימת דעת תורתנו הקדושה, ואת מגלחת את שער ראשך, אשר אין עוד מעלה יותר גדולה מזו, ואשרי האשה המגלחת לגמרי את שער ראשה, וכך היא נצלת מקללות, רחמנא לישזבן, הבאות לאשה שמגלה את שערותיה בחוץ. ולכן ראי להמשיך, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך לבנים חיים וקיימים, בנים תלמידי חכמים, כי קמחית זכותה שיצאו ממנה בנים כהנים גדולים, רק על-ידי צניעות שהיתה בה.

רְאֵי לְהִתְאַזֵּר בְּמִדַּת הַסִּבְלָנוֹת מְאֹד עִם הַבְּנוֹת בְּכַתָּה, וְתִכְנִיֶּסִי
בָּהֶן אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִמְיֵד תְּדַבְּרִי מִהֲקִדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְכֵן מֵאֲמוּנַת חֻכְמִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה לָךְ הַצְלָחָה גְּדוֹלָה.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תרמה.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצֵאֵי-חַג-הַשְּׂכוּעוֹת, ז' סִיּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גִּירוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְבָרֵךְ אִם הָאֵחַ שְׁלֹךְ מִסֵּר אֶת הַמִּכְתָּבִים לִיעָדָם.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוֹת שֶׁישׁ לָךְ, בְּזֶה
שֶׁאַתָּה עוֹסֵק בַּעֲסֵק הַרְבִּים, וְאַתָּה עוֹזֵר לְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל,
הֲקִדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר בְּזָכוֹת זֶה, שֶׁתִּתְבָּרֵךְ מִמַּעַן הַבְּרָכוֹת.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל יוֹם לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
שֶׁמִּדְּבָרִים עִם הֲקִדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — הוּא הַצְלָחָה נִצָּחִית, הַצְלָחָה
כּוֹז, שֶׁאֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאַתָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת חֹזֵק בְּזֶה, כִּי
בְּאַמַּת אֵין לְאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם כְּלוּם, רַק מֶה שֶׁזּוֹכָה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם
אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כַּמּוּבָא (תָּנָא דְּבִי אֱלִיהוּ, פָּרָק טו): לְפִי שְׂכָל הַמְּרַבֵּה
שִׁיחוֹת וּתְפִלוֹת, הֵם הַמְּלִוִּים אוֹתוֹ עַד שֶׁמִּגִּיעַ לְבֵית עוֹלָמוֹ; וְרַק זֶה
מֶה שֶׁיִּלְוֶה אֶת הָאָדָם. וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהִתְחַזֵּק מְאֹד בַּעֲבוּדָה הֲקִדוּשָׁה
הַזֶּה, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהֲקִדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּמְיֵד תִּבְשֹׂר לִי בְּשׁוּרוֹת
מְשֻׁמָּחוֹת.

רְאֵה לְחַטֹּף בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גִּמְרָא, מִדְּרָשׁ, אֲשֶׁר הִד'
לְמוֹדִים הָאֵלּוּ הֵם כְּנֶגֶד הִד' עוֹלָמוֹת, וּבְזָכוֹת זֶה יִגֵּן עָלֶיךָ
הֲקִדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּדַרְכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תרמו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי חַג הַשְּׁבוּעוֹת, ז' סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שֶׁתַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שֶׁמִּחְתִּי לִשְׁמַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, וּבִכְרֵט הַבְּשׂוּרָה הַמְשַׁמַּחַת, שְׁאֵת מוֹסְרֶת אֶת נַפְשְׁךָ בַּעֲבוּר
חַנּוּךְ הַבְּנוּת.

מָה אִמַּר לָךְ! אֵין עוֹד מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה, שְׂזוֹכִים לְחַנּוּךְ
אֶת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל בְּמִדַּת הַצְּנִיעוּת וּבְדַרְכְּךָ אֶרֶץ, וּבְאַמוּנָה וּבְיִרְאָת
שָׁמַיִם, וְקִיּוּם הַמִּצְוֹת, וְזֶה מֵאֵד מֵאֵד חָשׁוּב לְמַעַלָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת,
וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי חִלַּקְךָ, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא, וַיִּתֵּן לָךְ לְהִתְקַדֵּם
בְּיֵתֶר שְׂאֵת וּבְיֵתֶר עַז, וְתַצְלִיחִי בְּדַרְכְּךָ.

נָא וְנָא לֹא לְהַשְׁכִּיר מִשׁוֹם דְּבָר, רַק תַּתְּחִיזִקִי בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה
בּו יִתְבָּרַךְ, וְתִדְעִי שֶׁשְׂכָרְךָ גְּדוֹל מֵאֵד בְּשָׁמַיִם, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי
שְׂזוֹכָה לְהִיּוֹת חֶזֶק בַּעֲבוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

מֵאֵד מֵאֵד רְצִיתִי, שֶׁהַבְּנוּת תִּשְׁאַרְנָה כָּל הַקִּיץ בְּמִסְגֶּרֶת בֵּית-
הַסֵּפֶר, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לַעֲקֹר אֶת הָעֵנִין שֶׁל הַחֹפֶשׁ הַגָּדוֹל, זֹאת אוֹמַרְת
שֶׁאַפְלוּ שְׁנַעֲשֶׂה קִיטָנָה, שֶׁתִּהְיֶה בְּמִסְגֶּרֶת הַבֵּית-סֵפֶר, שֶׁיִּהְיֶה לַמּוֹד
עַל-כָּל-פָּנִים שְׁעֵתִים בַּיּוֹם, וְשִׁיקְנוּ לַעֲצֹמֵן מִדּוֹת טוֹבוֹת.

נָא וְנָא רְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִיּוֹגֵי אָפָנִים שֶׁבָּעוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ
וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא, שֶׁנִּצְלִיחַ
בְּדַרְכְּךָ.

אני מתפלל לפניו יתברך, שבעלך לא יצטרך יותר לעזוב את
יבנאל, ותהיה לו פרנסה במקום.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תרמז.

בעזרת השם יתברך, מוצאי חג השבועות, ז' סיון ה'תשנ"ח.

שלום לידידי הקר לי מאוד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את שני מכתביך, ומאד החייתיני, כי כל חדשות
מה שקורה ביבנאל — זו החיות שלי, כי לפי ועיני שם כל הימים,
ומי יתן, שאזכה לבוא ולהתגורר אתכם יחד.

בענין הרכב, איני יודע מה לייעץ לך, כי אני לא בקי בענינים
האלו, אבל אם יש דבר שיכול להביא לך פרנסה, הינו כלי שישפיע
בנה הקדוש-ברוך-הוא שפע, עלה והצלח. אבל הייתי מיעץ לך
עדין לא להגיד לבנה ... גרו יאיר, כי אני מאוד מאוד רציתי להכניס
אותו בתלמוד תורה, ואני לוקח אותו לגסיון לראות איך יתחזק,
ואיך ילמד עם התלמידים.

נא ונא ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, כי גדול אדוננו
ורב להושיע, ובודאי לא יעזב אותך הקדוש-ברוך-הוא, העקר בנה
העולם הוא התחזקות — להתחזק להיות בשמחה וכו', ועצה
להתחזקות — לחזק אחרים, פמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן,
חלק א', סימן קו).

העקר תמיד כשיש אילו חדשות, נא לכתב לי, וממש תחיני.

אני מאוד מאוד מקוה, שבנה ... גרו יאיר, יסתדר, מפעם לפעם
הוא צריך לקבל ממני מנה וכו', אך אני בטוח שהוא ישתנה.

פה תקבל כמה מכתבים, נא למסר אותם לייעדם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תרמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-חַג-הַשְּׁבוּעוֹת, ז' סיון ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוֹ יָאִיר.

זֶה זְמַן רַב שֶׁלֹּא שָׁמַעְתִּי מִמֶּךָ כְּלוּם, וּמָאד מָאד רָצִיתִי,
שֶׁעַל-כָּל-פָּנִים תִּכְתֹּב לִי כִּמְהָ שׁוּרוֹת.

רְאֵה לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנִינוּ
וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ, אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם אָדָם צָרִיךְ
הַתְּחַזְּקוֹת בְּכָל יוֹם וְיוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רֵגַע מִמֶּשׁ, כִּי לְפִי מִקְרִי
וּפִגְעֵי הַזְּמַן, אָדָם צָרִיךְ לְהַתְּחַזֵּק בְּכָל רֵגַע מִמֶּשׁ, וּיְכַבֵּר אָמַר
מוֹהֲרֵנֵינוּ "ו"ל עַל מֵאֲמָרָם ו"ל (שִׁל"ה יוֹמָא, פָּרָק דְּרִיף חִיִּים תּוֹכַחַת מוֹסֵר
ה'): אֵין רֵגַע בְּלֹא פִגְעָה, שָׁעָה לְשׁוֹן תְּפִלָּה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית כח,
יא): "וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם הַהוּא", הֵינּוּ שֶׁבְּכָל רֵגַע וְרֵגַע צָרִיךְ לְהַתְּפַלֵּל
לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁלֹּא יִתְלַבֵּשׁ בּוֹ אֵיזָה פִּגְעָה רַע, וְעַל-כֵּן רְאֵה
לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְעַקֵּר הַהַתְּחַזְּקוֹת הוּא
לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ לֵהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, כִּי בְּרֵגַע שְׂאָדָם בְּשִׁמְחָה,
הָרִי זֶה מִתְרַחֶבֶת דַּעְתּוֹ וּמַחֲוֹ, וְאֵין לוֹ כָּבֶד בַּמַּחֲוֹ וְהַדַּעַת שׁוּם בֶּן
אָדָם, רַק כָּל חֲשָׁקוֹ וְכִסּוּפֵיּוֹ הֵם — אֵיךְ לְהַפְּלִל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ
הוּא, וּבְרֵגַע שְׂאָדָם נִכְלָל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֲזִי הוּא נִצַּל מִכָּל
הַצָּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! הֶחָכֶם מִכָּל הָאָדָם אָמַר (מִשְׁלֵי כא,
כג): "שִׁמְרֵם פִּי וּלְשׁוֹנוֹ, שִׁמְרֵם מִצָּרוֹת נִפְשׁוֹ", אֵין עוֹד דְּבַר הַמִּצִּיל
אֶת הָאָדָם כְּמוֹ שְׁמִירַת הַדְּבִיר, לֹא לְדַבֵּר כְּכָל הָעוֹלָה עַל רוּחוֹ,
וְתִאֲמִין לִי, שֶׁלֹּא כְּדֹא לְדַבֵּר עִם אָף אֶחָד — רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה
וְהַתְּחַזְּקוֹת, וְלֹא לְהַתִּיחֵס אֶל שׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, וְאִם תִּקְרִים אֶת
זֶה, אֲזִי תִהְיֶה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיךָ.

הַעֲקֹר רָאָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָהּ לְגִמְרִי אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא תִרְצָה שׁוּם רְצוֹן מִלְּבַד רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכִמוֹ שְׁאֵמֵר הַתֵּנָא הַקְדוּשׁ (אָבוֹת ב, ד): בְּטֵל רְצוֹנָהּ מִפְּנֵי רְצוֹנוֹ, כְּדֵי שְׂיִבְטֵל רְצוֹן אֲחֵרִים מִפְּנֵי רְצוֹנָהּ; הֵינּוּ הָאָדָם צָרִיךְ לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגִמְרִי אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְכִפִּי שֶׁהָאָדָם מְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, בֵּן נִשְׁפָּע עָלָיו שֶׁפַּע וְרַחֲמִים רַבִּים, וְלִכֵּן רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אִפְסָיִם שְׂבַעֲוֹלָם, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יִשְׁכַּח אוֹתָהּ, וְאִזּוֹ תִרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּהּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

תֵּאֱמִין לִי, שְׂכָל הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם לֹא כְּדֹאִיִּם לוֹ לְתַת אֲנָחָה אַחַת בְּעוֹלָם הַזֶּה וְכו', וְכו', הֵינּוּ הָאָדָם צָרִיךְ כָּל-כָּף לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַד שְׂיִרְאֶה אֶת כָּל הַשְּׂבָעִים שְׁנָה כְּמוֹ רַבֵּעַ שְׂעָה, וּבְשָׁבִיל רַבֵּעַ שְׂעָה לֹא כְּדֹאִי לְסַבֵּל שׁוּם סָבֵל.

נָא וְנָא רָאָה לְחַזֵּק אֶת יְדִידֵנוּ ... גִּרּוֹ יְאִיר, כִּי עוֹבְרִים עָלָיו מְשַׁבְּרִים וְגִלִּים, וְאֲנִי מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂשֻׁנִּיכֶם תִּתְחַזְּקוּ יַחַד, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֵאֱמַר חֲזֹק.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָהּ, שְׂתַּצְלִיחַ דְּרַכָּהּ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תרמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-חַג-הַשְּׁבוּעוֹת, ז' סִינּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׂתַתְּחֶיהָ.

עֲכָשׁוּ קִבְלָתִי מִכְתָּב מִמָּךְ, וְאֶף שֶׁהַכְנֵתִי לָךְ כְּבָר מִכְתָּב, אִמְרָתִי לְרוּץ בְּשׁוּרוֹתִים אֵלֶּה אֵלֶיךָ.

אוֹדוֹת הַחֲסוּנִים וְכו', צְרִיכִים לִשְׁאֹל אֶת מְשֻׁרְד הַבְּרִיאוֹת, וּמֵה שֶׁהֵם קוֹבְעִים — כָּף צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת, וְאִם הָאָחוֹת רוֹצֶה סֵתֵם

לְטוֹבָתָנוּ וְכו', צָרִיכִים לְהַגִּיד לָהּ, שְׁתַּעֲשֶׂה טוֹבוֹת לַעֲרָבִים, לֹא לָנוּ, אֲנַחְנוּ לֹא צָרִיכִים אֶת הַטּוֹבוֹת שָׁלָה, אָבֵל אִם מְשֻׁרָד הַבְּרִיאוֹת אוֹמְרִים, שְׁצָרִיכִים אֶת הַחֲסוֹנִים, אֲזִי מְכַרְחִים לַעֲשׂוֹת אֶת הַחֲסוֹנִים, כִּי גַם רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד לַעֲשׂוֹת חֲסוֹנִים לִילָדִים, וְעַל-כֵּן אַתֶּם צָרִיכִים לִבְרֹר.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְכְּנוּ לְהַחֲדִיר בִּילָדִים אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, בְּאִפֶּן שִׁיְהִיו מְחַסְנִים מִהַאֲוִירָה שֶׁל הָרָחוֹב, וְיִהְיוּ נִצּוּלִים עַל-יְדֵי-זֶה מִכָּל רַע, כִּי עַל-יְדֵי אֲמוּנָה מְלִבִּישִׁים אֶת עַצְמוֹ עִם שְׂרִיזוֹן, וְשׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבַּעוֹלָם לֹא יִכּוֹלָה לוֹ, וְאַתָּה צָרִיכָה לְהַחֲדִיר בִּילָדִים אֶת זֶה עוֹד מִגִּיל קְטָנוּת, אֲשֶׁר אֵין לָנוּ רַק אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַכֹּפֶל הַדָּבָר, לַעֲשׂוֹת רַק כְּמוֹ שֶׁמְשֻׁרָד הַבְּרִיאוֹת אוֹמְרִי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תרנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצֵאֵי-חַג-הַשְּׁבוּעוֹת, ז' סִינּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָּה.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה וְכו' וְכו', וְהִנֵּה כְּתַבְתִּי לוֹ עֲכָשׁוּ מִכְתָּב, וְאֲנִי מְקַנֶּה מְאֹד לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאֲזַפָּה לְהַרְגִּיעוֹ, לְחַזְקוֹ וּלְעוֹדְדוֹ וּלְשַׁמְחוֹ וְכו' וְכו', וְאֲנִי מְקַנֶּה מְדִי פַעַם לְכַתֵּב לוֹ עוֹד מִכְתָּב וְעוֹד מִכְתָּב, כְּדִי לְעוֹדֵד אוֹתוֹ וּלְשַׁמְחוֹ וְכו' וְכו'. מַה לַּעֲשׂוֹת?! זֶה חֵלֶק מִהַחַיִּים, שְׁעוֹבֵר עַל בְּנֵי אָדָם מַה שְׁעוֹבֵר, וְצָרִיכִים לְחַזֵּק אֶת כָּל אָדָם, הַעֲקָר מַה שְׁאֵת צָרִיכָה — רַק לְהַתְחַזֵּק, וְלֹא לְהַשְׁבִּיר מִשּׁוֹם דְּבָר שֶׁבַּעוֹלָם, כִּי אֵלּוּ הַנְּסִיוֹנוֹת הֵכִי קָשִׁים שֶׁל הָאָדָם — שְׁעוֹבָרִים עָלָיו מִשְׁפָּרִים וְגַלִּים, פַּעַם הָאִשָּׁה סוֹכֶלֶת מִבְּעֻלָּה וְכו', וּפַעַם הַבַּעַל סוֹבֵל מִהָאִשָּׁה וְכו', וְלִשְׁנֵיהֶם אֵין עֲצָה אַחֲרֵת רַק סְבֻלָּנוּת, וּמִי שֶׁהוּא סְבֻלָּן בְּיוֹתֵר

— הוא מצליח ביותר. ועל-כן העקר לקנות לעצמו מדת הסבלנות, ועל-ידי-זה זוכים לעבר על הכל.

נא ונא הדביקי את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותדברי אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים אל הקדוש-ברוך-הוא, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, ואם בני-אדם היו יודעים את מעלת המדבר אליו יתברך, היו חזקים בזה תמיד, ועל-כן אל תהיי שבורה, והקדוש-ברוך-הוא בנדאי יוציא אותך מהפח שגפלת בו.

הקדוש-ברוך-הוא, השומע תפלות ישראל, ישמע את תפלתי שאני מבקש ומתפלל בערך, שתצליחי בדרך תמיד, ותבשרי לי בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תרנא.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-חג-השבועות, ז' סיון ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי מאוד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

מה אמר לך, ידידי היקר! קבלתי את מכתביך כבר פעמים, אך מרב טרדותי לא היה לי הפנאי להשיבך.

תמשיך להשאר ביבנאל, ולדעתי, זה ילמד את כל המשפחה לקח, שלא ישפכו את דמך, ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יתהפך לטובה, ועוד תראה נסים וגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, ואף שנה כואב לך, וזה כואב להם, עם כל זאת זו לא מצוה לשפך את דם האבא וכו', כי דם האבא הוא גם-כן אדם... ולכן תמשיך להשאר ביבנאל, וזה ילמד אותם לקח, ואני מקווה

לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא, שְׁכֵלָם יִשְׁתַּנוּ לְטוֹבָה, הַעֲקָר לא לְהַתְבַּלְבֵּל
מִשּׁוּם דְּבַר שְׁבָעוּלָם.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַקָּרִי! יָמֵי חַיֵּינוּ כָּל-כָּף קִצְרִים, וְכָל זְמַן
שְׁאַנְחֵנוּ נִמְצָאִים פֹּה, תָּחַל לָרִיב עִם בְּנֵי-אָדָם, וּמִכָּל שָׁכֵן חָבֵל
לְהִפְגֵּס בּוֹכּוּחִים, יוֹתֵר טוֹב לְבַרֵּחַ רַק אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא, וְזֶה
בְּטוֹחַ שְׁנֵה מוֹעִיל, וְעַל-כֵּן רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים
שְׁבָעוּלָם, וְאַל תִּשֵּׂים לֵב לְכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְסוּף כָּל סוּף אַחֵר
הִרַע תִּרְאֶה אֶת הַטוֹב הַגָּלוּי וְהַנִּסְתָּר.

עֲלִינוּ לְשִׁבְחַת לְאֹדוֹן הַכֹּל, עַל כָּל הַחֲסֵד שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ הַקְדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוא, עַל שְׁאַנְחֵנוּ יוֹדְעִים מְרַבִּי אֶמֶת בָּזָה וּמִלְמוּדִים כְּאֵלוֹ,
וּמָה חַיֵּינוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבָּנוּ ו"ל! וְלָכֵן רָאָה רַק לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי
אָפְנִים שְׁבָעוּלָם, וְתַרְגִּיל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר
אִישׁ אֶל רַעְהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמַדְבָּרִים עִם
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא — הוּא הַצִּלָּחָה נִצָּחִית, הַצִּלָּחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר
וְאִין לְשַׁעַר כָּלִל, וְאִם בְּנֵי-אָדָם הֵיוּ יוֹדְעִים אֶת מַעֲלַת הַמִּדְבָּר אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, הֵיוּ חֲזָקִים בָּזָה כָּל הַחַיִּים. וְלָכֵן בָּרַח לָךְ רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
וְהַדְּבוּר שֶׁלָּךְ יְדַבֵּר רַק אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא, אוּ לְדַבֵּר וּלְחַזֵּק
וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמֵּחַ אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאֵף שְׁבִין כָּף מְקַבְּלִים מֵהֶם
דְּקִירוֹת חֲרוּפִים וְגִדּוּפִים, בּוֹשׁוֹת וְחֲרָפוֹת, עִם כָּל זֹאת אֲסוּר
לְהַתְבַּלְבֵּל מִשּׁוּם בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁחִזֵּק בָּזָה, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׂאֵנִי מִבִּקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּרַכָּךְ תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תרנב.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצֵאֵי-חַג-הַשְּׁבוּעוֹת, ז' סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעַ וְיִרְדָּפוּ אֶל ... שְׂיַחֲיוּ נִצָּח.

זֶה כְּמָה שְׁאֵנִי רוֹצֶה לְכַתֵּב לָכֶם, אָבֵל לֹא יוֹצֵא לִי מְרֵב טְרָדוֹתִי הָרְבוֹת.

מָה אָמַר לָכֶם! אַתֶּם עֲכָשׁוּ בַּשָּׁנָה הָרִאשׁוֹנָה צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׂבָעוּלָם, הָעֵקֶר לֹא לְרִיב בֵּינֵיכֶם וְלֹא לְהִתְנַכֵּחַ וְכו', וְאֵנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, כִּי אֵת כָּל אֶדָם מְנַסִּים בְּחַיֵּיו, וְאַשְׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהִתְחַזֵּק מִצְמָד, וְאֵינִי נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר. וְזֶה עֵקֶר גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל — כְּשְׂזוּכָה לְהִתְחַזֵּק מִצְמָד וְאֵינִי נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר. וְעַל-כֵּן רָאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וְאַחַד יַעֲזֹר לַשֵּׁנִי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, וְתִסְפְּרוּ לִי בַשּׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת, מָה שִׁיקְרָה אֶתְכֶם.

נָא וְנָא תֵצֵא לְהַפְצָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עָלֶיךָ שְׁפַע, שְׁלֹא יִהְיֶה לָךְ חֹבוֹת. גַּם רְצִיתִי מְאֹד שִׁיְהִיָּה לָךְ רֶכֶב, וְכָךְ תּוּכַל לְנַסֵּעַ לְאַרְכָּה וּלְרַחֲבָה שֶׁל אֶרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, וְלֹא תִהְיֶה כְּלוּא בַּבֵּית, הָעֵקֶר שְׁצָרִיכִים הוּא עֲזוּת דְּקִדְשָׁה, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבָעוּלָם, וְאִם תַּעֲשֶׂה זֹאת, אַז תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַרְגִּילוּ אֶת עֲצֻמָּתְכֶם שְׁנִיכֶם לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, הוּא הַצִּלָּחָה נִצְחִית, הַצִּלָּחָה כְּזוֹ שְׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּחַיֵּי גִשׁוּאֵיכֶם.

נָא וְנָא רָאוּ לְכַתֵּב לִי, וּמִמָּשׁ תַּחֲיוּנִי.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תרנג.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-חג-השבועות, ז' סיון ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבבי כל הימים ... גרו יאיר.

באתי לברך אותך בברכת "מזל טוב" חמה ולבבית, שנצחת
במשפט, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתעלה מעלה מעלה, והטמאה
והרע וכו' וכו', ירדו מטה מטה, ונזכה לראות במו עינינו, איך
שהקדשה מנצחת פה ביבנאל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפילתי,
שאני מבקש ומתפלל בערך, שתצליח בדרך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תרנד.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-חג-השבועות, ז' סיון ה'תשנ"ח.

שלום ... גרו יאיר.

אני רואה בחוש, איך שהסמ"ך-מ"ם מעכב את ההוצאה לאור
של הספר הנפלא "קדשות ישראל", שהוא קדשת הברית, אבל אני
מאד מקווה, שאזכה להתגבר על כל המניעות, ולגמר את הספר
בתכלית ההדור והיפי, והספר כבר יעשה את הפעולות הנצרכות.

פה תקבל אות מסכת, וכן את ההגהה של הקונטרס "חנוך
טוב" בתוספת תפלה נוראה על חנוך הילדים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כשיגמר הקונטרס "הסבילות מנצחת", נא לשלח אלי.

כו תרנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצֵאֵי־חַג־הַשְּׁבוּעוֹת, ז' סיון ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הָאֵם מְסַרְתָּ אֶת הַמִּכְתָּב ל...? רְאֵה לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְרַק בְּזָכוֹת זֶה יְכוּלִים לַעֲבֹר עַל הַכָּל. וְעַל־כֵּן רְאֵה רַק לְהִתְחַזֵּק וְעוֹד פַּעַם לְהִתְחַזֵּק. מִקֵּדָם דִּבְרַתִּי הִרְבֵּה מִמִּדַּת הַסִּבְלָנוֹת, וְאִיךָ שָׁעַם סִבְלָנוֹת מְנַצְחִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בִּרְכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תרנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר נָשָׂא, י"א סיון ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מֵאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! כַּמָּה מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ בָּאוּ אֵלַי בְּתִלוּנוֹת, שֶׁהֵיוּ עֶרֶב שַׁבַּת הָיוּ בְּמִקְנָה שֵׁם גְּבָרִים וִילָדִים עַד הַשָּׁעָה שֶׁשׁ, וְזֶה דִּבְרַר שְׁצָרִיכִים לְמַנֵּעַ לְחִלּוּטִין, כִּי זֶה יְכוּל לְהֵבִיא אַחֲר־כָּף לְמִכְשׁוֹלוֹת רַבִּים הַגּוֹבְלִים עִם אִסּוּרֵי כְּרִיתוֹת, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְעַל־כֵּן צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת גָּדֵר, שְׁעַד שָׁעָה שְׁלֹשׁ יְכוּלִים לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּמִקְנָה הַזֶּה, וְיוֹתֵר מִזֶּה בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפֵּן, כִּי מָה וְלָמָּה לָנוּ לְהִכָּנֵס בְּסִכּוֹת שֶׁל כְּרִיתוֹת וְאֵי נַעֲיֵמִיּוֹת וְכו', וְכו', וְדִי לְחִפְיָמָא; וְעַל־כֵּן מְכַרְחִים לַעֲשׂוֹת גָּדֵר עַד שָׁעָה שְׁלֹשׁ, וְאֵם תִּלְמִידֵי הַכּוֹלֵל רוֹצִים לְטָבֵל, שְׁיֵצְאוּ בְּאִמְצַע הַיּוֹם, אָבֵל לֹא אַחֲרֵי הַשָּׁעָה שְׁלֹשׁ, אֲנִי מִקְנָה מֵאֹד שְׂאֵתָה מִבֵּין עַמְּדָתִי, כִּי זֶה גּוֹבֵל בְּאִסּוּרֵי כְּרִיתוֹת, רַחֲמָנָא לְצִלָּן.

הַמֵּאחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כו תרנז.

בעזרת השם יתברך, ערב-שבת-קדש לסדר נשא, י"א סיון ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך,
ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יבוא בשלום, והוא יסגור את
המקווה שלא יהיה פתוח אלא עד שעה שלש, אני נותן אזהרה, ואם
זה לא ילך, אז נאסר לגמרי להתקרב למקווה ההוא וכו', כי אי
אפשר להכשיל באסורי פרישות, רחמנא לצלן וכו' וכו', וצריכים
לקיים (דברים כג, טו): "והיה מחנך קדוש".

אודות הנסיעה לאומן וכו', זו נסיעה של אל-על סדיר, ויכולים
לקבל את הפרטים תכף-ומיד מאל-על, ועל-כן כדאי לתפס את
הטיסה הזו, הוא רק מבקש חמשים דולר לדעת אם האדם רציני,
אבל אם יש לאדם את כל הכסף, הוא כבר יכול לקנות את כל
הפרטים מאל-על בעצמו, עם כל זאת צריכים להזהר מאד מאד עם
כסף, כי בעבר כבר נכשלנו הרבה עם סוכנים פאלו, ודי לחכימא.

אני מאד מבקש אותך, שכל דבר קטן שנעשה בקהלה —
תדווח לי, כי זה מאד מאד נחוץ, ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא,
שנזכה לקהלה נפלאה, ותהלה לאל, אין לנו ממי להתבייש בשום
פנים ואפן, ובפרט שאנו זוכים לגדל ילדים קדושים וטהורים על
טהרת הקדש.

אני מאד מקווה, שבנך ... גרו יאיר, יצליח בתלמוד תורה.

המאחל לך שבת שלום...

כּו תרנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר נָשָׂא, י"א סיון ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְבַעֲתִי, זֶה רְעִיּוֹן נִפְלָא, וְאֲנִי מְקַנָּה לְהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתַּצְלִיחִי בְּזֶה מְאֹד, כִּי רַק יְלָדֵי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ בְּעֶצְמָם יִקְנוּ, זֶה כָּבֹד יְהִיָּה רוּחִי, וּמִכָּל שָׁפָן שָׁעַם הַזְּמַן יִבֹּאוּ עוֹד אֲנָשִׁים, אֲבָל צָרִיכִים לְדַעַת בְּדִיּוּק אֵיךְ וּמָה עוֹשִׂים בְּעִנְיַן מִס הַכִּנְסָה שְׁלֹא תִסְתַּבְּכִי, וְאֵת זֶה צָרִיכִים לְבָרֵר מִה הַחֲקִים, כִּי אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ בְּדִיּוּק.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁאֵת מִסְתַּדְּרֶת עִם בְּעִלָּךְ, וְתִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְלֹא לְצֹאֵת, חֵס וְשְׁלוֹם, עַל כָּל דְּבַר קִטָּן בְּכִרְגּוֹז וּבְרִיב, וְדִיקָא עַל־יְדֵי־זֶה תַּצְלִיחוּ וְרַפְּכֶם תְּמִיד. הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כּו תרנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצָא־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר נָשָׂא, י"ב סיון ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בְּפִנִּימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְּל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַע מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי אַתָּה חֲקוּק בְּפִנִּימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

מָה אֲמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! הִתְכַּרַח לְשַׁפֵּךְ אֶת לְבָבִי לְפָנֶיךָ, כִּי טְרִדוֹתִי רַבּוּ כִּמוֹ שָׂרָבוּ, וְעַל־כֵּן קָשָׁה לִי מְאֹד לַעֲנוֹת תַּכְּף־וּמִידָה, וְאֵף שְׁאֵתָה צוֹדֵק, שְׁאֲנָשִׁים תּוֹרְמִים כִּסְף וְהֵם רוֹצִים מִכְתָּב, אֲבָל

לא בכל פעם יוצא לי לענות להם, וכן יש עוד מניעה, שנשלחים אלי מכתבים, ולא כתוב השם, ועל-כן ראה שכלל הפחות יהיה כתוב את השם, כי בלי שם אני לא יכול לכתב.

אין מלים בפי להודות לך על כל החסד אשר אתה עושה עמי בענין בנית בית-המדרש, ומאד מאד הייתי מבקש אותך, שתלחין את הפועלים, שיגמרו את האולם לחמשה-עשר באב, שנוכל אז לעשות חנוכת הבית. לדעתי, כדאי לקחת כבר את הקבלן הזה ... כי הוא איש אמן מאד, וכדאי לשתף אותו גם בגמר, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנזכה לעשות שם הרבה שמחות.

נא ונא אל תשכח מהקדוש-ברוך-הוא פרגע, כי אנחנו צריכים את הקדוש-ברוך-הוא, כי הוא עקר חיינו ואנך זמינו, אשרי מי שזוכה לזכר מהקדוש-ברוך-הוא, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תרס.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר נשא, י"ב סיון ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... ו... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אודות הבעיה שאליה נקלעתם בענין הדירה וכו', ראו להזהר מאד מאד בקדוש ובהבדלה בכל שבת-קדש עם זין זיקא, וכן לבדק את התפלין ולהניח תפלין בשרות בכל יום, על-ידי-זה תראו נסים וגלים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא, שתוכלו לשלם את כל החובות שלכם על-ידי מכירת הדירה.

הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׂאֲנִי מִבִּקְשׁ וּמִתַּפְּלִל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְּלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תרסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֶת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נָשָׂא, י"ב סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

מָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לִשְׁמַע הַטּוֹב מִמָּכֶם, יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׁתַּמִּיד תִּבְשְׂרוּ לִי בְשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

נָא וְנָא רְאוּ לְשֹׁמֵר עַל טְהוֹרַת הַמְשָׁפָּחָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכּוּ
לְבָנִים חַיִּים וְקַיָּמִים, וְיִמְשִׁיךְ לָכֶם הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פִּרְנָסָה בְּשֹׁפֵעַ.

כִּדְּאִי לְבַדֵּק אֶת הַתַּפְּלִין, וְלִהְיוֹת בְּכָל יוֹם תַּפְּלִין כְּשֵׁרוֹת, וְכֵן
לְרָאוֹת שֶׁבְּכָל פֶּתַח מִהַדִּירָה תִּהְיֶה שֵׁם מְזִיזָה כְּשֶׁרָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה
תִּשְׁרָה הַשְּׂכִינָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם.

הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלָּתוֹ יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׂאֲנִי מִבִּקְשׁ וּמִתַּפְּלִל עַל כָּל הַמְשָׁפָּחָה, שְׂיִתְבָּרְכוּ בְּשֹׁפֵעַ בְּרָכָה
וְהַצְּלָחָה, וְשִׁתְּהִינָה שְׂמֻחוֹת בְּתוֹךְ כָּל הַמְשָׁפָּחָה, וְנִזְכָּה וְנִתְבָּשֵׁר
תָּמִיד בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תרסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קָדָשׁ לְסֹדֶר גִּשָּׁא, י"ב סִינּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו
נִצָּח.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבָכֶם.

אוֹדוֹת הַדִּירָה בְּקִרְיַת אֶרְבֶּע וְכו', כִּדְאִי לְמַכּוֹר אֶת זֶה וּלְהַחֲלִיף
דִּירָה לְמַרְכּוּז הָאָרֶץ.

רְאוּ מְאֹד לְהִזָּהָר עַל טְהֻרַת הַמִּשְׁפָּחָה, וְעַל־יְדִי־זֶה תִּתְּבָרְכוּ מִפִּי
אֵל עֲלִיּוֹן, וְשְׂכִינָה תִּשְׁרָה בֵּינָכֶם.

גַּא וְנָא תְּנִיחַ תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת, וּבִזְכוּת שְׁתַּנִּיחַ תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת,
תִּזְכֶּה שְׁתִּתְּבָרְכוּ מִמְּקוֹר הַבִּרְכָּה.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׂאֵנִי מִבִּקְשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ דְּרַפְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תרסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קָדָשׁ לְסֹדֶר גִּשָּׁא, י"ב סִינּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... שְׁתַּחֲוֶה.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת כָּל מַכְתְּבֶיךָ, וְגַם הַטְּבֵלָה בְּעֶזְרַת הַתּוֹרָמִים שֶׁל
בֵּית־הַמִּדְרָשׁ.

מָה אָמַר לָךְ! אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֲסֵד שֶׁאַתָּה
עוֹשֶׂה עִמִּי, וּבִדְאִי בִזְכוּת זֶה, הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָכֶם,
שְׁתִּתְּבָרְכוּ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן, וְיִהְיֶה לָךְ שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי

יְדִידָהּ, וְתַהֲיִי בְרִיאָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יֵאָרֶיךָ יְמִיכֶם בְּטוֹב
וּבִנְעִימִים, וְתִזְכּוּ אֶת וּבְעֲלֶיךָ לְרוֹת גִּת מְכַל הַיָּלָדִים.

נָא וְנָא רְאֵי לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדַת הַקֶּדֶשׁ הַזֶּה, וּבִזְכוּת זֶה תִּתְבָּרְכוּ
מִפִּי אֵל הַבְּרָכוֹת בְּשֹׁפֵעַ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדִידָהּ, וּבְכָל אֲשֶׁר
תַּפְּנִי — תִּשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

נָא וְנָא הַרְגִּילִי אֶת עֲצֻמְךָ לַיֵּלֶךְ מִפַּעַם לְפַעַם אֶל קֶבֶר הַצַּדִּיק
הַשּׁוֹכֵן בְּקִרְבְּכֶם, כִּי מְקוֹם הַצַּדִּיק מְסַגֵּל לְהַתְקַבְּלוֹת הַתַּפְּלוֹת
בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תַּפְּלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תַּפְּלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְּלָל בְּעֶדְךָ, שִׁיְהִי לְךָ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ לְהַמְשִׁיךְ
בְּעִבּוּדַת הַקֶּדֶשׁ הַזֶּה, לְהַתְרִים אֲנָשִׁים בְּעִבּוּר בְּנֵית בֵּית-הַמִּדְרָשׁ
וְאוֹלָם הַחֲתָנוּת, אֲשֶׁר בְּנֵדָאֵי הַזְכוּת הַזֶּה תִּגְן עֲלֶיךָ גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה
וְגַם בְּעוֹלָם הַבָּא, כִּי מַה שְּׁעוֹשִׁים בְּשִׁבְלֵי רַבְּנוּ ז"ל, לֹא מִפְּסִידִים
— לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, וְאִף שְׁבִין כֶּף עוֹבֵר עַל הָאָדָם
מַה שְּׁעוֹבֵר, כָּל מִינֵי צְרוּת וְיִסּוּרִים וּמִכְאוּבִים רָעִים, עִם כָּל זֹאת
צְרִיכִים לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אִפְּגִים שְׁבַע עוֹלָם וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, כִּי גְדוֹל
אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְסוּף כָּל סוּף אַחֵר הֵרַע יְבוֹא הַטּוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תרסד.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבַת-קֶדֶשׁ לְסִדֵּר נִשְׂא, י"ב סִינּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ.

אוֹדוֹת הַמְּקוֹה וְכו', כֶּבֶד כְּתִבְתִּי ל... גְּרוֹ יְאִיר, וְאֵנִי מְקַנָּה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכָּל יִתְקַן עַל הַצַּד הַיּוֹתֵר טוֹב, וְאֶקְנָה
לְעִשּׂוֹת סִיג, שֶׁרַק עַד שְׁעָה שְׁלֹשׁ מִתָּר לְלַכֵּת לְשֵׁם.

נא וְנא רֵאָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעְעוֹלָם בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּכְכֹל שְׁתַּכְנִיס אֶת עַצְמָךְ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה לַעֲבֹר עַל הַכֹּל, וְתַדַּע שְׁבַעְזָה שְׁאַתָּה עוֹזֵר, שְׁהַמָּקוֹם יִהְיֶה נָקִי, מִלִּבְד הַשָּׂכָר הַגָּשְׁמִי, תִּקְבַּל גַּם שָׂכָר רוּחָנִי. וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מִיָּנִי פְּעֻלּוֹת שְׁבַעְעוֹלָם לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדֹת הַקֹּדֶשׁ הַזֶּה, וְתִתְבָּרַךְ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תרסה.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר נִשְׂאָ, י"ב סִיּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּרוּ יָאִיר.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵרַב טְרִדוֹתִי לֹא הָיָה לִי הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבְךָ תַּכְף-וּמִיד כְּרָצוֹנְךָ.

רֵאָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעְעוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. וְתִאֲמִין לִי, שְׁאַנִּי יוֹדַע וּמִבֵּין הֵיטֵב אֶת כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, עִם כָּל זֹאת בָּאתִי לְחַזְקָךְ וּלְעוֹדֶךָ וּלְאַמְצָךְ, שֶׁלֹּא תִפֹּל מִשׁוֹם דְּבַר שְׁבַעְעוֹלָם, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחֵר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְעוֹד תִּזְכֶּה לְרֹאוֹת טוֹבוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

מַה אִמַּר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! כְּשֶׁאַדָּם חוֹטֵא, מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְתַקֵּן אֶת הַחֲטָאִים וְהַעֲוֹנוֹת, וּבִפְרָט בְּפָגַם-הַבְּרִית, שְׁלִפִי דְבָרֵי הַאֲרִיז"ל, צְרִיכִים לְהַתְעַנּוֹת פ"ד תַּעֲנִיּוֹת עַל פָּגַם-הַבְּרִית הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה אֶחָד וְכו', וְעַל פָּגַם נִדָּה צְרִיכִים לְהַתְעַנּוֹת נ"ט תַּעֲנִיּוֹת, וְעַל פָּגַם זָכָר צְרִיכִים לְהַתְעַנּוֹת רג"ל תַּעֲנִיּוֹת וְכו' וְכו', וְזֶה רַק עַל חֲטָא שֶׁל פַּעַם אַחַת, וּמִכָּל שָׁכֵן כְּשֶׁאַדָּם נִכְשָׁל פַּעַם וּפַעַמִּים וְשָׁלַשׁ פַּעַמִּים, אוֹ אַרְבַּע אוֹ עֶשֶׂר אוֹ מֵאָה וְכו' וְכו', הַיָּמִים יָכְלוּ, וְהַכַּחוֹת יָכְלוּ, וְלֹא יוֹכְלוּ לְהַתְעַנּוֹת, וְעַל-כֵּן הָעָקָר לְהַכְנִיס אֶת עַצְמְךָ בְּצָרָכִי

צבור באמונה, ובפרט בזה שמחנכים בני ובנות ישראל באמונה פשוטה, על-ידי-זה הקדוש-ברוך-הוא מכפר על כל העוונות, ואם בני-אדם היו יודעים מה זה חנוך הבנים והבנות, אזי היו עוסקים בזה תמיד, ולכן ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ומה שעבר עליך עד עכשו — אל תסתכל, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ובנדאי לא יעזב אותך הקדוש-ברוך-הוא.

ראה לספר לתלמידים ספורי צדיקים, ותחדיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, העקר תשתדל שהתלמידים יגידו את החמר, הינו הן התפלה והן החמש והן הגמרא וכו' וכו', ולא שאפה תצצק, כי אפה תתנגע, ויותר טוב שהתלמידים יגידו, ואז תהיה לה הצלחה גדולה מאד.

אפה צריך רק לדבר להקדוש-ברוך-הוא, ולא לשים לב אל מה שהתלמידים אומרים, עליך להתחזק, ולא להתבלבל משום בריה שבעולם, וזו צריכה להיות כל מגמתך, ואפה צריך לראות מצד אחד לקים (כתבות קג): 'זרק מנה בתלמידים' וכו', אבל מצד שני צריכים לקרבם באהבה גדולה מאד, ולהראות להם פנים שוחקות, שיהיה בבחינת 'שמאל דוחה וימין מקרבת', וזו הדרך הכי רצויה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתצליח דרכך.

אבל אני מכרח להגיד לך, שבזה שאפה לומד עם התלמידים, ומחדיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, ויראת שמים שלמה, תדע לך, אשר אין עוד תקון גדול לפגם-הברית יותר מזה, והלואי שכל אלו שפגמו בפגם הברית, יכניסו את עצמם בחנוך הבנים והבנות, באפן שנוכח לתקון נצחי, כי אי אפשר לתקן את החטא המגונה הזה שאדם חטא, אלא על-ידי שמחנך את ילדי ישראל באמונה פשוטה בו יתברך, ומחדיר בהם אור וזיו וחיות ודבקות הבורא יתברך שמו.

העקר ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר שבעולם לא יביא אותך לחלישות הדעת, כי חבל להשבר, כי הבעל-דבר והסמ"ך-מ"ם רוצים לשבר אותך לגמרי, ועל-כן ראה

לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְּנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְתִשְׁמַח מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקָה, אֲשֶׁר בּוֹנֵה שֵׁם גּוֹרְלָהּ, שְׁאֵתָהּ יוֹדַע מְרַבִּי אֱמֶת בְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא בְּזֶה, עֲצוֹת כְּאֵלוֹ וְדַבּוּרִים כְּאֵלוֹ וְכו' וְכו', וּמָה הִיִּיתָ עוֹשֶׂה בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל; וְעַל־כֵּן אֵתָהּ צָרִיךְ לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְּנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וּבִדְאִי סוּף הַכְּבוֹד לְבוֹא, שֶׁתִּזְכֶּה לְהַפְּלִל בְּכְבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תרסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצֵאֵי־שֶׁבַת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר נֶשֶׁא, י"ב סִינָן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם אֵין שׁוּם תְּכֵלִית אַחֲרֵת, אֵלָא לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דַּבּוּר וְדַבּוּר שְׁמִדְבָּרִים עִם הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, הוּא הַצְלָחָה נִצְחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ, שְׁאֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּנִי־אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים אֶת מַעֲלַת הַזִּזְכָּה לְשׁוּחַ וּלְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הָיוּ רְגִילִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד. וְכִבֵּר אָמַר אֵלָהּוּ הַנִּבְיָא (תְּנָא דְּבִי אֵלֵהּוּ, פָּרָק טו): לְפִי, שְׁכָל הַמְּרַבֵּה שִׁיחוֹת וּתְפִלוֹת, הֵם הַמְּלֻיִם אוֹתוֹ, עַד שְׁמַגִּיעַ לְבֵית עוֹלָמוֹ, כִּי אֵין לְאָדָם חֵבֶר קְרוֹב יוֹתֵר כִּמוֹ הַדַּבּוּר, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁנִזְכֶּה תָּמִיד לְשִׁמְעַת בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת אֲצִלָּךְ.

רְאֵה לְדַבֵּר עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְרַבְּנוּ ז"ל, אֵתָהּ תִּהְיֶה חֻזֵּק לְדַבֵּר עִם אֲחֵרִים, וְאֵל תִּסְתַּפֵּל עַל שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְתָמִיד יִהְיֶה פִּיךָ פְּתוּחַ לְדַבֵּר מַעֲצוֹתָיו שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְתִתְחִיל לְדַבֵּר עִם כָּל אַחֵד, וְתִקְדִּים שְׁלוֹם לְכָל אַחֵד, וְתֹאמַר לוֹ אִיזוֹ מְלָה טוֹבָה שֶׁיִּתְחַזֵּק, וְהַתְּכֵלִית בְּהַדַּבּוּרִים הָאֵלֶּה, כְּדֵי שֶׁיִּהְיֶה לָךְ חֻזֵּק, כִּי בְּזֶה שְׂמַחְזָקִים אֶת אֲחֵרִים, נַעֲשֶׂה אוֹר הַיָּשָׁר וְאוֹר חוֹזֵר, כַּמּוּכָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל

(לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפד) וכן אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ו'): עצה לבוא לגדלות המחין — לחזק את אחרים; ועל-פן ראה תמיד לדבר רק עם אחרים בעבודת השם יתברך, ועל-ידי-זה יהיו לך גם-פן דבורים לחזק ולאמץ לעודד ולשמח את עצמך.

אודות פרנסה וכו', יש לי הרגשה שהקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך, ועוד תראה נסים וגלים שייעשה עמך, העקר תדבר הרבה עם בני-אדם בעבודת השם יתברך, ותתעטף בדבורים של השגחה עם כל אחד, ועל-ידי-זה יהיה לך טוב כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תרסז.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר גשא, י"ב סיון ה'תשנ"ח.

שלום רב אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראי להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, והעקר לחזק את הבנות ביראת שמים שלמה, ועל-ידי-זה בוא תבואי על שכרך.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל הזכות הזו — כשזוכים להחדיר אמונה פשוטה בנשמות ישראל, וזה התקון על הכל, ואם בני-אדם היו יודעים את מעלת הזוכה לחזק לעודד ולשמח את נשמות ישראל, היו עוסקים בזה תמיד.

אני רוצה להקים עכשו דור חדש, בני הנעורים שהם יהיו קדושים וטהורים בקדשת הברית, ולא ידעו מה זה חטא, ואני מאד מאד רוצה שתעזרי לי להחדיר בבנות אמונה פשוטה בו יתברך, וכן תשוקה עצומה לבעל תלמיד חכם, שאני מוסר את נפשי בשביל הבנים שילמדו תורה, והם לומדים, תהלה לאל, בהתמדה גדולה

מאד, ואני צריך כלות יראות שמים, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תעמדי לי לעזר.

הערב בשעה שמונה רציתי לדבר עם כל המורות בכלליות בענין החנופה, ובפרטיות בענין הקיץ.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תרסח.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר נשא, י"ב סיון ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ולא היה לי הפנאי להשיבך.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תסתפל על שום בריה כלל. ותדע, כי מניתי אותך להיות גבאי, ובנדאי יש לי פונה בזה וכו', וכו', אדרבה ראה לעשות את שליחותך בנאמנות, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך.

עליך לזכר את כל הנסים והחסדים והרחמים גמורים שעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא זה כמה, וברוך הוא וברוך שמו, שחתנת את רב ילדיך, שזה היה גם בתוך גס, כי אנשים אחרים במצבך, היו יורדים מהדעת, רחמנא לצלן וכו', וכו', ותהלה לאל, הקדוש-ברוך-הוא וזה אותך לחתן את הילדים בכבוד גדול, בן יעזר הלאה, שתהיה לך פרנסה בשפע.

העקר ראה לדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותמיד תחשב ממנו יתברך, ותרגיל את עצמך לדבר אליו יתברך, ותמיד תחזק ותעודד ותשמח את אנשי שלומנו היקרים, כי על כל אחד ואחד, עוברים צרות ויסורים ומכאובים רבים, ואשרי מי שזוכה לדבר אתם, וצריכים להקדים שלום, ולכל אדם שתהיה לך מלה טובה,

ובזה אתה מחיה אנשים ממש, כי, תהלה לאל, יש לך כחות גדולים
מאד מאד לתזק ולעודד ולשמח את הצבור, יעזר הקדוש-ברוך-
הוא, שתמיד תעסק בזה.

נא ונא ראה לעשות לעצמך שעורים פסדרן בתורה, כי אין
מלויים לאדם לא כסף ולא זהב, ולא אבנים טובות ומרגליות, אלא
תורה ומצוות ומעשים טובים בלבד.

אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו, שאנחנו יודעים מרבי
אמת בזה, רבי נורא ונפלא בזה, תודות להקדוש-ברוך-הוא, שעשה
עמנו את החסד הזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תרסט.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר נשא, י"ב סיון ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי
מאד ... נרו יאיר.

ראה לתזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות
בשמחה, ואני יודע שזה בא מאד קשה להיות בשמחה, כי כל אדם
נמשך אחר העצבות והדכאון וכו' וכו', עם כל זאת זה עקר מעלת
בר ישראל, שאינו שוכח מהקדוש-ברוך-הוא, אלא הוא תמיד
ממשיך את עצמו אליו יתברך, וזוכה להתחזק ומחזק את אחרים.

מה אמר לך, ידידי היקר! שמעתי שלאחרונה אתה מחזק אחר
מתושבי המקום, שהתרחק בעוונותינו הרבים וכו' וכו', מה אמר
לך, ידידי היקר! אין מצוה יותר גדולה מזו, מלרוץ אחר חייבים,
ולהחזירם אליו יתברך, מאחר שחנן אותך הקדוש-ברוך-הוא
בדבור, ראה לדבר עם תושבי המקום דבורי יראת שמים, ותמיד
תזכיר את הקדוש-ברוך-הוא, ותדע לך, שיהודים הם רחמנים בני

רַחֲמָנִים, וּבְשׁוֹרָשָׁם הֵם מַעֲוֹלִם הָאֲצִילוֹת, וְעַל-כֵּן אִם תִּדְבֹּר רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, תַּחֲזִיר אֶת כָּלם בְּתִשׁוּבָה.

רְאֵה לַחֲזֹק אֶת יְדִידֵנוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׁעוּבָרִים עָלָיו עֲכָשׁוּ הַרְבֵּה מִשְׁבָּרִים וְגָלִים, וְצָרִיכִים לַחֲזָקוֹ וְלַעֲזָדוֹ וְלִשְׁמֹחוֹ, וּבִזְכוּת הַמַּצְוָה הַזֹּאת תִּזְכֶּה גַם-כֵּן לְהַגִּיעַ אֶל דְּבָקוֹת אֲמִתִּית בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְלֹא לִפְלִי בְּחִלּוֹת הַדַּעַת בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֶּן, וְאָדָם צָרִיךְ לִהְיוֹת עֹקֵשׁ גָּדוֹל מְאֹד לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבַּעוֹלָם, רַק לִהְיוֹת דְּבוּק בְּחִי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נֶעֱשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֹא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן. אֲשֶׁרִי הַזֹּכָה לְהַגִּיעַ אֶל זֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים!

הַמַּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תרע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצֵאֵי-שַׁבָּת-קָדָשׁ לְסֹדֶר נִשְׂא, י"ב סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידִי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אִפְּנִים שֶׁבַּעוֹלָם לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְמַשִּׁיךְ אֶת עֲצָמְךָ תָּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּתְבַטֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְגִמְרִי אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתַדַּע, אֲשֶׁר דָּבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נֶעֱשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֹא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן.

אֵין אִתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּל הַתּוֹעֵלֶת שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה לְאִשְׁתְּךָ וְלִילְדֶיךָ שִׁיִּצְאָתָּה מִהַבִּית, וְאִתָּה יוֹשֵׁב בְּיִבְנָאֵל וְכו', כִּי הַגִּיעַ הַזֶּמֶן שִׁישְׁנוּ דַּעְתָּם וְכו', וְאִנִּי מְקַוֶּה מְאֹד, שֶׁבְּתֶךָ תַּעֲשֶׂה שְׂדוּף טוֹב

מאד שהצעתיו לה, כי הוא בחר ממשפחה עשירה, ויש לו מדות טובות, ולמה לה לחפש ולרעות בשדות זרים.

הדבק עצמך באין סוף ברוך הוא, ותמיד תחשב איך שברומם, צומח, חי, מדבר, נמצא הקדוש-ברוך-הוא, בלבוש הזה החמרי והגשמי, מה שלמראה עיני אדם, ועל-ידי-זה שאדם מסתכל על רוחניות חיותו ותברך, על-ידי-זה ימחלו לו על כל עוונותיו. כי באמת מי שזוכה לאמונה ברוחה ומזככת, הקדוש-ברוך-הוא יסלח לו על כל עוונותיו. ולכן ראה לחזק עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, העקר תעלה לגדלות המחין. ורבונו ז"ל גלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כו): עצה להגיע לגדלות המחין — שישכיל את אחרים; ועל-כן תדבר בכל יום עם אחד מאנשי שלומנו מאמונה פשוטה בו ותברך, ובגלוי אלקותו, ואל תבלבל את עצמך משום בריה שבעולם, ואז תראה נסים נגלים שייעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תרעא.

בעזרת השם ותברך, מוצאי-שבת קדש לסדר גשא, י"ב סיון ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ובנדאי כל אלו התלמידים שלומדים אצלך, יעשו חיל בעבודת השם ותברך, ולכן ראה להמשיך בהם רק אמונה פשוטה, ותמיד תדבר ממנו ותברך בלי שום חכמות והשכלות כלל, כי כשהמלמד מלמד את התלמידים אמונה פשוטה בו ותברך, על-ידי-זה נחקק בהם, כי צדין הם צעירים, ועדין קולטים מה שלומדים אתם, ולכן ראה להיות חזק בזה, ואז תראה נסים נגלים שייעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

נָא וְנָא תַעֲוֹרֵר אוֹתָם עַל לְמוֹד מִשְׁנִיּוֹת וְלְמוֹד דְּפִים גְּמָרָא,
שְׂיִזְכוּ לְסִיִּים שְׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, וְאֵת כָּל הַש"ס כְּלוּ עַד הַבֶּרֶם-מִצְוָה,
וְזוּ לֹא גִזְמָא, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, רַב הַיְלָדִים זָכוּ לְסִיִּים אֵת הַש"ס
בְּאַמִּירָה בְּעֶלְמָא לִפְנֵי הַבֶּרֶם-מִצְוָה, וְזֶה מְזַכֵּךְ מְאֹד מְאֹד אֵת הַנֶּפֶשׁ.
וְרַבְּנֵי ז"ל אָמַר: כְּשֶׁאֲדָם זֹכֶה לְסִיִּים אֵת הַש"ס, עַל-יְדֵי-זֶה זֹכֶה
לְהַגִּיעַ לְצֶלֶם אֱלֹקִים.

רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְגִים שְׁבַע-עוֹלָם, וְשִׁלָּא תִהְיֶה לָךְ שׁוּם
חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת מִכָּל מָה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ, וְאִם תִּהְיֶה חֲזָק בְּזֶה, אֲזִי
תִרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֵת תְּפִלָּתִי
שְׂאֲנִי מִבִּקְשׁ וּמִתַּפְלִל בְּעֶדְךָ, שֶׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תרעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר גִּשָּׁא, י"ב סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְיָדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גִּרֹּף יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי, כְּדָאִי לְסַגֵּר אֵת הַתִּיק, וְהַסְבֵּה לְהַגִּיד לְמִשְׁטָרָה — כִּי
הוּא בִקְשׁ מִחִילָה וּסְלִיחָה, וְאַנְחֵנוּ לֹא אֲנָשֵׁי רִיב, וְלֹא רוֹצִים לְרִיב,
וּבִשְׁבִיל זֶה נִסְפָּם לְסַגֵּר אֵת הַתִּיק, וְזֶה, לְדַעֲתִי, יִהְיֶה הַכִּי טוֹב, כִּי
לָמָּה לְהַחְזִיק בְּמַחֲלָקָת וּבְמִרִיבוֹת.

לְדַעֲתִי ... תַּחֲיָה, כְּבָר קִבְלָה אֵת הַמָּסֵר, וּמֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה לֹא תִלָּךְ
לְהַפְקִיר אֵת הַבֵּית, וְלֹא לְהַסְתוֹבֵב בְּרַחוּבוֹת, וְזֶה יַפְחִיד אוֹתָהּ טוֹב.

רָאָה לְחַזֵּק אֵת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְגִים שְׁבַע-עוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ

וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבִנְדָאֵי תִנְצַל מִכָּל מִינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא יִרְחִיב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

אֵין מַלִּים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֶסֶד שָׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִם הַקְהָלָה שְׁלָנוּ, שָׁאַתָּה בָּא לְהַתְּפִלָּל בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּתַפְּלַת הַנְּתִיקִין, מִי יִתֵּן, שְׁנוֹזְכָה לְמַנִּין קְבוּעַ לְהַתְּפִלָּל וְתִיקִין.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא יוֹדֵעַ אֵיךְ אָנִי אוֹהֵב אוֹתָךְ בְּתַכְלִית הָאֱהָבָה, יַעֲזוּר לָךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא וְלִבְנֵי בֵיתְךָ בְּבִרְיָאוֹת הַשְּׁלָמָה, וְתוֹכְלוּ לַעֲבֹר עַל הַכָּל, וְלֹא יִהְיוּ לָכֶם שׁוֹם בְּלִבּוּלִים וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וְתִהְיוּ דְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִמִּיד תִּדְּבְרוּ רַק עִם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא, אֲשֶׁר אֵין לָנוּ בִּזְהָ הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁבוּרָתָה תִּמִּיד אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תרעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצֵאֵי-שְׁבֶת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר נִשְׂא, י"ב סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּירוּ יְאִיר.

לִנְכוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֻלַּת הַחֶסֶד שָׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי, וְאֶת הַגְּמִילוֹת חֶסֶד, יַעֲזוּר לָךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא, שְׂיִתְרַחֵב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְתִמִּיד יַעֲזוּר לָךְ, כִּי בְּאַמַּת מָה אָנִי וּמָה חַיִּי, וּמָה אָנִי רוּצָה? רַק לְהַגְדִּיל שֵׁם שָׁמַיִם בְּעוֹלָם, וְלְהַגְדִּיל אֶת שֵׁם רַבְּנוּ ו"ל בְּכָל הָעוֹלָם כָּלוּ, וְלִכְנוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ו"ל, שְׁבוּ יִתְכַּנְּסוּ אֵלַי אֲלָפִים מְשֻׁפָּחוֹת יְרֵאִים וְשְׁלָמִים, וְנוֹזְכָה לְהַקִּים דּוֹר חֹדֶשׁ, מְאַמִּינִים בְּנֵי מְאַמִּינִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאַמּוֹנָה פְּשׁוּטָה, וְלְהַתְּבוֹדֵד עַל הַהָרִים, וְלִלְמַד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה

שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא, שְׁאֲזֹפָה לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפֶּעַל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ וּבַעֲד אֶשְׁתָּךְ, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תרעד.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצֵאֵי-שְׁבֹת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר נָשָׂא, י"ב סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוּ יֵאִיר.

בְּאֵתִי לְחֻזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה אוֹתָךְ, שֶׁתִּרְאֶה לְהַחֲזִיק מַעֲמָד וְלֹא תִשָּׁבֵר מִשּׁוֹם דְּבָר שְׁבָעוּלָם, וְגַם אֲנִי מֵאֵד מִקְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא, שְׁנוּכָל לְהַתְאָרְגֵן וּלְמַסֵּר דְּרָשׁוֹת מִיְּבֹנָאֵל לְכָל אֲרָצָנוּ הַקְדוּשָׁה, וְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יַעֲזֹרוּ לָזֶה, הָעֵקֶר רֹאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבָעוּלָם, לֹא לְהִשָּׁבֵר מִשּׁוֹם דְּבָר, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד בּוֹא תִּבּוֹא יְשׁוּעָתָךְ. הָעֵקֶר הַחֻזֵּק מַעֲמָד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשּׁוֹם דְּבָר.

רֹאֵה לְקַבֵּעַ לַעֲצֻמָּךְ שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן בְּכָל יוֹם — חֲמֵשׁ וְרִש"י, בְּאַפֵּן שֶׁתִּסָּיֵם בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת פְּרִשְׁת הַשָּׁבוּעַ, וְכֵן לְלַמֵּד פֶּרֶק מִשְׁנֵיּוֹת, וְדָף גִּמְרָא, שֶׁהוּא הָאֲרֵת הַנִּשְׁמָה, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֻזֵּק בָּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הָעֵקֶר רֹאֵה לְשִׂמְחָה אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבָעוּלָם, וְתִשְׁתַּדֵּל לְבּוֹא לְהַתְפַּלֵּל עִרְב וּבֹקֶר וְצֹהֲרַיִם בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ דִּיקָא, כִּי מַעֲלַת הַתְּפִלָּה בְּצָבוּר — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תערה.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצֵאֵי-שְׁבֶת-קֶדֶשׁ לְסֹדֶר נָשָׂא, י"ב סִינן ה'תשנ"ח.

לְכָל מָאן דְּבָעִי.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה לְכָל נְדִיבֵי עַם ה'.

הַנְּגִי מוֹדִיעַ, שֶׁהָאֲבִירָה הִיָּקֵר ... גִּירוּ יָאִיר, מְנִיתִי אוֹתוֹ לְגַבְאֵי צְדָקָה בַּעֲבוּר מוֹסְדוֹת בְּרִסְלָב, בְּנִית בֵּית-הַמִּדְרָשׁ וְהָאוֹלָם שְׁמֵחוֹת, וְכָל מֶה שֶׁפְּרוּף בָּזֶה, וְכָלֵם יַעֲדוֹ, שֶׁרָאשׁוּ וְרַבּוּ מְנַחִים בָּזֶה, וְעוֹסֵק לְשֵׁם שְׁמַיִם.

חוּשׁוּ וְעִזְרוּ, שֶׁנִּזְכָּה לְבַצֵּעַ אֶת כָּל מֶה שֶׁאֲנַחֲנוּ רוֹצִים לְבַצֵּעַ, וּבִזְכוּת זֶה תִּתְבָּרְכוּ בְּכָל הַפְּרָכּוֹת הַפְּתוּבוֹת בַּתּוֹרָה, וְיִשְׁפַּע עֲלֵיכֶם שְׁפַע מְפִי אֵל עֲלִיּוֹן.

הַכּוֹתֵב וְחוֹתֵם לְמַעַן הַמַּצְנָה...

כּו תרעו.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רָאשׁוֹן לְסֹדֶר בְּהַעֲלוֹתָהּ, י"ג סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶיָּה.

פֶּה תִקְבְּלִי הַמִּשְׁוֹף הַסֵּפֶר "קִדְשֵׁת יִשְׂרָאֵל", אֲנִי רוֹאֶה, שֶׁאִם אֲנִי רוֹצֶה לְגַמֹּר אֶת הַסֵּפֶר, עָלִי לְכַתֵּב בְּכַתֵּב יָד, כִּי עַד שִׁיתְקַתְּקוּ אֶת זֶה יִקַּח זְמַן, וְלֹא בְּכָל פַּעַם יֵשׁ לִי מִי שֶׁיִּכּוֹל לְתַקְּתֵק. אֲקַנֶּה שְׁתּוּכְלִי לְקַרֵּא אֶת הַכְּתָב, כִּי כְּתַבְתִּי אֶת זֶה עֲכָשׁוּ בְּאִישׁוֹן לִילָה, שְׁעֵתִים אַחֵר חֲצוֹת וְכו', וְנִכְתַּב בְּמַהֲרָה וּבִזְרִירוֹת עַד מָאֵד.

אֵין אֶת יְכוּלָּה לְתַאֵר לְעֶצְמִךָ אֶת גִּדְּל הַזְכוּת שֶׁיֵּשׁ לָךְ בְּהַדְפַּסַּת הַסֵּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, וּבְנִדְאֵי הַזְכוּת הַזֶּה תַּעֲמִד לָכֶם, שֶׁיִּהְיוּ לָכֶם

יְלָדִים קְדוֹשִׁים וּטְהוֹרִים בְּקִדְשֵׁי הַבְּרִית, וְתִזְכּוּ לְחַתֵּן אוֹתָם בְּגִיל צָעִיר.

הַמֶּאֱחָל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תרעז.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר הַהַעֲלוּתָהּ, י"ג סִיּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, וְהַעֲקָר אֵיךְ שֶׁהַבְּנוֹת מִשְׁתַּפְּרוֹת, וְאֲנִי מֵאֵד מְקוֹנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּהְפָּךְ אוֹתָן לְבָנוֹת צִדְקָנִיּוֹת וְכו', הַעֲקָר מֵה שְׁצָרִיכִים אִתָּן זֶה סְבָלָנוֹת, וְעוֹד פְּעַם סְבָלָנוֹת, וְעוֹד פְּעַם סְבָלָנוֹת וְכו' וְכו', כִּי אִי אֶפְשָׁר לְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים בְּלִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְלִכְּנֹן רֹאֵי לְהִתְחַזֵּק וְכו'. אוֹדוֹת שְׂכַתְכֶם בְּעִנְיַן הַשָּׁנָה וְכו' וְכו', בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, בְּדוֹר הַזֶּה אֵין לְהוֹרִים פְּשׁוּט שְׂכָל וְכו' וְכו', הֵם לֹא יוֹדְעִים מֵה יְלָדֵיהֶם עוֹשִׂים תַּחַת הַגֵּב שְׁלֵהֶם וְכו' וְכו', וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲדֵי, שְׂאֲנִי יוֹדַע דְּבָרִים מוֹעֲזָעִים, אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם יוֹדַעַת, בְּלִי שׁוֹם גְּזֻמָּא כָּלֵל, וְלִכְּנֹן אֲנִי כָּל-כָּף מִרְחִיב אֶת הַדְּבָר בְּסִפְרִי, וְכֵן מִפְּאֵת זֹאת, זֶה לִי בְּנִפְשִׁי לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים בְּגִיל צָעִיר, אַךְ מֵה לַעֲשׂוֹת? אֲנִי לֹא יָכוֹל לְלַחֵם עִם כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ, עַל-כָּל-פָּנִים עִם יְלָדֵי קַהֲלָתִי וְתַלְמִידֵי, אֲנִי מְנַסֶּה לְמַסֵּר אֶת נַפְשִׁי עַל דְּבָר זֶה, וּמִי יִתֵּן שְׂאֲזֻכָּה לַפֶּעַל.

רֹאֵי לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם, וְכֵן שְׁלֹא תַהֲיָה לָךְ שׁוֹם חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת כָּלֵל בְּעִנְיַן הַבַּת שְׁלֹךְ, זֶה לֹא נוֹרָא אִם אַתָּה מִשְׁמַחַת הוֹרִים שְׂאֵין לָהֶם יְלָדִים — מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים, וְאֲנִי בְּטוֹחַ, שְׁבִזְכוּת זֶה הֵם יִזְכּוּ לִיְלָדִים מִשְׁלָהֶם, מֵה בְּכֹךְ שֶׁהֵם מִתְזַיְקִים אֶת הַבַּת שְׁלֹךְ, לָךְ זֶה עוֹר גְּדוֹל בְּגִשְׁמִיּוֹת וְכו', וְלָהֶם זֶה עוֹר גְּדוֹל נַפְשִׁית, וְעַל כָּלֵם — לַבַּת מֵאֵד טוֹב, כִּי יֵשׁ מִי שְׂמִפְנֵק אוֹתָהּ, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּהֲיִי בְּרִיאָה, וְכֵן בִּזְכוּת זֶה שֶׁהֵם

מגדלים אותה, יהיו להם ילדים, ואת לא צריכה להתבלבל כלל, כי הכל דמיון, ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יתהפך לטובה, כמו שאמר רבנו ז"ל: כי יש ענין שהכל נהפך לטובה.

פה תקבלי מכתב בעבור הפתה שלך, וכן לבנות שבאות אליך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תרעה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בהעלותך, י"ג סיון ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל פתת ו' ז' הלומדות אצל גברת ... תחיה, הוי"ה עליהן ישרה שכינתו תמיד, וישמרן מכל צער, ומכל צרה וצוקה, ומכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהן.

אין אתן יכולות לתאר ולשער את גדל הנחת-רוח שאתן גורמות לי בזה שאני שומע מהמורה שאתן משתפרות, יצור הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תבשרנה לי בשורות משמחות, ותתעלינה ביראת שמים ובמדות טובות.

עליכן לדעת, שהנעתן כבר לגיל בת-מצוה, ועל-כן אתן צריכות להיות כבר רציניות, להתחיל לחשב על העתיד, ולכן עליכן להתנהג בדרך ארץ גדול מאד, כדי שתקבלנה שם טוב. ואני מאד מאד מבקש אתכן, שתתמדנה בלמוד "ספר-המדות", כי המדות הן עקר האדם, ובמדה שאדם מודד — בה מודדין לו (סוטה ח.), כפי שאדם מתנהג עם זולתו, כך יתנהגו אתו, ולכן היסוד אצל רבנו ז"ל הוא דרך-ארץ — להתנהג בדרך-ארץ גדול מאד. ורבנו ז"ל התבטא פעם ואמר: אם היו בני העולם יודעים איך אני לומד עם אנשי דרך-ארץ, היו קיסרים ומלכים שולחים את ילדיהם אלי ללמד דרך-ארץ, כי אצל רבנו ז"ל היה העקר דרך-ארץ. ולכן אם אתן

תְּתַנְהֲגָה בְּדֶרֶךְ-אֶרֶץ וּבִמְדוֹת טוֹבוֹת, תִּגְרַמְנָה לִי נִחְתָּרוֹת גְּדוֹל
מְאֹד.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, אִם אַתָּן יְכוּלוֹת לְהַגִּיד בְּכָל יוֹם "יוֹם
תְּהִלִּים", בְּאִפֹּן שֶׁתִּזְכְּרֶנָּה לְסִיִּם בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים, כִּי
סֵפֶר הַתְּהִלִּים נִחְלַק לְשִׁבְעָה חֻלְקִים, לְסִימָם בְּכָל שָׁבוּעַ, וְזֶה מְבִיא
לְאָדָם יִשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת. וּמְאֹד אֶהְיֶה לָכֵן אֲסִיר תּוֹדָה אִם תִּקְיַמְנָה אֶת
דְּבָרִי לוֹמֵר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", וְתִזְכְּרֶנָּה גַּם אוֹתִי לְטוֹבָה.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׁאֵנִי מִבִּקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְכֶן, שֶׁתַּצְלִיחֶנָּה דוֹרְכֶן תְּמִיד, וְתַעֲלֶינָה
מִעֲלָה מִעֲלָה.

הַמֵּאחֵל לָכֵן בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תרעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר הַהַעֲלוֹתָהּ, י"ג סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שֶׁתַּחֲיָה.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנִּחְתָּרוֹת שֶׁישׁ לִי, שְׁאֵנִי
שׁוֹמֵעַ מִהַמּוֹדָה שְׁלֹךְ שְׁאֵת מִשְׁתַּפֶּרֶת בְּמִדּוֹת טוֹבוֹת וּבְדֶרֶךְ-אֶרֶץ,
וְאֵת מִתְחִילָה לְהַתְּבַּר וְכו', יַעֲזוֹר לִּי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיְהִיָּה לִּי
מִזֵּל טוֹב, וְתַעֲלֶי בְּמִדּוֹת וּבְדֶרֶךְ-אֶרֶץ מִעֲלָה מִעֲלָה, וְתַחֲדִירִי בְּעֶצְמִךְ
אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִקְנִי לְעֶצְמִךְ שֵׁם טוֹב, אֲשֶׁר כָּבֵר אָמַר
הַחֲכָם מִפֶּל הָאָדָם (קֹהֶלֶת ז, א): 'טוֹב שֵׁם מִשְׁמֵן טוֹב'; וְלָכֵן רְאִי
לְקַחַת אֶת עֶצְמִךְ בְּיָדֶיךָ, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדָאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

רְאִי לְהַתְּבַדֵּד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל מַה
שְׁאֵת צְרִיכָה, וּבִזְכוּת זֶה תַעֲלֶי מִעֲלָה מִעֲלָה.

רפח אֲשֶׁר כו תרפ — כו תרפא בַּנְחָל

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׂאֲנִי מִבִּקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שְׁתַּצְלִיחֵנִי דְרָכֶךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תרפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֹדֶר בְּהַעֲלוֹתְךָ, י"ג סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָּה.

אֵין אַתָּה יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׁמִימָה שֶׁישׁ לִי,
שֶׁהַמּוֹרָה שְׁלֹךְ כּוֹתֶבֶת לִי, שְׂאֵת מִשְׁתַּפֶּרֶת בְּמִדּוֹת וּבְדֶרֶךְ-אֶרֶץ, יַעֲזֹר
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תִּבְשְׂרוּ לִי בַשּׁוֹרֹת מִשְׁמָחוֹת.

רְאֵי לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ, וּמָאֵד מָאֵד אֲבִקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂאֵת
וּבְאוֹתְךָ תִּלְמַדְנָה "סִפְר־הַמִּדּוֹת", וְתַסִּימְנָה אֶת זֶה כְּמָה וְכְמָה
פְּעָמִים, כִּי הַמִּדּוֹת הֵן הַיְסוֹד שֶׁל הָאָדָם, וּבְמִדָּה שְׂאֵדָם מוֹדֵד —
מוֹדֵדִים לוֹ (סוּטָה ח.), כְּפִי שְׂאֵדָם מִתְנַהֵג עִם בְּנֵי-אָדָם — כֵּן
מִתְנַהֲגִים אִתּוֹ, וְעַל-כֵּן תִּרְאִי לְשַׁפֵּר אֶת הַמִּדּוֹת, וְתַמִּיד תִּהְיִי בַּעֲלַת
דֶּרֶךְ-אֶרֶץ, וְתַעֲזְרִי לַזּוּלָּת, וּמִכָּל שָׁפָן לַהּוֹרִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּמְצָאִי חֵן
בְּעֵינֵי כָל רוֹאֶיךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׂאֲנִי מִבִּקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שְׁתַּצְלִיחֵנִי דְרָכֶךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תרפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֹדֶר בְּהַעֲלוֹתְךָ, י"ג סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... גְּרוֹ יָאִיר.

פֹּה תִקְבֵּל בְּמָה מִכְתָּבִים נְחוּצִים לְמִסֵּר אוֹתָם תִּכְףּ-וּמִיד לְיַעֲדָם,
הֵינוּ הַמִּכְתָּב שֶׁל הַפֶּתַח שֶׁל הַגְּבֵרָת ... תַּחֲתֶיהָ, וְכֵן שֶׁל הַבְּנוֹת
שְׁלוֹמֵדוֹת אֲצִלָּהּ, וְכֵן אֶת הַמִּכְתָּב שֶׁלָּהּ, לְמִסֵּר תִּכְףּ-וּמִיד לְיַעֲדוֹ, כִּי
זֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁסְתַּדֵּר לָךְ עִם
הַפְּרָנְסָה וְכֵן לִילְדֶיךָ, וְתִזְכֶּה לַחֲתֹן אוֹתָם בְּגִיל צָעִיר, שְׁלֹא יִדְעוּ מֶה
זֶה חֲטָא, וְהֵבֵן כָּלֵל.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפָּנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֲנִי מְקַוֶּה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁסּוֹף כָּל סוֹף אַחֵר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, שֶׁתִּזְכֶּה
לְהַפְּלִל בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתִרְגֹּשׁ תְּמִיד אֶת עֲרֵבוֹת נְעִימוֹת
יְדִידוֹת זֵיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תרפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסִדֵּר בְּהַעֲלוֹתָךְ, י"ג סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוֹ יְאִיר.

דְּבַרְתִּי הַיּוֹם עִם ר' ... גִּירוֹ יְאִיר, הַמְּנַהֵל שֶׁל הַתְּלֻמוּד-תּוֹרָה,
וְהוּא אָמַר לִי, שְׂאֵם אֶתָּה תִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בִּידֶיךָ, אֶתָּה יָכוֹל לְהַצְלִיחַ
מְאֹד עִם הַיְלָדִים, וּבִפְרָט שְׂאֶתָּה עוֹזֵר לְמַלְמֵד בִּפְתָּה עִם יְלָדִים
קִטְנִים, אִם תִּרְצֶה — תּוּכַל.

הַעֲקֹר וְהִסּוֹד לְהוֹרִיד אֶת הָרֹאשׁ וְכו', לֹא לְהִיּוֹת עֲקֶשֶׁן, אֲלֹא
תֵּן שִׁילְמִדּוֹ אוֹתָךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת מְחַנֵּךְ טוֹב.

תִּקַּח אֶת הָעֲבוּדָה בְּרָצִינוּת, כִּי עֲבוּדַת הַחֲנוּךְ זֶה לֹא סֶתֶם
עֲבוּדָה וְכו', מִפְּנֵי שְׂאֵין לִי עֲבוּדָה נְעִשִׁיתִי מְחַנֵּךְ... אֲדַבְּרָה, מִצּוֹת
חֲנוּךְ הִיא מִהַדְּבָרִים הַכִּי קְדוּשִׁים וְהַכִּי עֲלִיוֹנִים בְּעַם יִשְׂרָאֵל, וְאִם
תִּקַּח אֶת זֶה בְּרָצִינוּת — תִּצְלִיחַ.

מֵאֵד מֵאֵד אֲבָקֶשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ כְּכֹר בְּיָדֶיךָ, רְאֵה עוֹד מְעַט תִּהְיֶה אֲבָא וְכו', וּמִדּוּעַ תִּלָּךְ אֶל הַשְּׂטִיּוֹת וְכו', רְאֵה לִהְיוֹת רְצִינִי כִּיאוֹת לְאֹכְלֶךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

נָא וְנָא תִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן עָרֵב וּבִקְרֹן וְצִהְרִים, וְכֵן תִּקְבַּע לְעֲצָמְךָ שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַזְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תרפג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדְרֵי בְּהַעֲלוֹתָךְ, י"ג סִיּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַהוֹרִים הַיְקָרִים, אֲשֶׁר לָהֶם בָּנִים וּבָנוֹת בְּמוֹסְדוֹתֵינוּ הַקְדוּשִׁים, הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

עֲלֵיכֶם לְדַעַת, אֲשֶׁר אֶצְלִי הַחֲנוּךְ הוּא בְּרֹאשׁ מַעֲיָנִי, וְעַל זֶה אֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי, שֶׁהַבָּנִים וְהַבָּנוֹת שְׁלָנוּ יִקְבְּלוּ חֲנוּךְ הַכִּי מַעֲלָה, וְשִׁיְהִיָּה אֶצְלָנוּ חֲנוּךְ יַחֲדִי, לֹא לַחֲקוֹת מוֹסְדוֹת אֲחֵרִים, אֶצְלָנוּ הַעֲקָר הוּא יִרְאֵת שָׁמַיִם, לְפַחַד מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְהַתְדִיר בְּיָלְדִים אֲמוּנָה פְּשוּטָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְהַתְדִיר בְּיָלְדִים אֲמוּנָת חֻכָּמִים, וּלְהַתְדִיר בְּיָלְדִים מַדּוֹת טוֹבוֹת, וּבִשְׁבִיל זֶה אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד רוֹצֶה, שֶׁהֵן הַבָּנִים וְהֵן הַבָּנוֹת יִלְמְדוּ "סֵפֶר-הַמַּדּוֹת", כִּי הַמַּדּוֹת הֵן עֲקָר הָאֵדָם, וְאִם שָׁמַיִם דָּגַשׁ עַל הַמַּדּוֹת, וּמִתְדִירִים בְּיָלְדִים מַדּוֹת טוֹבוֹת כְּשֶׁהֵם עֲדִין קְטָנִים, כִּךְ יִגְדְּלוּ עִם מַדּוֹת טוֹבוֹת, וְזֶה הַחֵן וְהַחֲשִׁיבוֹת שֶׁל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל — שֵׁשׁ לָהֶם מַדּוֹת טוֹבוֹת. אֲסוּר לָנוּ לְהַסְתַּכֵּל, עַל שׁוּם תַּלְמוּד-תּוֹרָה וּבֵית-סֵפֶר אֲחֵר, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לִהְיוֹת יַחֲדָיִים. אֲנִי רוֹצֶה לְהַקִּים יִלְדִים קְדוּשִׁים וְטַהוֹרִים, שֶׁלֹּא יִדְעוּ מֶה זֶה חֻטָּא, בּוֹדֵאִי זֶה לֹא קָל, וְזֶה מִתְדַּבְּרִים הַכִּי קִשִּׁים, אֲבָל בְּשִׁבִּיל זֶה אֲנַחְנוּ מוֹסְרִים אֶת נַפְשֵׁנוּ, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים אֶת הַשְׁתוּף פְּעֻלָּה שֶׁל הַהוֹרִים, שְׂכִיבֵינוּ מֶה הִיעוֹד שְׁלָנוּ, וּמֶה הִרְצוֹן שְׁלָנוּ, וּמֶה הַכְּסוּפִים שְׁלָנוּ, שֶׁאֲנַחְנוּ רוֹצִים רַק אֶת הַטוֹב וְהַמִּצֵּן שֶׁל הַיָּלְדִים שְׁלָנוּ, וְעַל

קטב זה אני רוצה שגם המלמדים וגם המורות יחנכו וינחירו את ילדינו.

לזאת אני מאד מאד מבקש אתכם, ראו לעזר לי, וזכרו היטב, שצריכים לשמר מאד על הילדים עם מי הם מתחברים, ומי החברים שלהם, כדי שנוכל לשמר אותם בשבע עינים, ועל כל זאת אנחנו צריכים הרבה תפלה. ובשביל זה נספם אצלי, שאני רוצה לעשות את הקיטנה הקיץ בתוך מערכת החנוף שלנו, אין קיטנה פרטית, הקיטנה של הבנות זה חלק ממערכת החנוף של בית-ספר שלנו, המשך של בית-הספר של כל השנה, בודאי תהיינה מדריכות וכו', מדריכה ראשית וכו', וילכו בכל יום לברכה ולמשחקים וכדומה וכדומה, העקר שיהיה בתוך מערכת החנוף שלנו, אף שלומדים רק עשרה חדשים בשנה, וחדשים בקיץ זה החפש הגדול, אבל אצלנו אני רוצה לשמר על הילדים גם בקיץ, שיהיו תחת פקוח אישי של המלמדים והמורות כל השנה, ואני מאד מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שתעזרו לי בזה, וכלכם תעמדו אתי ביחד כדי לחנך את הבנות והבנים שלנו על טהרת הקדש.

אני מאד מבקש את כל אחד מאנשי שלומנו, מי שיש לו בת, שירשם אותה לקיטנה של בית-הספר היקא, אין קיטנה פרטית בשום פנים ואופן, ואני לא אתן שיהיה דבר כזה במחננו, ואם לא יציתו, אני לא אקח את הבנות חזרה לבית-הספר לשנה הבאה, כי כל פונתנו להחדיר בבנות מדות טובות ודרך-ארץ ויראת שמים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כו תרפד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בהעלותך, י"ג סיון ה'תשנ"ח.

שלום רב אל ... שתחיה.

פה תקבלי מכתב כללי לשלח עם הילדים הביתה בשביל הקיטנה.

מאד רציתי, שתשלחי לי רשימה מי ומי תהיינה המדריכות, וכן בענין המורות — מי תהיינה המורות במשך השנה.

רק תתחזקי בעבודת הקדש, ובזכות זה תזכי לילדים טובים, קדושים וטהורים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תרפה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בהעלותך, י"ג סיון ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדש", די בכל אחר ואחר, הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מפל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם.

אחי ורעי היקרים! ראו לכם להתחזק יחד, ותעשו כל מיני מאמצים שבעולם, שישרה ביניכם השלום והאהבה, אשר רבנו ז"ל הזהירנו על דבר זה יותר מן הכל, ובפרוש גלה לנו, אשר אם נחזיק את עצמנו ביחד, אזי אפלו מהיכל קן צפור ירד אלינו, ולכן עלינו למסר את נפשנו, שתשרה בינינו תמיד האהבה והאחדות.

מאד מאד אבקש כל אחד ואחד מאנשי שלומנו היקרים, שיפיץ את אור רבנו ז"ל בעולם, על-ידי שילד מדי פעם לבית-הכנסת אחר, וידרש לפני הצבור דברי אמונה והשגחה פרטית, ולעוררם ולחזקם ולשמחם, ועליכם לדעת, שכל אחד ואחד מכם יש לו דבורים, כי מי שרק לומד ספרי רבנו ז"ל, יש לו כבר דבורים לדבר עם זולתו, וכן תפיצו את הקונטרסים במרחן גדול מאד בכל שכבות העם, כי עם ישראל עכשו צמאים לדבר ה', ועל-פן אשרי

מִי שֵׁשׁ לוֹ חֶלֶק בַּעֲבוּדָה קְדוֹשָׁה זוֹ, שְׂאֵז יִמְחַל לוֹ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוא עַל כָּל עוֹנוֹתָיו; כִּי כְּשֶׁאָדָם מְעוֹרֵר אֶת זִוְלָתוֹ, הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוא מוֹחֵל לוֹ עַל הָעֶבֶר שְׁלוֹ, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מְטַעַה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה
הָעוֹלָם, אֵלָּא עוֹסֵק בַּעֲבוּדָה קְדוֹשָׁה זוֹ — לְקָרֵב נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל
אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

בְּלִיל שַׁבַּת פֶּרֶשָׁה זוֹ דִּבְרָנוּ עַל-פִּי מֶה שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל
(לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִמֵּן מט), שֵׁשׁ בֵּיתָא עֲלָא וְיֵשׁ בֵּיתָא תַּתָּא,
זֹאת אוֹמֶרֶת יֵשׁ בֵּית לְמַעְלָה שְׁנָה הָעוֹלָם הָבֵא, וְיֵשׁ בֵּית לְמַטָּה שְׁנָה
עוֹלָם הָזֶה, וְצָרִיכִים לְחַבֵּר אֶת שְׁנֵי הַבָּתִּים, שִׁיְהִיו אֶחָד, בֵּיתָא עֲלָא
וּבֵיתָא תַּתָּא, שִׁיְהִיו נַעֲשִׂים בֵּית אֶחָד, שְׁנָה סוּד שֶׁל בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ,
שְׁחַכְמִינוּ הַקְדוֹשִׁים אוֹמְרִים (תַּעֲנִית ה.): כִּי לֹא אָבּוֹא בְּעִיר עַד בְּקִרְבָּךְ
קְדוֹשׁ; שְׂאִין הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא נִכְנָס בִּירוּשָׁלַיִם שֶׁל מַעְלָה, אֵלָּא עַד
שֶׁתִּבְנֶה יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל מַטָּה. לְמַעְלָה יֵשׁ יְרוּשָׁלַיִם, שְׁנָה נִקְרָא בֵּיתָא
עֲלָא, וְזֶה נִקְרָא מ"י, שְׂאֲנַחֲנוּ לֹא יוֹדְעִים מֶה זֶה, וּבִשְׂכִיל זֶה אֲנַחֲנוּ
שׂוֹאֲלִים: מ"י, שְׁנָה שֶׁעַר הַנּוֹי"ן, וְזֶה בְּחִינַת הִירוּשָׁלַיִם שֶׁל מַעְלָה,
הֵינוּ פֹּה לְמַטָּה יֵשׁ יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל מַטָּה שְׂנִקְרָאת זֹאת, שְׂאֲנַחֲנוּ
יְכוּלִים לְהִרְאוֹת עִם הָאֲצָבַע: זֹאת הָעִיר כְּלִילַת יָפִי (אִיכָּה ב, טו),
וּפֹה בִירוּשָׁלַיִם שֶׁל מַטָּה יִבְנֶה בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁתִּתְגַּלֶּה הַשְׂכִּינָה,
שְׁכַל אֶחָד יִרְגִּישׁ, שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא נִמְצָא פֹּה, שְׁנָה עֶקֶר הַנֶּעֱם,
שֶׁהָאָדָם זוֹכֶה לְהַפִּיר אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא, עַד שֶׁהוא חִי עִם
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא, כְּמוֹ שֶׁהוא בְּבֵית, שֶׁשֵּׁם הוּא מְרַגֵּשׁ אֶת עַצְמוֹ
מְאֹד נוֹחַ, כִּי זֶה הַבֵּית שְׁלוֹ, וְחַכְמִינוּ הַקְדוֹשִׁים אוֹמְרִים (יְרוּשְׁלָמִי
מוֹעֵד קָטָן, פָּרָק ב', הֶלְכָה ה'): שְׂמַתָּה לְאָדָם בְּשַׁעָה שְׂדֵר בְּתוֹךְ שְׁלוֹ;
אֵין עוֹד שְׂמַתָּה יוֹתֵר גְּדוֹלָה כְּשֶׁאָדָם גֵּר בְּתוֹךְ הַבֵּית שְׁלוֹ, כִּךָּ אָדָם
צָרִיךְ לְגוֹר פֹּה לְמַטָּה בַּעֲוֹלָם הָזֶה בְּבֵיתוֹ שֶׁל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא,
שֶׁתַּתְּפֹּשֵׁט יְרוּשָׁלַיִם גַּם בְּתוֹךְ הַבֵּית שְׁלוֹ.

אֲבָל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא רוֹצֶה, שְׂנַחֲבֵר אֶת הַבֵּית הָעֲלִיוֹן, שֶׁהוא
בֵּיתָא עֲלָא, לְבֵית הַתַּחְתּוֹן שֶׁהוא בֵּיתָא תַּתָּא, זֹאת אוֹמֶרֶת לְחַבֵּר
אֶת בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ שֶׁלְמַעְלָה עִם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ שֶׁלְמַטָּה, וְלִזֶּה אֲנַחֲנוּ
מְצַפִּים, שְׁנָה נִקְרָא מ"י וְזֹאת, מ"י — זֶה עוֹלָם הָבֵא, וְזֹאת —

זֶה עוֹלָם הַזֶּה, מִי — זֶה דָּבָר רוֹחֲנִי, שְׁשׂוֹאֲלִים: מִי זֶה? כִּי אֲנַחְנוּ
 לֹא יוֹדְעִים וְלֹא מְבִינִים הַכֹּל, כִּי רוֹחֲנִיּוֹת אֲנַחְנוּ לֹא יְכוּלִים לְהַגְדִּיר
 וּלְהַסְבִּיר. זֹאת — זֶה דָּבָר שְׁאֲנַחְנוּ רוֹאִים בָּמוֹ עֵינֵינוּ, שֶׁזוֹ הַשְּׂכִינָה
 שָׁפָה בְּעוֹלָם. וְלָכֵן צְרִיכִים לְחַבֵּר אוֹתָם יַחַד — בֵּיתָא עַלֶּאָה לְבֵיתָא
 תַּתְּאָה.

וּמִפְּרֵשׁ רַבְּנֵנוּ וְ"ל אֶת הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ג, ו): "מִי זֹאת עוֹלָה
 מִן הַמִּדְבָּר", אִיךְ מַחְבְּרִים אֶת הַמִּי וְהַזֹּאת מִן הַמִּדְבָּר, מִדְּבָר
 — זֶה לְשׁוֹן דְּבוּר, שְׁאֲדָם צְרִיךְ לְשֹׁמֵר מְאֹד עַל דְּבוּר פִּיּוֹ, וּכְשׁוֹכָה
 לְשֹׁמֵר עַל דְּבוּר פִּיּוֹ, אִזּוֹ מִתְחַבֵּר בֵּיתָא עַלֶּאָה אֶל בֵּיתָא תַּתְּאָה, וְאָדָם
 מְרַגֵּשׁ אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, מִמֶּשׁ כָּמוֹ שֶׁהַשְּׂכִינָה פָּה, וְזוֹ הַמִּדְרָגָה
 הַכִּי עֲלִיּוֹנָה שְׁאֲדָם צְרִיךְ לְזַכּוֹת אֵלֶיהָ.

וּבְזֶה קִשְׁרָנוּ אֶת הַפְּסוּק בְּפֶרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעַ (בַּמִּדְבָּר ז, ט): "וּבָבוֹא
 מִשָּׁה אֶל אֹהֶל מוֹעֵד לְדַבֵּר אִתּוֹ, וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל מִדְּבַר אֱלֹהֵי מַעַל
 הַפֶּפֶרֶת אֲשֶׁר עַל אֲרוֹן הָעֵדוּת, מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרוּבִים, וַיְדַבֵּר אֵלָיו",
 בְּמִשְׁכַּן וּבְבֵית־הַמִּקְדָּשׁ הִיָּה הָאֲרוֹן, שֶׁשָּׁם הָיוּ הַלּוּחֹת, לּוּחֹת
 הָעֵדוּת, וְעַל הָאֲרוֹן הָיוּ שְׁנֵי כְּרוּבִים, מֵהֶם שְׁנֵי הַכְּרוּבִים? זֶה סוֹד
 מִי וְזֹאת, בִּינָה וּמַלְכוּת, וּמִבְּיַנְיָהֶם יֵצֵא הַקּוֹל מִהַקְדוּשׁ־כְּרוּךְ־הוּא,
 וְעַל־יְדֵי־זֶה נִבִּין מֵה שְׁפָתוֹב לְדַבֵּר אִתּוֹ, הָרִי מִשָּׁה הִיָּה צְרִיךְ לְשֹׁמֵר
 אֶת קוֹל הַקְדוּשׁ־כְּרוּךְ־הוּא, "מַעַל הַפֶּפֶרֶת אֲשֶׁר עַל אֲרוֹן הָעֵדוּת
 מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרוּבִים", מֵה זֶה הַמְּלָה "לְדַבֵּר אִתּוֹ"? אֵלָּא כְּשֶׁאָדָם
 מִקְדָּשׁ אֶת הַדְּבוּר שְׁלוֹ, אֲזִי הוּא זוֹכֶה לְשֹׁמֵר אֶת הַקּוֹל שֶׁל
 הַקְדוּשׁ־כְּרוּךְ־הוּא. וְעַל זֶה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַעֲבֹד הַרְבֵּה — הֵן עִם
 עַצְמָנוּ, וְהֵן עִם יְלָדֵינוּ, לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד אֶת הַדְּבוּר, וְחֵס וְחִלְלָה,
 לֹא לְדַבֵּר נְבוּל פֶּה, וְלֹא לְדַבֵּר לְשׁוֹן־הָרַע, רַכִּילוּת וְלִיצְנוּת, וְלֹא
 לְהַצִּיק לְהַשְׁנִי וְכוּ' וְכוּ', וְעַל־יְדֵי שְׁאֲדָם יֵשׁ לוֹ קִדְשֵׁת הַדְּבוּר,
 עַל־יְדֵי־זֶה נִתְחַבֵּר בֵּיתָא עַלֶּאָה לְבֵיתָא תַּתְּאָה, שְׁזֶה מִי וְזֹאת עוֹלָה,
 אִיךְ עוֹלָה הַזֹּאת אֶל הַמִּי, וְהַמִּי אֶל הַזֹּאת, זֹאת אוֹמֶרֶת הַבֵּית
 הָעֲלִיּוֹן אֶל הַבֵּית הַתַּתְּמוֹן, וְהַבֵּית הַתַּתְּמוֹן אֶל הַבֵּית הָעֲלִיּוֹן?
 עַל־יְדֵי הַמִּדְבָּר, מִדְּבָר זֶה לְשׁוֹן דְּבוּר, שְׁאֲדָם צְרִיךְ לְשֹׁמֵר עַל הַדְּבוּר
 שְׁלוֹ.

בשבת בבקר בספורי-מעשיות, דברנו ממעשה ה', שהבת מלכה ראתה שאינה חשוכה כל-כף ונתקנאה בו, רק זאת היתה נחמתה, באשר הצדיק אמר שיהיה פלו מאבנים טובות, טוב שאינו מאבנים טובות. הנה צדיק שברך, שיהיה הבן-מלך מלא אבנים טובות, אבל הבת מלכה מאד קנאה בבן-מלך, אף זו היתה נחמתה, שהצדיק אמר שיהיה פלו מאבנים טובות, והוא לא היה מאבנים טובות. מה מלמד אותנו רבנו ז"ל כאן? שמדת הקנאה היא מדה מאד מאד מגנה, וזה לא יכולים לתאר ולשער לאילו רעות הקנאה מביאה. הקנאה מביאה אחר-כך לשנאה, והשנאה מביאה אחר-כך למחלוקת, והמחלוקת מביאה אחר-כך לידי שפיכות דמים, עד כדי כך חמור הענין של קנאה. בכל דבר בעולם יש קנאה. רבנו ז"ל אמר פעם למוהרנ"ת ז"ל בזו הלשון (שיחות-הר"ן, סימן קיט): "זו מדרגה גדולה מאד כשאני לא צדיק, וכשאני לא זוכה להיות כרצון הקדוש-ברוך-הוא, אבל על-כל-פנים שארצה שחברי יהיה כמו שהקדוש-ברוך-הוא רוצה, הינו שחברי יהיה צדיק". ואמר על זה מוהרנ"ת ז"ל, שהוא לא הבין את מה שרבנו ז"ל אמר, מי לא רוצה שחברו גם-כן יהיה צדיק, וחברו גם-כן יצליח. אבל התחלתי להתבונן היטב היטב בדבורי רבנו ז"ל, ואז באתי לידי החלטה, שאכן זו מדרגה מאד מאד גדולה, וזה לא בא לאדם קל, כי בדרך כלל אדם פשהוא אינו יכול משהו, הוא אינו רוצה שאף אחד יצליח, כי אם אני לא מצליח, למה שאפתן לאחר להצליח?! וזו הטעות הכי חמורה, כי אם אחד בן מצליח, אז תכף-ומיד יש עליו הרבה קנאה, והקנאה מביאה לידי שנאה, והשנאה מביאה לידי מחלוקת ומריבות, עד שממחלוקת ומריבות מתירים את הדם של השני, ושופכים לו את דמו, וזו היתה הטעות של הבת מלכה, שקנאה בבן-מלך, שהצדיק אמר, שהוא יהיה מאבנים טובות. והמדרש אומר (ויקרא רבה, פרשה ב'), שכל יהודי הוא אבן טובה בכתר המלך. לזאת כל אדם צריך לומר: אם אני לא אבן טובה בכתר המלך, שלכל הפחות חברי יהיה אבן טובה בכתר המלך, אבל בדרך כלל בני-אדם אינם מסתכלים בצורה כזו, אלא אם לי זה לא הולך, למה שאני אפתן לאחר שילך?! ומזה באות כל הצרות

והיטורים, ובשביל זה אֶנְחָנו צָרִיכִים לַעֲבֹד עַל עֲצָמֵנו — לַעֲקֹר מֵאֲתָנוּ אֶת הַקִּנְיָה שֶׁמִּבִּיאָה לִידֵי שִׁנְאָה, וְהַשִּׁנְאָה מִבִּיאָה לְמַחֲלָקֶת וּמְרִיבוֹת, עַד שֶׁשׁוֹפְכִים אֶת דָּם הַשָּׁנִי, וְאִם נֶעֱקַר אֶת זֶה מֵאֲתָנוּ — נִצְלִיחַ.

בַּשֶּׁבֶת בַּסֵּעֲדָה שְׁלִישִׁית דִּבְרָנוּ הִרְבֵּה מִמָּה שֶׁרַבְנוּ וְ"ל אוֹמֵר (לְקוּטִי-מִוֶּהֱרָן, חֶלֶק א', סִימָן נה), שֵׁשׁ רָשָׁעִים שֶׁמִּתְפַּשְּׁטִים עַל הָעוֹלָם בְּכָל־לַיּוֹת, וְיֵשׁ רָשָׁעִים שֶׁמִּתְפַּשְּׁטִים עַל הָאָדָם בַּפְּרָטִיּוֹת, מִה זֹאת אוֹמֶרֶת? בְּכָל־לַיּוֹת הָעַרְב־רַב מִתְפַּשֵּׁט מְאֹד מְאֹד עַל עַם יִשְׂרָאֵל, לְהַעֲלִים וּלְהַסְתִּיר וּלְכַסּוֹת אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַד שֶׁלֹּא יֵדְעוּ מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְיִכְנָסוּ סִפְקוֹת בְּלִב הָאָדָם — "הֵי־שֶׁ הַיְי"ה בִּקְרַבְנוּ אִם אֵין" (שְׁמוֹת יז, ז), וּבַפְּרָטִיּוֹת יֵשׁ לְכָל אֶחָד יֵצֵר הָרַע, שֶׁהוּא מַעֲלִים וּמַסְתִּיר מִמֶּנּוּ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶהוּ גַם-כֵּן רָשָׁע, וְכִמּוֹ שֶׁבְּכָל־לַיּוֹת יֵשׁ רָשָׁעִים שֶׁמַּעֲלִימִים וּמַכְסִּים אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִהָעוֹלָם, שֶׁלֹּא יֵדְעוּ מִקְדָּשֵׁת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְשֶׁלֹּא יֵדְעוּ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא אֲתָנוּ, כְּמוֹ-כֵן בַּפְּרָטִיּוֹת יֵשׁ אֲצֵל כָּל אָדָם רָשָׁע, שֶׁהוּא הַיֵּצֵר הָרַע, הַמַּעֲלִים וּמַסְתִּיר מִמֶּנּוּ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאוֹמֵר רַבְנוּ וְ"ל: אֵיךְ זֻכִּים לְהַכְנִיעַ אֶת הָרָשָׁעִים הָאֵלֶּה, וְאֵיךְ זֻכִּים לְרֹאוֹת אֶת הַמַּפְלָה שֶׁלֵּהֶם? עַל-יְדֵי קִדְשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. מִה זֶה קִדְשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל? אֲמוּנָה, כִּי בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נֶאֱמַר (דְּבָרִים יא, יד): "תָּמִיד עֵינֵי הַיְי"ה אֵלֶיךָ בָּה מְרֹאשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה", וְאִם אָדָם מַחְדִּיר בְּעַצְמוֹ, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא פֹה אֲתָנוּ, זֶה נִקְרָא קִדְשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כִּי אֲנִי מְרַגֵּשׁ, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא פֹה, כִּי כָּל עַקֵּר אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל זֶה גִּלּוֹי אֲמוּנָה, וְאֵיךְ זֻכִּים לְהַמְשִׁיךְ אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּגִלוֹת, שֶׁהַסֵּטְרָא אַחְרָא מְאֹד מִתְפַּשְּׁטֶת? בַּקִּי עַל-יְדֵי זְכוּת הָאֲבוֹת הַקְדוּשִׁים: אַבְרָהָם, יִצְחָק, וְיַעֲקֹב; כִּי כָּף כְּתוּב בְּזֹהָר (שְׁלַח קעד): בְּאַתֵּר דְּאִית תַּפְּנִן אֲבוֹת, אִית תַּפְּנִן שְׁכִינְתָּא [בְּמָקוֹם שֵׁשׁ הָאֲבוֹת הַקְדוּשִׁים שָׁמָּה נִמְצְאוּ הַשְּׁכִינָה].

זֹאת אוֹמֶרֶת, אִם אָדָם נִזְהָר, וְהוּא מִתְפַּלֵּל שְׁחִרִית, מִנְחָה וְעֶרְבִית בְּמִנְיָן, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְמַשֵּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אֶת אוֹר הַשְּׁכִינָה, וּבִשְׁבִיל זֶה כָּל אֶחָד צָרִיךְ לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תַּפְלוֹת, וְאִפְלוּ

שְׁזָה בָּא לוֹ קָשָׁה, הוּא צָרִיף לְמָסֹר אֶת נַפְשׁוֹ, שְׂתַפְּלֵל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תַּפְּלוֹת בְּמִנְיָן דִּיקָא, וְזֶה יָבִיא לוֹ בִּרְכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדָיו, וְאִזּוּ יִמְשִׁיף עַל עַצְמוֹ אֶת הַשְּׂכִינָה, וְיִזְכֶּה לְבִטֹּל אֶת הַקְּלָפוֹת — הֵן בְּכָל־לֵיּוֹת אֶת הָעֶרֶב־רֶב, שְׁמַעְלִימִים וּמַסְתִּירִים אֶת הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מִכָּל עִם יִשְׂרָאֵל, וְהֵן בְּפִרְטִיּוֹת, שְׂיִזְכֶּה לְהַכְנִיעַ אֶת הָרָשָׁעוֹת שְׁלוֹ. הֵינּוּ אֶת הַיָּצֵר הָרַע שְׁלוֹ בְּפִרְטִיּוֹת. וְאַחַד מֵהַדְּבָרִים שֶׁמֵּאֵד מְצִיקִים לְאָדָם, שֶׁהוּא אֵינוֹ יָכוֹל לְהֵבִין דְּרָכֵי הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהוּא רוֹאֶה שֶׁהָרָשָׁעִים מַצְלִיחִים, וְהַצְדִּיקִים נִכְשָׁלִים, הוּא רוֹאֶה שֶׁאֵלּוּ הָרָשָׁעִים עוֹשִׂים חֵיל, וְהַצְדִּיקִים הֵם שְׁפִלִּים וְנִבְזִים, וְזֶה מֵאֵד מֵאֵד מְצִיק לְאָדָם, וּבִשְׂבִיל זֶה הִרְבֵּה מִתְּחַקֵּים מִהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֲבָל תִּכְף־וּמִיד כְּשֶׁאָדָם מַסְתִּיר אֶת עַצְמוֹ אַצֵּל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאוֹמֵר: "לִי לֹא אֲכַפֶּת שׁוֹם דָּבָר, אֲנִי מְבִטֵּל אֶת עַצְמִי לְגִמְרֵי אֱלֹוֹ יִתְבָּרֵךְ", עַל־יְדֵי־זֶה הוּא מְסַבֵּב רַק עִם צֵלוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. שְׁזָה מַה שֶּׁכְּתוּב (יִשְׁעִיָּה נ"א, טז): "וּבְצֵל יָדִי כְּסִיתִיךָ", שֶׁהוּא מְסַבֵּב בְּאוֹתוֹ צֵל, וּבִתְנוּף הַצֵּל הַזֶּה הוּא מְסַתֵּמֵר, כִּי בִשְׁעָה שֶׁאָדָם מְסַתֵּפֵל רַק עַל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֲזִי נִמְשָׁף עָלָיו יָד ה', וְיִודַע שֶׁבְּכָל דָּבָר וְדָבָר יֵשׁ יָד ה', וְאֵפֶלּוּ שֶׁהוּא רוֹאֶה שֶׁהָרָשָׁעִים מַצְלִיחִים, וְהַצְדִּיקִים נִכְשָׁלִים, לֹא אֲכַפֶּת לוֹ, וְאֵין לוֹ שׁוֹם קָשִׁיוֹת עַל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְהוּא יִודַע אֲשֶׁר "צְדִיק ה' בְּכָל דְּרָכָיו וְחִסִּיד בְּכָל מַעֲשָׂיו" (תהלים קמ"ה), וְ"הַצּוֹר תָּמִים פָּעֵלוֹ, כִּי כָל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט, אֵל אֱמוּנָה וְאֵין עוֹל, צְדִיק וְיִשָּׁר הוּא" (דְּבָרִים ל"ב, ז); וְאִזּוּ אִם הוּא חֹזֵק כָּל־כֹּף בְּאֱמוּנָה, אֲזִי מִתְּהַפֵּף הָרַע עַל הָרָשָׁעִים, וְהַצְדִּיקִים יוֹצֵאִים הֵכִי מַצְלָחִים.

וּבִזְהָ אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לִהְיוֹת חֹזְקִים מֵאֵד מֵאֵד, שְׁזָה כָּל הָעִנְיָן שֶׁל תְּשׁוּבָה, הֵינּוּ שֶׁהָאָדָם חוֹזֵר בַּחֲזָרָה אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כִּי עַל־יְדֵי שֶׁאָדָם חוֹטֵא, עַל־יְדֵי־זֶה נִעְלָם וְנִסְתָּר מִמֶּנּוּ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כְּמוֹ שֶׁרַבְּנּוּ ז"ל אוֹמֵר בְּסִפְר־הַמִּדּוֹת (אוֹת אֱמוּנָה, סִימָן כ"ב): הַפֶּשַׁע שֶׁל הָאָדָם מְכַנִּים כְּפִירָה לְאָדָם; נִמְצָא בְּזֶה שֶׁאָדָם חוֹטֵא, אֲזִי נִעְלָם וְנִסְתָּר מִמֶּנּוּ הָאוֹר שֶׁל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וּבִשְׂבִיל זֶה צָרִיכִים לְהִתְדוֹת, וּבְרָגַע שֶׁאָדָם מִתְּדוֹה, הוּא מְגַלֶּה לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־

הוא: "רבונו של עולם, מה עשיתי כזאת וכזאת וכו', ואת הרע הזה עשיתי", וכזה שהוא מתודה, הוא מאמין שהקדוש-ברוך-הוא נמצא אתו, והוא חוזר אליו בתפלה.

ובשביל זה אומר הרמב"ם, שהיסוד בתשובה זה ודוי דברים, שאדם צריך להתודות להקדוש-ברוך-הוא, וכל המרבה להתודות — הרי זה משבח. ומסביר החנוך מהו הענין של ודוי? אלא כשאדם חוטא, נעלם ונסתר ממנו האור של הקדוש-ברוך-הוא, כי אם אדם היה יודע, שהקדוש-ברוך-הוא נמצא פה, לא היה חוטא, ואם הוא חוטא, סימן שנעלם ונסתר ממנו הקדוש-ברוך-הוא, עכשו בשעה שאדם מתודה, בזה בעצמו הוא מגלה שיש לו אמונה, ובשביל זה כתוב בפרשת השבוע (במדבר ה, ז): "והתודו את חטאתם אשר עשו" וגו', שפשאדם חוטא, הוא צריך להתודות להקדוש-ברוך-הוא. וכזה נבין מה שרבונו ז"ל אומר: אם אתה מאמין שיכולים לקלקל, תאמין שיכולים לתקן; הינו בדרך כלל אדם, כשנכשל באיזה דבר, נדמה לו שזה סוף העולם, אני כבר לא יכול לעשות שום דבר, אני כבר לא יכול לחזור להקדוש-ברוך-הוא, אבל אם אני מאמין שיש דבר כזה, שנכשלתי ונפלתי, אזי אני צריך להאמין, שאני יכול לתקן, ואני יכול לחזור. וזה עקר השלמות, ובשביל זה אסור לאף בריה שבעולם להשבר משום דבר, אפלו שיקרה אתו מה שיקרה, ואפלו שנכשל כבר במה שנכשל, אסור לו בשום פנים ואפן להתיאש, כי אם אתה מאמין שיכולים לקלקל, תאמין שיכולים לתקן, וזה תלוי אחד בשני, ועל-כן אשרי מי שזוכה להחזיק מעמד, ולא להשבר משום דבר.

ומזהרנו"ת ז"ל היה לו קבוצ מֵאֵד מֵאֵד קִטָּן בְּעִיר בְּרִסְלָב, ובקשי היה לו מנין, עד פדי פה, שהיו הרבה מאנשי שלומנו, ששאלו אותו: למה לכל הצדיקים יש הרבה אנשים, ולכם אין כלום?! והיו אנשים כאלו שהתחילו להרהר — מי יודע, אולי זה לא זה וכו'. ענה פעם מזהרנו"ת ז"ל ואמר מה שכתוב בהפטרָה של פרשת השבוע (שופטים יג, יב): "ויאמר מנוח אל אשתו, מות נמות כי אלקים ראינו, ותאמר לו אשתו, לו חפץ הונו"ה להמיתנו, לא

לקח מִיְדֵינוּ עוֹלָה וּמִנְחָה, וְלֹא הִרְאָנוּ אֶת כָּל אֱלֹהִים, וְכַעַת לֹא הִשְׁמִיעֵנוּ כְּזֹאת", הִינּוּ אִם אֲנַחְנוּ וְכִינוּ לְשִׁמְעַ דְּבוּרִים כְּאֵלֹהִים, אִם אֲנַחְנוּ זֹכִים לְהִיּוֹת מְקַרְבִּים אֶל רַבִּי כְּזֶה, שְׁמַגְלָה לָנוּ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּגִלּוֹי כְּזֶה, סִימָן שֶׁזֶּה הָאֱמֶת, רַק שָׂרֵב הָעוֹלָם אֵינָם זֹכִים לָזֶה.

וְכֵזֶה אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דָּבָר, אֲלֹא לְזַכֵּר הַיָּטֵב הַיָּטֵב אֶת הַדְּבוּר שֶׁל רַבְּנוּ ו'ל': "אִם אַתָּה מֵאֲמִין שְׂכֻלִּים לְקַלְקֵל, תֵּאֲמִין שְׂכֻלִּים לְתַקֵּן"; אֲסוּר לְהִתְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ לְכַשְׁלוֹן בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֶּן, אֲפִילוֹ שְׁעֲשִׂיתָ כָּבֵד מֶה שְׁעֲשִׂיתָ, אֲסוּר לְהִיּוֹת כְּלוּם בְּעֵינֵי עֲצָמוֹ, אֲלֹא אֲנִי צָרִיף לְדַעַת, שֶׁיֵּשׁ לִי כַחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלִתִּי רְגִילִים, וְאֲנִי יָכוֹל לְהַצְלִיחַ, וְאִין דְּבָר כְּזֶה לְהִתְיַאֵשׁ, וְאִם אָדָם הֵיךְ מְכַנִּים בְּעֲצָמוֹ אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלֹהִים, אִזּוֹ הַכֹּל הֵיךְ הוֹלֵךְ לוֹ אַחֲרָת לְגַמְרִי.

לְזֹאת צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר שְׂבָעוֹלָם, בְּכָל יוֹם וְיוֹם יֵשׁ גְּסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, הֵן מְעַצְמוּ וְהֵן מִהִבִּית וּמִהִלָּדִים וּמִהַשְׁכִּינִים וּמִהַמְשַׁפְּחָה, וְהַעֲקָר לְהִתְחַזֵּק לֹא לְהִסְתַּפֵּל עַל שׁוּם דְּבָר, וְאִם מְכַנִּיסִים אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלֹהִים הַיָּטֵב הַיָּטֵב בְּלֵב, אִזּוֹ מְרַגִּישִׁים אַחֲרָת לְגַמְרִי.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תרפו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פְּתִילוֹתָהּ, י"ד סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁקִבְלָתָ אֶת כָּל הַמְּכַתְּבִים, וּמִסְרָת אוֹתָם לְעֵדָם, כִּי הֵם מְאֹד מְאֹד נְחוּצִים, וְרָצִיתִי שֶׁתִּמְסְרֵם מִיְדִית, וּבְכָל כָּל פַּעַם שֶׁאֲנִי שׁוֹלֵחַ לָךְ, אֲנִי מְאֹד רוֹצֶה שֶׁתִּמְסֹר אֶת זֶה תִּכְרֹךְ וּמִיד.

ש אָשׁר כּו תרפּוּז — כּו תרפּח בּנַחל

רָאָה לַחֲזֹק אֶת עֲצָמָהּ בְּכָל מִיּוֹנֵי אַפָּנִים שְׂבַעוּלָם, וְהִקְדּוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָהּ.

רָאָה לְבוֹחַ אִם הַיּוֹם עָבְדוּ.

הַמֵּאחַל לָהּ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תרפּוּז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָהּ, י"ד סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה נִגְיָעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד, צָמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אוֹדוֹת הַשְּׁעוּר שֶׁל יוֹם שְׁלִישִׁי, אֵין
לִי בְּכָלֵל שְׁעוּר בַּיּוֹם הַזֶּה, אֲנִי נוֹתֵן רַק בַּיּוֹם שְׁנֵי וְחִמִּישִׁי וְרִבִּיעִי,
אֲבָל לֹא יוֹתֵר.

אוֹדוֹת בְּנֶךְ ... גְּרוּ יֵאִיר, אִם יְכוּלִים לְדַחּוֹת אֶת זֶה לְחֹדֶשׁ —
יִהְיֶה טוֹב, כִּי פָשׁוּט אֵין לִי עֲכָשׁוּ מִטָּה עֲבוּרוֹ, וּבַעֲדוֹ חֹדֶשׁ יִהְיֶה
יוֹתֵר נוֹחַ לְכָלֵם.

רָאָה לְהִתְחַזֵּק מָאֵד בַּעֲנֵנֵי הַשְּׁעוּרִים — הֵן בֵּין מְנַחָה לְמַעֲרִיב,
וְהֵן עַל בָּעָרֵב, וְהִקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרָכָךְ תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָהּ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תרפּח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָהּ, י"ד סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה נִגְיָעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ר' ... גְּרוּ יֵאִיר וְיִזְרַח.

בִּאתִי לַחֲזֹק אוֹתָהּ, שְׁתַּעֲמַד אִיתָן בְּדַעְתָּהּ, וְאִף שְׂבָכָל פַּעַם

מֵעֲלִילִים עָלֶיךָ עֲלִילוֹת חֲדָשׁוֹת וְכו', וְרוֹצִים לְשַׁבֵּר אֶת רוּחְךָ וְכו' — מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הֵיכָר! עָקַר הַתַּכְלִית שֶׁל הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא — שְׂיִבְטֵל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְיִזְכֶּה לְהַפִּיר אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַד שֶׁלֹּא יֵרָאֶה לְמֶרְאֵה עֵינָיו רַק רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ. וְזוֹ הַתַּכְלִית שֶׁבִשְׂבִּילָהּ הָאָדָם נִבְרָא בְּזֶה הָעוֹלָם — שְׂיִזְכֶּה לְהַסְתַּכֵּל עַל הַחַיּוֹת אֱלֻקוֹת שֵׁשׁ בְּכָל דָּבָר (לְקוּטֵי-מוֹתֵרֵן, חֶלֶק א', סִימָן א'); וְהַסְמֵ"ךְ-מ"ם שׁוֹבֵר אֶת הָאָדָם בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבַּעוֹלָם, שִׁשְׁפַּח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ. וְלִכְן צָרִיכִים לַעֲבֹד הַרְבֵּה עַל הַזְכָּרוֹן, לִזְכֹּר בְּעֶלְמָא דְאַתִּי (לְקוּטֵי-מוֹתֵרֵן, חֶלֶק א', סִימָן נד); לְזֹאת רָאֵה, יְדִידִי הֵיכָר! לֹא לְהַתְבַּלְבֵּל מִשּׁוֹם דָּבָר שֶׁבַּעוֹלָם, וְאִף שְׂאֲנֵי יוֹדַע, שְׂרָעִים וּמְרִים לָךְ הַבְּלִבּוּלִים וְהַטְרָטוּרִים שֶׁמְבַלְבְּלִים וּמְטְרָטְרִים אוֹתָךְ מִפַּעַם לַפַּעַם וְכו', וְרוֹצִים לְהַכְנִיס אוֹתָךְ בַּפֹּחַ יְקוֹשׁ וְכו' וְכו', תֹּאמִין לִי, שְׂאֵם תִּהְיֶה דְבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אִף בְּרִיָּה שֶׁבַּעוֹלָם לֹא תוּכַל לָךְ.

הַעֲקָר תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהֵבֵן אֶל אָבִיו, וְזָכוּר תִּזְכֹּר אֶת מַה שֶּׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה ע"ה, סִימָן יג): כֵּן אָמַר יַעֲקֹב לִפְנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אִם יִהְיֶה צְרוּת בְּאוֹת עַל בְּנֵי, לֹא תָבִיא אוֹתָם בְּזוֹ אַחֵר זוֹ, אֲלֵא הַרוּחַ לָהֶם מְצֻרֹתֵיהֶם וְכו'. וְאֲנִי רוֹאֶה בַּחוּשׁ, אִיךָ שָׂזָה שָׁנִים עַל גְּבֵי שָׁנִים, אִף שֶׁבָּאָה לָךְ צָרָה אַחֲרֵי צָרָה, עִם כָּל זֹאת רַחֲמֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גְדוֹלִים מְאֹד, שֵׁשׁ לָךְ הַרְחָבָה בֵּין כָּל הַצְרוּת וְכו' וְכו', וְסִבַּת הַצְרוּת וְהַיְסוּרִים וְהַמְרִירוֹת שֶׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ הִיא — כְּדֵי לְהַכְשִׁירָךְ, שֶׁתִּהְיֶה מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְבַל תִּפֹּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, אֲלֵא הַחֲזֹק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִרְאֶה אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁאַתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כְּמָה רַבּוּת רַבּוּת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מְחֻזְקִים עִמָּךְ, הַעֲקָר אֶל תַּתִּיאֵשׁ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפִּן. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תְּנָא דְבֵי אֱלִיהוּ רַבָּה, פָּרָשָׁה כ"א): כֵּן אָמַר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְיִשְׂרָאֵל, אִם רְאִיתָם שֶׁהַצְרוּת מְכַסּוֹת אֶתְכֶם, בְּאוֹתָהּ שַׁעֲהָ אַתֶּם נִגָּאִים וְכו', כִּי מִתּוֹךְ צָרָה רְחוּהָ, וְכִמּוֹ שֶׁנֶּאֱמַר

(יִרְמְיָהוּ ל, ז): "וַעֲתָ צָרָה הִיא לִיעֲקֹב וּמִמָּנָה יִשָּׁע" וכו', דִּיקָא מִהֲצָרוֹת וְהִסּוּרִים וְהַבְּלָבוּלִים וְהַמְרִירוֹת שְׁעוֹבָרִים עָלֶיךָ, תִּרְאֶה יְשׁוּעָה גְדוֹלָה עַד מָאד, שְׂיִתְגַּלֶּה לְךָ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד בַּעֲצָמוֹ, וְתִזְכֶּה לַעֲלוֹת מִדְּרָגָה לְדְרָגָה, וְיִכּוֹל לִהְיוֹת שְׂבֻשָּׁנִים הַבָּאוֹת תִּהְיֶה מְנַהִיג יִשְׂרָאֵל, וְאֵל תִּהְיֶה מִפְתָּע מִזֶּה, כִּי רַבּוֹת רַבּוֹת מִהָעַם הוֹלְכִים עִמָּךְ.

וְלִכֵּן אֲנִי מִבְקֵשׁ מִמָּךְ, יְדִידִי הַיְקָר! רְאֵה לְהַחְזִיק מַעֲמָד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר, אֲלֹא קִבֵּעַ עֵתִים לַתּוֹרָה, לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן בְּגִמְרָא וּבְשִׁלְחֹן עֲרוּף, וּמָה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם תַּעֲשֶׂה לַעֲצָמָךְ סֹדֵר לְלַמֵּד מִהֶתְחִלַת מַסְכַּת בְּרִכּוֹת, לְלַמֵּד דָּף אַחֵר דָּף, דָּף אַחֵר דָּף וְכו', עַד שֶׁתִּזְכֶּה לְסִים מַסְכַּת בְּרִכּוֹת, וְתִתְחִיל מַסְכַּת שַׁבָּת וְכו' וכו', וְכֵן בְּשִׁלְחֹן עֲרוּף לְהִתְחִיל מֵאַרְחַ חַיִּים, וְלְלַמֵּד סִימָן אַחֵר סִימָן וכו' וכו', עַד שֶׁתִּזְכֶּה לְסִים אֵת כָּל הַשָּׁ"ס, וְאֵת כָּל ד' חֻלְקֵי שִׁלְחֹן עֲרוּף, וְאִם יִהְיֶה לְךָ אֵיזָה חֶבֶר טוֹב לְלַמֵּד עִמּוֹ — מָה טוֹב וּמָה נָעִים, כִּי אִם לוֹמְדִים עִם חֲבֵרוֹתָא, זֶה נִקְלָט בְּדַעַת הַיֵּטִב. וְעַל־כֵּן רְאֵה לְבָרֵךְ אֱלֹיו יִתְבָּרֵךְ, וְתִסַּע לְקַבְרוֹת הַצַּדִּיקִים, וְתִשְׁפֹּף אֶת נַפְשָׁךְ אֱלֹיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי שָׁם בְּקִבְרֵי הַצַּדִּיקִים, הוּא הָאִוִּיר הַנֶּחַ וְהַזֶּה, וְתִזְכֶּה לְזַכֵּךְ אֶת עַצְמָךְ עַל־יְדֵי רַבּוֹי הַדְּבּוּרִים שֶׁתִּדְבֹּר אֱלֹיו יִתְבָּרֵךְ.

הַעֲקָר אֵל תִּפְחֹד מִשׁוּם דְּבָר שְׂבַעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאֶה נִסִּים וּנְגִלִים, שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

וְשָׁלוֹם לְזוּגָתְךָ הַצְנוּעָה ... שְׂתַחֲיָה.

יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂכַשְׁתְּבוֹאוֹ לְאַרְצוֹת־הַכְּבִּירִית — תִּבְקְרוּ אֶצְלִי, וְזֶה יִהְיֶה לִי כְבוֹד גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי אֲנִי מְעֻרָּךְ אִתְּכֶם, וְהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדְכֶם, שְׂתַצְלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תרפט.

בעזרת השם ותפלתו, יום שני לסדר בהצלחתו, י"ד סיון ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל ידי ה'קדוש לי
מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שאתה
נותן שיחה מדי פעם בפעם ברכים. מה אמר לך, ידי ה'קדוש!
הלואי שכל אנשי שלומנו היקרים יוציאו את האוצרות שיש להם,
ויפיצו תורה ברכים, כי באמת זה חפצי ורצוני, שכל אחד מאנשי
שלומנו תלמידי "היכל-הקדוש", שיצאו בחוץ, ויגלו ויפרסמו את
אור רבנו ז"ל לכל העולם כולו, כי הגיע הזמן, שאנחנו לא צריכים
להתבייש מאף אחד, אלא לגלות את הקדוש-ברוך-הוא לכל העולם
כולו, ועל-ידי-זה נזכה גם-כן לחזר בתשובה, כי בזה שבגוי אדם
מחזירים אחרים בתשובה, על-ידי-זה הקדוש-ברוך-הוא מוחל לו
על כל עוונותיו, כי כך גלה לנו רבנו ז"ל. ועל-כן כל מי שיודע
שבאמת חטא, עליו להחזיר אחרים בתשובה, ובזכות זה ימחל לו
הקדוש-ברוך-הוא.

נא ונא ראה לחזק את עצמך, ותחזק את כל אנשי שלומנו
תמיד להיות בשמחה, וכן תחזק את נשמות ישראל לגלות להם את
הענין של תפלה והתבודדות, לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ושלא
יפחדו משום בריה שבעולם, ושהם חוזרים בתשובה רק אל
הקדוש-ברוך-הוא ולא אל בשר ודם, ואת זה צריכים לחקק היטב
היטב, ועל-ידי-זה נצליח ונרכנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תרצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, י"ד סיון ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבִיךָ, אֵךְ מְרַב טְרִדוֹתִי בְּעֵתִים הַלָּלוּ, לֹא
כָּלִתִּי לְהַשִּׁיבְךָ תִּכְּפִי וּמִיד כִּרְצוֹנְךָ.

רָאָה לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בִּידֶיךָ, וּתְשַׁמַּח אֶת עֲצָמְךָ וְאֶת אֶשְׁתְּךָ
וְאֶת יְלָדֶיךָ, כִּי עָקַר הָרְפוּאָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל
(לְקוּטִי-מוֹחֲבֵר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כד) הִיא שְׂמֻחָה, כִּי צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ
עַל מִדַּת הַשְׂמֻחָה, כִּי שְׂמֻחָה לֹא בָּאָה לְאָדָם בְּקִלּוֹת, כִּי עוֹבְרִים עַל
הָאָדָם כָּל-כֶּף הַרְבֵּה מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, שֶׁבִּנְקֵל לוֹ לִפְלֵי בְּדַפְאוֹן
וּבַעֲצָבוֹת וּבִמְרִירוֹת, אֲשֶׁר מִזֶּה בָּאִים לְאָדָם אַחֲר־כֵּף מַחֲלוֹת
וְחִלָּאִים רָעִים, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְהִיּוֹת
בְּשֻׂמְחָה תָּמִיד, וְאִז תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא.

נָא וְנָא תִשְׁמַר אֶת עֲצָמְךָ מִכַּעַס וּקְפָדוֹת, אֲשֶׁר דָּבָר זֶה הוֹרֵם
אֶת הַחַיִּים לְגִמְרִי, וְתִשְׁתַּדֵּל בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוֹלָם לְהִיּוֹת
בְּשֻׂמְחָה, וְכֵן תִּשְׁמַח אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה לָּךְ גַּם-כֵּן
שְׂמֻחָה, כִּי כָף אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹחֲבֵר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קו): עֲצָה
לְבוֹא לְגִדְלוֹת הַמַּחֲיִין — לְהַשְׁכִּיל אֶת אַחֲרֵים; וְעַל-כֵּן זֶה דָּבָר גָּדוֹל
מָאֵד לְחֻזַּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמַּח אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְלָכֵן רָאָה לַעֲשׂוֹת
כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְחֻזַּק אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָט אֶת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמִנוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה לָּךְ גַּם-כֵּן שְׂמֻחָה.

כָּל סֵפֶר חֲדָשׁ שֶׁרַק תִּמְצָא — תִּכְתֹּב לִי, וּמִמֶּשׁ תִּשְׁמַחֲנִי.

פֹּה תִקְבֹּל מִכְתָּב דַּחוּף מָאֵד לְמַסֵּר לְ... גֵּרוֹ יֵאִיר, אֲשֶׁר אֶשְׁתּוּ
רוּצָה לְעֻזְבוֹ, מָה אָמַר לָךְ! אֲנִי מִשְׁתַּדֵּל כָּל יְמֵי חַיֵּי רַק לַעֲשׂוֹת

שְׁלוֹם, וּבְעֵנִן גְּרוּשִׁין אֵין לִי שׁוֹם עֶסֶק, הוּא מְסַתְכֶסֶךְ עִם אֲשֶׁתּוֹ, וְאַחֲרֵי זֶה בָּא בְּטַעֲנוֹת אֵלַי וְכוּ', וְעַל-כֵּן הִהְכַּרְח לְמַסֵּר לוֹ אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה, כְּדֵי שֶׁיֵּדַע שֶׁזֶה נִגְדַּר רְצוֹנִי, וְאֵנִי לֹא רוֹצֶה בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפֶּן שִׁיתְגַּדְּשׁוּ, אֲךָ הֵיא לֹא רוֹצֶה לְגוֹר אֶתּוֹ מִפְּנֵי סְבוּת שְׁלָה, אֲזִי שִׁילְכוּ אֶל רַב.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבִּקְשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּרַכְּךָ תְּמִיד, וּתְבַשֵּׁר לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תרצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר בְּהַעֲלוֹתְךָ, י"ד סִיוֵן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

מִי יִתֵּן, שֶׁתִּזְכֶּה לְבוֹא לְגוֹר בִּיבְנָאֵל, וְאֲזִי תִהְיֶינָה לָךְ יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, רַק תִּחְזַק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת — שֶׁתִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהֵבֵן אֶל אָבִיו, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה שְׁאֵדָם מְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁחִזַּק בְּזֶה, וְאֲזִי טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבִּקְשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּרַכְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תרצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, י"ד סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

זֶה כַּמָּה שָׁלֹא שְׁמַעְתִּי מִמֶּךָ, וְאֲנִי מְאֹד בִּצְעָר שְׁאַתָּה בִּצְעָר וְכו',
הִיִּתְבָּן שְׁיִהְיֶה יִפֹּל בְּעֶצְבוֹת וּבְכִמְרָה שְׁחוֹרָה וְכו', הֵלֹא יֵשׁ לָנוּ רַבִּי
כְּזֶה, שְׂיֵשׁ לוֹ הַתְּחִזְקוֹת לְכָל הָעוֹלָם כָּלוּ, וּמִדּוּעַ לֹא תִקַּח אֶת
הַתְּחִזְקוֹת מִרְבֵּנוּ ו"ל, וְתִתְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ, וְכֵן תִּתְחַזֵּק אֶת אֲחֵרִים.
וּרְבֵנוּ ו"ל גָּלָה לָנוּ (סְפוּרֵי־מַעֲשִׂיֹת, מַעֲשֵׂה יג, מִיּוֹם הָרֵאשׁוֹן), שְׁבֹא הַנֶּשֶׁר
הַגָּדוֹל, וְדָפַק עַל הַמַּגִּדָּל וְאָמַר: תִּפְסִיקוּ לִהְיוֹת עֲנִיִּים, תִּתְחִילוּ
לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם הָאוֹצְרוֹת, וּפְרָשׁוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיָּקָרִים, שְׁהַצִּדִּיק בָּא
וְאֹמַר מוֹסֵר לְאֲנָשָׁיו: תִּפְסִיקוּ לִהְיוֹת עֲנִיִּים, יֵשׁ לָכֶם דְּבוּרִים כָּאֵלוּ,
לָמָּה לָכֶם לִהְיוֹת עֲנִיִּים, תִּתְחִילוּ לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם הָאוֹצְרוֹת שְׁלָכֶם.
וְלָכֵן רְאֵה, אָחִי, אֶהוּבִי, יְדֵי הַיָּקָר! לְהַתְחַזֵּק וּלְצֹאֵת מִהַקְטָנוּת
הַדַּעַת שְׁלָךְ, וְתִהְיֶה רַק שְׂמֵחַ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא הַרְגֵּל אֶת עֲצָמֶךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּל דְּבוּר
שְׁמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצִּלְתָּה נְצִחִית, הַצִּלְתָּה כְּזוֹ, שְׁאִין
לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל.

הַמֶּאֱחָל לָךְ בִּרְכָּה וְהַצִּלְתָּה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תרצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ט"ו סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאֶרֶךְ.

אֲשֶׁר כּוּ תִרְצֵד — כּוּ תִרְצֵה בְּנַחֵל שׁוּז

וְהִנֵּה כְּדִי לְהִבְהִיר לְךָ פֶּעַם וּלְתִמִּיד, וְכֵן שְׁתַּרְאֶה אֶת הַמִּכְתָּב
לְכָל מֵאן דְּבָעִי, אֲנִי אֶף פֶּעַם לֹא הִתְעַרְבְּתִי בְּגִטִּין, אֲנִי גִגֵּד גְּרוּשִׁין,
וּבְכָלֵל אֲנִי מִתְעַסֵּק בְּעִנִּין גְּרוּשִׁין, הִיא לֹא רוּצָה לְהִשְׁלִים אִתָּךְ,
וְאֲנִי הִבְהַרְתִּי לְשֹׁנֶיכֶם, שְׁאֲסוּר לְהִתְגַּרֵּשׁ, אֲבָל הִיא עוֹמֶדֶת בְּשִׁלָּה.
לְזֹאת אִמְרָתִי, תִּלְכוּ אֶל רַב אַחֵר, וְהוּא יִטְפֹּל עִמָּכֶם, וְעַל-כֵּן אֲנִי
יֹדֵעַ מָה אִתָּה רוּצָה.

הַמֶּאֱחָל לְשֹׁנֵיכֶם הַצְלָחָה...

כּוּ תִרְצֵד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ט"ו סִינּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי, לֹא כְּדֹאֵי לַעֲשׂוֹת שׁוּם צַעַד וְכו', שְׁתַּעֲשֶׂה מָה שֶׁהִיא
תִּרְצֶה, וְאֲנִי אֶעֱשֶׂה אֶת שְׁלִי, וְאַחֲזֵק וְאֶעוֹדֵד אֶת הַבְּנוֹת וְכו', לֹא
צָרִיכִים לְהִתְנַחֵס אֵלֶיהָ כָּלֵל, כְּדִי לֹא לַעוֹרֵר מַחֲלָקָת.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְגִּים שְׁבָעוּלִים, וְעַלִּיד לְדַעַת, אֲשֶׁר
הַזְכוּת הַזֹּאת שְׁעוֹסְקִים בְּזִכּוֹת הַרְבִּים — זֶה עוֹלָה עַל כָּל הַזְכוּיֹּת,
וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁעוֹסֵק בְּזִכּוֹת הַרְבִּים, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֶּאֱחָל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תִרְצֵה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ט"ו סִינּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב

ממך, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תִּבְשְׂרִי לִי בַשּׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ עִם הַצִּלָּה בַּחַיִּים.

רְאֵי לְהַמְשִׁיךְ לְהַגִּיד בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", כִּי אֲמִירַת תְּהִלִּים מְסַגֶּלֶת מְאֹד לְתִשׁוּבָה, וְלְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ יְשׁוּעוֹת, וְהִיִּיתִי מְאֹד שְׂמֵחַ אִם תִּקְחִי עַל עֲצָמָךְ גַּם-כֵּן לְהִיּוֹת מְדַרְיֶכָה בְּקִיטָנָה "בַּת מַלְכָּה", וּבָזֶה אֶת עֲזָרְתְּ לִי, וְכֵן מְאֹד רְצִיתִי שְׁתַּצִּיִּתִי לְקוֹל הַמּוֹרָה ... תַּחֲנֶה, כִּי הִיא הַשְּׁלִיחָה שְׁלִי, וְעוֹשֶׂה אֶת רְצוֹנִי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תרצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ט"ו סִינּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנֶה.

לִנְכוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְכָבוֹד יוֹם הַהֲלָדָת, שְׁתַּעֲלִי מַעֲלָה מַעֲלָה בִּירְאָת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, וְתִשְׂאִי חֵן בְּעֵינֵי כָל רוֹאֶיךָ, וְתַצִּלִּיחִי בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

רְאֵי לִזְמַר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", אֲשֶׁר מְאֹד מְסַגֵּל לְתִשׁוּבָה, וְלְהַמְשִׁכַת יְשׁוּעוֹת רַבּוֹת.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, אִם אֶת יְכוּלָּה לְהִיּוֹת מְדַרְיֶכָה בְּקִיטָנָה "בַּת מַלְכָּה" בְּקִיץ, וְלַעֲזֹר לְחַנּוּךְ אֶת הַבָּנוֹת בִּירְאָת שָׁמַיִם, וְתַעֲשִׂי לִי בָּזֶה נַחַת רוּחַ גָּדוֹל.

רְאֵי לְצִיַּת אֶת הַמּוֹרָה ... תַּחֲנֶה, וּמָה שֶׁהִיא אוֹמְרַת תִּרְאִי לְקַיֵּם, כִּי הִיא הַשְּׁלִיחָה שְׁלִי, וְכָל מָה שֶׁהִיא מְדַבֶּרַת זֶה בְּשָׁמַיִם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תרצז.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ט"ו סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גִּירוּ יְאִיר.

אֶתְמוּל נִסִּיתִי לְהִתְקַשֵּׁר אֵלֶיךָ, וְלֹא הִיְתָה תְּשׁוּבָה וְכו', כִּפִּי
שָׁאֲנִי רוֹאֶה הַסֵּמ"ך-מ"ם אוֹרֵב עֲלֶיךָ מֵאֵד מֵאֵד, כִּי שְׂמַעְתִּי שְׁעוֹד
פָּעַם לְכַלֵּךְ עֲלֶיךָ, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזָרֵנוּ
שֶׁנִּפְטָר מִמֶּנּוּ, וְלִדְעָתִי, הוּא מִתְפּוֹצֵץ שְׂרוּאָה אֶת הַצִּלְחָתָנוּ. יַעֲזֹר
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֻזָּכָה כָּבֹד לְגִמְרָה אֶת אוֹלָם הַשְּׂמֻחוֹת, שָׁאֲז
בְּאַמֶּת נַעֲשֶׂה שְׂמֻחוֹת כָּל יוֹם וְכָל לַיְלָה, וְדַבֵּר זֶה יִהְיֶה לְקוֹצִים
וְלַצְנִינִים בְּעִינָיו.

מֵאֵד מֵאֵד אֲבִקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׂתַעֲזֹר לִידִידָנוּ ... גִּירוּ יְאִיר, כִּי הוּא
צָרִיךְ בְּעֵנֵינוּ הַמְשֻׁפָּט גִּגֵּד ... כִּי חֲבַל שְׁעוֹד פָּעַם נִכְנָס צ'ק לְהוֹצָאָה
לְפַעֵל, וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה לַעֲשׂוֹת.

גַּם אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ מֵאֵד בְּעֵנֵינוּ הַמְקֻנָּה, שְׂתַשְׁתַּדֵּל מֵאֵד שָׂרָק
עַד שְׁעָה שְׁלֹשׁ יִלְכוּ לְמִקְוֵה הַזֶּה, כִּדִּי לֹא לְהַכְשִׁיל, חֵס וְשְׁלוֹם וְכו'
וְכו', כִּי זֶה עוֹן פְּרִיתוֹת וְכו' וְכו', וְדִי לְחַכִּימָא.

מֵאֵד מֵאֵד הִיִּיתִי רוֹצֶה, שְׁגַם אֶתָּה תִּדְבֹּר בְּרַבִּים, כִּי פִּשׁוּט לִי
אֵין כַּח לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם, וְלָכֵן מַה טוֹב וּמַה נָּעִים, שְׂאֶתָּה וְכָל אֶחָד
מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁיִכּוּלִים לְדַבֵּר, שְׂיִדְבְּרוּ בְּרַבִּים, אֲשֶׁר זֶה זְכוּת
הַרְבִּים גְּדוֹלָה מֵאֵד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תרחצ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדֵּר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ט"ו סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָאד מָאד אֲבִקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּקַּח אֶת יְדִידֵינוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְאֶת
יְדִידֵינוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר, אֶל בֵּית שְׁאָן, לְבָרֵךְ שֵׁם הַחֲבֵרָה שֶׁל הָעָרְבִי,
שֶׁחִיק טִמְיָא, כִּי הָעוֹרֵף-דִּין צָרִיף לְדַעַת אֶת זֶה, וְחָבֵל שֶׁנַּעֲצֹר
בְּאִמְצָע הַמְשָׁפֵט, וּבֵין כֶּף הוּא תוֹבֵעַ אוֹתִי עַל עוֹד צֶ'ק וְכו',
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, וּמִי
שְׁאֵמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יִגִּיד לְצָרוֹתֵי דֵּי, כִּי אֲנִי לֹא יָכוֹל לְצֹאת מֵהַצָּרָה
הַזֶּה.

רְאֵה לְחִזָּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמֵּחַ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיָּקָרִים, וְתַבְשֹׁר
לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תרצט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדֵּר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ט"ו סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

זֶה זְמַן רַב שֶׁאֲנִי רוֹצֵה לְכַתֵּב לָךְ, אֲבָל לֹא יוֹצֵא לִי, מָאד מָאד
אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְכַבֵּד אֶת חֲמִיף וְחֲמוּתָךְ, וְאֵף שֶׁלֹּא כָּל
דָּבָר אֶתָּה מְסַפִּים עִמָּהֶם, רְאֵה לְכַבֵּד אוֹתָם עַל-כָּל-פָּנִים וְכו',
וְצָרִיכִים לְהִיּוֹת חֲכָם, כִּי אִם לֹא מְכַבְּדִים אֶת חֲמִיו וְחֲמוּתוֹ, אַחֲרֵי-כֵן
נַעֲשֶׂה קָרַע בְּשָׁלוֹם-בֵּית, כִּי הָאִשָּׁה תִּמְיֵד נִמְשָׁכֶת אַחֵר הַהוֹרִים שְׁלֵה,
כִּי סוּף כָּל סוּף הִיא בָּשָׂר מִבְּשָׂרָם. וְעַצֵּם מַעֲצָמוֹתָם, וְלִכְן הָאֲבִרָף

צָרִיף לְהִיּוֹת חָכָם וּפְקָח, הוּא צָרִיף לְכַבֵּד אֶת חֲמִיו וְחַמּוֹתוֹ, וְאֶפְלוּ שֶׁהֵם מְעִירִים לוֹ הָעֲרוֹת וְכוּ', וְעוֹשִׂים לוֹ בְּקֶרֶת וְכוּ', לֹא צָרִיכִים לַעֲנוֹת, שׁוֹמְעִים וְשׁוֹמְעִים וְשׁוֹמְעִים וְכוּ', וְאַחֲרֵיכֶם כְּשִׁיּוּצָאִים עוֹשִׂים מַה שְּׂרוּצִים וְכוּ' וְכוּ', הָעֶקֶר שֶׁלֹּא תִהְיֶינָה מְרִיבוֹת, וּכְבָר דִּבְרָתִי עִמָּכֶם כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים, שֶׁתִּקְיֶמוּ זֹאת, וְצָרִיכִים לְהִיּוֹת חָכָם וּפְקָח בְּדִבְרֵי זֶה.

רְאֵה לְקַבֵּעַ לַעֲצֻמָּה שְׁעוּרִים בְּסִדְרָן — חֲמֵשׁ וְרִשְׁיִי עִם הַתְּרַגּוּם, וְכְמָה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְכְמָה דְּפִים גְּמָרָא, וְכְמָה סִימָנִים שֶׁלֹּחַן עָרוּף, וְתִהְיֶה עֲקֻשָּׁן גָּדוֹל עַל דְּבַר זֶה, כִּי חָבֵל עַל הַזְּמַן, כִּי יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ כְּחָבֵל, הִנֵּה אֲנַחְנוּ כָּאֵן וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִפֶּה, וְחָבֵל עַל כָּל יוֹם שֶׁהוּלָךְ לְאַבּוּד, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם 'לְגַנּוּב' עֲתִים לַתּוֹרָה, וְאִזּוּ תִּצְלִיחַ דִּרְכָּךְ תָּמִיד.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיָן בְּכָל יוֹם עָרֵב וּבֹקֶר וְצַהֲרַיִם, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיָן מְקֻדָּם — הֵן שְׁחִירִית וְהֵן מְנַחָה וְהֵן עֶרְבִית, וּמִסְפָּרִים עַל ר' אַבְרָהָם בֵּר' נַחֲמָן ו"ל, שֶׁהוּא הִיָּה מְחַפָּה כָּבֵד לְזֶמֶן הַתְּפִלָּה, הִיָּנוּ שֶׁהִיָּה קָם קֵדָם עֲלוֹת הַשָּׁמֶר, וּמְחַפָּה כָּבֵד עַל זְמַן תְּפִלַּת שְׁחִירִית, וְכֵן בְּתִפְלַת מְנַחָה הִיָּה מְחַפָּה כָּבֵד עַל הַזְּמַן שִׁיּוּכָל לְהַתְּפַלֵּל מְנַחָה, וְכֵן בְּתִפְלַת עֶרְבִית, הוּא הִיָּה מְחַפָּה כָּבֵד לְזְמַן הַתְּפִלָּה, וְכָךְ צָרִיכִים לְהַתְּנַהֵג. אֲשֶׁרִי מִי שֶׁנִּזְקֵק לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיָן, וְאִזּוּ לֹא תַחֲסֹר לוֹ אֵף פַּעַם פְּרִנָּסָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּקְיֶים אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהִים, לְמַעַן טוֹבָתְךָ הַנִּצָּחִית.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תש.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרֵי בְּהַעֲלוֹתָךְ, ט"ו סִינּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵינוּ אֲנָשִׁי

שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תְּלִמִּידֵי "הַיִּכְל־הַקֹּדֶשׁ" דֵּי בָּכָל
אֲתֵר וְאֲתֵר, הַיּוֹנָה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם
הַקֹּדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיִּמְשִׁיךְ עֲלֵיהֶם בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה
יְדֵיהֶם, אָמֵן.

בָּאתִי לִבְקֹשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, מִי
שִׁיכּוֹל לַעְזוֹר לִי עַל-כָּל-פָּנִים בְּאִיזוֹ גְּמִילוֹת חֶסֶד, כְּדֵי שְׂאוּכַל לִסִּים
לִבְנוֹת אֶת אוֹלָם הַשְּׂמָחוֹת, אֲהִיָּה לוֹ אֲסִיר תּוֹדָה, וּבּוֹדָאי יִקְבַּל חֲזוֹנָה
כָּל פְּרוּטָה. הַעֲקֹר רָאוּ לַעְזוֹר לִי, כִּי הַזְמַן דָּחוּק מְאֹד, וְהַפּוֹעֲלִים
אֲצִים, וְכִבְר עוֹמְדִים לִגְמֹר אֶת הַמְּבִנָּה, וְהַפִּיס רִיק וְאִין בּוֹ, וְנִפְלָתִי
בַּפֹּחַ עַל-יְדֵי עֲרָבֵי טִמְאָה, שְׂחִיק טִמְאָה, שְׂבִרַח לִי עִם רִבְבוֹת שְׁקָלִים,
וְאִנִּי נִמְצָא בְּצָרָה גְּדוֹלָה, וְצָרִיךְ לַחֲלֹץ אֶת עַצְמִי מִהַצָּרָה הַזֹּאת. וְלִכֵּן
אֲנִי מִבְּקֹשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, מִי שָׂרָק יָכוֹל לַעְזוֹר לִי
בְּאִיזוֹ הַלְוָאָה עַל תְּקוּפָה שֶׁל חֲדָשִׁים בְּעֶרְךָ, אֲהִיָּה לוֹ אֲסִיר תּוֹדָה.

הַקֹּדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֹשׁ וּמִתְפַּלֵּל — מִי שְׂאֵמֵר לַעְזוֹלְמוֹ דֵּי, יֵאמֹר לְצָרוֹתֵי דֵּי.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָהּ, ט"ו סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר.

פֶּה תִקְבַּל כַּמָּה מִכְתָּבִים בְּעֵבֹר . . . גִּירוֹ יֵאִיר, וּבְעֵבֹר ... גִּירוֹ
יֵאִיר, וְאִנִּי מְקַנָּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵפְטֵר מִהַצָּרָה הַזֹּאת בְּמַהֲרָה.

רַק חֲזוֹק וְאִמָּץ, וְאִין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנֻם
שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה עָמִי, וּבּוֹדָאי יָבוֹא יוֹם שְׂאֵשְׁלֵם לָךְ חֲזוֹנָה בְּנָה וּבְכָא
לְנִצָּח נִצָּחִים, כִּי סוֹף כָּל סוֹף לְמִי אֲנִי בּוֹנֶה אֶת אוֹלָם הַשְּׂמָחוֹת,
אִם לֹא לְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. יַעְזוֹר הַקֹּדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְנֹכָה כְּכֹר
לְרֹאוֹת בְּגִמְר הַבְּנִין.

אָשׁר כּו תשב — כּו תשג בְּנַחֵל שׁיג

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תשב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתְךָ, ט"ז סִינּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידִי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוֹ זָאִיר וְיִזְרַח.

מֵאֵד רְצִיתִי לְדַעַת מַה קָּרָה עִם הָעוֹרֶף-דִּין בְּעֶנְיָנִי, כִּי אוֹי
וְאֲבוֹי אִם יִתְחִיל עוֹד פַּעַם כָּל הָעֶנְיָן שֶׁל הוֹצָאָה לַפֶּעַל וְכו'.

אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לְךָ עַל כָּל הַחֶסֶד שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי, וּבִנְדָאִי
לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִכּוֹת עֶסֶק הַרְבִּים.

רַק חֹזֶק וְאַמֵּץ מֵאֵד, שְׁשׁוּם דְּבָר וְשׁוּם בְּרִיָּה לֹא יוּכְלוּ לְשַׁבֵּר
אוֹתְךָ, יִהְיֶה אֵיךְ שִׁיְהִיָּה וְיִהְיֶה מַה שִׁיְהִיָּה, כִּי בְּאַמֶּת מִי שֶׁעוֹסֵק
בְּצִרְכֵי צְבוּר, הוּא צָרִיךְ הַתְחַזְקוֹת עֲצוּמָה.

הַמַּצְפָּה לְשִׁמְעַע מִמֶּךָ...

תִּמְסֹר ל'... כָּבֵד אֶת הַמִּכְתָּב, זֶה נְחוּץ עַל הַבִּקָּר.

כּו תשג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתְךָ, ט"ז סִינּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׁיִחְיוּ
נֶצַח.

כֹּה תִקְבֵּל עוֹד אוֹת עַל סֵפֶר "קַדְשֵׁת-הַבְּרִית", וּבְזֶה נִגְמְרָה כָּל

אות נוי", יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שאנקה לסים את כל הספר מה שיותר מהר.

היום בערב היתה שיחה ארבה יותר משלש שעות, וכמוכן שזה רק חד פעמי, כי אין לי כחות לזה, אבל יצא מזה ספר נפלא "עצות טובות" על כל סדר האל"ף-בי"ת, והקסטה יש אצל ... ובודאי אחר שתתקתקו את זה, תשלחו אלי להגיה, אחר שתכניסו את כל המראי מקומות, שלי זה יהיה קשה. והסבה שאני רוצה להגיה, כי יכולים להוסיף, ובפרטיות באותיות האחרונות, שכבר קצתתי הרבה, ויכולים עוד להאריך הרבה וחבל, אם כבר יגעתי כל-כך הרבה, שלכל הפחות יצא מזה ספר יפה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כו תשד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בהעלותך, ט"ז סיון ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

ראה לומר לאחיק, שימסר את השעור של אתמול בלילה לדידנו ... גרו יאיר, כי לקח לי שלש שעות לדבר, ויצא מזה, תודה לאל, ספר נפלא "עצות טובות", על כל סדר האל"ף-בי"ת, וחבל שלא ידפס, ועל-כן ראה לגרו את אחיק למסר את זה עוד היום.

בודאי כל השיחה היתה רק חד פעמי, כי אין כבר כחות לדבר שלש שעות ברציפות, ומה גם כי זמני מגבל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תשה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בהעלותך, ט"ז סיון ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידידי ... גרו יאיר.

הנה חשבתי, שפדאי לך לדבר על-פי התנאים שלהם, כי תכף-ומיד אם תשא חן בעיניהם, כבר יהיה לך רגל שם, ובמשך הזמן תוכל לדבר כל מה שתרצה, ועל-כן לא פדאי להתעקש עמם, וכבר אמר רבנו ז"ל, מה אכפת שאחד יברך ברכת-המזון בכונה, ולא ידעו ממי ומאיפה זה בא.

אני מאד מקווה, שתלביש את דבוריך בשביל ילדים, וכך תהיה לך שעה בשבוע לדבר עם ילדי ישראל, ובמשך הזמן תוכל לדבר בגלוי מרבנו ז"ל, וצריכים להיות פקח וחקם הרוצה את הנולד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תשו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בהעלותך, י"ז ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי מכתבך.

אודות ההלואה שאתה רוצה להלוות לי, תשואות חן לך על זה וממש תצילני, ונא למסר את הכסף להרב ... גרו יאיר, שאני חייב לו, ותקח ממנו קבלה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך בזכות הגמילות חסד, שתזכה להסתר בסתר צל כנפיו יתברך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תשז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, כ' סִיּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ הָאָרֶץ.

מָה אִמַּר לָךְ! בּוֹדֵאִי אֲנִי מַצְטָעֵר מְכַל מַה שֶּׁקָּרָה בְּבֵית-הַסֵּפֶר וְכו', אָבֵל עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְהִתְאַזֵּר בְּמִדַּת הַסְבָּלָנוֹת, וְאִי אֶפְשָׁר לַעֲבֹר אֶת יְסוּדֵי הָעוֹלָם הַזֶּה בְּלִי סְבָלָנוֹת וְכו' וְכו', וּבִפְרָטִיּוֹת בְּעֶסֶק הַחֲנוּךְ צְרִיכִים רַק סְבָלָנוֹת וְעוֹד פְּעַם סְבָלָנוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, כ' סִיּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה בְּהַצְלָחָה מְרֻבָּה הַכֶּנֶס שֶׁל הַמְּנִהְלֹת, הָעֶקֶר לְדַבֵּר בּוֹדָאוֹת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן מְאֻמּוֹנֵת חֲכָמִים, וְזֶה יִהְיֶה לָכֶם הַצְלָחָה גְּדוֹלָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, כ' סִיּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֲשֶׁר כו תשי — כו תשיא בְּנַחֵל שיז

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּתְדַבְּרִי בְּנִדְאוֹת בְּכַנֵּס
שֶׁל הַמְּנַהֲלוֹת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ וּמֵאַמוּנַת חֲכָמִים, וְתַכְּף-וּמִיד
כְּשֶׁמְדַבְּרִים בְּנִדְאוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה מְצֻלִּיחִים בְּכָל הָעֲנִינִים, וְרַבֵּנוּ ז"ל
אָמַר: אֲצִלוּ הָעֵקֶר הוּא אֱמוּנָה, כִּי בְּאַמַּת אֱמוּנָה זֶה סוּד הַמַּלְכוּת,
שְׁאֵנוּ מְקַבְּלִים עֲלֵינוּ אֶת עַל מַלְכוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִף שְׁאֵדָם סוּבֵל מֵה
שְׁסוּבֵל, הוּא בּוֹרֵחַ רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי רַק שֵׁם בֵּית מְנוּס.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, כ' סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵל תְּדַאֵג כָּלֵל, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְזָכוֹר תִּזְכֹּר מֶה
אָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ (תהלים עז, טו): "אַתָּה הָאֵל עוֹשֶׂה פֶלֶא" וְגו', בְּנִדְאֵי
יַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גְּפִלְאוֹת, וְהִרְכֵּב יְהִיָּה שְׁלֹךְ, הָעֵקֶר
לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּלְדַבֵּק אֶת עֲצָמֶךָ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵל תִּירָא וְאֵל תִּפְחַד
מִשּׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

נָא לְמַסֵּר אֶת הַמַּכְתְּבִים לִיעָדָם עוֹד הַבֶּקֶר, כִּי גָחוּץ הוּא.

כו תשיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"א סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

שיח אֲשֶׁר כו תשיב — כו תשיג בַּנְחֹל

אל תדאגו, תמשיכו לבנות, והקדוש־ברוך־הוא יצליח את
נרפכם, ותהיה לכם רק הצלחה בבניה, ושום בריה לא תוכל לכם.

אין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לכם
בהדפסת הקונטרסים והספרים המופים את נשמות ישראל.

האם שמעת את השעור הלילה, אמרתי שני קונטרסים: א.
צרות לבבי. ב. חנוך אמתי.

המצפה לשמע הטוב מכם...

כו תשיב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שלח, כ"א סיון ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ... תחיה.

פה תקבלי עוד שתי אותיות בספר "קדשת ישראל": אות
סבלנות, סדר, ואני מקנה מאד מאד לגמר את הספר מה שיותר
מהר, ראי לתקתק את זה, ולהכניסם בתוך הספר, כי זה הספר בא
לי כל־כך קשה לחבר, ויש לי המון מניעות ועכובים על זה, יעזור
הקדוש־ברוך־הוא, שאזכה לסימו.

רק תתחזקו שניכם, פי גדול אדונינו ורב להושיע, ובדאי עוד
תזכו לראות נסים נגלים שייעשה עמכם הקדוש־ברוך־הוא.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כו תשיג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שלח, כ"א סיון ה'תשנ"ח.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב
מך, יעזור הקדוש־ברוך־הוא, שתמיד תבשרי לי בשורות משמחות.

אודות שְׂרוּצִים לַעֲשׂוֹת מְקוֹם גְּמִילָה לְבָנוֹת שֶׁנִּפְּלוּ וְהַדְרָדְרוּ
בְּסַמִּים וְכו', לְדַעְתִּי, אֵין הַמְּקוֹם בְּשִׁבְלִין, כִּי יִבְנָאֵל אֵינוֹ מְקוֹם
מְקַלֵּט לְטַפּוּסִים מוֹזְרִים, וְאֲנִי עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלּוֹת שֶׁבַעְעוֹלָם לְנִקּוֹת
אֶת מַחֲנֵנוּ מִכָּל מִינֵי אֲנָשִׁים מוֹזְרִים, וְעַל-כֵּן אֲנִי לֹא מְסַכֵּם לָזֶה
בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֶּן.

רְאֵי לַעֲשׂוֹת פְּעִילוֹת בֵּין נָשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֵל תַּתְּבִישִׁי,
תַּצְאִי מֵעֲצָמְךָ, וְאֵל תִּסְתַּכְּלִי עַל הָעֶבֶר, יֵשׁ לָךְ, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, עֶבֶר טוֹב
מְאֹד וְכו' וְכו', מְטַעַן שָׁלֵם שֶׁל פְּעִילוֹת, וְלָכֵן רָצִיתִי מְאֹד שֶׁתִּמְשִׁיכִי
לַעֲשׂוֹת אֶת הַחוּג לְנָשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּיוֹם שְׁלִישִׁי בַּעֲקֻשָּׁנוֹת
גְּדוּלָּה, וְאֵל תִּסְתַּכְּלִי עַל שׁוּם דָּבָר, מִכָּל שָׁפֵן שֶׁלֹּא תִהְיֶה לָךְ
חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, אָדָם צָרִיף לִהְיוֹת מוֹכֵן בְּזֶה הָעוֹלָם לִכְל, וְאֲנִי מְאֹד
מְאֹד שִׂמַּח, שֶׁבַּעֲלָךְ מְדַבֵּר בְּרַבִּים, כִּי "יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים
שָׁנָה" (תְּהִלִּים צ, י), וְכִבֵּר עֲבָרוּ מֵהֶם כָּל-כָּף הַרְבֵּה שָׁנִים, וְכַמָּה נִשְׁאַר
לָנוּ וְכו' וְכו', וְכָל זֶמֶן שֶׁאֲנַחְנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְגִלּוֹת
וּלְפָרֶסֶם אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתָיו יְתִבְרַךְ, וְזוֹ מַצָּה גְּדוּלָּה מְאֹד, וְעַל-כֵּן
אֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֹזֵק בְּזֶה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתַּצְלִיחִי דְרָבָךְ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תש"ד.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"א סִינּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ לֹא לְנִבֵּל אֶת פִּיךָ וְכו', וְלֹא לָרִיב בֵּין
אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְכו', כִּי כָּל הַצָּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים שֶׁאֵת סוּבְּלָתָהּ, זֶה רַק
מִפְּנֵי שֶׁאַתָּם לֹא נִזְהָרִים עִם פִּיכֶם, לֹא אֶת וְלֹא בַּעֲלָךְ, כִּי אַתָּם

מִנְבָּלִים אֶת פִּיכֶם אַחַד עַל הַשְּׁנִי, וְכֵן אַתֶּם מְדַבְּרִים מֵה שֶׁלֹּא צְרִיכִים, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לד'), אֲשֶׁר כָּל הַשָּׁפַע שֶׁל הָאָדָם נִמְשָׁךְ אֶל הָאָדָם רַק כְּפִי הַדְּבוּר שֶׁלוֹ, כִּי כְּפִי הַדְּבוּר — בֶּן הַשָּׁפַע, אִם אָדָם מְקַדֵּשׁ אֶת דְּבוּרוֹ, וְאִינוּ מְדַבֵּר כָּכָל הַעוֹלָה עַל רוּחוֹ, עַל-יְדִיָּה נִשְׁפָּע עָלָיו שָׁפַע גָּדוֹל מְאֹד, וְעַל-כֵּן רָאוּ לְשֹׁמֵר עַל דְּבוּרֵיכֶם אֶת וּבְעֵלָהּ, וּבִיּוֹתֵר תִּשְׁמְרִי אֶת לֹא לְנֶבֶל אֶת פִּיךָ עַל חֲמוּתֶךָ וְכו', וְכֵן אֵל תִּקְלָלִי אֶת אָף אַחַת מִנְּשׂוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנּוּ, וְלֹא לְזַלְזֹל בָּהֶן, וְאִז תֵּרָאִי אִיךָ שֶׁפָּלַן תֵּאֱהַבְנָה אוֹתָךְ, וְהַפֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

אַתֶּם צְרִיכִים לְצִאת לְהַפְצָה — אֶת וּבְעֵלָהּ, וְלֹא לְהִתְבַּיֵּשׁ, כִּי מוּטָב לְהִתְבַּיֵּשׁ בְּפָנֵי בְּנֵי אָדָם, מֵאֲשֶׁר לְהִיּוֹת בְּעַל חוֹב, וְלִהְיוֹת חָיִב לְבְנֵי אָדָם וְלֹא לְשֵׁלִם לָהֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָה, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְּרַכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שֶׁלַח, כ"א סִיּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֹד ... גֵּרוֹ יָאִיר.

רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְתִהְיֶה רַק בְּשִׁמְחָה, וּתִשְׂמַח אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִנּוּ הַיָּקָרִים, וּבִזְכוּת הַשִּׁמְחָה תֵּרָאֶה שִׁיתְרַחְבוּ לָךְ הַמַּחֲיוֹן, עַד שֶׁתִּזְכֶּה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דָּבָר יוֹתֵר טוֹב מִזֶּה שְׂאֵדָם מְדַבֵּר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁרִי הָאָדָם שֶׁחֹזֵק בָּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רָאָה לְקַבֵּעַ לְעֶצְמְךָ שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן בְּכָל יוֹם, בְּמִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, אֲשֶׁר הָאֲרֻבָּעָה לְמוֹדִים הָאֵלּוּ הֵם כְּנֶגֶד אֲרֻבָּעָה

עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יִצִּירָה, עֲשִׂיָּה; וְאֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׂאִינוּ
מִחֲסִיר יוֹם אֶחָד מִהַד' לְמוֹדִים הָאֵלֹהִי, וְאִזּוֹ נִשְׁפָּע עָלָיו שִׁפְעַ גְּדוֹל
מִהָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּבְטֵל אֶת עֲצָמוֹ לְגִמְרֵי אֵל הָאֵין
סוֹף בְּרוּךְ הוּא, הִינּוּ שְׂאָדָם צָרִיךְ לְצִיר לְעֲצָמוֹ שֶׁכֵּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ הוּא
אוֹר הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאוֹר, וּמִי שְׂזוּכָה לְהִגִּיעַ
לְמַדְרָגָה זוֹ, טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׂאִנִי מִבִּקְשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדִי, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכִי תָמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לִי בְּרַכָּה וְהַצִּלָּה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"א סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתְּדוּחִי לִי אֵיךְ עָבַר יוֹם הָעֵינִן עִם הַמְּנִהְלֹת, יַעֲזֹר
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֵּל יַעֲבֹר בְּהַצִּלָּה גְּדוֹלָה.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבָּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתָמִיד
תְּשֻׁמְחִי אֶת הַמּוֹרוֹת, וְתִדְבְּרִי אִתְּךָ רַק דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית,
כִּי בְּאֵמֶת זֶה הַחֲנוּךְ שֶׁלָּנוּ, לְחַנּוּךְ אֶת הַבְּנוֹת רַק בְּאֵמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ
יִתְבָּרַךְ, וּמִי שְׂזוּכָה לְדַבֵּר רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, נִשְׁמָר מִכָּל הַצָּרוֹת
וְהַיִּסּוּרִים שֶׁעוֹבְרִים עָלָיו.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׂאִנִי מִבִּקְשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדִי, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכִי תָמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לִי בְּרַכָּה וְהַצִּלָּה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"א סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִכֶּם —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּקְנִי
לְעֶצְמְךָ שֵׁם טוֹב, כִּי כֵּךְ אָמַר הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם (קֹהֶלֶת ז, א): "טוֹב
שֵׁם מִשְׁמֵן טוֹב", כִּי כִשְׂאָדָם קוֹנֶה לְעֶצְמוֹ שֵׁם טוֹב, שְׁמוֹ הוֹלֵךְ
לְפָנָיו, וּבִפְרֹט יִלְדֶה צָעִירָה צָרִיכָה לְשֹׁמֵר מְאֹד, שִׁיְהִיָּה לָהּ שֵׁם טוֹב,
וְאֶז כָּלֵם יִרְצוּ לְהִתְחַבֵּר אֵלֶיהָ.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּגִּידִי בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", כִּי
הַתְּהִלִּים נִחְלָקִים לְשִׁבְעָה יָמִים, כְּגֹגֶד שְׁבַעַת יָמֵי הַשָּׁבוּעַ, וּמִי שְׁזוּכָה
לְגַמֵּר כָּל שְׁבוּעָה אֶת סֵפֶר הַתְּהִלִּים, נִמְשָׁךְ עָלָיו שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה
בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדָיו.

תִּתְנַהֲגִי בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ הַן כָּלִפִּי הַהוֹרִים וְהֵן כָּלִפִּי הַמּוֹרוֹת, וְאֶז
בְּזִמָּן קָצֵר, יִהְיֶה לָּךְ שֵׁם מְאֹד טוֹב.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחִי בְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"א סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... בְּרוּ יָאִיר.

בְּאִתִּי לְחֹזֶק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׁמְחָה אוֹתְךָ, שֶׁתִּקְנֶה לְעֶצְמְךָ אֶת הַמֶּדָּה

הִיָּקְרָה שֶׁל אֲרִיכוֹת אַפִּים, כִּי אִי אֶפְשָׁר לִהְיוֹת מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, אֲלָא עִם הַמִּדָּה הִיָּקְרָה שֶׁל סְבָלָנוּת, וְאִף שֶׁהִילָדִים מַעֲצָבָנִים מְאֹד מְאֹד, עִם כָּל זֹאת עֲלִיף לִקְנוֹת לַעֲצֹמָךְ אֶת מִדַּת הַסְבָּלָנוּת, וְאִז תִּרְאֶה נָסִים וּנְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. הָעֶקֶר רְאֵה לַחֲזֹק אֶת עֲצֹמָךְ בְּכָל מִינֵי אַפָּנִים שֶׁבָּעוֹלָם לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה.

עֲלִיף לִזְכֹּר אֲשֶׁר הַסּוֹד בַּחֲנוּךְ, שֶׁהִילָדִים יִגִּידוּ אֶת הַחֲמֹר וְלֹא הַמְחִנֵּךְ, כִּי הַמְחִנֵּךְ תִּכְפֹּר-וּמִיד יִהְיֶה נַעֲשֶׂה צְרוּר וְכו', וְמֵה גַם שֶׁהִילָדִים לֹא שָׁמִים לֵב אֶל הַלְמוּד וְהַחֲמֹר שֶׁמְלַמְדִּים אוֹתָם, לֹא-כֵן אִם הִילָדִים אוֹמְרִים, אִז הִתְכַּרַח לָהֶם לְהִתְרַכֵּז, וְלִכֵּן תִּלָּךְ בַּצּוּרָה כְּזוֹ, שֶׁהֵם יִגִּידוּ אֶת הַחֲמֵשׁ וְהֵן אֶת הַמְשָׁנִיּוֹת, וְהֵן אֶת הַגִּמְרָא, וְאַתָּה רַק תִּסְבִּיר לָהֶם. הָעֶקֶר תִּקַּח אֶת הַכָּל בְּקִלּוֹת, לֹא שֶׁיִּפְגַּע לָךְ בַּנִּפְשָׁךְ.

אִין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנֻם שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי, שֶׁאַתָּה מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וְאִין מְלִים בְּפִי לְהִסְבִּיר לָךְ אֶת גִּדְל הַמַּעֲלָה הַזֶּה אֲצִלוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּשֶׁאַדָּם מְלַמֵּד נַעֲרֵי יִשְׂרָאֵל אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתִּקְרַב אֶת אִשְׁתְּךָ, וּתְחַזְקָה וּתְאַמְצָה וּתַעֲזֹדָה וּתְשִׁמְחָה, וְכֵן תַּעֲזֹד וּתְחַזֵּק וּתְשִׁמַּח אֶת הַהוֹרִים שְׁלָה, כִּי זֶה בְּכָלֵל כְּבוֹד אָב וָאֵם, כִּי סוּף כָּל סוּף הֵם הַהוֹרִים שֶׁל אִשְׁתְּךָ.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לִקְרֹב אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים מ... וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא בּוֹדֵאֵי יִצְלִיחַ אֶת דִּרְכְּךָ, כִּי וּכְפֹאֶה מֵאֵן דְּאֶחִיד בִּידוּהֵי דְחִיבָא [אֲשֶׁרִי הָאָדָם שֶׁתּוֹפֵס בִּידֵים שֶׁל חֵיבִים, וּמְחַזִּירִם בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ] (וְהֵר נִשָּׂא קַחְתָּ), וְאִז הוּא תְּקוּק תַּחַת כְּפֹאֵ הַכְּבוֹד, וְנִשְׁפָּע עָלָיו אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ.

הַמֶּאֱחָל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשיט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שלח, כ"א סיון ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּדּוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ.

רָאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמָךְ לַהֲיוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה עַל נִקְדַּת הַשִּׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְאֵף שֶׁבְּכָל יוֹם וְיוֹם אֲנִי מְדַבְּרִים מִשִּׁמְחָה, עִם כָּל זֹאת עָלִינוּ לַחֲזוֹר עַל זֶה פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר, כִּי כְּפִי טֹבְעִי וּפִגְעִי וּמִקְרִי הַזְּמַן וְכו', וְכו', הָאָדָם נִמְשָׁךְ רַק אַחֵר הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוּת וְכו' וְכו', וְזֶה שׁוֹבֵר אוֹתוֹ לְגַמְרִי, וְלִכְּנָן רָאָה לְשַׁמֵּחַ וּלְשַׁמֵּחַ אֶת אַחֵרִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאי יַעֲזוֹר לָךְ, שֶׁבְּזִכּוֹת הַשִּׁמְחָה שֶׁתִּהְיֶה בָּךְ, תִּזְכֶּה לְשַׁמֵּחַ גַּם אֶת אִשְׁתְּךָ, כְּמוֹ שֶׁאֲמַרְוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (רֹאשׁ הַשָּׁנָה ו'): אֵשֶׁה — בַּעֲלָה מִשִּׁמְחָה, וּכְשֶׁהִבְעַל וְהָאִשָּׁה יִהְיוּ שְׂמֵחִים, אֲזִי גַם הַיְלָדִים יִהְיוּ שְׂמֵחִים. וְלִכְּנָן רָאָה רַק לַהֲיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּשְׁתֵּי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כד).

רָאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אַפְּנִים שֶׁבַּעוֹלָם, לַהֲיוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ אֵינוֹ שׁוֹהֵה נֶגֶד דְּבָקוֹת אַחַת בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִשְׁרֵי מִי שִׁזְכֶּה לַהֲיוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִז טוֹב כָּל הַיָּמִים.

נָא לְבַדֵּק אֶת הַיָּלָד אֲצֵל רֹפֵא מְמָחָה, וְהַפֵּל יַעֲבֹר עַל נִכּוֹן.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רָאָה לְמַסֵּר אֶת הַמִּכְתָּבִים הָאֵלֶּה לְיַעֲדֵם.

כו תשכ.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"א סִינּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הִנֵּה אַתָּה מְרַבֶּה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּבִים, פֶּעַם בְּכַעַס וּבִרְצִיחָה וְכו', וּפֶעַם בְּזִלְזוּלִים וּבִכְזִיוֹנוֹת וְכו', וּפֶעַם בְּפִיוּסִים וְכו', כְּאִלוֹ הַשְׁלוֹם-בֵּית שְׁלֹף תְּלוֹי בְּיָדִי, אֲשֶׁר דָּבַר זֶה מִגִּחַךְ וְכו' וְכו', כִּי הֲלֹא כָּבֹד אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: אָדָם קָרוֹב אֶצְלָ עֲצָמוֹ, דְּבוּדָאֵי מַה שְׁקוּרָה בִּינְךָ לְבִין אֲשֶׁתְךָ, זֶה לֹא נוֹלָד מֵאֲתָמוֹל וְשִׁלְשׁוֹם, אֵלֹא זֶה הַמִּשְׁוֹף שֶׁל שְׁנַיִם, וְאִיךָ אֲנִי בָּא בְּתוֹךְ הַתְּמוּנָה? אֲנִי נִסִּיתִי בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם שֶׁיְהִיָּה שְׁלוֹם-בֵּית, וְאֲנִי נִגְדֵּי גְרוּשִׁין, וְאֲנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ שְׁאֲנִי נִגְדֵּי גְרוּשִׁין, וְאַתָּה יָכוֹל לְפָרֶסֶם אֶת זֶה לְכָל הָרַבָּנִים בְּעוֹלָם, אֲנִי אֵף פֶּעַם לֹא עָשִׂיתִי גֹט, וְאֲנִי אֵף פֶּעַם לֹא הִתְעַרְבֵיתִי בְּגֹט, מִסִּרְתִּי אֶת נַפְשִׁי כָּל יְמֵי חַיִּי לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם-בֵּית בֵּין הַזֶּה, וּכְשֶׁלֹּא הִצְלַחְתִּי, הִגְבַּהְתִּי אֶת הַיָּדִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאַמְרָתִי: "רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי אֶת שְׁלִי עָשִׂיתִי, אַתָּה תַעֲשֶׂה אֶת שְׁלֹף", וְכֵן בְּאַמֶּת הָיָה גַם אֶצְלֶךָ. וְעַל-כֵּן אֲנִי לֹא מִבִּין לָמָּה אַתָּה מַאֲשִׁים אוֹתִי, אִיךָ אֲנִי בָּא בְּכָל־בְּתָמוּנָה?! וְאֲנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ, שְׁעַם כָּל הָאֵיּוֹמִים שְׁאַתָּה מַאֲשִׁים וְכו', רַק תִּפְּל יוֹתֵר בְּפֶחַ, וְזֶה מֵרָאָה אֶת הָאִפִּי שְׁלֹף וְכו' וְכו', כִּי אִם אַתָּה מְדַבֵּר וּמִתְנַהֵג אֵל אֲשֶׁתְךָ כְּמוֹ שְׁאַתָּה מְדַבֵּר וּמִתְנַהֵג אֵלַי, אֲנִי מִבִּין לָמָּה הִיא לֹא רוֹצָה אוֹתְךָ וְכו' וְכו', לְזֹאת כָּלֶךָ לֶךָ מְלִדְבֵר דְּבוּרִים כְּאִלוֹ.

אֲנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ, שֶׁהַדְּבָר הַזֶּה לֹא תְלוֹי בִּי, אֵלֹא בְּיָדֶיךָ, וְתִקְּמִים אֶת מַאֲמָרִם ו"ל (עֲדִיּוֹת ה, ז): "מַעֲשֵׂיךָ יִקְרְבוּךָ וּמַעֲשֵׂיךָ יִרְחִקוּךָ", אֲשֶׁר בְּיוֹתֵר נֶאֱמַר דְּבָר זֶה בְּהִנָּהֶגֶת אִישׁ וְאֲשֶׁתּוֹ. אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה, שֶׁתִּבִּין מַה שְׁאֲנִי כוֹתֵב לָךְ, וְאֲנִי אֶת נַפְשִׁי הִצְלַחְתִּי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ב סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגִּרִּים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְּהוּדִים עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיִּמְשִׁיךְ עֲלֵיהֶם בְּרָכָה וְהַצִּלָּתָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְּקָרִים! רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְּנִים שְׁבַעוֹלָם, וְאַל תִּפְּלוּ בַּעֲצָבוֹת וּבַעֲצָלוֹת, תִּתְחִילוּ לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם הָאוֹצְרוֹת שְׁלָכֶם, רְאוּ אֶת הַנִּסִּים שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה אִתָּנוּ, שֶׁרָצִים אַחֵר אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁיִּדְּבְּרוּ בְּרַבִּים, וְזֶה כַּמָּה שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן לִפְנֵיכֶם. אֵל תִּהְיוּ בְּטִלָּנִים! אֵלָּא צְאוּ וּתְגַלּוּ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְאַרְכָּה וּלְרַחֲבָה, כִּי הַמְּסִיחַ, יִמַּח שָׁמַם וְזָכָר, מִתְּפַשְׁטִים בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְאַנְחֵנוּ צָרִיכִים זֶה לַעֲמֹת זֶה לְמַלֵּא אֶת כָּל הָאֶרֶץ עִם אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכְן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִי שֶׁרָק יָכוֹל לְדַרֵּשׁ בְּרַבִּים, שֶׁיִּצְטָרֵף וַיִּדְרֹשׁ, וְכֵן מִי שֶׁיָּכוֹל לְנַסֵּעַ מִבֵּית-הַכֶּנֶסֶת לְבֵית-הַכֶּנֶסֶת פַּעַם בַּשָּׁבוּעַ — אֲשֶׁרֵי לוֹ וְאֲשֶׁרֵי חֵלְקוֹ, כִּי עִם ה' צִמְאִים לִשְׁמַע אֶת דְּבַר ה', וְלִכְן עוֹרֵר גָּאֹל וְהַתְּעוֹרְרוּ גָאֹל, וּתְגַלּוּ וּתְפַרְסְמוּ אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם, וְאַל תִּפְּחָדוּ מִשׁוּם בְּרָיָה שְׁבַעוֹלָם, כִּי הִגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁנִּגְלָה אֶת רַבְּנוּ ו"ל לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְזָכוּר תִּזְכְּרוּ, אֲשֶׁר בְּזֶה שְׁמִיגְלִים אֶת רַבְּנוּ ו"ל, מִמִּילָא מוֹרִידִים אֶת שְׂכִינָת עֲזוּ פֶה לְמַטָּה, כִּי כָּל הַגְּלוּי שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל זֶה גְּלוּי אֱלֻקוֹתוֹ בְּמַדְרָגָה הַכִּי עֲלִיוֹנָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָכֶם עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים, שֶׁיִּהְיֶה שְׁלִיחַ נֶאֱמָן לְהוֹצִיא אֶת שְׁלִיחוֹתוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצִּלָּתָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תשכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ב סִינּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

הִנֵּה ... גֵּרוֹ יֵאִיר, דְּבַר עֲמִי אוֹדוֹת הַיְשִׁיבָה שֶׁהִיָּתָה לָכֶם אֶתְמוֹל
בְּלִילָה עִם ... וְ... וְכו'.

לְדַעֲתִי, בֶּן כְּדַאי לַעֲשׂוֹת גַּג מְשֻׁפָּע קֶצֶת, וּכְשֶׁנִּחְזֵיק כְּכֹר בְּשֻׁלְב
שֶׁל הַבֵּית-הַקִּנְסֵת נִיָּשֵׁר אֶת זֶה, וְאַסְבִּיר לָךְ אֶת נְמוּקָי — קֶדֶם מִי
יִדְעַע כִּמָּה זְמַן יִקַּח הַמְּפָרָטֹת וְכו', וְאִם רֹאשׁ הַמוֹעֵצָה לֹא יִרְצֶה וְכו',
וְעַל כָּל־כֵּן — עֲלִיד לְזִכֹּר כִּי מֶה שָׁאֲנוּ בּוֹנִים עֲכָשׁוּ, זֶה לֹא חֲקִי
לְגַמְרֵי וְכו', כִּי צְרִיכּוֹת לִהְיוֹת שֵׁם שְׁתֵּי דִירוֹת וְכו', וְלִכְנֹן אִם כְּכֹר
בּוֹנִים, צְרִיכִים לְהִזְדַּרֵּז וְלִקְבֹּעַ עֲבָדָא, וְיִהְיֶה אוֹלָם גָּמוֹר, וּכְדִי
שֶׁהָאוֹלָם יִהְיֶה גָמוֹר, הַהִכָּרֶשׁ לַעֲשׂוֹת גַּג מְשֻׁפָּע אֵין בְּרָרָה, אֲנִי מִקְנִיה
שְׁאֵתָה מִבֵּין מֶה שֶׁפִּתְבַּתִּי.

אוֹדוֹת הַהִתְעוֹרְרוֹת לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲנִי מִכִּין מִכְתָּב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תשכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ב סִינּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׁיִחְיוּ
נֶצַח.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד לַחַיּוֹת בְּשִׁמְחָה וּבְאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדָּדִית, כִּי
כְּשֶׁאִישׁ וְאִשָּׁה גָרִים בַּיַּחַד בְּאַהֲבָה, עַל-יְדֵי-זֶה הַשְׂכִּינָה שׁוֹרָה
בִּינִיָּהֶם, וְתִהְיֶה לָאֵל, יֵשׁ לְשִׁנִּיכֶם כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלִתִּי רְגִילִים. וְלִכְנֹן
רְאוּ לְנַצֵּל אֶת זֶה בְּקִדְשָׁה.

אתה ... גרו יאיר, ראה לדבר עם כל תושבי המקום דבורי
אמונה והשגחה פרטית, ואל תפחד משום בריה שבעולם, וכן תחזק
את אנשי שלומנו היקרים, ואת כל השומעים דבריך, ואל תתפעל
משום בריה שבעולם, ואם תוכל לדבר גם ברבים, אהיה מאוד מאוד
שמח, כי תהלה לאל, יש לך דבורים טובים. ועל כלם — ראה
לחזק את ידינו ... גרו יאיר, וביחד תתחזקו, כי העקר בזה העולם
הוא, לחזק את עצמו ולחזק את אחרים, וזו התכלית.

ואת ... תחיה, ראי להתחזק מאוד, ולא להתפעל משום בריה
שבעולם, ותחזירי אמונת חכמים בין נשות אנשי שלומנו, ותמיד
תדברי אתן דבורי אמונה והשגחה פרטית, ולעודד ולשמח את כל
אשה, ואל תסתכלי על שום דבר, כי זו המצוה הכי גדולה, לדבר
עם אחרים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם, ותהיה לכם פרנסה
בשפע, ולא תצטרכו לבריות, רק תוכלו תמיד לקרב את אחרים
אליו ותברך, ואז טוב לכם כל הימים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כו תשכד.

בצורת השם יתברך, יום שלישי לסדר שלח, כ"ב סיון ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... ו... שיהיו
נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

ראו להתחזק יחד, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ותשתדלו
מאד, שאחד יעזר לשני, כי רק בצורה כזו יכולים להצליח בהנהגת
בית, כשהבעל עוזר לאשתו והאשה לבעלה, ויש ביניהם אהבה

גְּדוּלָּה, כִּי זֶה הַתְּכָלִית בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁחֹזֵק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לֹא כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רָאָה ... גֵּרוֹ יְאִיר, לִקְבֹּעַ לַעֲצָמָךְ שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן בְּכָל יוֹם, הֵן בְּמִקְרָא, הֵן בְּמִשְׁנָה, הֵן בְּגִמְרָא, וְהֵן בְּמִדְרָשׁ, וְהֵן בְּשִׁלְחָן עֲרוּף, וְאִפְלוּ קִצַּת דְּקִצָּת, אָבֵל שְׂתִיָּה חָק וְלֹא יַעֲבֹר, כִּי חָבֵל עַל כָּל יוֹם יוֹם שְׁעוֹבֵר בְּלִי כְּלוּם, וְכֵן תְּדַבֵּר הַרְבֵּה אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

אוֹדוֹת דִּירָה, בּוֹדֵאִי אֵיזֵו דִּירָה שָׂרָק תְּהִיָּה תַתְּפֹס אֶת זֶה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתִיָּה לָךְ כְּבָר דִּירָה מִשְׁלָךְ, וְלֹא תַצְטַרֵּךְ לְדִירָה שֶׁל אֲחֵרִים, רַק תַּחֲזִיק מַעֲמָד, וְתִרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תשכּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרֵי שְׁלַח, כ"ב סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה גִּיעֵיו וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו נִצַּח.

רְאוּ לְהַתְחִזֵּק בְּכָל מִיָּה אֶפְנִים לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתַגּוּרוֹ יִחַד בְּאַהֲבָה וּבִהְבֵּנָה הִדְדִית, וְאַחַד יַעֲזֹר לְשָׁנִי, כִּי בְּאַמַּת אֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאֹד רוֹצֶה, שְׁנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל יִגּוּרוּ בִּיחַד בְּאַהֲבָה וְאַחֻוָּה גְּדוּלָּה מְאֹד, וְאַחַד יַעֲזֹר לְשָׁנִי. וְלָכֵן אִם אַתֶּם רוֹצִים לְהַצִּלִּיחַ בְּחַיִּיכֶם, רְאוּ שְׂתִיָּה בִּינְכֶם אַהֲבָה גְּדוּלָּה, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לְשָׁנִי, וּמִמָּשׁ תִּגְרָמוּ לִי נַחֲת־רוּחַ מְאֹד מְאֹד גְּדוּלָּה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׂתִקְבֹּעַ לַעֲצָמָךְ שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן בְּכָל יוֹם — הֵן בְּמִקְרָא, הֵן בְּמִשְׁנָה, הֵן בְּגִמְרָא, הֵן בְּמִדְרָשׁ וְהֵן בְּשִׁלְחָן עֲרוּף, וְאִפְלוּ קִצַּת דְּקִצָּת שְׂאִתָּה תִלְמַד בְּכָל

יום, זה הרוח והקרן בעולם הזה ובעולם הבא. וכן תשתדל מאד לדבר עם הקדוש-ברוך-הוא אפלו דבור אחד, זה מאד מאד יקר בעיניו יתברך, ולכן ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שתצליחו בחייכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כו תשכו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שלח, כ"ב סיון ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

ראו להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, כי בזה העולם צריכים חזיק חדש בכל יום, כי כפי הצרות והיסורים והמרידות והמניעות שעוברים על כל אחד, אשרי מי שזוכה להחזיק מעמד ולא להשבר.

... גרו יאיר! ראה לקבץ לעצמך שעורים כסדרן בכל יום — הן במקרא, הן במשנה, הן בגמרא והן במדרש, והן בשלחן ערוך, אפלו קצת דקצת גם-כן טוב, ובל יחסר לך יום אחד בלי למוד התורה הקדושה, כי זה המזון של הנשמה, ואשרי מי שאינו מטעה את עצמו. ועל כלם — ראה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ואז תראה נסים וגלים שייעשה עמך.

ואת ... תחיה, ראי לחזק ולעודד ולשמח את נשות אנשי שלומנו, ותמיד תדברי עם אחרים, ועל-ידי-זה גם לך יהיה טוב בחיים.

נא ונא תחיו ביחד באהבה ואהבה ובהבנה הדדית, ותכבדו אחד את השני, ועל-ידי-זה יעזר לכם הקדוש-ברוך-הוא בשפע גדול.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כו תשכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ב סִינּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאָד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

פְּתַבְתִּי מִכְתָּב לְכָל־לִיּוֹת נָשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֲנִי רוֹצֶה
שֶׁתַּעֲשֶׂה מִזֶּה הַעֲתִיקִים, וְתִמָּסַר אֶת זֶה לָהֶם, וְאֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדֹּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוּכַל לְחַדֵּשׁ אֶת הָעִנְיָן שֶׁל הַהִגְרָלוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְחַזֵּק, וְאֵל תִּשְׁבֵּר מִשּׁוֹם דְּבָר שְׁבַעוּלָם, כִּי גָדוֹל
אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים יְשׁוּעוֹת גָּדוֹלוֹת, וְלֹא לְהִשְׁבֵּר
כָּלֵל. וְלָכֵן אֲנִי מָאָד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, חֲזֹק וְאַמֵּץ שִׁשּׁוֹם דְּבָר שְׁבַעוּלָם
לֹא יוּכַל לְשִׁבֵּר אוֹתָךְ, וְאִם תִּהְיֶה חֲזֹק בַּעֲצָמָךְ, אֲזַי תִּצְלִיחַ בְּרַכָּךְ
מָאָד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ב סִינּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַרְבֵּנִים הַגָּאוֹנִים
יוֹשְׁבֵי עַל מִדִּין בְּבֵית-הַדִּין לְמִמוֹנוֹת, בֵּית-דִּין צָדִיק ... הַיּוֹנָה עֲלֵיהֶם
יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֵף שֶׁבְּדִין תּוֹרָה שְׁלַחְתִּי אֶת שְׁלִיחִי וּבֹא כֹחִי, הָאֲבִיר הַיָּקָר ...
נֵרוֹ יֵאִיר, עִם כָּל זֹאת בְּעִנְיָן הַתְּבִיעָה כִּסְפִית בְּאֵתִי לְרוֹץ לְפָנֶיכֶם
בְּשׁוֹרוֹתִים אֵלוֹ.

עֲלֵיכֶם לְדַעַת, שֶׁהַרְשַׁע מְרַשַּׁע הִנֵּה הִמָּתְקָרָא "רֵב", הוּא הַפְּסִיד
לִי בְּמִשְׁךְ הָעֶשֶׂר שָׁנִים קָרוֹב לְמִלְיוֹן דּוֹלָר.

מאז שבאנו ליבנאל היא עשה כל מיני תחבולות, שהמקנה וכו' תהיה סגורה, בטענות ומענות שונות, פה צריכים שפוצים וכו', פה אין כסף וכו', ולבסוף גלה שפלותו, שאינו רוצה שמעדות המזרח יבואו וילכלכו לו את המקנה וכו', טמא מטמא, רשע מרשע כזה, ולבסוף נתגלה לנו מראה מפחיד, שבאוצר לא היו אפלו מי גשמים, שמו שמים, אחד שמכשיל את הרבים באסורי נדה, אשר זה בכרת, ואיך יקרא "רב"? ! והצרכתי ללוות כספים על סך מאה וחמשים אלף דולר, ולבנות בהצנע מקנה לקהלתי, ומאז ועד עתה אני צריך להחזיק את המקנה, ולשלם בעד אחזקתו.

עוד זאת זה עשר שנים, שכל המוסדות שלנו למדו במבנים פרטיים, שהצרכנו לשלם מחיר גבוה לחמשה וששה מקומות, שזה הצטבר להון תועפות, בשעה שהרשע מרשע הזה עכב, שלא נוכל להכנס למבנה בית-הספר קים שעמד ריק, והוא לקח את זה מאתנו בכח, ויש על זה ראיות, והוא העיד גם ברבים שמנע מאתנו.

עוד זאת היתה לי תכנית של בית-הכנסת גדול, והשקעתי בזה חמשים ושבעה אלף דולר, והוא הפיל את זה, וגם על זה יש לי ראיות נכונות, וכן בפעם השניה, גם-כן עלתה עשרים אלף דולר התוכנית, וגם את זה הפיל הרשע מרשע הזה, מלבד זאת עלה לי מכספי כספים קרוב לעשרה בגצי"ם, שכל בג"ץ עלה קרוב לשבעת אלפים דולר, והפיל גרם לי הרשע הזה. ולזאת אני תובע אישית את הגזקים, שישלם לי חזרה את הכסף.

מחמת שכבודכם אמרו לקצר, וכדי לקיים את רצונכם, לא אחייב את הדבור, אשר באמת יכולים לכתב ספר עב פרוס, מה שאדם שפל ונבזה, רשע מרשע, טמא מטמא, הנקרא "רב", עושה ורודף קהלה שלמה של קרוב למאה משפחות כבר עשר שנים, ברציחה כזו שלא שמעו, אלא אצל גרועים שבאמות. יעזר הקדוש-ברוך-הוא, ויבער את הקוצים מהפרם.

ועל זה באתי על הקתום...

כו תשכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֶר שְׁלַח, כ"ב סיון ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

פֶּה תִקְבֵּל מִכָּתֵב שְׁאֲנִי שׁוֹלֵחַ לְבֵית-הַדִּין, וְהִיא מָאֵד טוֹב,
שְׁאֵתָה תִמְשִׁיף לְכָתֵב כָּל מָה שְׁאֵתָה צָרִיךְ, וּבִיחַד זֶה יִהְיֶה שְׁלֹשָׁה
עֲמוּדִים, כִּי הַמִּכְתָּב שְׁלִי הוּא עֲמוּד אֶחָד.

מָה אִמַּר לָךְ! בְּכָל פַּעַם שְׁאֲנִי צָרִיךְ לְהַזְכִּיר אֶת הָרָשָׁע מְרָשָׁע
הַזֶּה, הַדָּם בּוֹעֵר בִּי מְרַב צָעַר וְעִגְמַת נַפְשִׁי, וְלִפִּי דוֹקָר לִי מָאֵד,
שֶׁרָשָׁע כָּזֶה, טָמֵא מְטָמֵא, שִׁירְדָּה בְּנוֹ זֶה עֹשֶׂר שָׁנִים.

לְדַעֲתִי, תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם, כֵּן לְלַכֵּת לְכָל הַמְּמַנִּים
שֶׁל הַבְּנוּיָה הַכִּפְרִית, וְתַעֲשֶׂה מְאֻמָּצִים שְׂיֵצֵא מֵהַכֶּחַ אֶל הַפַּעַל.

מְרַב צָעֲרִי הַהִכָּרַח לְקַצֵּר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֶר שְׁלַח, כ"ב סיון ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִלוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוּמִנּוּ הַיָּקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בִּיבּוּנְאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, וַיִּמְשִׁיף עֲלֵיהֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחִי וְרַעֲי הַיָּקָרִים! רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אִפְסָנִים שְׁבָעוּלָם,
וְהַעֲקָר לְהִתְחַזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם בִּיחַד, וְאִין עוֹד טוֹב מִזֶּה.

נָא וְנָא אֲבָקֶשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אִם יִכּוּלִים
 לְהַזְדַּרֵּז לְמִכְר הַגְּרָלוֹת, כִּי הִנֵּה בְּט"ו בָּאָב אֲנַחְנוּ רוֹצִים לַעֲשׂוֹת
 חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְאוֹלָם הַשְּׁמָחוֹת, וְגַם אֲז עוֹשִׂים אֶת הַהֲגָלָה, וְחָבֵל
 שָׁזָה עוֹד חֹדֶשׁ וַחֲצִי, וְהַפִּיס רִיק וְאֵין בּוֹ, וְצָרִיכִים לְשֵׁלֶם לְקַבֵּלָן,
 לְזֹאת אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
 הַיְּקָרִים, שֶׁתַּעֲשׂוּ מָה שֶׁתַּעֲשׂוּ לְמִכְר הַגְּרָלוֹת, וַחֲצִי תִקְחוּ בְּשָׂבִיל
 פְּרִנָּסָה בֵּיתְכֶם, וַחֲצִי תִתְּנוּ בְּשָׂבִיל בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְלִזְכוּת וְלִמְצוֹנָה
 גְּדוּלָּה יִחָשֵׁב לָכֶם, כִּי אֲנִי מִכְרָח לְשֵׁלֶם לְקַבֵּלָן, וְאִינִי רוֹצֶה, חֹס
 וְשֵׁלוֹם, לְהַשְׁאֵר לוֹ בַּעַל חוֹב, כִּי הוּא לֹא יִמְשִׁיךְ לְבָנוֹת, וְחָבֵל עַל
 כָּל יוֹם וְעַל כָּל שָׁעָה וְכו' וְכו', כִּי אֲנַחְנוּ כְּבָר צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת שֵׁם
 שְׁמָחוֹת, וְלָכֵן כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים, מִי שֶׁרָק יִזְכֶּה לִישׁוֹב
 הַדַּעַת, שֶׁהִנֵּה הִנֵּה הוּא צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת שְׁמָחָה: כְּגוֹן בְּרִית וְכו', בֶּרֶךְ
 מִצְנָה וְכו', חֲתָנָה וְכו', הִנֵּה יֵשׁ לוֹ אוֹלָם בְּחַנּוּם, לְזֹאת, תַּעֲזֹרוּ לִי
 לְמִכְר הַגְּרָלוֹת, כְּדֵי שִׁכְנֶס שְׁפַע, וְאֲנִי מְאֹד מִקְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, שְׁנוּכֵל לַעֲשׂוֹת חֲנֻכַּת הַבַּיִת בְּט"ו בָּאָב.

נָא וְנָא רְאוּ לְגָלוֹת וּלְפָרְסִם אֶת דַּעַת רַבֵּנוּ ז"ל בְּכָל הָעוֹלָם כָּלוּ,
 וְאַל תִּתְּבָטְלוּ בַּעֲיֵנִי עֲצֻמָּכֶם, אֲדַרְבֶּה כָּל אֶחָד וְאֶחָד צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק,
 וְלִדַּעַת שֵׁישׁ בְּכַחוֹ לְהַפִּיךְ אֶת כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ, וּלְהַמְשִׁיכוֹ אֵלָיו
 יִתְבָּרֵךְ, כִּי כָּל בֶּרֶךְ יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ כַּחוֹת בְּלִתִּי רַגִּילִים, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי
 שֶׁחֲזַק בָּזָה, וְאֲז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
 שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֵכֶם, שֶׁתַּצְלִיחוּ דַרְכְּכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

בְּרִיךְ רַחֲמָנָא, שֶׁזִּכְנֵנוּ לְסִים אֶת כָּל הַחֲבוּר הַנִּפְלָא הַזֶּה, וְהוּא כְּרִיךְ
 קי"ג יִזְכְּנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְסִדֵּר עֲכָשׁוּ לְדַפּוּס אֶת כְּרִיךְ קי"ד לְהַגְדִּיל
 תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה.

אָנָּה ה' הוֹשִׁיעָה נָא, אָנָּה ה' הַצְלִיחָה נָא.

תִּכְן הָעֲנִינִים

חֶלֶק קי"ג

- ג פתח דבר**
- ה הקדמה**
- יא כו תמב**
 יגוף בנמץ, שאינו מציתו בשלמות, ויבארו, שמי שעוזר לו, בודאי יקבל חזרה תמורת זה באין ערך כלל.
- יב כו תמג**
 יתנה גדל צערו ועגמת נפשו, ורב הבזיונות וההשפלות שקבל, אשר זה שקול כנגד אלה תעניות.
- יג כו תמד**
 יורה לנמץ הנחיות טכניות וכו', ולציתו בשלמות, ולא להתערב היכן שלא צריך.
- יד כו תמה**
 יבקש את הנמץ לציתו, ולא לגרם מחלקת וכו', ולתן לענינים להתגלגל, ולעמד מהצד, ולא להתערב.
- טו כו תמו**
 יורה לנמץ להכניס עצמו רק בהנהלת המוסדות, לראות להתדיר בילדים אמונה פשוטה ואמונת חכמים וקדושה וטהרה, כדי להקים דורות לתפארה, ולכן הסמ"ך-מ"ם כל-כך רודף אותם, כי כאשר נדלק אור של קדושה, הטמאה משתוללת יותר ויותר.
- יז כו תמז**
 יבאר עקר רצונו וכסופו לתת את הילדים סמוך לפרקם, והיות שזה לענינים בעיני הסמ"ך-מ"ם, על-כן הוא גורם מחלוקות, ומונע ומעכב.
- יח כו תמח**
 יבקש הנמץ לראות לזרז את בנית בית-המדרש והאולם שמחות, ויורה כמה הנחיות טכניות.

- כו תמט** יט
 יקנה מאד, שְׁהֶעֱנִינִים מִתְחִילִים לְזוּז, וּכְבֹר יִזְכֶּה בְּקִרְוֹב לְרֹאוֹת אֶת
 אוֹלָם הַשְּׁמָחוֹת עוֹמֵד עַל תְּלוּ, וְכֵן אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְכֵן אֶת הַמִּבְנִים
 לְמוֹסְדוֹת.
- כו תנ** כ
 יוֹדֶה לְנִמְצֵן שֶׁפָּעַל לְהָשִׁיב אֶת הַכֹּל עַל כִּנּוּ, וּכְבֹר יִזְכֶּה לְקַהֲלָה מְסֻדֶּרֶת
 וּמְאַחֶדֶת כְּדָבָעִי.
- כו תנא** כ
 יבָאֵר, אֲשֶׁר הִבְטַחְתּוּ עוֹמְדֵת וְקִיַּמְתָּ, וְלִמִּי שֶׁהִבְטִיחַ לֹא נִשְׁאָר חַיִּב.
- כו תנב** כא
 יבָאֵר, אֲשֶׁר בָּזָה הָעוֹלָם עוֹבֵר צְרוּת וְיִסּוּרִים עַל כָּל אֶחָד, וְאֲשֶׁרִי מִי
 שֶׁמְחַזֵּיק מִצְמֵד.
- כו תנג** כב
 יבָרֵךְ הַנִּמְצֵן בְּזִכּוֹת שְׁעוֹסֵק בְּצִרְכֵּי צָבוּר בְּאַמוּנָה, שִׁיזְכֶּה לְנִחַת
 וּלְבִרְיאוֹת הַשְּׁלָמָה.
- כו תנד** כג
 יוֹדֶה לְנִמְצֵנָה שֶׁשָּׂכָה לְעִבּוּדָתָהּ לְחַנּוּף אֶת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל עַל טְהוֹרַת הַקִּדְּשׁ,
 וּיְבָרְכָהּ בְּזִכּוֹת זֶה בְּכָל מְלִי דְמִיטָב.
- כו תנה** כג
 יוֹדֶה לְהַמְשִׁיךְ לְהַתְפַּלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי רַק הוּא הַכְּתֻבָּת לְבִקְשׁ, וּמֵה
 שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֶלֶת, שׁוּם דְּבָר אֵינוֹ יָכוֹל לִפְעֹל.
- כו תנו** כד
 יבָאֵר, אֲשֶׁר בָּזָה הָעוֹלָם צְרִיכִים רַק לְבִטֵּל אֶת עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִם
 שְׁעוֹבֵר בֵּין כֹּף חֲלִישוֹת הַדַּעַת וּבִזְיוֹנוֹת, עִם כָּל זֹאת צָרִיךְ לְהַפְּךָ הַכֹּל
 לְרוֹחֲנִיּוֹת, וְלִרְאוֹת רַק אֶת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ וְכו'.
- כו תנו** כה
 יִחַזֵּק מְאֹד שְׁלֹא לִפְלַע אֵף כָּל הַחֲלִישוֹת הַדַּעַת וְהַסְפָּקוֹת, וְסוּף הַכְּבוֹד
 לְבוֹא.
- כו תנח** כו
 יוֹדֶה לְהִגַּג בְּחֻמָּה בַּעֲנֵן הַבְּנִיָּה, כִּי זֶה לוֹ בִּנְפָשׁוֹ לְחַנּוּף כְּבֹר אוֹלָם
 שְׁמָחוֹת, וְלִהְרָבוֹת בּוֹ שְׁמָחוֹת.

- כו תנט** כז
 יֵאָחַל בְּרִיאוֹת לַתִּינָקָה, וְהַעֲקָר לְהַתְחֹזֵק וְלֹא לְהַשְׁכֵּר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ
 וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְלְהַרְגִיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר עַל-יָדָיו כָּל דְּבוּר
 נַעֲשֶׂה כָּלִי לְהַמְשִׁכַת שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ.
- כו תס** כח
 יִבָּא, אֲשֶׁר מִי שְׂוֹזָכָה לְלַמֵּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, זֹכֶה לְרֵאוֹת בְּשִׁפְלוּת
 עֲצָמוֹ וּמַעֲשָׂיו, וּמִחֲפָשׁ תְּקוּן לְנַפְשׁוֹ, וְאֵינוֹ מִתְחִיק מַעֲצָמוֹ.
- כו תסא** לא
 יִבָּא עֲמֻדָתוֹ בְּעֶנְיָן דְּיוֹחַ עַל הַבְּגִיָּה וְכו', וְיִוָּרָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה,
 וְלִהְתְּבוֹדֵד הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר זֶה הַצֵּלָחָה נִצְחִית.
- כו תסב** לב
 יִבְקֹשׁ לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ עַל מוֹעֲדֵי הַשְּׁעוּרִים שְׂיִמְסֹר, וְיִתְחַזֵּק עַל שִׁמְחָה
 בְּעֲצָמוֹ וּלְשִׁמְחָה אֶת בְּנֵי בֵיתוֹ.
- כו תסג** לב
 יִבְקֹשׁ מִן הַרוּקִים לִישׁוֹן בְּמִבְנֵי הַמוֹסָדוֹת, כְּדִי לְשַׁמֵּר שֵׁם מִפְּנֵי גִבּוּרֹת,
 וּבִזְכוּת זֶה יִזְכּוּ לְמִצָּא זִוּוּגָם, וְיִרְגִּיל לְהַתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִהְתְּמִיד
 בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה בְּמִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ.
- כו תסד** לג
 יִוָּרָה לְהַתְחֹזֵק וְלִהְדַּבִּיק עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלִדְבֹר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
 וְלִסְפֹּר לְפָנָיו כָּל אֲשֶׁר בִּלְבָבוֹ.
- כו תסה** לה
 יִתְנַה צַעֲרוֹ שְׂאִין מְצִיתִים לְדַבְּרֵיוֹ בְּשִׁלְמוּת, וְיִבָּא, שֶׁפְּנוּאָה עָלָיו
 לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה, אַחֲרֵית לֹא הָיָה מְגִיעַ לְמַצֵּב כְּזֶה.
- כו תסו** לו
 יִשְׁמַח מְאֹד עַל בְּשׂוּרוֹת טוֹבוֹת שֶׁמִּקְבֵּל מִהַנְמָעַן, וְיִוָּרָה לְשִׁמְחָה עַל נַעַם
 חֵלְקוֹ, אֲשֶׁר בִּנְחַל שֵׁם גּוֹרְלוֹ, וְאֲשֶׁר זָכָהוּ הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ בְּאִשָּׁה
 נִפְלְאָה וְטוֹבָה וּבִילָדִים חֲמוּדִים, וְיִכְרְכוּ וְיִאֲחִלוּ.
- כו תסז** לז
 יִבָּא, אֲשֶׁר עַל-יָדָיו עֲשִׂית מַצּוֹת פֶּה בְּעוֹלָם הַיָּה, גּוֹרְמִים עֲלִית נִשְׁמָה
 וְנִחַת רוּחַ לְנִשְׁמוֹת אֲבוֹתָיו בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, וּבִכְפֹּרֶט שְׂאָדָם זֹכֶה לְהַחְזִיר
 בְּתְשׁוּבָה, מְאֹד מִתְפָּאֲרִים עִמּוֹ בְּשָׂמִים, וְעַקֵּר הַחֲזָרָה בְּתְשׁוּבָה זֶה
 עַל-יָדֵי הַפֶּצֶת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל.

- כו תסח** לח
יִפָּאָר וַיִּשְׁבַּח אֶת הָעֶזְרָת וְנָשִׁים שֶׁנִּכְנְתָה בְּסִיּוּעוֹ שֶׁל הַנִּמְצָן, וַיֵּאחֲלוּ
שְׂיִהְיָה לוֹ גַּם לַעֲזֹר בְּבִגְיַת הָאוֹלָם שְׁמַחוֹת.
- כו תסט** לט
יִשְׁבַּח הַמְּלָמֵד עַל עֲבוֹדָתוֹ, וַיּוֹרֶהוּ לְהַחֲדִיר בְּיָלִידִים מַדּוֹת טוֹבוֹת וְסִפּוּרֵי
צְדִיקִים וְאַמוּנַת חֻכְמִים.
- כו תע** לט
יֵאחֲל "מִזֵּל טוֹב" לְהַלְכַת הַבֵּן, וַיּוֹדָה עַל הָעֶזְרָה שֶׁהִנְמִצָן מְסִיעֵ לְאַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ.
- כו תעא** מ
יִבָּאָר, אֲשֶׁר מִי שְׁאִין לוֹ אֲמוּנַת חֻכְמִים, יֵשׁ לוֹ צוּאָה בְּרָאשׁוֹ.
- כו תעב** מא
יִוְרָה בְּעִנְיַן הַקּוֹנְטְרָס "אֶסּוּר לְדַאג", וַיֵּאחֲל וַיְבַרֵךְ בְּזָכוֹת זֶה בְּכָל מְלִי
דְּמִיטָב.
- כו תעג** מא
יִתְנָה צַעֲרוֹ מַעֲכּוֹב הַבְּנִיָּה, וַיְבַרֵךְ שֶׁחֲשֵׁב שֶׁכָּבֵר יִהְיֶה גָמוּר לְפָנֵי כָּמָה
חֲדָשִׁים, אֵךְ יִבְקֹשׁ מַעֲתָה וְהִלָּאָה לְרֵאוֹת אֵיךְ אֲפָשֶׁר לַעֲזֹר לְקִדּוּם הָעִנְיָן.
- כו תעד** מג
יִקְנֶה מֵאֵד לְסִים אֶת אוֹלָם הַשְּׁמַחוֹת, בְּאִפֶּן שְׁיִוְכְּלוּ לַחֲתֹן שֵׁם כָּבֵד בְּלִ"ג
בְּעֶמֶר.
- כו תעה** מד
יִבְקֹשׁ אֶת עֶזְרַת הַנִּמְצָן לְזֹרֵז אֶת הַבְּנִיָּה, וַיִּתְנָה צַעֲרוֹ עַל כָּל הָעֲכּוֹבִים,
אֵךְ אֵין בּוֹכִים עַל חֵלֶב שְׁנֹשְׁפֶף.
- כו תעו** מה
יִוְדָה לְנִמְצָן שֶׁהֲצִיל אֶת פְּלוֹנֵי מַהוּצָאָה לַפֶּעַל וְכו', וַיְבַרֵכּוּ בְּזָכוֹת זֶה
לַעֲשׂוֹת עוֹד הַרְבֵּה מַצּוֹת.
- כו תעז** מה
יִבָּאָר אֲשֶׁר הָעֶקֶר לְהִיּוֹת מְאֻחָדִים בְּאַחֲדוּת אַחַת וּבְכִנּוּנָה אַחַת — אֵיךְ
לְבָנוֹת אֶת הַקְּהֵלָה לְהוֹצִיא אֶת הַקּוֹצִים הַזֵּרִים מִבִּינּוֹנוֹ.
- כו תעח** מו
יִקְנֶה, שֶׁהַעוֹרֵף-דִּין הַחֲדָשׁ שֶׁלָּקַח, יִהְיֶה שְׁלִיטָה טוֹב לְהוֹצִיאוֹ מִהַפָּח,

וַיִּשְׁבַּח מְאֹד אֶת שְׁגִשׁוּג הַמוֹסְדוֹת, וְהַתְּקַדְמוֹת הַתְּלִמִּידִים בְּרוּחָנִיּוֹת
וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וַיִּשְׁבַּח הַנִּמְעָן.

כו תעט מ

יִבְקֹשׁ דּו"ח מָה הָיָה בִּישִׁיבַת הַמוֹעֵצָה, וַיִּשְׁמַח מְאֹד עַל פְּרִיחַת
הַמוֹסְדוֹת וְיִלְדֵיהֶם.

כו תפ מח

יִבְקֹשׁ לַעֲשׂוֹת עֲתָקִים מְאִיזָה מִכְתָּב לְכָל תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם, וַיְבָאֵר, אֲשֶׁר
לֹא הָיָה הַסֵּמ"ך-מ"ם, הָיוּ כָּל הַתּוֹשְׁבִים שָׁבִים בְּתִשְׁבֻּבָה. וַיִּפְּלֵג בְּמַעֲלַת
הַנִּמְעָנָה שְׁעוֹזֶרֶת בְּנֵהוּל הַמַּעוֹן, וַיֵּאחֲל בְּזָכוֹת זֶה לְהַפְקֵד בְּזֶרַע שֶׁל
קִימָא.

כו תפא מט

יִוָּדָה לַנִּמְעָן שְׁעוֹזֵר לוֹ בְּבִנְיָה, וַיִּוְרְהוּ הָעֶקֶר שֶׁלֹּא לִשְׁכַח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ
כְּרִנֵּעַ, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ מִשְׁגִּיחַ עַל כָּל אֶחָד.

כו תפב נ

מִכְתָּב לְכָל תּוֹשֵׁב וְתוֹשֵׁב מִתּוֹשְׁבֵי יִבְנָאֵל, בּוֹ יֵאחֲל "פּוּרִים שְׁמַח",
וַיְבָרְכָה וְהַצְלִיחָה, וַיִּקְוָה שִׁימְשִׁיכּוּ לַחַיּוֹת יִחְדּוּ בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה וּבְשָׁלוֹם,
וְלִהְיוֹת שְׁכֵם אִישׁ לְרַעְהוּ.

כו תפג נ

יִוָּדָה לַנִּמְעָן גִּבְאֵי בֵּית-הַכְּנֶסֶת, אֲשֶׁר דּוֹאֵג לְאַחֲדוֹת וְשָׁלוֹם בֵּין אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי זֶה עֶקֶר הַנַּחֲת שָׁלוֹם, שְׁכָלָם דָּרִים בְּאַהֲבָה וּבְתִכְנֹה הַדָּדִית.

כו תפד נא

יִבְשֹׁר לַנִּמְעָנָה, שֶׁסֹּדֵר כְּרִטִּים טִיסָה לְבָנָה וְכו', וַיֵּאחֲל הַרְבֵּה נַחַת
וְהַרְחֵבָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

כו תפה נב

מִכְתָּב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִפְּלֵג בְּמַעֲלַת יוֹם תַּעֲנִית אֶסְתֵּר,
אֲשֶׁר צְרִיכִים לְהַרְבּוֹת בּוֹ בְּתַפְלָה וְהַתְּבוּדָּה, וְזֶה אֲשֶׁר גָּלְתָה אֶסְתֵּר
הַמְּלָכָה, שֶׁאֶסּוּר לְהִתְיָאֵשׁ, וּבִהְסֵתֶרָה שְׁבִתוֹךְ הַהִסְתֵּרָה גַּם שֵׁם נִמְצָא
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִם נִהְיָה חֲזָקִים שֶׁלֹּא לַעֲזֹב אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ,
אֲפִלּוּ בְּמַצָּבִים הַקָּשִׁים בְּיֹתֵר, אֲזִי נִזְכָּה לְשִׁמְחַת יוֹם הַפּוּרִים שְׁבָא
אַחֲרֵי-כֵן.

כו תפו סז

יִוָּדָה לַנִּמְעָן שְׁמִשְׁמָחוֹ וּמִחֲזָקוֹ, כִּי עוֹבֵר עָלָיו עֲתָה צָרוֹת גְּדוֹלוֹת, וּבְכַפֵּרֵט

תָּכֵן הַעֲנִינִים

שֶׁהִפִּילוּהוּ בַּפֶּחַ בְּחֻבּוֹת גְּדוּלִים, וַיִּקְוֶה כָּכֵר לְצִאת מִכָּל הַצָּרוֹת
וַהֲיִסּוּרִים הֵלֵלּוּ.

כו תפז סח

יִכְרֹךְ מִשְׁפָּחָה שְׁמֵרְבָּה בְּחֶסֶד וַיְצַדֶּקָה — בְּשֹׁפֵעַ בְּרָכָה וַהֲצִלָּהּ וּבְרִיאוֹת
וְקִרְבַּת אֱלֹקִים.

כו תפח סח

יִפְאֵר הַסֶּפֶר סְפוּרִים שִׁינָּא לְאוֹר, אֲשֶׁר מוֹעִיל מְאֹד לַחֲנוּךְ, וַיִּבְקֶשׁ לַעֲבֹד
עַל חֶלֶק ב'.

כו תפט סט

יִחְזַק הַנִּמְעָן שִׁינָּא מִהֶפֶח שֶׁנִּפְל אֵלָיו, בְּזִכּוֹת הַרְבִּים שְׁעוֹסֵק בָּזָה,
וַיִּבְאֲרוּ שֶׁהֵפֵל נְסִיוֹנוֹת מִן הַשָּׁמַיִם לְרֵאוֹת אִם יִחְזִיק מִצֶּמֶד, וַהֲעִקֵּר
לְהִתְאַזֵּר בְּסִבְלָנוֹת, כִּי סוּף הַכְּבוֹד לְבוֹא.

כו תצ ע

יִכְרֹךְ וַיֵּאֱחָל לִקְרֹאת חַג הַפּוּרִים, וַיְצַטֵּעַר עַל שֶׁהִנְמִיעַן עֹזב אֶת יִבְנָאֵל,
בְּאֲשֶׁר הַחֲנוּךְ שֶׁמְקַבְּלִים שָׁם, הוּא נִפְלָא בְּיוֹתֵר.

כו תצא עא

מִכְתָּב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל, בּוֹ יִבְאָרֵם מִצּוֹת יוֹם
הַפּוּרִים, וְאֲשֶׁר צָרִיכִים לְשַׁמֵּחַ מְאֹד מְאֹד בְּיוֹם הַזֶּה עַל הַנֶּסֶם שֶׁעָשָׂה לָנוּ
הַבּוֹרָא, וְלִהְרַבּוֹת בְּמִשְׁלוֹחַ מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ, אֲשֶׁר בָּזָה מֵרָאִים אַחֲדוֹת
וְאַהֲבָה, וְכֵן מִתְּנוֹת לְאַבְיוֹנִים, לְעֹזְרִים וְלַהֲחִיּוּתָם, וַיִּזְהִיר מְאֹד
מִהַשְׁתַּכְּרוֹת יֵתֵר עַל הַמִּדָּה הַגּוֹרֶמֶת לְהִשְׁתַּלָּלוֹת וְלַחֲלוּל הַשֵּׁם, אֲלֵא
עֵקֶר הַמִּצְוָה לִשְׁתּוֹת לְמַעַלָּה מִהֶרְגֵּלוֹ וְלֹא יוֹתֵר. וַיִּבְאֵר מַעַלַּת הַיּוֹם, שֶׁאִזּוֹ
הַשָּׁמַיִם פְּתוּחִים, וְכָל מִה שֶׁמְבַקְּשִׁים מֵאֵתוֹ יִתְבָּרֵךְ — מְקַבְּלִים, כִּי כָּל
הַפּוֹשֵׁט יָד — נוֹתֵנִים לוֹ.

כו תצב עה

מִכְתָּב הַמִּלְצָה לַחֲתָן, לְעֹזְרוֹ לְהוֹצִאות הַחַתָּנָה.

כו תצג עו

יִוָּדָה לְאַיִזָּה רַב, עַל עֲזָרְתּוֹ הַגְּדוּלָּה בַּעֲבוּר הַמוֹסְדוֹת, וַיִּכְרְכוּ וַיֵּאֱחָלוּ.

כו תצד עו

יִכְרֹךְ הַנִּמְעָן, שְׁבִזְכוֹת הַתִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן שְׁלוֹמֵדִים בְּמוֹסְדוֹת שֶׁהוּא
סִיעַ בְּמִמּוֹנָם, אֲזִי יִרְאֶה יְשׁוּעָה, וַיִּזְכֶּה לְעִלּוֹת מַעַלָּה מַעַלָּה.

כו תצה
 יִכְרֹךְ אֶת הַנִּמְעָן וּבְנֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ הַקְּרוֹבִים וְהַרְחוּקִים, שְׂיִזְכוּ לְשִׁמְחָה,
 וַיִּשְׁמְשׁוּ אֶת רַבְּנוֹ ז"ל כָּל הַשָּׁנָה.

כז תצו
 יִכְרֹךְ הַנִּמְעָן בְּיוֹם הַפּוּרִים, שְׂיִזְכוּ לְשִׁמְחָה וּבְרִיאוֹת וּפְרִנָּסָה בְּהִרְחֻבָּהּ.

כח תצז
 יִכְרֹךְ בְּהַמְתַּקַּת הַדִּינִים, וְשָׁלָא לְפָחוֹד כָּלִל, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב הוֹשִׁיעַ.

כט תצח
 יַעֲזֹר לְזֵרוֹ מֵאֵד אֶת הַבְּנִיָּה, וְלֹא לִהְיוֹת בְּטָלָנִים, וּלְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ
 בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

כ פ
 יִבְאָר, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי הַמַּחְצֵאת כֶּף וְרַקוּדִים נִמְתָּקִים כָּל הַדִּינִים, וַיַּעֲזֹר עַל
 לַמּוֹד שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תַּרְגּוּם בְּכָל שָׁבוּעַ, וְכֵן לְהַתְפַּלֵּל בְּמִנְחָה, וְלִשְׁמֹר
 עַל כְּבוֹד הָאִשָּׁה.

כז פב
 יִחֲזֹק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲשֶׁר הִיא עֶקֶר הַצִּלְחַת הָאָדָם, וּלְדַבֵּר עִם בְּנֵי
 הַנְּעוּרִים מִדְּבָרֵי רַבְּנוֹ ז"ל וְעֲצוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת, וּלְהַרְבּוֹת עִמָּהֶם לַמּוֹד
 הַלְכוֹת, אֲשֶׁר זֶה נֶחֱזֵק מֵאֵד.

כח פג
 יוֹרֶה לְהַחֲדִיר בַּבְּנוֹת מִדּוֹת וּדְרֹךְ אֶרֶץ, וְאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְכֵן לַמּוֹדֵי חַל
 הַנֶּחֱזָצִים לְאִשָּׁה לְעֵתִיד הַחַיִּים.

כט פד
 יוֹרֶה לְהַחֲדִיר בְּתַלְמִידִים אָמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאַמוּנַת חֻכָּמִים, וְסִפּוּרֵי
 צְדִיקִים, כִּי לָבֶם נִדְמָה כְּנִיר חֲדָשׁ, אֲשֶׁר כָּל מֵה שְׂכוּתָבִים בּוֹ — נִשְׁאָר,
 וּלְהַלְהִיב לָבָבָם, שְׂיִשְׁתַּוְּקוּ לִהְיוֹת עוֹבְדֵי הַשֵּׁם אֲמִתִּיִּים.

כ פו
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל, בּוֹ יִשְׁבָּחֶם עַל שְׂזוּכּוֹ לְשִׁמְחָה
 בְּיוֹם הַפּוּרִים הַקְּדוֹשׁ, אֲשֶׁר אָז מִתְגַּלִּים אוֹרוֹת עֲלִיּוֹנִים וְנִשְׁגָּבִים מֵאֵד,
 וַיִּבְקָשׁ לְשִׁמְחָה אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם כָּל הַשָּׁנָה, כִּי אֵין דְּבָר גָּדוֹל יוֹתֵר
 מִלְּהִתְיוֹת בֵּר יִשְׂרָאֵל, וּבְכָלִל לִהְיוֹת בְּאַחֲוָה וְרַעוּת, אֲשֶׁר זֶה עֶקֶר הַצִּלְחַת
 הַקְּהֵלָה, כְּשִׁמְחָזִיקִים עֲצָמָם בְּאַחֲדוּת אַחַת.

- כו תקד** פת
יעורר את מנהל המוסדות לחזק ולעודד את הצוות, ולומר להם מלה טובה, אשר זה מכנים בהם מָרֵץ בַּעֲבוֹדָתָם הקדושה, עבודת החנוף.
- כו תקה** פט
יודה לנמֵצֵן שְׁנֹתֶם לְסִיעַ לְבִנִּית האולם שְׁמֹחוֹת, אשר זה דְּבַר חָשׁוּב מְאֹד בַּעֲבוּר אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, ויעורר להִתְחַזֵּק בְּתַקָּף הַצָּרוֹת וְהַבְּלוּלִים, וְלֹא לִשְׁכַח מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא כְּרִגְעוֹ.
- כו תקו** צ
יבאר, שְׁעַל-יְדֵי שְׁזוּכִים לְהִסְתַּכֵּל עַל הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ בְּכָל דְּבַר, וּמִתּוֹךְ הַצָּרָה לְרֹאוֹת אֶת הַרְוָחָה, אֲזִי הַכָּל נִמְתָּק.
- כו תקז** צא
יתנה צִעְרוֹ שְׁנֵפֶל בַּפֶּח, ויִבְקֹשׁ מְאֹד לִכְתֹּב לוֹ דְּיוֹת מִה הַתְקַדֵּם עִם הַבְּנִיָּה.
- כו תקח** צא
ישבח הַנִּמְעָנֶת שְׁחַפְצָה לַעֲשׂוֹת סְעֵדָה בְּיוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל הַרְבֵּי רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיצֶנְסֶק זי"ע, וְרַבֵּנוּ ו"ל אָמַר, שֶׁהַצַּדִּיק הַקְדוֹשׁ הַזֶּה הוּא הַרְבֵּה יוֹתֵר גָּדוֹל מִסְפָּרוֹ "נֵעֵם אֱלִימֶלֶךְ".
- כו תקט** צב
יודה לנמֵצֵן עַל שְׁמִסִּיעַ לוֹ בְּבִנִּית בֵּית הַמִּדְרָשׁ, ויִבְרְכוּ בְּזִכּוֹת זֶה.
- כו תקי** צג
יודה לנמֵצֵן שְׁעוֹזֵר בַּעֲנִיָּן בְּנִית בֵּית-הַמִּדְרָשׁ וְהָאוֹלָם שְׁמֹחוֹת, ויִבְרְכוּ שֶׁיַּעֲשֶׂה שֵׁם אֶת הַשְׁמִיחָה הַרְאִשׁוֹנָה.
- כו תקיא** צד
יעורר לְהִתְחַזֵּק, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב הַהוֹשִׁיעַ, וְיִרְגִּיל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּל דְּבוּר הוּא הַצִּלָּחָה נְצִיחִית, שְׁאִין לְתַאֵר כָּלֵל.
- כו תקיב** צה
ישמח מְאֹד בְּהַתְקַדְמוֹת הַתְּלַמִּידִים בְּתוֹרָה וּיְרֵאת שְׁמִים, אֲשֶׁר זֶה כָּל כְּסוּפּוֹ לְרֹאוֹת נִחַת מֵהֶם.
- כו תקיג** צו
יִבְקֹשׁ לְהַחֲדִיר בְּתַלְמִידִים אֱמוּנָה בְּהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ וְאֱמוּנַת חֻכָּמִים, וּמִדּוֹת וְהִנְהָגוֹת יִשְׁרוֹת וְסִפּוּרֵי צִדִּיקִים, וְלִהְתְּאָזֵר עִמָּהֶם בְּמִדַּת הַסִּבְלָנוּת, כִּי לֹא הַקָּפֶזֶן מִלְמֵד, וְכֵן לְגֵרֵם לֵהֵם לְאַהֲבָא אֶת הַלְמוּד.

- כו תקיד** צז
יִיעֵץ בְּעֵינָיו הַצֵּעַת מַחִיר שֶׁל אֵיזָה קִבְּלָן, וַיּוֹדֶה לַנִּמְעָן עַל עֲזָרָתוֹ.
- כו תקטו** צח
יִתֵּן הַנְּחִיּוֹת אוֹדוֹת הַדִּין תּוֹרָה.
- כו תקטז** צח
יּוֹרָה לְהַקְפִּיד לְשֵׁלֶם שָׂכָר לַמּוֹד, אֲשֶׁר זֶה עֲרֵבָה לְהַצְלִיחַ הַיְלָדִים בְּלַמּוּדָם, וּלְהַפְּךְ — כָּל כְּשִׁלּוֹן הַיְלָדִים, כְּשֶׁאֵין מְשֻׁלָּמִים בְּעִבּוּרָם שָׂכָר לַמּוֹד.
- כו תקיז** ק
יּוֹרָה לְלַמֵּד אֶת הַבַּת הַלְכוֹת, אֲשֶׁר הֵן מְאֹד חֲמוּרוֹת וְנִחְזָצוֹת.
- כו תקיח** ק
יִבְקֹשׁ לְהַזְדַּרְזוֹ עִם הַכֹּנֶת הַסֵּפֶר "קִדְּשֵׁת הַבְּרִית", אֲשֶׁר נִחְיָצוֹתוֹ בְּעוֹלָם גְּדוֹלָה.
- כו תקיט** קא
יֵאָחַל בְּרַכַּת "מִזֵּל טוֹב" לְהַלְדַּת הַבֶּן, וַיּוֹרָה לְשִׁמּוֹחַ עַל הַמַּתָּנָה שֶׁנִּתְּנָם הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, וּלְהַתְחַזֵּק וּלְזַכֵּר נִפְלְאוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ.
- כו תקכ** קג
יַעֲזֹר לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וּלְשִׁמּוֹחַ אֶת אַחֲרִים, כִּי בָּזָה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד נְסִיּוֹנוֹת, וְאֲשֶׁרִי הַזֹּכֶה לְהַתְחַזֵּק מִצִּמּוֹ.
- כו תקכא** קג
יּוֹרָה בְּעֵינָיו הַדְּפֶסֶת הַסֵּפֶר "זְכוֹת אָבוֹת" וְכֵן "קִדְּשֵׁת הַבְּרִית", וְיַפְלִיג בְּמַעֲלַת הַדְּפָסָה, וַיִּבְרָךְ וַיֵּאָחַל בְּזִכּוֹת זֶה.
- כו תקכב** קה
יִשְׁדֹּל לְקַנֵּם מַצּוֹת הַבוֹרָא וְלֹא לַעֲכָב כָּלֵל, וּבְזִכּוֹת הַרְבֵּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ יִתְבָּרְכוּ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן.
- כו תקכג** קה
יִחְזֹק שְׁלֵא לְדַאֵג שׁוֹם דְּאֶגוֹת, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַעֲקָר לְהַתְחַזֵּק בַּהֶשֶׁם יִתְבָּרֵךְ, שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמּוֹ נִסִּים נִגְלִים.
- כו תקכד** קו
יִשְׁבַּח מִתְנַכֵּת עַל תַּפְקִידָה הַחֲשׁוּב, לְחַנּוּךְ אֶת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל עַל טְהָרַת

תכן הענינים

הקדש, והעקר גם לשמר על אחדות בין צנות המורות, ואוירה טובה של שמחה.

כו תקכה קו

יפליג במעלות קרוב רחוקים, והעקר להתחזק באמונה פשוטה בו תברך, ולהחזיר זאת באחרים.

כו תקכו קח

יחזק הנמצא אודות לדבר ברבים בדברי רבנו ז"ל, אשר אין למעלה מזה, ואשרי מי שזוכה לפרסם אמתת מציאותו תברך בעולם.

כו תקכז קט

יאחל לנמצא דירה משלו, ויורה להתפלל במגן ערב ובקר וצהרים, ולהתבודד עמו תברך, ואז יראה נסים נגלים.

כו תקכח קי

יבאר, אשר נרכו היא לילך לצד הנדף, ויורה לכבד את האשה, ולדון אותה לכף זכות.

כו תקכט קיא

יוכיח בעל שמתאכזר לאשתו, ויזהירו לכבדה וליקרה, אחרת יגרם לשבירת הבית.

כו תקל קיב

מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם קדם שבת הגדול, ויבארם על שום מה נקראת השבת בשם זה, ויחזק מאד על ענין תפלה והתבודדות, ולמוד ספרי רבנו ז"ל, אשר רק בזה תלוייה ההתקרבות אליו ז"ל, ויעורר על חמרת מצוות שבין אדם לחברו, אשר הקדוש-ברוך-הוא מקפיד על כך יותר ממצוות בין אדם למקום, ולכן שכל אחד יבדק בעצמו אם אין בידו פסח גולה וכו', או אז ישיבנו תכף-ומיד.

כו תקלא קיט

יחזק אשה, שבעלה ישתנה לטובה, ויורה לילך בצניעות, ולברית תמיד אליו תברך, אשר מנהיג עולמו בהשגחה פרטית, וצריכים תמיד לבקש ממנו תברך שיחוס וירחם ויבשר בשורות טובות.

כו תקלב קכ

ישמח מאד, שיש אחדות בין נשות אנשי שלומנו, ויאחל לנמצא כל טוב ונחת, ושתמיד תראה לשמח את הבריות, ולחזקן באמונת חכמים.

כו תקלג קכ

יבאר, אשר בזה העולם צריכים התחזקות בכל יום ויום מחדש, כי החיים מלאים נסיונות קשים, ואשרי מי שמחיה עצמו עם הגלויים שגלה לנו רבנו ו"ל, ומוצא הרחבות בתוך הצרות.

כו תקלד קכא

יחזק מאד על הדבקות בו יתברך, ושנוזה להמשיך עלינו אורות צחצחות וכל המחין הבאים בליל פסח.

כו תקלה קכב

יברך רב אחד שעזרו ופעל למען הקהלה, ונמינו לבוא להתארח בקהלה ולהתרשם איך ממדבר שממה פרח מקום תורה.

כו תקלו קכג

יודה לנמען שעזר לארגן קמחא דפסקא לאנשי שלומנו, ויאחלו ויברכו בזכות זה בתורה וגדלה במקום אחד.

כו תקלז קכד

מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יבארם, אשר עקר גאלת מצרים היתה על ידי אמונת חכמים, שהשליכו דעתם לגמרי, והאמינו במשה רבנו, ויפליג מאד במעלת הדור הקודם שהיו גרים באומן, בגדל האמונת חכמים שהיתה להם ברבנו ו"ל ובתלמידיו, ויבאר, אשר באמת כל אלו שהלכו בתמימות ובפשיטות בלי שכל עצמי רק באמונת חכמים, גדלו והזליחו ונעשו חדושים גדולים מאד, ולהפך — להפך.

כו תקלח קלא

יחזק מאד את המדפיסים, ויפרש תכניתו להוציא השנה המון ספרים, הן את הסדור "עת רצון", וכרך אחר כרך שו"ת "אשר בנחל", וכן "זכות אבות", ויברכם בזכות הרבים שיזכו לנחת מפל יוצאי חלציהם.

כו תקלט קלב

יבקש לשלח שוב את המכתב, כי לא הגיע שלם.

כו תקמ קלכ

מכתב לכלליות אנשי שלומנו הגרים ביבנאל, בו יחזקם מאד לשמור על הילדים שיתחנכו בקדשה ובטהרה, שלא ידעו טעם חטא, אשר לזאת הגיעו חוץ לשוב, ויזהירם שלא לתן לילדים לנסע באופנים, אשר זו ממש סכנת נפשות וכו', ויעורר על אחדות ואהבה כמשפחה אחת גדולה, ולדאג לטובת הילדים, שהם העינים שלנו.

כו תקמא קלו

יעורר לצאת מן הצער, כי כל הנמשך אחר הצער — הצער נמשך אחריו, ועל האדם לקבל באהבה כל העובר עליו, ולילך בדרך של אהרן הכהן, שלא שאל שאלות וקשיות, אלא התחזק בהשם אלקיו.

כו תקמב קלח

יקאב מאד בכאב הזולת שנולד ילד בעל מום, ויפליג במעלת הקונטרסים שיציאם לאור, שמחיים רבבות מנשמות ישראל.

כו תקמג קמ

יבאר לנמצא, אשר עקר תקונו הוא הפצת ספרי רבנו ז"ל, ובזכות זה ימחל לו הקדוש-ברוך-הוא על הכל.

כו תקמד קמ

יברך הנמצא, שכל חזיו יעסק בהדפסה, ויבקש לשלח לו את הספר "אוצר-שלום-בית", וכן לסיים את הכנת הספר "קדשת ישראל", ועוד כמה קונטרסים נפלאים.

כו תקמה קמב

יבקש את הנמצא לתלות את המכתב כללי על לוח המודעות, ויזכרו לספר את הנסים והנפלאות שעשה עמו הקדוש-ברוך-הוא, ושיכתבו זאת על פני הכתב, כדי שגם הצאצאים יזכרו את הנפלאות הללו.

כו תקמו קמב

מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם להתפלל בבית-המדרש הנקרא על שם רבנו ז"ל, אשר רבנו ז"ל רצה את זאת מאד, ובאומן אנשי שלומנו באו במסירות נפש להתפלל בקלויז של אנשי שלומנו, אף שגרו רחוק והיה קר ושלג וכו', לא ויתרו על כך. וכן יספר מעור אנשי שלומנו בימי מלחמת העולם השנייה, ואחר-כך שעשו מסירות נפש להתפלל דיקא בבית-הכנסת של "חסידי ברסלב". ויעורר מאד על האהבה והשלום בין אנשי שלומנו ולהתרחק ממחלוקת, ולהזהר מאד להתפלל במנין, כי מי שמתפלל במנין, יש לו דבר שבמנין.

כו תקמז קמח

יורה למצא בעצמו נקודות טובות, ולא להמשיך עצמו אל הצער, אלא להרגיל עצמו לתן תודה והודאה לפניו יתברך על כל החסדים והרחמים גמורים שעשה עמו, וכך יזכה לעבר את זה העולם בשלום. וירגיל להתמיד בתורה הקדושה, ולהתחבא בצלה, אשר היא מחסה מפל הצרות והמרידות.

כו תקמח קמט

מִכְתָּב כָּלְלִי לְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל, בּוֹ יִזְהָרְנוּ שֶׁלֹּא לְהִתְרַאֵן כָּלֹל לְכָל מִינֵי אִינְשֵׁי דָּלָא מַעֲלִי, וְיִשְׁכַּח הַקְהָלָה אֲשֶׁר הִיא פּוֹרַחַת וּמִשְׁגֻּשְׁגֶּת, וְהֶאֱחָדוּת וְהֶאֱהָבָה שׁוֹרִים בָּהּ תְּדִיר, וְיִחְזַק מְאֹד עַל לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְלֹא לְהִיּוֹת בְּטָלָנִים, אֲלֹא לְחַטֹּף טוֹב הַרְבֵּה מְאֹד, וּלְהַקְפִּיד עַל תַּפְלָה בְּמִנְיָן, וְלִשְׁמֹר עַל חֲנוּךְ הַיְלָדִים, שֶׁלֹּא יִסְתַּכְּבוּ הַפֶּקֶר.

כו תקמט קנג

יִחְזַק הַנִּמְצֵן, שֶׁכָּל הַבְּזִיוֹנוֹת שְׁעוֹבְרִים עָלָיו, הֵם לוֹ לְכַפֶּרֶת עֲוֹנוֹת, וְאֵין זֶה עֲצָה לִפְלִי בְּדַעְתּוֹ, וְגָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

כו תקנ קנד

יִזְרָה לְתַלּוֹת אֶת הַמִּכְתָּב כָּלְלִי וְכֵן אֶת הַהֲצָהֳרָה וְכו', וְיִיַּעַץ בְּעִנְיָן הַשְּׂדוּף וּמוֹעֵד הַחֲתָנָה.

כו תקנא קנה

יִרְגִּיעַ הַנִּמְצֵן, שֶׁכֵּן מִגִּיעַ לְלִמּוֹד אֲצִלוֹ, שְׂאִין לוֹ מֶה לְדַאֵג, כִּי הַבַּחֲוִירִים אֲצִלוֹ מְצָלִיחִים מְאֹד בְּרוּחָנִיּוֹת, וְאֵינֶם חֲסֵרִים דְּבָר גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת.

כו תקנב קנה

יִבְקֹשׁ לְשַׁלֵּחַ אֶת הַבֶּן לְתַחִילַת הַזֶּמֶן, שֶׁלֹּא יִפְסִיד אֶת הַלְמוּד שְׁלּוֹמָדִים בִּישִׁיבָה.

כו תקנג קנו

יִבְקֹשׁ לְחַזֵּק אֶת פְּלוֹנִי, אֲשֶׁר מְנַסִּים לְהַתְנַבֵּל לוֹ וְכו', וְהַעֲקֹר צְרִיכִים לְדַעַת, שֶׁ"נֶאֱמָר מְרוֹם לְעוֹלָם ה'", וּפֶרֶשׁ רַש"י: 'לְעוֹלָם יָדָךְ עַל הָעֲלִיּוֹנָה', כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְנַהִיג אֶת הָעוֹלָם, וְרַק בּוֹ אֵנוּ בּוֹטְחִים.

כו תקנד קנז

יִזְכִּיחַ הַנִּמְצֵן, שֶׁיִּשְׁמֹר עַל בְּנוֹ שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה מַעֲשֵׂי שְׁטוֹת וְנַעֲרוֹת הַגּוֹבְלִים עִם סִכְנַת נַפְשׁוֹת וְכו', וְיִבְאָרוּ שְׂאֵם הַבֶּן יִקְנֶה שֵׁם טוֹב, יִוָּכַל לְחַתֵּנוּ בְּבֹא הָעֵת בְּשְׂדוּף טוֹב.

כו תקנה קנח

יִחְזַק הַנִּמְצֵן, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּלְכַסּוֹף תַּהֲיֶה לוֹ פְּרִנָּסָה בְּשִׁפְעַע, וְיֵצֵא מִכָּל צְרוּתָיו וְחֻבּוֹתָיו.

כו תקנו יבקש את הלואת הנמצן בעבור בנית בית-המדרש והאולם שמחות, ויאחלו ויברכו.

כו תקנו יעורר הנמצן להיות בשמחה, ואז יתרחב לו — בין בגשמיות ובין ברוחניות.

כו תקנו יוכיח אם שחפצה שבנה יחסיר מן הישיבה איזה זמן חשוב מאד, ויבהירה גדל הנזק בזה וכו', וכמה חשוב שיחזר עד ראש-חדש, שאז מתחיל סדר חדש בישיבה.

כו תקנו ימסר דרישת שלום מן הבן שהגיע ללמד אצלו, ויאחל שיגדל לתלמיד חכם, ויבשר הספרים שקנה בעבורו ללמדו במסגרת הישיבה.

כו תקס ייעץ באיזה ענין, והעקר ירבה בשלום ואהבה, והקדוש-ברוך-הוא בודאי יצליח דרכם.

כו תקסא ישמח מאד, ששלחו את הבן ללמד לסדר הזמן הנוכחי, ויבהירם שוב נחיצות הדבר, שלא יחסיר אפלו יום אחד מן הלמוד, ויאחל רב נחת.

כו תקסב ייעץ בענין פרנסה, רק שלא יפריע לענין הדפסה, ויאחל יציאה מן הצרות והחובות, ושלא יחסרו דבר, ויפליג במעלות ההדפסה וחשיבות הענין, ויאחל הרחבה כל-כף גדולה, שיוכלו להדפיס מליני ספרים.

כו תקסג יבקש את עזרת הנמצן לגבי אפשרות של בנית יחידות דיור ביבנאל, היות שהמקום פורח ומשגשג, תהלה לאל, והוא פת המושק, וזכה כבר להקים פה גרעין של תורה ויראה, ומוסדות חנוך נפלאים על טהרת הקדש, והפל הפריח ממדבר שממה ממש.

כו תקסד יספר למדפים על איזו הצעה שבקש משהו להדפיס לו "ספרי-מעשיות" ו"לקוטי-עצות", ויעצו בדת מה לעשות ואיך וכו', וישבח

הוֹצֵאת הַסֵּפֶר "אוֹצֵר-שְׁלוֹם-בֵּית", וַיֹּרֶה לְהַזְדִּיר בְּהַדְפַּסַּת חֶלְקִי שׁו"ת
 "אֲשֶׁר בִּנְחַל".

כו תקסה קסז

יִבְהִיר לְנִמְעָן אוֹדוֹת רְצוֹנוֹ לְהַדְפִּיס אֶת הַסְּפָרִים הַנ"ל, וּבִאִילוֹ תִּנָּאִים
 וְכו', וַיֹּרֶהוּ לְהַמְשִׁיךְ לְהַתְפַּלֵּל בְּעִבּוֹר אֲשֶׁתּוֹ, וְלֹא לְהַתִּיאֵשׁ כָּלֵל, כִּי כָּל
 זֶמֶן שֶׁלֹּא רָאָה יְשׁוּעָה, סִימָן שֶׁלֹּא הַתְּפִלָּה מִסְפִּיק.

כו תקסו קסח

יַעֲזֹר לְשִׁמְח שֵׁישׁ לְנוּ רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלֵא כְּזֶה, וַיִּבְקֶשׁ אֶת עֲזָרַת הַנִּמְעָן
 לְזַרְז אֶת הַבְּנִיָּה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

כו תקסז קסט

יִיעֵץ בְּעִנְיֵן אֵיזֶה עֶסֶק וְכו', וַיִּבְאֵר, שֶׁרַבְּנוּ ו"ל הַקָּפִיד מְאֹד שֶׁלֹּא לְהִכְנִס
 בְּחוֹבוֹת וְכו', וַיַּחֲזֵק עַל לְמוֹד הַתּוֹרָה אֲשֶׁר זֶה הָעֵקֶר.

כו תקסח קע

יִוֹדֶה עַל הַתְּרוּמָה בְּעִבּוֹר בְּנִין בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וַיֹּאחֵל רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּזִכּוֹת
 זֶה.

כו תקסט קע

יֹאחֵל הַמִּתְקַת הַדִּינִים, וַיַּחֲזֵק מְאֹד, אֲשֶׁר סוּף כָּל סוּף אַחֵר הִרְעָה יָבוֹא
 הַטּוֹב.

כו תקע קעא

יִיעֵץ בְּעִנְיֵן עֲשִׂית הַחֲלָאָה לְיֵלֵד, וַאֲיֵמְתִי נוֹהֲגִים וְכו', וַיַּחֲזֵק מְאֹד, שֶׁלֹּא
 לְהַשְׁבִּיר כָּלֵל, וְהָעֵקֶר לְהַתְּבוֹדֵד לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, וּלְדַבֵּר אֵלָיו כָּל מָה
 שֶׁצָּרִיק, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמִּדְּבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, הוּא הַצִּלָּה נְצָחִית.

כו תקעא קעב

יַחֲזֵק אֲשֶׁה, שֶׁתִּרְאֶה לְהִבִּין אֶת בְּעִלָּה וְהַמְשָׁבְרִים שֶׁעוֹבְרִים עָלָיו, וְתִדּוֹן
 אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, בְּאֲשֶׁר הוּא מְסַבֵּב בְּחוֹבוֹת, אֲשֶׁר הוֹרִסִים אוֹתוֹ לְגִמְרִי,
 וְהָעֵקֶר לְהַתְּחַזֵּק, כִּי סוּף הַתְּבוֹדָה לְבוֹא.

כו תקעב קעג

יִוֹרֶה לְבַעַל עַל כְּבוֹד אֲשֶׁתּוֹ, וַיִּבְאֵרוּ שֶׁעַל יָדָהּ יִזְכֶּה לְעֵשֶׂר, וְרַבְּנוּ ו"ל
 הַקָּפִיד מְאֹד מְאֹד עַל שְׁלוֹם-בֵּית, וַלְהַחֲזִיק יָקָר אֶת אֲשֶׁתּוֹ.

כו תקעג קעד

יִנָּחֵם אֲשֶׁה עַל הַתְּנַהֲגוֹת בְּעִלָּה, וַיַּעֲזֹדָה שֶׁכָּתֵב לוֹ מִכְתָּב, וַיְבֹדֵא

ישתנה לטובה בקרוב, ויעורר על אמירת תהלים בבית, ולחזק ולעודד את הנשים.

כו תקעד קעד

יחזק על אמונה פשוטה בו יתברך ועל שמחה, אשר אי אפשר להגיע לשמחה אמיתית, אלא על ידי שדנים עצמו לכף זכות, ויעורר לא להתפעל משום ברירה, כי רק השם יתברך בעל הבית של העולם, ולראות לכבד את האשה, אשר על ידיה יזכה לעשרות גדולה.

כו תקעה קעה

יורה לשמר על התלמידות שלא תלכנה הפקר, ולהתדיר בהן אמונה ומדות טובות, ולילך כפי דברי חז"ל: שמאל דוחה וימין מקרבת.

כו תקעו קעז

יפליג במעלת הדפסת הספרים הקדושים, אשר הולכים מסוף העולם ועד סופו, ולא בחנם שהסמ"ך-מ"ם כל-כך מונע ומעכב שהקדשה הוא תתפשט, אף צריך להתחזק ולהחזיק מעמד.

כו תקעז קעח

יבקש את אחת מצנות בית-הספר שתמשיך בעבודתה, ובפרט שאיוז מורה נחלתה, ולא תוכל להמשיך, וחבל מאד דיקא עתה שבית-הספר כל-כך פורח ומשגשג, שלא נמשיך ביתר שאת וביתר עז.

כו תקעח קעט

יעורר את מנהל המוסדות לקחת מנהלת לבית-הספר, כי אי אפשר להשתלט לבד על הכל, וחננוף הבנות אסור שיהיה הפקר.

כו תקעט קפב

יורה לזוג צעיר לכבד זה את זה, ולשמר מאד על השלום-בית וההכנה הדרית, אשר כף ישרי ביניהם את השכינה הקדושה, ויעורר מאד את הבעל על למוד התורה הקדושה, ואת האשה שתהיה לו לעזר, ולהשמר מאד מאד בענין ההלכות, אשר הן בכריתות.

כו תקפ קפד

יבקש את הנמען לעמד על המשמר שימשיכו לבנות וכו', ויבשרו איזה חתן נפלא קבל לבתו, ושהיא תדע להעריכו ולהיות לו לעזר ללמד תורה.

כו תקפא קפה
 יִשְׁבַּח הַנִּמְצָנִים שֵׁשׁ בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְהִבְנָה הַדְּדִית, וַיִּכְרַס, שְׁתַּמִּיד
 יִכְבְּדוּ זֶה אֶת זֶה, וְאִזּוּ הַשְׂכִּינָה תִשָּׁרָה בִּינֵיהֶם.

כו תקפב קפה
 יִבְקֹשׁ מִזִּוג צָעִיר, שִׁירָאוּ לִכְבֹּד זֶה אֶת זֶה, וַיִּלְהִבִּין אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי,
 וְעַל־יְדֵי־זֶה הַשְׂכִּינָה תִשָּׁרָה בְּתוֹךְ הַבֵּית. וַיַּעֲזֹר הַבַּעַל לִקְבֹּעַ לַעֲצָמוֹ
 שְׁעוּרִים בְּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וַיִּהְרָבוּת בְּתַפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת לִבְקֹשׁ הַכֹּל
 מֵאִתּוֹ יִתְבָּרַךְ.

כו תקפג קפו
 יִבְקֹשׁ אֶת הַנִּמְצָן לִיצֵר קֶשֶׁר עִם אָחִיו וְכו', וַיַּחֲזֹק עַל שְׁלוֹם־בֵּית וְלֹא
 לְדַחֵק אֶת הַשָּׁעָה.

כו תקפד קפז
 יִבְקֹשׁ לְהַמְשִׁיךְ בְּהִכָּנֶת הַסֵּפֶר "קִדְשֵׁת יִשְׂרָאֵל", וַיּוֹרֶה לְהַתְחַזֵּק וְלְהַחֲזִיק
 מִעֲמֻד, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחֵר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב.

כו תקפה קפח
 יִקְנֶה לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, שִׁיעָשָׂה לוֹ יְשׁוּעוֹת בַּעֲנִין הַבְּנִיָּה, וַיִּבְקֹשׁ אֶת אֲנָשֵׁי
 שְׁלוֹמָנוּ לְהִיּוֹת חֲזָקִים וְלֹא לְהַכְנֹעַ לְמַחֲזִירֵי הַדִּירוֹת שֶׁהִפְקְעוּ בְּפִתְעָה.

כו תקפו קפט
 יַעֲזֹד אֲשֶׁר נִתּוּחַ שְׁקָדִים אֵינָנוּ מְסַבֵּף וְכו', וַיַּעֲזֹר לְדוֹן זֶה אֶת זֶה לִכְף
 זְכוּת, וְאִזּוּ יִרְאוּ נָסִים נִגְלִים שִׁיעָשָׂה עִמָּהֶם הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

כו תקפז קצ
 יִבְקֹשׁ אִשָּׁה לִכְבֹּד אֶת בַּעְלָהּ וְלְהַסְתַּכֵּל עַל הַטּוֹב שָׁבוּ, וְלִהְיוֹת לוֹ לַעֲזָר,
 וְאִזּוּ גַם הוּא יִהְיֶה לָּהּ לַעֲזָר.

כו תקפח קצ
 יִצְעַן אוֹדוֹת אֵיזָה עֶסֶק וְכו', וַיִּפְלִיג הָעֶקֶר בְּמַעֲלַת הַדְּפָסָה שֶׁל "אֲשֶׁר
 בְּנַחַל", אֲשֶׁר זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל.

כו תקפט קצא
 יוֹרֶה אוֹדוֹת זִמָּן לַשְּׁעוֹר, וְהָעֶקֶר לְדַבֵּר דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית
 וְכו', וַיִּפְלִיג בְּמַעֲלַת זְכוּתוֹ שֶׁל הַנִּמְצָן בְּזְכוּת הַרְבִּים.

כו תקצ קצב
 יַעֲזֹר עַל שְׁמִיחָה בַּעֲצָמוֹ וּלְשִׂמְחָה אֶת אִשְׁתּוֹ, אֲשֶׁר רַק בְּזֶה תְּלוּי
 הַשְׁלוֹם־בֵּית.

כו תקצא קצג

יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן שֶׁהוּא מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת, אֲשֶׁר זֶה חֲשׁוֹב בְּעֵינֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ —
לְהַחֲדִיר אֲמוּנָה בְּנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְיֹרֶה לְבַטֵּל עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ,
וּלְצַיֵּר בְּדַעְתּוֹ, אֲשֶׁר כָּל הָעוֹלָם אֵין סוֹף, וְאֲשֶׁר מִי שְׁאִינוֹ מְסִיחַ דַּעְתּוֹ
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ.

כו תקצב קצד

יְבָאָר, שֶׁקֶבֶל אֶת הַפְּרוֹסֶפֶקט וְיַחֲוֶה דַּעְתּוֹ, וְיַחֲזֹק הַנִּמְעָן, שֶׁבּוֹדָאֵי לֹא
יַעֲזֹבוּ הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ

כו תקצג קצה

מִכְתָּב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים הַגָּרִים בִּיבְנָאֵל, בּוֹ יַחֲזֹקֵם לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, אֲשֶׁר הִיא הִיסוֹד בִּיְהוּדוּת, וְכֵן לַחֲזֹק וּלְאַמֵּץ זֶה אֶת זֶה וְלְהִיּוֹת
בְּאַחֲדוּת אַחַת, אֲשֶׁר בּוֹהַ תְּלוּיָהּ הַגָּאֻלָּה, וְעַל-יְדֵי שִׁמְחָה נִתְרַחֶכֶת הַדַּעַת
לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְיְבָאָר מֶה דִּבְרָנוּ כָּלִיל שַׁבַּת קֹדֶשׁ עַל-פִּי הַלְקוּטִי-
מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עז, שֶׁכָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל אֶפְלוּ צְדִיק, צָרִיף שְׂיִהִיָּה
לוֹ אֵיזָה צַעַר בַּיּוֹם, וּמִי שֶׁדַּעְתּוֹ גְּדוֹלָה יוֹתֵר צַעֲרוֹ גְּדוֹל יוֹתֵר וְכוּ'.
וּבִבְקָר דִּבְרָנוּ מִסְפּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת מִהַסְפּוּר שֶׁל הַמָּלָךְ שֶׁגִּזֹּר שְׁמַד וְכוּ',
וְיְבָאָר שְׁאֲדָם צָרִיף לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ נֶעֱם וְאַהֲבָה, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהַנְהִיג בְּדֶרֶךְ
יָד קָשָׁה, וּשְׁלֵמוֹת הַמְּנַהִיג דִּיקָא כְּשֶׁהוּא רַחֲמָן. וּבִסְעָדָה שְׁלִישִׁית דִּבְרָנוּ
עַל-פִּי דְבָרֵי רַבְּנוּ ו"ל בְּלְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן צא, שֶׁשֵּׁם מְדַבֵּר
רַבְּנוּ ו"ל מִמַּעֲלַת הַהִתְקַשְׁרוּת בְּאַמֶּת אֵל צְדִיקִים אֲמִתִּיִּים, אֲשֶׁר הִיא
תּוֹעֵלַת גְּדוֹלָה וְכוּ'.

כד תקצד רג

יְבָקֵשׁ לְתַקֵּן אֶת הַשַּׁעַר הַגְּדוֹל, כִּי חָבֵל מָאֵד.

כד תקצה רג

יְמַסֵּר דְּרִישַׁת שְׁלוֹם מִהֶבֶן שֶׁהִגִּיעַ, וְיְבָקֵשׁ לְהַתְחַזֵּק בַּמַּצָּבִים הֵכִי קָשִׁים,
וּלְבַטֵּל עֲצָמוֹ וְכֵן אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

כו תקצו רד

יִיעֵץ בְּעֲנָן אֵיזוֹ עֶסְקָה וְכוּ', וְיְבָרֵךְ אֶת הַמַּדְפִּים שֶׁיַּעֲזֹרוּ הַקְדוּשָׁ-בְּרוּךְ-
הוּא לְהַמְשִׁיךְ לַהֲדָפִים הַלָּאָה מְלִיוּנֵי סְפָרִים, הָעֹקֵר לֹא לְהַתְפַּעֵל מֵאֵף
אֶחָד, וְהַלּוּאֵי נִזְכָּה לְהוֹצִיא כָּל שָׁבוּעַ כֶּרֶךְ "אֲשֶׁר בִּנְחַל".

כו תקצז רה

מִכְתָּב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגָּרִים בִּיבְנָאֵל, בּוֹ יְבָקֵשׁם לְנִסֵּעַ לְקַבְרוֹת

צדיקים, ולבקש עליו רחמים וישועות, והן "אל כביר לא ימאס" וכו', והעקר להיות באחדות רבה, ואיש את רעהו יאמר חזק.

כו תקצח

יחזק את המדפיסים שלא להתפעל משום בריה, והספרים שמדפיסים הולכים מסוף העולם ועד סופו, ומחזקים את הבריות, ואין זכות גדולה מזו.

כז תקצט

יחזק שלא להשבר משום דבר שבעולם, ולהודות לפניו יתברך, שזכה לחתן את ילדיו, ולהיות בשמחה גדולה מאד.

כח תר

יעזר להתאמץ ברצון חזק אליו יתברך, וכאשר יש לאדם רצון — יש לו הכל, וכשנשל ממנו הרצון — אין לו כלום.

כט תרא

יעזר להיות בשמחה ולשמח את הנשים, ולדבר עמהן דיבורי אמונה, וכן במסגרת בית-הספר לדבר עם המורות בהשגחה פרטית, ולא להתביש כלל, כי אם יש אמונה — אין חסרים דבר.

כו תרב

יורה להתרחק מרשעים, כי אוי לרשע ואוי לשכנו.

כז תרג

מכתב כללי אל פתח המתיבתא, בו יחזקם להיות באהבה גדולה, ובפרט בימי ספירת העמר, ולכבד אחד את השני, ולא להציק זה לזה.

כח תרד

יפליג במדת הסבלנות ובפרט למלמד, ויזהיר שלא לרחק שום תלמיד, כי כל המציל נפש אחת מישראל, כאלו הציל עולם מלא.

כט תרה

יבקש מההורים של תלמידי המתיבתא לא להתערב בחנוך המגיד שער, ולהעריך את מסירות נפשו בעבור התלמידים, ולשתף עמו פעלה.

כו תרו

יבאר, אשר עבודת חנוך הבנות לקדשה וטהרה וצניעות ואמונה, חשובה מאד אצלו יתברך, ואשרי העוסק בזה, אשר לרב טוב יזכה.

כו תרז רטו

מִכְתָּב אֶל מְחַנְכוֹת בֵּית-סֵפֶר "בֵּית-פִּיגָא", בּו יִבְאָרֵן מַעֲלַת חֲנוּךְ הַבְּנוֹת, וְאֲשֶׁר זֶה חָשׁוּב יוֹתֵר מִחֲנוּךְ הַבָּנִים, וְהַעֲקָר לְהַחֲדִיר בַּבְּנוֹת אֲמוּנָה בַּהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאֲמוּנַת חֻכְמִים, צְנִיעוּת וְיִרְאַת שָׁמַיִם, וְלִהְיוֹת בְּאַחֲדוּת אַחַת כָּל הַצִּוֹת.

כו תרח ריז

יִבְאָר, אֲשֶׁר וַיִּקָּא בִּימֵי הַסְפִּירָה הוּא הַזְמַן לְתַקֵּן אֶת חֲטָא תַלְמִידֵי רַבִּי עֲקִיבָא, שֶׁלֹּא נִהְגּוּ כְּבוֹד זֶה בְּזֶה, וְלִכֵּן צְרִיף לְהַרְבוֹת בְּשָׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְלֹא לְצַעַר אֶת הַזוּלָּת.

כו תרט ריח

יַחֲזֹק וַיעוֹדֵד, שְׁעַל-יְדֵי כַח הַרְצוֹן אֲפָשָׁר לְהַגִּיעַ לְגִדּוּלוֹת וְלִהְשָׁתַנּוֹת לְטוֹבָה.

כו תרי ריח

כִּפְלִיג בְּמַעֲלַת פְּרָסוּם שֶׁם רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר הוּא פְּרָסוּם הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר זֹהִי תַכְלִית הַבְּרִיאָה — לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׂדֵי, וְלִגְלוֹת לְכֻלָּם אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

כו תריא רכ

יִקְוָה לַפֶּעַל בְּנִסְיַצְתּוֹ לְאַרְץ הַקֹּדֶשׁ, וְלִהְיוֹצִיא מִהֶכַח אֶל הַפֶּעַל מֵהַ שְׁצָרִיף לַפֶּעַל.

כו תרבי רכא

יִפְאָר הַפְּרוּשׁ הַנּוֹפֵלֵא "אַרְץ הַצָּבִי", וַיֵּאחַל לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדַת הַקֹּדֶשׁ, וְלִסְיִים פְּרוּשׁ עַל כָּל הַיְּרוּשָׁלַּמִּי.

כו תריג רכא

מִכְתָּב הַמְּלָצָה לְהַכְנִסֵת חֶתָּן וְכֻלָּה.

כו תריד רכב

מִכְתָּב כָּלְלִי לַמּוֹרוֹת בֵּית-סֵפֶר "בֵּית פִּיגָא", בּו יִבְקָשֵׁן לִהְיוֹת בְּאַחֲדוּת אַחַת, וְלִשְׁמֹר עַל חֲנוּךְ הַבְּנוֹת, וְלַעֲשׂוֹת קִיטְנָה בְּעִבּוּרָן, וְלֹא לִתֵּן לָהֶן לִהְיוֹת בְּקִיטְנוֹת נַפְרָדוֹת חוּץ לְבֵית-הַסֵּפֶר, אֲשֶׁר אֵין עַל זֶה פְּקוּדָה.

כו תרטו רכג

יַחֲזֹק מְאֹד לֹא לִפְל בְּדַפְּאוֹן, כִּי גִדּוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְכָל רְצוֹנוֹ וַיִּגְיַעוּ שְׁמִתְיָגַע, זֶה בְּעִבּוּר חֲנוּךְ הַיְלָדִים, שֶׁיִּהְיֶה עַל הַצַּד הַטוֹב בְּיוֹתֵר.

- כו תרטז** יוֹדָה לְנִמְעָן עַל שְׁעוֹסֶק בְּכִנְיָן הָאוֹלָם שְׁמַחוֹת וּבֵית-הַמִּדְרָשׁ, וַיְכַרְכוּ, שְׁבוּא יָבוֹא עַל שְׁכָרוֹ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת גַּם יַחַד.
- כז תריז** יִחְזַק שְׁלֹא לְהִשְׁבֵּר מִשּׁוּם דְּבָר, אֲף שְׁאֵדָם נִמְצָא בְּזֶה הָעוֹלָם בְּסִכְנָה גְדוֹלָה, וְאַשְׁרֵי הַמַּחְזִיק מִצְמֵד, וּמִבְקֵשׁ תְּמִיד אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁלֹא לִפְל.
- כח תריח** יִבְאָר, אֲשֶׁר מִי שְׁעוֹסֶק בְּצָרְכֵי צְבוּר, הוּא צָרִיף הַתְּחַזְקוֹת עֲצוּמָה עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֶט, וּבִפְרֶט בְּנִקְדַּת הַשְׁמַחָה וְלִדְוִן אֶת עֲצָמוֹ לִכְף זְכוּת.
- כט תריט** יִצְעַץ בְּעִנְיָן רְפוּאָה, וַיִּחְזַק מְאֹד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.
- ל תרכ** יוֹרָה לְהִדְבִּיק עֲצָמוֹ בְּאֵין סוֹף בְּרוּף הוּא, וְלִשְׁיֵחַ עֲמוֹ יִתְבָּרַךְ.
- לא תרכא** יִפְלִיג בְּעִנְיָן הַהִתְחַזְקוֹת בְּעֲצָמוֹ וְלִחְזַק אַחֲרֵים, וְכֵן בְּהַפְצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל.
- לב תרכב** יִבְאָר, שְׁאֵם מְרַבִּים בְּמַצּוֹת וּבַתּוֹרָה בְּזֶה הָעוֹלָם, עוֹשִׂים טוֹבָה לְנִשְׁמַת הַנִּפְסָר בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן. וַיִּצְעַץ אוֹדוֹת רְפוּאָת הַשְּׁנִינִים וְכו'.
- לג תרכג** יוֹדָה לְנִמְעָנִים שֶׁהִתְאַרַח אֲצֵלָם, וַיּוֹרָה בְּעִנְיָן הַדְּפָסָה.
- לד תרכד** יוֹרָה עַל כְּבוֹד הָאִשָּׁה, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד עַל כָּךְ מְאֹד מְאֹד, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים, שֶׁבִּזְכוּת שְׁמִינְקָרִים אוֹתָהּ, זֹכִים לְעֶשֶׂר.
- לה תרכה** יֵאָחַל לְנִמְעָנָת בִּזְכוּת עֲזָרָתָהּ לְקַהֲלָה וְהַמְסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁלֵה, שְׂיִהְיָה לָהּ וּלְכָל מִשְׁפַּחְתָּהּ כָּל טוֹב וּבִרְיָאוֹת וְהַצְלָחָה בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וַיִּחְזַק עַל נִקְדַּת הַשְׁמַחָה.
- לו תרכו** יֵאָחַל "מִזֵּל טוֹב" לְנִשְׁוֹאֵי הַזּוּג, וַיְכַרְכֵּם בְּאֲשֶׁר וּבִנְיָן עַד־יַעַד.

כו תרכז רלב
יְעוֹרֵר לְהַתְחַזֵּק, אֲשֶׁר אַחֲרֵי הָרַע יָבֹוא הַטּוֹב, וְאוֹדוֹת הַנְּסִיעָה לְאוֹמֵן
יִיַּעַץ אוֹדוֹת הַמַּסְלֹול.

כו תרכח רלג
יִזְרֶה לְהַתְּבוֹנֵן עַל הַתְּסָדִים גְּמוּרִים שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ הַבוֹרָא, וְלֹא לִפְלִי בִּיאוֹשׁ
וּבְדַפְאוֹן, וַיִּפְלִיג בַּמַּעַלֶּת הַנִּמְעָן, שֶׁמַּחֲזִיק אֶת הָאֲבָרְכִים הַצְּעִירִים
בַּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין לַמַּעֲלָה מִזֶּה.

כו תרכט רלד
יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן שְׁעוֹסֵק בְּקִרְוֵי רְחוֹקִים, וּמַגְלֶה וּמַפְרָסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ו"ל
בְּעוֹלָם.

כו תרל רלו
מִכְתָּב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגָּרִים בִּיבְנָאֵל, בּוֹ יִבְקָשׁם לְהַתְּחִיל
לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם הָאוֹצְרוֹת שֶׁלָּהֶם, כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַנָּשֵׁר הַגָּדוֹל, וְלִרְאוֹת לְנִסְעַ
נְסִיעוֹת, וּלְפָרֵסֵם אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וַיְעוֹרֵר לְקִרְאָת חַג מִתֵּן תּוֹרָה לְקַבֵּעַ
עֲתִים לַתּוֹרָה, וְלֹא לְהִיּוֹת בְּטָלָנִים, וְהַעֲקֹר — לְהַרְבוֹת בְּאַחֲדוּת
וּבְאַהֲבָה גְּדוֹלָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

כו תרלא רלח
מִכְתָּב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים, בּוֹ יִבְקָשׁ אֶת עֲזָרָתָם בַּעֲבוּר בְּגִיַּת
בֵּית-הַמִּדְרָשׁ וְהָאוֹלָם שְׁמֻחָתוֹ, וְכֵן הֵיּוֹת שְׁמֻדָּפִים עִתָּה סֵפֶר "קִדְשֵׁת
יִשְׂרָאֵל", אֲזִי מִי שְׁרוּצָה לְתֹרֵם ח"י שְׁקָלִים, יִנְצִיחַ אֶת שְׁמוֹ בַּסֵּפֶר, וַיְהִיָּה
חֵלְקוֹ בְּזִכּוֹת הַרְבִּים.

כו תרלב רלט
מִכְתָּב כָּלְלִי לְכָלְלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגָּרִים בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", בּוֹ
יִבְקָשׁם לְהַתְּאַחֵד בְּאַחֲדוּת אַחַת, וּבְפִרְט קִדְם מִתֵּן תּוֹרָה, וְלְהַתְּגַבֵּר עַל
מְנוּיעוֹת הַסֵּם"ךְ-מ"ם שֶׁנֶּקַח רוּצָה לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים, וְצָרִיכִים לְזִכּוֹר הֵיטֵב
אֶת כָּל רִשְׁעוֹתָיו שֶׁעָשָׂה בַּקְהֵלָה, וְזֶה בְּכָלֵל מַצּוֹת עָשָׂה שֶׁל "זִכּוֹר אֶת
אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ עֲמָלֶךְ", לְזִכּוֹר הֵיטֵב מִה שֶׁהִרְשַׁע עוֹשָׂה לָנוּ בַּמְסִירוֹת
וּבְצָרוֹת צְרוּרוֹת, וְלְהַתְּרַחֵק מִמֶּנּוּ כְּמַטְחֵי קֶשֶׁת, כִּי כָּל מַגְמָתוֹ הַפִּיֶּרֶד
וּמִשְׁלִי, שֶׁזֶּה הַפֶּךְ קִבְלַת הַתּוֹרָה.

כו תרלג רמא
יִחַזֵּק שְׁלֵא לְהַתְּפַעֵל מִכָּל דְּבָרֵי הַבְּקִנְיָת, אֲלֵא לְהַחֲזִיק בַּעֲבוּדַת הַקְּדוּשָׁה,
אֲשֶׁר שִׁכְרָה בַּצָּדָה עוֹר בְּזֶה הָעוֹלָם.

כו תרלד רמב

יבאר, אֲשֶׁר דְּבָרֵי הַתְּחִזְקוֹת נִמְצְאוּ בְּשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֲל", וְעַל־כֵּן חֹזְקָה לַעֲיֵן בְּסִפּוֹר זֶה בְּכָל יוֹם, וְשֵׁם יִמְצָאוּ מְרֻגָּז.

כו תרלה רמג

יודיע בְּמִכְתָּב גָּלוּי, אֲשֶׁר מִנֵּה אֵת הַנִּמְצֵן לְגַבְאֵי צְדָקָה בְּעִבּוֹר בְּנִית הַבֵּית־מִדְרָשׁ וְהָאוֹלָם שְׁמֵחוֹת וְכו'.

כו תרלו רמד

יבקש אֵת הַנִּמְצֵן לְקַחַת עֲצָמוֹ בְּיָדוֹ, כִּי רוֹצִים לְרְאוֹת אִם עֲבוֹדָתוֹ כְּמִלְמֵד רְאוּיָה לוֹ, וְיִשְׁתַּדֵּל לְהוֹכִיחַ אֵת יָכָלָתוֹ, וְכֵן יִזְהִירוּ עַל כְּבוֹד אִשְׁתּוֹ, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד עַל כֶּף מָאֹד.

כו תרלז רמז

יורה לְשֹׁמֵר עַל הַזְמַן הַיָּקָר, וְלַהֲרַבּוֹת בּוֹ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְיִנְעֵץ בְּעֵינָיו קְבֵלַת אִיזוֹ עֲבוֹדָה.

כו תרלח רמה

יאחל "חג שְׁמִיחָה", וְלִזְכּוֹת לְקַבֵּלַת הַתּוֹרָה בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵב, וְיִרְגֵּל לְזַכֵּר תְּמִיד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ וְיִדְבֹּר אֵלָיו, וּבִזְכוּת זֶה שְׂמוּרִים מִהֶכַל.

כו תרלט רמו

יודה לְנִמְצָנָת עַל הַחֶסֶד שֶׁעָשְׂתָה עִם מְשֻׁפָּחוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְיִבְרָכָה בְּזִכּוֹת הַצְדָּקָה הַזֶּה בְּבָנִים טוֹבִים וִירָאִים.

כו תרמ רמו

יצטער מאד עַל שֶׁהִנְמָצָן עֹזב אֵת בֵּיתוֹ, וַיֵּאחֲלוּ לָשׁוּב בְּמַהֲרָה, וְשִׁיחִיָּה לוֹ שְׁלוֹם־בֵּית.

כו תרמא רמז

מכתב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגֵּרִים בִּיבְנָאֵל, בּוֹ יִבְקָשׁם לְשֹׁמֵר מָאֹד עַל הַיָּלִיד שְׁבוּעוֹת, וְלִדְאָג לְקֻטְנִים מִבְּנֵיהֶם שֶׁיִּלְכוּ לִישׁוֹן, וְלֹא יִסְתַּבְּבוּ חֲלִילָה בְּרַחוּבוֹת מַחְצוֹת וְאֵילָף.

כו תרמב רמח

יודה לְנִמְצָן עַל הַחֶסֶד שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ וְעִם הַקְהֵלָה, וְיִבְהִירוּ, כִּי הֶעָקָר לְמִי שְׁעוֹסֵק בְּצָרְכֵי צָבוּר — זֶה סִבְלָנוֹת.

כו תרמג רמט

מכתב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיָּקָרִים, בּוֹ יִפְלִיג בְּמִדַּת הָאֱמֶת, אֲשֶׁר זֶה

רק הקדוש־ברוך־הוא, ומי שמדבר יותר ממנו יתברך, יותר אמת נכנסת בו. וזו האמת של רבנו ז"ל — לגלות ולפרסם את הבורא יתברך שמו בְּיָתֵר שָׁאת וְעוֹ, וְכָל עַם יִשְׂרָאֵל לְשׁוּבוֹ בְּתִשְׁבָּה.

כו תרמד רנה
יִשְׁבַּח הַנִּמְעָנִת שֶׁמִּקְפָּדָת עַל צְנִיעוֹת גְּדוּלָּה, וּבִפְרֹט שֶׁמִּגְלַחַת שְׁעוֹת
רֹאשָׁה, אֲשֶׁר הִזְהִיר מִבְּטִיחַ בַּעֲבוּר זֶה בָּנִים צְדִיקִים וִירָאִים.

כו תרמה רנו
יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הָעוֹסֵק בְּהַפְצַת סִפְרֵי רַבְּנֵי ז"ל, וְהַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ,
אֲשֶׁר זֶה מֵה שִׁילּוּהָ אֶת הָאָדָם עַד שֶׁמִּגִּיעַ לְבֵית עוֹלָמוֹ. וּמַעֲלַת הָעוֹסֵק
בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שְׁעוֹרִים כְּסִדְרָן, אֲשֶׁר בְּזָכוֹת זֶה יִגַּן עָלָיו הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ.

כו תרמו רנז
יִבְאֵר, אֲשֶׁר אֵין מַצָּה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִלַּחֲנֹךְ בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל לְצְנִיעוֹת וְדַרְךְ
אֶרֶץ וְלֶאֱמוּנָה וִירָאת שָׁמַיִם וְקִיּוֹם הַמְּצוּוֹת, אֲשֶׁר זֶה חֲשׁוֹב לְמַעַלָּה בְּכָל
הָעוֹלָמוֹת.

כו תרמז רנח
יֵצֵעַ בְּעֵנִן פְּרִנְסָה, וְיִזְרֶה לְהַתְחַזֵּק מְאֹד, וּבִפְרֹט בְּמַדַּת הַשְׁמַחָה, כִּי
גְּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

כו תרמח רנט
יִבְאֵר, אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם הָאָדָם צָרִיךְ הַתְּחַזְּקוֹת בְּכָל יוֹם, שְׁעָה וְרִגְעַ
מִמֶּשׁ, וְהַעֲקֵר לְבַקֵּשׁ אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, אוֹ אֲזִי מִתְרַחֶבֶת
הַדַּעַת, וְנִכְלָל לְגַמְרֵי בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְיִזְהִיר מְאֹד עַל שְׁמִירַת
הַדְּבִיר.

כו תרמט רס
יִזְרֶה בְּעֵנִן עֲשִׂית חֲסוּנִים לְתִינוּק, אֲשֶׁר רַבְּנֵי ז"ל גַּם הִזְהִירוּנוּ עַל כָּךְ
מְאֹד, וְהַעֲקֵר לְהַחֲדִיר אֱמוּנָה בְּלִדִּים, בְּאֶפֶן שִׁיְהִיו מְחַסְּנִים מְאוּרִית
הַרְחוֹב הַהִרְסָנִית.

כו תרנ רסא
יִחַזֵּק אִשָּׁה, שֶׁבַעֲלָה נִחְלַשׁ בְּדַעְתּוֹ, וְיִזְרֶה לָּהּ לְחַזְּקוֹ וּלְהַתְאָזֵר בְּסִבְלָנוֹת,
עַד שִׁיֵּצֵא מִזֶּה.

כו תרנא רסב

יִיבֹעַץ לְנִמְעָן בְּדַת מַה לַּעֲשׂוֹת, אַחֲרֵי שֶׁהִמְשִׁיכָהּ הַתְּנַכְלָה לוֹ, וַיִּבְשְׁרוּ
שְׂבוּדָאֵי אַחֲרֵי הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב הַגָּלוּי וְהַנִּסְתָּר.

כו תרנב רסג

יִחֲזַק זֹוג צָעִיר בְּשָׁנָה רְאשׁוֹנָה לְנִשְׁוֹאִיהֶם, שִׁיזְהִירוּ לֹא לָרִיב אֶלָּא לַעֲזֹר
זֶה לָזֶה וּלְהַתְחַזֵּק יַחְדָּו.

כו תרנג רסה

יִבְרַךְ הַנִּמְעָן שְׂזֻכָּה בְּמִשְׁפָּט, וַיֵּאחָלוּ שֶׁהִקְדִּישָׁה תַּעֲלָה מַעֲלָה מַעֲלָה,
וְהִשְׁמָאָה תִּרְדַּד מִטָּה.

כו תרנד רסה

יְבֹאֵר, אֲשֶׁר הִסְמִיךְ־מִ"ם מַעֲכָב הוֹצֵאת הַסֶּפֶר "קִדְשֵׁת יִשְׂרָאֵל" לְאוֹר,
כִּי זֶה לְצִנִּינִים בְּעֵינָיו.

כו תרנה רסו

יִחֲזַק עַל נִקְדַּת הַשְׁמִיכָה, אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה לְכָל.

כו תרנו רסו

יִזְהִיר מֵאֵד, שֶׁלֹּא לַשְׁהוֹת בַּמִּקְוָה בִּימֵי שְׁשֵׁי אַחֲרֵי שְׁעָה שְׁלֹשׁ וְכו'.

כו תרנז רסז

יִסְפֹּר שְׁעָשָׂה גֹדֶר עַל טְבִילָה בַּמִּקְוָה בְּיוֹם שְׁשֵׁי לֹא יֵאחֲרֵי מִשְׁלֹשׁ, וַיִּיבֹעַץ
אוֹדוֹת הַנִּסְיָעָה לְאוֹמֶן.

כו תרנח רסח

יִשְׁבַּח רַעֲיוֹן שֶׁהִצִּיעָה הַנִּמְעָנָה בְּעֵנִין פְּרִינְסָה, וַיִּשְׁדֹּל לְכַבֵּד אֶת הַבַּעַל,
וּלְחִיּוֹת בְּשָׁלוֹם וְשִׁלּוּהָ.

כו תרנט רסט

יְבַהִיר מִדּוּעַ נִבְצָר מִמֶּנּוּ לְכַתֵּב מִכְתָּב לְכָל הַכּוֹתָבִים לְפָנָיו, וַיּוֹדֶה לְנִמְעָן
עַל עֲזָרָתוֹ בְּכַנִּית בֵּית־הַמִּדְרָשׁ, וַיִּזְהִיר שֶׁלֹּא לִשְׁכַּח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כְּרַגַּע,
כִּי אָנוּ צָרִיכִים אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ כָּל חַיֵּינוּ.

כו תרס רסט

יִוְרָה לְהַזְהִיר לַעֲשׂוֹת קְדוּשָׁה וְהַבְדָּלָה עִם יַיִן דִּיקָא, וְכֵן לְבַדֵּק הַתַּפְּלִין,
וְעַל־יְדֵי־זֶה יִרְאוּ נִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּהֶם הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוא.

- כו תרסא** ער
יִזְהִיר לְשֹׁמֵר עַל טְהוֹרַת הַמִּשְׁפָּחָה, וּבִזְכוּת זֶה יִזְכּוּ לְבָנִים חַיִּים וְקַיָּמִים,
וְלִפְרָנְסָה בְּשֹׁפֵעַ, וְיִזְרֶה לְבָדֵק אֶת הַתְּפִלִּין וְהַמְּזוּזוֹת.
- כו תרסב** רעא
יִיעֵץ בְּעִנְיַן הַדִּירָה, וְיִזְהִיר עַל טְהוֹרַת הַמִּשְׁפָּחָה, וְלִהְיוֹת תְּפִלִּין בְּשִׁירוֹת.
- כו תרסג** רעא
יִזְדָּה לְנִמְעָנֶת עַל עֲזָרְתָּהּ, וְיִכְרַכָּה בִּזְכוּת זֶה בְּשֹׁפֵעַ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה,
וְיִבְאֵר, אֲשֶׁר מֵה שְׁעוֹשִׁים בְּשִׁבְלֵי רַבְּנוּ ז"ל לֹא מִפְסִידִים — לֹא בַּעוֹלָם
הַזֶּה, וְלֹא בַּעוֹלָם הַבָּא.
- כו תרסד** ערב
יִזְרֶה לְהַתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְיִשְׁבַּח הַנִּמְעָן שְׂדוּאָג לְנִקְיוֹן
בֵּית-הַכְּנֶסֶת, אֲשֶׁר גָּדַל הַשָּׁכָר עַל זֶה — אֵין לְתֹאֵר.
- כו תרסה** רעג
יִחֲזֹק מְאֹד שְׂאֵחֵר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְיַעֲזֹר לַעֲסֹק בְּצָרָכֵי צָבוּר, אֲשֶׁר זֶה
תִּקּוֹן עַל פְּגָמֵי הַבְּרִית שֶׁחֲטָא.
- כו תרסו** ערה
יִבְאֵר, אֲשֶׁר בָּזָה הָעוֹלָם אֵין תְּכֵלִית אַחֲרָת, אֲלֵא לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
וְיַעֲזֹר לְדַבֵּר עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִרַּבְּנוּ ז"ל וּמַעֲצוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת, וְעַל-יָדֵי
שְׁמֻחָזִקִּים אַחֲרִים, גַּם לוֹ יִהְיֶה חֲזוּק.
- כו תרסז** רעו
יִזְרֶה לְהַחֲדִיר בְּבָנוֹת אֲמוּנָה פְּשוּטָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם, כִּי כָּל שְׂאִיפָתוֹ
לְהִקָּים דּוֹר שֶׁל קְדוּשִׁים וְטָהוּרִים.
- כו תרסח** רעז
יִבְהִיר לְנִמְעָן, כִּי הִיּוֹת שְׁנִיתֵמָנָה לְגַבְאֵי, שִׁירָאָה לַעֲשׂוֹת שְׁלִיחוֹתוֹ
בְּנִאָמָנוּת, וְיִבְקֹשׁ לְזָכֵר אֶת כָּל הַנִּסִּים שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְיִרְאָה לְהַדְבִּיק עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.
- כו תרסט** רעח
יִזְרֶה לְהַמְשִׁיךְ עֲצָמוֹ אֶל הַשְׂמִיחָה וְלֹא לְהִפָּךְ, אֲשֶׁר זֶה עָקָר מַעֲלַת בֵּר
יִשְׂרָאֵל, וְכֵן לְהַשִּׁיב יְהוּדִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ עַל-יָדֵי שְׁמַרְבָּסִים בְּדַבּוּרֵי יִרְאַת
שָׁמַיִם וּדְבָקוֹת.

כו תרע **רעט**

יִוְרָה לְבַטֵּל עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִידַע אֲשֶׁר הַכֹּל נַעֲשֶׂה בְּהַשְׁגָּחַת
הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן.

כו תרעא **רפ**

יִבְקֹשׁ לְהַתְדִיר בְּתַלְמִידִים אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְלַעֲוֹרָם עַל לְמוֹד גְּמֵרָא
וּמַשְׁנֵיּוֹת, שֶׁיִּזְכּוּ לְסִים לְפָנֵי הַבְּרִמָּצוּהָ אֶת הַשִּׁ"ס, אֲשֶׁר עַל־יְדִיּוּהָ
זֹזִים לְצֹלֵם אֱלֹקִים.

כו תרעב **רפא**

יִחֲזֹק בַּבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרֹב לְהוֹשִׁיעַ, וּבּוֹדָאי יִרְחִיב
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

כו תרעג **רפב**

יִבְאָר אֲשֶׁר זֶה כָּל רְצוֹנוֹ — לְהַקִּים דּוֹר חֲדָשׁ שֶׁל מַאֲמִינִים בְּנֵי
מַאֲמִינִים, וּמִתְבּוֹדְדִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלוֹמְדִים תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה שְׁעוּרִים
כְּסֻדְרָן.

כו תרעד **רפג**

יַעֲוֹר לְקַבֵּעַ שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן בְּכָל יוֹם בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְיִתְחַפֵּל בְּמִנְיָן.

כו תרעה **רפד**

מִכְתָּב הַמְּלָצָה לְגַבְאֵי צִדְקָה, בְּעִבּוֹר תְּרוּמוֹת לְבֵית־הַמִּדְרָשׁ וְהָאוֹלָם
שְׁמֵחוּת.

כו תרעו **רפע**

יִוְרָה עַל הַמֶּשֶׁן הַכֵּנֶת הַסֵּפֶר "קִדְשֵׁת יִשְׂרָאֵל" לְדָפוּס, וְיַפְלִיג בְּמַעֲלַת
הַדְפָּסָה, וַיֵּאֱחָל בְּכָל מְלִי דְמִיטָב בְּזָכוֹת זֶה.

כו תרעז **רפה**

יִבְאָר, שֶׁהַעֲקָר בַּחֲנוּף זֶה סִבְלָנוּת, וּבְלִי מִדָּה זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְחַנּוּף, וְיִבְהִיר
נְחִיצוֹת הָעֲנָן בְּדוֹר הַזֶּה לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים סְמוּךְ לְפָרְקָם, אֲשֶׁר אֵין
לְמַעֲלָה מִזֶּה, וְאֲשֶׁרִי הַמַּצִּית.

כו תרעח **רפו**

מִכְתָּב לְבָנוֹת בֵּית־סֵפֶר "בֵּית פִּיגָא", בּוֹ יִשְׁבְּחוּ עַל שֶׁהֵן מַתְעַלּוֹת בִּירְאָת
שָׁמַיִם וּבְמַדּוֹת טוֹבוֹת, וַיִּוְרָה לָהֶן לִיצֵב אֶת אֲשִׁיּוֹתָן, וְלַהֲתַנְהֵג בְּדֶרֶךְ
אֶרֶץ, אֲשֶׁר זֶה הִיָּה הִיסוֹד אֲצֵל רַבֵּנוּ ו'ל, וְלוֹמַר בְּכָל יוֹם יוֹם תְּהִלִּים,
אֲשֶׁר מְבִיא לָאָדָם יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת.

כו תרעט **רפז**

יורה לאחת התלמידות להמשיך לבנות את עצמה במדות ובדרך ארץ, ולהחדיר בעצמה אמונה פשוטה, וכך תקנה שם טוב.

כו תרפ **רפח**

יורה ללמד "ספר-המדות", כי המדות הן יסוד האדם, ולנהג בדרך ארץ, ולהרבות בחסד עם הזולת.

כו תרפא **רפח**

יקנה לטוב אצל הנמען בענין הפרנסה וכו', ויחזקו שאחר הרע יבוא הטוב.

כו תרפב **רפט**

יבאר, אשר עבודת החנוף היא קדש קדשים, ויש לקחת את התפקיד הזה בכבוד ראש, ויורה על תפלה במנין ושעורים בסדרן בתורה הקדושה.

כו תרפג **רצ**

מכתב להורים, בו יבאדם, כי החנוף הוא בראש מעיניו, והעקר להחדיר בילדים אמונה בהשם ואמונת חכמים, ומדות טובות, ולהקפיד מאד עם מי הילדים מתחברים, ולכן רצונו להפעיל קיטנה בקיץ במסגרת בית-הספר, ולא לשלח את הילדים לשום קיטנה חיצונית, אשר אין על זה פקוח.

כו תרפד **רצא**

יבקש לשלח את רשימת המדריכות לקיטנה, ויחזק בעבודת החנוף הקדושה.

כו תרפה **רצב**

מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם על אחדות ושלום, והפצת ספרי רבנו ז"ל, ויבאר מה שדברו כליל שבת על-פי דברי רבנו ז"ל בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן מט, שיש לקשר את ביתא עלאה עם ביתא תתאה וכו', וכן מה שדברו בשבת בבקר מספורי מעשיות, מעשה ה', שהבת מלכה נתקנאה בבן מלך וכו', ויגנה מאד את מדת הקנאה ולאילו רעות היא מביאה, וכן מה שדברו בסעודה שלישית בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נה, מענין הרשעים המתפשטים על העולם בכלליות, ורשעים המתפשטים על האדם בפרטיות. ועל האדם להסתתר בצל כנפיו יתברך, ולברח אליו.

כו תרפו רצט
יִבְקֹשׁ לְמַסֵּר הַמִּכְתָּבִים לַיַּעֲדָם, וַיִּחְזַק שְׁלֹא יַעֲזֹבוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

כו תרפו ש
יַיַּעֲזֹב אֲוֵדוֹת הַבֶּן שְׁאֵמֹר לְבֹא לְלַמֵּד אֶצְלוֹ, וַיִּחְזַק עַל אֲמִירַת הַשְּׁעוּרִים
בְּרַבִּים.

כו תרפח ש
יִבָּאֵר, אֲשֶׁר עָקַר תְּכֵלִית הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם — שְׂיִכְטֵל עֲצָמוֹ לְגִמְרֵי אֵל
הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וַיַּעֲזֹר עַל קְבִיעַת עַתִּים לַתּוֹרָה וַתְּפִלָּה
וְהַתְּבוּדוּת.

כו תרפט שג
יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן שְׁנוֹתָן שִׁיחָה בְּרַבִּים בְּדִבְרֵי רַבְּנֵי ז"ל, וְעַל-יְדֵי שְׁמִחָזִיר
אַחֲרֵים בַּתְּשׁוּבָה, זֹכָה גַם הוּא לַתְּשׁוּבָה.

כו תרצ דש
יִבָּאֵר, אֲשֶׁר עָקַר הַרְפּוּאָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנוּיּוֹת — הִיא שְׁמִחָה, וְלָנוּ
צְרִיךְ לְמַסֵּר נַפְשׁוֹ עַל זֶה, לְשַׂמֵּחַ אֶת עֲצָמוֹ וְאֶת בְּנֵי בֵיתוֹ וְאֶת כָּל
הַסְּבִיבָה.

כו תרצא שה
יִהְיֶה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְפָּרוּךְ כְּדַבֵּר הַבֶּן אֶל אָבִיו, אֲשֶׁר אֵין דְּבַר טוֹב מִזֶּה.

כו תרצב שו
יִזְכִּיחַ הַנִּמְעָן — הִיִּתְכַּן שְׂיִפֹּל בְּעַצְבוֹת וּבְמִרְה שְׁחוּרָה, הֲלֹא יֵשׁ לָנוּ
רַבִּי כְּזֶה, שְׂיֵשׁ לוֹ הַתְּחַזְקוֹת לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וּמִדּוּעַ לֹא לִקְחַת
הַהַתְּחַזְקוֹת מִרַבְּנֵי ז"ל.

כו תרצג שו
יִבָּאֵר, אֲשֶׁר כָּל עֲנִיָּנוֹ הוּא רַק שְׁלוֹם, וְאֵין לוֹ עֶסֶק בְּגִשְׁטִין וּבְגִירוּשִׁין.

כו תרצד שז
יִשְׁבַּח הַנִּמְעָנָה הָעוֹסֶקֶת בְּעַבְדֻת הַחַנוּךְ, אֲשֶׁר זְכוּת הָרַבִּים הִזּוּ עוֹלָה
עַל כָּל הַזְּכִיּוֹת.

כו תרצה שז
יִחְזַק עַל אֲמִירַת 'יוֹם תְּהִלִּים', אֲשֶׁר מְסַגֵּל לַתְּשׁוּבָה וְלַהֲמַשְׁכַּת יְשׁוּעוֹת.

כו תרצו שח
יֵאָחַל וַיִּכְרֹךְ אוֹדוֹת יוֹם הַלֵּלֶת, וַיּוֹרֶה לְיֹמֵר 'יוֹם תְּהִלִּים' בְּכָל יוֹם, וְלַעְזוֹר
בְּקִיטָנָה וּלְהַדְרִיף בָּהּ.

כו תרצז שט
יִשְׁתַּתֵּף בְּצַעַר הַנִּמְצֵן, שֶׁהִסְמִ"ךְ-מ"ם מִתְנַכֵּל אֵלָיו בְּכָל פַּעַם, וַיִּקְנֶה
לְנַפִּילַת הַטִּמְאָה בְּמַהֲרָה, וּלְסִיס כָּבֵד אֶת אוֹלָם הַשְּׁמָחוֹת, אֲשֶׁר אֵין
לְמַעֲלָה מִזֶּה.

כו תרחצ שי
יִבְקֹשׁ בְּמָה בְּקִשּׁוֹת טְכְנִיּוֹת בְּעִנְיַן הַעוֹרֶף-דִּין, וַיִּקְנֶה לְצֵאת בְּמַהֲרָה מִן
הַצָּרָה הַזֹּאת.

כו תרצט שי
יִוֹרֶה לְכַבֵּד אֶת חֲמִיו וְחִמּוֹתָיו, אֲשֶׁר זֶה סִגְלָה לְשָׁלוֹם-בֵּית, וְלִקְבֹּעַ לְעִצָּמוֹ
שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וּלְהַקְפִּיד עַל תְּפִלָּה בְּמִנְיָן עָרֵב וּבִקְרָא
וְצִהָרִים, אֲשֶׁר בְּזִכּוֹת זֶה לֹא תִחַסֵּר לוֹ פְּרָגְסָה.

כו תש שיא
מִכְתָּב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִבְקֹשׁם לְעוֹרֵר לְסִיס אֶת אוֹלָם
הַשְּׁמָחוֹת.

כו תשא שיב
יִוֹדֶה לְנִמְצֵן, עַל עֲזוּרָתוֹ לְבִנְיַת אוֹלָם הַשְּׁמָחוֹת, וַיִּבְרְכוּ בְּכָל מְלֵי דְמִיטָב
בְּזֶה וּבִבְאָ.

כו תשב שיג
יִחֲזֹק הַנִּמְצֵן וַיִּבְאֵרוּ, אֲשֶׁר מִי שְׁעוֹסֵק בְּצִרְכֵי צְבוּר צְרִיף הַתְּחִזְקוֹת
עֲצוּמָה.

כו תשג שיג
יִוֹרֶה לְמַדְפִּיסִים וְהַמְכִּינִים לְדָפוֹס לְהַכִּין הַסֵּפֶר "עֲצוֹת טוֹבוֹת", אֲשֶׁר זֶה
שִׁיחָה שְׂדָבֵר בְּרַבִּים וְכו'.

כו תשד שיד
יִוֹרֶה לְמַחְזִיק הַקִּסְטָה שֶׁל הַשְּׁעוֹר לְמַסְרָה לְמְכִינִים לְדָפוֹס, כְּדִי
שִׁיחְתָּקוּ, וַיֵּצֵא הַסֵּפֶר הַנִּפְלֵא "עֲצוֹת טוֹבוֹת".

כו תשה שטו
יֵצֵעַ בְּאִיזָה עִנְיָן, וְהַעֲקֹר הוּא לְדַבֵּר דְּבוּרֵי חֲזוֹק עַל-פִּי דְּבָרֵי רַבְּנוּ ו"ל,
וּבְדֹדָאֵי זֻכִּים לְפַעַל פְּעֻלָּתָם.

כו תשו שטו
 יוֹדָה לְנִמְצֵן שְׁחָפֵץ לְהַלּוּתוֹ בְּעִבּוּר הַמֶּשֶׁךְ בְּנִית בֵּית-הַפִּנְסָה וְהָאוֹלָם
 שְׁמָחוֹת.

כו תשז שטז
 יִבְאֵר, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לַעֲבֹר יְסוּרֵי הָעוֹלָם הַזֶּה בְּלִי סְבָלָנוֹת, וּבִפְרָט
 בְּעֶסֶק הַחֲנוּךְ צְרִיכִים סְבָלָנוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד.

כו תשח שטז
 יֵאָחַל הַצִּלְחָה עַל פָּנֵס הַמִּנְהָלוֹת, וַיּוֹרֶה הָעֶקֶר לְדַבֵּר מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ
 וּמֵאֲמוּנַת חֲכָמִים.

כו תשט שטז
 יוֹרֶה לְדַבֵּר מֵאֲמוּנָה, אֲשֶׁר זֶה הִיָּה הָעֶקֶר אֲצֵל רַבֵּנוּ ז"ל, שְׂאֵף שְׂאֵדָם
 סוֹבֵל מֵה שְׁסוֹבֵל, הוּא בּוֹרֵחַ רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

כו תשי שיז
 יוֹרֶה שְׁלֹא לְדַאֵג, וְלִידַע, שְׁבִדְדָאֵי יַעֲשֶׂה עִמּוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִפְלְאוֹת.

כו תשיא שיז
 יִזְעַץ בְּעֵנֶן פְּרָטִי, וַיִּפְלִיג בְּמַעֲלַת הַדְּפָסֶת הַקּוֹנְטְרָסִים וְהַסְפָּרִים הַמְזוּכָּרִים
 אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

כו תשיב שיח
 יוֹרֶה לְהַכְנִיֵס עוֹד שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת בַּסֵּפֶר "קִדְשֵׁת יִשְׂרָאֵל", וַיִּקְנֶה לְסִימּוֹ מֵה
 שְׁיֹתֵר מֵהָר.

כו תשיג שיח
 יִבְאֵר, אֲשֶׁר יִבְנֹאֵל אֵינָה עִיר מְקַלֵּט לְטַפּוּסִים מוֹזְרִים, וַיּוֹרֶה לְהַמְשִׁיךְ
 לַעֲשׂוֹת אֶת הַחוּג לְנִשְׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּיוֹם שְׁלִישִׁי.

כו תשיר שיט
 יִגְנֶה מְאֹד חֹמֶר הָעוֹן שֶׁל נְבוּלָה פֶּה, אֲשֶׁר זֶה מוֹנֵעַ אֶת הַשְּׁפַע מִן הָאָדָם,
 וְלִהְפֹּךְ — עַל-יְדֵי שְׂאֵדָם מְקַדֵּשׁ דְּבוּרוֹ, נִשְׁפָּע עָלָיו שְׁפַע גְּדוֹל מְאֹד.

כו תשטו שב
 יִחְזֹק עַל שְׁמִתָּה וּלְשִׁמַּח אַחֲרִים, וּבִזְכוּת זֶה יִזְכֶּה לְהִרְחִיב הַמֶּחֱ וְהַדַּעַת,
 עַד שְׁיִזְכֶּה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וַיַּעֲזֹר גַּם עַל שְׁעוּרִים בְּסִדְרָן.

- כו תשטז** **שכא**
 יוֹרָה לְדַבֵּר עִם הַמּוֹרוֹת רַק דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחַת פְּרָטִית, וְזֶה כָּל
 הַחֲנוּךְ שֶׁלָּנוּ.
- כו תשיז** **שכב**
 יוֹרָה לִבֵּת יִשְׂרָאֵל לְקִנּוּת לַעֲצָמָה שֶׁם טוֹב, וְלֹא מֵר 'יוֹם תְּהִלִּים' בְּכָל יוֹם,
 וְלִהְיוֹת בְּדֶרֶךְ-אֶרֶץ כְּלָפִי הַהוּרִים וְהַמּוֹרוֹת.
- כו תשיח** **שכב**
 יַעֲזֹר מִלְּמַד תִּינוּקוֹת לְקִנּוּת אֶת הַמֶּדָּה הַיְקָרָה שֶׁל אַרְיֵכוֹת אֲפִים, אוֹ
 אֲזִי יִרְאֶה נְסִים נְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמּוֹ הַבּוֹרָא יִתְפָּרֵךְ שְׁמוֹ.
- כו תשיט** **שכד**
 יִחֲזֹק עַל מַדַּת הַשְׁמִיכָה, אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִשְׁמַח אֶת
 אִשְׁתּוֹ וְיִלְדִּיו, וְיַעֲזֹר עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְפָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֲזִי טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.
- כו תשכ** **שכה**
 יוֹכִיחַ בְּעַל שֶׁהַשְׁלוֹם-בֵּית שְׁלוֹ רְעוּעַ, שֶׁיִּרְאֶה לְנֶהֱגַע עִם אִשְׁתּוֹ כְּשׁוֹרָה,
 וְאִם אֵינוֹ עוֹשֶׂה כֵּן, אֵין לוֹ כְּכֹר מֶה לַעֲזֹר לוֹ.
- כו תשכא** **שכו**
 מִכְתָּב כְּלָלִי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים הַגֵּרִים בִּיבְנָאֵל, בּוֹ יַעֲזֹרֵם לְהִתְחַיֵּל
 לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם הָאוֹצְרוֹת שֶׁלָּהֶם, וְלַצָּאֵת וּלְגִלוֹת אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל
 אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְלֹא לִפְחוֹד מִשׁוּם בְּרִיָּה, וְזֶה יְהִי כְּתוּרִים כְּנֶגֶד הַמַּסְיּוֹן,
 יִמַּח שְׁמֵם וְזִכְרָם.
- כו תשכב** **שכז**
 יוֹרָה בְּעֵנֶן הַבְּנִיָּה לַעֲשׂוֹת גַּג מְשֻׁפָּע, וַיְבָאֵר גְּמוּקוֹ.
- כו תשכג** **שכז**
 יוֹרָה לְדַבֵּר עִם כָּלֵם דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחַת פְּרָטִית, וְלֹא לִפְחוֹד מִשׁוּם
 בְּרִיָּה כְּלָל.
- כו תשכד** **שכח**
 יוֹרָה עַל שְׁלוֹם-בֵּית, וְלִקְבֹּעַ שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וַיֵּאחָל עַל
 דִּירָה מְשֻׁלוֹ, וְשֵׁלָא יִצְטָרְכוּ לְדוֹר אֶצֶל אֲחֵרִים.
- כו תשכה** **שכט**
 יַעֲזֹר לְדוֹר יָחִיד בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה תְּדִידִית, וְכֵן יַצְלִיחוּ בַּחַיִּים, וְכֵן לִקְבֹּעַ
 עִתִּים לַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

כו תשכו **של**
 יבֹאֲר, אֲשֶׁר בָּזָה הָעוֹלָם צְרִיכִים חֲזוֹק חֲדָשׁ בְּכָל יוֹם, כְּפִי הַצָּרוֹת
 וְהַיִּסּוּרִים וְהַמְרִירוֹת שְׁעוֹבְרִים בְּכָל יוֹם.

כו תשכו **שלא**
 יוֹרָה לַעֲשׂוֹת הַעֲתָקִים מִן הַמִּכְתָּב הַכָּלְלִי, וַיִּחְזַק שְׁלֹא לְהַשְׁבֵּר מְשׁוּם
 דְּבָר, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

כו תשכח **שלא**
 מִכְתָּב לְבֵית־הַדִּין, בּוֹ יִבְאָרֵם אֵת כָּל נִכְלֵי עֲרֻמוּמִיּוֹתוֹ שֶׁל הַסֵּמ"ךְ־מ"ם,
 וְכָל הָעוֹלוֹת שֶׁעָשָׂה, וְאֲשֶׁר הוּא חוֹטֵא וּמַחְטִיא אֶת הָרַבִּים בְּעֲנִינֵי
 כְּרִיתוֹת וְכו'.

כו תשכט **שלא**
 יִתְנָה צַעֲרוֹ, שֶׁבְּכָל פֶּעַם שֶׁצָּרִיךְ לְהַזְכִּיר אֶת הַרְשָׁע מְרָשָׁע וְכו', לְבוֹ דוֹקֵר
 לוֹ מֵרַב עֲגָמַת גִּפְשׁ, עַל כָּל הָעוֹלוֹת שֶׁעָשָׂה.

כו תשל **שלא**
 מִכְתָּב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים הַגָּרִים בִּיבְנָאֵל, בּוֹ יִבְקָשׁם לְהַמְשִׁיךְ
 לְמַכּוֹר הַגְּרָלוֹת, אֲשֶׁר זֶה נַחוּץ מְאֹד לְגִמְרַת הַבְּנוּיָה, שְׂיוֹכְלוּ לַעֲשׂוֹת חֲנֻכַּת
 הַבֵּית בְּט"ו בָּאָב, וַיֹּרָה לְגִלּוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת דַּעַת רַבֵּנוּ ז"ל בְּכָל הָעוֹלָם
 כָּלֹו.